மல வெடகததையும பயததையுமவிடடு நினைததபடி நடநதுகெ
டும சொலலினுலும எணணததினுலும செயகையினுலும பிறரு
இனனுததைச செயதுகொணடும யாரையும காபபாறறுமலும மகி
யாமலும பெணகளின மனததில கோபமுணடாககிககொணடும
றும இவவகையான நடககைகளுடன கூடியிருககினறனரோ அ
கள மறுபிறபபில அழகிலலாதவாகளும பெணகளின மனம வெ
கததககவாகளுமான மனிதாகளாகவே பிறககினறனா அவாக
குத தமது மனைவிகளிடமகூடப புணாசசியின ஸுகம எவவ
மிலலை' என்று சொனனுா

---

## இருநூறறுபபததோனபதாவது அததியாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶவரரே! ம
டாகளிலேயே கலவியும ஆதமஜஞானமும புததிககூாமையும மே
திறமையுமுளள சிலா ஒழுஙகாக முயறசிசெயதும தரிததிராகள
காணபபடுகினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை எ
குச சொலலககடவீா' என்று கேடடாள மஹேஶவரா, 'சிற
ளே! அநதக காரணததையும உனககுச சொலவேன, கேள. தே
யே! மஙகளஙகள பொருநதினவளே! எநத மனிதாகள பூாவ
மததில கலவியுளளவாகளாகவிருநதும யாருககும ஆதரவாயிராம
அனன முதலியவறறைக கொடாமலும தம காரியததைமட
அதிகமாகப பாராடடிககொணடிருநதனரோ அவாகள மறு ஜன
தில அறிவும புததிககூாமையுமுளளவாகளாயிருநதும வறிஞரா
இருககினறனா விதையாதது முளையாதனறே?' என்று சொன
உமை, 'மிககசெலவமுளளமனிதாகளும உலகததில கலவியும ப
தறிவும புததிககூாமையும மனஉறுதியுமிலலாத வீணாகளான மூ
காகளாகக காணபபடுகினறனரே, அது எநத வினைபபயன? எ
குச சொலலககடவீா' என்று கேடடாள. மஹேஶவரா, 'தேவி
சிறநதவளே! முனஜனமததில சிறிதும கலவியிலலாதவாகளாயி
தும ஏழைகளுககு உதவிசெயவதறகாசத தானஙகளைச செயகி
வரும, பகுததறிவிலலாமலிருநதும யாருககும தானஙகளைக கொ

தாகள மறுஜனமததில ஆசைபபடததகக அழகுளளவாகளாகப
கிறெனபதில ஸநதேகமிலலை' எனறு சொனனா உமை,
னிதாகளிலேயே சிலா விகாரரூபமுளளவாகளாகக காணபபடுவது
 வினையின பயன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு
டடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே! அநதக காரணததையும
ககுச சொலவேன, கேள மனிதாகள முன ஜனமததில நலல
முளளவாகளாயிருநததனால காவமும தாம மேலஎனகிற எண
முளளவாகளாய வஞசபபுகழசசி முதலியவறறினால அழகிலலா
களை மிகநகைததும பிறருககு மனவருததததைத தநதும மாமி
தைபபுசிததும பொறாமை அனுசாரமுதலிய நடககைகளோடிருந
யமலோகததில நனறாகத தணடிககபபடடபிறகு, வெகு கஷடத
ல மானிடஜனமததை அடையுமபோது, அநத ஜனமததில அவா
அழகிலலாமல விகார ரூபமுளளவாகளாகப பிறககிறாகளெனப
சநதேகமிலலை' எனறுசொனனா. உமை, 'பகவானே! தேவருக
தேவரே! ஈஸவரரே! சிலா அழகும ஐசுவரியமுமிலலாமலிருந
லும மனததைக கவருநதனமையுளளவாகளாகவும பெணகளால
ிககபபடுகிறவாகளாகவும காணபபடுகினறனா அது எனன கா
தின பயன? எனககுசசொலலககடவீா' எனறு கேடக, மஹேஸ
, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநத மனிதாகள முநதிய ஜனமத
இனிய ஸவபாவமுளளவாகளாகவும, இனசொலசொலலுகிறவாக
வும, 'தம மனைவிகளிடததிலேயே திருபதியுளளவாகளாகவும,
னக மனைவிகளுள பகஷபாதமினறி இனனுதபாரியைகளிடததி
தாகஷிணயததோடிருபபவாகளாகவும, ஸதிரீகளிடததில குணங
ாடுசோநத குறறஙகளை வெறுககாமலும மனிதாகளுககு வேண
போது அனனபானஙகளையும சுவையுளள உணவுகளையும கொடுப
களாகவும, தம மனைவியைவிடடு வேறுமனை செலலாமல மனவுறு
ளளவாகளாகவும சிறநதநடககையோடிருககினறனரோ அவாகள
ஜனமததில மிகக அழகுளள மனிதாகளாகவே பிறபபது திண
தேவியே! அவாகள பொருளிலலாதவராயினும பெணகளால
ிககபபடுகிறவராகிறாா' எனறு சொனனா உமை, 'செலவமுடி
கபாககியஙகளும பொருநதியிருநதும சிலா இனனுதவாகளாகக
னபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததின பயன? எனககுச
லலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே!
னை நான உனககுச சொலவேன ஊககததுடன முழுதுமகேள:
 மனிதாகள முனஜனமததில தமமனைவிகளிடம விருப்பமிலலா

நுமானமனிதாகள மறுஜனமத்தில அநதபபலனை அபபடியே
டகினறனா மனிதன கறறிருநதாலும கறகாமலிருநதாலும்
ாததினபலனை அடையவேஅடைகிறுன தானமானது கலவி
வை எதிாபாாபபதிலலை எவவகையாலும பலனைக கொடுததே
ம' என்று சொனனுா உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே!
வரரே! மனிதாகளிலேயே சிலா புததிககூாமையுளளவாகளாகவும
டடு மறவாதவாகளாகவும எழுததுககளைத தெளிவாக உசசரிப
ாகவுமிருககினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை
ககுச சொலலககடவீா' என்று கேடடாள மஹேஸவரா,
வியே! சிறநதவளே! முனஜனமததில ஞானததிறகாகக குரு
த நனறுகபபணிவிடைகளசெயது அநதககுருவினிடமிருநது
றபபடி விததையைபபெறறுககொணடும பிறருககும அமமுறை
ருமலே அதனைககறபிததுககொணடும, ஞானததினுல காவபபடா
களாகவும மனததிலும வாககிலும அடககமுளளவாகளாகவும
றசி செயது உலகததில கலைகளை நிலைபெறசசெயகினறவாகள,
ாமடைநது, மறுஜனமததில புததிககூாமையும கேடடது மறவா
யும தெளிவானவாககுமுளளவராகிறுா' எனறுசொனனுா
உமை, 'தேவரே! மறறும சிலமனிதாகள பலவகைகளால முய
செயதும கேளவியும கலவியும புததிககூாமையுமிலலாதவாகளா
ாணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததினபயன? எனககுச
லலககடவீா' எனறுகேடடாள. மஹேஸவரா, 'தேவியே!
தவளே! எநதமனிதாகள பூாவஜனமததில கலவியினுல காவம
டநதும தறபுகழசசிசெயதுகொணடும ஞானததைஅடைநததனுல
மனற அகஙகாரஙகொணடும மதிகெடடவாகளாகி எபபோதும
ரவிடத தஙகளுககு விததை அதிகமெனறுசொலலிககொணடும
ாததூஷிததுககொணடும பிறாமேல பொறுமைபபடடுககொண
இருககினறனரோ அபபடிபபடடவாகள அனேகஜனமஙகளுககுப
ஒரு மானிடதேகததை எடுதது இடைவிடாமலமுயறசிசெய
புததியிலலாமலும கலவியிலலாமலும இருககினறனா' என்று
னுா உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள எலலாநறகுணங
ம பொருநதிக குணமுளள பிளளைபெணடிாகளோடும வேலைககாரி
வேலைககாராகளோடும ஆடையாபரணஙகள முதலியவறறேடும
தபுததியோடும வீடு செலவமஅதிகாரஙகளோடும விளஙகி,அழகு
ாககியம பலம தனதானியஙகள மாடமாளிகைகள தோகள குதி
ள முதலான மனததிறகினிய பலவகைப போகஙகளெலலாம நிர

மபி வியாதிமுதலிய துனபஙகளினறிச சுறறததாருடனகூட இடையூ றினறித தினநதோறும மகிழநதிருககினறனரே, அது எநதககாமத தின்பயன? சொலலககடவீர' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! அதையும முழுதும உனககுசசொலவேன. ஊககததுடனகேள எநதமனிதாகள, முனஜனமததில செலவமிருந தாலும இலலாவிடடாலும கலவியும நலலொழுககமும பொருநதின வாகளாகவும தானததிலும கலவியிலும விருபபமுளளவாகளாகவும எபபோதும பிறருடைய குறிபபை அறிநதே கொடுககவேணடு மெனற நிசசயமுளளவாகளாகவும ஸததியததையும பொறுமையை யுமவிடாதவாகளாகவும பொருளாசை பெணணாசையிலலாதவாகளாக வும பாததிரமறிநது கொடுபபவாகளாகவும வாதநியமஙகளைசசெயது கொணடிருபபவாகளாகவும பிறா துயரததைத தமதுயரமபோல நினைதது விலககுகிறவாகளாகவும் இனியஒழுககமும சிறநத ஆசாரமு முளளவாகளாகவும தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிபபவா களாகவும மறறுமஇவவகையான குணஙகளுளளவாகளாகவுமிருககின றனரோ அவாகள மறுஜனமததில தேவலோகததிலும பூலோகததி லும தமபுணணியததை அனுபவிபபவாகளாகப பிறககினறனா எப படிபபடட நனமைகள பொருநதினவாகளாகச சொலலபபடடனரோ அபபடிபபடட கலயாணகுணஙகளுளளவாகளாகவே எலலாரும மாணிடலோகததில பிறககினறனா அழகு, பொருள, தைரியம, ஆயுள, ஸுகம, அதிகாரம, தேகபலம, கலவி ஆகிய'எலலாநலஙகளும தானததினலனறி வேறுவகையால உணடாவதிலலை அழகியமுகமுள ளவளே! எலலாம தவததினலும தானததினலுமுணடாகினறவை எனறு அறி' எனறுசொனனா உமை, 'மனிதாகளுககுளளேயே சிலர் வறிஞாகளாகவும மிகததுயரமுளளவாகளாகவும கொடுபபதும அனுபவிபபதும அறறவாகளாகவும ஆதயாதமிகம, ஆதிபௌதிகம, ஆதிதெயவிகம எனகிற மூனறு பயஙகளுளளவாகளாகவும பிணியின லும பசியினலும வருநதுகிறவாகளாகவும கெடடமனைவிகளால அவ மதிககபபடுகிறவாகளாகவும எபபோதும இடையூறறையே பாாபப வாகளாகவும காணபபடுகினறனரே, அது எநதக காமததினபயன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள முனஜனமததில அஸுர ஸவபாவமுளளவாகளாயக கோபமும பொருளாசையுஙகொணடு அன னமிடாமலும ஆசாரமிலலாமலும் நாஸதிகாகளும சூதாகளும மூாககா களும தமதுயததையே பாராடடிப பிறரைததுனபுறுததுகிறவரும

ராணிகளிடததில் பெருமபாலும தயையறறவரும மறறுமஇவவகை
ழுககமுளளவாகளுமாக இருககினறனரோ அவாகள கடைசியாகப
னஒரு ஜனமததில மானிடராகப பிறநதபோது தாம முனசெயத
வறறதலினுல எலலாவகைத துனபஙகளாலும பீடிககபபடடவராகி
ா முனனே எவவகையாக இருநதனரெனறு சொலலபபட
ரோ அவவகையாகவே பினனும பிறககினறனா தாமசெயத நல
லினையும தீவினையும முறையே ஸுகம துககம எனனும பலனகளை
ணடாககுகினறன தேவியே ! இதனையும உனககுச சொனனேன.
னனும என்ன கேடகவிருமபுகிறுய ?' எனறு கேடடாா

---

இருநூறறிருபதாவது அதயாயம

## தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜனமத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே ! தேவருககுமதேவரே ! ஈஸவரரே ! என
னுடைய அனபை விருததிசெயகிறவரே ! பிறவிககுருடரும பிறநத
பின கணபோனவரும (உலகததில) காணபபடுகினறனரே, அது
எனன கருமபபயன ? அதனை எனககுச சொலலககடவீா ' எனறு
கேடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே ! அனபுளளவளே ! ஆ !
! உனககு அநதக காரணததைச சொலவேன, கேள எநத மனி
தாகள முனஜனமததில காமததினுல பிறாவீடுகளிலஅலைநதுகொண
டும பிறாமனைவிகளைக கெடட (எணணததுடன) கணணுல பாாததுக
கொணடும கோபமும ஆசையும மேறகொணடவாகளாகி மனிதாகள
ணணைககெடுததும பொருளகளின் இலககணஙகளதெரிநதும அவற
றைப பிறருககு மாறுகத தெரிவிததும மறறும இவவகை நடககை
களோடுமஇருககினறனரோ அவாகள இறநதபின யமதணடனையினுல
அடிககபபடடு வெகுகாலம நரகததிலிருநது மானிடஜனமததை
அடையுமபோது பிறவிககுருடாகளும பிறநதபின கணகெடடவா
களும நேததிரரோகமுளளவாகளுமாக ஆகினறனா அதில சநதேக
மிலலை' எனறு சொனனுா. உமை, 'சிலமனிதாகள பிறநதது முதலாக
வும மறறும சிலா பிறநதபின ஏதோ காரணமபறறியும, பல கழுததும
வாயும இவறறிலுளள நோயகளாகிய முகரோகஙகளினுல எப
பொழுதும அதிகமாகப பீடிககபபடடவராகக காணபபடுகினறனரே,
அது எநதககருமபபயன ? எனககுச சொலலககடவீா ' எனறு கேட

டாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனககுச சொலவே
ஊககததுடனகேள் தேவியே! நாவினுல மிகக கடுஞசொலலை
பெரியோாகளமேலும பிறாமேலும பொயயையும கொடுமபழியை
சொலலுகிற கெடட பேசசுககாரும கோபததினுல பிறாநாவை
கெடுககிறவரும தமகாரியததிறகாகப பொயயைமிகுதியாகசசொல
கிறவருமான மனிதாகளுககு நாவில பிணிகள உணடாகினறன கெ
தலைக கேடபவரும பிறா செவிகளைககெடுபபவரும பினபிறபபில ப
வகைக காதுநோயகளை அடைகினறனா பலநோய தலைநோய கா
நோய துயரபபடுததும மறறுமுளளநோயகள அனைததும தானசெய
வினைபபயன' எனறு சொனனுா உமை, 'தேவரே! மனிதாகளிலே
சிலா மாாபுநோய பககசூலை வயிறறுநோய மறறுமுளள கொடிய
நோயகள இவறறினுல பீடிககபபடடுத துனபபபடுகினறனரே, அ
எனன வினைபபயன? எனககு உரைககககடவீா' எனறு கேடடா
மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள முனஜ
மததில காமககுரோதஙகள மேறகொணடவாகளாகவும பிறரை எ
பாராமல தாமே ஆகாரஙகளைப புசிததும நமபினவாகளுககு உ
ணததகாத உணவுகளையும பக்ஷணஙகளையும விஷததையும கொடு
தும ஆசாரஙகளையும மஙகளஙகளையும விடடும மறறும இவவகை நட
கைகளோடுமிருநதனரோ அவாகள மறுஜனமஙகளில எபபோதாவ
மானிடஜனமததை அடைநதபோது அநதஅநதப பலபிணிகளினு
பாதிககபபடடுத துனபபபடுகினறனா தேவியே! அவாகள இ
போது இபபடியாவதறகுக காரணததை முனனமே செயதுகொ
டனா' எனறு சொனனுா உமை, 'தேவரே! மனிதாகள க
லடைபபு மதுமேகமுதலான ஆணகுறியைசசோநத வியாதிகளினு
எநதககாலமும உபததிரவிககபபடடவாகளாகக காணபபடுகினறன
அது எநதககருமபபயன? எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகே
டாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! அனபுளளவளே
எநதமனிதாகள முனஜனமததில காமததினுல பிறாமனைவிகளைக
பறறியும திாயகஜாதிகளிலும புணாசசிசெயயப பிரவருததித்து
மணமிலலாதபெணகளையும விதவைகளையும பலவநதமாகச சோநது
அழகினுல காவபபடடும தூாததாகளாக இருநதனரோ அவாக
மரணமடைநது பினனெரு ஜனமததில மானிடதேகததை
அடைவாராயின அபபோது ஆணகுறியிலுளள கொடிய வியாதி
னுல பாதிககபபடுவாா' எனறு சொனனுா உமை, 'பகவானே
சிலமனிதாகள உலாநது இளைததவராகக காணபபடுகினறனா அ

னகருமபபயன ? எனககுச சொலலககடவீா ' என று கேடடாள
ஹெஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநதமனிதாகள பூாவ
மததில மாமிசததில மிகக ஆவலுளளவாகளும தமககுமடடும
வயுளளவறறை விருமபி அயலாாபுசிபபதைக கெடுபபவரும அய
ஸஙகஙகளில பொருமையும துயரமும மற றும இவவகை ஒழுககமு
ளளவருமாக இருநதனரோ அநத மனிதாகள பினஜனமததில
கசோஷவயாதியுளளவாகளாய நரமபுககோவையாகவிருநது தீவி
ப பயனைஅனுபவிபபவராகிறா இது திணணம' என று சொன
உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள தொணடைநோயுளளவா
ாகக கஷடபபடுகினறனரே, அது எநதககருமபபயன? சொல
கடவீா' என று கேட்டாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறந
ளே! எநதமனிதாகள முனஜனமததில மதிகெடடு, அடிபபது
லவது கட்டுவது ஆகிய வீணதணடனைகளினல பிறருடைய
நவைஅழிததும விருபபததைக கெடுததும உபததிரவமான
காரததைககொடுததும பகையினலும பொருளாசையினலும மனம
டடு வைததியம செயதும பிராணிகளைககொலவதில தயையறறும
ஙகளைபபோடடு மனததைககெடுததும மறறுமஇவவகை நடைக
ாடும இருநதனரோ அவாகள பினனெரு ஜனமததில மானிட
தகம எடுபபாராயின அதில பலவகைத தொணடைநோயகளினல
டபபடடுக கஷடததைஅடைகினறனா சிலா, புண குஷடம
வணகுஷடம தோலைசசோநத படைமுதலியவறறினல பலவகை
கக கஷடமடைகினறனா தேவியே! எவன எபபடிச செயதிருககி
ஞே அபபடியே அவன ..லன அடைகிறன' என று சொனனா
மை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள அஙகஹீனாகளாகவும முட
களாகவும இருபபது என்ன கருமபபயன? எனககுச சொலலக
வீா' என று கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! முனஜன
ததில ஆசையினலும அஜஞானததினலும மூடபபடடுப பிராணி
ளத துனபஞசெயவதறகாக ஆயுதஙகளினல அவறறின அஙகஙகளை
றுததும அவறறினசெயகைகளைத தடுததும அவறறினவிருபபஙக
க கெடுததும மறறும இவவகைச செயகைகளைச செயதுமிருககும
னிதாகள இறநது மறுஜனமததில இயறகையாகவாவது பிறநதபின
ருகாரணததினலாவது அஙகஹீனாகளாகவும முடவாகளாகவும
கிறா, ஐயமிலலை' என றுசொன்னா உமை, 'பகவானே! சிலமனி
ாகள புணகளாலும[1] பிளவைகளாலும உபததிரவிககபபடடவாகளா

1 'பிடகைஃ' என று பாடம கொளளபபடடது.

கக காணபபடுகினறனரே, அதனை எனககுச சொலலககடவீா' என கேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவளே! பூாவஜ மததில கைககுததுககளினுல கடுமையாககுததியும சூலஙகளின எறிநதுமகிழிததுமபிளநதும மனிதாகளினதேகபபூடடுககளை உடை 'தும மறறுமிவவகைச செயகைகளைச செயதுமிருநத கொடியபாவிக பிறதியஜனமததில புணகளாலும பிளவைகளாலும பீடிககபபட மிகததுனபபபடுகினறனா' எனறுசொனனுா உமை, 'பகவானே தேவரே! சிலமனிதாகள காவில எபபோதும நோயுளளவாகளா காணபபடுகினறனரே, அது எநதவினைபபயன? அதனை எனகக சொலலககடவீா' எனறுகேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சி நதவளே! எநதமனிதாகள பூாவஜனமததில கோபமும லோபமு மேறகொணடு தேவதையிருககுமஇடததைக காலகளால உதைதத தளளியும முழஙகாலகளாலும குதிகாலகளாலும பிராணிகளுக ஹிமசையைச செயதும மறறும இவவகை நடையுளளவாகளாக மிருநதனரோ அவாகள மறுஜனமததில காலவெடிபபு முதலிய ப வகைபபாதரோகஙகளினுல பாதிககபபடுகினறனா' எனறுசொனனு உமை, 'பகவானே! பூமியில அனேகமனிதாகள தனவானகளாயிரு தாலும ஏழைகளாயிருநதாலும வாதரோகஙகளும பிததரோக ளும வாதபிததசிலேஷமஙகளசோநத பலவகை ஸநநிபாதரோக ளும தனிததனியாகவும ஒனறுசோநதும பீடிபபதனுல மிகததுய படுகினறனரே, அது எநதவினையினபயன? அதனைஎனககுசசொல கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே! அனபுள வளே! அநதககாரணததை உனககுச சொலவேன, கேள எநதம தாகள பூாவஜனமததில அஸுரததனமையை அடைநது யாருகக உடபடாமல கோபிததுககொணடும குருவைபபகைததும எணண திலுலும சொலலினுலும செயகையினுலும பிறருககுத துனபதத உணடுபணணியும பிராணிகளிடததில தயையிலலாமல எபபோது வெடடியும அடிததும குததியும மறறும இபபடிபபடட செயகைக செயதுமிருநதனரோ அவாகள பினனெருபிறபபில மானிடதேக தை அடைவாராயின அபபோது பலகொடிய நோயகளினுல பீடிகக படுவா சிலா வாயுவினுலும சிலா காசததினுலும மறறும சிலா ஜ ரம அதிசாரம தாகம இவறறினுலும பலவகைக காலபுறறுககளாலு கபததினுலும காலிலுளளபலவகைரோகஙகளினுலும புண, குஷட பகநதரம எனனும வியாதிகளினுலும பீடிககபபடுகினறனா செல

ளவராயிருந்தாலும ஏழைகளாயிருந்தாலும வியாதிகளால வருந்த
பட்டவராகவே காணபபடுகினறனா, இபபடி தாம்செயத காமத
த்ததான அநதஅநத ஜனமஙகளில அனுபவிககினறனா செயத கா
தினபலனை த தடுபப தற்கு யாராலும இயலாது தேவியே! இதனை
உனககுச சொனனேன பினனும என்ன கேடக விருமபுகிறாய?'
று வினவினா

இருநூற்றிருபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவாகளுநதேவரே! ஈசுவரரே! பூதங
ாககாபபவரே! உமககு நமஸகாரம தேவரே! மனிதாகளில சிலா
ிய உறுபபுள்ளவாகளாகவும, கோணலுறுபபுளளவாகளாகவும, ஒற
கைகை நொணடிகளாகவும, கூனாகளாகவும, குளளாகளாகவும,
ணபபடுகினறனரே, அது என்ன கருமததினபயன? அதனை எனக
சொலலககடவீா' எனறுகேடடனள மஹேசுவரா, 'தேவியே!
நதவளே! முனஜனமததில பொருளாசையினால மதிகெடடு விறறல
ஙகலகளுககாகத தானியஙகளின அளவுகளையும நெயயளவுகளை
மாறுபாடுசெயதும விலையை விததியாசபபடுததியுமிருநத மனி
களும, கோபததினால பிறருககு அஙகஹீனமசெயதவாகளும, மாம
புசிதத மூாககாகளும, விஷயஙகளைச சரியாகத தெரியாதவாக
ம, மறறும இவவகையான நடையுளள மனிதாகளும, பினஜனமத
உறுபபுகக்ள குறைநதவாகளும குறளா கூனாகளுமாகினறனா'
று சொனனா உமை, 'பகவானே! மனிதாகளிற சிலா பிததுப
டிததவரும பேயபிடிததவருமாக இஙகுமஙகும காணபபடுகினற
அது என்ன காமததின பயன? அதனை எனககுச சொலலக
வீா' எனறு கேடடாள மஹேசுவரா, 'தேவியே! சிறநத
ளே! பூாவஜனமததில காவமும நான எனகிற அகஙகாரமும
டததுப பிறரைப பலவிதமாகப பேசியும மிகநகைததுமிருநத
ிதாகளும, பொருளாசைபபறறி மயககததைத தருமு இனபப
ாருளகளினால பிறரை மயககினவரும, கிழவாகளையும மேலோா
ாயும வீணகப பரிகாசமசெயத மூாககாகளும, சாஸதிரஙகளைக கற

றுணாநது சதுராகளாகவிருநதும எபபோதும பொயசொலலிவ
வரும, மறறும இவவகைநடையுளளவாகளும பினஜனமததில பி
ரும பேயருமாகிருபெனபதில சநதேகமிலலை' எனறு சொன
உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள பிளளையிலலாமல மிகுத துய
படுகினறனா, பலவகைகளில முயறசிசெயதும ஸநததிகளை அ
வதேயிலலை அது எநதக காமததினலெனபதை எனககுச சொல
கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிறநதவ
பூாவஜனமததில எநதப பிராணிகளிடததிலும தயையிலலாமலு
சிசுஹததி செயதுகொணடும, மிருகஙகளையும பகஷிகளையும புசித
கொணடும, பெரியோரைப பகைததும, பிறாபிளளைகளினமேல
ருமை கொணடும, சாஸதிரததிற சொலலியபடி அஷடகை முதலா
சிராததஙகளினல பிதருககளைப பூஜியாமலும, மறறும இவவ
நடைகளோடுமிருநத மனிதாகள பினஜனமஙகளில வெகுகா
கழிதது மானிடபபிறபபைஅடைநதபோது ஸநததியிலலாமலுமபு
சோகததோடுமிருபபாரெனபதில ஸநதேகமிலலை' எனறு சொன

உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகள பயமுளளவிடஙகளில வ
கிறவாகளும, எபபோதும பயமும துயாமுமுளளவாகளும, வறு
யுளளவாகளும, விரதமுளளவாகளுமாக மிகக கஷடபபடுகினறன
அது எநதககாமததினல? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' என
கேடடனள மஹேஸவரா, 'தேவியே! பூாவஜனமததில எபபோ
பிறரை வைதுகொணடும பயமுறுததிககொணடும பல தீஙகு
செயதுகொணடுமிருநதவரும, ஏழைகளுககுத தாம நினைததபடி வ
டிககுக கடனகொடுதது வடடியைக கேடபதறகாக எபபோ
போயககொணடிருநதவருமான மனிதாகளைககணடு கடன வாஙகி
வாகள தஙகள பொருளைபபறறி நடுஙகினா ஏழைகளிடததி
தமககுவேணடிய அதிக வடடி கேடகலாகாது சிலா நாயகளை
கொணடு வேடடையாடிக காடடிலுளள மிருகஙகளை வெருடடுகின
னா அபபடியே சிலா பலவகைகளால பிராணி ஹிமஸைகளைச செ
கினறனா சிலாவீடுகளில நாயகள மனிதாகளை வீணகபபயபபடுத
கினறன அனபுளளவளே! இபபடிபபடட நடையுளளவா
மரணமடைநதபின யமதணடனையினல பீடிககபபடடு வெகுகா
நரகததிறகிடநது பின மானிடஜனமததை அடையுமபோது அவா
அநேக கஷடஙகளும அநேக ஹிமஸைகளுமநிரமபின கெடட தே
திறபிறநது எதறகுமபயநது துயரபபடுகினறனா' எனறு சொன
உமை, 'பகவானே! சில மனிதாகள செலவமும கலவியுமுளளவ

ாகவிருநதும மிலேசசராஜயஙகளில அவாகளின அதிகாரததிறகு
படடிருககினறனா அது எனனகாமததினலை? எனககுச சொல
கடவீா ' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, ' தேவியே! மனிதாகள
மியில தனதானியஙகளநிரமபபபெறறுச சிரததையிலலாமையினல
றைதபபித தானஞசெயகினறனா. சிறநதவளே! ஸநானசுததங
ளாயும மஙகளாசாரஙகளையுமவிடடுத தகுதியறறவருககுத தானஞ
சயபவரும பெருமைககாகவும பிறரை அவமதிபபதறகாகவும தானம
சயபவரும மறறுமஇவவகை நடையுளளவாகளுமான மூாககாகள,
டுகளடாநது போவதறகுமுடியாமல மிலேசசாகளநிரமபின பற
ல கெடடதேசஙகளிறபிறநது மிலேசசராஜயததில சாாநதிருககினற
ா ' எனறுசொனனா உமை, ' பகவானே! பகதேவதையின நேத
ரததைஅழிததவரே! பூமியிலுளளமனிதாகளில சிலா சகதியறற
ாகளாகவும ஆணமையிலலாதவாகளாகவும பயனபடாதவாகளாக
ம இழிதொழிலில ஆசையுளளவாகளாகவும கீழமககளோடுசிநேக
ளளவாகளாகவும இழிநதவராகவும காணபபடுகினறனா அது
னன காமததினல? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு
கடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநதவளே! எனககனபுளளவளே! அந
த காரணததை உனககுசசொலலுவேன, கேள முனஜனமததில
காடுநதொழிலகளைவிருமபி மிருகஙகளினவிதையை அடிததுஜீவித
ககொணடும கோபததினல மனிதாகளுககு ஆணமையைககெடுத
ச சநதோஷபபடடுககொணடும ஸதிரீகளிடததில முறைதபபி இஷ
டபபடி தூாததாகளாகததிரிநதும பகைததும கோடசொலலியும பிற
டைய ஸதிரீஸுகஙகளுககு இடையூறுசெயதும மறறும இவவகை
டையோடிருநதுமவநத மனிதாகள மரணமடைநதபின யமனலதண
ககபபடடு வெகுகாலம நரகததிலகிடநது பிறகு ஒருஜனமததில
மனிடதேகததை அடைவாராயின அவாகள திறமையறறவாகளும
புலிகளும உதவியறறவாகளும இழிதொழிலசெயபவாகளும வெட
கெடடவாகளும சுறுசுறுபபிலலாதவாகளும ஆகினறனா, தம
செயகையினல பிறாதுயரததைவிலககி அவாகளை நனறுகபபாறபபா
ராயின அநதபபாவததிலிருநது விடுபடுவாா அவாகள பினஜனமத
திலும தவறுவாராயின நரகததிலேயே விழுவாா தேவியே! புருஷா
களுககு உணடாவதுபோலவே பெணகளுககும எலலாம தமகருமங
களினல உணடாகினறன தேவியே! இதனை உனககுச சொன
னன. இனனும எனனகேடகவிருமபுகிறுய?'' எனறுவினவினா.

## இருநூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜ
மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈச்வரரே! சூ
த்தைக்கையிலபிடித்தவரே! விருஷபத்வஜரே! பெண்களிலசிலா வி
மாதாகளாகி இழிதொழிலவிருப்பவாகளாகக் காணப்படுகின்றனரே.
அது என்ன கருமத்தினுலென்பதை எனக்குச சொல்லக்கடவீ
என்றுகேட்டாள் மஹேச்வரா, 'தேவியே! எந்தமானிடப்பெ
கள் காமவிருப்பத்தினுல மதிகெட்டுக் கணவாகளுக்கு அடங்காம
கணவாகளுக்கு இன்னுததுசெயதும ஆசாரத்தையும வெட்கத்
யும மறநதும நினைத்தபடிநடப்பவராகவும இன்னும இதுபோன
நடையுள்ளவராகவும இருந்தனரோ அவாகள யமலோகத்தில மி
தண்டனைகள அடைந்து ஒருகால மானிடப்பிறப்பைப்பெறுவராயி
பலபுருஷாகளுக்குப்பொதுவாயுள்ள விலைமாதாகளாவா புரு
களைததேடிப்போதலென்னும தொழில பெண்களுக்கு மிகக்கஷ
மென்று நினைக்கப்படுகிறது தேவியே! அதுமுதல அவாக
விழுந்தேபோகின்றனா, ஸந்தேகமில்லை அவர்கள அந்த நடைக
மனத்தில துயரப்படுவாராயின நனமைபெறுவா' என்றுசொ
ஞா உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈச்வரரே! உ
கத்தில மானிடச்சிறுமிகள எல்லாமங்கள்காரியங்களுக்கும முழுத
விலக்கான விதவைகளாகக் காணப்படுகின்றனரே, அது என்ன
மத்தினுல? எனக்குச சொல்லக்கடவீா' என்றுகேட்டாள மஹே
வரா, 'தேவியே! எந்தமானிடப்பெணகள பூாவஜனமத்தில விவே
மில்லாமல தமகணவாகளின குடும்பங்களை வீணேகெடுத்தும சி
தும தயையில்லாமல கணவாகளுக்கு விஷத்தாலும தீயாலும தீங
செயதும அவாகளைப்பகைத்து வேறுபுருஷாகளைசசோநதுமிருக்கி
றனரோ அப்படிப்பட்ட நடையுள்ளவாகள யமலோகத்தில மி
தண்டனை அடைந்து வெகுகாலம நரகத்திலகிடந்து துறசெயல
மானிடஜனமத்தை அடைந்தால அதில போகங்களில்லாத விதவை
ளாகின்றனா' என்றுசொன்னா

உமை, 'பகவானே! உலகத்தில பெணகள புருஷரும சுற
தாருமிருக்கப [1] பாஷண்டமதத்தைசசாாந்து துறவிகளாகக் காண

[1] நாஸதிகமதமுதலியவை

கின்றனரே, அது என்ன தீவினையினால்? எனக்குச் சொல்லக்கட
' என்று கேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'பூர்வஜன்மத்தில் பொரு
ச்சையும் அவிவேகமும் கொண்டு மனங்கெட்டுப் பிறர் பொருளில்
ச்சைவைத்து அவற்றைத் திருடுகிறவரும் பொறுமைப்பட்டு மாற
ாக்கெடுப்பவரும் பிறர்மேன்மை பொறாதவரும் எப்போதும் கோ
பவரும் சுற்றத்தாருக்குப் பயன்படாதவருமாகவிருந்த பெண்கள்
ஜன்மத்தில் நல்லொழுக்கத்தைவிட்டுப் பாஷண்ட மதத்தைச்
ந்து துறவிகளாகின்றனர், ஸந்தேகமில்லை' என்று சொன்னார்
ம், 'பகவானே! சில மனிதர்கள் கைத்தொழிலை ஜீவனமாகக்
ண்டு இழிவான வேலைகளைச்செய்பவராகக் காணப்படுகின்றனரே,
 எந்த வினைக்கேட்டினாலென்பதை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்'
ன்று கேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'அன்புமிக்கதேவியே! எந்த மனி
கள் பூர்வஜன்மத்தில் வணக்கமில்லாமலும் தம்மையே புகழ்ந்து
ண்டும் காவமும் கோபமுமுள்ளவர்களாகவும் தநலமே பெரி
கக்கொண்டவர்களாகவும் இருந்துவந்தனரோ அவர்கள் பின்ஜன்ம
தில் கைத்தொழிலாளிகளாகவும் ஆடுகிறவர் பாடுகிறவர்களாகவும்
ிதர்களாகவும் வந்திகளாகவும் அரசர்களுக்குக் காலம் தெரிவிப்ப
ர்களாகவும் இப்படிப் பலவிதமான கீழ்த்தொழில்செய்து ஜீவிக்கின்ற
 முந்தின ஜன்மத்தில் பிறரை அவமதித்ததன் பலனாக அவர்
 பிறரிடம் வேதனம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அலங்காரங்
ச்செய்து ஜீவிக்கின்றனர்' என்று சொன்னார்

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈஸ்வரரே! மனி
ளிலேயே சிலர் அடிமைகளாகி எப்போதும் எல்லாவேலைகளையும்
துகொண்டும் அடித்தல் பயமுறுத்தல் முதலான எல்லா உபத்திர
களையும் ஸஹித்துக்கொண்டுமிருப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றன
 அது எந்தத்தீவினையினால்? எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று
டாள் மஹேஸ்வரர், 'சிறந்தவளே! அதன் காரணத்தை உனக்
சொல்லவேன்; கேள் தேவியே! எந்த மனிதர்கள் பூர்வஜன்மத்
 பிறர்பொருளைப்பறித்தும், வட்டிக்குக்கடன்வாங்கினதும் பயிரிடு
லை கிடைத்ததும் நிக்ஷேபமாகவும் அடைக்கலமாகவும் கொடுக்கப்
 டதும் தவறிமறந்துவிடப்பட்டதுமான பிறர்தனத்தை அபகரித்
ம், பிறரை அடித்தும் கட்டியும் துயரப்படுத்தியும் அடிமையாகச்
்பதும் வந்தனரோ அவர்கள் மரணமடைந்தபின் யமதண்டனைகளை
டைந்து தறசெயலாக மானிடப்பிறப்பை அடைந்தபோது பிறந்தது
தல் எல்லாவகையாலும் அடிமைகளாவர் அவர்கள் யாருடைய

தனஙகளை அபகரிததனரோ அவாகளுககு வேலைகளைத தம
திருமவரை செயகிறாகளெனபது திணணம தனஙகளையபக
மறறும சிலா பசுககளாகப பிறககினறனா அவாகள முனஜன
தில செயத தவறுதலிஞல உணடான பாவம அபபடிததான கழி
இதைததவிர வேறுவகையில கருமததை [1] விடுவிககத தேவா
லும அஸுராகளாலுஙகூட முடியாது பொருளைபபறிகொடுதத
எலலாவகைகளாலும திருபதியடைவிபபதுதான பாவததை வி
கும வகை, வேறுவகையால விடுவிககக கருதுகிறவன பினஜனம
லும அபபடியேஆவான வினையைவிடுவிககக கருதுகிறவன எல
கஷடஙகளையும பொறுதது வேலைகளையெலலாம முறைபபடி செ
தனயஜமானனுடைய மகிழசசியைக கருதவேணடும யஜமான
அனபுடன விடைகொடுககபபெறறவன தன பாவததிலிருநது
படடவனுகிறுன அபபடிபபடட குணமுளள வேலைககாராகளை
மானனும எபபோதும ஸநதோஷபபடுததவேணடும அவன
தகுதிபபடி வேலையைசசெயவிககவேணடும [2] காரணமபறறியே
டிககவேணடும கிழவாகளையும சிறுவாகளையும இளைததவாகளை
காபபாறறுகிறவன புணணியமடைவான தேவியே! இதனை உ
குச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறுய?" எ
கேடடாா

---

## இருநூறறிருபததுமூனருவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன்
மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவரே! மனிதாகளைபபோலவே கா
படும சில மனிதாகள, தீணடுவதறகும தகாதவாகளாகவும இழி
ழிலகளில விருபபததுடன எலலாருடைய மலஙகளையும எடுபப
ளாகவும ஏழைகளாகவும மிகுதியாகச சிரமபபடுகிறவாகளா
விகாரரூபமும கெடட எணணமுமுளளவாகளாகவும சணடாளா
போலக காணபபடுகினறனரே, அது எனன தீவினையிஞல? எ
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஶ்வரா, 'தேவி

---

1 'மோகதும' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

2 'தணடம காரணத:' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

னே உனககுச சொலவேன, ஊககததுடனகேள பூாவஜனமத
அதிக அகஙகாரமும தறபுகழசசியும தடிததனமும கொழுபபு
ளவாகளாகிய பெரியோாகளேயும வணஙகாமலும பாமராாகியும
க அகஙகாரததினல தமதாமததுககுரியகாரியததைச செயயாம
பிறரைப பலவநதமாகக கடடளேயிடடுத தமககுவணஙகுமபடி
தும செலவததினல பிறரை எபபோதும அவமதிததும குடித
எலலாவறறையுமபகஷிததும கொடியவராகவும கடுஞசொல
லலுகிறவராகவும இனனும இவவகை ஒழுககததோடும இருநத
ககாகள, யமதணடனேயினல தணடிககபபடடபிறகு தறசெய
மானிடபபிறபபுவருமபோது, இழிதொழிலில விருபபமுளளவா
ம எலலாருடைய மலஙகளேயுமெடுபபவரும பிறரைவணஙகுகிற
ம விகாரரூபமுளளவரும தீணடுவதறகும தகாதவருமான சண
ாகளெனனும பாவபபிறபபில பிறககினறனா அவாகள வண
ன முதலானவாகளாகப பிறநது இழிதொழிலினல ஜீவிககினற
, முனஜனமததில மிககாவமெனனும குறறததினல தாமசெயத
பலனே அனுபவிககினறனா அபபடித தாழநத நிலேமையி
ககும அநதசசணடாளாகளேயும விவேகமுளளவன இகழவும
பிககவும ஆகாது அவாகள தமவினேபபயனே அனுபவிககினற
சணடாளாகளும, அநதஜனமததைபபறறித துயரபபடுவத
பரிசுததமடைவாாகள' எனறுசொனனா உமை, ' பகவானே!
மனிதாகள பலவகையான ஆசைகளெனனும வலேகளினல கட
படடும உளளேபோகாமல தடுககபபடடும பிறாவாயிலில நிற
றனா முயறசிசெயதும பிரபுவைபபாாபபதறகும தமகருததைத
ிவிபபதறகும சமயமபெறுவதிலலே அது எநதககாமதோஷத
ல? எனககு சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸ
ா, 'தேவியே! சிறநதவளே! முனஜனமததில ஐஸவாயததையும
காரததையுமபெறறு அவறறினல மதிகெடடுப பிறரோடு சம
ஷணேசெயயாமலும அவாகளே உளளேவிடாமலும பொருளாசை
ணாசை முதலியவறறினல மூடபபடடும தமது நிலேமையினல
தயும மதிககாமல தமகாரியததையே தலேமையாககொணடும
லாபபோகஙகளுமிருநதும பிறருககுச சிறிதும பயனபடாமலும
மையிருநதும பிறருககு அனுகாஹம செயயாமலும தயையில
லும புணணியலோகம போவதறகு வழிதேடாமலுமிருநதவா
பினனெரு பிறபபில மானிடதேகம பெறுவாராயின ஏழைக
கவும கெடட நிலேமையுளளவாகளாகவும எநதக காாயஙகளிலும

தடையுள்ளவர்களாகவும் தமதுபிரயோஜனத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக அரசர்களிடத்திலும் அவர்களைப்போன்றவர்களிடத்திலும் ஓடியும் தடுக்கப்பட்டு வாயிலில் நிற்கின்றனர் தமது காரியத்தைத் தெரிவிக்கவும் பிரபுவைப்பார்க்கவும் உள்ளேபுகவும் (சமயம்) கிடைக்காமல் ஆசையோடு வெளியில் நிற்கின்றனர்' என்று சொன்னார்

உமை, 'பகவானே! அனேகமனிதர்களில் சிலர் அரசனாலும் கள்வனாலும் ஜலமுதலியவற்றினாலும் எல்லாப்பொருள்களும் அபகரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் மூலதனங்களை தவறிப்போனவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனரே, அது எந்தக் கர்மதோஷத்தினால்? எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'தேவியே! எவர்கள் பூர்வஜன்மத்தில் அஸூரத்தன்மையை அடைந்து பகையினாலும் ஆசையினாலும் பிறருடைய ஜீவனத்தைக்கெடுத்தலும் அப்படியே பிறரை[1] வைதும் கோட்சொல்லியும் களவினாலும் மற்றவகையினாலும் பிறர்பொருளை அபகரித்தும் தயையும் பச்சாத்தாபமுமில்லாமல் பிறர்ஜீவனத்தைக் கெடுத்துமிருக்கிறார்களோ கொடியவரும் நாஸ்திகரும் பொய்சொல்லுகிறவரும் பிறர்பொருளைக் கவர்கின்றவருமான அப்படிப்பட்ட நடையுள்ளவர்கள் நெடுநாள் நரகத்திலிருந்து யமனால்தண்டிக்கப்பட்டுத் துன்பப்பட்டபிறகு மானிடஜன்மத்தை அடைவராயின் அந்தஜன்மத்தில் திடீரென்று பொருள்நஷ்டத்தை அடைவது திண்ணம் காரணம்பற்றியோ, நிஷ்காரணமாகவோ கஷ்டத்தையும் தாழ்வையும் திரவிய நஷ்டத்தையும் எல்லோராலும் உபத்திரவத்தையும் அடைவது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் உமை, 'பகவானே! சிலமனிதர்கள் திடீரென்று பந்துக்களைவிட்டுப் பிரிதலையும் காரணம்பற்றியோ நிஷ்காரணமாகவோ பந்துக்களின் மரணத்தையும் ஆயுதத்தினாலேயோ மற்றெவ்வகையினாலேயோ தம் உயிர்ச்சேதத்தையும் அடைவது எந்த வினைக்கேட்டினால்? எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'தேவியே! அன்புள்ளவளே! எந்த மனிதர்கள் பூர்வஜன்மத்தில் பெரும்பாலும் அஸூரத்தன்மையோடு கொடுஞ்செய்கையில் விருப்பமும் பொய்யுமுள்ளவராகவும் மூர்க்கர்களாகவும் பிராணிகளை மிக்கவிருப்பத்துடன் தயையில்லாமல் கொல்லுகிறவர்களாகவும் நம்பினவரைக் கெடுக்கிறவராகவும் தூக்கத்தைக் கெடுப்பவராகவும் பெரும்பாலும் பொய்சொல்லுகிறவராகவும் நாஸ்திகராகவும் புலாலுண்பவராகவுமிருந்தனரோ அப்படிப்பட்டவர்கள் இறந்து யமதண்டனையை

1 'உத்க்ரோசந' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

டந்து வெகுகாலம் நரகத்திலிருந்தபிறகு விலங்காகப் பிறந்து
ல துயரங்களை அனுபவித்துத் தீர்ந்தபின் மானிடஜன்மம் பெறுவ
ன அதில எவ்வகையினாலாவது கொலையையும் கட்டுப்படுதலையும்
டவது நிச்சயம் செல்வமுள்ளவர்களும் ஏழைகளும் தம்வினைப்
ன அனுபவிக்கின்றனர் தூங்கியும் மயங்கியும் நம்பியுமிருக்கும்
து தாம் செய்ததின்பலனை அப்படியே அடைகின்றனர் தம்
ாசசேதத்தையும் சுற்றத்தாரைவிட்டுத் திடீரென்று பிரிவதை
பிள்ளைபெண்டிர் அழிவதையும் ஆயுதத்தினாலோமற்றெதினாலோ
லையையும் அடைவர்' என்று சொன்னார் உமை, 'பகவானே!
னிடலோகத்திலேயே சிலமனிதர்கள் ராஜநீதிசாஸ்திரத்திலே தோர
ர்களினால் தண்டிக்கப்படுகின்றனர் அவர்களுக்கு எங்கும் பய
க்கிறது அது என்ன கருமதோஷத்தினால்? எனக்குச் சொல்ல
டவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேசுவரர், 'தேவியே! சில
ிதர்கள் பூர்வஜன்மத்தில் பிராணிகளிடத்தில் தயையில்லாமல்
ிதர்களையோ மற்ற உயிர்களையோ கஷ்டப்படும்படி அடித்துக்
லலுகின்றனர் சில அரசர்கள் கொடியசெய்கையுள்ளவர்களும்,
டிய தண்டனையிலும் கொல்வதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களும்,
பத்தினால் மதிகெட்டு அஸுரத்தன்மையுள்ளவர்களாகிப் பிறரைப்
ப்பவர்களும், சாவப்படுபவர்களும், மாமஸம் புசிப்பவர்களும்,
திகர்களும், யாருக்கும் வேண்டாதவர்களுமாயிருந்து தண்டிக்கத்
தவர்களையும் தண்டிக்கின்றனர் அன்புள்ளவளே! சிலர் பெண்
யும் புருஷர்களையும் ஆசாரியர்களையும் கொல்லுகின்றவராகவும்
க்கின்றனர் அன்புள்ளவளே! இப்படிப்பட்ட நடையுள்ளவர்கள்
ணமடைந்தபிறகு வெகுகாலம் நரகத்திலகிடந்து யமனால் தண்
கப்படுகின்றனர் ஜனங்கள் முன்ஜன்மத்தில் செய்த கருமத்தை
த ஜன்மத்தில் அனுபவிக்கின்றனர் இந்தஜன்மத்தில் செய்யப்
கருமம் மறுஜன்மத்தில் பலனைத்தரும் தேவியே! மனிதர்களில்
ன இந்த முறை காணப்படுகிறது, தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும்
த வரையறை இல்லை அவர்களோ மரணமில்லாமையாலும் தவத்
வலிமையாலும் ஒரு சரீரத்திலேயே காமபலனை அனுபவிக்கின்
ர ஸாதாரணமனிதர்களுக்கு அப்படி ஆகாது ஏனெனில், காம
ன அவர்களுக்கு இறந்தபின் தெரியாமல நேரிடும்' என்று சொன்
உமை, 'இவ்வுலகத்தில் மனிதர்கள் அரசர்களால், 'இவன்
லைசெய்தவன், இவன் திருடினவன்' என்று அவரவர்செய்தகுற்ற
தைக்குறித்து அந்தஜன்மத்திலேயே தண்டிக்கப்படுவது எப்படி?

புததிரனை விருமபுகிறவன புததிரகாமேஷடிசெயது அதேஜனமத
புததிராகளை அடைகிருன ஆதலால, மானிடலோகததில' செ
கருமஙகளினபலனை அதேதேகததில அனுபவிபபதைககாணகிறே
அதனை நீா நினைககவிலலை இது எனஸநதேகததிறகிடமாயிருககிற
அதனை நீா விளககககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவ
'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடடது ஸரி அதனை நீ ஊககததுட
கேள இபபுவியில வினையும வினைபபயனும ஒருகாலததிலிருப
வாக நினைககபபடவிலலை தேவியே! 'இவன கொனறவன, இ
திருடினவன' எனறு அரசாகளால மனிதாகள தணடிககபபடுவ
நீ சொனனுயே, அதுவும அவாகளின முனவினைபபயனதா
தேவியே! அவாகளால (அபபோது செயயபபடட) செயகையும
டிபபதறகுக காரணமாகிறது குறறததை நிமிததமாககொ
தானே அரசன பிரஜைகளைத தணடிககவேணடும மறறவர்களைப
முறுததி இவவுலகததை நிலைபெறசசெயவதறகாக அநதஅநதக
றததைக குறிபபிதது அரசாகள தணடிததல விதிககபபடடி
கிறது அநதத தணடனையானது தணடிககபபடுகிறவனுடைய மு
வினைபபயனெனபது திணணம எனறு முதலிலேயே நான செ
னேன அநத விஷயததில உனககு ஸநதேகமவேணடாம' என
சொனனுா உமை, 'பகவானே! பூமியில அரசாகளால தணடிக
பபட்ட மனிதாகளுககு அநதத தணடனையினுல பாவமபோகும
போகாதா? இது எனககு ஸநதேகம இதை நீா தீாககககடவீ
எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடட
ஸரி, அதனை நீ ஊககததுடன கேள பூமியில குறறமசாடடபப
அரசாகளால தணடிககபபடடவாகள யமலோகததில யமனுல த
டிககபபடுவதிலலை தவறுதலாகத தணடிககபபடாவிடடாலும
யானதணடனை செயயபபடாவிடடாலும அவாகளை யமன தணடித
விடுவான அவாகளசெயததும செயயாததும அவனுககுத தெரி
இவவுலகததில எநதமனிதனும கருமமசெயதபிறகு யமனைத தா
முடியாது சிறநதவளே! அரசனும யமனும தணடனையைமடடுமெ
கினறனா யமன அரசன இருவராலும தணடிககபபடடாலும தண
கபபடாவிடடாலும பிறகு மானிடஜனமததிலும நாகததிலும மு
யே வினைபபயனை அனுபவிபபான செயதகருமததினபலனை அறு
வன மூவுலகஙகளிலுமிலலை அனபுளளவளே! எலலாவறறை
உனககுச சொனனேன ஸநதேகமறறிரு' எனறு சொனனுா உ
'பூமியில மனிதாகள நிதயமாகப பாவததைசசெயது அதைத

பததறகாகத திருமபவும பிராயசசிததஙகளைச செயகினறனரே,
த ஏன? அஸவமேதயாகம எலலாபபாவஙகளையும போககுவதெ
று சொலலுகினறனா பாவததைப போககுவதறகு மறறுமுளள
ராயசசிததஙகளையும செயகினறனா ஆதலால, எனககு அதில ஸந
கம இருககிறது அதனை நீா தீாககககடவீா' எனறு கேடடாள.
ஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ ஸநதேகிததது ஸரி, அதனை நீ ஊககத
டன கேள முனனோானஞானிகளுககும இது பெரிய ஸநதேகம
ன கெடடவாகளும நலலவாகளும செயயவேணடுமெனறு நினைத
ம அவவாறினறித தறசெயலாகவும தவறுதலாகவும இருவகைகளா
பாவததைச்செயகினறனா பலனைககருதியும பிடிவாதமாகவுமசெய
படும கருமம எவவகையிலும அழிவதிலலை தெரிநதுசெயதகருமம
பிரககணககான அஸவமேதயாகஙகளாலும நூறறுககணககான பிரா
சிததஙகளாலும தீருவதிலலை அவவாறினறித தவறுதலால தற
யலாகச செயயபபடடபாவம பிராயசசிததஙகளாலும அஸவமேத
கததினாலும உணடாகும புணணியததினால அழியும உலகநடைக
வும பாபகாரியததிறகுப பிராயசசிததமுதலியவை விதிககபபடு
றனவெனறறி அனபுளளவளே! ஸநதேகமறறிரு தேவியே!
தனை உனககுச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபு
றய?' எனறு வினவினா உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவ
! ஈஸவரரே! மானிடலோகததில மனிதாகளும மறறபபிராணிக
ம காரணததோடும காரணமினறியும இறநதுபோகினறனா அது
தக காமததினமுடிவினாலெனபதை எனககுச சொலலககடவீா'
னறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! மனிதாகள பூாவஜன
ததில பிராணிகளிடததில இரககமிலலாமல காரணமபறறியும நிஷ
ரணமாகவும அவறறைககொனறிருககினறனா அவாகள தாம எபப
ச செயதாரோ அபபடியே அதன பலனை அடைகினறனா விஷங
ொடுததவா விஷததினாலும ஆயுதததினாலடிததவா ஆயுதததினாலும
லகததில மறறெநதககாரணததினால மனிதாகள மனிதாகளைககொல
கினறனரோ அநதககாரணததினாலும மறுஜனமததில தமமுயிரச
சததை அடைகினறனா தேவியே! அதில ஸநதேகமிலலை. அன
ளளவளே! இநதக காமததினாலுணடாகும பயன எலலாவறறையும
னககுச சொனனேன திருமபவும ஒருகாலும தவறாத ஸரியான
ிரமாணததைககொணடு அதனையே உனககுச சுருககமாகச சொல
வேன அதனைக கேள தேவியே! எநதமனிதாகள முனஜனமத
தில எநதககாலததில எநதககாரணததினால எநத நலவினையையோ

தீவினையையோ எப்படிச்செய்தனரோ அந்தமனிதர்கள் பின்ஜன்மத்தில் அந்தக்காலத்தில் அந்தக்காரணத்தினால் அந்த அந்த வினைப்பயன்களை அப்படியே ஸந்தேகமில்லாமல் அடைகின்றனர். உலகத்தில் இதுதான் அவரவர் விதியைப்பற்றிய ஸத்தியமென்றறி. கருமத்தைச் செய்து அதை அனுபவியாதமனிதன் ஸ்வர்க்கத்திலுமில்லை, பூமியிலுமில்லை. தன்வினையை அனுபவியாமலிருப்பதற்குத் தேவர், அஸுரர், மனிதர் எவராலும் முடியாது. உலகமானது ஆதிகாலந்தொடங்கிக் கருமத்தில் கோக்கப்பட்டிருக்கிறது. காமபலனைப்பற்றி இதைக் குறிப்பாகச் சொன்னேன். பலவகைக்காமங்களின் தொகுதியில் எனக்கு என்னால் சொல்லப்படாதவை எவையோ அவற்றையெல்லாம் புத்தியினால் ஊகித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். நீ கேட்க விரும்பியதற்காகச் சொன்னேன். இன்னும் என்னகேட்க விரும்புகிறாய்?' என்று கேட்டார்.

---

## இருநூற்றிருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குத்தேவரே! ஈச்வரரே! லோகபாலர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவரே! மஹாதேவரே! உமது அனுக்கிரஹத்தினால் காமங்களின் முடிவைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். நீர் சொன்னவையெல்லாம் உண்மையாகவும் அம்ருதத்திற்கு ஒப்பாகவும் இருக்கின்றன. நன்மைதீமையனைத்தும் காமத்தால் தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று தெரிந்துகொண்டேன். பசுவின்கன்று தாயையும் ஜலம்பள்ளத்தையும் சேர்வதுபோலச் செய்வினை செய்தவனை எப்போதும் தொடர்ந்துசெல்லும். இவ்வுலகத்திற்செய்த கருமம் நல்லதோ தீயதோ அழியாதென்பது நிச்சயம். அதனை நான் ஒப்புக்கொண்டேன். மஹாதேவரே! வரமளிப்பவரே! அன்பைப் பெருக்கச்செய்பவரே! இன்னமும் காமங்களின் முடிவைப்பற்றியிருக்கும் ஸந்தேகங்களை விடுவிக்கக்கடவீர்' என்று கேட்டாள். மஹேச்வரர், 'தேவியே! கரியகண்களையுடையவளே! சிறந்தலக்ஷணங்களைப் பொருந்தினவளே! உனக்கு என்ன கேட்கவேண்டுமோ அவை எல்லாம் மிக்க ரகஸ்யமாயிருந்தாலும் நீ அச்சப்படாமல் என்னைக் கேட்கலாம்' என்றுசொன்னார். உமை, 'விருஷபத்வஜரே! ...

தில காமஙகளுககு இவவிதமான வியவஸதை இருககும்போது
ணியபாவஙகளைச செயத மனிதன தானசெயத புணணிய காமங
ன பலனை அனுபவிபபது எபபோது? இமமையிலா? மறுமை
ா? தேவரே! அதனை எனககுச் சொலலககடவீர' என்று கேட
ா. மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ ஸநதேகபபடடது ஸரி அது
ிதாகளுககு மிகக ரகஸயமானது அழகிய முகமுளள தேவியே!
த ரகஸயததை உன விருபபததிறகாகச சொலவேன ஜனஙகள்
ா ஜனமததிலசெயத காமததை இநத ஜனமததில அனுபவிககின
ா இநத ஜனமததில செயதது மறுஜனமததில பலிககும.
வியே! இநத நியமம மனிதாகளிடததிலமடடும் காணபபடும
வருககும அஸுரருககும மரணமிலலாமையினுலும, தவவனமை
ுலும, காமஙகளினபலன ஒரு சரீரததிலேயே அனுபவிககபபடும.
வியே! மனிதாகளுககு அபபடியிலலை இதுதான விததியாஸ
 நினைககபபடுகிறது' என்றா

---

இருநூறறிருபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப் பயன்
மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின நேததிரததை அழிதத
ா! மனிதாகளின செயகைகளைநதும தமவினைபபயன எனனும
களை அபிபபிராயததைக கேடடுககொணடேன உலகததில நனமை
மகளைநதும நவககிரகஙகளால செயயபபடடவை எனறு
ாதது அநதக கிரகஙகளையும நக்ஷததிரஙகளையுமே பெருமபாலும
ிககினறனா தேவரே! இது எனககு ஸநதேகம இதனை நீா
கககககடவீா' எனறு கேடடாள

மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ சநதேகபபடடது ஸரி உணமை
ா நிசசயததைக கேள சிறநத மகிமையுளளவளே! நக்ஷததிரங
ும கிரஹஙகளும மனிதாகளின நனமை தீமைகளை அறிவிபபவை.
வை தாமே காரியஙகளைச செயபவையலல மனிதாகளினநனமைக
 அவாகள நலலவைகளாகவும கெடடவைகளாகவும செயதவற
ையும இனி செயவனவறறையும கிரகஙகளின ஸஞசாரம தெரிவிக
து அவறறுள நலல காமம சுபகாரகஙகளாலேயே தெரிவிககப
கிறது, தீவினையின பலன பாபகரகஙகளினுல தெரிவிககபபடு

கிறது. ஆதலாலதான கிரகம கெடுதலாயிருககுமபோது ஜனஙகள கெடுதலைச செயகிறாகள கிரகஙகள ஸரியாயிருககுமபோது தாமே சரிசெயவதாக நினைதது நலலகாரியஙகளைச செயகினறனா வெறும கிரஹ நகஷததிரஙகள நனமை தீமைகளைச செயவதிலலை - எலலா வினைகளும தமமால செயயபபடடவை கிரஹஙகள எனபது உலகச சொல கிரஹஙகள வேறு, செயபவன வேறு செயகிறவன தன செயகையின பலனை அனுபவிககிறான சிறநதவளே! இவறறை எலலாம உனககுச சொனனேன சநதேகமறறிரு' எனறு சொன ஞா உமை, 'பகவானே! நலலவையும தியவையுமான பலவகைக கருமஙகளைச செயத மனிதன மறுபிறபபில அவவிருவகைவினையுள எதன்பலனை முனனே அனுபவிககிறான? தேவரே! எனககு இநத ஸநதேகமிருககிறது இதனை நீா விலககக கடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! நீ சநதேகபபடடது சரி அதனை உனக குத தெளிவாகச சொலவேன முதலில அனுபவிககபபடுவது தீவினை எனறு சிலரும, நலவினை எனறு வேறுசிலரும கூறுகினறனா அவவிருசொறகளும பிழை அதனை உனககுத தெளிவாகச சொல வேன முனவினைகள மானிடஜனமததில ஒனறிலேயே அனுபவிக கபபடுகினறன இருவினைகளும எநத முறையாகச செயயபபட டனவோ அநத முறைபபடி அவவவறறிறகுத தகக பலனகள அனு பவிககபபடுகினறன பூமியில மனிதாகள செலவம, வறுமை, இன பம, துனபம், [1] பயமினமை, பயம இவையெலலாவறறையும வரிசையாயனுபவிககிறவாகளாகக காணபபடுகினறனா செலவ முளளவாகளும துயரபபடுகினறனா வறிஞரும ஸுகததை அனு பவிககினறனா ஆதலால, ஒரு ஜனமததிலேயே எலலாவறறையும அனுபவிபபதாகக காணபபடுவது உலகமறிநத விஷயம அனபுளள வளே! நரகததிலும ஸவாககததிலும அவவாறிலலை நரகததில எபபோதும துனபமே ஸவாககததில எபபோதும இனபமே புணணியபாபஙகளின மிகுதிகள அவவுலகஙகளில அனுபவிககபபடு கினறன இடைவிடாத ஸுகம ஸவாககததிலும, அபபடிபபடட துககம நரகததிலுமிருககும சிறநதவளே! மிகப பெரிய வினைகளை முதலில அவவுலகஙகளில அனுபவிதது அறபமாயுளள மிசசததைப பின ஜனமததில அனுபவிககினறனா இவறறையெலலாம உனககுச சொனனேன இனனும என்ன கேடகவிருமபுகிறாய?' எனறுகேட டாா

1 'அபயம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

உமை, 'பகவானே! உலகத்தில் பிராணிகள் பிறந்து பிறந்து
லாமலிறந்துபோவது எந்தக்காரணத்தினால்? அதனை எனக்குச்
ாலலக்கடவீர்' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'அந்த உண்
மை உனக்குச் சொல்வேன், நீ ஊக்கத்துடன்கேள் கர்மம்
ாலேவதனால் தேகத்தை ஆத்மா விடுமென்பதைக் கேள் தேகமும்
மாவும் சேர்ந்திருப்பது பிராணியென்றுசொல்லப்படுகிறது.
றறுள் ஆத்மா நித்யமென்றும் தேகம் அநித்யமென்றும் சொல்
படுகின்றன இவ்வாறு ஆத்மாவுடன்சேர்ந்த தேகமானது நாள
வில் தளர்ந்து வேலைக்கு உதவாததாகி விழுந்துபோகிறது அப
து அதனை ஆத்மா விட்டுவிடுகிறது நித்யமான ஆத்மா அநித்
மான தேகத்தைவிடுவதை உலகத்தோர் மரணமென்று அறிகின்
ர் தேவர் மனிதர் அஸுரர் யாரும் காலத்தைக் கடக்கமாட்ட
ர் உயிரில்லாதபொருள் ஒன்றும் ஆகாயத்தில் எப்படிச் சிறிதும்
பதில்லையோ அப்படியே இந்தக்காலம் ஒருநிமிஷமும் நில்லாமல்
கிறது அந்த ஆத்மா புதியஉடம்பில் புகுந்து திரும்பவும் பிறக்
து இப்படி உலகநடை ஆதிதொடங்கி எப்போதும் நடந்து
ாண்டிருக்கிறது' என்றுசொன்னார் உமை, 'பகவானே! பிராணி
இளமையிலேயே மரணமடைவதையும் வெகுகாலம் இருந்து
முதிர்ச்சியடைந்து ஜீவித்திருப்பதையும் காண்கிறோம் மஹேஸ்
ரே! காலத்தினால் மரணமென்பதே நிச்சயமாயில்லை ஆதலால்,
ாணிகள் ஜீவிப்பதற்குக் காரணத்தைப்பற்றிய என் சந்தேகத்தைத்
ளிவியும்' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'தேவியே! அந்தக்
ரணத்தைக் கேள் நான் சொன்னது ஒரே நிச்சயந்தான் கால
னது தேகத்தளர்ச்சியைமட்டும் செய்கிறதேயன்றி தேகம்விழுந்து
ாகச் செய்வதில்லை கர்மம்முடிந்தால் தேகம் தானாகவே விழு
து முந்தியகர்மத்தின் அளவின்படிதான் இருப்பதும் இறப்ப
ம் முன்செய்த கர்மம் எதுவரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில்
ிதன் ஜீவிக்கிறான் அந்தக் கருமம் போகும் காலத்தில் சிறு
ரும் இறந்துபோகின்றனர் அந்தக்கர்மத்தின் அளவின்படிதான்
கிழந்தவரும் வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பது தேவியே! இதனை
னக்குச் சொன்னேன் அன்புள்ளவளே! ஐயமறறிரு'' என்று
ான்னார் உமை, 'பகவானே! மனிதர்கள் தீர்க்காயுளாயிருப்ப
ம் அற்பாயுளாயிருப்பதும் எந்தநடையினால்? அதனை எனக்குச்
ொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டாள். மஹேஸ்வரர், 'எந்தநடை
ுள்ளமனிதர்கள் தீர்க்கஜீவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்பது மனிதர்க்கு,

மிக்க நன்மையும் ரகஸ்யமுமானது. அவற்றை எல்லாம் நன்றாகக் கேள். கொல்லாமை பொய்யாமை வெகுளாமை பொறுமை உண்மை குருக்களை எப்போதும் பணிவது பெரியோரைப் பூஜிப்பது சுத்தமாயிருப்பது செய்யத்தகாதவற்றைவிடுவது எப்போதும் பத்தியமான ஆகாரத்தை உட்கொள்வது இவை முதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தாம் மனிதர்கள் வெகுகாலம் ஜீவிப்பதற்குரியவை. தவத்தினாலும் இந்திரிய ஜயத்தினாலும் ரஸாயனமென்னும் ஒளஷதத்தை உட்கொள்வதனாலும் மனிதர்கள் மிகுந்த களிப்பும் சிறந்த பலமுமுள்ளவர்களாக வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கின்றனர். தர்மம் செய்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்திலும் மானிடலோகத்திலும் நீண்டகாலமிருக்கின்றனர். மற்றவர்கள், பெரும்பாலும் பாவஞ்செய்தும் பொய் சொல்லியும், ஹிம்ஸையில் விருப்பமும் பெரியோரிடத்தில் பகையும் உள்ளவர்களும் நற்கருமங்களையும் சுத்தத்தையும் விட்டவர்களும் நாஸ்திகர்களும் கொடியசெய்கை செய்பவர்களும் மாம்ஸபக்ஷணத்தையும் மதுபானத்தையும் விடாதவர்களுமாயிருக்கின்றனர். பாவங்களைச்செய்தும் ஆசார்யர்களைப் பகைத்தும் கோபமும் கலகமுமே காரியமாகவிருக்கும் இப்படிப்பட்ட அயோக்கியர்கள் நரகத்தில் வெகுகாலம் இருப்பார். அதன்பிறகு, அந்த அற்பமனிதர்கள் திர்யக்ஜாதிகளிலேயே முழுதும் இருந்து பிறகு ஆயுள்குறைந்த மனிதர்களாகப் பிறக்கின்றனர். போகத்தகாதவிடத்திற்குப் போவதனாலும் தேகத்துக்கு விரோதமான ஆகாரத்தைப் புசிப்பதனாலும் மனிதர்களுக்கு ஆயுள் குறைந்துபோகும். அவை ஆயுளைக் குறைப்பவையன்றோ? மேற்சொன்ன பலகாரணங்களினால் ஆயுள்குறைந்து போகிறது. இல்லாவிடின் வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பர். இதை எல்லாம் உனக்குச் சொன்னேன். இன்னும் என்னகேட்க விரும்புகிறாய்?' என்று வினவினார்.

---

## இருநூற்றிருபத்தாறாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை 'தேவதேவரே! மஹாதேவரே! பகவானே! இதனை நான் கேட்டேன். ஆத்மாவுக்கு ஸ்திரீயென்றும் புருஷனென்றும் ஜாதிகளின் வேறுபாடுவந்ததைப்பற்றிச் சொல்லும். பெண்ணுயிரும் ஆணுயிரும் ஒன்றோ? வெவ்வேறோ? தேவரே! இந்தச் சந்தேகம்

க்கு இருக்கிறது அதனை நீர் தீர்க்கக்கடவீர்' என்று கேட்ட மஹேஸ்வரர், 'அதனை நான் உனக்குச் சொல்வேன், ஊக்கத்துடன் முழுதும் கேள் அழகான கண்களையுடையவளே! உயிருக்குப் பெண் ஆண் என்னும் வேறுபாடு இல்லை ஆத்மா எப்போதும் விகாரமற்றது அது பெண்ணுமன்று, ஆணுமன்று அந்த அந்தக் கருமங்களுக்குத் தக்கபடி பல ஜன்மங்களில் பிறக்கிறது காமம் ... வத்தினால் புருஷனும் ஸ்திரீயாகவும் ஸ்திரீயும் புருஷனாகவும் ...கிறார் புருஷன் பெண்ணின் செய்கைகளைச்செய்து அந்தக் கா...த்தினால் பெண்ணாவான்' என்று சொன்னார் உமை, 'பகவானே! எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரரே! ஆத்மா காமங்களைச் செய்யாவிட்டால் தேகத்தில் காமங்களைச் செய்வது வேறுயார்? அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'பெண்... ...தியே! காமஞ்செய்பவனைக் கேள் ஆத்மா காமங்களைச் செய்வதில்லை அது பிரகிருதியின் குணங்களோடு சேர்ந்து எப்போதும் காமங்களைச் செய்கிறது உலகத்திலுள்ள பிராணிகளின் தேகமானது ... கபவாதபித்தங்கள் என்னும் மூன்று தாதுக்களினால் நிரம்பியிருப்பதுபோலவே முக்குணங்களாலும் நிரம்பியிருக்கிறது ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் இக் குணங்களே தாம் தேகமாயிருப்பவை ...றுள், ஸத்வகுணமானது எப்போதும் பிரகாசரூபமென்று சொல்லப்படுகிறது ரஜோகுணம் துக்கரூபமாக இருப்பது தமோகுணம் அறிவின்மையாக இருப்பது இம் முக்குணங்களினாலேதான் உலகத்தில் செய்கைகள் நடக்கின்றன பொய்யாமை, பூததயை, ...த்தம், நன்மையில்விருப்பம், பொறுமை, அடக்கம் இவையும் ...றும் இவ்வகையான செய்கைகளும் ஸத்வகுணத்தினாலுண்டானவை என்று சொல்லப்படுகின்றன வேலைத்திறமை, சோம்பாமை, பொருளாசை, விதியை நம்பாமை, மனைவியின்மேற்பற்று, இனிமை, எப்போதும் ஐசுவரியத்தில் ஆசை முதலிய பல செய்கைகள் ரஜோகுணத்தினாலுண்டாகின்றவை பொய், கடுமை, பிடிவாதம், அதிகப்... ...க, ஹிம்ஸை, நிலையில்லாமை, நாஸ்திகத்தனம், தூக்கம், சோம்பல், முதலான பாவச்செய்கைகள் தமஸினால் உண்டாகின்றவை. ஆகையால், நல்லவையும் கெட்டவையுமாகிய கருமங்களெல்லாம் குணங்களாலானவை ஆதலால் ஆத்மா, ஆசையற்றவன் ஒன்றும் செய்யாதவன் விகாரமற்றவன் என்றறி ஸத்வகுணமுள்ள மனிதர் புண்ணியலோகங்களிலும், ரஜோகுணமுள்ளவர் மானிட லோகத்திலும், தமோகுணமுள்ளவர் திர்யக்ஜாதிகளிலும் நரகத்திலும் இருப்பர்' என்று சொன்ன

ளா உமை, 'இந்தத்தேகம் விழுந்தாலும் ஆயுதத்தினால் கொல்லப் பட்டாலும் ஆத்மாவானது தானே இதை விட்டுப்போவது எதனால்? அதனை எனக்குச் சொல்லக் கடவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேஶ்வரர், 'சிறந்தவளே! அந்தக் காரணத்தை உனக்குச் சொல்வேன், கேள் நுட்பமான புத்தியுள்ளவர்களும் இதனை நிச்சயிக்கப்போய் மயங்குகின்றனர் ஜன்மமெடுத்த பிராணிகளுக்குக் காமம் முடியும் போது எந்தக்காரணம்பற்றியாவது தேகத்துக்கு உபாதிநேரிடும் அதனால், அந்தச் சரீரம் அழியும்போது ஆத்மாவானது காமத்தை அனுஸரித்து அதனை விட்டுப்போகிறது தேகம் அழியும்போதுள்ள நோய்களினாலும் ஆத்மா அசைவதில்லை கருமத்தின் பலனுள்ள வரையிலும் ஆத்மா இருக்கும் அது முடிந்தவுடன் ஆத்மா போய் விடும் ஆதிகாலந்தொடங்கி இவ்வுலகத்தில் ஆத்மாவின்கதி இவ் வாறாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது தேவியே! இதனை உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்கவிரும்புகிறாய்?' என்று கேட்டார்

---

## இருநூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, துன்புறுத்தியும் நல்லபலனை அடைவதும், நால்வகைப்பிராணிகளும், இயற்கையறிவும், கல்வி யறிவும், இறந்தபின்பிழைப்பதும், கனவுகாண்பதும்)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந் தேவரே! ஈஶ்வரரே! மனி தன் தான் செய்த கருமத்திற்குத் தக்கபடி நல்லபலனையும் கெட்டபல னையும் அடைகிறானென்பது நிச்சயம் அயலாருக்கு இன்னாதது செய்பவன் நன்மையை அடையும் வகை யாது? அது ஒரு ஜன்மத்தி லேயே உண்டாகுமா? அதனை எனக்குச் சொல்லக் கடவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேஶ்வரர், 'சிறந்த மஹிமையுள்ளவளே! மனிதர்க ளுடைய எண்ணத்தின் வலிமையால் அதுவுமிருக்கும் பிறர் நன் மைக்காக அவருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் ஸுகம் பெறுவான் அரசன் ஜனங்களைத் தண்டித்தும் பயமுறுத்தியும் புண்ணியத்தை அடைவான் வழிதப்பி நடக்கும் சிஷ்யர்களை ஆசா ர்யனும் தன் வேலைக்காரரை யஜமானனும் பயமுறுத்துவதனாலும் தண்டிப்பதனாலும் புண்ணியபலனை அடைவர் சிகிச்சை செய்பவன் துன்பத்தை உண்டாக்குவதனால் நன்மையையே அடைவான் யாகத்

காகப பசுஹிமஸை செயபவனைப பாவமதொடராது இவவாறு
ு எணணததுடன உபததிரவததைச செயயும மறறவாகளும
ாககததைஅடைவா அயோககியனான ஒருவன கொலலபபடடத
் அனேகா ஸுகபபடுவாராயின அவனைக கொலவதில தாமமிருக
ேயனறிப பாவமஏது? ஹிமஸை இலலை எனறு நினைததுபபரி
துமான யாககாரியததில கௌரவததினால பசுவைக கொலலுகிறவ
ககுத தாமம பெரிதெனற எணணம உணமையாகவும பரிசுதத
கவுமிருபபதனால அநதஹிமஸையைச செயததனால பாவபபயன
வதிலலை ' எனறுசொனனா

உமை, ' இவவுலகததிலுளள நானகுவகை ஜநதுககளின அறிவு
வகையாக நினைககபபடுகிறது? உணடாககபபடுவதா? இயறகை
லமைநததா? அதனை எனககுச சொலலககடவீா ' எனறுகேட
ா மஹேஶவரா, ' உலகமானது, தாவரம ஜஙகமமெனறு இரு
கப பொருளகளுளளதாகக கூறபபடுகிறது அவறறிலுளளபிரா
களுககு நாலுவகை உறபததிகள உணடு அவறறை வரிசையாகச
ாலலுவேன அவறறுள கொடிகள செடிகள புறபூணடுகள இவை
தபிஜஜஙகள எனறு சொலலபபடுகினறன கொசு பேனமுதலான
கிகள எலலாம [2]ஸவேதஜஙகள துவாரமே காதாகவுடைய பறவை
தலான பிராணிகள [3] அணடஜஙகளாக நினைககபபடுகினறன பசுக
ாயும காடடுமிருகஙகளையும மனிதாகளையும [4]ஜராயுஜஙகளெனறறி
மாவானது இநத நானகுஜாதிகளிலும சோநதிருககிறது உத
ஜஙகளில ஸபரிசமெனனும ஓா அறிவுடன ஆதமா இருககிறது,
வேதஜஙகளில ஸபாசம பாாவையெனனுமிரணடறிவுகளோடு [5] இருக
து அணடஜஙகளும ஜராயுஜஙகளும ஐநது அறிவுகளோடுஜீவிக
றன அனபுளளவளே! நிலமும ஜலமும சோவதனால உதபிஜஜங
உணடாகினறன அனபுளளவளே! சீதமும உஷணமும சோவ
ல ஸவேதஜஙகள உணடாகினறன வீாயம ஈரததிலசோவதனால
ணடஜஙகள உணடாகினறன. சுகலசோணிதஙகள சோவதனால
ாயுஜஙகள உணடாகினறன ஜராயுஜஙகள எலலாவறறிலும
னிடதேகம உததமம தேவியே! இதனபிறகு, இருளுணடாவதை
ககததுடனகேள இரவிலுணடாவது எனறும தேகததிலுண
வது எனறும இருவகைஇருள உலகததிலஉணடு இரவிலுணடா
ம இருளஒளிகளால அழிநதுபோகிறது தேகததிலுணடானஇருள

1, 2, 3, 4, ஆதிபாவம 57-ம பககம குறிபபிறகாணக
5 ' சரீரி ' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ம்டடும உலகததிலுளள ஒளிகளெலலாமசோநதாலும போகாது.
கஙகளைப படைததவராகிய பிரமமதேவா அநதத தேகஇரு
போகக வகைதெரியாமல பெருநதவமசெயதா அவா தவமசெ
போது வேதஙகளும வேதாஙகஙகளும உபநிஷததுககளும உ
யின உலகஙகளின நனமையைக கருதின பிரமமதேவா அவற
பெறறபிறகு மகிழநதா தேகததிலுணடாகும கொடியஇருள
றறிஞலேயே ஒழிககபபடடது 'இதுசெயயததககது, இதுசெ
தகாதது, இது சொலலததககது, இதுசொலலததகாதது' எ
நலலொழுககததைத தெரிவிககும சாஸதிரம உலகததிலிரு
போமாயின, மனிதாகளும பசுககளுடன வேறறுமையிலலாய
நடபபாா யாகமுதலியவறறை ஆரமபமசெயவதும சாஸதிர
ஞலதான விதிககபபடுகினறது யாகம பயனபடுவதனுலே
தேவலோகம விருததி அடைகிறது பிறகு, தேவாகள மனித
மேல அனபுளளவராகிருா இவவாறு, பூமியும ஆகாயமும ஒ
லொனறு நிததியம அபிவிருததியாகினறன ஆதலால, உலகஙக
தாஙகுவது சாஸதிரமெனறு அறி பிராணிகளுககு ஞானததைவி
சிறநதது மூனறுலகஙகளிலுமிலலை ஜனமததில பிறநதஞா
முதனமையானது கறபிககபபடுமஞானம இரணடாவதாக நினை
படுகிறது இரணடும எஙகே நிரமபியிருககினறனவோ அஙகேத
நனமை உணடாகும சாஸதிரமெலலாம கறறபினதான ஒருவனப
பெறறவனுகிருன அவன தேவதைபோல மனிதாகளுள மேன
லும பிரகாசிககிருன புததியிலுணடாகும அநதச சாஸதிரஞான
னது, காமம, குரோதம, பயம, காவம, விபரீதஞானமாகிய இவற
மேகஙகளைக காறறு ஒதுககுவதுபோல விரைவாக ஒதுககிவிடுகிற
ஞானவானகள செயயும சிறியதாமமும பெரிதாம ஞானமிலலாத
கள செயயும பெரியதாமமும பயனபடாமறபோம ஞானமுளளவ
பொருளகளின உயாவுதாழவுகளையும உணமையையும அறிந
துவான அழகிய கணகளையுடையவளே! இவவாறு சாஸதிரஞான
தினபலன எலலாவறறையும உனககுச சொனனேன' என
சொனனுா உமை, 'பகவானே! சிலமனிதாகளுக்குப பூாவஜன
தினநினைவு இருககிறது, முனஜனமததிலநடநததை அவாகள அ
கிறவாகளாகப பிறபபது எபபடி? ஐயா! தேவரே! மனிதாக
குளள இநத விஷயததை எனககுத தெளிவாகச சொலலும' என
கேடடாள மஹேஸவரா, 'அநத உணமையை உனககுச் செ
வேன, ஊககததுடன கேள எநதமனிதாகள திடீரெனறு இற

டனே திருமபவும ஜனிககினறனரோ அவாகளுககு முநதியஜன ததின நினைவு சிறிதுகாலமிருககும ஆதலால, அநதஞானததுடன லகததில பிறநது 1 ஜாதிஸமராராகிறா அவாகள வளரவளர அவ றிவு கனவுபோல மறைநதுபோகிறது அறிவானது கலவியிலலாத ாகளுககுப பரலோகம உணடெனகிற நமபிககைககுக காரணமா றது' எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே! சில மனிதாகள றநதபிறகும அதே தேகததில திருமபி வருகிறதைக காணகிறோ ம, அது எனன?' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'சிறநத ளே! அதன காரணததை உனககுச சொலவேன, கேள பிராணி ள மிருதியாயிருபபதனால அவாகள யமதூதாகளினால கொல்லப டடு உயிா பிரியுமபோது அவாகளுககும அனேகருககும போகள னறாயிருபபதனால பகுததறிவினறி மாறாடடமாக மறறொருவனைக காணடு போகினறனா யமன ஒருவன மடடும அவரவா புணணிய ாவஙகள எலலாவறறையும மாறுபடாமல அறிநதிருபபவன ஆத ால, அவாகள ஸமயமனி எனனும யமபடடணததிறகுப போன றகு யமனால விடபபடடுத தமது மிசசமுளள காமததை அனுப பபதறகு மறுபடியும வருகினறனா தமது காமமமுடியாவிடின னிதா திருமபிவரததானேவேணடும்' எனறு சொனனா உமை, பகவானே! மனிதாகள தூஙகினவுடன கனவுகாணகினறனா அது யறகையா? வேறுகாரணமா? அதை எனககுச சொலலககடவீா' னறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தூஙகினவாகளின மனததின செயகை கனவெனறு சொலலபபடுகிறது சஞசரிபபதாகியமனம டநததையும வருவதையும அறிகிறது ஆதலால, மனிதாகளுககுக னவுகாணபது வருவதறகுக குறிபபாகவுமிருககும தேவியே! இதனை உனககுச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபு றாய?' எனறு வினவினா

## இருநூற்றிருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, தெய்வம், முயற்சி, ஆத்மா கர்ப்பத்தில் பிரவேசிப்பது முதலியன)

உமை, 'பகவானே! எலலாபபிராணிகளுககும ஈஸவரரே! உல கததில தொழில செயயும வழியில எலலாம தெயவததாலேயே நடக

1 பூாவஜனம ஞானமுளளவா:

கின்றனவென்று சிலர் நிச்சயிக்கின்றனர் மற்றவர்கள் முயற்சி நேராகக் காண்பதனால் முயற்சியினாலேதான் எல்லாம் நடப்ப யென்று நிச்சயிக்கின்றனர் இவ்விரண்டு கொள்கைகளின் வேறுபா டினால் என்மனம் ஸந்தேகப்படுகிறது மஹாதேவரே! உண்மை சொல்லும் எனக்குக் கேட்க விருப்பமிருக்கிறது' என்றுகேட்டா

மஹேஸ்வரர், 'அந்த உண்மையை உனக்குச் சொல்வேன் ஊக்கத்துடன் கேள் தேவியே! உலகத்தில் நல்ல செய்கையை கெட்ட செய்கையையும் மனிதர் செய்கிறார் மனிதர்களிலேயே த்த கருமங்கள் இருவகையாகக் காணப்படுகின்றன அதனைக்கே அவ்விருவகைகளில் முன் செய்யப்பட்டதொன்று, இப்போது செ ய்யப்படுவது மற்றொன்று நமது காட்சிக்குப் புலப்படாத காப எதுவோ அதுதான் தெய்வமென்று சொல்லப்படுகிறது தனக்கரு களினால் [1] பிரத்யக்ஷமாகச் செய்யப்படும் காமம் மானுஷமென் சொல்லப்படுகிறது மானுஷமென்பது செய்கைமட்டுமே தெ வத்தினாலேதான் பலன் நிறைவேறுகிறது இவ்வாறு மனிதர்களி மிருக்கும் அவ்விருவகைக் கருமங்களும் முயற்சி என்றே அறி உ கத்திலுள்ள தெய்வச்செயல் மனுஷ்யச்செயல் என்பவற்றைப்பற் சொல்வேன் பயிர்த்தொழிலில், உழுவது விதைப்பது நாற்றுநடுவ அறுப்பது முதலிய செய்கைகள் முயற்சியென்று சொல்லப்படுகி றன இவை தெய்வத்தினால் பலியாதிருத்தலுமுண்டு முயற்சியி பிழையுமுண்டு நல்ல முயற்சியினால் புகழ்ச்சியும் கெட்ட முயற்சி னால் இகழ்ச்சியும் உண்டாகும் தேவியே! உலக நடை ஆதிதொ டங்கி இவ்வாறு நடக்கிறது' என்றுசொன்னார்

உமை, 'பகவானே! எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரரே! தேவ களாலும் அஸுரர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரே! ஆத்மாவான எப்போதும் காமத்தின் அடியாகக் கர்ப்பத்திலப்ரவேசிப்பது எப்படி மஹாதேவரே! அதை எனக்குச் சொல்லும் அதுதான் மிக்க ரகஸ மாக நினைக்கப்படுகிறது' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'பெண்ண சியே! அன்புள்ளவளே! அதனை முழுதும் கேள் அது ரகஸ்யங்க எல்லாவற்றிலும் மேலானது தேவரகஸ்யத்தைக்காட்டிலும் ஆத் ரகஸ்யம் பெரிதென்று நினைக்கப்படுகிறது தேவாஸுரர்கூட ஆத்ம போவதையும் வருவதையும் அறியார் ஆத்மா நுட்பமாயிருப்ப னாலும் எங்கும் பொருந்தியிராமையினாலும் அதனை ஜனங்கள் காண முடியாதன்றோ? மாயைகளுள் ஆத்மமாயையே பெரியமாயை

[1] 'விஹிதம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

னறு எபபோதும நினைககபபடுகிறது ஆதமமாயையினலேதான ந்த.[1] ஆதமா நாலவகை ஜாதிகளையும சேருவது புணாசசி, சுக , சோணிதம, தெயவம இநநானகும அதறகுக காரணஙகள நதவளே! சுகலசோணிதஙகளின சோககை எபபோது நேரிடுகிற தா அபபோது ஆதமா காபபததில பிரவேசிககிறது இது அணட ்களுககும ஜராயுஜஙகளுககுமதான இபபடி சுகலசோணிதம ருமபோது ஆதமா காபபரூபமாகிறது சுகலசோணிதமஇரணடும தாயநது கட்டியான உருவமாகிறது, அதனபிறகு, மூடடமுளள மிசககட்டியாகிறது அஙகஙகளினபிரிவு உணடானபோது அதன மம காலககிரமததினல அதைச சேர்கிறது இவவாறு காபபம ருததியாக ஆக அதனுடனகூடவே காமததுடனசோநத ஆதமா ருததியாகிறது. அழகானஒளியுளளவளே! நீ எனனைககேடகும தமகதி இவவாறெனறறி பயிரைநடுவது அறுபபது முதலான ரியஙகள முயறசியெனறு நினைககபபடுகினறன காலததில மழை யவது வோபிடிபபது முளைபபது நதிபிடிபபது முதலியவை பலலாம தெயவமெனறு நினைககபபடுகினறன ஐநதுபூதஙகளு டயநிலையும கரஹஙகளமுதலியவை ஆகாயததில ஸஞசரிபபதும றும இவவகையாக மனிதாபுததிககு எடடாதவையும கருவிகளி ல செயயபபடாதவையுமான நலலவைதீயவையனைததிறகும தெய மே காரணம மனிதன செயயககூடியதெலலாம முயறசி எனறு னைககபபடுகிறது இவறறில ஒனறினல மடடும காரியம நிறை வறுவதிலலை அனபுளளவளே! முயறசி தெயவம இரணடுமசோந ருபபவை செயகைகளில அவவிரணடும சீதோஷணஙகளபோலச சாநதிருககினறன தெரிநதவன அவவிரணடினுள முயறசியை தலில தொடஙகவேணடும ஒருவன தன முயறசியினல (ஒருகாரி ததைச) செயயாமல கீாததியடையான நிலததைததோணடுவதனல ணணீரையும அரணியைககடைவதனல அகநியையும அடைவது பாலத தெயவததினபலன முயறசியைப பொறுததிருககிறது முயறசிசெயயாமனிதன தெயவததினபலனை அடைவதிலலை ஆத ால, எலலாககாரியஙகளும தெயவததினுலும முயறசியினுலும செய பபடுகினறவை அஸுராகளும ராகஷஸாகளும உலகததை அழிகக னைககினறனா மாமிசததையே பகஷிககும அநதபபாவிகள தெய ததைப பாாககிறதிலலை தெயவகாரியஙகளெலலாம மறைககப படடிருககினறன தேவாகளினமாயை யாருககுநதெரியாதனறே? தேவியே! அநத முககியமான ரகஸயததை நான உனககுச சொல

1 மறறவா அறியககூடாத ஆதமாவினசெயகை

வேன ஆதிகாலததில மனிதாகளனைவரும நலவினை தீவினைகளைச் செயது இவவுலகம அவவுலகம இரணடினாடைகளையும அறிநதே பலனகளை அனுபவிததனா வேறுதேசததிறகுப போனமனிதாகள தாம முனதேசததில செயதசெயகையை எபபடி அறிவாாகளோ அப படியே இறநதபினனும முனதேகததிலசெயத கருமததை அறிந திருநதனா உலகம இவவாறு இருநதபோது எலலாரும தாமத தையே விருமபியிருநதனா அபபோது வெகுசீககிரததில ஸவாககம நிரபபபபடடுபபோயிறறு தேவாகளுககு நெருககததைக கணட பிரமமதேவா, ' மனிதாகள ஸவாககததில பிரவேசிததுககொணடே இருககினறனரே, இவாகள எபபடி ஸஞசரிபபா ?' எனறு நினைத தா இவவாறு நினைததவுடன, மனிதாகளை மயஙகசசெயதா அது முதல அமமனிதாகள முனவினையை அறிவதிலலை அதேகாலததில மனிதாகளிடததில காமககுரோதஙகளையும சோததா அவறறினால கெடுககபபடட மனிதாகள ஸவாககலோகததிறகுப போகவிலலை, முனசெயதவினை தெரியாமையினால காமககுரோதஙகளால உபததிர விககபபடடு முனவினை இலலையெனறு நினைநது மேனமேலும பாவங களைச செயதனா, தமலாபததிறகாகத தாமகாரியஙகளையும பரலோ கததினபயததையும மறநது செயயததகாத பெருமபாவஙகளையும செயதனா அனபுளளவளே ! உலகம இவவாறானபோது மனிதா களுககும தேவாகளுககும அழிவுணடாககததகக அஜஞானமும உணடாயிறறு பாவஙகளையேசெயயும பிராணிகளினால நரகஙகள நிரபபபபடடுபபோயின உலகததைபபடைதத பிரமமதேவா அவா களைபபாாதது உலகஙகளின நனமைககாக அநதவிஷயததைபபறறித திருமபவும நினைததா 'உலகததில பாவபுணணியஙகள ஸமமாயிருப பது எபபடி ?' எனறு அவா தவததினாலும ஞானததினாலும பல முறை ஆராயநது, பரலோகம அறிவுககெடடுவதாகவும கணணுககு எடடாததாகவும செயதா ' எனறு சொனனா

உமை, ' பகவானே ! ஒருவன இறநததும பிறநததாக நினைககப படுகிறான அபபடியே பிறபபதைக காணகிறோம அஙகே ஆதமா எபபடியிருககும? பகவானே ! காபபம ஆரமபிககுமபோதே ஆதமா சேருகிறதா ? தேவரே ! இது எனககுச சநதேகம இதை நீா தீாக ககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, ' அநத உணமையை உனககுசசொலவேன, ஊககததுடனகேள வேறு ஓாஆதமா காப பததிறசோ அஙகேயே இறநதுபோகிறான உடனே[1] மறறொரு ஆதமா அநதசசரீரததில பிரவேசிககப பூமியில பிறககிறான. எல-

1 'புநாநய:' எனறு பாடமகொளளபபடடது

நகருமே உணமை தெரியாது தெயவததினல அது உணடா
சிறநதவளே! பெறறவளின ஆறுதலுககாகவும பிராணிகளுக்
தெரியாமலிருபபதறகாகவும அவவிரணடு ஆதமாக்களும ஸம
ா கருமமசெயதிருபபதனுலும அவவாறு நடபபதெனறு அறி-
ா நரகததைஅனுபவிததபிறகு ஜனமததை விருமபிப [1]போகிறு
ரோ? பிறபபுககும இறபபுககும இடையில [2]ஸாம்யாமிகைஎன
மாயை இருககிறது தேவியே! இதையும உனககுச சொன
ன இனனும எனனகேடக விருமபுகிறுய?' எனறுசொனனா
ம,' பகவானே! எலலாலோகஙகளுககுமாஸவரரே! உலகஙகளால்
ாததிககபபடுகிறவரே! விருஷபககொடியுடையவரே! 'கருமங
அனுபவிககும ஆதமா எனபதிலலை இறநதுபோனபிராணி பிறப
லலை செடிககுக காயுணடாவதுபோல எலலாம இயறகையினு
டாகினறன கடலில அலைகள எபபடி எழுமபுகினறனவோ
படிததான உலகததில உருவஙகள உணடாகின்றன ஆதலால்,
மதானமுதலியகருமஙகளும பயனறறவையாகக காணபபடுகின
ஆதலால், மறுபிறபபு இலலை' எனறு சிலா நிசசயிககினறனா.
றும சிலா பாராதவைகளைச சொலவதைககேடடும தாமகணணுல
ககமுடியாமலிருபபதைஅறிநதும 'இவையெலலாம இலலை,'இலலை'
று ஸநதேகததிலிருககினறனா இநதக கொளகைவேறுபாடுகளில
உணமையோ அதை எனககுச சொலலககடவீா நீஙகளசொலவ
லலாம உலகததில உணமையானவை' எனறுகேடடாள உமா
வியானவள இநதககேளவியைககேடகுமபோது அநதசசபை மறு
மழிகேடக ஆவலகொணடு ஒரேமன்மாயிருநதது 'மஹேஸவரா,
நதமகிமையுளளவளே! நாஸதிகாகள ஏதுசொலலுகிறாகளோ
து உலகததிலிலலை இதுதான் சாபததினலகெடடுச சாஸ்திரங
பபகைபபவரின மதம நான உனககு முனன்மே சொனனபடி
ஸ்திரஙகளிற சொனன விஷயஙகளஎலலாம கணணுலகாணபபட
யே அநதககாலமதொடஙகி, கறறவாகள சாஸதிரததைக
ணடு உறுதிஎனனும சிறநதகததியினுல மனிதாகளினவிருபபங,
எனனும தாளகளை வெடடிக காமஙகளின பலனைககாணபதறகு
ாககததிறகுப போயககொணடுதானிருககினறனா ஆதலால், உல
தில ஸாரதனையின்பலன பரலோகததில மிகபபெரிதாகும தம

1 அவாகளும தறசெயலாய அநதககாபபததில் சோவதுணடு என
2 அநதமாயைதான இறநதவனசரீரததின ஆதமாவை மற்றொரு
ததில பிரவேசிககசசெயவது

நன்மையைக்கருதுகிறவர்களுக்குப் புத்தியும் சிரத்தையும் அ
மூம் காரணங்கள். ஆதலால், ஸ்வர்க்கம்போகிற மனிதர்கள்
தாம் மற்றவர்களுக்கு இம்மூன்றுகாரணங்களும் சேராமையி
அவர்கள் நாஸ்திக எண்ணம் கொண்டனர் சாஸ்திரத்தைப் பகை
வர்களும் தாம்பிடித்ததை விடாதவர்களுமாகிய மூர்க்கர்களான
கர்கள் அநுஷ்டானமில்லாமலும் அவர்களின் அன்னம் யாரா
புஜிக்கப்படாமலும் தாழ்ந்தகதிக்குப் போகின்றனர் மறுஜன்மமி
கிறது, இல்லை என்னும்விஷயத்தில் விரிவான அறிவுள்ளவரும் மய
கின்றனர், எவ்வளவு யுக்திவாதங்கள் நாள்தோறும் செய்தா
அதனை அறிவதில்லை இது பிரம்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டமா
அதனை அறியத் தேவராலும் அஸுரராலும் முடியாது உலகத்
ஸ்வல்பபுத்தியுள்ளமனிதர்கள் அறியநினைத்தால் அறிவதுஎ
தேவியே! உள்ளத்தில் ஊன்றின சிரத்தையினாலமட்டுமே சாஸ்தி
திற சொல்லியிருப்பதெல்லாம் உள்ளது என்றே நினைக்கவேண்
அதனால் நன்மைபெறலாம் தேவியே! மற்றத் தேவரகஸ்யங்களி
யுக்தி பயன்படாது அந்தவிஷயங்களில் தன் ஹிதத்தைக் கருது
வன் காதுகண்களில்லாதவன்போல நடந்துகொள்ளவேண்
தேவியே! ரிஷிகளுக்கும் தெரியாத இந்த உலகநன்மையை உனக்
சொன்னேன்' என்றுசொன்னார்.

---

## இருநூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பிராணிகள் யமலோகம்போவது முதலியன)

உமை, 'பகவானே! எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈச்வரரே!
புரமழித்தவரே! சங்கரரே! யமதண்டனைகள் எப்படிப்பட்ட
யமதூதர்கள் எப்படிப்பட்டவர்? இறந்த பிராணிகள் யமலோகத்
குப்போவதெப்படி? யமனுடையகிருகம் எப்படிப்பட்டது? அ
பிராஜைகளைத் தண்டிக்கும்வகை யாது? மஹாதேவரே! பிரபுவே
இவற்றையெல்லாம் யான் கேட்கக் கருதுகிறேன்' என்றுகேட்டா

மஹேச்வரர், 'சிறந்தவளே! தேவியே! உன்மனத்திற்குப்பி
மானவற்றையெல்லாம் சொல்லுகிறேன், கேள் சிறந்தவளே! தெ
திசையில் யமனுடைய கிருகம் பெரிதாயிருக்கிறது அது விசித்

கவும அழகாகவும அனேகமபொருளகள அமைநததாகவும பிதரு
வதைகளாலும [1] பிரேதாகளின கூட்டஙகளாலும யமதூதாகளா
ம காமமஙகளில அகபபடட பலபிராணிககூட்டஙகளாலும நிரமபி
ருககிறது உலகததின நனமையில ஊககமுளள யமன தணடிததுக
ாணடு எபபோதும அஙகே இருககிருன அவன தன உளளததி
ல பிராணிகளின நலவினைதீவினைகளை எபபோதும அறிகிருன அங
நதுகொணடு எலலாவிடஙகளிலுமுளள பிராணிககூட்டஙகளையும
னததவுடன ஸமஹரிததுககொணடிருககிருன அவனுடைய மாயா
ஙகளானபாசஙகள தேவாஸுராகளாலும அறியபபடுவதிலலை
வனுடைய பெரியசரிததிரததை வேறுமனிதனஎவன [2] அறிவான்?
வாறுவஸிககும யமனிடததிறகுக காமமுடிநதபிராணிகளைக
ணமபறறிக கிளமபுகிறவரான தூதாகள (வியாதிமுதலிய) ஏதோ
ந காரணததினுல பிடிததுககொணடுபோகினறனா உலகததில
ாணிகள தாமசெயயும காமததினுல உததமமாகவும அதமமாகவும
ததியமமாகவுமிருககினறன அவைகளைத தகுதியினபடி எடுதது
னிடம கொணடுபோகினறனா தாமிஷடாகளை உததமாகள என
அவாகள தேவாகளபோல ஸவாககததிலிருபபவாகள காமததி
ல மூவுலகஙகளிலும ஜனிபபவாகள மததியமாகள எனறு நினைக
படுகினறனா திாயகஜாதியில பிறபபவரும நாகமபோகிறவரும
ிதாகளில அதமாகள இறபபவா எலலாருககும மூனறுவகை
ாககஙகள அறியபபடடிருககினறன அவை, ரமணீயம நிரா
ததமதூததாசமஎனனும பெயருளளவை அவறறுள ரமணீயமென
ம மாாககமானது, கொடிகளும கொடிமரஙகளும நிரமபி விளககி
ம தெளிததுப பூமாலைகளால அலஙகரிககபபடடும தூபஙகள
ாடடபபடடும போகிறவாகளினமனததைககவாகிறதாகவும போகிற
களுககு இனிமையான காறறுளளதாகவும இருககும, நிராபாத
னனுமமாாககமானது, ஒளியோடு நனருககசெயயபபடடிருககும.
னருவதாகிய தூததாசம எனனும மாாககம, துாககநதமுளளதாக
இருளமூடியதாகவும கறகளும நாயபபறகளும மிகநிரமபிக காடு
டாகவும பூசசிபுழுககள நிறைநததாகவும போகிறவருககு
கக மிகக கஷடமாகவுமிருககும வெளுததபுனனகைபுளளவளே!
ததம மததியம அதமாகளை மரணகாலததில எபபோதும யமதூதா
ா இமமூனறு வழிகளாலே அழைததுககொணடுபோவது அதை

1 ஒருவகைப பேய
2 'வேதாஸய' எனறு பாடஙகொளளப்படடது.

என்னிடம்கேள் உத்தமர்கள் இறந்துபோகுங்காலத்தில் அவர்
யமதூதர்கள் சிறந்தஉடுப்பு உடுத்துவந்து ஸுகமாக எடுத்துக்
'ண்டு' ரமணீயமென்னும் மார்க்கத்தினால் போவர்' என்று சொன்

உமை, 'பகவானே! தேகம்விட்டதும் ஒன்றிலும்பற்றுத
காட்சிக்கு அகப்படாததுமாகிய ஆத்மாவை எடுத்து யமனரு
கொண்டுபோவது எப்படி?' என்றுகேட்டாள் மஹேச்வரர், 'பெ
ண்ணரசியே! அதையெல்லாம் கேள் அன்புள்ளவளே! காமவச்ய
போகவச்யம் துக்கவச்யமென்று மூன்றுவகைக் காரணதேகங்
உண்டு காமவச்யமென்பது மானிடதேகம் இரண்டாவது போக
யமென்பது தேவலோகத்திலுள்ளதேகம் மூன்றாவது மாயையி
உண்டாக்கப்பட்ட [1] யாதனாவச்யம் என்னும்தேகம் யாதனாவச
என்னும்தேகம் யமலோகத்தில்தவிர மற்றெங்கும்காணப்படுவதில்
பெண்ணரசியே! யமதூதர்கள், இறந்துபோனபிராணிகளின் ஆத்
களுக்கு யாதனாவசியமென்னும் தேகங்களைச்சேர்த்து மாயையி
அவர்களை யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகின்றனர், மத்திய
ளைப் போர்ச்சேவகன்வேஷத்துடன் இரண்டாவதாகிய நிராபாதம
னும் மார்க்கத்தினால் கொண்டுபோகின்றனர் அதமர்களைச் சண்ட
வேஷத்துடன்பிடித்துப் பயமுறுத்தி அடித்துப் பாசங்களினால் க
இழுத்துத் தூத்தாசமென்னும் வழியினால் கொண்டுபோகின்ற
மூன்றுவகை மனிதர்களை இம்மூன்றுவகைகளாக எடுத்து யமலோ
திற்குக் கொண்டுபோகின்றனர் சிறந்த மகிமையுள்ளவளே! அங்
ஸபையில் மந்திரிகளோடு தர்மாஸனத்தில் உட்கார்ந்து தன் ஒளி
னால் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் யமதர்மராஜனுக்கு யமதூ
கள் அவர்களைத் தெரிவித்துக் காண்பிக்கின்றனர் யமன் சிலரை
பூஜித்தும் சிலரைத் தண்டித்தும் சிலருடைய நல்வினை தீவினைகளை
கேட்டும் அநேகமாயிரவரால் துதிக்கப்பட்டும் எப்போதும் அங்
இருக்கிறான் அங்கே போனவர்களில் உத்தமர்களை யமன் முறை
படி பூஜித்து அழைத்து நலவரவையும் க்ஷேமத்தையும் விசாரித்
அவர்களின் கர்மத்தை எடுத்துரைத்து அதற்குத்தக்க லோகத்தை
கட்டளையிடுகிறான் இவ்வாறு யமனால் விடைகொடுக்கப்பெற்றபி
அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகின்றனர் நடுத்தரமானவர்களி
கர்மங்களை யமன் ஸரிவாக கேட்டு, 'இவர்கள் மானிடர்களிலே
பிறக்கட்டும்' என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறான் பாச
களினால் கட்டப்பட்டுப்போன அதமர்களை யமன் பார்ப்பதேயில்

1 இதுதான் துக்கவசியமென்பது

ண்டாளரைப்போலக் கொடியவராகக்காணப்படும் யமதூதர்கள்
தர்மராஜனுடைய கட்டளையினால் அவர்களைத் துன்பப்படுத்து
றனர் அவர்களை வெட்டியும் குத்தியும் இங்குமங்கும் இழுத்
ம் வைதும் ஒருவரோடு ஒருவரை மோதியும் குழிகளில் குப்புறத்
ள்ளுகின்றனர் அன்புள்ளவளே! ஸ்மயாமினிகள் என்னும் பாறை
அவர்களின் தலைகளில் விழுகின்றன இரும்புமுகமுள்ளவையும்
க்கொடியவையுமான கழுகுக்கூட்டங்கள் அவர்களைப் பக்ஷிக்கின்
ர். அவர்களில் சிலரைக் கொடிய அஸிபத்திரவனத்தில் நடத்து
றனர் அங்கே கூரான்பற்களுடன் நாய்கள் சிலரைக் கடிக்கின்றன
ங்கே மூத்திரமும் ரத்தமும் பிரவாகமாகப்போவதும் அருவருக்
தக்கதும் முதலைகள்நிரம்பினதும் இறங்கமுடியாத ஆழமுள்ளது
கிய வைதரணியென்னும் நதி இருக்கிறது. யமதூதர்கள் அவர்களை
தில் முழுகாட்டித் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் குடிப்பிக்கின்றனர்
ர்களில் சிலரை முள்ளிலவு மரங்களில் ஏறவுகின்றனர் அங்கே
ர் செக்குயந்திரங்களில் எள்ளைப்போல் அரைக்கப்படுகின்றனர்
வம்செய்தவர்கள் தணல்களில்எரிக்கப்பட்டும் குடங்களுள்மூடி
க்கவைக்கப்பட்டும் மணல்களில் வறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்றனர்
வம்செய்தவர்கள் வாள்முதலிய ஆயுதங்களினால் மரங்கள்போலறுக்
பட்டும் துண்டுதுண்டாக வெட்டப்பட்டும் சூலங்களாலும் சிறிய
சிகளாலும் குத்தப்பட்டுமிருக்கின்றனர் யமதூதர்கள் தண்டிக்
ம்போது, 'நீ இன்ன பாவம்செய்தாய் அதற்கு இது தண்டனை'
ன்றுசொல்லிக் கோஷிக்கின்றனர் அந்தப் பிராணிகள் இவ்வாறு
யாதனைவசமாய்ங்கள் என்னும் சரீரங்களினால் துன்பத்தைஅடைந்து
ந்தத்துன்பத்தைத் தங்கள்பாவத்தினால் வந்தது என்று நினைத்து
றிகின்றனர் கதறியும் அழுதும் எவ்வகையிலும் அவர்கள் விடப்
வதில்லை, தாங்கள்செய்த பாவத்தை நினைத்து அங்கே மிகப்பரித
கின்றனர் பாவம் செய்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட பலதண்டனைகளை
னுபவிக்கின்றனர் நரகங்களிற் பலமுறை துன்பங்களினால் பீடிக்
படுகின்றனர் சிலர் அங்கே துன்பங்களைஅனுபவித்துப் பாவத்தி
ன்று விடுபடுகின்றனர் அந்த யாதனைகள் மனிதர்களின் பாவத்
ப் போக்குகின்றவையாக நினைக்கப்படுகின்றன மிகுதியாகக்
பசப்பட்ட உலோஹம்போல் மனிதர்கள் அழுக்கற்றவர்வர்'
ன்றுசொன்னார்

---

1 'யாதனாவசை,' என்றுபாடங்கொள்ளப்பட்டது.

## இருநூறறுமுப்பதாவது அத்யாயம்
## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஐந்துவகை நாகங்கள் முதலியன)

உமை, 'பகவானே! மஹேஶ்வரரே! அந்தநரகங்களில அ களா தணடிக்கபபடுவது எபபடி? அந்தக கொடியநரகங்கள எததனை? அவை எபபடிபபடடவை?' என்றுகேடக, மஹேஶ்வரா சொலலானா

'பெணணரசியே! அவறறையெல்லாம கேள அந்தநரகங ஐந்தாகசசொலலபபடுகினறன அவை பாவமசெயதவாகளுககா பூமியினகீழப் படைககபபடடவை, கொடியவை அவறறுள முத வது ரௌரவமெனனும நரகம அது, நூறுயோஜனைநீளமும அக முளளது, இருளமூடியது, பாவிகளைபபீடிபபது, மிககதாக முளளது, கொடியது, பயஙகரமானபுழுககள நிரமபினது, மிககப கரமானது, சொலலககூடாதது, எலலாவிடஙகளிலும பிரதிகூல யிருபபது பாவிகள புழுபூசசிகளினால கடிககபபடடு விஷடை தாககாததை அடைநது வெகுகாலம அஙகே நிறகினறனா அங படுபபதுமிலலை, உடகாருவதுமிலலை, அநத உலகததிலிருககும மெலலாம இபபடி நடுஙகிககொணடே இருககினறனா அந்தநர தில யமதூதாகளின பாதைகளினால உணடாகும துனபம இதற பதினமடஙகு அதிகமாக நினைககபபடுகிறது அழகானகணகளையு யவளே! அஙகுளள துயரம அளவறறதாக நினைககபபடுகிறது கத கொணடும அழுதுகொணடும அஙகே துனபஙகளை அனுபவிககி னா துயரததைவிடுவிததுககொளவதறகாக ஓடுகினறனா (அ களைச) கவனிபபவன யாருமிலலை துககததிறகுவிடுதலும துககத அறிபவனும அஙகே கிடைபபதிலலை அனபுளளவளே! மஹாரௌ வமெனகிறபெயருளளது இரணடாவதுநரகம அது அளவிலும து பததிலும முனசொனன ரௌரவததைககாடடிலும இரணடுமடங அதிகமெனறறி அவறறுள மூனறாவதுநரகம கணடகாவனம என னும பெயருளளது அது துககததிலும அளவிலும முனனிரண நரகஙகளுககும இரணடுமடஙகு அதிகமானது மஹாபாதகங செயதகொடியவாகள அநதநரகததிறபோவாா அனபுளளவளே! அ குணடமெனறு சொலலபபடுவது நானகாவது நரகம இது அந கணடகாவனததிறகும இரடடிததது, அதைபபோலவே 'ஸூகப

நது. அமாநுஷம என்னும (ஐந்தாவது) நரகம அக்நிகுண்டத்
பபாககிலும மிகபபெருந்துனபமுள்ளது. பாவமசெய்தவாகள
த அந்த நரகங்களிலேயே துககங்களை அனுபவிககின்றனா அந்த
ானுஷ நரகததிலுள்ள துககம சொல்லமுடியாதது, ஸஹிகக முடி
நதாக இடைவிடாமலிருககும ஐந்து இந்திரியங்களும [1] பாதைப
வதனால அது பஞசகஷடம என்றும சொல்லபபடுகிறது பாவம
பதவாகள பலவிடங்களில கஷடபபடுகின்றனா மனிதாகள தாங்க
யாத துனபததைப பஞசபூதங்களாலும அனுபவிககின்றனா
கொடியசெய்கையை வெகுகாலமசெய்ததனால பஞசபூதங்களும
தத துயாததைஅடைகின்றன பஞசகஷடததிறகுச சமமான துக
வேறில்லை அனபுள்ளவளே! பஞசகஷடமதான துககததிறகு
டமென்று சொல்லுகின்றனா துககததிறகுரிய பிராணிகள இவ
று இந்தநரகங்களில நிறகின்றன அனபுள்ளவளே! அவிசி முத
வேறுநரகங்களும உள்ளன அங்கே சிலா துககபபட்டுத் துன
தாங்கமாட்டாமல கதறி அழுகின்றனா சிலா வாநதிசெய்து
ணடு புரளுகின்றனா சிலா தாங்காமல ஓடுகின்றனா நோய
ககாமல தாகமெடுததது ஓடும பாவமசெய்த பிராணிகளை யமதூதா
சூலததைக கையிலேநதி நானகுபககங்களிலும தடுககின்றனா
னசெய்தகாமம உள்ளவரையில எவவகையிலும விடபபடுவதில்லை
யமுள்ளவளே! கருமிகளால பகஷிககபபட்டு நோய தாங்காமலும
கமெடுததும தாங்கள தவறிசசெய்த பாவததை நினைததுத துயரப
டுககொணடு பாவம ஒழியுமவரையிலும அங்கே இருககின்றனா
வாறு நரகததைஅனுபவிததுப பாவமகழிநதபின விடபபடுகின்ற
' என்றா.

உமை, 'பகவானே! அவா நரகங்களில எவவளவுகாலமிருக
றனா?' என்றுகேட்டாள மஹேஸவரா, '[2] நூறுபிரம வருஷ
தல பிரளயகாலம வரையில மனிதாகள (அவரவா வினைகளுககுத்
கபடி) நரகததில இருபபாா என்பது நிசசயம' என்று சொன
உமை, 'பகவானே! பிரபுவே! அந்த நரகங்களுள எவாகள
திலிருககின்றனா என்பதைச சொல்லும' என்று கேட்டாள
ஹேஸவரா, 'மனிதாகளைககொன்றவரும நன்றிகெட்டவரும பொய
ாலலுகிறவரும ரௌரவ நரகததில நூறாயிர வருஷகாலம இருப

[1] 'பஞசேநதிரியைஸசஸமபாதாத' என்ற பாடங்கொள்ளபபட்டது
[2] 'சதம' என்று பாடங்கொள்ளபபட்டது
[3] 'குதா' என்று பாடங்கொள்ளபபட்டது

பா[1] அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இரண்டாவது நரகத்தில் இரண்டத் தனைகாலம்வரையில் பீடிக்கப்படுவர். மஹாபாதகங்களைச் செய்த வர்கள் மூன்றாவது நரகத்தில் துக்கப்படுவர். இதுவரையில்தான் மனிதர்கள் தாங்குவது. மற்றவை வேறுபிராணிகளுக்குக் காணப் படுகின்றன. யக்ஷர், வித்தியாதரர், நாகர், கின்னரர், கந்தர்வர், பூதங்கள், இவர்களில் அதிகபாவம்செய்தவர்கள் நாலாவது நரகத்தில் பீடிக்கப்படுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்கள்தாம் அந்த நரகத்திற் குரியவர்களாக நினைக்கப்படுகின்றனர். பஞ்சகஷ்டத்திலுள்ளது போல மிக்ககொடிய துயரத்தைச்சகித்துக்கொண்டு பிரளயம் வரையி லும் நாலாவது நரகத்தில் பீடிக்கப்படுகின்றனர். மனிதர்களின் துயரங்கள் இந்த நீண்டகாலத் துயரத்திற்குக் குறைந்தவை என்றறி. அவர்கள் இவ்வாறு நரகங்களை அனுபவித்து அங்கே பாவங்களைத் தொலைத்து நரகங்களிலிருந்து விடுபட்டபிறகு சிலர் கிருமிகளாகவும் சிலர் உத்பிஜ்ஜங்களாகவும் பிறக்கின்றனர். சிறந்தவளே! அவற்றி லிருந்து பாவங்கள் கழிந்தபின் திரும்பவும் மிருகஜாதிகளிலும் பக்ஷி ஜாதிகளிலும் பிறக்கின்றனர். மிருகபக்ஷி ஜன்மங்களில் பாவத்தை அனுபவித்த பிறகு மானிட ஜன்மத்தைஅடைகின்றனர்' என்றார். உமை, 'பாவம்செய்தவர்கள் பலஜாதிகளில்பிறப்பது எதனால்?' என்று கேட்க, மஹேஸ்வரர் சொல்லலானார்: 'சிறந்தவளே! நீ கேட்கவிரும்பு கிறதை நான் உனக்குச் சொல்வேன். ஆத்மாவானது எப்போதும் காமங்களில் அகப்பட்டதாகிப் பல ஜாதிகளில் பிறக்கிறது. எவன் எப்போதும் மாம்சத்தை விரும்புகிறானோ அவன் காக்கைகளாகவும் கழுகுகளாகவும் பிறக்கிறான். எப்போதும் விடாமல் சுராபானம் செய்யும் மனிதன் பன்றிஜன்மத்தைஅடைவது நிச்சயம். பக்ஷிக்கத் தகாதவற்றைப் பக்ஷிக்கும் மனிதன் காக்கைஜாதியில் பிறக்கிறான். கோபத்தினால் தற்கொலைசெய்துகொள்ளும் மனிதன் பிரேதஜாதியிற் சேருகிறான். கோட்சொல்லுவதனாலும் தூஷிப்பதனாலும் கோழிஜன் மத்தைஅடைவான். நாஸ்திகனாயிருக்கும் மூர்க்கன் மிருகஜன்மத்தை அடைவான். கொல்வதனால் சந்தோஷமடையும் மனிதன் பூச்சிபுழு வாகப் பிறக்கிறான், எப்போதும் அதிக கர்வமுள்ளமனிதன் இறந்து கழுதையாகப் பிறக்கிறான். புணரத்தகாதவளைப் புணருவதனாலும் பிராமணசேவதனாலும் பெருச்சாளிஜன்மத்தைஅடைகிறான். அதில் ஸந்தேகமில்லை. நன்றிகெட்டவனும், ஸ்நேகிதனைக் கொன்றவனும் நரியாகவும் ஓநாயாகவும் ஜனிக்கின்றனர். நன்றிகெட்டவனும் பூத

[1] அந்தப் பாவத்தையே இன்னும் மிகுதியாகச்செய்தவர் என்று கருத்து.

ர்னைக்கொன்றவனும் தாவரமாகப் பிறக்கின்றனா். இவைமுதலிய பகாமங்களைச் செய்த மனிதாகள் நரகம்போனபிறகு தாம்செய்த மமபற்றியே அந்தப் பல்வகை ஜன்மங்களை எடுக்கின்றனா். இவ கைஜன்மங்களினாலேயே பாவஞ்செய்தபிராணிகளை நிச்சயிக்கலாம். ஜன்மங்களுக்குப்பின் அவாகள் மானிடஜன்மத்தை அடைவா. லாஹங்கள் பலமுறை தீயிற்சுடப்படுவதனால் சுத்தப்படுவதுபோல தமா பலபல துன்பங்களினால் பீடிக்கப்பட்டபின் அதன்வன்மையி ல சுத்தப்படுகிறது. ஆதலால், ஜன்மங்களில் மானிடஜன்மம டைப்பது மிக அரிது என்றறி' என்றுசொன்னா.

---

இருநூற்றுமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதா்மபா்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, மனோவாக்குக்காயங்க ளினாலுண்டாகும்பாவம் மதுபானமுதலியன)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குத்தேவரே! ஈச்வரரே! சூல ணியே! விருஷபத்வஜரே! வரமளிப்பவரே! உமது அனுக்கிரகத் னால் பரமரகஸ்யத்தைக்கேட்டேன். பிரஜைகளின் நன்மைக்காகத் ருமபவும் ஒன்று கேட்கவிரும்புகிறேன். அவரவாகளின் சுபாசுப மங்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொன்னீர். அந்தச்சுபாசுபங்களின் டிவைப்பற்றி எனக்கு விரிவாகச் சொல்லும். தேவரே! அசுப மம எப்படிப்பட்டது? அது பிராணிகளைக் கீழேதள்ளுவதும் சுப மம மேலுலகத்தைக்கொடுப்பதுமெப்படி? தேவச்ரேஷ்டரே! தை எனக்குச் சொல்லும்; நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று ட்டாள்.

மஹேச்வரா, 'சிறந்தவளே! அவற்றையெல்லாம் உனக்குச் சாலவேன், கேள். காமங்கள் புண்ணியமென்றும் பாவமென்றும் ருவகையாகும். அவற்றுள், பாபகா்மமென்பது மனோவாக்குக்காயங் ரினால் உண்டாகி மூன்றுவகையாகிறது. மனத்தினாலுண்டாகும் மம தெரியாமலும் தெரிந்தும் உண்டாகிறது. அதன்பிறகு, சொல லனாலும் காமம் உண்டாகிறது. அன்புள்ளவளே! அதன் பிறகு, வவற்றைச் செய்வதற்குரிய தேகவியாபாரமுண்டாகிறது. துன் ஞ்செய்யக்கருதுவது, பொறாமை, பிறா்பொருளில் ஆசை, நல்லமனி ாகளுக்கும் கெட்டமனிதாகளுக்கும் ஜீவனத்தைக்கெடுப்பது, தா்ம ரியத்தில் சிரத்தையில்லாமை, பாவகாரியத்தில் உத்ஸாகம் இவை

முதலிய அசுபகாமங்கள் மானஸபாபங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பொய், கடுஞ்சொல், யாருக்கும் அடங்காமல் உத்தண்டமாய்ப் பேசுவது, மனமநோகப்பேசுவது, நிந்திப்பது, உண்மைபேசாமை ஆகிய இவை வாக்கினலுண்டாகும்பாவங்கள். சேர்த்தகாதவளிடம் சேருவது, பிறாமனைபுகுவது, அடிப்பதனலும் கட்டுவதனலும் கஷ்டப்படுத்துவதனலும் பிற உயிர்களைப் பீடிப்பது, களவு, பிறர் பொருளை அபகரிப்பது, அதனை அழிப்பது, புஜிக்கத்தகாதவற்றைப் புஜிப்பது, (வேட்டைமுதலிய) வயஸனங்களிலபற்றுதல், காவத்தினலும் அலக்ஷியத்தினலும் பிடிவாதத்தினலும் பிறரை நோக்கச்செய்வது, செய்யத்தகாதவற்றைச்செய்வது, அசுத்தமாயிருப்பது, குடிப்பது, கெட்ட ஒழுக்கம், துஷ்டர்களினசோக்கை, பிறர்செய்யும்பாவங்களுக்கு உதவியாயிருப்பது, புண்ணியத்துக்கும் புகழுக்குமாகாதகாரியங்களில பிரவேசிப்பதுமுதலிய கெட்டசெய்கைகள் சாரீரபாவங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. மானஸ பாவத்தைப்பார்க்கிலும் வாக்குப்பாவம் அதிகமென்றும் வாக்குப் பாபத்தைப்பார்க்கிலும் சாரீர பாபம் அதிகமென்றும் நினைக்கப்படுகின்றன. இம்மூன்றுவகைப் பாவகாமங்களும் மனிதனைத் தள்ளிவிடும். பிறருக்குத்தீங்குசெய்வது அதிகபாவமென்று நினைக்கப்படுகிறது. அப்படி மூவகைப் பாவங்களையுமசெய்வது செய்பவனை மிக்ககொடியநாகத்தில் சேர்ப்பிக்கும். பாவம் காமவசத்தால அறியாமலோ அவசியமசெய்யவினைத்து ஒருவியாஜத்தைச்சொல்லியோ எவ்விதமாகச்செய்யப்பட்டாலும் செய்தவனை அடையவே அடையும். பாவத்தை அவசியமவெளியிடுவதனல அதற்குக்காரணமானசெய்கை பயனற்றுப்போம்' என்று சொல்லும்போது, உமை, 'பகவானே! பாவகாயத்தை எவ்வகைபிற செய்தால் குற்றமபற்றுவதில்லை?' என்று கேட்டதற்குத் திருமபவும் மஹேஸ்வரர் சொல்லலானர்: 'குற்றமசெய்யாத ஒருமனிதன் தன்னுயிரைக்காத்துக்கொள்வதற்காக முதலில தன்னை அடித்தவனும் அடிக்க ஆயுதத்தை ஓங்கினவனுமான பகைவனைத் திருப்பியடித்துக் கொன்றல அவனைப் பாவம் பற்றது. ஒருமனிதன், திருடனிடத்தில அதிகமாகப்பயந்து அவனைத்தடுப்பதற்காக அவனைஅடித்துக்கொல்லுவனயின அவனுக்குப் பாவம் இல்லை. கிராமத்திற்காகவும் யஜமானனுடைய அன்னத்தைச்சாப்பிட்டதற்காகவும் துயரப்படுகிறவர்களைக் காப்பதற்காகவும் அடிப்பதையும் கட்டுவதையும் கஷ்டப்படுத்துவதையும் செய்கிறவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுவான். பஞ்சத்தில தான் ஜீவிப்பதற்காக யாருக்குமதெரியாமல தனிமையாகவிருந்துகொண்டு

ாரியத்தைச்செய்தாலும் அபக்ஷ்யத்தைப்பக்ஷித்தாலும் அவனைப
வமணுகாது இந்தச்செய்கை கிருகஸ்தர்களுக்கே பெரும்பாலும்
ிதேசிக்கப்படுகிறது இடத்தையும் காலத்தையும் அனுஸரித்துப்
த்தியினலாராய்ந்து அந்தப்பிரயோஜனத்திற்குத் தக்கபடி பேசத்
ாத்தைப்பேசினலும் செய்யத்தகாததைச்செய்தாலும் அவனைப
வம் சிறிதுபற்றும், பற்றுமலும்போகும் தேவியே! இது இவ்வா
னறு தெரிந்துகொள் இதில் ஸந்தேகமில்லை' என்றுசொன்னர்.
உமை, 'பகவானே! மஹேஸ்வரரே! பானத்தின் குற்றங்களை
குடிப்பதற்கும் குடியாமலிருப்பதற்கும் காரணத்தையும் கேட்க
ரும்புகிறேன் அதை எனக்குச் சொல்லும்' என்றுகேட்க, மஹே
ரா சொல்லலானர் 'தெளிந்தபுன்னகையுள்ளவளே! ஆ! ஆ!
னத்தின் உற்பத்தியை உனக்குச் சொல்வேன் அன்புள்ளவளே!
ிகாலத்தில் எல்லாமனிதர்களும் நல்லபுத்தியுள்ளவர்களாகவும்
ாயத்தை அனுஸரிப்பவர்களாகவும் பரிசுத்தர்களாகவும் நல்லொழு
முள்ளவர்களாகவும் உயர்ந்த மனமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர்
கம் இவ்வாறிருந்தபோது ஒருவனுக்கு ஏவல்தொழில்செய்பவன
ொருவனில்லை ஏவத்தக்கவனில்லாமையினல் மனிதர்கள் வேலை
்த தொடங்குவதே இல்லாமற்போயிற்று தேவியே! வேலைகெட
போவதினல் இரண்டுலோகங்களும் கெடுவதைக்கண்ட பிரபுவான
மதேவர், 'உலகத்தில் யாக்காரியம் எப்படி நடக்கும்?' என்று
்தித்த தேவர்களைப்பார்த்து, 'மனிதர்களுக்கு மயக்கத்தைஉண்டு
ணுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார் அன்புள்ளவளே! தேவர்
தமோகுணத்தின் ஸாரத்தை எடுத்துப் புத்தியைக்கெடுப்பதும
்தத்தையுண்டாக்குவதுமாகிய பானத்தை மனிதர்களிடம் சேர்ப்பி
னர் அதுமுதல் அந்தப்பானத்தினல் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள்
யத்தக்கது செய்யத்தகாதது, சொல்லத்தக்கது சொல்லத்தகாது
, குணம் குற்றம், இவைஒன்றும் அறியாமல் மயங்கினர் சிறந்த
ள! பானத்தைச் சிலர் குடித்து நகைக்கின்றனர் மற்றும் சிலர்
ிகமாகப் பிதற்றுகின்றனர். சிலர் உற்சாகமாகக் கூத்தாடுகின்ற
. சிலர் நல்லபாட்டுக்களையும் கெட்டபாட்டுக்களையும் பாடுகின்ற
. சிலர் சண்டையை விரும்புகின்றனர் சிலர் கலகத்தைவிரும்பி
வரையொருவர் அடிக்கின்றனர் சிலவிடங்களில் வேகமாகஓடித்
கி விழுகின்றனர் சிறந்தவளே! கண்டவிடங்களில் தகாதபேச்
களை அதிகமாகப் பேசுகின்றனர். ஆடையில்லாமல் அங்கங்களை
்தத்துக்கொண்டு நினைவுதப்பிக் கிடக்கின்றனர், பெருமயக்கத்தைத்

தருமகளைககுடிததுப பாவததைஅடைநத மனிதர்கள இப்ப
புததிமயஙகி அநேகவிதமான செயகைகளைச செயகினறனர். 
குடிததலானது தைரியததையும வெடகததையும புததியையும அ
ததுவிடும அதனால மனிதாகள நாணமும கூசசமும அறறவராகி
றனா குடிபபவாகள, அறிவும தைரியமும உறசாகமும குனறின
களாகவும அழுககுளளவாகளாகவும குடிககககுடிககக குடிவிரு
முளளவராகவும ஆகினறனா அநதககீழமனிதாகள குடியையேவி
பியும அதைபபறறியே பேசியும குடிககுமகாலததை எதிாபாாத
குடிபபதறகாகவே வேலைகளுககு அடஙகியும இருககினறனா குடி
வாகள குடியைவிருமபி அநதஆசையினால விவேகமும தைரிய
குனறியதனாலும குடிககககொடுபபவாகளுககு வேலைககாராகள
உடனேஆயினா அககாலநதொடஙகி உலகததில பானததிலா
படட ஏழைகளான [1] குடியரைககொணடு புததிமானகள தமகாரி
களைச செயவிககினறனா குடியாகள, தொழிலாளிகளும அடி
ளும கூலிவேலைககாராகளும ஆகிக கயிறறிலகடடபபடட பசுக
போல எலலா வேலைகளையும செயபவராயினா குடிபபவன கள
குடிததவுடன விவேகமகெடுவதனால காரியாகாரியஙகளைஅறியா
தான நினைததபடி செயவதனாலும தெரிநதவாகளுககடஙகாமை
லும பாவததையே பறறுகிறான கள்குடிபபவன ஸநேகததைககெ
பவனும உலகததில அவமதிககபபடடவனுமாவான அவன எப
தும அசுததனாகவும எலலாவறறையும பக்ஷிபபவனாகவும் இருபபா
குலததோராலும விததவானகளாலும விடபபடடு எபபோதும
கததிலேயே எணணஙகொணடு துாபபாஷையையும கடுஞசொ
யும எலலாரிடததிலும சொலலுகிறான குடிமயககமுளளவன் 
யோரை வரைதபபிபபேசுவான, பிறாமனைவிகளை ஆககிரமிப்பா
குடியரோடு ஸநேகமசெயவான, யாரிடததிலும நனமை
கேளான சிறநதவனே! குடியாகளிடததில இபபடிப பலகுற
ளுளளன அவாகள நரகததிறகே போவாா அதறகு ஸநதேகமி
ஆதலால, தமநனமையைக கருதினஸாதுககளால பானம விடப
டிருககிறது ஸாதுககள நலலொழுககததிறகாகப பானததை நீக்கா
போவாராயின இவவுலகமனைததும வரமபுகடநதும தொழிலற
போயவிடும ஆதலால, விவேகததைககாபபாறறுவதற்காக
ஸாதுககள பானததை விலககினா அனபுளளவனே! இவவ
மூனறுவகைப பாவஙகளையும உனககு முழுதும சொனனேன.

---

1 ' பாநபை: ' எனறு-பாடஙகொளளபபடடது

## இருநூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, மூன்றுவகைப் புண்ணியங்கள் ஆசாரசூத்தங்கள் முதலியன)

தெளிநதபுனனகையுளளவளே ! இனி புணணியததின முறை யும கேள தேவியே ! புணணியமும மூனறுவகையெனறு சுருகக ச சொலலபபடுகிறது ஔபரமிகம, நிருபததரவம, ஸோபகரணம றுமூனறுவகை ஸுகருதம இருபபதாக அறிகினறனா அன ளவளே ! பாபகாமஙகளைச செயயாமலொழிவது ஔபரமிகம. னுவாககுககாயஙகளினுலுணடான பாவஙகளை நீ எனனிடம கேட ககிருயே, அவறறைவிடுவதனுல நனமையுணடாகிறது இம னறு குறறஙகளையுமபாவஙகளெனறு நினைததுஒழிபபவன எவனே ன பாவஙகளேமுழுவதும விடுவதனுலேயே எலலாநனமைகளையும டைகிருன பாவஙகளையெலலாம ஒருமிககவாவது தனிததனியாக வது முதலில விடவேணடும அதனுல புணணியததைஅடைய ம பாவஙகளைவிடுவதுதானே அஸாததியம. பாவஙகளேமுழுதும வதனுல மனிதன ரிஷியாகிருன செயயவேணடியகாரியததைச யயாமலே புணணியம எளிதாகக கிடைபபதைப பார பாவஒழி பபெறற ஆதமா பெரிய ஸுகருததை[1] அடைகிறது ஆ ! புததிககுறைவான மனிதாகள தஙகளுககு வசமான இநதவழியை றியாமல கவலையறறுககொடியவாகளாகவிருநது நரகததில வதைக படுகினறனா பாவததைவிடட மாததிரததினுலனறே உயாபதம றுவது ? தேவியே ! மனததில களளமினறித தாமததைச்சுருதிப வததிறகுஞ்சுவதனுலமாததிரமே பாவஙகள விலகிப பரிசுததனு ன தேவியே ! இநத ஔபரமிகம எனனும ஸுகருததைதஉனக சசொனனேன சானறோரிடமசெனறு சாஸதிரஙகளைககேடபத லும ஐமபுலனகளையுமஅடககுவதனுலும உளளததில திருபதியா நுபபதனுலும மனஉறுதியினுலும பாவஙகளை விலககமுடியும அன ளவளே ! இதுதான தோஷஸமயமனம எனனபபடும நிருபததரவ மெனறு சொலலுகினறனா அனபுளளவளே ! இநதத்தோஷ மயமனமெனனுநதாமததிறகு மேறபடட நலலதாமமொனறுமிலலை நத யமதாடிததினுலேதான யதிகள உததமகதியைஅடைவது ஐசு யமுளள பிரபுககளுககும ஏழைகளுககும தோஷஙகளைவிடுவது

1 ‘லபதே’ எனறு பாடஙகொளளபபடடது

தானதர்மங்களைக்காட்டிலும் பெரும்பலனுள்ளது மஹாதேவி
தவமும் தானமும் ஸ்வல்ப தோஷங்களைத்தான் பரிஹரிக்கும் இ
டிப்பட்ட நிருபத்ரவம் என்னும் புண்ணியத்தையும் சொன்னேன் இ
நிருபஸர்தனமென்னும் புண்ணியத்தையும் சொல்வேன் ஸர்வலோ
லாம் ஸுகமாயிருக்கும்படி நினைப்பதும், ஸத்தியமும், சுத்த
மனத்தூய்மையும், விரதங்களிலும் உபவாஸங்களிலும் ஸந்தோஷ
காமக்ரோதங்களை விடுவதும், மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் அ
குவதும், மற்றுமுள்ள நற்கருமங்களும் [1] நியமத்தைச்சேர்ந்த
பெண்ணரசியே! அவற்றின் பிரிவுகளையும் சொல்வேன். கே
ஸத்யமானது ஸ்வர்க்கத்திற்குப்படிபோலவும் துன்பக்கடலுக்கு
பல போலவும் இருக்கிறது ஸத்யத்திற்கு மேலான தானமுமில
ஸத்யத்திற்கு மேலான தவமுமில்லை கேட்டதையும் கண்டதை
செய்ததையும் உள்ளபடி மாற்றாமல் பேசுவதுதான் ஸத்யம் வ
கத்தோடு சேர்ந்த உண்மையும் பொய்தான் உயர்வு தாழ்வுகளை அறி
வன் ஸத்யத்தையே பேசவேண்டும் ஸத்யத்தினால் தீர்க்காயுளுள்ள
வனும் ஸந்ததியின் தொடர்ச்சியைக்காப்பவனும் உலகினரால்
நிலைநிறுத்துகிறவனுமாவான்' என்றார்

உமை, 'மனிதன் விரதத்தை எப்படி நடத்தினால் புண்ணிய
அடைவான்?' என்று கேட்க, மஹேஶ்வரர், 'மனத்தினாலும் வாக்கி
லும் செய்கையினாலும் உண்டாகும் மூன்றுவகையான பாவங்களை
முன்சொன்னேனே, அவற்றை உறுதியுடன் விடுவது தபோவிர
என்னப்படும் நியமமில்லாமல், விடத்தக்கதையும் செய்யத்தக்கதை
வீணாகச்செய்பவன் பலனை அடையான் ஆதலால், [2] தாமத்தை வி
செய்யலாகாது மனிதன் சாஸ்திரப்பிரகாரம் தீர்த்தஸ்நானம்செய்
தேகத்தைப்பரிசுத்தமாகச்செய்துகொண்டு பஞ்சபூதங்களையும் ஸூ
சந்திரர்களையும் காலைமாலை இரண்டுஸந்திகளையும் தர்மதேவதை

1 ஸோபகரணம் என்றும் நிருபஸர்தனமென்றும் நியமமுள்ள
மென்றும்சொல்லப்படுகின்றன ஸோபகரணம்=குற்றங்களை ஒழி
பின் முயற்சியால் செய்யப்படுவது நிருபஸர்தனம்=தானதர்மங்க
போலப் பொருள் முதலிய உதவிவேண்டாதது நியமம்=ஒழுங்குபடு
வது ஔபரமிகம்=பாவங்களை விடுதற்கு முயல்வது நிருபத்ரவம்
பாவங்களை விட்டநிலைமை இதைத்தான் தோஷவர்ஜனம் என்று
தோஷஸம்யமனம் என்றும் யமம் என்றும்சொன்னது வர்ஜனம்=வ
வது ஸம்யமனம், யமம்=அடக்குவது

2 'தர்மதாமம்' என்றுபாடங்கொள்ளப்பட்டது.

யமனையும பிதருககளையும (நமஸகரிதது) தானே தனனை அவா
டம ஒபபிதது விரதம செயயவேணடும மரணமவரையிலும
தமசெயயலாம அலலது ஒருகாலமவரையிற செயதுமுடிககலாம.
பகறி முதலியவறறிலும பூ கனிமுதலியவறறிலும விரதமவைத
கொளளலாம பிரமமசரியவிரததகதையும உபவாஸவிரததகதையும
யயலாம நனமையை விருமபுகிறவன இபபடி இனனும அனேக
ியஙகளிலும விரதம வைததுககொளளவேணடும தெரிநதவா
அநத விரததிறகுக கெடுதலவராமலிருககுமபடி காபபாறற
ணடும அழகான கணகளையுடையவளே! விரதங்கெடடால
ரியபாவமெனறறி மருநதுணபதறகாகவும சுறறததாருககு உதவி
யவதறகாகவும அறியாமையினாலும பெரியோா கடடளையினாலும
தஙகெடுவது குறறமாகாது மனிதன விரதம முடிககுஙகாலததில
வாகளையும பிராமமணாகளையும சாஸதிரபபிரகாரம பூஜிககவேண
அதனால ஸிததி அடைவான' எனறுசொனனா
உமை, 'ஆசாரததின முறை எது? அதை எனககுச சொலலக
வீா' எனறுகேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா 'புறசசுததமென
ம அகசசுததமெனறும இருவகைச சுததஙகள சொலலபபடுகின
ா மனததிலிருககும தாமஸிநதைதான அகசசுததமெனறு சொல
படுகிறது எபபோதும சுததமான ஆகாரமசெயவதும, தேகததை
லமபுவதும, ஆசமனம முதலியவறறினாலுணடாகும சுததமும
சசுததஙகளாகும பரிசுதத்மான பூமியிலிருக்கும் மண்ணினாலும,
ாமயகோமூததிரஙகளினாலும, நலல் மணமுளளவையும தேகபுஷடி
பத தருகினறவையுமான மறறபபொருளகளினாலும தேகததை
டிககடி தேயதது ஜலததினால் அலமபவேணடும கலஙகாமலும
வியும விடாமறபெருகுவதான ஜலததிலேயே பெருமபாலும ஸநா
ம செயயவேணடும, அலலாத ஜலததை விடவேணடும நுரையும
ழுககுமிலலாத ஜலததை மும்மூனறுமுறை ஆசமனம செயவது
றந்து ஜலமலவிஸாஜனஙகளில அதிக மருததினாலும ஜலததி
லும சுததமுணடாகும ஜலததினாலேதான சுததியுணடாகிறது
ததம செயயபபடடதைததான தொடலாம பூமிககுக கோமயததி
லும லோஹஙகளுககுச சாமபலாலும சுததி சொலலபபடடிருக
றது செதுககுவதனாலும இழைபபதனாலும மரபபாததிரஙகளுக
ச சுததி மடபாததிரஙகளுககுச சுடுவதுதான சுததி மனிதாக
ககு கிருசசிரம எனனும விரதமசெயவதுதான சுததம, தேவியே!
றறெலலாவறறிறகும் வெயிலினாலும ஜலததினாலும சுததமுணடா

கும் பிராம்மணர்களுடைய வாக்கினாலும் எப்போதும் சுத்தியுண்டாகும் வாக்கினால் சிலாகிக்கப்பட்டதும், கண்ணுக்குத் தெரியாமல், ஜலத்தினால் அலம்பப்பட்டது போலாகிறது வேறு சுத்தி அகப்படாத போது இந்தச் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது' என்று சொன்னார்

உமை, 'தேவருக்குந்தேவரே! மஹேஶ்வரரே! ஆகார சுத்தி எப்படி?' என்று கேட்க, மஹேஶ்வரர் சொல்லலானார் 'மாம்ஸம் மது ஊசினது பழையது இவையல்லாததும், காரம் புளிப்பு உப்பு இவைகள் அதிகமாயில்லாததும், பூச்சி மயிர் அழுக்கு இல்லாததும், மூடப்பட்டதும், பார்வைக்குப் பரிசுத்தமானதும், நல்லமணமுள்ளதுமான ஆகாரத்தைத் தேவதைகளுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் கொடுத்த பின்பே புசிக்கவேண்டும் அதுதான் [1] சுத்தமென்றும் இல்லாவிட்டால் அசுத்தமென்றும் அறியவேண்டும் கிராமங்களிலுள்ளவற்றை விடக் காடுகளிலுள்ளவற்றினால் செய்யப்படும் ஆகாரத்தைச் சமைப்பது சிறந்ததென்றறி அதிகமாகச் சம்பாதித்த பொருளில் சிறிது தானஞ்செய்வதனால் அது சுத்தமாகிவிடும் யாகசேஷமும் ஹோமசேஷமும் பித்ருசேஷமும் தோஷமில்லாதவை தேவியே! இதை உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்றார்

---

இருநூற்றுமுப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, புலாலுண்பதன் பாவமும் விடுவதன் புண்யமும், குருபூஜை, தீர்த்த ஸ்நான முதலியவற்றின் பலனும்)

உமை, 'பிரபுவே! மகாதேவரே! சிலர் புலால் உண்கின்றனர், மற்றுஞ்சிலர் விட்டுவிடுகின்றனர் அதை உண்ணக்கூடும், உண்ணக் கூடாது என்னும் நிச்சயத்தை எனக்கு நீர் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்க, மஹேஶ்வரர் சொல்லலானார்

'புலாலுண்பதிலுள்ள குற்றத்தையும் (அதனை) உண்ணாமலிருப்பதிலுள்ள குணத்தையும் சொல்வேன் அவற்றைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள் அக்நிஹோத்திரமும் தானமும் வேதாத்யயனமும் தக்ஷிணைகளிற் சிறந்த யாகங்களும் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்காமலிருப்பதினுடைய பதினாறில் ஒன்றுக்கும் ஈடாகாதவை. சுவையை விரும்பித் தனக்காக

1 'சுபமித்யேவ' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

று உயிரைக் கொலலுகிறவன, பாமபு கழுகு நரிகளுககும ராக்ஷ
களுககும சமமானவன தினமும வீணுகமாமிசததைத தினபவன
ருவான். தானே மாமஸததைக கொணடுவநது பக்ஷிபபதுவிட
று பெருஙகஷடமிலலை பிறமாமஸததினுல தன மாமிசததை
ாககக கருதுகிறவன பிறககும பிறபபுககளிலெலலாம பயநது
ணடிருககும நிலைமையை அடைவான தன மாமிசததை அறுப
் தனககு எபபடி துனபததை உணடாககுமோ அப்படியே பிற
மஸததைபபறறியும புததிசாலி உணரவேணடும வாழநாளமுழு
் எநத மாமஸஙகளையும பக்ஷிககாமல விடடிருபபவன ஸவாக
தில பெரிய நிலைமையைப பெறுவானெனபதில சநதேகமிலலை!
றுவருஷமளவும சிறநத தவமசெயவதும மாமஸததை விடுவதும
பாயிருககும, அலலது [1] சரியாகவுமிராது உலகததில உயிரைக
டிலும மிகக இனியது ஒனறுமிலலை ஆதலால, தனனிடததிற
ாலவே பிறஉயிாகளிடததிலும இரககம வைககவேணடும பெண
ரசியே! எவன மாமஸததின சுவையை அறிநதும பினபு அதை
டுவிடுகிறுனே அவனுககு அதுசெயயும நனமையை யாகஙகளும
பயாவெனறும தேவாகளும செயயாரெனறும ரிஷிகள மாமஸ
ணமவிடுவதின குணஙகளைபபறறிக கூறுகினறனா தேவியே!
மஸததைவிடுவதனுல மனிதாகளுககு நனமைகள மிகுதியாயுணடு
ஸததை முழுதும விடுவதறகு எவவகையிலும முடியாமற்
ாமாயின ஏதாவது ஒருமாததததில மாமஸததை விடுவது புணணி
அதுவும முடியாமறபோனுல மறுமையில ஸுகததை விருமபு
வன காாததிகைமாதம சுகலபக்ஷததிலும, ஜனமநக்ஷததிரததி
், புணணிய திதிகளிலும, அமாவாஸை பூரணிமைகளிலும, இரவு
லும மடடுமாவது மாமிசததை விடவேணடும சகதியிலலாத
ிதன அதுகாரணமாக மாமஸம புசிககவிருமபினுல அதன முறை
கேள அமமுறைபபடி பக்ஷிபபவன பாவததை அடையான
ணணரசியே! நனமையைககருதுகிறவன, கொலலுகிற இடததில
ாபோனவைகளைக கிரமமாச விலைககுவாஙகிப பிராமமணாகளான
திகளைப பூஜிதத மிகுதியைப புசிககவேணடும வியாதிவநதபோ
சிகிதஸைககாக மாமஸம தினபவனைப பாவம பறறுது பிதரு
ஷமான மாமஸததை உணபவனுமபாவததைஅடையான' எனறுா
உமை, 'தேவரே! தாமம அனுஷடிபபவாகளால குருபூஜை எவ
கயாகச செயயபபடுகிறது?' எனறு கேடக, மஹேஸவராசொலலி

1 மாமஸததை விடுவது மேலானதெனபது.

லானா 'சிறநதவளே! குருபூஜையை உனககு முறைபபடி சொல வேன நனறியறிவுளளவாகளுக்குத தான,சிறநத தாமம உளதெனபது வேதவிதி ஆதலால, தமதம குருககளைப பூஜிககவேணடும ஏனெ னில, அவாகள முநதி உபகாரமசெயதவாகள உபாததியாயா தநதை தாய இமமூவரும குருககளிறசிறநத குருககளாக உலகஙகளில பூஜிக கபபடுகிறவாகள அவாகளை விசேஷமாகப பூஜிககவேணடும தந தையின மூததசகோதராகள இளையசகோதராகள தநதையின தநதை இவாகளனைவருமதநதைபோலபபூஜிககபபடததககவா தாயாருடைய மூததசகோதரி, தாயாருடையஇளையசகோதரி, தாயாருககுததாயாா, பாலகொடுததவள இவாகள தாயமாாகளாக நினைககபபடுகினறனா உபாததியாயரின புததிரன, உபாததியாயருககு உபாததியாயா, ரித விக, குரு, பிதா இவாகளும குருககளெனறு சொலலபபடுகினறனா மூததசகோதரன அரசன, மாதுலன, மனைவியின தநதை, பயததில காபபாறறினவன, போஷிததவன இவாகளும குருககளாகச சொல லபபடுகினறனா கறபுளளவளே! இவவாறு குருககள எலலாரை யும சோததுச சொனனேன அவாகளை அனுஸரிபபதையும பூஜிப பதையும எனனிடம தெரிநதுகொள நனமையைக கருதுகிறவன தாயதநதைகளையும உபாததியாயரையும பூஜிககவேணடும, எவவிதத திலும அவமதிககலாகாது எவனால தநதை திருபதிஅடைவிககப படுகிறானே அவனால பிரமமதேவரே திருபதிஅடைவிககபபடுகிறாா, எவனால தாய திருபதிஅடைவிககபபடுகிறாளோ அவனாலதேவமாதாக கள திருபதிஅடைவிககபபடடவாாகிறாா எவனாலஉபாததியாயா ஆரா திககபபடுகிறாரோ அவனால பிரமமதேவரே பூஜிககபபடடவராகி றாா அவாகள அதிருபதியாயிருநதால மனிதன நரகம அடைவான குருககளினமேல நீணடபகையை எவவகையிலும செயயலாகாது மனிதன தனகுருககளினமேல விரோதததை மனததிலும நினைகக லாகாது அவாகளுககு இனனாதசொலலைச சொலலலாகாது அவாகள வேணடாததைச செயயலாகாது அவாகளிருககுமபோது அவமா னஞசெயயும எணணததுடன யாரிடததிலும விவாதமாகப பேச லாகாது இவன எனன எனன செயயவேணடுமெனறு அவாகள நினைககினறனரோ அவறறையெலலாம பணிநது செயயவேணடும பெரியோா கடடளை, வேதவிதிககுச சமமெனறு நினைககபபடுகிறது. குருககளுடன விவாததததையும கலகததையும பரிஹாஸததையுமகாம ககுரோதஙகளோடு பேசுவதையும செயயலாகாது எவனஅகஙகாரப படாமல சோமபலைவிடடு குருககளிடம கடடளையைச செயகிறானே

னைவிடச் சிறந்த புண்ணியசாலி எந்தமனிதர்களிலுமில்லை குருக்
னைமேல் பொறாமைப்படவும் அவர்களைத் தூஷிக்கவும் ஆகாது
ர்களின் விருப்பத்தையும் நன்மையையுமநாடி எப்போதும் அவர்
நக்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டும் குருபூஜையைவிடாமற்செய்
ு எந்த நன்மையைச்செய்யுமோ அந்தநன்மையை யாகமும் தான
ந்த பெருந்தவமும் செய்யா குருவைவழிபடாவிட்டால் எந்த ஆஸ்
ரமமுமில்லை ஆதலால், கோபத்தைஅடக்கிச் சிரமத்தைப்பொ
ந்தாக குருபணிவிடை செய்யவேண்டும் தெரிந்தவன் தன்பொருளை
தன் தேகத்தையும் குருவிற்காக விடுவான் பொருளாசையினு
வது காவத்தினாலாவது குருவுடன் விவாதம் செய்யலாகாது
ந்களினால் விடப்பட்டவனுக்குப் பிரமமசாரிவிரதமும் கொல்லா
யும் பலவகைத் தானங்களும் வீண் மனத்தினாலும் செய்கையி
லும் உபாத்தியாயருக்கும் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் தீங்குசெய்ப
களின்பாவம் சிசுஹத்தியிலும் கொடியது அவர்களைவிட வேறு
வம்செய்தவன் உலகத்திலில்லை' என்றார்

உமை, 'உபவாஸத்தின் விதியைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லக்
வீர்' என்றுகேட்க, மஹேஸ்வரர், 'தேகத்திலுள்ள அழுக்குக்
ப போக்குவதற்காகவும் இந்திரியங்களை உலர்த்துவதற்காகவும்
வேளை புசிப்பதையும் உபவாஸமிருப்பதையும் விரதங்களாக மனி
ள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் அப்படி ஆகாரத்தைக்
றைப்பதனால் பெரியபுண்ணியத்தை அடைகின்றனர் தனக்காகப்
ருடைய ஜீவனத்துக்குத்தடைசெய்யாமலும் பிராணிஹிம்சை
யாமலும் ஜீவித்திருப்பவன்தான் பாக்கியசாலியென்று நினைக்கப்
கிறான் ஆதலால், தன்னாகாரத்தைக் குறைப்பதனால் மனிதன்
ணியத்தைஅடைவான் அந்த உபவாஸத்தைக் கிருகஸ்தர்கள்
மாலையென்றவரையில் செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம் உபவா
தினால் தேகம்வருந்தினபோது அதற்குத் தீங்குவராமலிருப்பதற்
ப பிராமமணர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு பாலையும் தண்ணீரையும்
கொள்ளுகின்றவன் விரதங்கெட்டவனாகான்' என்றுசொன்னார்
ம, 'தேவரே! தெரிந்தவன் பிரமமசாரிவிரதத்தைக் காப்பாற்றுவ
ப்படி?' என்றுகேட்டாள் மஹேஸ்வரர், 'தேவியே! அதனை
உனக்குச் சொல்வேன், ஊக்கத்துடன்கேள் பிரமமசாரிவிரத
மிகுந்தசுத்தம் பிரமமசாரிவிரதமே பெருந்தவம் பிரமமசாரிவிர
தினாலேதான் பரமபதம்கிடைக்கிறது விஷயங்களை நினைப்பது,
ப்பது, பேசுவது, தொடுவது, அனுபவிப்பது இவ்வைந்துவகை

களிலும விரததைதக காபபாறறவேணடும உறுதியாக எடுதது கொளளபபடடும குறறமினறிக காபபாறறபபடடுமிருககிற பிர சாரிவிரதம பிரமமசாரிகளுககு எபபோதுமிருபபதாக விதிக்கபபடு றது அதுவே கிருகஸதாகளுககுக காலததைதககாரணமாககருதி பிடடு விதிககபபடுகிறது கிருகஸதன ஜனமநக்ஷததிரஙகள சோம தினஙகளிலும பாவஙகளாகிய புணணியகாலஙகளிலும தேவபூசை களிலும தாமகாரியஙகளிலும பரமமசாரி விரததைதச செயயவேண டும தனமனைவியைவிடடு ஒருகாலும வேறுமாதரிடம செலலாதி ருபபவன பிரமமசாரிவிரததினபலனை அடைவான பரிசுத்தமும ஆயுளும ஆரோககியமும பிரமமசாரிகளுககுததான கிடைககும எனறு சொனனா

உமை, 'தேவரே! தாமததைதவிருமபுகிறவாகள தீாததயாத் ரையை விரதமாகச செயகினறனா உலகததிலுளள தீாததஙக எவை? அவறறை எனககுசசொலலககடவீா' எனறு கேடக, மகே ஸவரா சொலலலானா 'அனபுளளவளே! ஆ! ஆ! ஆதமசுததி காகவும தேகசுததிககாகவும பிரமமதேவரால முனனம ஏறபடுதத படட தீாததஸநானததின முறையையும உனககுசசொல்வேன உல கததில மகாநதிகள எததனையிருககினறனவோ அததனையும தீர் தஙகளெனறு சொலலபபடுகினறன அவறறுள கீழததிசைநோக ஓடுகினறவை மிகசசிறநதவை அநதிகள ஒனறோடொனறு ஸஙக மாகும் இடமும ஸமுததிரததோடு ஸஙகமமாகுமிடமும மிகச்சிற நதவை தேவியே! அவறறினஇருகரைகளிலுமுளள அனேகமாஙக ரிஷிகளாலும தேவாகளாலும அடையபபடடிருககினறன ஆதலால அவை மிகசசிறநத தீாததஙகளாக நினைககபபடுகினறன ஸமுதத ரம பாவததைதபபோககுவதும மிகக பரிசுததமும மஙகளகரமுமா மகாதீாததம அதனகரையிலுளள தீாததஙகளும மஹானகளாலனு னம செயயபபடடவை அனபுளளவளே! மகரிஷிகளால அடைய படட மலையருவிகளும கிணறுகுளஙகளும அமமகரிஷிகளின மகிமை யினாலேயே தீாததஙகளெனறறியபபடடவை அதுமுதல உலகநன மைககாக அவை தீாததஙகளாயின தேவியே! தீாததஙகள இங்ஙன டிபபடடவை அவறறில ஸநானமசெயயும முறையைககேள பிறந் ததுமுதல அதிகநியமமுளளவனுகிச சிரததையுடன தீாததஙகளுக குசசெனறு நியமததுடன மூனறு உபவாஸஙகளாவது ஓா உபவா மாவது இருககவேணடும புணணியமாஸததிலும , விரதகாலத்தி லும பூாணிமையிலும வெளியிலேயே ஸநானமசெயது சுததனாய்

்கு என்னிடம்பக்தியோடு விதிப்படி அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்
ய்யவேண்டும் மூன்றுமுறை ஸ்நானம்செய்து ஜலக்கரையில்
ாம்மணர்களுக்குத் தக்ஷிணைகொடுத்துத் தேவாலயத்தில்பூஜை
ய்தபிறகு திரும்பிச்செல்லவேண்டும் அன்புள்ளவளே! இது
ன் -எல்லாருக்கும் ஒவ்வொருதீர்த்தத்திலும் செய்யவேண்டிய
றையாகும் அருகிலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்வதைப்பார்க்கி
் தூரத்திலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்வது மிகச்சிறந்தது
ம்சுத்தனாயிருப்பவனுக்குத் தீர்த்தஸ்நானம் நன்மையைத்தரும்
த்த்திலஸ்நானம்செய்வது தவத்திற்கும் பாவம்போவதற்கும்
்சுத்தத்திற்குமுரியது புண்ணியதீர்த்தங்களில் இவ்வாறுசெய்
படும் ஸ்நானம் சிறந்ததாகும் விரதத்தைப்பற்றிய இரகசியபுண்ணி
களனைத்தையும் உனக்குச் சொன்னேன் அழகான கண்களையுடை
ளே! இதன்பலனை மறுமையில் மனிதன் அடைவான்' என்றார்

---

## இருநூற்றுமுப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, தானமுறைமுதலியன).

உமை, 'உலகத்திலுள்ளபொருள் எல்லாருக்கும்பொதுவாக
ருப்பதுதானே, அப்படி எல்லாருக்கும்பொதுவாயுள்ள திரவியத்
்தை தானம்செய்து மனிதன் புண்ணியத்தைஅடைவது எப்படி?
ப்படிப் பொதுவாயுள்ளதிரவியம் எப்படி ஒருவனுக்குச்சொந்த
கும்?" என்றுகேட்க, மஹேச்வரர் சொல்லலானார்

'உலகத்தில் பஞ்சபூதங்களாலாகியபொருள்கள் யாவருக்கும்
ர்ந்ததான ஆகிலும், அவற்றையே மனிதன் கொடுத்துப்புண்
யமடையும் [1] வகையைக்கேள் கொடுப்பவன், வாங்குபவன், கொ
க்கப்படும்பொருள், கொடுக்கும்வகை, இடம், காலம் இந்த ஆறு
ங்களசேர்ந்தது தானமென்றுசொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறினுக
் தனித்தனியேயுள்ளசிறப்புக்களை நானசொல்லுகிறேன்; தெரிந்து
ள் முதலிலிருந்து மனோவாக்குக்காயங்களின்செய்கைகள் பரிசுத்
ாகவும் ஸத்தியமேபேசிக்கொண்டும் இருப்பவனும் கோபமும்
ரபமும் பொறாமையுமில்லாதவனும் சிரத்தையும் நம்பிக்கையுமுள்
னுமான தாதா சிலாக்யனாகிறான் பரிசுத்தனும் புலன்களையும்
பத்தையும் அடக்கினவனும் ஏழைக்குலத்திற்பிறந்தவனும் கல்வி

[1] வகையை என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

யும ஒழுககமுமுளளவனும பெரியகுடுமபமுளளவனும பஞசமி
யஜனஙகள தவருதவனும அஙகஹீனமிலலாதவனுமாயிருபப
வாஙகுகிறவனுககுரிய தாமமெனறறி அபபடிபபடடவனதான
நதபாததிரனுகிருன பிதருகாரியததிலும தேவகாரியததிலும அ
ஹோததிரகாலததிலும அவனுககுத தானமசெயவதில பலனதி
உலகததில எவனஎவன எதுஎதறகுத தகுதியுளளவனுயிருககிரு
அவன அவன அது அதறகுப பாததிரனுகிருன ஆபததிலிருப
னுடைய ஆபததைவிடுவிததுககாபபாறறுவதனுல அவனைப [1] பா
ரன எனபா பசிததவன அனனததிறகுபபாததிரன தாகிததவ
ஜலததிறகுபபாததிரன இவவாறு ஒவவொருமனிதனுககும அ
பாததிராகளாகச சொலலபபடுகினறனா அனபுளளவளே! வி
சோரன, நபுமஸகன, கொலபவன, ஆசாரததைககெடுபபவன இ
களும உலகததிறகுககெடுதலசெயயும மறறவாகளும முறறிலுமவி
தககவாகள தேவியே! பிறரைபபீடிததும திருடியும தயையிலலா
னிடததிலவாஙகியும சூதாடியும செய்யததகாதவறறைச செய
பொருளாசையினுல அனேகருககுததிஙகுசெயதும மனிதாகளஸ
திககுமதனம மிகவும இழிவானது பெணணரசியே! அபபடிபப
தனததினுலசெயயபபடுமதாமம வீணெனறறி ஆதலால, புணணி
தைவிருமபுகிறவன நியாயமாககிடைததபொருளையே தானமசெ
வேணடும எதுஎது எபபோதும தனககு இனியதோ அதைஅ
தான தானமசெயயவேணடுமெனபது துணிபு இனி தானமசெ
யுமமுறையைத தெரிநதுகொள அது கொடுபபவருககுப பெ
நனமை தகுதியுளளவன தூரததிலிருககையிலேயே அவனிட
சென று அவனைவேணடி அவனஸநதோஷமடையுமபடி தா
செயயவேணடும இதுதான தானமசெயவதினசிறநதமுறை கே
பினகொடுபபது இரணடாநதரம அனபுளளவளே! பாததிரன
பதைமுதலிலஅறிநது அவனைஅழைதது அவனுககுபபொருளைகா
பிதது ஸநானசமனஙகளைசசெயது சிரததையுடன கொடுககவே
டும யாசிபபவாகளை அனபுடனமரியாதைசெயவது முககியம,
யான இடததிலும காலததிலும மரியாதையோடழைததுத தா
செயயவேணடும மேனமையைவிருமபுகிறவன மறறததகுதியில
தவாகளுககுககூடத தானமசெயயவேணடும தாதாவானவன ப
திராகளைமடடும நனருகபபரிசோதிததே மன உணமையுடன தா
செயயவேணடும தனசகதிககுமேறபடடதானம முதனமையான

[1] 'பா' எனனும பகுதிககு, 'காபபாறறுவது' எனபது பொருள,

ரசகதிகருடபபடடது இரணடாவது தனசகதிக்கு மிககுறைவா
ள மூனருவதுதானம மிகஇழிவானது முதலில வாககினல
படிசசொலலபபடடதோ அபபடியே தானமசெயயவேணடும
ணியக்ஷேத்திரஙகளிலும புணணியகாலஙகளிலும செயயபபடும
னம க்ஷேத்திரததின மகிமையாலும காலததின மகிமையாலும
சிறநததாகிறதெனறறி' எனறார

உமை, 'மிகபபுணணியமான தேசமும காலமும எவை? எனக
சொலலும' எனறுகேடக, மஹேஸவரர சொலலலானார 'தேவர
ாலும ரிஷிகளாலும அடையபபடடதும யாவராலும பூஜிககபபட
மாகிய அநதககுருக்ஷேத்திரததின பாகஙகளிலுளள சிறநதமலை
புணணியதீரததஙகளும சிலாககியமான இடஙகள வாஙகுகிற
வககு எஙகேவாஙகுவது இஷடமோ அஙகே செயயுமதானத
குப பலனதிகம சரதகாலம, வஸநதகாலம, புணணியமான
லம, பக்ஷஙகளில சுககிலபக்ஷம, புணணியதிதிகளில பூரணிமை,
ாததமும தேவகாரியமுமசெயயததகக புணணியதினம, சநதிர
ய கிரஹணம ஆகியஇவை மிகசசிறநத புணணியகாலஙகளென
சிறநதவளே! வாஙகுகிறவனமனததிறகு இனிமையான காலம
சசிறநதது இவவாறு மேறகுறிததகாலஙகளில செயயபபடும
னம பெரிதாகும கொடுபபவன, கொடுககபபடுமபொருள, வாஙகு
வன, கொடுககுமவகை, இடம், காலம இவவாறும தானத
சிறபபுககளெனறும சுததிகளெனறும சொலலபபடுகினறன
வையெலலாம சேரநதிருககுமதானம பெரிதாகும இநத ஆறு
ஙகளும சேரநததானம ஸவலபமாயிருநதாலும அனநதமாகிப
ஙகளைபபோககிக கொடுபபவனை ஸவாககததில சேரககும இநதக
ஙகளிலலாததானம மிகபபெரியதாயிருநதாலும பலனகொடுக
தருணததில ஸவலப பலமாயாவது பலனிலலாமலாவது போய
ம' எனறார

உமை, 'இநத ஆறுகுணஙகளுடன சேரநதுகொடுககபபடும
நததானமும[1] பலனபடாமல போவதாயிருககுமானல அநதப
ரியதானததை எனககுச சொலலககடவீர' எனறுகேடடாள
ஹேஸவரர, 'மஹானுபாவையே! மனிதாகளினஎணணஙகெடு
னல அதுவுமுணடு சாஸதிரபபிரகாரம தாமததைசசெயது
அதறகாகத துனபபபடடாலும தானசெயததை வீணககசசபை
புகழநது பேசினுலும மறுஜனமததில அதனபலன வரவேணடு

[1] 'சாபலதாம' எனற பாடஙகொளளபபடடது

மென்று மனததில விருபபஙகொணடாலும எபபோதும பல
விருமபியே தாமஙகளைசசெயதாலும அநததாமமும தானமும
லோகததில பலனறறவையாம புணணியததைககருதுகிற தா
கள் இநதககுறறஙகளை விடவேணடும இதுதான நெடுங்காலமா
பெரியோாகளால எக்காலததிலும அனுஷடிககபபடுமஒழுககமென
மறறவாகளை அனுககிரகிபபதறகுக கிருகஸதாகளின கடமையெ
லும எபபோதும மனததில உறுதிகொணடு தெரிநதவா தானமசெ
வேணடும இபபடி இடைவிடாமல செயயபபடும புணயமதான
தாகும எலலாருககும பொதுவாயுள்ள திரவியததை இவவ
கொடுபபதனால பலன அதிகம' எனறுசொனனா

---

## இருநூறறுமுபபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஶவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சீ, பொன், பசு, பூமி, கன்னிகை, வித்தை இவற்றின் தானமுதலியன)

உமை, 'பகவானே! மனிதாகள தாமததிறகாககொடுககத
கவை எவை? அவறறை நான கேடகவிரும்புகிறேன அவறறை எ
குச சொலலககடவீா' எனறுகேடக, மஹேஶவரா சொலலலானு
'அனபுளளவளே! தாமகாரியஙகள நிததியமாகச செயயதத
வையும காரணமபறறிச செயயததககவையும உணடு அன
இடம, தீபம, தணணீா, பசுககளுககுபபுல, விறகு, எணணெய்,
தனமுதலியவாஸனைகள, மருநது, எள, உபபுமுதலிய திரவியஙக
கொடுபபது நிததியமான தாமகாரியமெனறு சொலலபபடுகிறது
தககாலததிலும கொடுககபபடுவதினால அது நிததியமெனறு செ
லபபடுகிறது, எலலாவாணஙகளுககும பொதுவான தானததைச
லலுகிறேன, ஊககததுடனகேள மனிதாகளுககு அனனமே
ணன அனனஙகொடுபபவன பிராணனைக கொடுபபவனுவான
லால, மனிதாகள முககியமாக அனனதானம்செயயககருதுகினற
விதவானன பிராமமணனுககுச் சுவையுளள அனனததை எ
கொடுககிறானே அவன பாலோகததிறகுரிய அளவறற சிறநதபு
யலைப புதைததுவைககிறான வழிநடநது களைதது வீடுவநத விரு
னனை முயறசியோடு பூஜிககவேணடும அதுவே வாமனிககும
மாம பாவததைசசெயதாலும பசிததவருககும-முககியமாகப் பி

ருககும அனனமிடுகிறவன தனபாவததைப போககினவனுகி
எவனுடையமகன அலலதுபோன வேதமோதின பிராமமண
புஜிபபிககிருனே அவனுடையபிதருககள, நலல மழையினுல உழ
மகிழவதுபோல, மகிழகினறனா ருததிராகளாயிருநதாலும சண
ராகளாயிருநதாலும அவாகளுககு அனனதானம மறுககபபடுவ
ல ஆதலால, கோபததைவிடடு முழுமுயறசியோடு அனன
ரமசெயயவேணடும மனைவியை வருததியாவது அதிதிகளை எப
தும காபபாறறவேணடும மானிடஜனமமே அதிதிகளுககாக
ரே உணடாககபபடடிருககிறது ?
குறறமறறவளே ! அனனதானததினுலவரும உலகஙகளையும
லவேன அனனதானமசெயயும மகாதமாககளுககுத தேவலோ
தில அனேக நூறறுககணககான மேலமாளிகைகளும உளளேதடா
ளும வனஙகளுமுளளவையும, ஒளியுளள வைடூரியககறகளும
னவெளளியும நிரமபினவையும, பலவகை ரததினமயமானவை
பலஉருவஙகளாகக கடடபபடடவையும, பொறசலஙகைகளின
லகள கடடியவையும, சநதிரமணடலமபோல வெளுததவையும,
பகாலசூரியனைபபோலச சிவநதவையும, நினைதத பககஷணஙகளும
ஜனஙகளும ஆஸனஙகளும சயனஙகளும நிரமபினவையும, நிறப
யும, நடபபவையுமான கிருகஙகள பிரகாசிககினறன அஙகே
ததபழஙகளையெலலாம தரும மரஙகளும அனேகநடைவாவிகளும
றுகளும ஆயிரககணககான குளஙகளும வீடுகளிலிருககினறன
ணதானம செயபவருககு ஸவாககததில பிணிதுனபஙகளறறவை
அழியாதவையும ஆசசரியபபடததககவையுமான அனேக கிரு
ளிருககினறன இவவுலகததில அனனததையும ஜலததையும
டுபபவாகள சூரியன, சநதிரன, பிரஜைகளுககெலலாம அதிபதி
ன பிரமமதேவா இவாகளின லோகஙகளுககு எபபோதும போகின
ா அவாகள அவவுலகஙகளில வெகுகாலம அபஸரஸஸுகளின
டஙகளுடன விளையாடி அதனபிறகு மானிடலோகததில எல
சிறபபுககளும பொருநதினவாகளாகப பிறககினறனா அனன
னமசெயயுமமனிதாகள தேகபலமும தேககடடுமுளளவாகளாக
நோயறறு நீணடகாலம ஜீவிததிருப்பவாகளாகவும சிறநத புததி
ளவாகளாகவும மேறகுலததோராகவும பிறககினறனா ஆத
ல, நனமையைவிருமபுகிறவன எநதககாலததிலும எவவிடததி
யாவருககும இடைவிடாமல அனனதானமசெயவது முககியம
ஸவாணதானம மிகசசிறநதது , ஸவாககததையும கேஷமததை
தருவது ஆதலால, அதனை முழுதும ஸரியாக உனககுச சொல

வேன பாவமசெய்தகொடியவனையும ஸவாணதானம தூலககிவிடும 'வேதமோதின பிராமமணருககு நலலமனததோடு பொனனைக கொடுபபவா எவரோ அவா எலலாததேவதைகளையும திருபதிசெய விததவராகிறா' எனறு வேதமசொலலுகிறது அகனிதான எலலாத தேவாகளுமாயிருபபது ஸுவாணமும அகனியெனறுசொலலபபடு கிறது ஆதலால, ஸவர்ணததைககொடுபபதனுல எலலாததேவா களும திருபதியடைநதவராவா அகனியிலலாதபோது அதறகுப பிரதி தஙகததை வைககினறனா ஆதலால, ஸவாணமகொடுபபவா விருமபினவறறையெலலாம அடைவா ஸவாணதானமசெயபவா சூரியன அகநிஇவாகளின அனேகமசிறநத லோகஙகளை அடைவரென பது திணணம ஆபரணமாகசசெயயபபடட பொன வெறுமபொன னைககாடடிலும விசேஷம புணணியகாலததில பொனனுலசெயயப படட அணிகளினுல பிராமமணனை அலஙகாரமசெயது புஜிபபிக கவேணடும பொனனுறசெயயபபடட சிறநத ஆபரணமாகிய முதன மையான தானததைககொடுபபவன மறுஜனமததில தேகஒளியையும தேகவலிமையையும புததியையும கீாததியையும அடைவதுநிசசயம ஆதலால, பூமியில மனிதாகள தஙகளால இயனறவரையில ஸவாண தானமசெயயவேணடும இதறகுமேறபடடது உலகததில ஒனறு மிலலை இதனுல பாவததிலிருநது விடுபடுவா

குறறமறறவளே! இதறகுமேல கோதானததைச சொலவேன அனபுள்ளவளே! கோதானததிறகு மேறபடடதானம உலகததில இலலை பிரமமதேவா உலகஙகளைப படைககக கருதினபோதே எல லாபபிராணிகளின ஜீவனததிறகாகவும கோககளை முதலில படைத தாா அதனுல அவை தாயகளெனறுசொலலபபடுகினறன. உலகங் களுககு மூததவையும உலகஙகளின ஜீவனததிறகாக உணடானவை யும சநதிரனுடைய அமுதபபெருககுககளானவையும் சாநதமானவை யும பரிசுததமானவையும உயிரைககொடுபபவையும நினைததவறறை அளிபபவையுமான அநதப பசுககள எனஅதீனமாயிருபபவை ஆத லால, புணணியததைககருதுகிறமனிதாகள அவறறைப பூஜிககவேண டும வெளுளாததும நலல அடககமுளளதும நலலகனறுளளதுமநிரம பபபாலுள்ளதுமான பசுவைத தானமசெயபவன அதனதேகததில எததனைரோமஙகளிருககினறனவோ அததனைவருஷஙகள ஸவாகக ஸுகஙகளை அநுபவிபபான பொனனுலலஙகரிககபபடட கொமபு நுனிகளையுடைய கபிலைபபசுவை வஸதிரததோடும கறகக வெணகலப பாததிரததோடும தானமசெயபவன தனபுததிரபெளததிராகளையும

குலத்தின் முன் ஏழுதலைமுறைகளையும் பரலோகத்தில் ஸுகப்பட்டு
கிறான் வீட்டில்பிறந்தவையும் கிரயத்திற்குவாங்கப்பட்டவையும்
தயமாகக்கிடைத்தவையும் பராக்கிரமத்தினால் [1] உயிர்கொடுத்து
ஙகப்பட்டவையும் பஞ்சகாலங்களில்விடப்பட்டுக் காப்பாற்றுவதற
வந்துசேர்ந்தவையுமான பசுக்களையும் மற்றும் இவ்வகைமாக
களால் கிடைத்தபசுக்களையும் தாரைவார்த்துத் தானம்செய்ய
ண்டும் இளைத்தவனும் வெகுபுத்திரர்களுள்ளவனும் அக்நிஹோத்
ம் செய்பவனுமாகிய வேதமோதின பிராமணனுக்கு நோயில்லாத
வைத் தானம் செய்பவன் சிறந்தலோகங்களை அடைவான் தயை
றவனுக்கும் நன்றிகெட்டவனுக்கும் பொருளாசையுள்ளவனுக்கும்
ாய்சொல்லுகிறவனுக்கும் யாகத்தையும் ஶ்ராத்தத்தையும் விட்ட
னுக்கும் எவ்வகையிலும் கோதானம்செய்யலாகாது நல்லகன்றுள்ள
ம் அடங்கினதுமாகிய கறவைப்பசுவை வஸ்திரம்போர்த்துப்
ராம்மணனுக்குத் தானம்செய்பவன் சந்திரலோகத்தில் பூஜிக்கப
வான் நல்லகன்றுள்ளதும் அடங்கினதும் நிரம்பப்பாலுள்ளது
ன கறுத்தபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துத் தானம்செய்பவன் வருண
ாகத்தை அடைவான் பொன்னிறமுள்ளதும் கண்கள்சிவந்ததும்
றுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்க வெண்கலப்
த்திரத்துடன் தானம்செய்பவன் குபேரலோகத்திற்குப்போவான்
றிலெழும்பும் தூசிநிறமுள்ளதும் கன்றுள்ளதுமானபசுவை வஸ
ம்போர்த்துக் கறக்க வெண்கலப்பாத்திரத்துடன் தானம்செய்ப
் வாயுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான் ஸரியானகன்றுள்ளதும்
டங்கினதும் நிரம்பப்பாலுள்ளதுமான வெள்ளைப்பசுவை வஸ்திரம்
ார்த்துத் தானம்செய்வதனால் அக்நிலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான்
ம்பிராயத்திலிருப்பதும் பலமுள்ளதும் நீண்டகொம்புகளுள்ள
ம் மந்தைக்குத்தலைமையுமான கறுத்தவிருஷபத்தை நூறுபசுக்க
டன் அலங்காரம்செய்து மகாத்மாக்களும் வேதமோதினவர்களு
ன பிராம்மணஶ்ரேஷ்டர்களுக்குக் கொடுப்பவர்கள் பலஜன்மங்க
ல் பிறக்கும்போதும் ஐசுவரியத்துடன் பிறப்பார் கோமயத்தை
கோமூத்திரத்தையும் ஒருகாலும் அருவருக்கலாகாது கோக்க
ன மாம்சத்தை உண்ணலாகாது கோக்களிடத்தில் எப்போதும்
்தியோடிருக்கவேண்டும் ஆகாரம்செய்வதற்குமுன்னமே பரிசுத்
துயிருந்து பிறர்பசுவுக்கு ஒருபிடி புல் கொடுக்கவேண்டும் இப
் ஒருவருஷம்செய்வது விரும்பினவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும்

1 யுத்தத்திலஜயிக்கப்பட்டவையும்

விரதம் ஒவ்வொருநாளும் காலைமாலை இரண்டுவேளைகளிலும் ப
களுக்கு மங்களத்தைச் சொல்லவேண்டும் அவற்றிற்குத்தீங
எண்ணலாகாதென்று தாமம்தெரிந்தவர்கள் நினைக்கின்றனர் - -ட
களே சிறந்தசுத்தம் உலகங்கள் பசுக்களிடம் இருக்கின்றன ப
கள் உலகத்திற்குத் தாயகள் அவற்றை எவ்வகையாலும் அவம
காமலிருக்கவேண்டும் அதனுலேதான் கோதானம் சிறந்ததென
சொல்லப்படுகிறது கோக்களிடத்தில் பக்தியும் அவற்றைப்பூஜி
தும் மனிதனுக்குத் தீர்க்காயுளைக் கொடுக்கும்

இனிப் பெரும்பலனைத்தருவதாகிய பூமிதானத்தைப்பற்
சொல்லுவேன் பூமிதானத்திற்குச் சமமான தானம் உலகத்திலில்
யென்பது நிச்சயம் வீடுகளோடேயாவது நிலங்களோடேயா
சோந்தபாகமாகிய பூமியைக்கொடுக்கவேண்டும் எளிதில் பல
கொடுக்கக்கூடியதும் விவாதமில்லாததுமான நிலத்தை, குடியிரு
இடத்தையும் அமைத்து, வாங்குகிறவனுக்கு வஸ்திரத்திலும் ப
பத்திலும் சந்தனத்திலும் அலங்காரம்செய்து, அவனுக்கு
அவன்வேலைக்காரருக்கும் அவன் சுற்றத்தாருக்கும் நல்லபோ
மளித்து, ‘ வாங்கிக்கொள் ’ என்று மூன்றுமுறைசொல்லிப் புண்ணி
காலத்தில் தாரைவார்த்துத் தக்ஷிணையோடு கொடுக்கவேண்டு
வெறுப்பில்லாமல் சிரத்தையோடு இவ்வாறு பூமிதானம்செய்த
அந்தப்பூமி உள்ளவரையிலும் அந்தத்தானத்தின்பயன் இருக்கு
மென்று நினைக்கின்றனர் பூமிதானம் செய்தவன் ஸ்வர்க்கத்திலே
நீண்டவருஷகாலம் மகிழ்ந்திருப்பான் அசைவும் அழிவுமில்லாதது
விரும்பினவற்றையெல்லாம் கறக்கக் கருதுகிறது ஜீவனத்திற்கா
கஷ்டப்படும்மனிதன் ஏதாவது பாவம்செய்தால் பசுவின்காதளவு
லும் பூமியைத்தானம்செய்தால் அந்தப் பாவத்தினின்று விடுப
வான் மஹானுபாவையே ! பொன், வெள்ளி, வஸ்திரம், ரத்தின
கள், முத்துக்கள், தனங்கள் இவையனைத்தும் பூமிதானத்திலடங்கி
வை தம் எஜமானனது நன்மையில் ஊக்கத்துடன் யுத்தத்திலடிப
டுத் தேகம்விட்டுப் பிரம்மலோகத்திற்குப் போகத்தக்கவர்களும் பூ
தானம்செய்தவனுக்கு மேலாகார். எல்லாவித்துக்களும் பயிப்பத
கிணறுகளும் வீடுகளுமுள்ளதும் கலப்பையினுலுழப்பட்டதுமா
பூமியைத் தானம்செய்யவேண்டும் அது வேண்டினவற்றையெல்ல
கொடுப்பதாகும் பயிர்களுண்டான பூமியைப் பிராம்மணர்களுக்
எவன்கொடுப்பனே அவன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடுபட்ட
னுகி இந்திரலோகத்திற்குப் போவான் தாய் தன்பாலினுல் புத்திர

படிவளாப்பளோ அபபடியே பூமி எலலாபபலனகளினுலும டுபபவனை அபிவிருததி செயயும நலலொழுககமும பரிசுததமான ாரமுமுளளவனும அகநிஹோததிரமசெயபவனுமான பிராமமண ககுத தமபூமியைத தானமசெயபவா யமலோகததிறகுப போகாா திரன ஒவவொரு நாளும விருததியாவது எபபடி காணபபடு தோ அபபடியே பூமிதானததின புணணியம ஒவவொரு பயிரி ம அபிவிருததியாகும பூமியிலவிதைககபபடடவிதைகள எபபடி ளககினறனவோ அபபடியே பூமிதானததின சிறபபினுல நினைதத னகள உணடாகினறன பிதருலோகததிலிருககும பிதருககளும வலோகததிலிருககும தேவாகளும பூமிதானமசெயபவனை எல டபோகஙகளாலும திருபதிசெயவிககினறனா மனிதன பூமி னம செயவதனுல தீாககாயுளையும அழகானதேகததையும குறை லாத சிறநத ஐசுவரியததையும மறுஜனமததில அடைவான. பூமி னததின இநதபபலனகள எலலாவறறையும நான சொனனேன டிலலாத இநதத தாமததை மனிதாகள சிரததையோடு நிததி கேடகவேணடும

இதறகுமேல கனனிகாதானததைபபறறிசசொலலுவேன மஹா வியே! பரிசுததமானவிரதமும ஒழுககமுமுளளவனும குலமும குமபொருநதினவனுமாகிய தனகனனிகையை அலலது பிறாகன கையை அவளிடததில மிககவிருபபமுளள தககவரனுககுககொடுக ம விஷயததை முதலில தானேநிசசயிததுப பிறகு பநதுககளோடு சயமசெயது அவனுககுச சாஸதிரபபடி கொடுககவேணடும, வீடு டிவைததது,எலலா அணிகளும பூடடபபடட அநதக கனனிகையை, லைககாரிகள வேலைககாராகள சிறபபுககள வீடடுபபணடஙகள ககள தானியஙகள எலலாவறறுடனும, அவளுககுததககவனும வளை விருமபுகிறவனுமான அநதவரனுககு அககினியின முனனிலை கொடுதது விதிபபடி விவாகம செயவிககவேணடும அவா நுககுரிய ஜீவனததைஉணடுபணணி அவாகளிருவரையும நலல டடில வைககவேணடும இபபடிக கனனிகாதானம செயதால அந தானததின மகிமையினுல இறநதபின ஸவாககலோகததிலகொண டபபடடு ஸுகமாயிருபபான திருமபி ஜனிததபிறகும செலவத தயும சநததிவிருததியையும அடைவான

தேவியே! அதுபோலவே யோககியனுககு விதயாதானமசெய ம மனிதன மறுஜனமததில புததிவிருததியையும தைரியததையும ாபகசகதியையும அடைவான. தகுதியுளளசிஷயனுககு விதயா

தானஞ்செய்பவன் அந்தத் தானத்தின் பலனை அளவில்லாமல் அனுப விப்பான் அழகான முகமுள்ளவளே! பொருளுதவிசெய்து தரித்தி ராகளுக்கு வித்தையைக்கொடுப்பிப்பதும் தானகொடுத்ததற்குச் சம மாகுமென்றறி கௌரவமுள்ளவளே! தேவியே! இந்த மகாதானங் களை உனவிருப்பத்திற்காக உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்றார்

இருநூற்றுமுப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, திலதானமுதலிய பலதானங்களின் சிறப்பு)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈஸ்வரரே! எள் முதலியவற்றைத் தானஞ்செய்வதெப்படி? அந்தஅந்தத் தானங்களுக் கும் காமங்களுக்கும் பலன்களைச் சொல்லும்' என்றுகேட்க, மஹேஸ் வரர் சொல்லலானார் 'தேவியே! எள்தானஞ்செய்வதன் முறையை நான் சொல்லுகிறேன், ஊக்கத்துடன்கேள். செல்வமுள்ளவரும் இல்லாதவரும் முக்கியமாகத் திலதானஞ்செய்யவேண்டும் திலம் பரிசுத்தமானது, பாவத்தைப்போக்குவது, மிக்கபுண்ணியத்தைத் தருவதென்று சொல்லப்படுகிறது சுத்தமான எள்ளை நியாயமாகக் கூர்திலுல இயன்றவரை சமபாதித்து ரத்தினங்களுடன் மலைபோலக் குவிக்கவேண்டும் பெரியகுவியலாயினும் சிறிய குவியலாயினும் பொன், வெள்ளி, ரத்தினம், முத்து, பவழம் ஆகிய பல திரவியங்க ளோடும் கொடிச்சீலைகளோடும் சீர்திருத்தப்பட்ட பூமியில்வைத்து அலங்காரஞ்செய்து இயன்றவரையில் ஆபரணம் வஸ்திரம் சயனம் ஆஸனங்களுடன்கூட முக்கியமாகக் கார்த்திகைமாதம் பூர்ணிமை யில் தகுதியுள்ள அநேகம் பிராம்மணர்களைக் கிரமப்படி பூஜிப்பித்துத் தானும் உபவாஸமும் பிரம்மசாரிவிரதமுஞ்செய்து அந்த எள்ளுக் குவியலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தக்ஷிணையுடன் தானஞ்செய்யவேண் டும் அபிவிருத்தியைவிரும்புகிறவன் அதை ஒருவருக்காவது பல ருக்காவது கொடுக்கலாம். தேவியே! அந்தத் தானத்திற்கு அக் நிஷ்டோமயாகத்திற்குச் சமமான பலனுண்டு கோதானஞ்செய்ய விரும்புகிறமனிதனும் பூமியில் எள்ளைமட்டும் பசுவின் உருவமாகச் செய்து தகுதியுள்ளவனுக்கு வஸ்திரத்தோடும் ரத்தினங்களோடும் கொடுக்கவேண்டும் அதனால், கோதானத்தின் பலனுண்டு எள் நிரம்

ா மடககுககளைப பொனனேடும சணபகபபூவோடும பிராமமண ககுத தானம செயயும மனிதன புணணியபலனை அடைவான ஊமையைக கருதுகிற மனிதன இவவாறு திலதானம செயயவேண ··தேவியே¹ இனனமும பலவகைத தானஙகளின பலனகளை உனக குடன் கேள மனிதன அனனதானம செயவதனுல தேகவனமை யும ஆயுளையும ஆரோககியததையும அடைவான தணணீா கொ கும மனிதன எலலாரும விருமபததககனிலைமையையும ஸாரஙகளை றியும திறமையையும அடைவான வஸதிரதானம செயவதனுல கததில அழகையும ஆபரணஙகளையும அடைவான தீபதானம யயும மனிதன புததியில தெளிவையும தேகததில நலல ஒளியை அடைவான. குடைதானம செயபவன அரசனுல வரும தீஙகி னறும நீஙகுதலைப பலனுக அடைவான வேலைககாரிகளையும லைககாராகளையும கொடுபபதனுல மனிதன செயயும கருமஙகளில னகளைப பெறறு மறுஜனமததில குணமுளள அனேக வேலைக ரிகளையும வேலைககாராகளையும அடைவான தகுதியுளளவனுககு ஙகளையும குதிரைகளையும தானம செயயும மனிதன காலநோயும ாவுமிலலாமல காறறுபபோனற வேகததையும விசிததிரமுமஅழ முளள ரதஙகளையும குதிரைகளையும அடைவான வீடடைவிரும தகுதியுளளவனுககு மழைககாலததிலும இரவிலும வீடடில டஙகொடுபபவன சிறநததுணைகளை அடைவான அணைகடடுதல, று குளம வெடடுதலஆகிய இவறறைச செயயும மனிதன தீாக யுளையும அழகையும மறுமையில சிறநதகதியையும பெறுவான ஙகள வைதது நிழல பூ கனிகளைக கொடுககும மனிதன அநதப ணணியததினுல மறுஜனமததில யாவராலும எதிாகொணடு அழைக படுவான நதிகளில ஜலம எடுபபவாகளுககுப படிகடடுகிறவன நதபபுணணியததினுல பின ஜனமததில வியஸனஙகளிலிருநது படுவான. வழிகளைஉணடாககும மனிதன எபபோதும ஸநததி ளவனுயிருபபான தீாததததை உணடாககுகிறவன எபபோதும மபில நோய முதலிய குறறஙகளிலலாமலிருபபான கிருபை ாடு எககாலமும ஔஷதம கொடுபபதனுல முழுதும நோயறறவ ம தீாககாயுளுளளவனும ஆவான நாதனிலலாதவரையும அசகத யும குருடரையும முடவரையும போஷிபபவன அநதப புணணி ததினுல பினஜனமததில கஷடபபடாமலிருபபான சிறநத வேத சாலைகளையும யதிகளுககு மடஙகளையும கடடுகிற மனிதன பின மததில எககாலமும பலவித உயாநத மாளிகைகளில வஸிபப

தையும் யக்ஷனைப்போல அழகையும் சிறந்த பலவகைப் பக்ஷணங்க
ளும் போஜனங்களையும் அடைந்திருப்பான அழகான மாட்டுக்கொ
டியைக் கட்டுவிக்கும் மனிதன் பின் ஜன்மத்தில் உயர்ந்த ஜாதியை
நோயில்லா வாழ்வையும் அடைவான் இப்படித் தானம் செய்ப
இன்னும் பலவகைப் பொருள்களையும் அதன்பலனாக அடைவா
என்றார்

உமை, '[1] தேவருக்கும் ஈசுவரரே! புண்ணியமும் தான
எப்படி எவ்வளவு செய்வதனால் பயன்பெறலாம்? அதை எனக்
சொல்லும் எனக்கு அதில் விருப்பமிருக்கிறது' என்று கேட்டா
மகேசுவரர், 'தானத்திற்கும் காமத்திற்கும் பின்ஜன்மத்திலு
பலனைக் கேள் தானத்திற்கு முன்சொன்ன [2] ஆறு குணங்களிரு
வேண்டும் மனிதர்கள் தகுந்தவனுக்குத் தம் செல்வத்திற்குத் த
படி சாஸ்திரப்பிரகாரம் தானம் செய்யவேண்டும் புத்தி ஆ
ஆரோக்கியம் தேகபலம் செல்வம் கல்வி அழகு இவ்வேழு குண
ளோடுகூடிய மானிடஜன்மம் வருவது நிச்சயம் பலனை விரு
'இதற்காகக் கொடுத்தேன், இதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும்' என
செய்யும் தானம் அந்தப் பலன்களைமட்டுமே கொடுக்கும் அத
மேல் ஒரு பலனும் கிடைக்காது தேவியே! உத்தமனுக்குக் கொ
கும் தானம் அழியாது [3] நடுத்தரமானவனுக்குக் கொடுப்பது ந
தரமான பலனைக் கொடுக்கும் அதமனுக்குக் கொடுப்பது பலன
தாகும்' என்று சொன்னார்

---

## இருநூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, வைதிகம் லௌகிக
மென்னும் இருவகை யாகங்கள் முதலியன)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈசுவரரே! லௌ
கிகம் வைதிகம் என இரண்டு யாகங்கள் சிறந்தவையாகச் சொல்லப்
கின்றன அவற்றை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட
மகேசுவரர் சொல்லலானார்

'தேவதைகளுக்குச் செய்யும் பூஜைகள் எல்லாம் யாகங்க
லேயே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன யாகங்கள் வேதங்களில் செ

---

1 'வத்தேவேச' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

2 கொடுப்பவன், கொடுக்கப்படும் பொருள், வாங்குகிறவ
கொடுக்கும் வகை, இடம், காலம்

3 'மத்யம' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

டிருக்கின்றன வேதங்கள் பிராமமணர்களிடம் இருக்கின்
தேவியே! ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சிறந்த பொருள்க
த்தும் உலகங்களின் நன்மையைக்கருதி யாகத்திற்காகப் படைக்
டிருக்கின்றனவென்றுஅறி இதனை அறிந்து தன் மனைவியுடன்
விடாமல் யாகஞ்செய்யும் பிராமமணன், ஞானமும் காமமும்
திருப்பத்தால்,மறுமையில் நல்ல லோகங்களை அடைவான் தேவி
அந்த வேதமானது பிராமமணர்களிடத்திலேயே ஒப்பிக்கப்பட
கிறது ஆதலால், சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட முறையினால்
மணர்கள் செய்யும் யாகங்களினத்தும் தேவர்களைத் திருப்தி
விக்கும் பெரும்பாலும் பிராமமணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும்
த்திற்கே உரியவர் என்று நினைக்கப்படுகின்றனர் யஜமானர்களும்
க்குக்களும் மிகப் பரிசுத்தர்களாகவிருந்து பரிசுத்தமான திரவி
ளாலும் கருவிகளாலும் வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட அக்நிஷ
ம முதலான யாகங்களைச்செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம் அப்
யாகங்களைச்செய்வதால் தேவர்களுக்குத் திருப்திஉண்டாகும் எல்
தேவர்களும் திருப்தியடைவதனால் யாகஞ்செய்தவன் யாகபலனை
வான் யாகங்களினால் திருப்திஅடைவிக்கப்பட்ட தேவர்கள்உல
ள அபிவிருத்தி செய்கின்றனர் தேவியே! இரண்டு லோகங்
சிறப்புக்களும் யாகத்தினால் காணப்படுகின்றன ஆதலால்,
ம் செய்பவன் ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சென்று தேவர்களுடன் மகிழ்
ப்பான் தேவியே! யாகத்திற்குச் சமமான தானமில்லை யாகத்
துச் சமமான புதையலில்லை, எல்லாத் தாமங்களின் சுருக்கமும்
த்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இதுதான் வைதிக யாகம்,
றும் பூஜை மற்றொன்றாகிய லௌகிக யாகத்தையும் கேள் தேவ
ஜயை உத்தேசித்து உலகத்தினஉற்சவங்கள்செய்யப்படுகின்றன
யே! தேவாலயத்தை அலங்கரித்துப் பரிசுத்தனாயிருந்து யாகங்
யும் நிவேதனங்களையும் முறைப்படி செய்து உற்சவம் செய்வத
தேவர்களைத்திருப்தியடைவிப்பவன் புண்ணியத்தைஅடைவான்
யே! பூமியில் எந்தமனிதர்கள், சந்தனம் பலவகைப்புஷ்பங்கள்
ம் தூபதீபம் பக்தியுள்ள மனிதர்களால் செய்யப்படும் அனேக
ஸ்தோத்திரங்கள் ந்ருத்த கீத வாத்தியங்கள் முதலிய கண்ணுக்கினிய
கைகளையும் தேவதாராதனத்திற்காகச் செய்கின்றனரோ அவர்
பக்தியுடன் செய்யும் பூஜையினால் தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்
ஸந்தோஷமடைகின்றனர் பரிசுத்தர்களும் ஸாதுக்களிடத்தில்
ள்ளவர்களும் பிரமசரியத்தை விடாதவர்களுமாக மனிதர்களு

உதவிசெய்வதனாலும் யாகபலன் கிடைக்கும் தேவியே! பக்தியு
வர்கள் ஜிதேந்திரியர்களாய்த் தேகத்தைச் சுத்தமாக வைத்
கொண்டு பரிசுத்தமான க்ஷேத்திரத்தில் சந்தன புஷ்பங்க
சாத்துவதனாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்வதனாலுமே பூஜிக்கப்பட்
தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைகின்றனர் தேவியே! தேவர்களைச
தோஷிக்கச் செய்துதான் புண்ணியத்தைஅடையவேண்டும்' என

உமை, 'ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கும் தேவர்கள், பூமியில் மனித
சாஸ்திரப்படி செய்யும் செய்கையை எப்படி அறிவார்? அ
எனக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டாள் மஹேஶ்வரர், 'அன்ப
வளே! தேவர்கள் எப்படி அறிகிறார்களென்பதை உனக்குச்சொல்லே
பிராணிகளின் சரீரங்களுள் ஆத்மாவிருக்கிறது அழகான கண
யுடையவளே! அந்த ஆத்மாவே சிறந்த தேவதையென்றறி ப
அசைவற்றிருப்பதனால் ஆத்மா நன்மை தீமைகளனைத்தையும்
கிறது ஆத்மாதான் தேவர்கள் ஆதலால், மனப்பற்றுடன் செ
படுகிறதைத் தேவர்கள் அறியலாம் ஸாதுக்களான மனிதர்கள
மனம் சலியாமலிருப்பதனால் நன்மைஉண்டாகிறது அதனாலே,
பிராம்மணர்கள் தேவர்களைப் பூஜிப்பது சிறந்தவளே! சுத்த
தேகத்தோடும் விரதத்தோடும் மனஊக்கத்தோடும் உறுதியான
யோடும் சலிக்காமல் யாகங்கள் முதலான தர்மகார்யங்களையும்
பூஜையையும் செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம் நன்மையைக் க
கிறவன் இப்படிச் செய்வதனால் இம்மையிலும் மறுமையிலும்
தோஷமடைவான் அன்புள்ளவளே! மனவேறுபாட்டுடன் செ
படும் கருமம் பயன்படாது தேவியே! கெட்ட காரியமட்டும்
மில்லாமல் செய்தாலும் பலிப்பது திண்ணம்' என்று சொன்னார்

---

இருநூற்றுமுப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

---

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஶ்ராத்தவிதியைப்பற்றி

உமை, 'தேவரே! பிதருயாகம் செய்வது எப்படி? அ
எனக்குச் சொல்லக்கடவீர். பிதருக்கள் எல்லா ஸம்பத்தை
கொடுப்பவரும் யாவரும் பூஜிக்கத்தக்கவருமாக இருப்பவரனே
என்றுகேட்க, மஹேஶ்வரர் சொல்லலானார்

'பிதருயாகததையும அதறகுரியதேசகாலஙகளையும அதைச
யும வகையையும அநதசசெயகையினபலாபலஙகளையும உளள
சொலவேன, ஊககததுடனகேள உலகஙகளில பிதருககள
ரும பூஜிபபதறகுரியவா அவா தேவருககுநதேவா, பரிசுதத
ப பிரகாசிபபவா, புணணியவானகள அவா தெனறிசையைச
திருககினறனா அழகானகணகளையுடையவளே! பூமியிலுளள
லாபபிராணிகளும மழையை எதிாபாாததிருபபது எபபடியோ
படியே பிதருககள உலகததில நடககும சிராததததை எதிாபாாத
ககினறனா குருக்ஷேததிரமும கயையும கஙகையும ஸரஸவதி
பிரபாஸமும புஷகரமும சிராததததிறகுரிய இடஙகள அவற
செயயுமசிராததம பெருமபயனுளளது புணணியக்ஷேததிரங
ம புணணியநதிகளும ஜனஙகளிலலாத வனஙகளும ஆறறுமணல
ம சிராததததிறகுச சிறநத இடஙகள. மாசிபுரடடாசிமாதஙகள
ததமசெயயசசிறநதகாலம இரணடுபக்ஷஙகளுளசுகலபக்ஷததை
க கிருஷணபக்ஷம சிறநதது அமாவாஸை, திரயோதசி, நவமி,
தமை இநததிதிகளில சிராததமசெயவதனால பிதருககள திருபதி
டகினறனா தெரிநதவன முறபகலிலும வளாபிறையிலும இர
ும ஜனமநக்ஷததிரஙகளிலும இரடடிததிதிகளிலும சிராததம
யலாகாது சிராததததிறகு இநதசசிறநதகாலததை உனககுச
னனேன எநதககாலததில யோககியனானபிராமமணன நோ
வனே அதுவும காலமெனறு நினைககபபடுகிறது பநதிககுத
தபிராமமணாகளை விடடவேணடும பநதியைபபரிசுததபபடுததும
மமணாகளைத தேடவேணடும சிராததஙகளில பாபிஷடாகளைப
பிததவன நரகமபோவான சிறநதவளே! ஒழுககம, கலவி,
ம, குணமுதலியவைவுளளவரும மனைவியோடிருபபவரும வேதாத
னமசெயதிருபபவருமான ஒறறைபபடையானகணககுளள பிராம
ாகள சிராததததிறகுரியவரெனறறி தெரிநதவன அநதபபிராம
ாகளை முதலநாளேயாவது அனறுகாலையிலாவது வரிககவேண
அதனபிறகு, சாஸதிரபபடி சிராததஞசெயய ஆரமபிககவேண
தெளகிதரனும குதபகாலமெனனுமநடுபபகலும எளளும சிரா
ததைபபுனிதமசெயயும சுததம, கோபமினமை, அவஸரபபடா
இமமூனறும சிராததததிறகு வேணடியவையெனறு சொலலு
றனா குதபகாலம, [1] கடகபாததிரம, குஶம, தாபபம, எள,
ன, காலசாகம, [2] கஜசசாயை இவை சிராதத காரியஙகளுககுப

1 மரபபாததிரம 2 இநதபபாவம 663-ம பககம குறிபபிறகாணக

பரிசுத்தமானவை. சிராத்தபூமியில் எல்லாப்புறங்களிலும் ப
முள்ள திலங்களை இறைக்கவேண்டும். சிறந்தவனே! பித்ருய
தின் குற்றங்கள் திலத்தினால் விலகும். கறுப்புசிவப்புவஸ்திர
உடுத்தவனையும் நிறமகுன்றினவனையும் புண்காயாதவனையும் அ
குறைந்தவனையும் அசுத்தனையும் சிராத்தத்தில் விலக்கவேண
கோழிகளையும் பன்றிகளையும் ஆடையில்லாதவனையும் நபும்ஸ
யும் தூரஸ்திரீயையும் இரும்பு தகரம் ஈயப்பாத்திரங்களையும் சி
ர்மசெய்யும்போது விட்டுவிடவேண்டும். மாம்ஸங்களினாலும் பசு
பயறு உளுந்து யவை ஆகிய தானியங்களினாலும் பித்ருக்கள் திரு
அடைகின்றனர். முயல் புள்ளிமான் மாம்ஸங்களினால் ஆறுமாஸம
ப்தி சொல்லப்படுகிறது. பசுவின் நெய்யினாலும் பாயஸத்தினாலும்
வருஷம் திருப்தி சொல்லப்படுகிறது. காளைமாட்டின் மாம்ஸத்தி
பன்னிரண்டுவருஷம் திருப்தியுண்டாகிறது. சிராத்தத்தில் செ
க்கப்படும் காண்டாமிருகத்தின் மாம்ஸம் அனந்தமான பலனைக் கொ
கும். எள்ளோடுசேர்ந்தபாயஸமும் தேனும் காண்டாமிருகத்
மாம்ஸத்திற்குச் சமமானவை. பெருமுள்ளுள்ளமச்சங்களும் மு
சிவப்பான ஆடும் காலசாகமும் சிராத்தத்தை அனந்தமாக்குவன
சொல்லப்படுகின்றன. பக்ஷத்தோடும் மாம்ஸத்தோடும் நெய்
வெண்ணெய்சேர்ந்த ஆகாரத்தை ஸித்தப்படுத்தவேண்டும். அ
மான ஆகாரத்தை ஸித்தப்படுத்தினபின் பிராம்மணர்களைப் பூ
வேண்டும். வபனம்செய்துகொண்டு ஸ்நானஞ்செய்த பிராம்ம
களை வரிசையாக ஆஸனங்களில் உட்காரவைத்து நல்ல சந்தனங்க
ளும் புஷ்பங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் மாலைகளாலும் அவர
அலங்காரம்செய்யவேண்டும். அலங்காரம்செய்தபிறகு உட்
திருக்கும் அவர்களிடத்தில் பிண்டதானம்செய்வதைத் தெரி
வேண்டும். அதன்பிறகு, ஒருபிடி தர்ப்பங்களைத் தெற்குநுனிய
பரப்பி அவற்றின்சமீபத்தில் அக்னியைமூட்டி, 'ஸ்வதா' எ
சொல்லி, ஹோமம்செய்யவேண்டும். அக்னீஷோமர்களின் ஸ
தில் பித்ருக்களுக்கு ஹோமம்செய்யவேண்டும். அதன்பிறகு, தெ
முகமாயிருந்து பித்ருக்களின் நாமதேயத்தைச்சொல்லி மூன்று
டங்களை ப்ராசீனாவீதத்தோடு கட்டைவிரலினால் தர்ப்பங்களில் வை
வேண்டும். இம்முறையாகப் பிண்டதானம்செய்வது பித்ருக்களு
அக்ஷய திருப்தியைச்செய்யும். அதன்பிறகு, நியமத்தோடும் சுத்
தோடும் பிராம்மணர்களைத் தன்சக்திக்குத்தக்கபடியும் அவர்கள்
ப்தி அடையும்படியும் தக்ஷிணைகளாலும் போஜன பதார்த்தங்களா

ருபதி செய்யவேண்டும் அந்தச்சிராத்தம் செய்யப்படுமிடத்
ல வெளிப்படையாகவும் ரகஸ்யமாகவும் யாரோடும் பேசலாகாது
ாக்கையும் தேகத்தையும் அடக்கிக்கொண்டு சிராத்தஞ்செய்ய ஆரம்
க்கவேண்டும் சிராத்தமுடிந்தபின் அந்தப்பிண்டங்களைப் பிராம
ணனாவது அக்னியாவது ஆடாவது பசுவாவது சாப்பிடவேண்டும்,
லத்திலாவது போடவேண்டும் புத்திரனைவிரும்புகிறவன் நடுப
ண்டத்தை மனைவியைப்புசிக்கச்செய்யவேண்டும் 'பிதருக்களே!
ாமரைமாலையை அணிந்தகுமாரனைக் காப்பத்தில் வையுங்கள்'
னறு ஜபித்து, திருப்தியடைந்த பிராம்மணர்களை எழுந்திருக்கச்
சய்து, மிச்சமுள்ள அன்னத்தை அவர்களுக்குத்தெரிவித்து, அவர்
ள் அனுமதியின்மேல், பந்துக்களோடும் வேலைக்காரர்களோடும் புசிக்க
வண்டும் நெடுங்காலமாயுள்ள இந்தப் பிதருயாகத்தை உனக்குச்
ருக்கமாகச்சொன்னேன் இப்படிச்செய்வதனால் பிதருக்களும்
ிருப்தி அடைவர், கர்த்தாவும் பலனை அடைவான் தினந்தோறுமாகி
லும் மாஸந்தோறுமாகிலும் வருஷத்திற்கு நாலுமுறையாகிலும்
ிரண்டு முறையாகிலும் தனசக்திக்குத்தக்கபடி சிராத்தஞ்செய்ய
வண்டும் இந்தப் பிதருயாகத்தினால் மனிதன் தீர்க்காயுளும்
ஆரோக்கியமுமுள்ளவனும் பிள்ளைகளும்வேலைக்காரர்களும் தனதானி
யங்களும் நிரம்பினவனுமாவான் சிராத்தஞ்செய்பவன் அப்ஸரஸு
ளின் கூட்டங்கள்பாடுவதும் ஆசையுங்குறறமுமில்லாததும் பலவித
ரக்ஙகளுள்ளதுமாகிய ஸ்வர்க்கத்தை மறுமையில்அடைவான் செல்
ததைவிரும்பிச் சிராத்தங்களைச் செவ்வையாகச் செய்யும்பண்டி
ர்களுக்கு எப்போதும் ஸந்ததியையும் செல்வத்தையும் பிதருக்கள்
அளிப்பார்கள் 'சிராத்தம் பொருளையும் புகழையும் ஆயுளையும்
ஸ்வர்க்கத்தையும் கொடுக்கும், பகைவர்களைக் கெடுக்கும், குலத்
தைப்பெருக்கும்' என்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர்' என்றார்

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈசுவரரே! பூமியி
ில் இறந்தமனிதர்கள் உடனே தத்தம்கருமங்களுக்குத் தக்கபடி பல
ஜாதிகளில் பிறக்கின்றனரே, அந்தப் பிதருக்கள் தேவர்கள்போல
அந்தலோகத்தில் க்ஷேமமாயிருப்பதெப்படி? பிதருக்களுக்கு இடம்
ஏது? பிண்டங்களை அவர்கள் எப்படிச்சாப்பிடுகிறார்கள்? அன்னம்
போடுவதனால் இறந்தவருக்குத் திருப்தியுண்டாவதெப்படி? இது
எனக்கு ஸந்தேகமாயிருக்கிறது பகவானே! சொல்லக்கடவீர்'
என்று கேட்டாள் உமாதேவி இந்த விரோதத்தை வினவும்போது
அந்தச்சபையனைத்தும் அந்தமுக்கியமான ஹிதத்தைக் கேட்க மிக்க
ஆவலோடிருந்தது அப்போது மஹேசுவரர் சொல்லலானார்

'தேவியே! நீ ஸநதேகிததது ஸரி சிறநதவளே! உனை
யைககேள. இது ரகஸயஙகளிலெலலாம மிககரகஸயம, ஹிதஙக
லெலலாம சிறநதஹிதம அனபுளளதேவியே! ஆகாயததில தே
கூடடததாாகள எபபடியிருககினறனரோ அபபடியே பிதருககூ
டததாாகளுமிருககினறனா சிறநதவளே! பிதருககூடடததார
வாகளும தெனதிசையிலிருககினறனா இறநதுபோனவரைபபற
மனிதாகள இவவுலகத்தில செயயுமபூஜையினால அநதபபிதருகக
திருபதியடைகினறனா இறநதுபோனவரைப பிதருககளென
சொலவதிலலை யாககாரியஙகளினால வடதிசையில தேவாகள
படி திருபதியடைகினறனரோ அபபடியே பிதருயாகஙகளின
தெனதிசையிலும பிதருககள திருபதியடைகினறனா ஹவயம
யமெனறு இருவகைககருமஙகள செயயபபடுகினறன அவறறு
ஹவயகாரியஙகள தேவாகளையும கவயகாரியஙகள பிதருககளை
திருபதி அடைவிககினறன ஹவயகாரியஙகள மஙகளதிரவியங
ளால உபவீததேதாடு செயயபபடுகினறன கவயகாரியஙகள அம
ளததிரவியஙகளினால பிராசீனாவீததேதாடு செயயபபடுகினற
தேவாஸுரகநதாவாகளும பிதருககளைப பூஜிககினறனா சிராத
களினால திருபதி அடைவிககபபடட பிதருககள சிராததமசெயப
களைச சிறபபிககினறனா ஒருவன முதலில பிதருபூஜைசெயயாம
ஒருகிரியையை நனறுகசசெயதாலும அதனபலனை ராக்ஷஸாகளு
பிசாசாகளும புஜிபபாாகள ஆதலால, பூமியில மனிதாகள ஹவ
கவயஙகளெனனும கிரியைகளைச செயயவேணடும மானிடதே
காமஙகளுககிடம அது மறறஉலகஙகளில இலலை கவயததின
ஸநததியும ஹவயததினால பலவகைஸமபததும உணடாகினற
தேவியே! இநதபபழமையான தேவாகஸயததை உனககுச சொ
னேன' எனறா

---

இருநூறறுமுபபததோனபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவா ஸம்வாதத்தொடர்ச்சி, தானபலன் தர்மஸ
கடத்கில் தர்மம்செய்யும் வகைமுதலியன)

உமை, 'பிரபுவே! இவவாறுசெயயபபடடதாமததினஅளவை
யும அதனபலனின அளவையும நான கேடகவிருமபுகிறேன அதை
எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகேடடனள

மஹேஶ்வரர், 'தேவியே! பெண்ணரசியே! தானத்தின் அள
ன் நிச்சயத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள். உலகத்தில் மனிதன்
னக்கு முக்கியமாயுள்ள திரவியத்தைக் கொடுப்பது உத்தம தான
ன்று சொல்லப்படுகிறது. சிறந்தவளே! பூமியில் ஸர்வதான
ன்று சொல்லப்படுவது அதுதான். ஒருகோடி தனமுள்ளவனுக்கு
ந்தக் கோடியே தனம். ஏழைக்கு ஒரு படி தானியம் முக்கிய
ன தனம். ஒரு படி தானியமே ஆஸ்தியாகவுடையவன் அதைக்
ொடுப்பதனால் பெரும்பலனை அடைவான். கோடி தனமுள்ளவன்
ந்தக் கோடியைக்கொடுப்பதனால் பெரும்பலனை அடைவான். அவ்
ரண்டு தானங்களும் பெரிய தானங்களே. பலன் இரண்டிற்கும் ஸம
கத்தான் சொல்லப்படுகிறது. தாமார்த்த காமங்களுக்காகத் தன்னால்
னுபவிக்கப்படும் பொருள்களில் தன்சக்திக்குக் குறைவாகக் கொடுப்ப
து மத்தியமதானமென்று சொல்லப்படுகிறது. தனக்குள்ள திரவி
த்தில் மிக்கக்குறைவாகச் செய்யப்படும் தானம் அதமமென்று சொல்
ப்படுகிறது. தேவியே! தானபலன்கள் [1] ஆனந்த்யம், மகத்து,
மம், ஹீனம், பாதகம் என்று ஐந்துவகைகளாகப் பகுக்கப்பட்டிருப்ப
தைக்கேள். தேவியே! அவற்றின் உட்பிரிவைச் சொல்வேன். ஊக்க
த்துடன் கேள். கொடுக்க மனம்வராத பொருளையும் யோக்கியனுக்கு
ளிக்கும் தானம் ஆனந்த்யமென்று சொல்லப்படுகிறது. [2] ஆறு
ணங்களும் பொருந்தின தானம் மகத்தென்று சொல்லப்படுகிறது.
ாங்குகிறவன் யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி சிரத்தையுடன் செய்யப்
டும் தானம் ஸமமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆறுகுணங்களில் சில
றைந்திருக்கும் தானம் ஹீனமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆறு
ணங்களுமில்லாவிடில் பாதகதானமென்று சொல்லப்படுகிறது.
னந்த்யமென்னும் தானத்திற்கு நீண்டகாலம் தேவலோகத்தில்
லன் சொல்லுகின்றனர். மகத்தென்னும் தானத்தினால் வெகுகாலம்
வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான். ஸமமென்னும்தானம் மானிட
லாகத்திய போகங்களைத் தரும். சிறந்தவளே! செய்கையில் குறை
ான ஹீனமென்னும் தானம் பயனற்றதாம்; அல்லது, மிலேச்ச
தசங்களில் ஜனிப்பது அதின் பலனாகுமென்று சொல்லுகின்றனர்.
ருவன் கெட்டதானம் செய்தால் இறந்தபின் நரகத்தையும் அதன்
ன் திர்யக்ஜன்மத்தையும் அடைவான்' என்று சொன்னார்.

உமை, 'பாதகமான தானத்திற்கும் நல்ல பலன் கிடைப்பது எப்ப
டி?' என்று கேட்டாள். மஹேஶ்வரர், 'மனஉண்மையோடும் தயை

1 அளவற்ற பயனுள்ளது.

2 இந்தப் பர்வம் 808-ம் பக்கம் குறிப்பைப்பார்க்க.

யோடும செயயபபடும தானம சுததமாகிறது எநதத தானஙகளையும அனபுடன கொடுபபதனால பலனை அடையலாம அழகான கணகளை யுடையவளே! இதுதான எலலாததானஙகளுககும ஸாரமெனறறி ஞாதுககளால செயயபபடுமமறறத தாமகாரியஙகளையும கேள தோட டஙகள, தேவாலயஙகள, தீரததஙகளில துறைகள, கிணறுகள, மாடடுக கொடடிலகள, தடாகஙகள, ஸபைகள, வேலைககூடஙகள, பாஷணடா களதஙகும மடஙகள, தணணீரபபநதல, பசுககளுககுபபுல, பிணியாளி களுககுச சிகிதஸை, அநாதைகளைககாபபது, திககறற பிணஙகளை ஸமஸகாரம செயவது, கேஷததிரஙகளையும வழிகளையும சீரபபடுதது வது, தனனால இயனற அளவு எலலாரையும துனபஙகளிலிருநது காபபது ஆகிய இவையெலலாம தாமகாரியஙகளெனறு தொகுததுச சொலலபபடுகினறன சிறநதவளே! மனிதன இவறறை இயனற வரை சிரததையோடு செயயவேணடும மறுமையில புணணியததை அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அபபடிபபடட மனிதன, அழ கையும எலலாரும விருமபும தனமையையும ஆரோககியததையும தேகபலததையும செளககியததையும அடைவான, ஸவாககததிலும மானிடலோகததிலும அநத அநதப போகஙகளும நிரமபபபெற றிருபபான' எனறு சொனனா

உமை, 'பகவானே! உலகஙகளைககாபபவரே! ஈஸவரரே! பெரி யோாகளால ஆராயநது அறியபபடட தாமததின வகைகளெததனை எனபதை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கேடக, மஹேஸவரா சொலலலானா 'தேவியே! தாமஙகள ஒனறோடொனறு மாறுபடுவ தனாலபலவாறும முககியமானதை எடுததுசசொலலுகிறேன, கேள உலகததில பலவகைத தாமஙகள அனேக வேதவாககியஙகளில சொல லபபடடிருககினறன தாமசாஸதிரததில சொனன தாமஙகளும சிஷ டாசாரஙகளும பலவாககாணபபடுகினறன சிறநதவளே! தேசதா மஙகள ஜாதிதாமஙகள குலதாமஙகள கூடடஙகளின தாமஙகள இவை யும காணபபடுகினறன. தேகஸெளககியக குறைவினாலும காலககெடு தலினாலும ஆபததாமமும காணபபடுகிறது உலகததிலிருபபவா இந தக காரணஙகளினால தாமததைப பலவகைகளாகச செயகினறனர் அநதஅநதக காரணஙகளிலும தாமபலனிருபபதாக நினைககபபடுகின றது அநதஅநதக காரணஙகள நேருமபோது அநதஅநதத தாமஙக ளைசசெயவதனால மனிதன பலனைஅடைவான காரணஙகள்நேராமலே செயபவன பலனைஅடையான உரியவனலலாதவன செயததனாலும புணணியததை அடையான. இபபடி, தாமம பலவகையாயிருபபது

றறைசசெயயும மனிதன பலனைஅடைவான தாமங்களுள வேதத
லும தாமசாஸதிரததிலும சொலலபபட்ட தாமம எலலாருககும
ாதுவென்று சொலலபபடுகிறது தேவியே! இதை உனககுச்
ானனேன இன்னும என்ன கேட்க விருமபுகிருய?' என்று வின
றா

இருநூறறுநாறபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வாஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பல புண்ணிய
உலகங்களைப் பறறியது)

உமை, 'பகவானே! எலலாபபிராணிகளுககும ஈஶ்வரரே! திரி
ம அழிததவரே! வரமளிபபவரே! சஙகரரே! பாவமசெயதவாகள
லோகததில படுந்துனபததைககேட்டேன தேவரே! புணணியம
யயும மனிதாகளைபபறறிக கேடகவிருமபுகிறேன மஹேஶ்வரரே!
ண்ணியமசெயத மனிதாகளுககு எபபடிபபட்ட லோகஙகள சொல
பட்டிருககினறன, அவாகள அந்த உலகஙகளில போகஙகளை அனு
பபது எபபடி? தேவஶ்ரேஷ்டரே! இதை எனககுச சொலலும
ாககுக கேட்க விருபபமிருககிறது' என்றுகேட்க, மஹேஶ்வரா
ாலலலானா

'எலலா மஙகளஙகளும பொருந்தினவளே! சிறநதவளே! நீ
ருமபுகிறவறறையெலலாம சொலலுகிறேன, கேள நறகாமஙக
ன பயனகளாயுளள புணணிய உலகஙகள பல உளளன பொன
மான மேருமலையைசசுறறி எலலாத திசைகளிலும பதராசுவம,
துமாலம, உததரகுருக்ஷேததிரம, ஜமபுவன முதலிய தேசஙகள'
ாககஙகளென்று சொலலபபடுகினறன அவறறில காமஙகள
யவதிலலை அந்தத தேசஙகளில பிறநதபின ஸவதநதராகளாய
லா உலகஙகளிலும காணபபடுவாகள ஒவவொன்றும ஆயிரம
ாஜனைதூரம அளவுளளது அந்த உலகஙகளில் எககாலமும பூக
நம பழஙகளுமுளள மரஙகள எலலாவிடஙகளிலும இருககினறன்
வையெலலாம வஸதிரஙகளும ஆபரணஙகளும காயததுத தொங
கொணடும பொனனிறமாகவும இருககினறன அவறறில பவளம
ாலும நிறமுளளவையும ஆசசாயமானவையும மனததைக கவாகின
வையுமான வணடுகளும பறவைகளும கூவிககொணடு அவறறைச்
பபிககினறன தடாகஙகள தாமரை வனஙகளினுல மூடபபட்டு
ுகாயிருககினறன சிறந்த வாஸனையினுல ஸுகததைததரும

காற்று அவ்விடத்தில் எப்போதும் வீசுகிறது. அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் வாடாத மாலைகளைத் தரித்து, தூய ஆடைகளை உடுத்திருக்கின்றனர். தேவியே! இப்படி ஸுகத்தைத் தரும் தேவபோகங்கள் பலவகைகளாயிருக்கின்றன. புண்ணியம் செய்த ஸ்திரீகள் புருஷர்கள் அனைவரும் அங்கே ஒருவர்மேலொருவர் ஆசையும் அன்புமுள்ளவர்களாகி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். அங்குள்ள ஸ்திரீ புருஷர்களெல்லாரும், அழகுள்ளவர்களும் சிறந்த மகிமையுள்ளவர்களும் அழகான குண்டலங்களை அணிந்தவர்களும் காட்சிக்கினியவர்களுமாயிருக்கின்றனர். அங்குள்ள சிறுமிகள், அனேகவிதமான ரஸபாவங்களுள்ளவர்களாகவும், எப்போதும் இளமைப்பருவத்திலிருப்பவர்களாகவும், நினைத்த உருவம் எடுப்பவர்களாகவும், மென்மையுள்ளவர்களாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அந்த ஸ்திரீகள், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் எப்படியோ அப்படியே அனுபவிப்பவர்களின் மனத்திற்கொத்தவர்களாகவும் இனியவர்களாகவும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அந்தத் தேசங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும், ஸுகமான ஐம்புலன்களோடும் தேகங்கள் போகத்திற்குரிய அலங்காரங்களோடும் உத்ஸாகமாயிருக்கின்றனர். அன்புள்ளவளே! அன்பு மகிழ்ச்சி முதலிய குணங்கள் அவர்களிடத்தில் மிகுதியாயிருக்கின்றன. கோபம் முதலிய குற்றங்களில்லை. சிறந்தவளே! அங்கே பசியும் தாகமும் உடம்பின் வாட்டமும் இல்லை. அந்தத் தேசம் எங்கும் அழகாகவும் எல்லா ருதுக்களின் புஷ்பங்களுமுள்ளதாகவுமிருக்கிறது. (புண்ணியம் செய்தவர்கள்) புண்ணியபலன் எதுவரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் அங்கே எல்லாரோடும் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஸ்வர்க்கவாஸிகள் எக்காலமும் போகங்களோடு மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்புள்ளவளே! அவ்விடங்களிற் பிறந்து புண்ணியமுள்ளவரையில் போகங்களை அனுபவித்துப் புண்ணியம் கழிந்தவுடன் அந்தத் தேசம் நீங்கிவிடுகின்றனர். அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து விழுந்து திரும்பவும் மானிடஜன்மத்தில் பிறக்கின்றனர். அவர்கள் முந்திய புண்ணியத்தின் மிச்சத்தினால் சிறந்தவர்களாக ஜனிக்கின்றனர். பெண்ணரசியே! நீ கேட்டதற்கு இந்த ஸ்வர்க்ககதியைச் சொன்னேன். அன்புள்ளவளே! இதற்குமேல் எட்டுப் புண்ணியலோகங்களைச் சொல்லுகிறேன், கேள். அவை ஒன்றுக்கொன்று மேலானவையும், போகங்களும் ஸுகமுமுள்ளவையுமாயிருப்பவை. வித்தியாதரலோகம், கிம்புருஷலோகம், யக்ஷலோகம், கந்தர்வலோகம், கின்னரலோகம்,

பஸரஸுகளின லோகம, தானவலோகம, தேவலோகம இவை
ஸையாகச சொலலபபடடிருக்கினறன புணணியகருமமசெயத
ரிதாகள அவவுலகஙகளில உணடாகினறனா" அவவுலகஙகளும
பாககலோகததிறகொபபாகச சொலலபபடுகினறன புணணியம
யதவரெலலாரும அவவுலகஙகளில ஸவாககததிறபோலவே அழ
ம விவேகமும பலமும தீாககாயுளுமுளளவாகளாகப போகஙகளே
னுபவிதது மகிழநதிருககினறனா அவாகள மானிடாபோலவே
லாககிரியைகளேயும செயவதைககாணகிறேம மனிதருககுமேற
ட ஐசுவரியம அவவுலகஙகளில நினேததவுடன உணடாகிறது
பபும பிறபபும இறபபும அவவிடஙகளில காணபபடுகினறன
ஙகே குணஙகளுமுணடு, குறறஙகளுமுணடு. பெணணரசியே!
சசிறபபினல அவரவாபுணணியஙகளுககுததககபடி ஆகாசஸஞ
ரமும அநதாததானமும தேகவனமையும மனவுறுதியும நீணட
லம ஜீவிததிருபபதும உணடாகினறன அவாகளுககுத தேவ
ாகஸஞசாரமும விதிககபபடடிருககிறது தேவலோகம அபபடிப
டதனறு தேவாகள அவாகளுககுமேறபடடவாகளாக நினககப
கினறனா தேவலோகததில சொலலுககெடடாதஸுகமும இறவா
மையும விமானஙகளிலஸஞசரிபபதும எபபோதும அபஸரஸுகள
ணிசெயவதும உளளன இபபடிபபடட இனனுமனேகமசெயகை
தேவாகளுககு விசேஷமாயிருககினறன தேவியே! சிறநதவளே!
தவலோகததிலுளளநடையெலலாம உனககு நேரிலேயே தெரி
ம ஆதலால, உனககுததெரிநததை நான அதிகமாக விவரிததுச
ொலலவிலலே அநத உததமமான இடஙகளெலலாம புணணியங
ாலேயே அடையபபடுகினறன' எனருா

---

## இருநூறறுநாறபததோராவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மாமஹேஸவரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, நரகத்துக்குரியவர்களேயும் ஸவர்க்கத்துக்குரியவர்களேயும் அறியும்வகை)

உமை, 'மனிதாகள ஜீவிததிருககும்போதே, 'இநதஜீவன லகதிககுரியவன' எனறும, 'இவன அபபடியலலன, துனபததிற ரியவன' எனறும, அவரவாகதிகளேஅறியககூடுமா, கூடாதாவென தை நான கேடகவிருமபுகிறேன அதை எனககுச சொலலககட ா' எனறுகேடக, மஹேஸவரா சொலலலானர்,

'உயிாவாழககைஇருககுமவகையைபபறறி உனககுச செ
வேன உலகததில மனிதாகள, தேவததனமையா அஸுரததனமை
என்று இரணடுவகையினராயிருககினறனா மனததினுலும வாகி
லும செயகையினுலும தீஙகுசெயதுகொணடிருபபவரெவரோ அ
களை அஸுரததனமையா எனறறி அநதமனிதாகள நாகததிலிரு
வா ஹனபமசெயபவரும களவரும வஞசகரும பிராமணவிை
தொடுகிறவரும இழிதொழிலிலிருபபமுளளவரும சுததததை
மஙகளததையுமவிடடவரும ஆசாரததைப பகைபபவரும பா
களைச செயபவரும உலக ஒழுககததைக கெடுபபவரும மறறும
வகைநடககையுளளவாகளாக ஜீவிபபவாகளும நாகலோகததி
உரியவா மறறும இபபடி உலகஙகளுககுப பயததைததரும மிரு
களும ஸாபபஙகளும கொடிய முளமாஙகளும அஸுரததனமை
ளவையெனறறி தேவியே! தேவததனமையரானமறறவாகளை
ஊககததுடன கேள மனததினுலும வாககினுலும செயகைய
லும எபபோதும நனமையையே செயதுகொணடிருபபவா எவ
அபபடிபபடடவாகளைத தேவாகளெனறறி அமமனிதாகள ஸ
கமபோவதறகுரியவா சுததமும ஸததியமுமுளளவாகளாகிய பி
பொருளை எடாமலும எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமபுததியே
மிருககும விவேகிகளானமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரிய
பயததினுலாவது ஜீவனததிறகாகவாவது பொயசொலலாமல
போதும ஸததியமேபேசிககொணடிருககுமமனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவா தாமததையும ஆசாரததையுமவிடாமல பரி
தாகளாகவும இனசொலலுளளவாகளாகவும செயயததகாதவற
மனததினுலும கருதாதவாகளாகவுமிருககும மனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவாகள பிறாதுனபபபடுவதைத தமதுயாத
போல நிணைபபவரும ஏழைகளாயிருநதும யாசிபபவாகளுககு அ
டன எதையாவது ஒனறைக கொடுபபவருமானமனிதாகள ஸவாக
போவதறகுரியவாகள ஆஸதிகரும மஙகளஙகளைவிடாதவரும
போதும பெரியோரை அடுபபவரும புணணியகருமஙகளை விடா
செயபவருமானமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவாகள எபபோ
தும விரதஙகளையும தானதாமஙகளையுமவிடாதவரும களளமும கு
ரமுமிலலாதவருமான மனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவா கு
பணிவிடைசெயதுகொணடும தேவாகளையும பிராமமணாகளை
பூஜைசெயதுகொணடும நனறிமறவாமலும கலவிகறறுககொண
இருககுமமனிதாகள ஸவாககமபோவதறகு உரியவாகள ஐமபு

யும அடக்கிக கோபம, தறபுகழசசி, காவம, பொருளாசை, பகை
றறைவிட்டவாகளான மனிதாகள ஸவாககமபோவதறகுரியவா,
'நான, எனது' எனபதைவிட்டுத தம பநதுககளிட்டத்தில
ரபையும ஏழைகளிடத்தில தயையையும விடாமலிருககும மனிதா
ஸவாககமபோவதறகுரியவா இமமையிலுள்ள ஒழுககததா
யே மறுமையினபயன ஊகிககபபடுகிறது இபபடிபபட்டவாக
க இவவுலகததில ஜீவிககுமமனிதாகள ஸவாககமபோகததககவா
ரகான முகமுள்ளவனே! பிரஜைகளுககு நனமையைசசெயயும
ககளும விருக்ஷஙகளும மறறும உலகததிலுள்ள நலலவையனைத
ம தேவபக்ஷததைசசோநதவையெனறறி உலகததிலுள்ளசரா
ஙகளனைததும நனமைதீமையுள்ளவைகளாகவே இருககினறன
ரபுள்ளவனே! நலலவறறைத தேவபக்ஷமெனறும தீயவறறை
ஸுரபக்ஷமெனறும சொலலுகினறனா' எனறாா

இருநூறறுநாறபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பலவகை மரணங்களைப்பற்றியது)

உமை, 'பகவானே! மரணகாலமவநதபோது எவவகையால
ரவிட்டமனிதாகள மறுமையில ஹிதமபெறுவா?' எனறு கேட்க,
ஹேஶவரா சொலலலானா
'தேவியே! ஆ! ஆ! உனககுச சொலவேன ஊககததுடன
ள உலகததில இயறகை முயறசி இருவகைகளாலும மரணம உண
கிறது அவவிரண்டனுள்ளும ஸவபாவமரணம அபாயமிலலா
த முயறசியினாலுண்டாகுமமரணம உபாயஙகளினாலசெயயவேண
தேவியே! சிறநதவளே! இவவிரண்டும உண்டாகும வகை
ககேள முயறசியினாலுண்டாகுமமரணம தேகததில சகதியுள்ள
னுககும இலலாதவனுககும இரண்டுவகைகளாகச சொலலபபடு
து. முயறசியினாலுண்டாகும மரணமெனபது இறநதுபோக
னாததினால உயிரைவிடுவதுதான தேகவலிமைதபபினவனுககு
யும பிணியும காரணஙகள இறககஎணணமுள்ளவாகள உயிரை
வதறகு மகாபபிரஸதானமபோவது பராயோபவேசமகிடபபது
லவிழுவது அகனிபபிரவேசமசெயவது ஆகிய இநநானகுவகைகள
பபட்டுள்ளன சிறநதவளே! இவறறினுவகையை வரிசையாகச

சொலலுகிறேன, கேள சாஸதிரபபடி தன தாமஙகளைசசெ
கிருகஸதாசிரமததை வெகுகாலமநடததி (தேவமனுஷயபிதருர
கடனகளைத தீாததுபபிராயமுதிாநதுமநோயடைநதுமிருககுமபோ
தன அசகதியைத தெரிவிததுப பநதுககளெலலாரையும கேட
கொணடு தனகுடுமப'போஷணஙகள எலலாவறறையுமவிட்டுத
புணணியததிறகாகத தானஙகளைசசெயது எலலாரிடததும இன்செ
லாகபபேசிச செலவுபெறறுககொணடு புதுவஸதிரமதரிதது அ
தாபபககயிறறினல கடடிககொணடு ஆசமனமசெயது ஸஙகல
தோடு நிசசயமசெயது உலகநடையையெலலாமவிடடுத தனககி
மான தாமததைசசெயயவேணடும மகாபரஸதானததில விருபபமி
தால உயிாவிடுமவரையிலும ஆகாரமிலலாமலிருநதுகொணடு
திசையை நோககிசசெலலவேணடும நடையறறுபபோகுமபோ
மனவுறுதியுடன படுததும உயிாவிடவேணடும இபபடிசசெய
பரிசுததமான புணணியலோகஙகளை அடையலாம மனிதன
யோபவேசமசெயயக கருதினுலும முனசொனன முறைபபடி
ஆகாரமிலலாமல சிறநத புண்ணியக்ஷேததிரததில படுக்கவேண
1 உயிருளளவரையிலும பரிசுததனயிருநது தனசகதியளவு தா
தையும புணணியததையும செயது உயிரைவிடவேணடும இது
காலமுமுளள தாமம இபபடிததேகததைவிடடபிறகு ஸவாகக
கததில பூஜிககபபடுவான சிறநதவனே! அகநிபபிரவேசத
விருபபமிருநதாலும முனசொனன விதிபபடியே புணணியக்ஷே
ரததிலாவது நதிககரைகளிலாவது கடடைகளினல சிதையைசசெ
பரிசுததனகிச சஙகலபமசெயதுகொணடு தேவதைகளுககு ந
காரமசெயது அகனியைப பிரதகஷிணமசெயது அதில மு
வேணடும அவவாறு விதிபபடி செயபவனும புணணியலோ
களை அடைவான சிறநதவனே! நீரில விழ நினைததாலும அ
முறையாய மிகபபுணணியமானதெனறு பிரஸிததிபெறற தீா
தில தாமததைநினைதது அமிழவேணடும அபபடிச செயபவ
பறறிலலாமையினல சிறநத புணணியலோகஙகளை அடைவா
இனிததேகவனமையுளளவன உயிாவிடுமவகையை ஸரியாகசசொ
கிறேன, கேள பிரஜாபரிபாலனம செயயும க்ஷததிரியசிரேஷ
தனராஜயததைக காபபாறறுகிறதறகாகவும படைசசேவகா அ
னுடைய அனனததினகடமைககாகவும பிரமமசாரிகள குருவுக
வும எலலாரும கோககளுககாகவும பிராமமணாகளுககாகவும உயி

1 'ஆபராணம' எனறு பாடமகொளளபபடடது

வது சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படுகிறது தன் ராஜ்யத்தைக் காப்ப
காகவும் கெட்ட ஜனங்களினால் உபத்திரவிக்கப்பட்ட ஜனங்களை
விப்பதற்காகவும் விதிப்படி யுத்தஸந்நாகம் செய்துகொண்டு மன
தியுடன் யுத்தத்திற்சென்று பின்வாங்காமல் உயிரை விடவேண
இவ்வாறு இறந்த அரசன் அப்போதே ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
கப்படுவான் அப்படிப்பட்ட நல்கதி வேறில்லை க்ஷத்திரிய
கு அது சிறந்தது படைச்சேவகன் யஜமானனுடைய அன்னம்
ட்டதற்காக அவனுடைய காரியம் நேர்ந்தபோது தன்னுயிரைக்
ணியாமல் அவனுக்கு உதவிசெய்து அவனுக்காக உயிரை விடுவா
ன் அவனும் புண்ணியலோகங்களை அடைவான், அந்த லோகத்
தேவக் கூட்டங்களினால் விரும்பப்படுவான் அதற்குச் சந்தேக
லை அப்படியே கோக்களுக்காகவும், பிராம்மணர்களுக்காகவும்,
தர்களுக்காகவும் உயிரைவிடுகிறவனும் அந்தத் தியாகுணம்
ருந்தியிருந்ததனால் புண்ணியலோகத்தை அடைவான் இவ
று, உயிரைவிடுதற்குள்ள நல்வழிகளை உனக்குச் சொன்னேன்
தத்தினாலாவது, கோபத்தினாலாவது, பயத்தினாலாவது தேகத்தை
வன் விடுவானாயின் அவன் தற்கொலை செய்துகொண்ட காரணத்
ல் முடிவில்லாத நரகத்தை அடைவான் ஸ்வபாவ மரணம் என
தன் இச்சையினாலுண்டாகாததுதான் இறந்துபோனவர்களுக்
சாஸ்திரப்படி செய்யவேண்டிய காரியத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்,
அந்த மரணத்திலும் தேகத்தைப்பாராமல் போட்டுவிடுவதைப்
கிலும் புத்திபூர்வமாகப் போடுவது விசேஷம் மனிதன் இறந்து
குந்தருணத்தில் தேகத்தைப் பூமியில் படுக்கவைக்கவேண்டும்
விட்டவுடன் அந்தத் தேகத்தை வஸ்திரத்தினால் மூடவேண
பெண்ணரசியே! பிரேத தேகத்தைப் பூமாலைகளினாலும் சந்த
த்தினாலும் பொன்னினாலும் அலங்கரித்து மயானத்தின் தென்
த்தில் சிதையின் அக்கினியில் எரிக்கவேண்டும் உயிரில்லாத தேகத்
ப் பூமியில் புதைக்கவும் செய்யலாம் இறந்துபோகக் கருதுகிறவர்
குப் பகலும் சுக்லபக்ஷமும் உத்தராயணமும் சிறந்தவை, மற
வை இழிவானவை ஜலதர்ப்பணமும் அஷ்டகையென்னும் சிராத்
மும் அனேகரால் செய்யப்படுமானால் இறந்துபோனவர்களுக்குப்
லோகத்தில் புஷ்டியையும் புண்ணியத்தையும் தருவனவாம் மனி
களுக்கு ஹிதமான சொல்லாக இவற்றையெல்லாம் உனக்குச்
ன்னேன்' என்றார்

---

டி

இருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாத் தொடர்ச்சி, மோக்ஷ தர்மத்தைப் பற்றியது)

உமை, 'தேவதேவரே! காலஸம்ஹாரம் செய்தவரே! சங்கரரே! உமக்கு நமஸ்காரம் உலகத்திலுள்ள அனேக தர்மங்களை உமது அனுக்கிரகத்தினால் யான் கேட்டேன் எல்லாத் தர்மங்களிலும் சிறந்ததும், ஆதியும் அந்தமுமில்லாததும், அழியாத பலனுள்ளதுமாகிய தர்மத்தையெல்லாம் கேட்கவிரும்புகிறேன் இதில் என் மனம் மயங்குகிறது சில பிராம்மணர்கள் மோக்ஷத்தையும், சிலர் யாகத்தின் பலனையும், சிலர் வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தையும், சிலர் கிருஹஸ்தாசிரமத்தையும், சிலர் ராஜதர்மத்தையும், சிலர் வேதாத்யயனத்தையும், சிலர் பிரம்மசர்யாச்ரமத்தையும், சிலர் மௌனமாகிய ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் புகழ்கின்றனர் சிலர் தாய்தந்தையருக்குப் பணிவிடைசெய்து ஸ்வர்க்கம் போயினர் மற்றும் சிலர் கொல்லாமையினாலும் ஸத்தியத்தினாலும் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றனர் சிலர் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சென்று அடிக்கப்பட்டு ஸ்வர்க்கம் போயினர். சிலர் உஞ்சவ்ருத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து தவஸித்திபெற்று ஸ்வர்க்க மார்க்கத்தை அடைந்தனர் மற்றும் சிலர் மனவுண்மையோடு பெரியோரைப் பூஜித்துக் கள்ளமில்லாத சுத்தாத்மாக்களாயிருந்து ஸ்வர்க்கத்தில் நிலைபெற்றனர் இவ்வாறு உலகத்தில் தர்மத்திற்கு அனேகம் வழிகள் மிக்க ரகஸ்யமாயிருப்பதனால் என்மனம் காற்றினால் மேகம் கலங்குவதுபோலக் கலங்குகிறது தேவச்ரேஷ்டரே! இப்படிப்பட்ட ஸந்தேகத்திற்கு இடமான விஷயத்தில் ஸந்தேகத்தை அறுப்பதும் நிச்சய ஞானத்தை அளிப்பதுமான சொல்லைச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாள் பினாகமென்னும் வில்லைத் தரிப்பவராகிய மஹாதேவர், தமது தேவியாகிய உமை இவ்வாறு கேட்க, ஆத்மஞானத்தைப் பற்றியதும் நுட்பமும் இனிமையுமான சொல்லைச் சொல்லலானார்

'மஹானுபாவையே! நீ நிச்சயத்தைக்கேட்க விரும்புவது நியாயந்தான் அன்புள்ளவளே! நீ என்னை இப்போது கேட்பதுதான் சிறந்த விஷயம் ஸ்வர்க்கலோகபலனுக்குக் காரணமாகிய தர்மம் எல்லாசாஸ்திரங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அனேகவழிகளுள்ள தர்மத்தினுடைய எந்தச் செய்கையும் இவ்வுலகத்தில் வீண்போவதில்லை தெளிந்த புன்னகையுள்ளவளே! யார் யாருக்கு எந்த எந்த

யததில உறுதியிருக்கிறதோ அதைஅதை மட்டுநதான தாம
னறு அவாஅவா நினைபபது, வேறுஒனறையும நினைபபதிலலை
வியே! மிககசசிறநததான 'மோக்ஷோபாயததைச சுருககமாகச
ாலலுகிறேன்", கேள இதுதான எலலாத தாமஙகளுககும மேற
டதும் அழியாதபலனுளளதுமான நலலதாமம தேவியே!
ாக்ஷததிறகுமேலானது ஒனறுமிலலை மோக்ஷநதான சிறநத
அழியாத சிறநதஸுகமெனறும பிறவியிலலாததெனறும அதை
கினறனா தேவியே! அதில மூபபு இறபபுககளும துயரமும
ாவும இலலை தேவியே! அது சிறநதகெடடாதபேரினபம
றகுமேல ஒனறுமிலலை மோக்ஷஞானநதான எலலா ஞானங
லும உததமமானஞானமெனறு விததுவானகள அறிகினறனா
களும தேவாகளும அதைப பரமபதமெனறு சொலலுகின
ா அழியாததும குறையாததும அலைககவும வெலலவும கூடா
ம எனறும ஸுகமாகவேயிருபபதும தேவஸரேஷடாகளாலும
சைபபடததககதுமான அநதப பரமபதததை ஞானிகள அடை
றனா இநதஸமஸாரமானது, துககததையே ஆதியாகவும துக
தையே அநதமாகவும உடையதெனறு சொலலபபடுகிறது; துய
பிணி மூபபு இறபபு எனனும குறறஙகள உளளது ஆகாயததி
ள நக்ஷததிரஙகள முதலியவை எபபடி திருமபிததிருமபிச சுறறு
றனவோ அபபடியேதான பிராணிகளும சிறநதலக்ஷணஙக
ளவளே! இநத ஸமஸாரததை விடுவதறகு உபாயம சொலலு
றன, கேள பிரமமாமுதல தாவரமீறாகவுளள அனைததும ஸம
மெனறு சொலலபபடுகினறன ஸமஸாரததில எலலாபபிராணி
ம திருமபிததிருமபிப பிறநது இறநதுகொணடிருககினறன
த ஸமஸாரசகரததிலிருநது விடுபடுவது ஞானததினாலெனறறி
படுகிறது ஆதமாவின உணமையை அறிவதுதான ஞானமெனறு
லலபபடுகிறது ஞானியாயிருபபவன ஞானததைககிரகிககும
யததையும சாஸதிரபபிரகாரமான அவனுடைய ஆசாரததை
சொலலவேன அதை நீ ஊககததுடனகேள பிராமமணனும
ததிரியனும முதலில கிருகஸதாசரமததிலிருநது எலலாககடன
யும நிவருததிசெயதுகொணடு, அதனபிறகு, அநத ஆசிரமததை
வேணடும கிருகஸதாசிரமததை விடடபிறகு மனவுறுதியோடு
ததிறகுப போகவேணடும வனததில ஒருகுருவைத தேடிச
திரபபிரகாரம தீக்ஷையைச செயதுகொணடு, அதனபிறகு,
னபபிரஸதாசிரமததின ஒழுககததைக கிரமபபடி காபபாறற
ணடும குறறமிலலாதவனாயிருநது அநத உபாததியாயரிடததில்

மோக்ஷத்திற்குரிய ஞானத்தையும் பெறவேண்டும் அந்தமே
ஞானம் ஸ்மிருதிகளில் ஸாங்கியமென்றும் யோகமென்றும் இர
விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது இருபத்தைந்து தத்துவங்களை ஆ
வது ஸாங்கியமென்று சொல்லப்படுகிறது ஸித்திகளைப்பெற
தேவதைக்குச் சமமாயிருப்பது யோகசாஸ்திரத்தின் ஸித்தாந்
சிஷ்யனாயிருந்து அவ்விரண்டனுள் ஏதாவது ஒரு ஞானத்
கேட்கவேண்டும் காலம் பாராமலும் காஷாயமுடுக்காமலும்
வருஷம் குருகுலவாஸம் செய்யாமலும் சிரத்தையுடன் குரு
அனபைப் பெறாமலும் ஸாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் தெரி
கொள்ளலாகாது விருப்புவெறுப்புக்களை விட்டுச் சீதோஷ
ஸுகதுக்கமுதலியவற்றைத் தாங்கவேண்டும் அவன்தான்
பசிதாகங்களினால் கலங்காமல் பழகின விஷயங்களிலிருந்து நிவரு
அடையவேண்டும் எண்ணத்திலுள்ள உறுதியானபற்றுக்களை
வேண்டும் எப்போதும் தியானமே காரியமாக இருக்கவேண
குடம் பானபாத்திரம் உறி குடை தடி பாதரக்ஷை வஸ்திரம் இ
றில் தன்னுள்ளனும் பற்றை வைக்கலாகாது குருவுக்குமுன் எழு
பின் படுக்கவேண்டும் அவருக்குத் தெரிவியாமல் அவசியமான
யத்திற்கும் செல்லலாகாது பகலில் இரண்டுஸந்திகளிலும் 1 ஸ
சாடியோடு இருமுறை ஸ்நானம்செய்யவேண்டும் அவனுக்கு
வேளைபோஜனந்தான் யதிகளால் பூர்வகாலத்தில் விதிக்கப்பட்டு
கிறது எல்லாரிடத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கவேண்டும் இரவில் இ
விடாமல் தியானம்செய்யவேண்டும் அந்த அந்த ஸமயங்களிலே
போதும் ஒருகாலும் குருவுக்குத் தான் தெரிவிக்கப்படக்கூட
பிரம்மசாரிவிரதமும் காட்டில் வாஸமும் ஸ்நான சுத்தமும் இந்
நிக்ரஹமும் ஸர்வபூதத்தயையும் அவனுக்கு நிலையான தர்மங்
அலபாகாரம் செய்து இந்திரியங்களை அடக்கி எல்லாப் பாவகாரி
களையும் விட்டவன் ஆத்மத்தியானம்செய்து பாவங்களைப் போ
கும் சிறந்தஞானத்தை அடைவான் செய்கையினாலும் மனத்
லும் வாக்கினாலும் எந்தப்பிராணிகளிடத்திலும் கெட்டஎண்ணத்
எப்போது செய்யாமலிருக்கிறானோ அப்போதே பிரமத்தை அ
கிறான் கடுமையும் அகங்காரமும் பகையுமற்றவனாகி இரண்டை
டிருப்பவன் துயரமும் பயமும் உபத்திரவமுமில்லாத உயர்பத
அடைவான் இகழ்ச்சியிலும் புகழ்ச்சியிலும் வேறுபாடில்லாம
ஓட்டாஞ்சில்லியையும் கல்லையும் பொன்னையும் ஒன்றாக நினைத்

1 ஸ்நானத்திற்குரிய வஸ்திரம்.

கவனிடததும மிததிரனிடததும வேறுபாடில்லாத மௌனி
னவன முகதிபெறுவான இபபடிபபடட ஆசாரஙகளோடு ஆத
வையே தியானமசெயதுகொணடிருபபவன அநத ஞானததைப
குவதனுலேயே பரகதியை அடைவான

இருநூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி,
வைராக்கியத்தைப்பற்றியது)

துனபம நோய மூபபு இளைபபினுல இநதஸமஸாரசகரததில
மவெறுககாதவனுககு முகதி வருவதிலலை ஆதலால, ஸமஸாரத
வெறுபபைஉணடாககுவதும மனததை நிலைநிறுததுவதுமாகிய
னததை உனககுச சொலவேன அநத ஞானம அடியாகததானே
ிருதமெனனபபடுமமுகதி வருவது மூடனிடததில நாளதோறும
பததிறகு இடஙகள ஆயிரஙகளும பயததிறகு இடஙகள நூறுக
பிரவேசிககினறன, பணடிதனிடததில அவை பிரவேசிபப
லை பொருளநஷடமவநதபோதும மனைவி மககள தநதைமுதலிய
ள இறநதபோதும, 'ஐயோ! கஷடம!' எனறுநினைததுத துயர
டகிறுன கடநதுபோனவறறின சிறபபுககளைபபறறி நினைககலா
அவறறைநினையாதவனுககுத துயரபபறறு அழிநதுபோகி
அறபபுததியுளளமனிதாகள, வேணடாதது வருவதனுலும
ணடினதுபோவதினுலும மனததுயரஙகளை அடைகினறனா இற
வனையும கெடடுபபோனபொருளையுமபறறிச சிநதிபபவன, கடநது
னதனுல துயரததையே அடைவான ஆனுல, அநதநினைவு
னைவிடடுப போவதிலலை இநத மானிடபபிறபபில காபபததி
கருமகாலநதொடஙகி மானிடஇயறகையுணடாயிருககிறது துன
களும இனபஙகளும பலவகைகளாக அடிககடி வருகினறன அவ
பதுனபஙகளுள ஒனறும இவனை உடபடுததாமலிருககவேண
இனபததை அடைநது மகிழாமலும துனபததைஅடைநது பரி
யாமலுமிருககவேணடும எநதபபொருளில அனபு உணடா
தோ அதில குறறஙகளை ஆராயநதுகொணடிருககவேணடும துன
கலநதிருபபதைப பாககவேணடும அதனுல, சீககிரததில வைரா
பமபெறலாம. பெருஙகடலில ஒருகடடையும மறறொருகடடை
சோவதும சோநதபின பிரிவதும எபபடியோ அபபடிததான,

சுறறஙகளசேருவது. காணுமலிருநதுவநது திருமபியும காணுமற போனவாகளானமனிதாகளவிஷயததில ஸநேகமசெயதல தகாது. அவாகளைவிடடுபபிரிவது நிசசயமனறே? பிளளை, பெணடிா, தேகம ஆஸதி அதிகாரம க்ஷேமமெனனும இவை குடுமபஙகள தெரிநதவன அவறறில மயஙகலாகாது தேவலோகததிலதேவேநதிரனுககும இனபமே முழுதும இருபபதிலலை அஙகும மிகபபெருநதுயரமிருககிறது. அவனும நிததியஸுகததைஅடைவதிலலை இனபததிறகு அடுததது துனபம துனபததிறகு அடுததது இனபம தனஙகளெலலாவறறிற கும அழிவுதான முடிவு மேனமைகளுககுத தாழவு முடிவு சோக கைககுப பிரிவு முடிவு உயிர்வாழவுககு மரணம முடிவு உயாவதை யும விழுவதையும தானே கணடறிநது எலலாம அநிததியமெனறும அஸுகமெனறும நிசசயிககவேணடும பொருளகளை ஈடடுவதிலும துனபம, ஈடடினவறறைககாபபதிலும துனபம, அழிநதுபோவதி லும துனபம, செலவாவதிலும துன்பம சீ பொருள, துனபததிறகு இடம. பொருளுளளமனிதனை ஐநதுபகைவா எப்போதும பீடிக கினறனா அவாாவா —அரசன களவன தாயாதி பூதம செலவு. ஆததநதான அநாததததிறகுக காரணமெனறு தெரிநதுகொள பொருளிலலாதவனை அநாததஙகள பீடிபபதிலலை பொருளகிடைப பது பெருநதுயரம பொருளிலலாமை பெரியஸுகம பொருள களுககுக கெடுதலகளநேரிடுமபோது துனபமுணடாவது நிசசயம. பொருளகிடைததனால ஆசை பூாததியாவதைககாணவிலலை அநத ஆசை ஆதாரஙகிடைததனால விறகிற்பறறின தீபபோல அதிகபபடு கிறது நானகுகடலகளையும மேகலையாக அணிநதிருககும பூமிமுழுமை யையும ஜயிததபிறகும திருமபவும அககடலகளின அககரையை ஜயிககககருதுவதும நிசசயம இவவுலகபபறறுப போதும பறறுத தானே குறறமுளளது தேவியே! பறறுசசோககுமகனறயான பறறு தலினலேயே கொல்லபபடுகிறது ஒருவன புவனிமுழுமையையும ஒறறைககுடையினகீழ ஆளுகிறுன அவவரசனும ஒருதேசத திலேதான வஸிககவேணடும, அநததேசததிலும ஒருநகாததிலே தான இருககலாம, நகாததிலும ஒருவீடுதான அவனிருககுமிடம, அநதவீடடிலும ஓா அறையிலதான அவன் வஸிபபது, அநத அறை யிலும இரவில ஒருபடுககையிலதான படுககவேணடும அநதபபடுக கையும இவனுககுபபாதியும இவனமனைவிககுபபாதியுமாகப பகுக கபபடுகினறது ஆதலால, இவவளவுபெரியபறறுதலிலும இவன அனுபவிபபது மிகககொஞசம சிறுவன அறிவிலலாமல, எலலாம

னது பலத்தினலதான்' என்று நினைக்கிறன் மேற்சொன்னபடி எல்
ாவற்றையும் உபயோகிக்கும்போது இவனுக்குண்டாகும் பிரயோஜ
ும் மிகக்கொஞ்சம் எல்லா மனிதர்களின் தேகயாத்திரையும் ஒரு
டியளவு அரிசியினலேமட்டும் நடக்கும் அதற்குமேல் அதிகமான
ாபமெல்லாம் துன்பத்திற்கும் கஷ்டத்திற்குந்தான் ஆசைக்கீடான
ுன்பமுமில்லை, விடுவதைப்போல இன்பமுமில்லை விருப்பங்களைவெல
ாமவிட்டபிறகுதான் பிரம்மப்ராப்திக்குரியவனகிறன் நல்லறிவில
ாதவர்களால் விடமுடியாததும், தேகந்தளர்ந்தாலும் தளராததும்,
ியிருள்ளவரையிலுமிருக்கும் ரோகமுமாகிய ஆசையைவிடுகிறவனு
கே ஸுகம் விருப்பம், விரும்பினவற்றை அனுபவிப்பதினல் ஒருகா
ுந்தணிவதில்லை, நெய்யினல் அக்நி அதிகமாவதுபோல இன்னும்
திகரிக்கும் தெரிந்தவன் விரும்பினவை கிடைக்காமையினலே ³ய
ாயத்தை விட்டுவிடுகிறன் பற்றுதலென்னும் அரணியிலுண்டாகி
யற்சியென்னும் விறகைஅடைந்து உக்கிரமாக ஜ்வலிக்கும்காமமென
ும் அக்நியானது அறிவுத்தோற்சியில்லாத மனிதனைச் சப்தாதிவிஷ
ங்களினல் மயக்கி எரித்துவிடுகிறது பூமியிலுள்ள நெல், யவம்,
ான், பசுக்கள், பெண்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவும் ஒருவனுக்கும்
மப்போதாதென்று கண்டறிகிறவன் மயங்குவதில்லை. உலகத்தி
ள்ள காமஸுகங்களும் தேவலோகங்களிலுள்ள பெரிய ஸுகமும்
ைசயற்றிருக்கும் ஸுகத்தின் பதினறில் ஒருபாகத்திற்கும் ஈடாகா
வை அறிவுள்ளவன் ஐம்புலன்களையும் சப்தாதி விஷயங்களில் விட
ாது, ஐம்புலன்களையும் ஆறுவதாகிய மனத்தையுங்கட்டி எப்போ
ும் ஆத்மாவினிடம்வைக்கவேண்டும் புலன்களைவிஷயங்களில்செலுத
வதனல் கெடுதலைஅடைவதுதிண்ணம் அவற்றையே கட்டினலஅத
லேயே பலனைப் பெறலாம் இவ்வாறு இந்திரியங்களையும் ஆத்மா
னிடம்சேர்த்துக் கட்டுப்படுத்துந்திறமையுள்ள புத்திசாலி பாவங்
ளையும் துன்பங்களையும்அடையான் தெரிந்தவன் எப்போதும் ஜாக
ைதயோடு இந்திரியங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் அவை காக்கப்
ாவிடின் விரைவில் மனிதன் நரகமடைவானன்றே? [1] மோகமென
ும் எருவினலுண்டாவதும், அஜ்ஞானமென்னும் வேரூன்றினதும்,
ுயற்சியென்னும் தண்ணீர்விடப்பட்டதும், க்ரோதம் லோபம் என
ும் பெருங்கிளைகளுள்ளதும், முன்ஜன்மத்துப் பாவத்தை வயிரமாக
டையதும், உழைப்பு என்னும் சிறுகிளைகளுள்ளதும், கொடிய துயா

1 குற்றம் தெரியாமை
2 'விவிதஸா' என்பது மூலம், அடையவேண்டுமென்னும்விருப்பம்.

மெனனுமபுஷபஙகளுமபயமெனனுமதளிரகளுமபலவகைஎணணஙக ளெனனும் இலைகளுமுளளதும, அஜாகரதையினல வளாககபபட்ட தும, ஆசைகளெனனுமபெருஙகொடிகளினல எஙகும சுறறபபடடது மாகியகாமமெனனும விசிததிரமானமரம அறிவினதிருததமிலலாதவ னுடைய மனமெனனுமநிலததில வளருகிறது ததவஜஞானியினிடத தில அமமரம முளைபபதேஇலலை முளைததாலும உடனே வெடடப படுகிறது கஷடமான உபாயஙகளினல தேடபபடடவையும நிலையற றவையும குணமறறவையும துனபததையே அடியாகவும முடிவாகவு முடையவையுமான காமஸுகஙகளெனனும பிரயோஜனஙகளிலஎனன இனபமிருககிறது? இநதிரியஙகளகெடடு ஆயுளமுடிநது நமனெதிரில நிறகுமபோது இநத அஸுகததில எனன ஸுகமிருககிறது ? பாருங கள ! தேகததிலும மனததிலுமுளள வியாதிகளினல எககாலமும பீடிககபபடடுத தனகாரியஙகள முடியாமலே இருககும மனிதனுககு மரணம வருமபோது எனன ஸுகமிருககிறது ? அநதபபொருளையே சோததுககொணடும காமஸுகஙகளில விருபபம தீராமலுமிருககும மனிதனை, காடடில புலி ஆடடைத தூககுவதுபோல, நமன தூககிக கொணடுபோகிறன பிறபபு இறபபு மூபபுத துனபஙகளினல எப போதும உபததிரவிககபபடடு ஸமஸாரததில வேகவைககபபடடிருந தும ஜனஙகள பாவததிறகு அஞசுவதிலலை' எனருா

உமை, ' பகவானே ! மனிதாகள எநத உபாயததினல மூபபை யும மரணததையும நிவருததி செயதுகொளளலாம? அது இருககு மாயின சீககிரம எனககுச சொலலும தவததினலேயா? யாகமுத லிய பெருஙகாமஙகளாலேயா? கலவியினலேயா? அலலது ரஸாயன மெனனும ஒளஷததினலேயா? எதனல மூபபு இறபபுகளைத தாண டுவது?'' எனறுகேடக, மஹேசுவரா சொலலலானா 'சிறநத மகிமை யுளளவளே ! பெணணரசியே ! ஜராமரணஙகளைபபோககும உபாயம மோகஷததைத தவிர வேறு ஒனறும எவவுலகஙகளிலுமிலலை எனறு அறி மனிதாகள முகதியடைநதாலனறி தனததினலும ராஜயததி னலும உககிரமான தவததினலும மரணததைத தாணடுவதிலலை மோகஷமடைநதாலனறி, அசுவமேதயாகஙகள ஆயிரமும வாஜபேய யாகஙகள நூறும மூபபு இறபபுகளைத தாணடுவிபபதிலலை. ஆளுகை யினலும தனதானியஙகளாலும விததியாலாபததாலும தவததின லும ரஸாயனமெனனும ஒளஷததினலும ஜராமரணஙகளை யாரும தாணடுவதிலலை தானமும யாகமும தவமும நலலொழுககமுமுளள வரும, ரஸாயனம தெரிநதவரும, வேதாததியயனம செயதுகொண

ருபபவரும ஜராமரணஙகளைக கடநதுபோவதிலலை தேவா, தான
ா, கநதாவா, கினனரா, நாகா, அரககாயாவரையும காலம தனவசப
டுததிககொளளுகிறது காலததுககு வசபபடாதவனிலலை சென்ற
கலிரவுகளும மாதஙகளும திருமபி வருவதிலலை, நதிகளின பிர
ாகஙகளபோலத திருமபாமலே ஓடுகினறன அநதககாலம மாறுத
றுதியான தியானததை இடைவிடாமல செயதுகொணடிருககிறது
யூழிவிலலாத இநதசூரியன இடைவிடாத பகலிரவுகளில மனிதர்
ளின ஆயுளை எடுததுககொணடும எலலாப பிராணிகளின உயிரையும
பாககிககொணடும அடிககடி அஸதமனமும உதயமுமாகிறான ஒரு
ாதரி கடநதுபோனாலும ஆயுள மிகக கொஞசமாகிவிடுகிறது ஆழ
லலாத ஜலததில மசசமபோலிருககும அவனுககு எனன இளமை
ருககிறது? சரீரததிறகு மரணம நிசசயம, மாறறமுடியாதது.
வனும ஒருக்ஷணம இருநதாலும திருமபவும காலததுககு வசபபடு
றான எலலாபபிராணிகளும இறவாமலும தளராமலுமிருககுமா
ன பிராணிகளுககு அநிஷடமும துனபமும ஒருபோதும உணடாவ
லலை ஜாகரதையிலலாத பிராணிகளிடததில காலம ஜாகரதையோடு
ருககிறது மரணம நோநதபோது ஜாகரதையுளள காலததிலிருநது
டுபடுவதிலலை நாளைச செயயததககதை இனறைககே செயயவேண
ம பிறபகலில செயயததககதை முறபகலிலேயே செயயவேணடும
நதக காலததில இவன எமனால பாககபபடவிலலை எனறு யாருக
த தெரியும? 'மழைககாலததில இதைச செயவேன கிரீஷம
லததில இதைச செயவேன வஸநதகாலததில இதைச செய
வன' எனறு நினைககிறவன சிறுவன அவன இடையூறறை அறிவ
லலை கிடைககாத பொருளகளைபபறறி, 'இது எனககுவேணடும,
து எனககுவேணடும' எனனும எணணஙகொணடிருககையிலேயே
னிதாகள மரணததினிடம கொணடுபோகபபடுகினறனா நாள
தாறும ஜரை வநது காலபாசததினால கடடபபடடு நாளதோறும
கமாாககததில மயஙகுமபோது பிராணிகளுககுத தாமததில சிரத
த எதறகு? இளமையிலேயே தாமததைச செயயவேணடும உயிா
ழககை நிசசயமிலலை பழுதத பழஙகளுககுபபோல விழுதலின
யம மனிதருககு எபபோதுமுளளது 'தனமும தாரமும புததிர
ும போகஙகளும மனிதருககுப பிரியமாயிருநதாலும அவறறினால
னன பயன? ஒருநாள எலலாவறறையும விடடு நமனுககு அகப
டவேணடுமே பிறபபவரையும இறபபவரையும பாாததும மனி
னுககுத துனபமுணடாகாமற போமாயின அவன கடடைககும

ஒட்டுக்கும ஸமமானவனதானே அழிவதும நிசசயமிலலாதது மான உயிருககுப பநதுககளாலும சிநேகிதர்களாலும உடைமைகளா லும என்ன பயன? ஒருநொடியில இவறறையெல்லாம விட்டுப்போ கிருனே; போனபின திருமபி வருவதிலலையே' எனறு எலலாபபொ ருளகளும அநித்தியமாயிருப்பதை எபபோதும சிநதிபபவனுககு முகதிககு முதலாகிய வைராககியம விரைவில உணடாகும. அநத வைராககியததினல அவனுககுத திருமபவும விவேகமுணடாகிறது. சிறந்தவளே! அநத வைராககியததினல மனிதா முடிவான ஒழி வைப பெறுகினறனா. வைராககியநதான முகதியின சிறநத ரகஸய மெனறு நிசசயிககபபட்டிருக்கிறது. தேவியே! வைராககியமுணடா வதைபபறறி இநதச்சொலலை உனககுச சொனனேன. மோக்ஷத தைக கருதுகிறவா இவவாறு ஆராயநதுஆராயநதுதான ஸமஸாரத திலிருநது விடபபடுகினறனா.

---

இருநூறறு நாறபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசவரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸாங்கியத்தின் கொள்கை)

தெளிநத புனனகையுளளவளே! ஸாஙகியமெனனும ஞானத தைபபறறி உனககுச சரியாகசசொலலுவேன. அதை அறிநத மனிதன திருமபவும ஸமஸாரததில புகமாட்டான. ஸநயாஸததையறிநதவா களாகிய அநத ஸாஙகியாகள ஞானததினலேயே முகதி பெறுகினற னா. சரீரததைச சோநததாகிய கொடுநதவம வீணெனறு ஸாஙகியா கூறுகினறனா. இருபததைநது ததவஙகளைஅறிவதே ஞானமெனபது அவா கொளகை. அவயகதமெனபது மூலபபிரகிருதி. அவயகதத திலிருநது மகதது உணடாகிறது. மகத்திலிருநது அகஙகாரமுணடா கிறது. அநத அகஙகாரததிலிருநது சபதம, ஸபாசம, ரூபம, ரஸம, கநதம எனனும ஐநது தனமாததிரைகளும [1] பதினொ இநதிரியஙக ளும உணடாகினறன. அநத ஐநது தனமாததிரைகளிலிருநது ஐநது பூதஙகள உணடாகினறன. அவறறினல சரீரமுணடாகிறது. இவ வாறு சரீரததைச சோநதவை இருபததுநானகு ததவஙகளெனறு சொலலபபடுகினறன. இநத எணணில புருஷனெனனும ஆதமாவை இருபததைநதாவது ததவமெனறு சொலலுகினறனா. ஸதவம ரஜஸ தமஸ எனனும குணஙகள பிரகிருதியிலிருபபவை. பராகிருதியானது

[1] ஞானேநதிரியம ஐநது, காமேநதிரியம ஐநது, மனம ஒனறு

ர்னுடைய குணங்களினால் உலகமனைத்தையும் படைக்கிறது. நப்புவெறுப்புக்கள் இன்பதுன்பங்கள் தேகம் புத்தி தைரியம் வை பாகிருதியின் காரியங்களென்றே ஞானிகள் அறியவேண்டும். ல்லாவற்றின் இலக்கணங்களையும் பிரிவுகளையும் முதலிலிருந்து ளிவாக விரித்துச் சொல்லுவேன், கேள். நித்தியமும் பிரிவில்லா ம ஸூக்ஷ்மமும் பிறகு பாவத்தக்கதும் தொழிலில்லாததும் ணமில்லாததும் இந்திரியங்கள் ஒன்றுக்கும் புலப்படாததுமா க்குமென்பதுதான் அவ்யக்தத்தின் இலக்கணம். அவ்யக்தம் கிருதி மூலம் பிரதானம் யோனி [1]அவ்யயம் என்னும் பலசொற் அவ்யக்தத்தையே சொல்பவை. அது ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதனால் டிக்காட்டமுடியாதது. அது ஸத்தென்றுசொல்லப்படுகிறது. கமெல்லாம் அதனாலுண்டானது. ஸிருஷ்டிக்கு அதுதான் மூல ன்று நினைக்கப்படுகிறது. ஸத்வமுதலியவை பாகிருதியிலுண் கும் குணங்கள். நான் அவற்றைச் சொல்லுகிறேன். ஸுகம் தோஷம் புத்திதெளிவு இம்மூன்றும் ஸத்வகுணத்தின் காரியங் விருப்புவெறுப்புக்கள் இன்பதுன்பங்கள் காவம் இவை ரஜோ ணத்தின்காரியங்கள். தெளிவில்லாமை, பயம், மயக்கம், சோம்ப இவை தமோகுணத்தின் காரியங்கள். ஸத்வகுணம் தலை எடுத் க்கும்போது ஸாரத்தையும் உற்சாகமும் பகுத்தறிவும் மயக்கமின் யும் தயையும் தைரியமும் உண்டாகின்றன. அஃது இல்லாத து இவையும் இல்லாமற்போகின்றன. ரஜோகுணம் தலை த்தபோது காமக்குரோதங்கள் மனத்துயரம் பொருளாசை மயக் பொய் இவை எல்லாம் அதிகப்படுகின்றன. தமோகுணம் தலை த்தபோது மனச்சோர்வு சந்தேகம் அறியாமை சோம்பல் தூக் பயம் இவை காரணம்பற்றியும் காரணமில்லாமலும் உண்டாகின் இவ்வாறு இம்முக்குணங்களில் ஒவ்வொன்று தலை எடுக்கும் து அவ்வவற்றின் காரியங்கள் மிகுதியாக உண்டாகின்றன. ன்று தலை எடுக்கும்போது இவை அதனால்மறைக்கப்பட்டுக் றந்துபோகின்றன. இப்படி நித்தியமாக நடக்கிறது. அவற் தேகத்திலும் மனத்திலும் ஸந்தோஷத்தோடு உண்டாகும்செய் களெல்லாம் ஸத்வகுணத்தின் செய்கைகளென்று அறியவேண் . எப்போது மனக்கலக்கத்தையும் கொதிப்பையும் உண்டாக்கும் கையிருக்கிறதோ அப்போது ரஜோகுணமிருக்கிறதென்றே க்கவேண்டும். எப்போது ஒன்றுந்தெரியாமலும் ஊக்கமுமவிவே

1 அழிவில்லாதது

கமுமிலலாமலும துயரமுணடாயககொணடிருககிறதோ அபபோது தமோகுணம தலைஎடுததிருககிறதெனறு நினைககவேணடும சுருங கசசொனனால, தாமம ஸததவகுணததையும ஆததம ரஜோகுணத தையும காமம தமோகுணததையும சோநதவை தரிவாககமென னபபடும தாமாததகாமஙகள முறையே இமமுககுணஙகளையும சோநதவை பிரமமாமுதலான தேவாகளின ஸருஷடி ஸாததவிக ஸருஷடி என்று சொலலபபடுகிறது மனிதாசிருஷடி ராஜஸசிருஷடி எனறும, திாயகஜாதிசிருஷடி தாமஸசிருஷடி எனறும சொலலபபடு கினறன ஸததவகுணமுளளவா மேலேபோகினறனா ராஜஸாகள நடுவிலிருககினறனா தாழநதகுணமும செயகையுமுளள தாமஸா கள கீழேபோகினறனா தேவா, மனிதா, விலஙகுகள, மறறசசரா சரஙகள அனைவரும ஆதிமுதல இமமுககுணஙகளினால நிரமபியிருக கினறனா இனிமேல மகததுமுதலான தததுவஙகளை லக்ஷணஙக ளுடன் சொலலுவேன

அறிவும விவேகமும மகததின இலககணஙகள மகதது, புதது, மதி, பிரஜஞை எனனும இவை மகததினபெயாகளெனறு அறிகினறனா அகஙகாரமெனபது நான எனனும எணண மெனறு அதன இலககணததினாலேயே சுருககமாக அறியததககது அகஙகாரததினாலேதான பல பிராணிசிருஷடி உணடாகிறது அகங காரமவிடுவதுதான முகதிககுககாரணமாகிறது ஆகாயம வாயு அகனி ஜலம பூமி இவவைநதும மகாபூதஙகள அவறறிறகு உறபததியும லயமும அகஙகாரததிலேயே சபதம செவி துவாரஙகள இமமூன றும ஆகாசததினாலுணடானவை பிராணிகளுககு ஸபரிசமும அசை வும காறறினகுணஙகளாக நினைககபபடுகினறன நிறம உஷணம கண கள ஒளிஇநநானகும தேஜஸினகுணஙகள சுவை சினேகம (நெயபபு) நா குளிாசசி இவை ஜலததினகுணஙகள மணம மூககு தேகம இம மூனறும பூமியின குணஙகள தேவியே! இபபடி எலலாககுணங களும பஞசபூதஙகளைச சோநதவையாகச சொலலபபடுகினறன பின பினபூதஙகள முனமுனபூதஙகளின குணஙகளை அடைகினறன அத னால, இவவுலகததில பூதசிருஷடிகள அனேககுணஙகளுளளவைகளா கக காணபபடுகினறன ஜலததிலமணததைககணடு சில அறிவிலலா தவா ஜலததிறகும மணமெனனும குணமிருபபதாகச சொல்லுவா தாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவளே! தெரிநதவா அபபடி நினைபபதிலலை ஜலததிறகுக கநதமிலலை அது பூமியினகுணம தான பூமியிலகநதமும ஜலததில ஸநேகமும கணணிலஒளியுமஇருக

றன. காறறு, பிராணவாயுவிலும அபானவாயுவிலும சோநதிருக
ந்து பிராணிகளினதேகததிலுள்ள துவாரஙகளில ஆகாயமிருக
து மயிர எலுமபு நகம பல தோல கை கால தலை முதுகு வயிறு
டுபபு, கழுதது, இவைஎலலாம பூமியாகச சொலலபபடுகினறன
ததேகததில [1] தாதுககளையும [2] தோஷஙகளையும மலஙகளை
சோநதவையெலலாம பூதஙகளைசசோநதவையெனறறி தேகங
இல தலைமையாயிருபபது பூமிதான செவி தொககு நேததிரம நா
சி இவை ஞானேநதிரியஙகள வாககு கை கால குறி ஆஸனம
வை காமேநதிரியஙகள பஞசபூதஙகளிலிருநது உணடாகும சபத
பரிச ரூப ரஸ கநதஙகள ஐநதும ஞானேநதிரியஙகளுககு விஷயங
ளெனறறியவேணடும சொல தொழில நடை இனபம விடுதல
வைநதும காமேநதிரியஙகளுககு விஷயஙகளெனறறி அவையும
ஞசபூதஙகளால உணடாகினறவை மனம எலலா இநதிரியஙகளுக
ம தலைமையெனறு சொலலபபடுகிறது நினைபபதுதான அதன
லககணம அநதமனம இநதிரியமெனறு சொலலபபடுகிறது ஆதமா
னததுடனசோநது மேறசொனனபூதஙகளை நடததுகிறது மனத
தக கட்டவும விடவும ஸவதநதிரமுளளவன ஆதமாதான இநதிரி
ஙகளும அவறறின விஷயஙகளும இயறகையும அறிவும தைரிய
ம பஞசபூதஙகளின காரியஙகளும பூதஙகளலலாத அகஙகாரததின
ரியஙகளும எலலாமசோநதது சரீரமெனறு சொலலபபடுகிறது
ரததைவிட வேறாக இருககும ஆதமா சரீரததைசசாநதிருககி
ன ஆதமாவுககும சரீரததிறகும உளள வேறுபாட்டை நிஷ்
ன அறிவான ரஸம, ஸபரிசம, கநதம, ரூபம, சபதம இவை அற
தும சரீர இநதிரியஙகளலலாததுமாகிய ஆதமாவைச் சரீரததில
ணமுயலவேணடும எலலாததேகஙகளிலுமிருநதே புலபபடாம
ம அவை இறநதும இறவாமலுமிருககும ஆதமாவை வேறாகப
ரப்பவன எவனோ அவனதான பறறைவிட்டவனாவான அநதச
நத ஆதமாவைக கணணினாலும மறற இநதிரியஙகளினாலும
றியமுடியாது, தெளிவானமனததினால மட்டுமே காணலாம.
நதசகதியுளள அநத ஆதமா ஒருவன சராசரஙகளாகிய பலபூதங
ிலும பலசெயகையுளளவனாக இருககிறான அநத ஆதமாவுககு
ரம குட்டை பருமை எனபதொனறுமிலலை இநதிரியஙகளினால
படியோ அபபடிததான புததியினாலும ஆதமாவைககாணபது
நபோதும முடியாது அநத ஆதமா எலலாவறறையும வசபபடுத

[1], [2] சாநதிபாவம 629-ம பககததுளள 2, 3-ம குறிபபுகளிறகாணக

திக்கொண்டு ஒன்பதுவாயில்களையுடைய தேகமெனனுமநகர த
அடைந்து அதிலடங்கியிருககிறுன எலலா உலகஙகளிலுமுளள ஸ
வரஙகளுககும ஜஙகமஙகளுககும ஆதமாவே ஈஸவரன ஆத
அணுவினும் அணு, மகததினும மகத எனபா ஆதமா பலவகைய
எலலாபபொருளகளிலுமவியாபிதது அழியாமலிருககிறுன. ஞா
யானவன இநதிரியஙகளை அடககி எபபோதும மனததில ஆதமாவை
தனியாகவும தேகததைத தனியாகவும ஆராயநதுபாாககவேணடு
செயகையிலலாதவனும பறறிலலாதவனும நிததியனும ஒருகாரி
திலும சோாதவனுமாகிய புருஷனெனபபடும ஆதமா பிரக
யிலிருநதுகொணடிருபபதனுல அதனகுணஙகளை அனுபவிககிறு
காாயம, காரணம, காததா எனனுமபிரிவுகள பிரகருதியினுலுணட
வையாகச சொலலபபடுகினறன புருஷனெனனபபடும ஆதமா ஸ
துககஙகளை அனுபவிபபவனுகச சொலலபபடுகிறுன அநத ஆத
வை வெலலவும நினைககவுமமுடியாது அவன நிதயன, புலபப
தவன ஆதமா ஒளியுருவமாகத தேகததிலிருககிறுனெனறு சி
சொலலுகினறனா சிலா, 'தேகததிலுளள உஷணமும வாயுவும
வும ஜீவனெனனபபடுவன' எனறு புததியினுல ஊகிததுநிசச
கினறனா மறறுமசிலா, ஆதமா எலலா உலகஙகளையுமவியாபிததி
பதாகச சொலலுகினறனா சிலா இநததேகததிலேயே ஆத
எளளில எணணெயபோல இருபபதெனறு சொலலுகினறனா
றும சிலமூடாகளானநாஸதிகாகள, கணணுககுபபுலபபடும இ
ணஙகளிலலாமையினுல, ஆதமா இலலையெனறு நிசசயிககினற
'அநத அறிவினா நரகமபோகிறவா இபபடி அனேகா ஈசுவரனை வி
யாமலிருககினறனா' எனருா

உமை, 'பகவானே! பிரமமதேவா படைதத உலகததில
யாததும குறையாததும குறறமிலலாததுமாகிய ஆதமா எல
பொருளகளிலும இருககிறதெனபதறகுக காரணததை அறி
மிககடினம' எனறுசொனனுள மஹேஸவரா, 'ரிஷிகளா
தேவாகளாலுமகூட ஆதமா காணபபடுவதிலலையெனபது திண
ஆனுல, அநதச சிறநத ஆதமாவைககணடபிறகு ஸமஸாரத
திருமபுவதிலலை. ஆதலால, ஆதமாவைககாணபதிலேதான பர
அடையலாம. தேவியே! எனறும அழியாததும கபிலா முதல
ஆசாாயாகளாலும மறறுமுளள மஹரிஷிகளாலும அனுஷடிககப
டதுமான இநத ஸாஙகியதாமததை உனககுசசொனனேன.'

இருநூற்றுநாற்பத்தொருவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, யோகத்தின் முறை)

ஸாங்கிய ஞானத்தில் பிரவிருத்தித்தவர்களைப்பற்றிச் சரியா
சொன்னேன் இனி, யோகதர்மத்தை முழுதும் உனக்குச் சொல்
வேன், கேள் அந்தயோகம் பிரமமரிஷிஸம்மதம் தேவரிஷிஸம்ம
ம என இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது சாஸ்திரங்களி
ல் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரம் இரண்டிற்கும் பொது அந்த யோகம்
ணகுணங்களோடுகூடிய ஐசுவரியம் ஸித்திப்பதற்காக விதிக்கப்படு
றது யோக தர்மத்தைப் பற்றினவர்கள் தேவர்களோடு மிக்க ஒற்று
மையை அடைவார் எல்லா யோகங்களுக்கும் ஞானமே மூலமென
றி யோகங்களெல்லாவற்றையும் விரதங்களினாலும் உபவாஸங்களி
னாலும் இந்திரியஜயங்களினாலும் விருத்திசெய்யவேண்டும். சிறந்த
ஞானமுள்ளவளே! புத்தி, மனம், இந்திரியங்கள் எல்லாம் ஒருங்கு
சேராது ஆத்மாவைஅறிவதுதான் யோகிகளுடைய ஞானம் பிராம
ணர்களையும் அக்கினியையும் தேவாலயங்களையும் பூஜிக்கவேண்டும்
எல்லாப்பிராணிகளையும் ஆதரித்து அவற்றிற்குத் தீங்குசெய்யாம
லிருக்கவேண்டும் தானம் அத்யயனம் பரார்த்தை வ்ரதங்கள் ஆசாரங்
கள் ஸத்தியம் பரிசுத்தமான ஆகாரம் தூய்மை இந்திரியங்களை அடக்கு
வது இவற்றினால் மகிமை அதிகப்படுகிறது பாவமும் விலக்கப்படு
கிறது பாவம் விலகினதால் மகிமையடைந்தவன் ஆகாரத்தைஅடக்கி
இந்திரியங்களை அடக்கி வீண்காலம் போக்காமல் பரிசுத்தனும் அடக்க
முள்ளவனுமானபிறகு யோகாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டும் மீன்பிடிப்
பவன் மாம்ஸத்தை வைத்துக்கொள்வதுபோலத்தெரிந்தவன் முதலில்
மனத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் ஜனங்களில்லாததும்நாற்
புறமும் மூடப்பட்டதும் பரிசுத்தமுள்ளதுமான தனிஇடத்தில் மிரு
துவான தர்ப்பங்களைப் பரப்பி ஆஸனம் போட்டுக்கொள்ளவேண்
டும் அந்த ஆஸனத்திலுட்கார்ந்து உடம்பும் கழுத்தும் ஒழுங்காகவும்
மனம் எங்கும் செல்லாமலும் அங்கங்களசையாமலும் ஆகாயத்தை
யும் திசைகளையும் பாராமலும் தன்மூக்கின் நுனியையே பார்த்துக்
கொண்டு ஸுகமாக இருக்கவேண்டும் தேவியே! மனத்தை நிறுத்து
வதுதான் யோகத்தினுடைய ரகஸ்யம் ஆதலால், முழுமுயற்சிகளா
லும் மனத்தை எப்போதும் அசைவில்லாமலிருக்கச் செய்யவேண்
டும் அதன்பிறகு, மெய், காது, நா, மூக்கு, கண் இவ்வைந்து இந்திரி

யஙகளையும விஷயஙகளிலிருநது இழுதது மனததிலசோதது நிறுதத வேணடும எலலா எணணஙகளையும போககி ஆதமாவினிடம மனததை வைககவேணடும ஐமபுலனகளும மனமும ஆதமாவினிடததில எபபோது நிறகினறனவோ அபபோது பிராணபானஙகளிரணடும ஒருமிகக இவனுககு வசபபடடிருககினறன பிராணனவசபபடடால யோகததின ஸிததி நிலைபாயுணடாகும சரீரததிலுளளவறறையெல லாம தெளிவாகப பகுததுபபாரககவேணடும தேகததிலுள பிராண வாயு செலவதையும ஆராயநது பாரககவேணடும பிறகு, தலையையும [1] அகநியையும தேகததையும காபபாறறவேணடும உயிரும சுவாஸ மும தலையிலிருநதுகொணடுதான நடககினறன எலலாபபிராணிக ளுளளும இருபபவனும நிலையானவனுமாகிய புருஷனெனனப்படும ஜீவாதமா, மனம புததி அகஙகாரம பஞசபூதஙகள சபதாதி விஷயங கள இவறறைக கவனிககிறான அபானவாயுவானது, [2] வஸதி மூலம குதம ஜாடராகநி இவறறைசசாரநது மலமூததிரஙகளைத தளளிக கொணடு எபபோதும ஸஞசரிககிறது ஆதலால, தேகஙகளிலுளள செய்கைகள அபானவாயுசோநது உணடாகினறவை உதானமானது, ரதத முதலிய தாதுககளெலலாவறறையும எழுபபிககொணடு மேல நோககிசசெலலுகிறது அதனால, தேகததவம தெரிநத ஜனஙகள அதை உதானம எனறறிகினறனா மனிதாகளின தேகஙகளிலுளள பூடடுககளதோறும இருநது எலலாசசெயகைகளையும நடததும வாயு வியானமெனறு சொலலபபடுகிறது ரததமுதலான ஏழுதாதுககளி லும ஜாடராகநியிலுமிருநது உஷணததைஎழுபபித தேகமெஙகும பர வசசெயவது ஸமானம அதுவே, மரணகாலததில எலலாச செயகை களையும நிறுததிவிடுகிறது மேறசொனன பிராணன முதலிய ஐநது வாயுககளும ஒனறுசோவதனால உணடாகும உஷணததை அகநி யெனறு அறியவேணடும அதுதானபிராணிகளுககு ஆகாரததை ஜரிக கசசெயகிறது வியானனும உதானனும பிராணபானவாயுககளினிடை யில இருககினறன ஜாடராகநி ஸமானனோடுசோநதுதான நனறாக ஜீா ணம செயகிறது தேகததின நடுவில நாபியிருககிறது நாபியில அகநி இருககிறது பிராணன முதலான வாயுககள அகநியில சோநதிருக கினறன பிராணனிடததில ஆதமா இருககிறது நாபிககுக கீழே [3] பககவாசயமிருககிறது நாபிககுமேல [4] ஆமாசயமிருககிறது தேகத தின பஞசபபிராணனகளும நாபியின நடுவிலிருககினறன பிராணன

---

1 ஜாடராகநி

2 மலாசயம்

3, 4 சாநதிபாவம 629-ம பககம 5, 6-ஆம குறிபபுககளிற காணக.

தலான வாயுககள எலலாம குறுக்கும மேலும கீழுமாக சஞசரிக
ன்றன பிராணவாயுககளாலும அகனியினுலும தூணடபபட்ட
தது நாமபுகள உணவுகளின ஸாரஙகளைத தேகததில ஓடசசெயகின
ன யோகிகளின இநத மாாககம இவவைநது பிராணனகளில நிற
றது சிரமததைப பொறுதது நிலதத ஆஸனமபோடடு ஆதமா
வத தலையில வைககவேணடும [1] ஆதமாவைத தலையிலவைதத
ன இருபுருவஙகளின இடையில மனததைநிறுததி அதனபிறகு
ராணனையும ஆதமாவையும தியானிககவேணடும அபானனைப
ராணனிலும பிராணனை அபானனிலுமசோககவேணடும பிராணன
பானன இரணடினுடையபோககுககளையும நிறுததி பிராணயாமம
சயயவேணடும யோகியானவன ஆகாரததைககுறைதது ஏகாநத
ான இடததில மௌனமாக மூசசுவிடாமல தேகததிலுளள பஞசப
ராணனகளையும இவவாறு ஒனறிலொனறைச சோககவேணடும
யானமகலநதாலும சோாவிலலாமல திருமபவும திருமபவும தியா
மசெயயவேணடும இவவாறே, சோமபாமல, இறகுமபோதும நடக
மபோதும தூஙகுமபோதும யோகம செயயவேணடும இவவாறு
னததைசசெலுததி யோகமசெயயும யோகிககுச சீககிரததில மனம
தளியும அது தெளிநதால ஆதமாவைக காணலாம புகையிலலா
ல எரியும அககினிபோலவும கிரமபின கிரணஙகளோடு பிரகாசிககும
ூரியனபோலவும ஆகாயததில மினனலபோலவும பரிசுததமாகப
ரகாசிககும புருஷனெனனும ஆதமாவைக காணலாம அநத ஆதமா
ன ஒளியைககணடபின எணகுணஙகளோடுகூடிய ஐசுவரியததைப
பறறு தேவாகளும ஆசைபபடததகக சிறநத ஸதானததை அடை
ான யோகததிறகு இநதப பததுக குறறஙகளையும சொலலுகினற
ா பெணணரசியே [1] இநதத தோஷஙகளினால யோகிகளுககு யோக
கனம உணடாகுமெனறு ஞானிகள நினைககினறனா காமம, குரோ
ம, பயம், தூககம், சிநேகம், அதிகபோஜனம், ஊககமிலலாமை,
ணி, சோமபல, பொருளாசை இவைபததும குறறஙகள தெயவத
ினுலுணடாககபபடட இப பததுககுறறஙகளினால யோகிகளுககுத
டைஉணடாகும ஆதலால, முதலில இவறறைபபோககிப பிறகு
னததையோகததில செலுததவேணடும யோகததிறகு இவவெண
ணஙகளையும கணககிடுகினறனா இவவெணகுணஙகளினால [2]சிறநத

1 பிராணயாமததினால பிராணவாயுவைத தலையிலசோபபதுதான
ஆதமாவைத தலையிலவைபபது.

2 'திவயம' எனறு பாடமகொளளபபடடது

ஐசுவர்யம அடையபபடும அணிமா, மஹிமா, பராபதி, பராகா
யம,ஈசிதவம,வசிதவம, நினைததபடி கனமாகவோ இலேசாகவே
ஆதலாகிய கரிமா, லகிமா, இவவெணகுணஙகளையும் பிரயாசததினு
அடைநது யோகசிரேஷடாகள எலலா உலகஙகளுககும அதிகாரி
ளாகித தேவாகளுககுமமேறபடுகிறாாகள மிகுதியாகப புசிபபவனு
கும சிறிதுமபுசியாதவனுககும அதிகமாகத தூஙகுகிறவனுககும சி
தும தூஙகாதவனுககும யோகமவருவதிலலை உணவும சஞசாரமு
வேலைசெயவதும தூஙகுவதும விழிபபதும அளவாக உளளவனு
குத துககஙகளைபபோககுவதாகிய யோகம நிலைபெறும இநதச செ
கையினாலேதான ஸாயுஜயமெனனும தேவததனமை உணடாகிறது
தேவஸாயுஜயததை அடைநதபிறகும பகதியோடு ஆதமதயான
செயயவேணடும தேவியே! வேறொனறிலும மனமசெல்லாமல
போதும ஆதமாவினிடம மனமவைததவன பெருமுயறசியினு
வெகுகாலததிறகுபபின தேவஸாயுஜயததை அடையலாம தனசக
யளவு அனனஙகளாலும ஆசசனைகளாலும ஹோமஙகளாலும நமஸ
ரஙகளாலும நிததியமாகத தியானமசெயவதனாலும ஆசசிககபபட
தேவாகள தமதுலோகததைக [1] கொடுககினறனா ஸாயுஜயஙகளு
ளஸாயுஜயமும விஷணுஸாயுஜயமும சிறநதவை அழகான கணகளை
யுடையவளே! எனனையடைநதவரும விஷணுவை அடைநதவரு
ஸமஸாரததில திருமபுவதிலலை தேவியே! இநத அநாதியான யோ
தாமததை உனககுச சொனனேன உனனைததவிர வேறு ஒரு
ரால இநத யோகதாமததைக கேடகமுடியாது' எனறார

இருநூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, பாசுபதயோகமுறை)

உமை, 'முககணணரே! தேவசிரேஷடரே! திரியமபகரே
தேவாககதிபதியே! திரிபுரஸமஹாரியே! மனமதன அஙகததைஅழி
தவரே! கஙகாதரரே! தக்ஷயாகததைககெடுததவரே! சூலபாணியே
பகைவாகளை அழிபபவரே! உலகஙகளைக் காபபவரே! ஈசுவரரே
தேவாகளுககும வரமளிபபவரே! உமககு நமஸகாரம் ஸாஙகியதை
யுமயோகததையுமசோநத சிறநததாகிய ஆதமஞானமானது பலகலை
களுளளது, எலலையிலலாதது, லஙகிககவும அறியவும கூடாதது

1 'கிசநதி' எனறு பாடமகொளளபபடடது

ன் விஞுவினதறகாக நீா எனககுத் தெரியுமபடிசொனனீா பிர
வ! இபபொழுது உமமுடைய ஸாயுஜயததைககேடக விருமபு
றேன மேலானவிடததிலிருபபவராகிய உமமை இநதப பகதாகள
னிவது எவவகை? பகதாகளின ஆசாரம எபபடிபபடடது? நீா
லை திருபதி அடைவீா? உமமால நேரில சொலலபபடுவது
னககு மிகக சநதோஷகரமாயிருககிறது' எனறுகேடக, மஹேஶ
ா சொலலலானா

'ஆ! ஆ! என ஸாயுஜயம ஆசசாயமானது அதனை உனககுச
சாலவேன எனனைத தியானமசெயயும சிறநத யோகிகள என
ாயுஜயமடைவதனுல ஸமஸாரததிறகுத திருமபிவருவதிலலை நான
பபடாதவன மோக்ஷததைககருதின முனனோாகளும எனனைச
திககமுடியவிலலை சாஙகியமும யோகமும சராசரமனைததும என
ல படைககபபடடன நானபூஜிககபபடததககவன நானஈசுவரன
ன அழிவிலலாதவன நான ஆதியிலலாதவன நான அனுககிரகம
யது பகதாகளுககுத தேவததனமையையும கொடுககிறேன.
தவககூடடஙகளும, தவததையே தனமாகவுடைய முனிவாகளும
னனை அறிவதிலலை தேவியே! உனவிருபபததிறகாக என ஐசுவா
ததை உனககுச சொலலுகிறேன சிறநதவளே! தேவியே! நான
னிடததில பகதியுளளவாகளும பாவமறறவாகளும பரிசுததர்
ருமான நானகு ஆசிரமததாராகிய நானகு பிரமமரிஷிகளை
ழைதது அவாகளுககுப பாசுபதமெனனும சிறநத யோகததை
ரைததேன அவறறையெலலாம அவாகள எனது தெனமுகததி
ருநது கிரகிததுககொணடனா அவாகள தாமகேடடபிறகு அதை
வுலகஙகளிலும நிலைநிறுததினா இபபோதும நீ கேடபதனுல
சாலலுவேன. ஊககததுடன கேள நான பசுபதியெனறு பெய
ளளவன எனனிடம பகதிவைதது உடமபெலலாம நீறணிந
ருககும மனிதாகளனைவரும பாசுபதாகள எனறறியததககவா
ணணாசியே! எனனிடம பகதியுளளவருககு ரக்ஷைககாகவும
ஙகளததிறகாகவும சுததததிறகாகவும அடையாளததிறகாகவும
திகாலததில பஸமததைக கொடுததேன அநதப பஸமததை
ஙகமெலலாமணிநதுகொணடு ஜடையுளளவாகளாகவும, முணடி
ாகளாகவும, பலவகைக குடுமிகளுளளவாகளாகவும், விகாரரூபிக
ாகவும, சிவநத நிறமுளளவாகளாகவும, திகமபராகளாகவும பல
ருவஙகளுடன பிக்ஷை எடுததுககொணடு ஒனறையும விருமபாம
ம பொருளசோககாமலும மணபாததிரததைக கையில எடுததுக
காணடு எனனிடததில பகதியுடன புததியைசசெலுததி உலகமெல

லாம திரிநதுகொணடு எனககுச சநதோஷததை மிக விருததிசெ
கினறனா அவாகள சிறநததும அரியதும ஸூக்ஷமமுமாகிய ப
பதமெனனும எனயோகசாஸதிரததை ஆராயநதுகொணடு உல
களிலெலலாம சஞசரிககினறனா இவவாறு எபபோதும எனனை
தியானமசெயதுகொணடும தவமசெயதுகொணடுமிருககும என
தாகள எனனைச சீககிரமாக அடையும உபாயததை நானே தே
றேன மூனறு உலகஙகளிலும சிவலிஙகததை நான ஸதாபிததி
கிறேன அதை நமஸகாரம செயவதனாலேயே எலலாபபாவஙக
விடடுபபோம தேவதாபூஜையும தானமும அதயயனமும நி
பின தக்ஷிணைகளோடுகூடின யாகஙகளும சிவலிஙக நமஸகாரதத
பதினாறில ஒருபாகததிறகும ஈடாகாதவை அனபுளளவளே ! சி
லிஙகததைப பூஜிபபதனால நான சநதோஷமடைகிறேன சிவலிங
ததைபபூஜிககும முறையையும நான சொலலுகிறேன, கேள ஆவி
பாலினாலும வெணணெயினாலும எனலிஙகததை அாசசிபபவனுக
அசுவமேதயாகமசெயத பலனுணடாகும நெயயினால என லிங
ததைபபூஜிககும மனிதன அகனிஹோததிரமசெயத பிராமமண
அடையுமபலனை அடைவான என லிஙகததிறகுச சுததஜலததின
அபிஷேகமசெயயும மனிதனும புணணியததையும என அனுக
கததையுமஅடைவான எனசமீபததில நெயயினாலும குஙகிலியததி
லும நனறாகததூபமபோடுகிறவனுககு கோஸவமெனனுமயாகததி
பலனுணடாகும வெறும குஙகிலியககட்டியினால தூபமபோடுகிற
னுககும ஸவாணதானததின பலனுணடாகும பலவகைப புஷப
களினால எனலிஙகததை அாசசிபபவன ஆயிரம கோதானஙகளி
பலனைஅடைவான தேசாநதிரமபோயச சிவலிஙகததைப பூஜிபபவனை
விட மேலாக எனபிரியததைச செயதவன மனிதாகளிலலை இபப
பலவகைத திரவியஙகளினால சிவலிஙகததைப பூஜிககவேணடும அ
படிபபூஜிபபவன எனககுச சமமாவான, திருமபவும மனிதரில பி
வான பகதியோடு பூஜைகளாலும நமஸகாரஙகளாலும நைவே
தியஙகளாலும ஸதோததிரஙகளாலும சோமபாமல சிவலிஙகஙகளி
எனனை நிததியமாகப பூஜிககவேணடும பலாச இலைகளும வில
தளஙகளும [1] கொனறைபபூமாலையும எருககமபூவும பரிசுததமான
வை, எனக்கு மிகபபிரியமானவை தேவியே ! பகதாகள என
டம அனபுவைததுககொடுககும கனி, காய, மலா, ஜலம அனைததும
எனககுப பரீதியைஉணடாககும நான சநதோஷமடைநதால உ
கஙகளில கிடைககாதது ஒனறுமிலலை அதனாலேதான, அநத

1 ‘ராஜவருக்ஷம’ எனபது மூலம

றேன இலவாழககையிலிருககும மனிதன எநதசசெயகையினை
தன பாவததைப போககிககொளளலாம ?' எனறுகேடக, பூமிதேவி
சொலலலானாள ' பிராமமணாகளைததான பணியவேணடும அது
தான சிறநதபுணணியம பிராமமணாகளைததொழுகிறவனுககு ராஜ
குணமனைததும ஒழிநதுபோகிறது ஐசுவரியமும புகழும புதநி
யும அதனாலேதான உணடாகினறன மகாரதனும பகைவரைததுன
புறசசெயகிறவனுமான அரசனையும விருமபவேணடும ' ஜாதியிற
சிறநதவனும தாமததையறிநதவனும நியமமுளளவனும பரிசுததனு
மான பிராமமணனதான பிநதினவருககும முநதினவருககும அவருக
குமமுநதினவருககும எபபோதும எலலாசசெலவஙகளுககும கார
ணமாயிருபபவன ' எனறு நாரதா எனககுசசொலலியிருககிறாா பிராம
மணாகள எவனைப புகழுகினறனரோ அமமனிதன மேலாகிறான,
பிராமமணாகளால நிநதிககபபடட மனிதன உடனே தாழநதுபோகி
றான பிராமமணனிடம செயயபபடட அபராதம பெருஙகடலில
போடபபடட ஈரமணகடடி எபபடிக கரைகிறதோ அபபடி அப
ராதியை உருவிலலாமற செயதுவிடும சநதிரனிடததில களஙகமும
கடலில உபபுநீரும உணடாககபபடடிருபபதைப பாரும தேவே
நதிரனும ஆயிரமபெணகுறிகளினால அடையாளம செயயபபடடான.
அநத இநதிரன பிராமமணாகளுடைய பிரபாவததினாலேதான ஆயி
ரஙகணணனானான கருஷணா! இது எபபடியிருககிறது? பாரும.
மதுஸூதனரே! புகழையும செலவததையும புணணியலோகஙகளை
யும விருமபுகிறமனிதன பரிசுததமும அடககமுமுளளவனுகப பிராம
மணாகளினசொலலில நிறகவேணடும' எனறாள கௌரவனே!
கிருஷணன இவவாறு பூமிதேவி சொனன சொலலைககேடடபின,
'நலலது, நலலது' எனறு பூமிதேவியைக கொணடாடினாா தாம
ராஜனே! இநத உதாரணததைக கேடடபிறகு, நீயும ஊககததுடன
பிராமமணஸரேஷடாகளை எபபோதும பூஜிககககடவாய, அதனால
னமையை அடைவாய

---

## எழுபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணரின் மகிமை முதலியன)

பிராமமணனெனபவன ஜனமததிலேயே பெரியமகிமையுளள
வனுகவும எலலாபபிராணிகளுடம நமஸகரிககததககவனுகவும சிறநத

அன்னத்தை முதலிலபுஜிக்கத்தக்க அதிதியாகவும் பிறக்கிறன அப்பா! பிராமமணாகள் எல்லாருக்கும் அனபாகள், நல்லமனமுய வாக்குமுள்ளவாகள் பிராமமணாகள் கோபித்தால் எல்லாரையும் கொன்றுவிடுவா அவாகள் பூஜிக்கப்பெற்றால் மங்களமான சொற்களினால் ஆசீாவதிப்பாா அப்பா! பிராமமணாகள் பூஜிக்கப்படாமற்போனால் கோபங்கொணடு கொடுஞ்சொறகளினால் அவாகளைப்பகைக்கும் நமபனைவரையும் கொன்றுவிடுவா பிரமமதேவா முதலிலபிராமமணாகளைப்படைத்து அவாகளுக்கு இடடகட்டளையாகிய சுலோகங்கள் பூாவகாலந்தொடங்கிச் சொல்லப்படடு வருபவற்றைப் புராணந்தெரிந்தவாகள் சொல்லுகினறனா அவற்றைச் சொல்லுகிறேன

(அவற்றினபொருள்,) 'நீங்கள் மேறகதிக்குப் போவதறகாக இவ்வுலகத்திற் செயயவேணடியகாரியம் வேறு ஒன்றுமில்லை உங்களால் காப்பாறறப்பட்ட பராமமணயமே உங்களைக் காப்பாறறும், அதனாலேயே உங்களுக்குச் சிறந்த நனமையுணடாகும் உங்கள் கருமங்களை நீங்கள் செயவதனாலேயே உங்களுக்குப் பிராமமணாகளுக்குரிய மகிமையுணடாகும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் உதாரணமாகவும் சட்டளையிடுகிறவாகளாகவும் இருப்பீாகள் சறறுணாநத பிராமமணன சூத்திரனுடைய காமத்தைச்செயயலாகாது சூத்திரகாமத்தைச் செயபவனுக்குப் பிராமமணமகிமை கெடும் வேதாதயனத்தினாலேயே ஒளியையும் புததியையும் சக்தியையும் எல்லாரையும் பயப்படுத்தும் மேனமையையும் அளவறறமகிமையையும் அடைவீாகள் ஆகவனீயமெனனும் அகனியில ஹோமஞ்செயது பெரிய மகிமையயடைந்து எல்லாருக்கும் முதலில போஜனத்திறகுரியவாகளாகவும் ஒருவரையும் இமசிக்காமையினால் கிடைத்த பிரமமதேஜஸினாலும் லக்ஷமியினால் அனுக்கிரகம்பெறறவாகளாகவும் மிகுநத ஊக்கத்துடன இந்திரியங்களையடக்கி வேதாதயனத்தை விடாதவாகளாகவுமிருந்தால் எல்லா அபீஷடங்களையும் அடைவீாகள் மானிடலோகத்திலும் தெயவலோகத்திலுமுள்ளவையனைத்தும் உங்கள் தவத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் அனுஷடானத்தினாலும் அடையக்கூடியவைதாம க்ஷத்திரியாகளும் வைசியாகளும் சூத்திராகளும் மறறவாகளும் உங்களை வெகுமானிப்பதனால பாவமபோய இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் ஸநதோஷத்தைஅடைகினறனா உங்களைப்பகைப்பவாகள் உங்களால் காப்பாறறப்படாமல தீங்கு அடைவா, உங்கள் சக்தியினாலேதான உலகங்கள் தாங்கப்படுகினறன ஆதலால், மூனறு உலகங்களையும் காப்பாறறக்கடவீாகள்' எனபது —

குற்றமற்றவனே! இவ்வாறு பிரம்மா சொன்ன சுலோகங்களை ...ன உனக்குச் சொன்னேன் சிறந்தஞானமுள்ள பிரம்மாவினால் ...ராம்மணர்களின்மேல் அன்புகூர்ந்து இவை சொல்லப்பட்டவை ...ல்லவா? தவமுள்ளபிராம்மணனவன்மை அரசனைவிட அதிகமென்று ...னைக்கிறேன் பிராம்மணர் அண்டக்கூடாதகொடியவர், தவத்தினால் ...டனே எதையும் செய்பவர் இவர்களில் சிம்மங்களைப்போலவும், ...லிகளைப்போலவும், காட்டுப்பன்றிகளைப்போலவும், மான்களைப் ...பாலவும், யானைகளைப்போலவும் வன்மையுள்ளவர்களாயிருக்கின்ற ...ர் சிலர் சிலர் பாம்புகளைப்போலவும் முதலைகளைப்போலவும் பிடிப்பர் ...லர் சொல்லினால் கொல்வர் சிலர் கண்ணினால்கொல்வர் ஸாபம ...பான்றவருமிருக்கின்றனர் மந்தமானவருமிருக்கின்றனர் யுதிஷ்டி...ர! இவ்வுலகத்தில் பிராம்மணர்களின் நடக்கைகள் பலவகை மேக...ர், த்ராவிடர், லாடர், பௌண்டரர், கான்வசிரர், சௌண்டிகர், தரதர், ...ர்வர், சோரர், சபரர், பர்பரர், கிராதர், யவனர்முதலானக்ஷத்ரிய...ாதியர்களெல்லாரும் பிராம்மணர்களைக்காணாமல் சூத்திரராயினர் ...ிராம்மணர்களின்நிகரகத்தினால்தான் அஸுரர்கள் கடல்நீரில்கிடக்கி...ன்றனர் பிராம்மணர்களின் அனுக்கிரகத்தினால் தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்...தில் வஸிக்கின்றனர் ஆகாயத்தைத் தொடமுடியாது இமயமலையை ...சைக்கமுடியாது கங்கையை அணையினால் தடுக்கமுடியாது இவ்...லகத்தில் பிராம்மணர்களை வெல்லமுடியாது பிராம்மணர்களைப் ...கைத்துக்கொண்டு பூமியை ஆளமுடியாது பிராம்மணர்கள் மகாத்...மாக்கள், தேவர்களுக்குந்தேவர்கள், கடல்சூழ்ந்த இப்பூமியை நீ ஆள ...ிரும்பினால் தானத்தினாலும் பணிவிடையினாலும் பிராம்மணர்களை ...ப்போதும் ஆராதிக்கக்கடவாய் குற்றமற்றவனே! தானம்வாங்கு...வதனால் பிராம்மணர்களின் உக்கிரம் தணிகிறது ராஜனே! தானம் ...வாங்கக் கருதாதவர்களையும் நீ காப்பாற்றவேண்டும்

---

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(சம்பராஸுரன் பிராம்மண மகிமையை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிர! இந்தவிஷயத்தில் இந்திரனுக்கும் சம்பராஸுர...னுக்கும் முற்காலத்தில் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஓர் இதிஹாஸத்...தைச் சொல்லுகின்றனர் அதைக்கேள் இந்திரன், மாறுஉருவமாக ...ஜடைகளைத் தரித்து மிக்க உக்கிரமான பிராம்மணவடிவத்தை எடுத்

துககொணடு சமபராஸுரனை நோககி, 'ஓ! சமபரனே! நீ எவவி
நடககையினால உனஜாதியாருககெலலாம மேலாயிருககினறுய
உனனை மிககசிறநதவனெனறு அவாகள நினைபபது எதனால? அதை
எனககு உணமையாககசொல' எனறு கேடக, சமபரன சொல
லானுன

'பிராமமணாகளினமேல நான ஒருபோதும பொறுமைபபடு
திலலை பிராமமணஜாதியைததான நான மதிபபது சாஸதிரப பி
ஸஙகம செயயும பிராமமணாகளுககு மனம மகிழுமபடி வெகும
செயதுவருகிறேன அவாகள சொலலைககேடடு அதை அலகஷிய
செயவதிலலை ஒருபோதும அவாகளுககுப பிழைசெயயேன அவ
களைப பூஜிததுககேடபேன ஞானமுளளவாகளுடைய பாதஙகளை
பிடிததுககொளவேன அவாகள எனனிடததில நமபிககையாக எ
லாவறறையும சொலலுவா, எபபோதும எனனை அடககுவா அவ
கள தஙகளைபபறறி ஜாகரதைபபடாதபோதும நான அவாகளமே
ஜாகரதையாயிருபபேன அவாகள தூஙகுமபோதெலலாம நான
விழிததிருபபேன அவாகள சாஸதிரமாாககததில ஊககமுளள
னும பிராமமணாகளிடததில அனபுளளவனும பொறுமைபபடா
வனுமாகிய எனனிடததில தேனீககள தேனடையில தேனைபபொழி
வதுபோல உபதேசததைப பொழிவா அவாகள ஸநதோஷமடை
நது எதைசசொனனாலும அதை நான வஞசகமினறி எடுததுககொள
வேன அவாகள எனககுச சொலலும உபதேசததை எபபோது
அநுகூலமெனறே நினைககிறேன அவாகள வாககுநுனியினால விட
படட சிறநதரஸஙகளை உணடு நான நகஷததிரஙகளுககுச சநதிரனிரு
பபதுபோல என ஜாதியாருககு மேலாக இருககிறேன பிராமமண
முகததினினறு சாஸதிரததைககேடடு நடபபதுதான பூலோகத
லுளள அமிருதம இதுதான எலலாவறறிலும சிறநத கண எனபித
முனனா தேவாஸுர யுததததைக கணடபோது பிராமமணாநுககிரக
தான காரணமெனறு தெரிநதுகொணடு மனததில ஆசசரியததையு
ஸநதோஷததையும அடைநதா மகாதமாககளான பிராமமணா
ளின மகிமையைககணடு, 'இவாகள எபபடி ஸிததிபெறறனா?' எனறு
எனபிதா சநதிரனைக கேடடாா. அதறகுச சநதிரன, 'பிராமமணாக
ளனைவரும தவததினால சிறபபுறறிருககினறனா அவாகள எபபோ
தும சொலவனமையுளளவாகள அரசாகளுககுக கையில பராககிர
மம பிராமமணாகளுககுச சொலலே அஸதரம பிராமமணன ஊனை
விடடுப போயக கஷடபபடடு வஸிததுககொணடு கோபததைவிட

றிவோடு இந்திரியங்களையடக்கி எல்லாவற்றையுமஸமமாகப்பார்த
கொண்டு ஓதவேண்டும (ஒருவன்) தன தந்தையின்வீட்டில
மனமையாயிருந்து எல்லாவேதங்களையுமஓதி நிரமபினஞானமுள்ள
ஞயிருந்தாலும அவனை ஸாமானயனென்றே நினைக்கின்றனா யுத
மசெய்யாத அரசன வீட்டைவிட்டுபபோகாதபிராமமணன இவவிரு
ரையும எலிகளைப பாமபுதினபதுபோலப பூமி [1] தினகிறது அலப
ந்திபுள்ளமனிதனுககுத தூபிமானம சிறபபைக கெடுததுவிடுகி
து (விவாகமாகாத)கனனிகை காபபமாவதனுல கெட்டுபபோகி
ள பிராமமணன வீட்டிலேயேயிருபபதனுல கெடுகிறுன கலவி
ளைக கறறு உலகததையறிநது தவமும அடக்கமுமுள்ளபிராமமணா
ளை இரணடுலோகங்களிலும ஸுகததைவிருமபுகிறவாகள எககால
மும பூஜிககவும நமஸகரிககவும வேணடும’ என்றுசொனனுன அழ
னருபமுள்ளசநதிரனிடம இதைககேட்டபிறகு, எனபிதாவானவா
றநததவமுள்ளபிராமமணாகளை நானபூஜிபபதுபோலவே பூஜிததா’
னறுன அஸுரராஜாவான சமபாஞுடையவாயினினறுமவநத இந
சசொல்லைககேட்டபிறகு, இநதிரன பிராமமணாகளைபபூஜிதது மகே
திரனெனனுமபதமபெறறுன ” என்று சொலலினா

---

எழுபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தானம்பெறுவதற்குரியவர் யாரென்பதுமுதலியன)

யுதிஷடிரா, “ பிதாமஹரே ! புதிதாகவருகிறவன தானததிற
குரியவஞ ? நெடுநாளாகக கூட இருபபவஞ ? அலலது, தூரததிலிரு
நதுவநதவஞ ? இவாகளில பாதரன யாா ?” என்றுகேட்டாா

பீஷமா, “ சிலரிடததில, ‘ நமமை எவன எதைககேட்டாலும
அதையெலலாம நமதுவேலைககாரரைபபீடியாமல கொடுபபோம’ என
னும சிறநதவிரதம ரகஸயமாகவும முககியமாகவும இருககிறதென்று
நாம கேட்டிருககிறோம வேலைககாராகளைபபீடிபபதனுல தமமனத
தைக கெடுததுககொள்ளுகிறுாகளலலரோ ? அநதததெரிநதவாகள
புதியவஞயிருநதாலும கூடவேவஸிததவஞயிருநதாலும தூரததிலிரு
நது வநதவஞயிருநதாலும யாசிபபவனைப பாதரனெனறே நினைககின
றனா ” என்றுசொனனுா யுதிஷடிரா, “ எவனுககுககொடுபபதுபின
னிட்டுததுனபபபடுததாதோ அவனைப பிராணிகளுககுத தீஙகுசெய

---

1 புகழிலலாமல போகிறது

யாமையாலும் தர்மத்தைக்கெடாமையினாலும் பாத்திரனென்று நா
ஸரியாகஅறியவேண்டும் (அப்படிப்பட்டவனயார்?)" என்று வின
னர். பீஷ்மர், 'யாகஞ்செய்விக்கும் ரித்விக்குக்கள் [1]புரோகிதர்க
ஆசாரியர்கள் சிஷ்யர்கள் சிநேகிதர்கள் பந்துக்களனைவரும், கல
யுள்ளவர்களும் பொறுமையில்லாதவர்களுமாயிருந்தால், பூஜிக்கவு
பெருமைப்படுத்தவுமுரியவர்கள் இதற்குமாறுகநடந்தால் இவர்க
யாரும் மரியாதைக்குரியவரல்லர் ஆதலால், ஜாக்ரதையோடு மனித
களின்குணங்களைப் பரீக்ஷைசெய்யவேண்டும் பாரதனே! கோப
யாமை, பொய்யாமை, கொல்லாமை, அடங்கியிருத்தல், நோவ
கேடுநினையாமை, அபிமானமில்லாமை, அகாரியங்களில் நாணம், க
டத்தைப்பொறுப்பது, ஐம்புலன்களின் அடக்கம், மனஅடக்கம்ஆகி
இவை யாரிடத்தில் இயற்கையில் அமைந்தவைகளாகக்காணப்பட்டு
கெட்டசெய்கைகள்காணப்படாமலுமிருக்கின்றனவோ அவன்தா
வெகுமானத்திற்குரிய பாத்திரனாகிறான் இந்தச்குணங்களுடையவ
நெடுநாள் கூட வஸித்தவனாயிருந்தாலும் தூரத்திலிருந்துவந்தவ
யிருந்தாலும் பழகினவனாயிருந்தாலும் பழகாதவனாயிருந்தாலு
வெகுமானிப்பதற்குரிய பாத்திரனாகிறான் வேதங்களில் நம்பிக்கையி
லாமையும் தர்மசாஸ்திரங்களைமீறி நடப்பதும் ஒன்றிலும் கட்டு
படாமையும் ஆகிய இவை ஆத்மாவைக் கெடுப்பவை எந்தப் பிரா
மணன் யுக்திகளைக் கொண்டாராய்வதும் பயனற்றதுமான தர்க்
வித்தையில் அபிமானம் வைத்துத் தன்னையே பண்டிதனாக நினை
துக்கொண்டு யுக்திவாதங்களைச்சொல்லி வேதங்களை நிந்தித்து
பெரியோர்களிடத்தில் யுக்திவாதங்களைப் பேசி அவர்களை யுக்
வாதங்களினால் ஜயித்தும் பிராமணர்களைத்தூஷித்தும் எப்போது
அதிகமாக வாதம் பேசிக்கொண்டும் எல்லாவற்றிலும் ஸம்சய
பட்டுக்கொண்டும் கடுஞ்சொற் சொல்லிக்கொண்டும் இருப்பவனே
அப்படிப்பட்டவனை ஒன்றுந்தெரியாத சிறுவனென்று நினைக்கவேண
டும் அப்பா! அவனை நாய்களவனெறு பெரியோர்கள் எண்ணு
கின்றனர் நாயானது குலைப்பதற்காகவும் கடிப்பதற்காகவும் இரு
பதுபோல அற்பக்கல்வியும் குதர்க்கமுமுள்ள இழிவான பண்டித
கள் பேசுவதற்காகவும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும் மழிப்பதற்காகவு
படைக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் வேதம் தர்
சாஸ்திரம் இதிஹாஸம் புராணம் [1] ஆரண்யகம் இவற்றையறிந்த
மிகத்தெரிந்தவர்களை அனுஸரிக்கவேண்டும் ஸாரந்தெரிந்தவர்களே

[1] ஆதிபர்வம் 28-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காணக

ாடிதாகள உலகநடையையும தாமததையும தனஆதமாவுககு
னமையையும அறியவேண்டும இபபடிநடககினறமனிதன அநேக
ருஷகாலஙகள ஒஙகுவான தேவாகள ரிஷிகள பிதருககள பிராம
ணாகள அதிதிகள இவாகளின [1] கடனகளைநதையும மிகபபரி
ததமானகாமததினல முறையேதீாததுக காமஙகளைசசெயயும இல
றததோன புணணியஙகெடாமலிருபபான" என்ரா

---

## எழுபததுமூனருவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பஞ்சசூடை பெண்களின் இயற்கையை நாரதருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதஸரேஷடரே! பெணகளின இயறகையைச
கேடகவிருமபுகிறேன பெணகள தாமே பாவஙகளுககுவோ? அவா
ளின மனமும இலேசெனறுசொலலபபடுகிறதனறு" எனறுகேடக,
பீஷமா சொலலலானா

"இநதவிஷயததில நாரதருககுப பஞசசூடையெனனும வேசி
யுடனநடநத ஸமபாஷணையாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம கூறுகினற
னா முறகாலததில நாரதரெனனுநதேவரிஷி லோகஙகளெலலாவற
றிலும ஸஞசரிததுககொணடிருககுமபோது பிரமமலோகததிலிருக
தும பஞசசூடையெனனும சிறநதஅபஸரஸைககணடாா எலலா
அஙகஙகளும அழகாயுளள அநதஅபஸரஸைகசணட அமமுனிவா,
'அழகிய இடையுளளவளே! எனமனததில ஒருஸநதேகமிருககிறது
அதைபபறறி நீ எனககுச சொலலககடவாய' எனறுகேடடாா இவ
வாறுகேடகபபடட அநதபபஞசசூடை நாரதரெனனும பிராமமண
ரைபபாாதது, 'நீா எனனைத தெரிநதவளாகநினைககிறீா எனககுத
தெரிநதவிஷயமாயிருநதால நான சொலவேன' எனறு மறுமொழி
கூறினள அதறகு, நாரதா, 'சிறநதவளே! தெரியாதவிஷயததைப
பறறி உனனை எவவகையிலும கேடகமாடடேன அழகானமுகமுள
ளவளே! பெணகளின இயறகையைபபறறி உனனிடம கேடகவிருமபு
கிறேன' எனறுசொனனா அநததேவரிஷியின இநதசசொலலைக
கேடடபிறகு, அநதசசிறநத அபஸரஸானவள, 'ஓ! தேவரிஷியே

---

1 யாகததினல தேவாககும ஒதலினல ரிஷிகளெனனபபடுமவேத
களுககும ஸநததியினல பிதருககளுககும தானதாமஙகளினல பிரா
மணாகளுககும போஜனததினல அதிதிகளுககும கடனதீாககவேண
மெனபது

நான பெண்ணுயிருததலால பெணகளைத தூஷிககமாட்டேன பெ
கள எவாகளெனபதும எபபடிபபட்ட இபறகையுள்ளவாகளெனபது
உமககுத தெரிநதவைதாம இவவகையானகாரியததில என்னை நீ
ஏவததகாது' என்று மறுமொழிசொன்னுள அநதததேவரிஷியாக
வா, அவளைபபாாதது, ' அழகியஇடையுள்ளவளே! உணமையை
சொல பொயசொலவதில பாவமுணடாகும உணமை சொலலு
வதில தோஷமிலலையே?' என்றுகூறினா அழகானநகையுள்ள அந
அபஸரஸ இவவாறு நாரதாகேட்டமையால சொலவதாக நிசசயப
செயதுகொணடாள பெணகளிடம எககாலமுமுள்ள உணமையான
குறறஙகளைச சொலலததொடஙகினுள

'நாரதரே! நலலகுலததிறபிறநதவாகளும [1] அழகுள்ளவ
களும சிறநதகணவனுள்ளவாகளுமாயிருநதும ஸதிரீகள கட்டுபபாடு
களில நிறபதிலலை அது ஸதிரீகளிடததிலுள்ளகுறறம ஸதிரீகளைப
பாாககிலும மிகபபாவமானபொருள மறறொன்றுமிலலை ஸதிரீகள
காமே பாவஙகளுககு வோ அது உமககுததெரியுமே பெணகள
விருபபம வநதபோது, ஐசுவரியமும அழகுமுள்ளவாகளும தஙகளுக
கட்டுபபட்டிருபபவாகளுமாகக கணவாகளைத தெரிநதுகொள்ளுமபடி
பொறுததுப பரிசோதிககததிறமையறறவா பிரபுவே! மிககபாவிக
ளான புருஷாகளையும நாஙகள வெட்கததைவிட்டு அடைகிறோம
பெணகளாகியஎஙகளிடததிலுள்ள பெரியஅதாமமிது எவன தமமை
வேணடி, கிட்டபபழகி, சிறிதுஉபசாரமுமசெயகிறானே அவனையே
பெணகள விருமபுகினறனா புருஷாகளவேணடாமையினுலும சுறறி
யிருககும ஜனஙகளிடம பயததினுலும பெணகள கணவாகளுககுக
கட்டுபபட்டிருககிறாாகள உணமையில அவாகள கட்டிலகபபடாத
வாகள இவாகள சேரககூடாதவன எவனுமிலலை இவாகளுககுப
புருஷனபிராயததைபபறறியும கவனமிலலை அழகிலலாதவனையும
அழகுள்ளவனையும ஆணபிள்ளையென்றே அனுபவிபபா பரலோக
பயததினுலாவது அனபினுலாவது பொருளுககாகவாவது சுறறததா
ருககாகவாவது குலததிறகாகவாவது பெணகள கணவாகளிடம கட்
டுபபட்டுநிறபதிலலை குலபபெணகளும இள்மைபபருவததிலிருநது
கொணடு அழகான ஆபரணஙகளோடும ஆடைகளோடுமிருககும ஸவ
தநதிரமாயுள்ள வேசிபபெணகளைபபோலிருகக ஆசைபபடுகினறனா
கணவாகளால நேசிககபபட்டும அடிககடி கௌரவிககபபெறறும காப
பாறறபபட்டுமிருககிறபெணகளும [2] கூனா, குருடா, அசடா, குள

[1] அழகுள்ளவாகள குணமுள்ளவாகளாயிருபபாாகளெனபதுகொள்கை
[2] இவாகள அநதபபுரஙகளில போதுபோககாயிருபபவாகள

ர் இவர்களோடும் சேர்ந்துவிடுகின்றனர் தேவரிஷியே! மற
ஷியே! இவ்வுலகத்தில் ஸ்திரீகள் சேர்த்தகாதவன் முடவர்களிலும்
றற எந்த இழிவான மனிதர்களிலும் எவனுமில்லை பிராமமணரே!
ருஷர்களை அடைவது எவ்வகையிலும் சரிப்படாமற் போகும்போது
பெண்களே ஒருவரிடம் ஒருவர் பிரவிருத்திக்கிறார்கள், கணவர்க
ரிடத்தில் கட்டுப்பட்டு நிற்பதில்லை 'பெரும்பாலும் பெண்கள்
கெட்டநடையுடையவர்கள், பாவத்தில் மனமுள்ளவர்கள், உண்மை
யில்லாதவர்கள், வஞ்சகமுள்ளவர்கள், சிறந்தஞானிகளைப்பாராதவர்
கள்' என்றறியலாம் புருஷர்கள் கிடையாமையாலும் சேர்ந்த
னங்களிடத்தில் அச்சத்தினாலும் அடிக்கும் சிறைக்கும் பயந்
தும் பெண்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர்
அவர்கள் நிலையற்ற ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள் அவர்களை ஸந்தோ
ஷப்படுத்துவது கடினம் இவ்வுலகத்தில் மிக்கதெரிந்த புருஷ
னும் அவர்கள் எந்த எண்ணத்தோடு இருக்கிறார்களோ அந்த
எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொள்வது கடினம் அக்நி விறகுகளினால்
திருப்தியடைவதில்லை, கடல் நதிகளினால் நிரம்புவதில்லை யமன்
ஸர்வப்ராணிகளாலும் நிரம்புவதில்லை பெண்களும் புருஷர்களால்
நிரம்புவதில்லை தேவரிஷியே! இதுதவிர மற்றொரு ரகஸ்யமு
எல்லாஸ்திரீகளுக்குமுள்ளது வேறுபுருஷனைக் கண்டவுடன் பெண்
களின்[1] மனம் வேறுபடுகிறது வேண்டினவற்றையெல்லாம்கொடுப்
பவனும் கௌரவமாகவும் நயமாகவும்மட்டத்துகிறவனும் காப்பாற்றுகிற
வனுமான கணவனையும் கெட்டபெண்கள் நினைப்பதில்லை புணர்ச்சி
யினாலுண்டான ஸுகத்தை விரும்புவதுபோல மிக்க விருப்பமான
பொருள் நிரம்பியிருப்பதையும் அலங்காரங்களையும் பொருட்குவியலை
யும் மதிப்பதில்லை எல்லாரையுமழிப்பவனும் எல்லாவற்றையும்
முடிப்பவனுமாகிய யமன் பாதாளத்திலிருக்கும் வடவாமுகாக்நி கத்தி
முனை ஸர்ப்பவிஷம் அக்நி இவையெல்லாம் ஒருதட்டு, பெண்க
ஒருதட்டு நாரதரே! பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னு
ஐந்துமகாபூதங்களும் உலகங்களும் ஆண்பெண்களும் எதிலிருந்
பிரமமாவினால் படைக்கப்பட்டனரோ அந்த மூலகாரணத்திலிருந்
பெண்களின் குற்றங்களும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன' என
சொன்னாள்" என்றார்

---

1 மூலத்தில் வேறுவிதமாயிருக்கிறது

## எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பெண்களின் கெட்ட இயற்கைமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "உலகத்திலுள்ள இந்தமனிதர்கள் முன்வினை யினால் உண்டான மயக்கம் மேற்கொண்டவர்களாய்ப் பெண்களிட த்தில் எப்போதும் பற்றுள்ளவர்களா யிருக்கின்றனர், பெண் களும் புருஷர்களிடத்திலேயே பற்றுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களெ ன்பது உலகத்திற்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்தவிஷயம் இ விஷயத்தில் பெரியஸந்தேகம் என்மனத்தில் சுற்றிக்கொண்டிரு க்கிறது கௌரவரே! புருஷர்கள் இந்த ஸ்திரீகளிடத்தில் பற் வைப்பது எப்படி? பெண்கள் புருஷர்களிடத்தில் அன்புள்ளவர் களாயுமிருக்கின்றனர், இல்லாதவர்களாயுமிருக்கின்றனர் புருஷ சிரேஷ்டரே! இவ்வகையான அந்தப்பெண்களைப் புருஷன் ரக்ஷிப் பது எப்படி முடியுமென்பதை எனக்கு உரைப்பீராக" என்றுகேட்க பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்தஸ்திரீகள் தங்கள் மாயைகளினால் புருஷர்களை ஏமாற்று கின்றனர் அவர்கள்கைக்குள் அகப்பட்ட ஆண்பிள்ளை ஒருவனும் விடுபடுவதில்லை பசுக்கள் புதியபுல்லைமேய்வதுபோல அவர்கள் புதிய புதியமனிதர்களைப் பிடிக்கின்றனர் சம்பரன், நமுசி, பலி, லவண இவர்களுக்குத்தெரிந்த மாயைகளனைத்தையும் பெண்கள் அறிந்திருக் கின்றனர் அவர்கள் நகைப்பவனோடு நகைப்பர், அழுபவனோடு அழு வர், வேண்டாதவனையும் காலம்நேருமபோது சொற்களினால் வசப் படுத்துவர் ஒருவன் ஆயிரம்நாவுள்ளவனாகவும் ஒருநூற்றாண்டு ஜீவிப் பவனாகவும் வேறுகாரியமில்லாதவனாகவுமிருந்தாலும் ஸ்திரீகளின்குற் றங்களை முற்றும்சொல்லமுடியாமலே மரணமடைவான் சுக்ரருக் குத் தெரிந்த நீதிசாஸ்திரமும் பிருஹஸ்பதிக்குத்தெரிந்த நீதிசாஸ்திர மும் பெண்கள்புத்திக்குமேற்பட்டா அவர்களைப் புருஷர்கள் ரக்ஷிப்ப தெப்படி? வீரனே! அவர்கள் பொய்யை மெய்யென்பர், மெய்யைப் பொய்யென்பர் இப்படிச்சாதிப்பவர்களை இந்தப்புருஷர்கள் அடக்கு வது எப்படி? அநேகம்குற்றங்களுக்கிடமும் சுத்தமற்றதுமாகிய பெண்களின் தேகத்தில் புருஷர்கள்பற்றுவைத்திருப்பது ஆச்சரியம். பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனே! பெண்களின் புத்தியிலிருக்கும் விஷயங்களைத் தேடியெடுத்துத்தான் பிருஹஸ்பதிமுதலான பெரி யோர்கள் ராஜநீதிசாஸ்திரங்களைச் செய்திருக்க வேண்டுமென்று

னகிறேன்; ராஜனே! பெணகள புருஷாகளினுல கௌரவிககப
டடபோதிலும அநதபபுருஷாகளிடம மனததை வேறுபடுததுகினற
ா, நிராகரிககபபடடபோதிலும அபபடியேதான மனததை வேறு
டுததுகினறனா" எனருா யுதிஷடிரா, "சிறநத கைகளையுடைய
ரே! இநத (ஸதரீ) ஜனஙகள தாமிஷடாகளெனறு நாம கேடடிருக
ரோம வெகுமதிககபபடடாலும அவமதிககபபடடாலும மனம
வறுபடடே இருபபவாகளை எவன காபபாறறமுடியுமெனபதில
னககும பெரிய ஸநதேகம பெருமபாககியமுளளவரே! கௌர
ாகளின வமசததை விருததிசெயபவரே! கௌரவசிரேஷடரே!
பணகளைககாபபது எபபோதாவது செயயமுடியுமானுலும இதறகு
ன யாராகிலுமசெயதிருநதாலும அதை எனககு உரைகககடவீா"
னறுகேடடனா

---

எழுபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபர்வம (தொடாச்சி)

---

(பெண்களைக்காப்பது கடின்மென்பதறகு உதாரணமான
துருபதநியைக் காத்த விபுலர் கதை)

பீஷமா சொலலததொடஙகினுா "சிறநத கைகளையுடைய
னே! கௌரவராஜனே! பெணகளைபபறறி நீ சொலவது ஸரிதான,
திில பிழையொனறுமிலலை இநத விஷயததில முனனா விபுலா
னனும மகாதமா ஸதரீரக்ஷணம செயததாகிய ஒரு பழைய இதிஹா
ததை உனககுசசொலவேன அபபா! பாதசிரேஷடனுனராஜனே!
ிரமமதேவா பெணகளை எபபடிப படைததாரெனபதையும, எதறகா
பபடைததாரெனபதையும உனககுச சொலவேன புதரனே! பெண
ளைவிடக கொடியபாவமானது வேறு ஒனறுமிலலை ராஜனே! பெண
ளே எரியும தீ அவாகள மயனுடையமாயைகள, கததிமுனை, விஷம
ாபபம, நமன இவையெலலாம ஒரு தடடிலும பெணகள ஒரு தட
லுமிருபபவா சிறநதகைகளையுடையவனே! இநத ஜனஙகளெலலா
ும தாமிஷடாகளெனறு நாமும கேடடிருககிறோம அவாகள தாங
ளே தேவததனமையை அடைநதனா அதனுல,தேவாகளுககுப பய
ுணடாயிறறு பகைவரை அடககுகிறவனே! அநதத தேவாகள
டனே பிரமமதேவரிடம சென்று தஙகள கருததைத தெரிவிததுப
பேசாமல தலைகுனிநது நினறனா பிரபுவான அநதபபிரமமதேவா அ
ததேவாகளின கருததையறிநது மனிதாகளைமயககுவதறகாகப பேய

ளபோன்ற பெண்களைப்படைத்தார் குந்திபுத்ரனே! கிருதயுகத்தின் ஆரம்பத்தில், இவ்வுலகத்திலுள்ள பெண்கள் கற்புள்ளவர்களாயிருந்தனர் பிரம்மதேவர் படைத்தபின்தான் கற்பில்லாத பிசாசுகள் உண்டாயின் அந்தப்பிரம்மதேவர் அந்த ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டின அளவு காமஸுகங்களைக் கொடுத்தார் சிற்றின்பத்தில் ஆசைப்பட்ட அந்தப் பெண்கள் புருஷர்களை எக்காலமும் பீடித்தனர் தேவஸ்ரேஷ்டரான பிரம்மதேவர் காமத்துக்குத்துணையாகக் கோபத்தைப் படைத்தார் எல்லாஜனங்களும் காமக்குரோதங்களுக்குட்பட்டவர்களாகி ஸ்வர்க்கம் செல்லத் தடைப்பட்டனர் பிராம்மணர்களுக்கும் குருக்களுக்கும் மஹாகுருக்களுக்கும் அரசர் முதலானோர்களுக்கும் க்ஷணிகமான ஸ்திரீ ஸங்கமத்தை விரும்புவதனாலுண்டாகும் துயரம் இடைவிடாமலிருக்கிறது ஆ! ஆ! மனத்தில் பெண்ணாசையைவிட்டு எப்பொழுதும் பிரம்மசாரிவிரதத்திலே பரிசுத்தமான மனமுள்ளவர்களுக்கும், தவத்திலும் புலன்களையடக்குவதிலும் தேவபூஜைசெய்வதிலும் தியானஞ்செய்வதிலும் ஊக்கமுள்ளவர்களுக்குந்தான் சிறந்த சுத்தமுண்டாகிறது ஸ்திரீகளுக்கு எந்தக் [1]கிரியைகளும் இல்லையென்பது தர்மசாஸ்திரத்தின் நிச்சயம் ஸ்திரீகள் வீரியமில்லாதவர்கள், சாஸ்திரமில்லாதவர்கள் ஸ்திரீகள் [2]பொய்யென்று சுருதி சொல்லுகிறது படுக்கை, உட்காருதல், அலங்காரங்கள், உண்பது, குடிப்பது, அயோக்கியத்தனம், கெட்டவாக்கு, கெட்ட எண்ணம், புணர்ச்சியின்பம் இவற்றைப் பிரம்மதேவர் ஸ்திரீகளுக்கு அளித்தார் புருஷர்கள் அவர்களை ரக்ஷிப்பது எவ்வகையிலும் முடியாது அப்பா! உலகத்தைப் படைத்தவராலேயே முடியாதே! மற்றவர்களால் ஏது? சொல்லினாலும் அடிப்பதனாலும் கட்டுப்படுத்துவதனாலும் பலவகைகளாகப் பீடிப்பதனாலும் பெண்களை அடக்கமுடியாது அவர்கள் எப்போதும் கட்டுப்படாதவர்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! முற்காலத்தில் விபுலரென்பவர் தம் குருபத்னியை ரக்ஷித்தவிஷயத்தைப்பற்றி நான் முன்னமே கேட்டிருப்பதைச் சொல்லுகிறேன்

தேவசர்மா என்று பெயர்பெற்ற பெருமைவாய்ந்த ரிஷி ஒருவர் இருந்தார் அவருடைய பார்யை ருசியென்பவள் அவள் உலகில் அழகில் நிகரற்றவள் அரசர்களரசனே! அவளுடைய அழகினாலே தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும் மயங்கினர் விருத்ரனையும் பாகனையும் கொன்றவனாகிய தேவேந்திரன் அவள்மேல் அதிக மோகங்கொண்டான் பெண்களின் நடையை அறிந்த மகாபுத்தி

1 ஸமஸ்கார முதலிய கர்மங்கள் 2 பொய் சொல்லுகிறவர்கள்

ஷியான தேவசர்மாவானவர் கூடினவரையில ஸந்தோஷத்துடன
முடைய பார்யையைக் காப்பாற்றினர் தேவேந்திரன அயலார்
ண்டிரிடம் காதலவைத்துத்திரிபவனென்று அறிந்த அவர் அவ
காகத் தம்மனைவியைச் சிரமப்பட்டுக் காவல்காத்தார் அப்பா!
ங்கு, ஒருகால யாகம்செய்ய மனங்கொண்டபோது, அம்முனிவர்
ர்யையை ரக்ஷிப்பது எப்படி முடியுமென்று சிந்தையுற்றார் சிறந்த
ம்முள்ள அந்தத் தேவசர்மா அவளைக் காப்பாற்றுவழியை மனத
ல் நினைத்து பருகுவம்சத்தில் பிறந்தவரும் தமக்கு அன்புள்ள
ஷ்யருமான விபுலரை அழைத்து, 'பருகுகளிற் சிறந்தவனே! நான
ஜனும் செய்வதற்காகப் போகிறேன் தேவேந்திரன் இந்தருசியின
மல ஆசைவைத்திருப்பதனால நீ எக்காலமும் உன்வன்மையினால
வளைக் காப்பாற்றக்கடவாய் இந்திரன் விஷயத்தில நீ எப்போதும
க்கிரதையாயிருக்கவேண்டும அவன பலவகையுருவங்களை எடுப
ன' என்றுசொன்னார் ராஜனே! ஐம்புலன்களையும் அடக்கி எப
போதும உக்கிரமான தவத்திலிருப்பவரும் அக்நிக்கும் ஸூர்யனுக்
கும ஒப்பான ஒளியுள்ளவரும தர்மந்தெரிந்தவரும் உண்மையைப
பேசுகிறவருமான அந்தவிபுலர், குரு இவவாறு கட்டளையிட்டவுடன,
அப்படியேயாகட்டும்' என்று மறுமொழிசொன்னார், மகாராஜனே!
றப்படுங்குருவைநோக்கி, 'ஓ! முனிவரே! இந்திரன் வரும்போது
அவனுக்கு என்ன என்ன உருவங்களிருக்கும்? அவனுடம்பும் நிற
மும எப்படிப்பட்டவை? அவற்றை எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்'
என்று திரும்பவும் கேட்டார் பாரதனே! பிறகு, எல்லாந்தெரிந்தவ
ரான அந்தத்தேவசர்மா அந்த மகாத்மாவான விபுலருக்கு இந்திர
னுடைய மாயையைப்பற்றி உள்ளபடி சொல்லலானார் 'பிரம்ம
ருஷியே! புத்ரனே! பலனையும் பாகனையும் கொன்றவனாகிய இந்திரன
அனேகமாயைகளைச் செய்பவன, பலவகையான அனேக உருவங்
களை அடிக்கடி காண்பிப்பான, கிரீடத்தையும் வஜ்ராயுதத்தையும
வில்லையும் தலைப்பாகையையும் காதுக்குண்டலங்களையும் தரித்திருப
பான, உடனே நிமிஷத்திற்கெல்லாம் சண்டாளன்போலக் காணப
படுவான, மறுபடியும் குடுமியும் சடையும் மரவுரியாடையுமுள்ளவனா
யிருப்பான மறுபடியும் பருத்த சரீரத்தோடிருப்பான, திரும்ப
வும மரவுரியுடுத்து இளைத்திருப்பான, வெளுப்பு பச்சை கறுப்பு
நிறங்களை அடிக்கடி மாற்றுவான, குரூபியாகவும் ஸுரூபியாகவும
இளமையாகவும் முதுமையாகவும் புத்திமானாகவும் மூடனாகவும
ஊமையாகவும் குட்டையாகவும் நெட்டையாகவும் பிராம்மணனாகவும

க்ஷத்ரியனுகவும் வைசியனுகவும சூத்திரனுகவும [1] பிரதிலோமஜா யாகவும [2] அநுலோமஜாதியாகவும இருப்பான , கிளி, காக்கை, அ னம, குயில உருவங்களையும சிங்கம, புலி யானை உருவங்களை அடிக்கடி எடுப்பான , தேவா, அஸுரா, அரசாகளின உருவங்களை எடுப்பான , புஷ்டியாகவும வாயுவினுல அங்கங்கள முடங்கியும விக மானபறவையாகவும பசுவாகவும குழந்தையாகவும அனேகரூப களோடிருப்பான , ஈ கொசுமுதலியவற்றின ரூபங்களையும எடு பான விபுலனே ! அவனைக் கண்டுபிடிக்க யாராலும முடியா குழந்தாய ! இவவுலகத்தைப படைத்த பிரமமதேவராலும ஆகா அவன மறுபடியும அந்தாததானமாயவிடுவான இந்திரனை ஞான கணணினுலதான காணலாம அவன காறருகவும மாறிவிடுவா எபபோதும இவவகையான ரூபங்களை இந்திரன காணபிபபா விபுலனே ! இந்த நுணணிடையாளை அவனிடத்திலிருந்து ஜாக்ர யோடு காபபாறறுவாயாக பருகுஸரேஷடனே ! யாகம நடக்கு போதும, ஹோமததிறகு வைத்திருக்கும ஹவிஸை நாயதொடுவ போல இந்தருசியைக் கெட்டபுததியுள்ள தேவேந்திரன தொடா திருக்கவேணடும ' என்ரு பரதசிரேஸ்டனே ! அநதமகானுபவரா தேவசாம முனிவா இவவாறு கட்டளையிட்டு உடனே யாகமசெயவத காகபபோனுா விபுலா குருவினசொலலைக்கேட்டுக் கவலையுறருா , மிக பலசாலியான தேவேந்திரனிடத்திலிருந்து பெருங்காவல காத்தா

விபுலா, ' குருபத்னியைக் காக்குமவிஷயத்தில என்னுற செய்ய கூடியது யாது ? தேவேந்திரன மாயாவி , வெலலமுடியாதவன பெருஞ்சக்தியுள்ளவன , ஆசரமததையும குடிசையையும கதவை மூடித் தேவேந்திரனவராமலிருக்கச செய்யமுடியாது வெனனி அவன பல உருவங்களை எடுப்பவன அவன காறறுருபமாகவாவது வந்து குருபத்னியை ஆக்ரமிப்பான ஆதலால, இபபோது நா இந்தருசியின தேகததிறகுள பிரவேசிததிருபபேன அவவாறனறி பராக்ரமங்களினுல இவளை நான காபபது முடியாது மகிமைபொரு திய தேவேந்திரன பல உருவங்கள எடுப்பவனென்று கேட்டிருக் றேன ஆதலால, எனயோகசக்தியினுல இவளிடம இந்திரன வரா மல காக்கக்கடவேன இவளைக்காபபாறற என்னுடைய அங்கங்க இவளுடைய அங்கங்களில சோந்திருக்குமபடி உட்புகுவேன் சிறந் தவமுள்ளவரும திவயஞானமுள்ளவருமான எனகுரு தமமுடைய

1 தாழ்நதவாணத்து ஆணுக்கும உயாந்தவாணத்துப பெண்ணுக்கு பிறபபது 2 உயாநத வாணத்து ஆணுக்கும தாழநத வாணத்துப பெண்ணுக்கும பிறபபது

ழிநதபபதநி அசுததபபடடதாக அறிநதால கோபிததுச சபிபபாா,
ஸநதேகமிலலை மறறபபெணகளைப புருஷாகள காபபதுபோல் இவ
ளைககாபபது முடியாது ஏனெனில, தேவேநதிரன மாயாவி ஐயோ!
என்பாடு ஸநதேகமாயவிடடதே குருவினகடடளையைத தவறுமல
நடததவேணடும இநதக காரியததை நான முடிததால ஓா ஆசசாி
யததைசசெயததாகும எனயோகசகதியினால குருபததினியின இந
தசசாீரததில புகுநது தாமரையிலையில தணணீாததுளி எபபடிப பற
றமல அசைவறறிருககிறதோ அபபடியே இவளசாீரததில ஸமாதி
யோடு பறறுமலிருபபேன அவளுடைய ருதுகாலததிய சோணித
ரூபமாகவெளிபபடுவேனாயின எனககு அபராதமிராது வழிபபோக
கன வழியில யாருமிலலாதமணடபததில தஙகுவதுபோல நான குரு
பததினியின சாீரததில தஙகுவேன இவவாறு யோகததினால இவள
தேகததில இபபோது நான வஸிககததானவேணடும' எனறு தாமத
தையும எலலாவேதவிதிகளையும தமகுருவுககும தமககுமுளள தவத
தையும ஆராயநது குருபததினியைக காபபதறகு மனததில இநத நிச
சயமசெயதாா ராஜனே! அநத விபுலா எவவிதமாகச சிறநத முயற
சியைச செயதாரெனபதைக கேள சிறநத தவமுளள அநத விபுலா
உலோகவியமான அஙகமுளள தமகுருபததினி உடகாாநதிருககும்போது
கூட உடகாாநது விநோதக கதைகளினால அவளை ஸநதோஷபபடுததி
னா விபுலரும தம கணகளின ஒளிகளை அவள கணகளின ஒளிகளு
டன சோததது ஆகாயததில காறறுபபுகுவதுபோல அவள தேகததிற
புகுநதாா உளளே பிரவேசிதது அமமுனிவா அஙகததோடு அஙகத
தையும முகததோடுமுகததையும சோததுப பிரதிபிமபமபோல அசை
வறறு இருநதாா அவவாறு விபுலா குருபததினியின தேகததை நிறுத
திககொணடு காபபாறறுவதில முயறசியோடிருநதாா அவள அவாிரு
நததை அறியவிலலை வேநதனே! மகாதமாவான அநத விபுலருடைய
குரு யாகததை முடிததுககொணடு வீடடிறகுவருமளவும விபுலா அவ
ளைக காபபாறறினா

---

எழுபததாறுவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விபுலர் கதைத்தொடர்ச்சி)

பிறகு, ஒருகால தேவேநதிரன இது தருணமெனறு நினைததுச
சிறநத உருவமெடுததுககொணடு அநத ஆசசிரமததிறகுவநதான,
ராஜனே! விருமபததகக ஒபபறற உருவததையெடுததுக காடசிககு

மிக்க இனியவனாகித் தேவேந்திரன் அவ்வாசிரமத்திற்குட்புகுந்தான் அவன் அசைவற்றும் கண் இமையாமலும் சித்திரத்தில் எழுதினத் போல உட்கார்ந்திருக்கும் விபுலருடைய தேகத்தைக் கண்டான் பிறகு, அழகான கடைக்கண்ணும் பருத்த நிதம்பங்களும் ஸ்தனங் ளும் தாமரையிதழ்போல அகன்றகண்களும் நிறைமதிக்கொப்பான முகமுமுள்ள ருசிதேவியையும் கண்டான் அவள், தேவேந்திரனை பார்த்து அவனுடைய உருவத்தினால் ஆச்சரியமும் விருப்பமும் கொண்டு விரைவாக எதிர்கொண்டழைக்கவும், 'நீ யார்?' என்று கேட்கவும் தொடங்கினாள் ராஜனே! அவள் எழுந்திருக்கப்போகும் போது விபுலரால் அடக்கிநிறுத்தப்பட்டு அசையமுடியாமல்போனாள் தேவேந்திரன் அவளைப்பார்த்து மிக்க அழகான இன்சொல்லினா பேசத்தொடங்கினான் 'அழகியநகைபுள்ளவளே! உன்னை நினைப் பதனாலுண்டான மதனபாதையினால் பீடிக்கப்பட்டு உனக்காகவந் தேவேந்திரன் என்று என்னையறி அழகான புருவங்களையுடைய வளே! ஆதலால், என்னிடம் சேர் காலம் கடந்துபோகிறது என்றான் விபுல முனிவர் குருபத்நியின் சரீரத்திலிருந்துகொண்டே தேவேந்திரனைக் கண்டார், அவன் இவ்வாறு சொன்னதைப்பு கேட்டார் ராஜனே! சிறந்தவளான அந்தருசிதேவி விபுலரா அடக்கப்பட்டு எழுந்திருக்கவும் பேசவும் முடியாமற்போனாள் பிர புவே! சிறந்த மகிமையுள்ள அந்த பருகுவம்சத்தலைவர் தமகுரு பத்நியின் எண்ணத்தை அறிந்து தம் யோக சக்தியினால் அவளைப் பல வந்தமாக அடக்கினார் அவர் அவளுடைய எல்லா இந்திரியங்களை யும் யோகசக்தியென்னும் கயிற்றினால் கட்டினார் ராஜனே! அவ ருடைய யோகவன்மையினால் அறிவுமயங்கி மனமத விகாரமுண்டா காமலிருக்கும் அந்த ருசியைக் கண்டு வெட்கமுற்ற தேவேந்திரன், அவளை 'வா வா' என்று திருப்பவும் அழைத்தான் பிறகு, அவள் அவனுக்கு மறுமொழி சொல்லக்கருதினாள் விபுலர் குருபத்நியின் வாக்கை மாற்றினார் பிறகு, மதிபோன்ற அவள் முகத்தினின்று, 'ஓ! ஐயா! இங்குவந்தகாரியம் யாது?' என்னும் திருத்தமான சொல் கிளம்பிற்று அவள் தன்வசமில்லாமல் அந்தச்சொல்லைச் சொன்னபிறகு நாணமுற்றாள் இந்திரன் மிகப்பயந்து துயரமுற்றி ருந்தான் ராஜனே! அந்த ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் அவ ளிடத்தில் அந்த வேறுபாட்டைக்கண்டு தன்னுடைய திவ்யஞானத்தி னால் பார்த்தான் வேறான தம்சரீரத்திலிருந்தும் கண்ணாடியில் பிரதி பிம்பம் இருப்பதுபோலக் குருபத்நியின் சரீரத்திலுள்ளவிக்கும் அம்முனிவரைக் கண்டான் பிரபுவே! உக்ரமானதவமுள்ள அம்முனி

ரைககணடு இநதிரன அஞசி வெடகி நடுஙகினன சிறநததவமுளள
புலா, உடனே குருபததினியைவிடடுத தமசரீரததிற புகுநது,நடுஙகின
நதிரனைபபாாததுப பேசலானா 'இநதிரியஙகளை அடககாதவனே!
ததிகெடடவனே! பாப எணணமுளளவனே! புரநதரனே! தேவா
ளும மனிதாகளும உனனை நீணடகாலம பூஜிககமாடடாாகள இந
திரா! கௌதமரால பெணகுறி முததிரைகளினால அடையாளமசெய
பபடடு விடபபடடாயே அது உனககு மறநததா? அலலது, உன
னததிறகு வரவேயிலலையா? நீ குழநதைப புததியுளளவனெனறும
னததோசசியிலலாதவனெனறும நிலையறறவனெனறும நானறி
வன மூடனே! பாவியே! இவள எனனால காபபாறறபபடுகிறள
நததபடியேசெல மூடபுததியுளளவனே! எனதேஜஸினால உனனை
பபோது நான எரிததுவிடமாடடேனா? வாஸவனே! நான உன
ரிடம தயையுளளவனாயிருபபதனால உனனை எரிகக விருமபவிலலை
ிகக உககரரும சிறநத அறிவுளளவருமான எனது குருவானவா பாவ
ணணமுளள உனனைககணடால கோபததினால ஜவலிககும கணணி
னால இபபோதே எரிததுவிடுவா சகரனே! இனி நீ இபபடிசசெய
யாதே பிராமமணாகளை நீ பூஜிககவேணடும பிரமமதேஜஸின சக
தியினால பீடிககபபடடுப பிளளைகளுடனும மநதிரிகளுடனும அழிநது
போகாதே 'நான [1]அமரன' எனற எணணஙகொணடு பிரவிருததிக
கிறாயனறோ? அபபடி அவமதியாதே தவததினால ஸாதிககககூடாதது
ஒனறுமிலலை' எனறா இநதிரன மகாதமாவான விபுலாசொனன அந
தச சொலலைககேடடு வெடகபபடடு யாதொரு மறுமொழியும சொல
லாமல அஙகேயே அநதாததானமாயினன அவன போயச சறறு
நேரததிறகெலலாம, சிறநததவமுளள தேவசாமாவானவா தாமநினைத
தபடி யாகததை முடிததுககொணடு தம ஆசிரமததிறகு வநதா
ராஜனே! குருவானவா வநதவுடனே அவருககு இஷடமான காரியத
தைசசெயத விபுலா குறறமிலலாமல தமமால காககபபடட குருபததி
னியைக குருவுககு ஒபபுவிததா சாநதமானமனமுளளவரும குருபகதி
யுளளவருமான விபுலா பயமிலலாமல குருவை நமஸகரிதது முன
போலவே பணிவிடை செயதா களைபபுததீாநது பாாயையோடுகூட
உடகாாநத குருவுககு விபுலா இநதிரனசெயத அநதககாரியததைத
தெரிவிததா. சிறநத மகிமையுளள அநதத தேவசாமா அதைககேடடு
விபுலருடைய நறகுணததினாலும நடககையினாலும தவததினாலும
இநதிரிய ஜயததினாலும அவாமேல ஸநதோஷமடைநதா ஸமாத

1 மரணமிலலாதவன

ரான தேவசாமா விபுலருடைய குரு பணிவிடையையும குருபகதியை யும தாமததில தவறுமையையுமகணடு, 'நலலது, நலலது' என்று புகழநதார தாமாதமாவும பேரறிவாளருமான தேவசாமாவானவா தாமகதையே தலைமையாககொணட சிஷயரைபபுகழநது வரஙகேடக்சசொனனா குருபகதியுள்ள விபுலா தாமநதவறுமலிருபபதையே வரமாகக குருவினிடம பெறறுககொணடாா, குருவினால விடை கொடுககபபெறறுச சிறநத தவததைசசெயதாா சிறநத தவமுளள தேவசாமாவும இநதிரனிடததில பயமறறவராகிப பாாயையுடனகூட ஜனமிலலாத வனததில ஸஞசாிததாா

---

எழுபததேழாவது அதயாயம்

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விபுலர் கதைத் தொடர்ச்சி)

விபுலா, குரு சொனனதைச செயதபிறகு, கடுநதவம செயதாா சிறநத சகதியுளள விபுலா, பிறகு, தமககுத தவம நிறைவேறினதாக நினைததாா ராஜனே! அநத விபுலா அநதககாாியததினால புகழையும வரததையுமபெறறு ஸநதோஷமடைநது அசசமறறவராகி ஸவாககத திலும பூமியிலும ஸஞசாிததாா கௌரவனே! மகிமையுளள விபுலா தாம குருவுககுசசெயத அநதககாாியததினாலும பெருநதவததினாலும இரணடுலோகஙகளும ஜயிககபபடடவையாக நினைததாா கௌரவனே! பிறகு, சில காலம கடநதபின, [1]ருசிதேவியை அவள ஸகோதாி மிகுதியான தனஙகளையும தானயஙகளையும கொடுதது அழைததாள அககாலததிலேயே ஒரு சிறநத தெயவபபெண மிகக அழகான உருவ மெடுததுககொணடு ஆகாயததிறசெனறுள பாரதனே! அவள தேகத திலிருநது உயாநத மணமுளள புஷபஙகள அநதத தேவ சாமாவின ஆசரமததின அருகில பூமியில விழுநதன அரசனே! அழகான கண களையுடைய ருசிதேவி உடனே அநதபபுஷபஙகளை எடுததுககொண டாள அககாலததில அவளைச சீககிரமாக அழைததுபபோகுமபடி அஙகதேசததிலிருநது தூதன வநதான குழநதாய! அவளுடைய மூததஸகோதாியான பிரபாவதியெனபவள அஙகதேசததரசனுன சிதாரதனுடையமனைவி அவளால அழைககபபடட பெணணரசியான

---

[1] 'ருசிதேவியின ஸஹோதாியின கிருகததில தனதானயஙகள மிகுதியாயுளள விவாகம வநதது' எனபது பழைய உரை

ருசிதேவி அந்தப்புஷ்பங்களை முடிபிறகுட்டிக்கொண்டு அங்கராஜன
ட்டிற்குச் சென்றாள் அழகிய கண்களையுடைய பெண்ணரசியான
ங்கராஜனமனைவி அந்த மலர்களைக்கண்டபோது தனக்கு அந்தப்
ஷ்பமவேண்டுமென்று தன்னுடனபிறந்தாளைக் கேட்டாள் மிகக
ற்கானமுகமுள்ள அந்த ருசிதேவி தனஸகோதரி சொன்னதையெல
ம தனகொழுநருக்குச் சொன்னாள் தேவசாமமுனிவர் அதையெல
ம ஏற்றுக்கொண்டார் பாரதனே! சிறந்ததவமுள்ள தேவசாமா
னே விபுலரைவருவித்து, 'புஷ்பத்திறகாகச்செல், செல்' என்று
ட்டளையிட்டார் ராஜனே! பெருந்தவமுள்ள விபுலர் குருசொன்ன
ச் சங்கியாமல், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி ஆகா
திலிருந்து மலர்கள் எந்த இடத்தில் முன்னேவிழுந்தனவோ அந்த
த்திறகுச் சென்றார் அங்கே மற்றப்புஷ்பங்களும் வாடாமலே
ந்தன பாரதரே! அந்தவிபுலர் தமதவத்தினால் கிடைத்தவையும
நமையான மணமுள்ளவையும் அழகியவையுமான அந்தத்திவ்ய
ஷ்பங்களை எடுத்தார் அவர் அந்தப்புஷ்பங்களை எடுத்துக
ண்டு குருவின சொல்லை நிறைவேற்றினார், மனங்களித்துச் சண
மாவரிசையுள்ள நிரமபின சமபைநகருக்கு விரைவாகசசென்றார்,
பர! அவர் ஜனமில்லாதவனத்தில் இரண்டுமனிதர்கள் கையினால
யைப்பிடித்துக்கொண்டு சக்கரமபோலச் சுற்றுவதைக் கண்டார்
னே! அவர்களில் ஒருவன் மற்றொருவனுடைய அடிகள் தடுமா
செய்து விரைவாகச் சுற்றினன்; மற்றொருவன் அப்படிச்சுற்ற
லை அப்போது அவ்விருவருக்கும சணடையுண்டாயிற்று
னே! ஒருவன், 'நீ விரைவாகச் செல்லுகிறாய்' என்றான் மற
ருவன், 'இல்லை' என்றான் 'நீ விழுந்தாய், நீ விழுந்தாய்'
று அவர்கள் ஒருவரையொருவர் சொல்லினார் இவ்வாறு அவர்
பகைத்து மாறுபட்டபோது, அவர்களால் சபதமும நடந்தது
ர்கள், உடனே விபுலரைக்குறிப்பிட்டு, 'அடே! நமமிருவரில
னபொய்சொல்லுகிறானோ அவனுக்குப் பரலோகத்தில் விபுல
னுடைய பிராமமணனகதிதான் வரும்' என்று சொல்லிக்கொண்ட
இதைக்கேட்டு விபுலர் முகமவாடினார் ராஜஸ்ரேஷ்டனே!
போது விபுலர், 'நான உக்கிரமான தவம செய்திருக்கிறேன இங
கடினமான சிரமத்தையும அடைந்திருக்கிறேன இவ்விரண்டுமனி
க்கும நான என்னதீங்குசெய்தேன? எல்லாப பிராணிகளும
றுக்கத்தக்ககதியை இவர்கள் இப்போது எனக்குச் சொன்னது
? ' என்று நினைத்துக்கொண்டே தலைகுனிந்து மனம குன்றித

தமமுடைய பாவததைபபறறி நினைததா, அபபோதே வே
ஆறுபுருஷாகள பொருளாசையும கோபமுமுளளவாகளாகிய பொ
காயகளாலும வெளளிககாயகளாலும சூதாடககணடா முனனி
வாசெயத சபததைதயே அவாகளும செயகனா அவாகளும விபு
ரைககுறிபபிடடே, 'அடே! நமமில எவன பொருளாசைகொண
அககிரமமசெயய நினைபபானே அவன பரலோகததில விபுலனுடை
கதியைததான அடைவான' எனறனா கௌரவனே! அதைககே
டும விபுலா தாமபிறநததுமுதல முனசெயததாமததவறுதலைத த
மிடததில காணவிலலை ராஜனே! அவா அவவிதமான சாபததை
கேடடுத தீயினமேல தீமூடடபபடடதுபோல மனமகொதிதது
தியானமசெயதாா குழநதாய! பலசொறகளைககேடடு ஆராயு
போது, 'ருசிதேவியைககாபபாறறினதனுல இது கோநதது' என
அவா மனததில தோனறிறறு 'அஙகததை அஙகததோடு
முகததை முகததோடும ஙானசோததிருநது அநத உணமையை
குருவுககுச சொலலாமறபோனேன' எனறு நினைததா சிறநதபா
இயமுளளவனே! கௌரவனே! இநத ஒருபிழை தமமிடததிலிருப
தாக விபுலா நினைததா அது ஸரிதான, ஸநதேகமிலலை குருபக
யுளள அநதவிபுலா சமபைநகருககுவநது குருவினிடம புஷபஙகளை
அளிதது முறைபபடி குருவைப பூஜிததாா

---

## எழுபததேடடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

### (விபுலர்கதைத் தொடர்ச்சி)

அரசனே! சிறநதமகிமையுளளதேவசாமாவானவா அநதசசி
யாவாககணடு சொனனசொலலைக கேள 'சிஷயனே! அநதபபெ
வனததில இருவரைககணடாயா? ஸமாததாகளான அவாகளுககு
உனமனததிறகும ருசிதேவிககுநதானே உனனைபபறறித தெரியும!
எனறுகேடடாா விபுலா, 'பிரபுவே! பிரமமரிஷியே! நீா எனனை
கேடபது ஸரி எனனைஸரியாக அறிநத அவவிரணடு புருஷாகளுமமற
ஆறுபுருஷாகளும யாவா?' எனறுகேடக, தேவசாமா சொலலலானு
'பிராமமணு! சககரமபோலசசுறறிககொணடிருநத இருவரை
கணடாயே, அவாகள பகலும இரவும எனறறி அவா உனபாவதை
அறிபவா பிராமமணு! காயகளினுல உறசாகததுடனசூதாடின புருஷ
கள ருதுககளெனறறி அவாகளும உனபாவததை அறிநதிருபபவ
பிராமமணு! ஒருமனிதன பாவததில எணணம வைததுப பாவமா

ரியத்தைத் மறைவாகச்செய்து, 'நம்மை யாருந்தெரிந்துகொள்ள
வில்லை' என்றுநினைத்துக் கவலையற்றிருக்கலாகாது மறைவாகப்பாவ
ரியத்தைச்செய்யும்மனிதனை ருதுக்களும் இரவுபகல்களும் எப்போ
ம் பார்க்கின்றனவல்லவா? செய்தகாரியத்தைச் செய்தபடி எனக்
ச்சொல்லாமலிருக்கும் உனக்குப் பாவத்தைச்செய்தவனுக்குவரும்
லோகங்களே வரும் நீசெய்தகருமத்தைக் குருவுக்குத்தெரிவியா
லே களிப்பினால் நகைத்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு உனக்கு
னைப்பூட்டுவதற்காகவே நீ செவிபுறச்சொல்லை அவர்கள் சொன
ர்கள் புருஷனிடத்திலுள்ளபாவச்செய்கையையும் நல்லவனுடைய
லச்செய்கையையும் ருதுக்களும் இரவுபகல்களும் எப்போதும் அறி
ன்றன பிராமமணா! நீ வியபிசாரத்திற்காகப்பயந்து செய்தகாரி
த்தை எனக்குச் சொல்லாமலிருந்தாய் என்றறிந்து அவர்கள் உனக்கு
வவாறுதெரிவித்தனர் அதனால்தான், நீ செய்தகாரியத்தை எனக்
குச் சொல்லாமலிருந்ததற்காகப் பாவஞ்செய்தவனுக்குவரும் லோகங
ளே உனக்குமவரும் பிராமமணா! கெட்டநடையுள்ள பெண்களை
காப்பாற்றினபடிதான் காப்பாற்றமுடியும் நீ பிழையொன்றும்
செய்யவில்லை அதனால் உன்னிடத்தில் அன்புள்ளவனாயிருக்கிறேன்.
னத்திலகுற்றமற்றவர்களுக்குப் பாவமவராது உனக்கும் அப்படி
யதான் மனைவி வேறுவிதமானசினேகத்தினால் தழுவிக்கொள்ளப்
படுகிறாள் மகள் மற்றொருவிதசினேகத்தினால் தழுவிக்கொள்ளப்
படுகிறாள். ஒருபெண்ணினஉருவத்தில் ஸந்யாசிக்கும் காமுகனுக்கும்
ண்ணங்கள் வெவ்வேறு மனத்தைநடக்காமையினால்தான் பெரும்
ாலும் ஜனங்கள் மோசமபோகின்றனர் உலகத்தில் வாயஉமிழநீரை
ரசசிலென்று அருவருப்பதும் பெண்வாயிலுள்ள கள்ளுக்கு ஆசைப்
படுவதும் இருக்கின்றன கட்டுப்படாத கெட்டமனமுள்ளவர்களுக்கு
ந்திரமுமில்லை, ஆத்மாவுமில்லை, தெய்வமுமில்லை பெண்ணாசை,
ான்னுமபற்று, பொருளாசை இவைகளினால் கண்மூடப்பட்டுக்
ருமமசெய்பவர்களுக்கு அந்தப்பெருமபலன் கிடைக்காது உள்ளே
ளங்கமில்லாமல் பரிசுத்தனானநீ ருசியினுள்பிரவேசித்ததனால் கெடுக்
கப்படவில்லை பிராமமணோத்தமனே! நீ கெட்டநடையுள்ளவன்
என்று கண்டிருப்பேனாயின் உன்னைக் கோபத்தினால் சபித்திருப்
பேன் எனக்கு அந்தவிஷயத்தில் ஸந்தேகமில்லை பெண்களுக்குப்
புருஷனிடத்தில் பற்றிருக்கிறது புருஷர்களுக்கு அதுவே பூரண
மானலாபம் நீ வேறுவிதமாக ரக்ஷித்திருப்பாயாயின் எனசாபப்
உனக்கு வந்திருக்கும் எனக்குத்தெரிந்துமிருக்கும் அப்பா! பு

ரனே! 'ருசியானவள உனனுலகாபபாறறபபடடு எனனிடததிலு
ஒபபிக்கபபடடாள எனககு உனமேல அனபுஇருககிறது நீ ஸு
மாக ஸவாககமசெலவாய' எனருா

தேவசாமமகரிஷி விபுலரைபபாாதது அனபுடன இவவா
சொலலி மனைவியோடும சிஷயனேடும ஸவாககததையடைநது மகிழ
திருநதா ராஜனே! இநதசசரிததிரததை முறகாலததில கஙகை
கரையில ஒருபேசசுநடநதபோது மாாககணடேயமகாமுனிவா என
குசசொனனா குநதிபுதரனே! ஆதலால, உனககுச சொல
கிறேன பெணகளை எபபோதும பாதுகாககவேணடும நலலதுகெ
டது இரணடும அவாகளிடததில எபபோதும காணபபடுகினறன
அரசனே! மிககபுகழுககுரிய கறபுளளவாகளெனறு எலலாரா
ஒபபுககொளளபபடடு உலகததிறகுததாயகளபோலிருககும மாத
கள காடுகளும செடிகளும நிரமபின இபபுவனியைத தாஙகுகின
னா அரசனே! கறபிலலாதவாகளும ஒழுககஙகெடடவாகளும குல
தைககெடுபபவாகளும பாவஞசெயயததுணிநதவாகளுமான பெ
களை உடமபிஞேடுபிறநத தாலகூஷணஙகளிஞலேயே அறியலா
ராஜஸரேஷடனே! அவாகளை இவவகையாககாபபது மகாதமாக
ளுககுததானகூடும மறறவகையில பெணகளைககாபபது முடியாத
புருஷஸரேஷடனே! இவாகள கொடியவாகள, அதிகசாமாததி
முளளவாகள இவாகளுககு அனபுககுரியவன யாருமிலலை புணாச
யில சேருகிறவரெலலாம அனபாகளே பரதஸரேஷடனே! இவ
கள பிசாசஙகள, வசபபடுததமுடியாதவாகள, நனறிகெடடவாகள
பாணடுபுதரனே! இவாகளுககு ஒருபுருஷனிடததிலும அனபு உ
டாவதிலலை அரசனே! புருஷாகள இவாகளிடததில நேசததைபு
கோபததைபும செயயததகாது ராஜனே! இநதிரியஜயமசெயய
சகதியிலலாதவாகள இலலறதாமததைவிடாமல [1] ருதுகாலததிலு
பாவமுதலானகுறறஙகளைநீககி அனுபவிககவேணடும கௌரவபு
ரனே! இதறகுமாருகசசெயயுமமனிதன கெடுவான ராஜஸரே
டனே! எலலாவகையாலும ஜாகரதையுளளவன எலலாககாரியஙக
லும ஸரியாயிருபபான ஆனல, அநதவிபுலாஒருவாதாம பெணணை
பாதுகாததவா அரசனே! பெணகளைககாபபாறறும திறமையுள
வன இமமூவுலகஙகளிலும வேறுஒருவனுமிலலை' எனருா

---

1 'அநருதெள' எனபது மூலம 'ருதுவிலலாதகாலததிலும பா
முதலிய கெடடகாலஙகளைநீககிச சமபளமினறி வேலைபாாபபவனபோல
பிரியமிலலாமலே சிரமததைவகிததுத தாமததைஅனுஸரிதது அ
பவிககவேணடும' எனபது பழையஉரை

## எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விவாகமுறை முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! எல்லாத்தர்மங்களுக்கும் ஸந்ததிக
ம இல்வாழ்க்கைக்கும் பிதருக்கள் தேவர்கள் அதிதிகள் இவர்களின்
ஜைக்கும் முதற்காரணமெதுவோ அதை எனக்கு உரைப்பீராக
ரசரே! கன்னிகையை எப்படிப்பட்டவனுக்குக் கொடுப்பது தகு
மென்பதுதான் எல்லாத் தர்மங்களிலும் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்
யதர்மமென்று நினைக்கப்படுகிறது" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
ரனர்

"யுதிஷ்டிரா! குணத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் கல்வியையும்
லத்தையும் ஆசாரத்தையும் நன்றாக அறிந்து இந்தக்குணங்களுள்ள
னுக்குத் தாரைவார்த்துக் கன்னிகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்
து ஸாதுக்களான பிராம்மணர்களுக்கு எப்போதுமுள்ள 1 தர்மம்
ப்படியே விவாகஞ்செய்துகொள்ளத் தகுதியுள்ளவனை அழைத்து
வனுக்குப் பொருளுதவிசெய்து கன்னிகையைக் கொடுப்பது யோக்
யர்களான க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியபழமையான 2 தர்மம் யுதிஷ்
ரா! தந்தை தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைவிட்டுக் கன்னிகை விரும்
னவனுக்கு அந்தவரனால் விரும்பப்பட்ட கன்னிகையைக் கொடுக்
லாம் இதைத் தர்மமான காந்தர்வவிவாகமென்று வேதம் அறிந்
வர் சொல்லுகின்றனர் ராஜனே! மிகுதியான பொருளைக்கொடுத்
துக் கன்னிகையின் தாயதந்தைமுதலானவர்களைத் திருப்திசெய்வித்
துக் கன்னிகையை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வது ஆஸுர விவாக தர்ம
மென்று அறிஞர் சொல்லுகின்றனர் அப்பா! கொன்றும் சிரங்
களைக்கொய்தும் பந்துக்கள் அழத் தானும் அழுதுகொண்டிருக்கும்
கன்னிகையை வீட்டிலிருந்து வலிந்து கொண்டுபோவது ராக்ஷஸ
விவாகமென்று சொல்லப்படுகிறது இரவில் தூங்கியும் குடியால்மயங்கி
யும் ஜாக்ரதையில்லாமலுமிருக்கும் கன்னிகையை ரகஸ்யமாகச்சேரு
வது விவாகங்களுள் மிக்கபாவமும் இழிவுமானபைசாசவிவாகமென்று
சொல்லப்படுகின்றது யுதிஷ்டிர! இவ்வைந்துவிவாகங்களுள்ளும்
முன்மூன்றும் தர்மமானவை பைசாசம் ஆஸுரம் இரண்டும் அதர்ம
மானவை அவற்றை எவ்வகையிலும் செய்யலாகாது புருஷஶ்ரேஷ்
டனே! பிராம்மம க்ஷத்ரியர்க்குரிய பிராஜாபத்யம் காந்தர்வம் இம

1 பிராம்மவிவாகம 2 பிராஜாபத்யவிவாகம.

மூனறும தாமமானவை இவறறைத தனிததனியாகவும சோதது
செயயலாம இதில ஸநதேகமிலலை பிராமமணனுககு மூனறுவாண
துப பெணகளும மனைவிகளாகலாம, க்ஷததிரியனுககு இரண
வாணததவாகளுமாகலாம வைசியன தன ஜாதியிலேயே மனைவிை
அடையவேணடும இவாகளிடததிலுணடாகும ஸநததி நனமை
காகும பிராமமணனுககுப பிராமமண ஜாதிபபெணணும க்ஷத
யனுககு க்ஷதரிய ஜாதிபபெணணும மிககசிறநதவா போகததி
காகச சூததிரஜாதிபபெணணும இருககலாமெனறு சிலரும கூட
தெனறு மறறும சிலரும கூறுகினறனா சூததிரபபெணணினிட
தில ஸநததியுணடாவதைப பெரியோா அஙகீகரிபபதிலலை சூததிர
பெணணிடம ஸநததியையுணடாககும பிராமமணன பிராயசிததததி
குரியவனுககச சாஸதிரததில விதிககபபடுகிறுன, ஸநததியை விரும
கிறவாகள தேகம நிலையறறதாதலின மிககசிறிய பெணணை விவாக
செயது கொளளுவதிலலை ஆசாரமதாமததை அனுஷடிபபவாக
அவளுககு உளளம சுததமாயிருககுமெனறு நினைதது வேறு கோ
ரததில பிறநதவளும அதிக நிததிரை முதலிய குறறஙகளிலலா
வளுமான மிககசிறியபெணணையும விவாகமசெயதுகொளளுகின
னா காமபோகததிறகுச சாஸதிரததினால விலககபபடடவளையு
வேறுபெண கேரிடாதபோது சிலா அஙகீகரிககினறனா. முபபத
பிராயமுளள புருஷன [1] பெணணினலக்ஷணஙகள வெளிபபடாத ப
துபபிராயமுளள பெணணை விவாகமசெயதுகொளளவேணடும இ
பததொருவயதுளளவன ஏழுவயதுப பெணணையும விவாகமசெய
லாம பாரதஸரேஷடனே! எவளுககு உடனபிறநதானும தநதையு
இலலையோ அவளை ஒருகாலும மணமபுரியலாகாது 'ஏனெனில
அவளுககுப [2] புததிரிகாதாமமிருககும ஒரு கனனிகை ருதுவா
பிறகு மூனறுவருஷம பாாககவேணடும நாலாவது வருஷமவநதா
தானே கணவனைததேடிககொளளலாம பாரதஸரேஷடனே! அ
ளுடையஸநததியும போகமும இழிவாவதிலலை இதறகுமாறாக நட
பவள [3] குடுமபததாா இகழததககவளாவள தனதாயாருககு [4] ஸபிண
டையாகவும தகபபனுககு [5] ஸகோதரையாகவும இலலாத பெணணை

1 'நககிகாம' எனபதுமூலம 'மேலாடையிலலாதவள, பெண
லககணஙகளுணடாகாதவள, அலலது, உடைதரிகக வேணடுமென
தெரியாதவள' எனபது பழையஉரை 2 ஆதிபாவம 337-ம பகக
குறிபபிறகாணக 3 'பரஜாபதே' எனபதுமூலம, 'பிரமமதேவரா
இகழததககவள' என்றும கொளளலாம 4 ரததஸமபநதமுளளவ
5 ஒருகோதரமுளளவள

வாகம செயதுகொளளவேணடும அதுதான தாமமெனறு மனு
சாலலுகிறா” எனறா

யுதிஷடிா, “பிதாமஹரே! ஒருவன கனனிகாசுலகம கொடுத
ருககிறுன், மறறெருருவன கொடுபபதாகச சொலலுகிறுன வேறு
ருவன தனவனமைபறறிக கனனிகையைத தனககுப பேசுகிறுன
றெருருவன தனதநதைக காணபிககிறுன இனனும ஒருவன பாணி
கணமசெயகிறுன அநதபபெண இவாகளில எவனுககு மனைவியா
ள? இநத விஷயததில உணமையைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிற
னககுத நீா கணணுயிருககககடவீா” எனறுகேடக, பீஷமா சொலல
னுா “மானிடலோகததில மநதிரஙகளுடன ஸஙகலபிததுசசெயத
நத ஒரு கருமம நலலகதிககுரியதாகக காணபபடுகிறதோ அதில
பாய்சொலவது பாதகமாகும மனைவி கணவன ரிதவிககு ஆசசா
ன சிஷயன உபாததியாயன இவாகளனைவரும பொயசொனனுல தண
டிப்பதறகுரியவா சிலா[1] அபபடியிலலையெனகிறாாகள தனககு இஷட
லலாமல எதையும[2] ஒததுககொளவதை மனு ஸரியெனறுசொலல
லலை பொயயாகத தாமததை மறைபபது அபகீாததியையும
வததையுமதரும[3] ஒருவனிடததில நிலையாயிலலாமையே குறறம
ப்படியிருநதால அநதககனனிகை எவனுலடையபபடலாம? பார
னே! எநதககனனிகையைத தாமததையனுஸரிததுத தானமாக
வது கிரயமாகவாவது வாஙகுகினறனரோ அவளவிஷயததில
வனுடைய பநதுககள ஒபபுககொணட பிறகு மநதிரததையும
ஹாமததையும பிரயோகிககவேணடும அபபடியானுலதான அநத
நதிரஙகள பயனபடும கொடுககபபடாத பெணவிஷயததில மநதி
ஙகள எவவகையிலும பயனபடுவதிலலை பநதுககளால அஙகீகரிக
பபடடபிறகு மனைவியும கணவனும மநதிரபூாவகமாக ஒருவருக
கொருவா செயதுகொளளும ஏறபாடுதான மிகபபெரிதெனறு
சொலலுகினறனா பாததாவானவன தனது பாாயை[4] தேவாகளால
கொடுககபபடடவள எனறு தாமசாஸதிரததினுல அறிகிறுன அதைத
தவறுகிறவன தேவவாககையும மனுஷயவாககையும பொயயாககித
தளளிவிடுகிறுன” எனறா

---

1 அதாவது, பெரியோாகளைத தணடிககததகாது எனகிறாாகள

2 தாகஷிணயததுககாக ஒததுககொளவது

3 ‘ஒருவனிடததில அபபோது நிசசயமாகத தோஷம எதினுலவராம
லிருககும?’ எனவுமகொளளலாம

4 சநதிரன கநதாவனிடததிலும கநதாவன அகனியினிடததிலும
கொடுதத பிறகு அகனி மனுஷயனுககுககொடுபபதாக மநதிரததில
சொலலியிருபபதை அறிக

யுதிஷ்டிரர், "கன்னிகைக்குச்சுல்கம் வாங்கினபிறகு அறம் பொருளின்பம் நிரம்பின சிறந்தவரன்வருவனாயின் பொய்சொல்லலாமா? கூடாதா? இருவகையிலும் குற்றம்வருவதாகிய இக்காரியத்தில் எதைச்செய்தால் நல்லதுசெய்தவனாவான்? இதுதான் எல்லாத் தர்மங்களிலும் முக்கியமாக அறியவேண்டிய தர்மமென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம் உண்மையை அறியவிரும்பும் எங்களுக்கு நீர் கண்ணுக்கடவீர் நீர்சொல்லுவதை மேன்மேலும் கேட்க ஆசையுண்டாகிறது ஆதலால், இவைகளையெல்லாம் சொல்லக்கடவீர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"கன்யாசுல்கத்தையே நிச்சயத்திற்குக்காரணமென்று நினைத்திருக்கலாகாது அதனால், அதில் பொய்யில்லை யோக்யர்கள் சுல்கத்தையேவிரும்பிக் கன்னிகாதானஞ்செய்வது ஒருபோதுமில்லை. கன்னிகையின்பந்துக்கள் (முதுமைமுதலிய) வேறுதன்மையுள்ள வரனைச் சுல்கங்கேட்கிறார்கள் [1] பெண்ணுக்குஅலங்காரங்களைச் செய்து கல்யாணஞ்செய்துகொள் என்றுசொல்லி அதற்குடன்பட்டவனுக்கு அவளைக்கொடுப்பது சுல்கமுமாகாது, விக்ரயமுமாகாது கன்னிகையை வாங்கிக்கொள்ளுகிறவன் பொருள்கொடுக்க வேண்டுமென்பது நெடுநாளாயுள்ள தர்மம் 'உனக்குக் கன்னிகையைக்கொடுப்பேன்' என்று முதலிற்சொன்னாலும் முதலிற்சொல்லாமலிருந்தாலும் அவசியமானபோது சொன்னாலும் அது நிச்சயமானசொல்லாகாது ஆதலால், பாணிக்கிரகணம் ஆகும்வரையில் ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர் இது தேவர்களால் கன்னிகைக்கு முன்னமே கொடுக்கப்பட்ட வரமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் கன்னிகையினால் விரும்பப்படாதவனுக்குக் கன்னிகையைக் கொடுக்கலாகாதென்பது ரிஷிகளால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஏனெனில், காமஸூக்தத்தைக் காரணமாகவுடைய ஸந்ததிக்குக் கன்னிகைதானே ஆதாரமென்று நான் நினைக்கிறேன் விவாகஞ்செய்துகொண்ட ஸதீபுருஷர்கள்கூடப் பழகினபிறகும் பலகுற்றங்களிருப்பதைக் காண்பதனால் சுல்கம் நிச்சயத்திற்குக் காரணமாக ஒருகாலுமிருந்ததில்லை அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன், கேள் நான் அங்கர், மகதர், காசியர், கோஸலர் ஆகிய ராஜாக்களெல்லாரையும்வென்று இரண்டு கன்னிகைகளை விசித்ரவீரியனுக்குக் கொண்டுவந்தேன் அவர்களில் ஒருத்திக்குப் [2] பாணிக்கிரகணமாயிற்று, மற்றொருத்திக்குச் [3] சுல்கமாத்திரம்

[1] விவாஹஞ்செய்துகொண்டு அனுகூலமாக ஆபரணங்களை அவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கன்னிகையைக் கொடுப்பது என்றுங்கொள்ளலாம் [2] அம்பாலிகை அம்பிகையிருவரும் ஒருவகைக் குணம்பற்றி ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டனர் [3] பீஷ்மர் ஜயித்துக்கொண்டுவந்தமையால் அம்பைக்குச் சுல்கமாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது

காடுக்கப்பட்டிருந்தது கௌரவரும் என்பிதாவுமாகிய 'பாஹ்லீக
ராஜா அந்தக்கன்னிகைகளில் பாணிக்கிரகணம் செய்யப்படாதவளை
ருக்கேயேவிட்டுவிடலாமென்றும் மற்றவளை விவாகஞ்செய்யலாமென்
றும் சொன்னார் என்பிதாவின்சொல்லில் நான் ஸந்தேகப்பட்டு மற
வர்களையும் கேட்டேன் அந்தஎன்பிதாவுக்குத் தர்மமிருக்கவேண்டு
மென்பதுபற்றி எனக்குவிருப்பம் மிக அதிகமாயிருந்தது ராஜனே!
தனால், ஆசாரத்தைநடத்தவிரும்பினநான் ஆசாரத்தை ஸரியாகத்
தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்று பலமுறை சொன்னேன்
ஹாராஜனே! நான் இந்தச்சொல்லைச் சொன்னபிறகு, தர்மத்தை
டத்துகிறவரிற் சிறந்தவரான என்துபிதாவான பாஹ்லீகர், 'உங்க
ந்தக்குக் கன்னியாசுல்கத்தினாலேயா நிச்சயம்? பாணிக்கிரகணத்தி
னால் இல்லையென்றால் சுல்கம்வாங்கிக்கொண்டவன் அக்னியில் பொரி
ஹோமம் செய்பவனான வேறுவரனைத் தேடலாமென்று தர்மசாஸ
திரம் சொல்லுகிறது தர்மசாஸ்திரந்தெரிந்தவர்கள் வாய்ச்சொல்லை
ச்சயமாகச்சொல்லவில்லை நிச்சயம் சுல்கத்தினாலன்றிப் பாணிக்கிர
ணத்தினாலன்றென்பவர்களுக்கும் பகிரங்கமாகப் பேசுவதற்குமட்டு
ருமம், கன்னிகாதானத்தைத் தீர்மானப்படுத்துவதாகிறதில்லை சுல
த்தையே க்ரயமாக நினைப்பவர் தர்மந்தெரிந்தவராகார் அவர்களுக்
குக் கன்னிகையைக் கொடுக்கவுமாகாது அப்படிப்பட்ட கன்னி
கையை வாங்கவுமாகாது பார்யையைவிற்பதும் வாங்குவதும் எவ
கையிலுந்தகாது தாஸிகளைப்போலக் கன்னிகைகளை விற்றுக்
கொண்டும் வாங்கிக்கொண்டுமிருக்கும் பாவஎண்ணமுள்ள பொரு
ளாசைக்காரர்களுக்குத்தான் சுல்கமே நிச்சயமாகும் இந்தவிஷயத்
தில் ஸத்யவான் என்னுமரசனைப்பார்த்து, ஜனங்கள், 'மிகத்தெரிந்த
வனே! சுல்கம்வாங்கப்பட்ட கன்னிகைக்குச் சுல்கங்கொடுத்தவன்
இறந்துபோனால் வேறொருவன் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யலாமா? இவ
விஷயத்தில் எங்களுக்குத் தர்மஸந்தேகமிருக்கிறது அதை நீ போக்
கக்கடவாய் நீ அறிந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவனல்லையோ?
உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளவிரும்பும் எங்களுக்கு நீ கண்ணாயிருக்
கக்கடவாய்' என்றுகேட்டனர் இவ்வாறுகேட்கின்ற ஜனங்கள் எல்
லாரையும்பார்த்து, ஸத்யவான், 'யாருக்கு இஷ்டமோ அவனுக்குக்
கன்னிகையைக் கொடுக்கலாம் அதில் ஸந்தேகப்படவேண்டியதில்லை
சுல்கங்கொடுத்தவன் ஜீவித்திருக்கையிலேயே இப்படிச்செய்கிறார்கள்
இறந்தவன்விஷயத்தில் ஸந்தேகமேஇல்லை (பாணிக்கிரகணம்)செய்யப்
பட்ட கன்னிகையானவள் மைத்துனனை அடையவாவதுவேண்டும்,

அல்லது, பாணிக்கிரகணம்செய்தவனையே அனுஸரித்துத் தவம்செய்
வாவதுவேண்டும் ஏனெனில், அவள் பாணிக்கிரகணம்செய்த
னுக்கு உரியவளாயினள் சிலர் (வரனிறந்தஸந்தாபத்தில்) மைத்து
னைச்சேரவேண்டுமென்றே விதிக்கின்றனர், மற்றும்சிலர் இஷ்
மிருந்தால் சேரலாமென்று கூறுகின்றனர் இப்படிச்சொல்லுகிற இ
வகைத் தாமசாஸ்திரதாரும் பாணிக்கிரகணம்செய்வதற்குமுன்ன
ஸந்தாபம்நேரிடுமாயின் மேற்சொன்ன நிச்சயத்தை ஒத்துக்கூ
கின்றனர் எல்லாமங்களங்களுக்கும் மந்திரங்கள் காரணம் பொ
சொல்வது பாவம் பாணிக்கிரகணமந்திரங்கள் [1] ஏழாவதடியில்தா
முடிவுபெறும் ஜலத்தோடு தானம்செய்யப்பட்டுப் பாணிக்கிரகண
செய்யப்பெற்றபிறகுதான் அவனுக்கு அவள் மனைவியாவாள் கன்னி
தானத்தைவிதிக்கும் தாமசாஸ்திரஜ்ஞர்களே இதை இவ்விதமாக
தான் நிச்சயிக்கின்றனர் பிராமமணோத்தமன் தனக்கு அனுகூ
மானவளும் வசப்பட்டவளும் சகோதரனால் அக்னிசாக்ஷியாகக்கொடு
க்கப்பட்டவளுமாகிய பாரியையைச் சாஸ்திரப்படி அக்னிப்பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து விவாகம்செய்துகொள்ளவேண்டும்' என்றான்" எ
ன்றார்

எண்பதாவது அத்யாயம்

# தான தாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சுல்கம்வாங்கின கன்னிகை கணவனில்லாவிடில் செய்யவேண்டிய விதியும், பெண்களுக்குத் தாயபாகமுதலியவையும்)

"யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! [2] கன்னிகைக்குச் சுல்கம்வாங்கின்
பிறகு வரன் இல்லாவிடின் அவளுக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன
அதனை எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
"பிள்ளையில்லாதக்கப்பன் மிக்கபொருள்வாங்கிக்கொண்டு [3] அ
தப்பெண்ணையே எதிர்பாராதிருந்தாலும் அல்லது அந்தப்பெண்ணே
[4] சுல்கம் வாங்கினவளாயிருந்தாலும் சுல்கம் கொடுத்தவனால் அவள்

[1] விவாஹத்தில் ஸப்தபதியென்பது ஒருகிரியை

[2] சுல்கம்கொடுத்தவன் தேசாந்தரம்சென்றிருந்து அவனுக்குப்பயந்து
வேறுயாரும் கன்னிகையை வரியாமலிருந்தால் தகப்பன்செய்யவேண்
டியதென்னவென்பது கேள்வியின் கருத்து

[3] அந்தப்பெண்வயிற்று ஸந்ததியையே

[4] 'சுல்கம் வாங்காமலிருந்தாலும்' என்பது வேறுபாடம்

லககுவாஙகபபடடவளாகிருள அவள கூடியவரையில [1] நியாய னவழியினல அநதததகபபனுககாக ஸநததியையடைய விருமப ணடும ஆதலால, அவளவிஷயததில மநதிரபூாவமான விவாக ஸகாரததை (வேறு) யாரும செயயலாகாது [2] தகபபனிடததி யே அநதககனனிகையைககேடக அவனகடடளையினல அவள தை ஒததுககொணடவள தாமநதெரிநதசிலா அநதபபிதாசெயத ரியததை ஒபபுககொளகினறனா, மறறுமசிலா ஒபபுவதிலலை யோககியாகள இபபடிசசெயயவிலலை, மறறுமசிலா ஒருகாலததில யததுமிருககினறனா ஸாதுககளுடைய ஆசாரநதான தாமததை றியுமவகைகளில மிககசிறநதது இநதவிஷயததில விதேகதேசத சரும மகாதமாவுமான ஜனகராஜபோனுகிய ஸுகரது எனபவன நவாககியம சொலலியிருககிருன 'அயோககியாகளால அனுஷடிககப பட வழியைபபறறிச சொலவதும கேடபதும ஸநதேகபபடுவதும படிககூடும? யோககியாகளுடைய மாாககததையே இபபடிபபட னறு கணடறியவேணடும ஆஸுரவிவாகததினல கனனிகையைக ாடுபபதெனனும தாமமானது தாமததிறகு விரோதநதான மூந னவாகள செயதகாரியததிலும இநதவிஷயததை நாமகேடடிலம னவி கணவன எனனும ஸமபநதமானது பெண ஆண இருவருக னறுதான சோககையினபமும தாமமும இருவருககும ஒனறு ன' எனறு அவவரசன சொனனன'' எனருா

யுதிஷடிரா, "ஒருதனுககுப பெணணும புதரனைபபோலாகத நதவளா? ஆனல, அவள தன முனனோருடைய ஆஸதியை னன முறையால அடைகிருள?'' எனறுகேடக, பீஷமா சொலல னா "தான எபபடியோ அபபடியேதான புதரன பெணணும ளைககு ஒபபானவளதான ஆகையால, தானகவே பெணணிருக மபோது வேறொருவன சொததை எபபடியெடுததுககொளள ம? தாயினுடைய ஸதரீதனமெலலாம பெணணினபாகநதான ளையிலலாத தகபபனுடைய ஆஸதியைப பெணணினபிளளையே

1 தேசாநதரஞசெனற கணவனவிஷயம, 'மேலானவாகளை அடைவ தனனுமவழியால அநதககணவனுககாக ஸநததியை அடையவிருமப வணடும அபபடிபபிறபபவன பிளளையிலலாதபாடடனுககும சுலகம ாடுததவனுககும பயனபடுவான' எனபது பழையவுரை

2 'ஒருவன சுலகமகொடாமல தகபபனிடததிலேயே கனனிகை யககேடக, அவனகடடளையினல அவள அதை ஒததுககொணடிருந ால அவனும சுலகமகொடுததவனவிஷயததிற சொன்னதாமததையே னுஷடிககவேணடுமே' எனபது பழைய உரை

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் ஏனெனில், அவன் தன் தந்தைக்கும் த
தாயின் தந்தைக்கும் பிண்டங்களைக் கொடுக்கிறான் மகனுக்கு
பெண்ணின்மகனுக்கும் தர்மவிஷயத்தில் பேதமேயில்லை 1 சில இட
களில் பெண்ணுக்குச்சமமாகப் பிள்ளையையும் ஜனங்கள் விரும்புகி
றனர் மற்றும் சில இடங்களில் ஆண்பிள்ளைபிறந்திருந்தும் பெ
ணைச்சிறப்பிக்கின்றனர் தௌகித்ரனால் நேரிடும் பிண்டமுதலான
மந்தான் அதற்குக் 2 காரணமென்று நினைக்கிறேன் விக்கிரயம்செ
ய்யப்பட்ட பெண்ணின்பிள்ளைகள் அவள் தந்தையைச் சேர்ந்தவர்கள
கவே ஆகின்றனர் 3 ஆஸுர விவாகத்தினால் பிறந்தபிள்ளைக
பொறாமையுள்ளவர்களும் பாபத்தைய்திகமாகச்செய்பவர்களும் பி
சொத்தைக்கவர்கிறவர்களும் வஞ்சகம்செய்பவர்களும் தர்மத்திற
மாறான நடக்கையுள்ளவர்களுமாகிறார்கள் இந்தவிஷயத்தில் தா
மும் பூர்வசரித்ரமுந்தெரிந்தவர்கள் தர்மத்திற்கு ஆதாரமான த
சாஸ்திரங்களிற் சேர்க்கப்பட்டவையும் யமனால் சொல்லப்பட்டவை
மான சுலோகங்களை உரைக்கின்றனர் அவை, 'தன்பிழைப்புக்காக
தன்புத்திரனை விக்கிரயம்செய்து பணத்தைவிரும்புகிறவனும் சுல்க
வாங்கிக்கொண்டு கன்னிகையைக் கொடுப்பவனும் ஆகிய மூடமனித
ஏழுலோகங்களுக்குமகிழ்ப்பட்ட 4 காலசூத்ரமெனனும் பெயருடை
மிகக்கொடிய நரகத்தில் வேர்வையையும் மூத்திரத்தையும் மலத்தை
யும் தின்றுகொண்டிருப்பான் ஆர்ஷவிவாகத்தில் இரண்டுபசுமா
கள் சுல்கமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர் அதுவும் பிசகுதான்
ராஜனே! அல்பமாயிருந்தாலும் பெரிதாயிருந்தாலும் அது அ
அளவுள்ளவிலைதானே சிலரால் இது நடத்தப்பட்டிருந்தபோதிலு
எக்காலத்திற்குமுரிய தர்மமாகாது அனேகர் லோபத்தினால் பி
விருத்திப்பதைக் காண்கிறோம் தம்வசத்திலுள்ளசிறுமியைப் ப
வந்தமாக 5 அனுபவிப்பவரும் பாவம்செய்பவர்கள் அவர்கள் குரு
டிருள் எனனும் நரகத்தில் விழுந்துகிடக்கின்றனர் வேறுமனிதனையு
கூட விக்கிரயம்செய்யலாகாது தனஸந்ததிகளைப்பற்றிச் சொல்
வேண்டுமா? பாவமடியாகவந்த அந்தப்பொருள்களினால் ஒருபுண்ணி
மும் உண்டாவதில்லை' என்பவை

1 'வேறுகோத்ரத்திலிருக்கும் புத்ரிகையானபெண் இரண்டுபங்கை
யும் ஔரசனானபுத்திரன் மூன்றுபங்கையும் வேறிடத்தில் பிறந்தத்தத்த
முதலிய புத்ரர் இரண்டுபங்கையும் புத்ரிகைமூன்றுபங்கையும் அடைய
வேண்டும்' என்பது பழையஉரை 2 இங்கு வேறுபாடுகொண்டு
'காரண மன்றென்று நினைக்கிறேன் விக்கிரயம்செய்யப்பட்டபெண்ணி
பிள்ளைகள் தம்பிதாவைச் சேர்ந்தவர்களே ஆகின்றனர்' என்பது பழை
உரை 3 பணம்வாங்கிப் பெண்கொடுப்பது 4 'காலசம' என்பதுமூலம
5 பைசாச விவாகம

எணபததோராவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பெண்களுக்குப்பொருள்கொடுத்தல் அன்போடுநடத்தல்முதலியன),

பூாவசரிததிரமறிநதவாகள 1 வாலமீகியினவசனததை உதாக
ஙகினறனா எநதக கனனிகையினதனததில ஒனறையும அவள
ாயதநதைமுதலியசுறறததாா எடுததுககொளளவிலலையோ அவளு
டையவிவாகம விககிரயமாவதிலலை அநதததனமானது சனனிகை
ளுககுமரியாதை அனபினகுறிபபாக அதைககொடுககவேணடுவது
வசியம வாஙகினதனஙகளையெலலாம மிசசமினறிக கனனிகைக
க கொடுததுவிடவேணடும விசேஷமானமஙகளஙகளைவிருமபுகிற
ாயதநதையரும சகோதராகளும மாமிமாமனகளும மைததுனா
ளும கனனிகைகளைக கௌரவிககவும அனபுபாராடடவுமவேண
ம பெணஸநதோஷமடையாவிடடால அவள அநதப புருஷனை
நதோஷபபடுததமாடடாள புருஷனுககு ஸநதோஷமிலலாவிடின
நததிவிருததியாவதிலலை அரசனே! மாதாகளைக கௌரவிககவும
னபுபாராடடவுமவேணடும எநதவீடடில மஙகையா கௌரவிக
படுகினறனரோ அநதவீடடில தேவாகள ஸநதோஷிககினறனா
நதவீடடில மஙகையா கௌரவிககபபடவிலலையோ அநதவீடடில
லாககிரியைகளும வீண எபபோது பெணகள கணணீாவிடுகின
னரோ அபபோதே அநதவீடு இலலை அரசனே! பெணகளினால
பிககபபடடவீடுகள பேயினால பீடிககபபடடவைபோல அழகிலலா
லும விளஙகாமலும விருததியாகாமலுமபோகினறன மனுவான
ா தாம ஸவாககமசெலவதறகுமுன, 'மனிதாகளே! பெணகள பல
லாதவாகள, எளிதில வசபபடுததககூடியவாகள, நலலமனமுள
வாகள, ஸதயததை 2 ஜயிபபவாகள, பொறுமையுளளவாகள, கௌ
வததையே விருமபுகிறவாகள, கோபமும அனபுமுளளவாகள,
தலால, கௌரவிபபதறகுரியவாகள மனிதாகளே! அவாகளைச
களரவபபடுததுஙகள மடநதையரைபபறறியதே தாமம காம
பாகஙகளெனததும பூஜைகளும நமஸகாரஙகளும அவாகளைபபற
யே உஙகளுககு உணடாகவேணடும ஸநததியை உணடாககுவதும
ணடானதைககாபபதும உலகவாழககையினானநதமும பெணகளால

1 'பராசேதஸஸ்ய' எனபதுமூலம, 'தக்ஷருடைய' எனபது பழைய
ரை 2 பொயசொலலுகிறவா

உணடாயிருபபதைப பாருஙகள அவாகளை வெகுமானிததால எ
லாபபயனகளையும பெறுவீாகள' எனறுசொலலிப பெணகளைப பு
ஷாகளிடம ஒபபிததா விதேகராஜரினபெணணுகிய ஸீதையும இந
விஷயததில ஒருசுலோகம சொலலியிருககிருள அதனபொருள
'பெணகளுககு யாகமும ஶ்ராததமும உபவாஸமும ஒனறுமிலலை த
கணவனுககுப பணிவிடைசெயவதுதான தாமம அதனுலேதா
அவாகள ஸ்வாககததை ஜயிபபாாகள இளமையிலதநதையும ப
வததிறகணவனும முதுமையிலபுததிராகளும காபபாறறுகினறனா
ஆதலால, பெணகள ஸ்வதநதிரமாயிருககததககாது' எனபது இவ
கள பெணகளெனறு பெயருளளலக்ஷ்மிகளே நனமையைவிருமபுகி
வன இவாகளை வெகுமானிககவேணடும பாரதனே! அனபுபாரா
டபபடடும வேணடினதையளிககபபடடுமிருககிற பெணணெனவ
லக்ஷ்மியேயாகிறுள'' எனறுா

---

## எணபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பலவர்ணப் பெண்களிடம் பிறந்தபுத்ரர்களுக்குப்
பொருளைப்பாகித்தல் முதலியன)

யுதிஷடிரா, "சாஸதிரஙகளில விதிககபபடடனவெலலாந தெரி
தவரே! ராஜதாமஙதெரிநதவாகளிறசிறநதவரே! பிதாமஹரே! எல
ஸநதேகஙகளையும முழுதும ஒழிககததககவா நீா ஒருவரே பூமியி
பெயாபெறறவா எனககு ஒருஸநதேகமிருககிறது அதை என
குசசொலலும (சொலலததககவா யாருமறறுபபோன) இநதக கஷ்
மான ஆபததகாலததில வேறுயாரை நாஙகள கேடபோம வேநதரே
இநத ஸநதேகமுணடாயிருபபதைபபறறி வேறுயாரையும நாஙக
கேடகமாடடோம சிறநதகைகளையுடையவரே! தாமமாககத
அனுஸரிககுமமனிதனானகேடகபபோகுமவிஷயததிலசெயயவே
டியது எனனவெனபதை முழுதும நீா உரைககககடவீா பிதாமஹரே
பெணஸஙகததைவிருமபுகிற பிராமமணனுககுப பிரமம க்ஷததிரி
வைஶ்ய சூததிரரெனனும நாலுஜாதிபபெணகளும மனைவிகளா
விதிககபபடடிருககினறனா கௌரவஶ்ரேஷடரே! அவாகளெலல
ருககுமபிறநதபிளளைகளுள வரிசைபபடி பிதாவினுடையதாயபா
முதலியவறறிறகுரியவன யாவன? பிதாமஹரே! பிதாவினுடை

னததில எவன எவவளவு எடுததுககொளளவேணடும? அவாக
ளை விபாகம எபபடி விதிககபபடடிருககிறது? இதை நீா சொலல
ருமபுகிறேன" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா
"யுதிஷடிர! பிராமமணன க்ஷததிரியன வைசியன இமமூனறு
ணததாரும துவிஜா பிராமமணனுககு விவாகதாமமானது இம
னறு வாணஙகளிலதான விதிககபபடடது வீரனே! தாமத தவ
தலாலும பொருளாசையினாலும காமததினாலுந்தான பிராமமண
ககுச சூததிரபபெண மனைவியாவாள ஆனால, அதை ஆசாரததிற
ணடதுமிலலை, தாமசாஸதிரததிற கேடடதுமிலலை சூததிரபபெண
ணப படுககையிலேறவிடுவதனால பிராமமணன கீழககதிககுப
பாவான, சாஸதிரததிறசொலலபபடட கிரியையினால பிராயசசித
ம செயவதறகுரியவனாகிறான யுதிஷடிர! சூததிரபபெணணினிடம
நததிகளுணடானால பிராயசசிததம இரடடிககும பாரதனே! இனி
சாதது விஷயமான நியமததை உனககுசசொலலுவேன
யுதிஷடிர! பிராமமணபபெணணின புதரன முதலில பிதாவின
னததில ஒருபாதியையும லக்ஷணமுளளவிருஷபம ரதமுதலான
கயமானபொருளகளையும எடுததுககொளளலாம பிராமமண
டைய மிசசசசொததைப பததுபபஙகுகளாகப பகுதது அநதப
தருதனததிலும நாலுபஙகுகளை அவனே எடுததுககொளளவேண
ம க்ஷததிரியபபெணணுககுபபிறநத புதரனும பிராமமணனதான,
நதேகமிலலை அவன தாயககுளள சிறபபினால மூனறுபாகஙகளை
டுததுககொளளததககவன யுதிஷடிர! மூனறாவது வாணமான
வசியபபெணணினிடம பிராமமணனுககுபபிறநதவன மேற
சானன பிராமமணஸொததில இரணடுபாகஙகளை எடுததுககொளள
வணடும சூததிரபபெணணினிடம பிராமமணனுககுபபிறநதவன
ருகாலும சொததில தாயபாகம கொடுககததகாதவனெனறே சொல
பபடுகிறான பாரதனே! ஆயினும, பததுபபஙகாகப பகுககபபடட
பாருளில சிறிதான ஒருபாகததையாவது சூததிரபபெணணின மக
நுககுக கொடுககவேணடும இதுதான முறை ஆனால, ஒரு வாணத
பபெணகளிடததில பிறநதபிளளைகளுககுப பாகஙகளைச சமமாகச
சயயவேணடும சூததிரபபெணணுககுப பிறநத பிளளைகள கலவித
தாசசியிலலாமையால, பிராமமணனலலாதவரெனறு நினைககபபடு
னறனா மறற மூனறுவாணப பெணகளிடததிலும பிராமமணனுக
பபிறநதவன பிராமமணனாவான நானகுவாணஙகளதாம சாஸதிரங
ளிற சொலலபபடடிருககினறன ஐநதாவதுவாணம சாஸதிரததாலறி

யபபடவிலலை சூதரபபெணணின புதரன (பிரிககபபடட பிதருதன
தில) பததில ஒருபஙகை எடுததுககொளளலாம அதுவும தனபிதா
ஞல கொடுககபபடடதை எடுததுககொளளலாமேயனறிக கொடுகக
படாததை எடுததுககொளளததகாது பாரதனே ! பிதாவானவன சூ
திரபபெணணின பிளளைகளும தனததை அவசியமகொடுககவேவே
டும அருளே முகயமான தாமமெனபதனுல அவனுககுக கொடுபபத
எவளிடததில உணடாகும ஸநததியும ஈனமைககேஆகும பாரதனே
ஒருவன புததிரனுளளவனுயிருநதாலும இலலாவிடடாலும சூததிர
பெணணினபிளளைககுப பததிலஒருபாகததிறகுமேல கொடுகக
தகாது பெணணுககு நாலிலஒருபாகம தாமசாஸதிரததிலவிதிககபப
டிருககிறது ஸகோதரனிலலாதபெண முழுசசொததுககும உரிய
ளெனறு சிலரும பாதிசசொததுககுரியவளெனறு மறறும சிலரு
நினைககினறனா பிராமமணனுககு மூனறுவருஷததிறகுச சாபபா
டுககுவேணடியதறகுமேல அதிக திரவியமிருககுமாஞல அநதத தி
வியததைககொணடு யாகமசெயதுவிடவேணடும வீணுகபபொருளை
சேரககலாகாது ஒருவன மனைவிககுத தனபொருளில மூவாயிர
துககு மேறபடட தாயபாகததைக கொடுககவேணடும அவள த
பாத்தாவிஞலகொடுககபபடடஅநததனததை ஸவதந்திரமாக அனு
விககலாம பெணகளுககுப புருஷனகொடுதத தாயபாகமுதலி
தனததிறகு அவாகள அனுபவிபபதே பலனெனறு சொலலபப
கிறது பெணகள பிதாவினசொததை அபகரிபபது எவவகையிலு
கூடாது யுதிஷடிர ! பிராமமணபபெணணுககுத தநதையிஞல கொடு
ககபபடட திரவியததை அவளபெண எடுததுககொள்ளவேணடு
அவள தனதநதைககுப புதரனபோனறவளே கௌரவனே ! அ
சனே ! அவளைய புதரனுககுச சமமெனறே தாமசாஸதிரம விதி
கிறது பரதஸரேஷடனே ! இநததததாமம இவவாறுதான சொலல
படடிருககிறது இவவாறு தாமததைநினைததுப பணததை ஒருவன
வீணுகச சேரககலாகாது " எனறா

யுதிஷடிரா, " பிராமமணனுககுச சூததிரபபெணணிடம பிறநத
பிளளைககுச சொததுககொடுபபது அவசியமிலலையெனறு சொலலப
படடிருநதால எநத விசேஷஅனபிஞல பததில ஒருபஙகாவது அவ
னுககுக கொடுககபபடும ? பிராமமணனுககுப பிராமமணபபெணணி
னிடததில பிறநதவன பிராமமணனெனபதில ஸநதேகமிலலை க்ஷத
திரியபபெணணினிடததிலும வைசியபபெணணினிடததிலும பிற
தவரும பிராமமணாதாமே ? ராஜஸரேஷடரே ! மூனறு வாணததிற

றந்தவரும் பிராம்மணரென்று நீரே சொன்னீரன்றோ? இவர்கள் ஏற
க்குறைவாகப் பாகமெடுத்துக்கொள்வது ஏன்?'' என்றுகேட்க, பீஷ
் சொல்லலானர்:

''வீரனே! உலகத்தில் மனைவியைத் தாரமென்ற ஒருபெயரினல்
ழங்குகின்றனர். ஓரேபெயரால் சொன்னலும் அவர்களுள் வேறு
டு மிக அதிகமாயிருக்கிறது. முதலில் மற்ற மூன்றுஜாதிப்பெண்களை
வாகஞ்செய்துகொண்டு கடைசியில் பிராமணஜாதிப்பெண்ணை ஒரு
ன் விவாகஞ்செய்வனாயினும் அந்தப் பிராம்மணஜாதிப்பெண்ணே
வர்களில் மூத்தவளும் மற்றவர்களால் பூஜிக்கப்படத்தக்கவளும்
றவரிலும் மிகச்சிறந்தவளுமாவாள். அந்தப் பிராம்மணப்பெண்ணி
க்கும்போது புருஷனுக்கு ஸ்நானத்தையும் அலங்காரத்தையும் பல்
லக்கும் ஸாதனத்தையும் அப்யங்கத்தையும் ஹவ்யகவ்யங்களையும்
ருகஸ்தாச்ரமதர்மத்திற்குரிய மற்றவற்றையும் வேறு ஒருத்தியும்
சய்யத்தகாது. யுதிஷ்டிர! பிராமணனுக்குப் பிராமணப்பெண்தான்
லலாம் செய்யவேண்டும். அன்னம் பானம் புஷ்பம் ஆடைஆபரணம்
வற்றைக் கணவனுக்குப் பிராம்மணப்பெண்ணே கொடுக்கவேண்டும்.
வள்தான் மிகச்சிறந்தவள். கௌரவனே! மஹாராஜனே! மனுவி
ல் சொல்லப்பட்ட தர்மசாஸ்திரத்திலும் இதுதானெப்போதுமுள்ள
ர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. யுதிஷ்டிர! ஒருவன் காமத்தினல்
த்தற்கு மாறாக நடத்துவனாயின் அவன் பிராம்மணஜாதியிற் பிறந்த
ண்டாளனைப்போலவே முன்னேரால் நினைக்கப்படுகிறான். அரசனே!
ராம்மணப்பெண்ணுக்கும் க்ஷத்ரியப்பெண்ணுக்கும் பிறந்தபுத்ரர்கள்
மமாயிருந்தபோதிலும் இரண்டுவர்ணங்களுக்குமுள்ள வேறுபாடு
வர்களுக்கும் இருக்கிறது. உலகத்தில் க்ஷத்திரியப்பெண் ஜாதியில்
ராம்மணப்பெண்ணுக்குச் சமமாகமாட்டாளன்றோ? ராஜச்ரேஷ்
னே! ஆதலால், பிராம்மணப்பெண்ணின் புத்ரன்தான் முதன்மையும்
றந்தவனும் ஆவான். யுதிஷ்டிர! அவன்தான் பிதாவின் தனத்தில்மிக
திகமாகப் பாகமெடுத்துக் கொள்ளத்தக்கவன். எப்படி க்ஷத்திரியப்
பண் ஒருகாலும் பிராம்மணப்பெண்ணுக்குச் சமமாகாளோ அப்ப
யே வைசியப்பெண்ணும் க்ஷத்திரியப்பெண்ணுக்குச் சமமாவது எப்
பொழுதுமில்லை. யுதிஷ்டிர! ராஜனே! லக்ஷ்மி ராஜ்யம் பொக்கசம்
லசூழ்ந்தபுவனி இவையெல்லாம் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்
பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. க்ஷத்திரியன் தன்தர்மத்தினல்
மிகப்பெரிய ஐசுவரியத்தை அடைகிறான். ராஜனே! தண்டத்தைவகிப்
வன் அரசன்தான். க்ஷத்திரியனின்றி ரக்ஷணமில்லை. மகானுபாவர்க
ான பிராம்மணர்களோ தேவருக்குந்தேவர். அவர்களிடத்தில் அர

சன முறைபபடி பூஜிதது நடநதுகொளளவேணடும அரசனனவன
ரிஷிகளாலவிதிககபபடடதும நெடுஙகாலமாயுளளதுமான தாமதஞ
அறிநது அதுகெடுமபோது கெடாமலிருககுமபடி க்ஷததிரியதாமதந
ஞல பிரஜாபரிபாலனம செயயவேணடும எலலாவாணததாருடைய
தனம தாரமுதலியவையனைததும பறிபபவாகளால பறிககபபடுவ
வறறை அரசன காபபாறறுகிறுன ஆதலால, க்ஷததிரியபபெணணின
புததிரன வைசியபபெணணின புததிரனைவிடச சிறநதவனெனபதில
ஸநதேகமிலலை யுதிஷடிா! அவனும பிதாவினசொததில வைசியப
பெணணின புததிரனைவிட அதிகபாகம எடுததுககொளளததககவன"
என்ருா

யுதிஷடிரா, "ராஜாவானபிதாமஹரே! பிராமமணனைபபறறி
சாஸதிரபபிரகாரம நீா சொனனீா மறறவாணஙகளுககுப பாகவிப
வஸதை எபபடியாம?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலாஞா

"கௌரவனே! க்ஷததிரியனுககு[1] இரணடுஜாதிபபெணகள பாா
யைகளாக விதிககபபடடிருககினறனா மூனருவது மனைவி சூததிரப
பெணணும இருககலாம ஆனுல, அதை ஆசாரததிலகணடதும தாம
சாஸதிரததில கேடடதுமிலலை யுதிஷடிர! க்ஷததிரியாகளுககுப
பிராமமணாகளுககுச சொனனமுறைதான ராஜனே! க்ஷததிரியன
ஸொததை எணபகுதிகளாகப பகுககவேணடும க்ஷததிரியபபெண
ணினபிளளை அநதபபிதாவின சொததின பாகஙகளில நாலுபஙகுஎடுத
துககொளளவேணடும பிதா யுததததில ஸமபாதிதத ஸொததுஎதுவா
யிருநதாலும அதை அவனே எடுததுககொளளவேணடும வைசியப
பெணணினமகன மூனறுபாகஙகளையும சூததிரபபெணணின மகன
மிசசமுளள ஒரு பாகததையும எடுததுககொளளவேணடும அநதச
சூததிரபபெணணின மகனும பிதாகொடுததனைததான பெறறுக
கொளளலாம, கொடாமல எடுததுககொளளததகாது கௌரவனே
வைசியனுககு வைசியஜாதிபபெண ஒருததியே பாாயையாயிருகக
வேணடும சூததிரபபெண இரணடாவதுமனைவியாயிருககலாம ஆனுல,
அதைஆசாரததிறகணடதும தாமசாஸதிரததிறகேடடதுமிலலை பரத
ஸரேஷடனே! குநதிபுததிரனே! வைசியபபெணணினிடததிலும சூத
திரபபெணணினிடததிலும சேருகிறவைசியனுககு அவவிரணடுபுத
ராகளவிஷயததிலும பாகவிபவஸதை சொலலபபடடிருககிறது பரத
ஸரேஷடனே! வைசியனுடைய சொததை ஐநது பாகஙகளாகசசெயய
வேணடும ராஜனே! அவவிரணடுபெணகளின பிளளைகளுககும தாய
பாகததைபபறறிசசொலவேன வைசியபபெணணின மகன பிதாவின

1 க்ஷததிரியவைஶயஜாதிபபெணகள

நனததில ஐநதிலநாலுபாகஙகளை எடுததுக கொளளவேணடும பாரத
னே! சூததிரபபெணணின புதலவனுககு ஐநதிலொருபாகநதான
விதிககபபடடது அவனும தநதைகொடுததுததான எடுததுககொளள
வேணடும, கொடாமல எடுததுககொளளததகாது மூனறுவாணததா
ருககும பிறநதசூததிரனும எபபோதும பிதா தனமகொடுபபதறகுத
தான உரியவன (தானுகஎடுததுககொளளததகாது) சூததிரனுக
குத தனவாணததில பிறநதவளதான மனைவியாகலாம மறறவா
ணததிலபிறநதவள எவவகையிலும மனைவியாகததகாள அவனுககு
நூறுபுததிராகள இருநதாலும அவாகளுககு ஸொதது ஸமபாகமாக
வேணடும எலலாவாணஙகளிலுமே தனககுசசரியான வாணஜ்ஞப
பெணணுககுப பிறநத புதராகளுககுச சொததில ஏறறததாழவிலலா
மல ஸமபாகம விதிககபபடடிருககிறது ஆனால, மூததபுதரனுககுப
பொதுசசொததிலிருநது ஒருபாகம ஜயேஷடாமசமெனறு சொலலப
படுகிறது குநதிபுதரனே! தாயபாகததைப பறறிய இநதவிதி முனனா
பிரமமதேவரால சொலலபபடடது ராஜனே! ஒரேவாணததாரான
பெணகளிடததில பிறநதபிளளைகளுககும வேறுஒருவிசேஷமுணடு
அதாவது, ‘முனனேசொனன விவாகஙகளில முனமுனவிவாகஙகளின
சிறபபினால அநதஅநதப புதராகளுககும விசேஷமிருககிறது ஒரு
மனைவிககுபபிறநத புதராகளிலும ஜயேஷடன அதிகபாகததையுப
நடுவாமவன அதறகுககுறைநத பாகததையும கடைசியவன அதற
கும குறைவான பாகததையும எடுததுககொளளவேணடும’ எனபது
இவவாறு எலலாஜாதிகளிலும அதேவாணததுபபெணணுககுபபிறநத
புதரன சிறநதவன மரீசியின புதராரான காசியபமகரிஷியும இதைப
பறறி இபபடியே சொலலியிருககிறா” எனறா

---

எணபததுமூனறுவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்கரஜாதிகளின் வரலாறு முதலியன)

யுதிஷடிரா, “பிதாமஹரே! மனிதாகள பொருளையும காம
ததையும பறறியிருபபதனாலும இனனா இனனவாணமெனறு நி
சசயிககககூடாமையினாலும வாணததாரகளின தெரியாமையினாலு
வாணஙகள கலநதுபோகினறனவே மேறசொனன காரணஙகளினா
வாணஙகள கலநதவாணஙகளிறபிறநதவாகளுககுத தாமம எனன
காமஙகள எவை? அவறறை எனககுசசொலலும” எனறுகேடக,பீ
ஷமா சொலலலானா:—

"பிரஜைகளைப்படைத்த பிரமதேவர் முதலில் யாகத்திற்கா நாலுவர்ணங்களையும் நாலுவர்ணங்களுக்குமுரியகர்மங்களையும் பன தார் பிராமணனுக்கு நாலுவர்ணத்தவரும் பாரியைகள் [1] இரண வர்ணத்தவரிடத்தில்தான் பிராமணனுக்கே பிறக்கிறான் மற இரண்டு வர்ணத்தவரிடத்திலும் கிரமமாகக்குறைந்து தாயின்ஜா யாகவே புத்ரர்கள் பிறக்கிறார்கள் பிராமணனுக்குச் சூத்திரப்பெ ணினிடத்தில் பிறந்த புத்திரன் சவமென்னப்பட்ட சூத்திரனே [2] தானடினவனுக இருப்பதனுல அவனைப் பாரசவனென்று சொல் கின்றனர் அவன் தன் குலத்திறகேற்றபடி மற்றமூன்றுவர்ணங்களு கும் பணிசெய்துகொண்டிருக்கவேண்டும், தன் ஒழுக்கத்தை எ போதும் விடாமலிருக்கவேண்டும், எல்லாவிதத்தொழில்களையு தெரிந்துகொண்டு தன் குலத்தொழிலேயே கைப்பற்றவேண்டும் மூத வனுயிருந்தாலும் இளையவனுயிருந்தாலும் அவன் பிராமணர் பண விடையும் தானமும் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும் க்ஷத்திரியன சேரக்கூடியவர்கள் [3] மூன்று வர்ணத்துப்பெண்கள் அவர்களில் மு இருவரிடத்தில் இவன் க்ஷத்திரியனுக்கேபிறக்கிறான் மூன்றுவ வர்ணமாகிய சூத்திரப்பெண்ணினிடம்தாழ்ந்தஜாதியானஉக்ரர்களெ னப்படும் சூத்திரர்கள் பிறக்கின்றனரென்பது தர்மசாஸ்திரம் வைசி னுக்கு [4] இரண்டுபாரியைகள் அவ்விருவரிடத்திலும் வைசியனுக்கே பிறக்கிறான் சூத்திரனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணுகிய ஒருபாரியைதான அவள் சூத்திரனையே பெறுகிறாள் இதற்கு [5]மாருயிருப்பவன் மேலவ ணத்து ஸ்திரீகளைக் கெடுப்பவனுதலின் இழிவானவன் அவன் நாலுவ ணங்களுக்கும் விலக்கானதும் நாலுவர்ணங்களாலும் இகழப்பட்டது மாகிய ஜாதியை உண்டுபண்ணுகிறான் பிராமணஸ்திரீயினிடம் க்ஷ திரியன் யாகத்திற்கும் உபநயனத்திற்கும் தகாததும் அரசர்களிட தில் ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதே தொழிலாகவுடையதுமான ஸூதஜாதி யையும், வைசியன் எல்லாராலும் ஓதுக்கப்பட்ட மௌதகலயமென்று சொல்லப்பட்ட வைதேஹகஜாதியையும், சூத்திரன் மிக்கொடியதுப கொலைத்தொழிலிலிருப்பதும் ஊருக்குவெளியிலவஸிப்பதுமாகிய சண் டாளஜாதியையும் உத்பத்திசெய்கின்றனர் இதனுல இவர்கள் குலத் தைக்கெடுப்பவர்கள் புத்திமான்களிற்சிறந்தவனே! பிரபுவே! இப

1 பிரமக்ஷத்திரிய 2 சூத்திரனுக்கு மேற்பட்டிருப்பதனுல
3 க்ஷத்திரி வைசிய சூத்திரப்பெண்கள்
4 வைசியப்பெண்ணும் சூத்திரப்பெண்ணும்
5 மேலவர்ணத்துப்பெண்ணைப்புணரும் கீழ்வர்ணத்தோன

பாதுசொல்லப்பட்டவர்கள் வர்ணம்கெட்டுப்பிறந்தவர்கள் க்ஷத்
ரியப்பெண்ணினிடம் வைசியனுக்கு, வந்தியாக அரசர்களைத்துதி
செய்து ஜீவிக்கும் மாகதரும், சூத்திரனுக்கு மச்சங்களைக்கொல்லும்
ஷாதரென்னும்செம்பட்டவரும் முறைதவறுதலினால் உண்டாகின்ற
ர். வைசியப்பெண்ணினிடம் ஸம்பந்தப்பட்ட சூத்திரனுக்கு, தான
மபாதிக்குமதனத்தினால்ஜீவிப்பவனும் பிராம்மணர்கள் தகூஷிணைமுத
யவை வாங்கத்தகாதவனுமாகிய ஆயோகவனென்று சொல்லப்பட்ட
சசஜாதியான் பிறக்கிறான் இவர்களும் தங்கள்ஜாதிப்பெண்களிடத்
ல தங்கள்ஜாதிப்பிள்ளைகளையே உண்டாக்குகின்றனர் கீழ்ஜாதிப்
பண்களிடத்தில் தாய்ஜாதியைக்கொண்டு கீழ்ஜாதிப்பிள்ளைகளே
றக்கின்றனர் நான்குவர்ணங்களுள்ளும் [1] இரண்டுவர்ணத்துப்பெண்
ணிடத்தில் தமவர்ணத்துப்புத்திரனே பிறப்பதுபோலவே நான்குவர்
ணத்திலும்சேராதவர்களுக்கும் தம்ஜாதிப்பெண்ணினிடத்திலும் அடு
த கீழ்ஜாதிப்பெண்ணினிடத்திலும் பிறக்கும்புத்ரர்கள் தம்ஜாதி
ளேயாகிறார்கள் யாவரும் தம்மினமானபெண்களிடத்தில் தம
ாதிப்புத்ரர்களையே உண்டாக்குகின்றனர் ஒருவன்மனைவியிடத்தில்
றொருவன் சேருவதனால் இகழப்படும்புத்ரர்களை உண்டுபண்ணுகி
ான் சூத்திரன் பிராம்மணப்பெண்ணினிடத்தில் நான்குஜாதிகளி
லும்சேராத சண்டாளஜாதியை உண்டாக்குவதெப்படியோ அப்படி
யதான் நான்குஜாதிகளுக்கும்விலக்கானவன் இன்னும்விலக்கான
துரனைப்புண்டுபண்ணுகிறான் இப்படி விலக்கானவர்களாலும் விலக்
ானவர்க்கும்விலக்கானவர்களாலும் பிரதிலோமஜாதிகள் அதிகப்படு
ன்றன ஈனர்களிலும்ஈனர்கள் பிறக்கின்றனர் அதனால், வர்ணங்
ள [2]பதினைந்து சேரத்தகாதபெண்ணை ஒருவன்சேருவதனால் ஜாதி
ள கலந்துபோகின்றன நான்குஜாதியிலும்சேராதவர்களில் மாக
ர்களுக்கு ஸைரந்திரிகளிடம் அரசர்களுக்கு அலங்காரங்களும்
கைகால்பிடிப்பதுமுதலான உபசாரங்களும் செய்யத்தெரிந்தவனும்

---

1 தன்வர்ணம், அதற்கடுத்தகீழ்வர்ணம்

2 க்ஷத்திரியனுக்கும் வைசியனுக்கும் சூத்திரனுக்கும் மேற்குலத்துப்
பெண்களிடம்பிறந்தவைகள் மூன்று ஆயோகவனுக்கும் வைதேஹகனுக்
கும் நிஷாதனுக்கும் சண்டாளனுக்கும் க்ஷத்திரியஜாதிப்பெண்களிடம் பிற
ந்தவை நான்கு வைதேஹகனுக்கும் நிஷாதனுக்கும்சண்டாளனுக்கும் மாக
தஜாதிப்பெண்களிடம் பிறந்தவை மூன்று வைதேஹகனுக்கு ஆயோகவப்
பெண்ணினிடமும் நிஷாதஜாதிப்பெண்ணினிடமும் பிறந்தவை இரண்டு
சண்டாளனுக்கு நிஷாதஜாதிப்பெண்ணினிடம் பிறந்தது ஒன்று நிஷாத

அடிமையிலலாமலிருநதும அடிமைததனமையினல ஜீவிபபவனுமா
வன பிறககிருன ஆயோகவனுககு [1]க்ஷததிரியஜாதிபபெணணிட
வலேபோட்டுஜீவிபபவன பிறககிருன வைதேஹகனுககு மைரே
ெனனறுசொலலபபடட களவிறறுபபிழைபபவன பிறககிருன நிஷ
தனுககு ஓடததினல ஜீவிபபவனும அடிமையுமாகிய மதகுரன உ
டாகிருன சணடாளனுககுப பிணஙகாபபவனுகிய [2]ஶ்வபாகன பிற
கிருன பாவியானமாகததஜாதிபபெண வைதேஹகனிடம கொடி
வாகளும கபடததினல ஜீவிபபவாகளுமாகிய [3]மாமஸன, [4] ஸ்வா
கரன, [5]க்ஷெளதரன, [6]ஸெளகநதன எனறு பெயாபெறறநாலவரை
பெறுகிருள நிஷாதனுககுக கொடியவனும கபடததினல ஜீவிப
னும கழுதைகடடினவாகனஙகளில செலலுகிறவனுமாகிய மதராநாப
பிறககிருன சணடாளனுககுக கழுதை குதிரை யானைகளைப புசிப
வனும பிணஙகளின ஆடையுடுபபவனும உடைநதஓடுகளிலபுசிப
வனுமாகிய புலகஸன பிறககிருன வைதேஹகனுககு ஆயோக
ஜாதிபபெணகளிடததில க்ஷததரன அநதிரன ஊருககுவெளியி
வஸிபபவனுகிய [7]காராவரன இம்மூனறுஎனஜாதிகள பிறககினறன
நிஷாதஜாதிபபெணணிடததில வைதேஹகனுககுத [8] தோலவேலை
காரன பிறககிருன சணடாளனுககு மூஙகிலவேலைசெயபவனுகி
பாணடுஸெளபாகனெனனுமஜாதி உணடாகிறது நிஷாதனுக
வைதேஹகஜாதிபபெணணிடததில [9] ஆஹிணடகனெனபவன உ
டாகிருன சணடாளனுககுச சணடாளததொழிலேயே செயபவ
கியஸெளபாகன உணடாகிருன நிஷாதஜாதிபபெணணுககுச சண

---

னுககும சணடாளனுககும வைதேஹகஜாதிபபெணணினிடமபிறநதவ
இரணடு, 'ஸைரநதரியினிடம, ஆயோகவனுககு வலேபோட்டுஜீவிபப
னும வைதேஹகனுககு மாதுகனும, நிஷாதனுககு மதகுரனும, சணடா
னுககு ஶ்வபாகனும, ஆயோகவியினிடம, வைதேஹகனுககு கரூரனு
நிஷாதனுககு மதராநாபனும சணடாளனுககுப புலகஸனும, நிஷாதியின
டம,சணடாளனுககுப பாணடுஸெளபாகனும அநதேவஸாயியும வைதே
கனுககுக்ஷததரனும, வைதேஹகஜாதிபபெணணினிடம சணடாளனுக
ஸெளபாகனும நிஷாதனுககு ஆஹிணடகனும, நிஷாதியினிடம ஶூதி
னுககுக குககுடகனும, அமபஷடையினிடம வைதேஹகனுககு வேனனு
வராதயனும பிறககினறனா' எனபபதினைநதாககூறுவது பழையஉரை

1 வேறுபாடங்கொணடு, 'ஸைரநதரியினிடம' எனபது பழையஉரை
2 நாயைசசமைபபவன 3 மாமஸமவிறபவன 4 ருசிபதார்த்த
செயபவன 5 தேனெடுபபவன - 6 வாசனைபபொருளசெய்பவன
7 சிறைகாபபவன 8 சககிலியன 9 சமாசாரமகொணடுபோகிறவன

ளனிடம ஶமசானததிலிருபபவனும ஜாதியில சோாதவாகளாலும
ாககபபடாதவனுமாகிய [1] அநதேவஸாயி எனபவன பிறககிறுன
வவாறு தாயதநதையாகள வரைகடநது நடபபதனல ஜாதிகள
நது உணடாகிறவர்கள, மறைவாயிருநதாலும வெளிபபடையா
ருநதாலும, அவரவாதொழிலகளினுல அறியககூடியவாகள இவற
ள நானகுவாணஙகளுககுததாம வாணதாமஙகள உளளன, மறற
ணஙகளுககிலலை வாணதாமஙகள விடடஜாதிகள எணணிலலா
வை யாகஙகளிலலாமலும ஸாதுககளால சோககபபடாமலுமிருப
வாகள வாணஙகளுககு வெளிபபடடவாகளாகி இஷடபபடி ஆண
பணகள சேருவதனல அவரவாதொழிலுககுததககபடியும இருககு
டஙகளுககுத தககபடியும அனேக இழிசனா உணடாகினறனா,
முசநதிகளிலும ஶமசானஙகளிலும சிலமலைகளிலும மரஙகளினடி
ரிலும இருபபு அணிகளைப பூணடுகொணடும தஙகள தொழில
ளைச செயதுகொணடும வெளிபபடையாகவாசமசெயவாாகள,
லஙகாரஙகளையும மறறுமுளள கருவிகளையுமசெயது பசுககளுககும
ராமமணாகளுககும உதவிசெயவாாகள, ஸநதேகமிலலை ஆணமை
றசிறநதவனே! கொலலாமை தயை பொயயாமை பொறுமை தங
ள சரீரததைவிடடும பிறரைககாபபது இவைதாம ஜாதியிறசோாத
ாகளுககு நறகதிககுககாரணமாகினறன, அதில எனககு ஸநதேக
லலை புததிசாலியான மனிதன சாஸதிரததிலுபதேசிததபடி
பூராயநது தனககு விதிககபபடட பெணகளிடததில ஸநததிகளை
ணடாககவேணடும எனஜாதிகளிற பிறநத புதரன ஜலததில நீந
பபோகிறவனைக கலலமிழததுவதுபோல அமிழததிவிடுவான உல
ததில தெரியாதவனையும தெரிநதவனையும பெணகள காமததுககும
ரோதததிறகும உடபடுததிக கெடடவழியில கொணடுபோகத
திறமையுளளவாகள புருஷாகளைக கெடுபபதெனபது பெணகளின
இயறகை தெரிநதவாகள பெணகளிடததில மிகபபறறுவைபப
திலலை" எனறுா

யுதிஷடிரா, "கலநதஜாதியிறபிறநது வாணஙகளிறசோாத மனி
ன ஆரியனுயிலலாமலிருநதும ஆரியனைபபோலிருநதால நாம எப
படி அவனை அறியலாம?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானுா.
கலநத ஜாதியிலபிறநதவன பல இயறகைகளுளளவனுயிருபபான.
பெரியோாகளால அனுஷடிககபபடட காமஙகளைககொணடு சுதத
ஜாதியிற பிறநதவாகளை அறியலாம தகுதியிலலாமையும ஆசாரத

[1] எவலைககோடியிலு வஸிபபவன, இவனே பாணடுவெளபாகன

தவறுதலும கொடியசெயகையும சாஸதிரோகத காமஙகளில மன மிலலாமையும இவவுலகததில கலநதஜாதியிறபிறநத மனிதனைத தெரி விககினறன கலநதஜாதியிற பிறநதவன தகபபன குணஙகள் தாயினகுணஙகள இரணடையும அடைநதிருபபான அவன தன னியறகையை எவவகையிலும அடககமுடியாது ஒருவன வடிவததில எபபடியோ அபபடியேதான குணஙகளிலுமிருபபான, தாயதநதை கள இருவரையுமபோலவே பிறககிறுன புலியின வீரியததிறகுப பிறநதது புலியாவதுபோல மனிதன தனது காரணததின குணத தைததான அடைவான குலமெனனும பிரவாகமானது மறைநது தான ஜாதிஸஙகரமுணடாகிறது அநத ஜாதிஸஙகரததின குணம சிறிதோ பெரிதோ மனிதனுககு வநதேசேருகிறது ஆரியனைப போலவே உருவமும நடககையுமுளளவனுகக கபடவழியி விருபப வனை ஸரியானவாணமெனறும வேறுவாணமெனறும அவனுடைய குணமே நிசசயமாகததெரிவிககும பலநடககைகளும பலவிதத தொழிலில ஊககஙகளுமுளள மனிதாகளுககு அவாகளின ஒழுககத திறகுததகுதியான ஜாதியானது உலகததில மிகபபொருநதுகிறது அது மாறுவதிலலை இவவுலகததில அவனதேகமானது இயற கைககு விலககாவதிலலை உயாநததும நடுததரமும தாழநததுமான இயறகைகள உணடாகினறன ஸமமானகுணஙகளுளள தேகநதான விருததியாகிறது ஒழுககமிலலாதவன மேலவாணமாயிருநதாலும அவனைப பூஜிககலாகாது தாமஙதெரிநது நலலொழுககததோடிருக கும சூததிரனையும பூஜிததலவேணடும ஒருமனிதன நலலவையும கெடடவையுமான காமஙகளினுல தனனுடைய குணததையும நடக கையையும குலததையும தெரிவிககிறுன அபபடியே மறைநது போன தனகுலததையும ஒருமனிதன தனசெயகைகளினுல பிரகாசப படுததுகிறுன கலநதவையும கலவாதவையுமான இநத எலலாசசாதி களிலுமமனிதன தான புததிரோதபததி செயயததகாதஜாதியை விலகக வேணடும" எனருா

---

எணபததுநானகாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பன்னிருவகைப் பிள்ளைகளைப்பற்றியவை முதலியன)

யுதிஷடிரா, 'பிதாமஹரே! கௌரவாதலைவரே! வாணஙகளைப பறறித தனிததனியாக நீா சொலலவேணடும எநதபபெணணிடத தில யாருககு எனனவிதமாகப புததாகள பிறககிறுாகள்? அவாகள யாா? புததிரோதபததி செயகிறவாகளைபபறறிச சொலவேறுபாடுகள

லவகைகளாகக கேடகபபடுகினறன அரசரே! இநதவிஷயததில
தரிவிலலாத எஙகளுககிருககும ஸநதேகததை நீர போககக கட
ீர" எனறு கேடக, பீஷ்மா சொலலலானா
"முககியமான புதரன தானகவேயிருபபவனெனறு தெரிநது
காளளவேணடும. மறறபுதராகள பலவகையாகிறாாகள மநதிரத
ினல நிஷேகஸமஸகாரமபெறற தனது மனைவியினிடததில தனக்
ணடாகும புதரன முதனமையாக விதிககபபடட ஔரஸபுதர
னனறு அறியவேணடும அககினியையும பிரமமதேவரையும பூஜிதது
வள புததிரிகையாயிருககவேணடுமெனறு சொலலியாவது நினைத
ாவது ஒருவரனுககுக கொடுககபபடட பெணணின வயிறறிற
ிறநதபுதரன அநதபபெணணின பிதாவுககுப புதரிகாபுதரனுகிறன
ிறநதுபோனவன ஆணமையிலலாதவன ஜாதிதவறினவன இவா
ளின மனைவிகளிடததில அநதபபுருஷன அனுமதியினல தாமததை
அனுஸரிதது உணடாககபபடட புதரன கேஷததரஜனெனனபபடு
ிறன ஒருவனுககுப புததிரனிலலாமறபோனகாலததில ஒரே ஜாதி
ிறபிறநதளநதபபுதரனைத தாயதநதையாகள அனபுடன தாரைவாாத
துககொடுககினறனரோ அவன வாஙகினவாகளுககுத தததபுததிர
னெனறு அறியவேணடும. 1 குணமுமகுறறமுமதெரிநதவனும புதர
னுககுரிய குணஙகளுடையவனும ஒரே ஜாதியிறபிறநதவனுமாகிய
ஒருவனைத தனககுபபுதரனெனறு ஒருவன அபிமானிதது எடுததுக
கொளவானுயின அவன அவனுககு கருததிரிம புதரனெனறறியததகக
வன ஒருததிககு ரகஸயமாக ஒரு புதரன பிறநது இனனவனுககுப
பிறநதானெனறுதெரியாமலிருநதால அவன எவனுடையமனைவிககுப
பிறநதானே அவனுககே கூடஜனெனனுமபுதரனுவான தாயதநதை
யிருவரினுலுமாவது இருவரிலஒருவராலமடடிலுமாவது விடடுவிடப
படடவனை மறறொருவன புதரனுக எடுததுககொளவானுயின அவ
னுககு அநதபபுதரன அபவிததபுதரனெனறு சொலலபபடுகிறன.
விவாகமாகாதபெண தனதநதையின வீடடிலிருககுமபோதே ரகஸய
மாகபபுதரனைபபெறுவாளாயின அநதககனனிகைககுபபிறநத புதரனை
அவளை மணமசெயபவனுககுக கானீனபுதரனெனறு சொலலுவாா
காபபமாயிருககும ஒருததி தெரிநதோ தெரியாமலோ விவாகமசெய
யபபடடால அநதபபுதரன அவளைவிவாகமசெயதவனுககு ஸஹோட
புதரனெனறு சொலலபபடுகிறன ஒருவன தனககுபபுதரனவேணடு
மெனறு ஒருபிளளையைத தாயதநதைகளிடமிருநது விலைககுவாங

1 புணணியபாபஙகள

ருவாளுயின அநதபபுதரன அவனுககு இனமாயிருநதாலும இராவி டாலும கரிதபுதரனெனறு சொலலபபடுகிருன கணவனுலவிட படடோ விதவையாயோ இருககும் ஒருத்தி தனனிசசையாயத திரு பவும் மறறெருருவனுககுமனைவியாகிப புதரனைபபெறுவாளாயின அ தபபுதரன பௌனாபபவனெனறு சொலலபபடுகிருன அவ
[1] அக்ஷதயோனியாயிருநது மறறெருருவனையடைநதால [2] அபபுதி கணவனேடு அவளுககு விவாகஸமஸகாரமகூடும அவள வேறு ஒ வனைசசோநதபிறகு திருமபவும முனகணவனிடமேவநதால அ ளுககு அவனுடன திருமபவும விவாகஸமஸகாரம கூடும தாயதநதை யர் இலலாமலாவது தாயதநதையாகளால குறறமினறிவிடபபட வது தனனையே ஒருவனுககுபபுதரனுகக கொடுபபவன ஸவயமதத னெனறுசொல்லபபடுகிருன பிராமமணன காமததினுல சூததிர பெணணினிடம உணடாககினபுதரன உயிருடனிருககுமபிணமபே னறவனுதலின பாரசவனெனறுசொலலபபடுகிருன தாஸியினிடத் லும தாஸனுடைய தாஸியினிடததிலும சூததிரனுககுப பிறககு புதரன பிதாவின அனுமதிபெறருனுயின ஸொநதபபுதராகளுட ஸமபாகம எடுததுககொளளலாமெனறு தாமம நிசசயிககபபடடிரு கிறது க்ஷேததரஜனமுதலாகச சொலலபபடட இபபதினெருபுதர களையும ஶராததமுதலானகிரியைகள லோபியாமலிருககிறதறகாக புதரனுககுபபிரதிநிதிகளெனறு தெரிநதவாகள கூறுகினறனா ஒ பிதாவுககுபபிறநத சகோதராகளில ஒருவனுககுப புதரனிருபப ளுயின அவனாலேயே அநதசசகோதராகளனைவரும புதரனுளளவரா வாரெனறு மனு சொலலியிருககிருா ஒருவனைக கணவனுக அடைநத அனேகமபெணகளில ஒருததிககுபபுதரனிருநதால அவாகளனைவரு கும அவனே புதரனுகிருனெனறும மனு சொலலியிருககிருா ஔர ஸன, தனபாரியையினிடததில தன அனுமதியினுல பிறநதவனுகி நிருக்ஷததஜன, அனுமதியில்லாமலே அனனியனுககுபபிறநத பாஸ தஜன, பதிதனுககுத தனனேடுகூடவேசோநதிருககும மனைவியி னிடததிறபிறநதபுதரன, தத்தபுதரன, கருதரிமபுதரன, ஸஹோ டன, ஆறு அபதவமஸஜாகள, கானீனாகள, அபஸதாநா ஆகிய இவாகள புதராகளாகச சொலலபபடடிருககினறனா பாரதனே, அவாகளைத தெரிநதுகொள" எனருா

யுதிஷடிரா, "அபதவமஸஜா அறுவா யாா? அபஸதா யாா இவறறையெலலாம் எனககுத தெளிவாக,நீாஉரைககககடவீா" என

[1] புருஷஸமபநதமிலலாதவள [2] 'பௌநாபபவேந' எனபது மூலம்

டக, பீஷமா சொல்லலானா "பாரதனே! யுதிஷடிரனே! பிராமம
னுககுக கீழமூனறு வாணததுபபெணகளிடம பிறநத பிளளைகளும
ஷததிரியனுககுக கீழஇரணடு வாணததுப பெணகளிடததில பிறநத
ளளைகளும வைசியனுககுக கீழஒரு வாணததுப பெணணினிடம
றநத பிளளையும இரணடுவாணஙகளை கலநது உணடானவாகள இவ
றுவரும அபததவமஸஜா அபஸதா அறுவரையுமகேள சூதரனுககுப
ராமமணக்ஷததிரியவைசியப பெணகளிடம பிறநத ஸமஸகாரமறற
ணடாளாகளாகிய அபஸதாகளமூவா வைசியனுககுப பிராமமணப
பணணினிடததிலும க்ஷததிரியபபெணணினிடததிலும பிறநதவா
றையே மாகதன வாமகனெனனும அபஸதாஇருவா க்ஷததிரியனுக
ப பிராமமணபபெணணினிடமபிறநத ஸூதனெனற அபஸதனஒரு
ன இவவறுவரும அபஸதரெனனபபடுகிறாா அரசனே! இபபுத
களைப பொயயாககசெயயமுடியாது" எனறாா யுதிஷடிரா, "பிதா
ஹரே! சிலாமடடும க்ஷேததரஜனைப புதரனெனறு சொலலுகினற
ா வேறு சிலா தமவீரியததிறகுப பிறநதவனையே புதரனெனகிறாா
ா இவவிருவரும ஒருவனுககு ஸரியான புதராகளா? அதை எனக
சொலலககடவீா" எனறு கேடக, பீஷமா, "தனவீரியததிறகுப
றநதவனும புதரனுவான தனக்ஷேததிரததில பிறநதவனும புதர
வான ஸஹோடன சாஸதிரவிதியைககடநதே புதரனுகிறானென
தை நீ எனனிடம தெரிநதுகொளவாயாக" என்று சொனனா

யுதிஷடிரா, "தனவீரியததிறகுப பிறநதவன தன் புதரனென
தை அறிநதிருககிறோம க்ஷேததிரததிறபிறநதவன புதரனுவது
படி? சாஸதிரவிதியைக கடநததனுல உணடான ஸஹோடனைப
தரனெனறு நினைபபதெபபடி?" எனறு கேடடாா பீஷமா, "அர
னே! யுதிஷடிர! ஒருவன தனவீரியததினுல புதரனையுணடாககி
தோ ஒருகாரணமபறறி அபபுதரனைவிடடுவிடுவானுயின அபபுதரன
ஷயததில வீரியம காரணமாவதிலலை அநதபபுதரன அநதபபெண
ணின கணவனுககே உரியவன அரசனே! புதரனை விருமபுகிற ஒரு
ன புதரனுககாகவே ஒருகாபபிணியை விவாகமபணணிககொளவா
யின அநத விஷயததில தனககுபபிறநதவனதான புதரனெனப
லலை பாதஸரேஷடனே! ஒருவனுடைய மனைவியினிடததில மற
ருருவனுககுபபிறநத புதரன அடையாளஙகளாலேயே அறியபபடு
ன ஒருவனுடைய உருவததை மறைககமுடியாது அது பிரத
க்ஷமாகக காணபபடுகிறது சில இடஙகளில தான எடுததுககொள
தனுலேயே கிரிதரிமபுதரனெனறு காணகிறோம யுதிஷடிர! அவன

விஷயத்தில் பீஜமும் காரணமன்று, க்ஷேத்திரமும் காரணமன்று" என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! அபிமானித்து எடுத்துக்கொண்டதினாலேயே அறியப்படுகிறவனும் வீரியமும் க்ஷேத்திரமும் காரணமாகக் காணப்படாமலிருப்பவனுமாகிய க்ருத்ரிமபுத்ரன் எப்படிப்பட்டவன்?" என்று கேட்டார் பீஷ்மர், "தாய்தந்தையர்களால் வழியில் போட்டுவிடப்பட்ட பிள்ளையை ஒருவன் வளர்க்க, அவன் தாய் தந்தைகள் இன்னாரென்று தெரியாமலுமிருக்குமாயின், அவன் வளர்ப்பவனுக்குக் கிருத்ரிமபுத்ரனாகிறான் யஜமானனில்லாத சொத்துக்கு அது யாருடைய அனுபவத்தில் இருப்பதாகக் காணப்படுகிறதோ அவன் தானே அதிகாரி? எந்த வர்ணத்தான் அந்தப் புத்ரனை வளர்க்கிறானோ அந்த வர்ணத்தானாகவே அந்தப்புத்ரனாகிறான்" என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! அவனுக்கு உபநயன முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களை எப்படிச் செய்யவேண்டும்? அவனுக்குக் கன்னிகாதானம் செய்வதெப்படி? அதனை எனக்குச்சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் "வளர்ப்பவன் தன்னைப்போலவே அவனுக்கு ஸம்ஸ்காரம்செய்யவேண்டும் தாய்தந்தைகளால் விடப்பட்டவன் தன் யஜமானனுடைய வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவனேயாகிறான் தர்மந்தவறாதவனே! யுதிஷ்டிரனே! ஆதலால், போஷிப்பவனுடைய கோத்திரத்தில் பிறந்தவனுக்குச்செய்யும் ஸம்ஸ்காரத்தையே அவனுக்குச் செய்யவேண்டும் அந்த வர்ணத்துக்கன்னிகையையே அவனுக்குக்கொடுக்க வேண்டும் மாதாவின்வர்ணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தால் உபநயன ஸம்ஸ்காரம்செய்வதற்குஅவள்வர்ணமும் கோத்திரமுமேயாகும் கானீனனும் ஸஹோடனும் பாவத்தினால்வந்த புத்ரர்களென்றே அறியவேண்டும் அவர்களுக்கும் ஸரியான புத்ரர்களுக்குப்போலவே உபநயன முதலான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம். பிராம்மணர் முதலானவர் க்ஷேத்திரஜனாயினும் அபஸதனாயினும் ஸஹோடனாயினும் அந்தப்புத்ரர்களுக்கும் தங்களுக்குரிய ஸம்ஸ்காரங்களையே செய்யவேண்டும் [1]தர்மசாஸ்திரங்களில் வர்ணங்களைப்பற்றி இந்த நிச்சயந்தான் காணப்படுகிறது இவற்றையெல்லாம் உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?" என்று சொன்னார்

---

1 அதிக பாடமான அரை சுலோகம் விடப்பட்டது

## எணபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ஹவாஸஸ்நேஹத்தைபபற்றிய ச்யவனர் கதை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பாாபபதனுலும கூடவஸிபபதனு ...ம உணடாகும ஸநேகம எவவகையெனபதையும கோககளின ...பரிய மகிமையையுமபறறி எனககு உரைககககடவீா" எனறு ...கடக, பீஷமா சொலலலானா

"சிறநதபராககிரமமுளளவனே! ஆ! ஆ! நஹுஷனுககும சய...னமகரிஷிககும நடநதஸமபாஷணததைபபறறிய ஒருபூாவகதையை ...னககுசசொலலேன பரதஸரேஷடனே! முறகாலததில பருகு ...மசததவரான சயவனமகரிஷி நீருககுளவஸிததுககொணடு பெருந...வம செயயததொடஙகினா அமமுனிவா சாவததையும கோபத...தையும மகிழசசியையும துயாததையும ஒழிநதுப பனனிரணடு ...ருஷகாலம ஜலததிலவஸிததுககொணடு தவமசெயதாா ஜலசரஙக...ான பிராணிகளெலலாவறறிறகும சநதிரனபோல இனிய அமமக...ஷி எலலாப பிராணிகளிடததும உணமையான பெரியநமபிககையை ...வததாா, ஸநானமசெயதும தேவதைகளை நமஸகரிததும கஙகை ...முனைபிரணடும சேருமிடததில கடடைபோல ஜலததில முழுகி ...ருநதாா, காறறின வேகமபோல மிககபயஙகரமும அசசததைத...ரும ஒலியுளளவைபுமான கஙகையமுனாநதிகளின வேகததைத ...லையிலுலதாஙகினா கஙகையும யமுனையும மறறுமுளள நதிகளும ...டாகஙகளும அமமுனிவரைப பிரதகஷிணமசெயதன அவரைத ...னபபபடுததவிலலை பரதஸரேஷடனே! சிறநதஞானமுளள அம...காமுனிவா மரமபோல நீருககுளபடுததாா, பிறகு, நோககினமுா ...யுவா ஜலததில வஸிககும பிராணிகளுககெலலாம காடசிககினியவரா ...ருநதாா அபபொழுது மீனகள மணஙகளிதது அவரைமுகாநதன ...வருககு அநதஜலவாஸததிலேயே பெருஙகாலம கடநதுபோயிறறு ...றநத பராககிரமமுளளவனே! பிறகு, ஒருநாள ஒருவேளையில மீன ...டிதது 'ஜீவிபபவாகள வலைகளைககையிலெடுததுககொணடு அவ...டததிறகு வநதனா. தேகபபயிறசியுளளவாகளும பலமும பராக...ரமமுமுளளவாகளும தணணீரிலநடபபவாகளும வலைவேலையில தவ...ததவாகளுமாகிய செமபடவா அனேகா அவவிடததில மீனபிடிகக...ணணஙகொணடு அஙகேவநதனா பரதஸரேஷடனே! அவாகள

புதககயிறுகளினல பினனபபடட உறுதியானவலையைப போட
னா, பிறகு, மசசஙகளைத தூககியிழுததனா அபபோது மசச
களை விருமபின அநதசசெமபடவாகள அனேக உபாயஙகளினு
கஙகையமுனைகளின ஜலததை வலையினல மூடிவிடடனா புதககயி
களினற பினனபபடடதும அநத ஜலததிறகுப போதுமான அக
லமும நீளமுமுளளதுமான அவாகளினவலை முழுதுமபரவிறறு பிறகு
அவாகளனைவரும ஜலததிலிழிநது மிகபபெரியதும வலியதுமா
அநதவலையை நனருக முறுககி இழுததனா அவாகள சிறிதுமபய
படாதவாகளாகவும உறசாகமுளளவாகளாகவும ஒருவரால ஒரு
தாஙகபபடடவாகளாகவும அஙகுளள மசசஙகளையும மறறுமுளள
ஜலஜநதுககளையும கடடியிழுததனா மகாராஜனே! அபபடியே ப
சஙகளால சூழபபடட பருகுலமசபுதரரான சயவனரையும தறசெ
லாக வலையினல இழுததனா ஆறறினபாசிகள உடமபெலலா
ஒடடிககொணடவரும [1] செமமடடையிறமான மீசையையும ஜடை
யையுமதரிததவரும தேகததில கிளிஞசிலகள நகஙகளபோல ஒடடி
கொணடிருபபதனல விசிதரமான பனறிமுடகள பதிததிருபபவ
போனறவருமாக வலையினல வெளியில எடுககபபடடவரும வேத
களில கரைகணடவருமான அநத முனிவரைககணடபோதே அநத
செமபடவாகளனைவரும கைகூபபித தலைவணஙகித தரையிலவிழுந
னா விசனததினலும பயததினலும வலையையிழுததத தனலும தரை
யிலவநததனலும மீனகள இறநதுபோயின மீனகள வதமசெயய
படடதைககணட அமமுனிவா தயைமேறகொணடு அடிககடி பெரு
மூசசெறிநதுகொணடிருநதனா செமபடவாகள, 'மகாமுனிவரே
நாஙகள தெரியாமற செயதபாவததிறகு எஙகளமேலனுககிரகம செ
யககடவீா நாஙகள உமககு எனனவிருபபததைச செயயககட
வோம? அதை எஙகளுககுக கடடளையிடும' எனறு வேணடினா
இவவாறு அவாகளால சொலலபபடட மீனகளின நடுவிலிருநத சவ
னா, 'இபபோது எனனுடைய முககியமான விருபபததை நீஙக
ஊககததுடன கேளுஙகள உயிாவிடுவதையோ வலையிலிருநது வி
படுவதையோ இமமசசஙகளோடு கூடததான நான அனுபவிபபேன
கூடஇருநத சினேகததினலே ஜலததிலவசிதத மசசஙகளை விட நான
துணியவிலலை' எனறுசொனனா அவரால இவவாறு சொலல
படட அநதச செமபடவனைவரும பயததினலே மிகவும நடுக
மடைநது முகஙகருகி நகுஷனுககு அதைத தெரிவிததனா.

———

[1] 'ஹரி' எனபதும மூலம, பசசையெனறுஙகொளளலாம

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்

# தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் கதைத் தொடர்ச்சி)

அந்த சயவனா அவவாறு இருப்பதைககேட்டநகுஷன, அமைச
சகளோடும புரோகிதாகளோடும அவரிருககுமிடத்திறகு விரைவா
ச்சென்றுன அவவரசன சாஸதிரபபடி சுததியைசசெயதுகொண்டு
கர்தமாவானசயவனருககுக கைகூப்பிவணங்கித தனனைத தெரிவித
ககொண்டான அரசனே! அநத அரசனுடைய புரோஹிதா விரதங
வுறுதவரும தேவதையைபபோனறவரும மகாதமாவுமான சயவன
ரப பூஜிததார நகுஷன, 'மகிமைபொருநதிய பிராமமணோதத
ரே! உமககு எநதவிருபபததை நான செயயககடவேன? அதை
எனககுக கட்டளையிடும அது செயறகரிய எதுவாயிருநதாலும
செயவேன' எனறு கேட்டான அதறகு, சயவனா, 'மசசஙகளால
ஜீவிக்கும செமபடவாகள மிககவருததப்பட்டிருககினறனா அவாக
ளுககு மசசஙகள விறகுமவிலைகளுடன எனககும விலைகொடு' எனறு
சொனனா நகுஷன, 'புரோகிதரே! இநதப பகவானுககு விலையாக
ஆயிரமபொன செமபடவாகளுககுக கொடுககவேண்டும, அலலது,
இநதசயவனமகரிஷி எனனசொலலுகிறா?' எனறுசொனனன சய
வனா, 'அரசனே! தனவிலையைத தானசொலலலாகாது அதை
உலகம இலாகிககாது எனககு ஆதமஸதுதியைசசெயயவும இஷட
மிலலை ஆதலால, ஆயிரமபொனனுககுத தகுதியுளளவனலலே
னனபதைமட்டும நான சொலவேன, அலலது, நீ எனன நினைககி
றாய? எனககுச சரியானவிலையைககொடு, உனபுததியினால நிசசயம
செய' எனறுசொனனா நகுஷன, புரோகிதரைபபாாததது, 'பிராம
மணரே! செமபடவாகளுககு நூறுயிரமபொனகொடும, அது இந
தப்பகவானுககு விலையாகுமா? அலலது, நீர வேறு எனன நினைககி
றீர?' எனறுகேட்டான சயவனா, 'ராஜசரேஷ்டனே! நூறுயிரம
பொனகளுககு நான ஈடாகமாட்டேன சரிவிலை கொடுககவேண
டும, மநதிரிகளுடன கலநது ஆலோசிககககடவாய' எனறு சொன
னா நகுஷன, 'புரோகிதரே! கோடிபபொன விலையாகச செமபட
வாகளுககுககொடும அதுவும விலையாகாவிடின இனனும அதிக
மாகவுங கொடுககலாம' எனறு சொனனன சயவனா, 'சிறநதபாாக

கிரமமுள்ள அரசனே! கோடிகளும் அதற்கு மேற்பட்டதற்கும் நா
தகுந்தவனல்லேன் எனக்குத் தகுதியான விலையைக் கொடுக்கவே
டும் பிராம்மணர்களுடன் 'ஆலோசிப்பாயாக' என்று சொன்னா
நகுஷன், புரோகிதரைப்பார்த்து, 'பிராம்மணரே! பாதிராஜ்யத்தை
வது முழுராஜ்யத்தையுமாவது செம்படவர்களுக்குக் கொடுக்கலா
இது ஸரியென்று நான் நினைக்கிறேன் நீர் வேறு ஏதாவது நினை
றீரா?' என்று கேட்டான் சயவனர், 'வேந்தனே! பாதிராஜ்யத்தை
யும் முழுராஜ்யத்தையும் (எனக்கேற்ற) விலையாகக நான் தகுந்த
னல்லேன் ஸரியானவிலை கொடுக்கப்படவேண்டும் ரிஷிகளுட
கூட ஆலோசிக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னார் மகரிஷியின் சொ
லைக்கேட்டுத் துயரத்தினால் மனங்குன்றின நகுஷன் மந்திரிகளோடு
புரோகிதரோடுங்கூடச் சிந்தித்தான் அப்போது, காட்டிலஸஞ்
ரிப்பவரும் கிழங்குகளையும் கனிகளையும் உண்பவரும் பசுவின் வயி
ற்றிற் பிறந்தவருமாகிய வேறு ஒரு முனிவர் நகுஷன் சமீபத்திலிருந்
கொண்டிருந்தார் அந்தப்பிராம்மணோத்தமர் அந்த வேந்தனை வி
ளித்து, 'அந்தச்சயவனர் உடனே திருப்தியடையும்படி நான் செ
வேன் நான் வேடிக்கையிலுங்கூடப் பொய்பேசேன் மற்றப்போது
ஏது? உனக்கு நான் எதைச்சொல்லவேனோ அதை நீ ஆக்ஷேபியாம
செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார் நகுஷன், 'மகரிஷியே! எ
லாந்தெரிந்தவரே இந்தப்பருகுவமசந்தமகரிஷிக்குத் தகுந்தவிலையை
சொல்லக்கடவீர், என்னையும் என்தேசத்தையும் என்குலத்தையு
காப்பாற்றுவீராக இந்தப்பகவான் கோபித்தாராயின் மூவுலகங்களை
யும் அழித்துவிடுவார் தவமில்லாமல் கைவன்மையையே ஆதாரமா
வுடைய என்னொருவனை அழிப்பது எவ்வளவு? அமைச்சரோடுமரி
விக்குக்களோடும் ஆழமான நீரில் மூழ்கிப்போன எனக்கு நீர் தெப்பம
ககக்கடவீர், விலையை நிச்சயப்படுத்தும்' என்று கேட்டான் கோ
ளிடத்திற்பிறந்தவரும் சிறந்த தவவன்மையுள்ளவருமாகிய அம்முனி
வர் நகுஷன்சொல்லைக்கேட்டு, நகுஷனும் அவன்மந்திரிகளனைவரு
மகிழும்படி, அவ்வரசனுக்குச் சொல்லலானார் 'பிராம்மணர்குலமு
கோக்குலமும் ஒன்றே இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஒரு
குலத்தில் மந்திரங்களும் மற்றொருகுலத்தில் நெய்முதலிய ஹோமத்
திரவியங்களுமிருக்கின்றன புருஷஸ்ரேஷ்டனான மகாராஜனே
வர்ணங்களிற்சிறந்தவரான பிராம்மணர்களுக்கும் கோக்களுக்கு
விலையில்லை ஆதலால், கோவை விலையாக ஏற்படுத்தலாம்' என்றா

ாமராஜனே! நகுஷன் அம்மகரிஷியின் சொல்லைக்கேட்ட பிறகு, மந்
ரிகளோடும் புரோகிதர்களோடும் மிகமகிழ்வுற்று, பருகுபுத்ரரும
க்கிரமான் தவமுள்ளவருமான சயவனரிடத்திற்சென்று சொல்லினு
லயே அவர் ஸந்தோஷப்படும்படி, 'ஓ! பார்க்கவரே! பிரம்ம
ஷியே! நீர் கோவினுல் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டீர், எழுந்திரும்,
ழுந்திரும் தாமிஷ்டரிற்சிறந்தவரே! உமக்கு இது விலையென்று
னறினைக்கிறேன்' என்றுசொன்னான். சயவனர், 'அரசர்களரசே!
இதோ எழுந்திருக்கிறேன் குற்றமற்றவனே! நான் உன்னால் ஸரி
ானவிலைக்கு வாங்கப்பெற்றேன் தாமந்தவறாதவனே! இவ்வுலகத்
ில கோக்களுக்கொப்பான தனம் ஒன்றையும் நான் பார்க்கவில்லை
ராஜன அரசனே! கோக்களை வாயினற்சொல்வதும் காதினல்கேட்
ும் கண்ணலபார்ப்பதும் தானஞ்செய்வதும் எல்லாப்பாவங்களை
ம்போக்கி க்ஷேமங்களைத்தருவதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. கோக்
ள் தாம் எப்போதும் லக்ஷ்மிக்கு ஆதாரமானவை. கோக்களினிடம
ாவமில்லை. மனிதர்களுக்கு எப்போதும் அன்னமும் தேவர்களுக்
குச்சிறந்த ஹவிஸ்ஸும் கோக்களே. ஹோமமும் யாகமும் எப்போ
தும் கோக்களைப்பொறுத்திருக்கின்றன. யாகத்தை நடத்துகின்றவை
ளும் கோக்களே. யாகத்தின்பயனும் கோக்களே. தேவலோகத்
தின் அழிவில்லாத ஸ்வர்க்கஸுகமாகிய அமிருதத்தைப்பெருக்கு
கின்றவையும் வழங்குகின்றவையும் கோக்களே. இவை அமருதத்திற்கு
ஆதாரமாயிருப்பதனல்தான் எல்லாலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்
படுகின்றன. இப்பூமியில் கோக்கள் ஒளியிலும் உருவத்திலும்
பாவத்தையெரிக்கின்ற அக்கினியைப்போன்றவை. மனிதர்களுக்
குக் கோக்களே மிகப்பெரியமகிமை ஸுகத்தைக்கொடுப்பவையும
வையே. பசுக்கூட்டம் எந்தஇடத்தில் அச்சமின்றிப் படுத்து மூச்சு
விடுகிறதோ, அந்தத்தேசத்தையே விளங்கச்செய்கிறது, அந்தத்
தேசத்தினுபாவத்தைப் போக்குகிறது. பசுக்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குப்
படிகள். அவை ஸ்வர்க்கத்திலும் பூஜிக்கப்படுகின்றன. கோக்கள்
தினைத்தவற்றையெல்லாம் கறக்கும்தேவதைகள். அவற்றிற்குமேல்
சிறந்தது மற்றொன்றுமில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டனான நகுஷனே! கோக்
களிடத்திலுள்ள இந்தமகிமையை நான் உனக்குச் சொன்னேன். இம்
அவற்றின்சிறப்பில் சிறுபான்மைசொன்னது, முழுவதும்சொல்லமுடி
யாது' என்றுசொன்னார். செம்படவர்கள், 'முனிவரே! எங்களைப்
பார்த்தும் எங்களுடன் பேசியுமிருக்கிறீர். ஸாதுக்களுக்கு ஏழு
சொற்களில் ஸ்நேகம் உண்டாகிறது. பிரபுவே! எங்களுக்கு அனுக்

கிரமமசெயவீராக தாமாதமாவே! ஹவிஸுகளெல்லாவறறைய
அகனி புசிபபதுளபபடியோ அபபடியே நீரும (எலலாவறறைய
எரிககும) சகதியுளள புருஷவடிவமான அகனியாயிருககிறீா! வி
வானே! உஙகளை நாஙகள நமஸகரிததுப பிராாததிககிறோம 'எ
களை அநுககிரகிபபதறகாக இநதககோவை எஙகளிடம நீஙகள வா
ஙகிககொளளவேணடும காபபாறறததிறமையோடு கரைகடநதது ஆப
தில காபபாறறுகிறவாகளுககு எனனபலனோ அது உமககேதெரியு
இபபோது எஙகளுககு நரகததிறகு நீாதாம சரணம' எனறுவே
டினா அதறகு, சயவனா, 'ஏழைமீனவிஷ் பாாவையிலவிஷமுள்ள
ஸாபபமஇவாகளினகணகள, ஜவலிககுமஅகநி உலாநதவிறகையெரி
பதுபோல, மனிதனை அடியோடு எரிததுவிடும செமபடவாகளே!
உஙகளிடததில பசுவைப பெறறுககொளளுகிறேன உடனே நீ
கள பாவததைவிடடு வலையிலெடுககபபடட மீனகளுடனகூ
ஸவாககததிறகுச செலலுஙகள' எனறுசொனனா பரிசுததஆ
மாவான அமமகரிஷியினமகிமையினால அவா சொனனவுடனே அ
தசசெமபடவாகள மசசஙகளுடன ஸவாககததிறகுசசெனறனா பர
ஸரேஷடனே! அபபோது செமபடவாகளும ஸவாககமேறுவதை
கணடு நகுஷராஜன வியநதுநினறான பிறகு, கோவுககுபபிறநதமுனி
ரும பருகுஸரேஷடரான சயவனரும நகுஷராஜனுககுத தககஇரண
வரஙகள அளிபபதாககக கேடடனா பரதஸரேஷடனே! அபபோ
பூமியை ஆளுகிற இநதிரனையொததவனும மஹாவீரனுமான நகுஷ
மகாராஜன ஸநதோஷமடைநது, 'அநுககிரகமேபெரிது' என
சொலலித தாமததிலநிலைகுலையாமலிருபபதையே வரமாக அவரிட
பெறறுககொணடான அவாகளால, 'அபபடியேஆகடடும' என
சொலலபபெறறு அவவிரணடுரிஷிகளையும அனபுடன பூசிததான
பிறகு, சயவனா தவதீக்ஷையைமுடிததுககொணடு தமஆஸரமததி
குச செனறாா சிறநதமகிமையுளள [1] கவிஜரெனுமமுனிவரும த
ஆஸரமததிறகுச செனறாா அரசனே! செமபடவாகளும் அநதம
சஙகளும ஸவாககததிறகுசசெனறனா நகுஷனும வரமபெறறு
கொணடு தனநகரததில பிரவேசிததான அபபா! யுதிஷடிரா! பாா
பதனுலும கூடவஸிபபதனுலும ஸனேகமுணடாவதைபபறறியும பசு
களினமகிமையைப்பறறியும நீ எனனைககேடடதறகுத தாமததிந
டையநிசசயததுககாக இநதசசரிததிரததை உனககுசசொனனேன
வீரனே! இனனும எனனசொலலவேணடும்? உனமனததில என்ன
இருககிறது?" எனறாா

---

1 கோவினிடம பிறநதவா

## எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பரசுராமவிசுவாமித்ரஜனன விஷயமான ச்யவனர் குசிகனிடம் வஸித்த கதை)

யுதிஷ்டிரர், "பேரறிவுள்ளவரே! கடுங்கோபமானவரே! வீரரே! எனக்கு இன்னுமொரு மிகப்பெரிய ஸந்தேகமிருக்கிறது; அதைக் கேளும். கேட்டபின், எனக்கு விரித்துரைக்கக் கடவீர். பிரபுவே! நாமிஷ்டரிறந்தவராகிய பரசுராமரைக்குறித்து எனக்கு மிக்க ஆச்சரியமிருக்கிறது. அதை எனக்கு உரைக்கக் கடவீர். பிரம்ம தேஜஸின் பலன் மிக நிரம்பின இந்த ச்யவனர்முதலானவரிடத்தில் உறுதியான பராக்ரமமுள்ள இந்தப் பரசுராமர் எப்படி உண்டானார்? பிரம்மரிஷிகள் வம்சத்திற்பிறந்த பரசுராமர் க்ஷத்திரியச் செய்கையுள்ளவரானது எப்படி? அரசரே! ஆதலால், இவருடைய வரலாற்றை முழுதும் சொல்லக்கடவீர். விசுவாமித்திரரும் க்ஷத்திரிய வம்சத்திற் பிறந்து பிராம்மணரானது எப்படி? புருஷ ஸ்ரேஷ்டரே! பரசுராமர் விசுவாமித்திரர் இவ்விரண்டு மகாத்மாக்களின் மகிமையும் மிகப் பெரிதாகவன்றோ இருந்தது. ஆ! ஆ! மிகத் தெரிந்தவரே! இந்தக் குற்றம் ச்யவனர் குசிகர் இவர்களின் புத்திரர்களைத் தாண்டிப் பேரர்களுக்கு வந்ததேன்? இதை எனக்குத் தெளிவாக உரைக்கக் கடவீர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

'பாரதனே! இந்த விஷயத்தில் ச்யவனருக்கும் குசிகனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஒரு புராதன சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். முன்னர், தவத்தையே தனமாகவுடையவரும் ரிஷிஸ்ரேஷ்டரும் ப்ருகுபுத்திரரும் சிறந்தஞானமுள்ளவருமான ச்யவனர் தம்வம்சத்தில் இந்தக்குற்றம் நேரிடப்போவதை முன்னமே அறிந்து குணதோஷங்களின் பலாபலன்களை யெல்லாம் மனத்தில் நிச்சயம் செய்துகொண்டு குசிகவம்சத்தை முழுதும் எரிக்கக்கருதி அந்தக் குசிகனிடம் சென்று, 'குற்றமற்றவனே! எனக்கு உன்னுடன் கூடவஸிப்பதற்கு விருப்பமுண்டாயிருக்கிறது' என்றுசொன்னார். அதற்குக் குசிகன், 'பகவானே! இவ்வுலகத்தில் தெரிந்தவர்கள் சேர்ந்து ஒரு தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்றனர். அதைத்தான் கன்னிகாதானம் செய்யும்போதெல்லாம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுவது. தபோதனரே! தர்மமார்க்கமான இந்தக்காரியம் வெகுநாளாக விட்டுப்போயிற்று. அதைநான்செய்வேன்

அதறகு நீஙகள அனுமதி கொடுகக வேணடும்' எனறு சொனனன
உடனே, சயவனமஹா முனிவருககு ஆசனததை எடுததுககொண
மனைவியுடன அவரிருககுமிடததிறகு வநதான அரசன பாததிரதை
எடுததுககொணடு அவருககுப பாதயததைக கொடுததான, அ
மகாதமாவுக்கு எலலா உபசாரஙகளையும செயதான பிறகு, மகாதம
வும நியமநதவறுதவனுமான அநத அரசன சாஸதிரபபடி மதுபா
கததை சயவனருககு ஆதரததுடன கொடுததான அநதப பிரா
மணருககு அவவாறு பூஜை செயதபிறகு மறுபடியும அவரை
பாாதது, 'ஓ! பகவானே! நாஙகளிருவரும உமககுடபடடவாகள
நாஙகள எனன செயயக கடவோம? சொலலும அடுநதவமுள
வரே! ராஜயம தனம பசுககள யாகஙகள தானஙகள இனனும என
வேணடுமானாலும சொலலும உமககு எலலாவறறையும கொடுக
றேன இநத அரணமனையும இநத ராஜயமும இநத ஸிமமாஸனமு
உமமுடையவை நீாதாம அரசா, பூமியை ஆளும நான என மனை
யுடன கூட உமககுடபடட ஊழியன' எனறு சொனனன அவன
இநதச சொலலைச சொனனபோது, பருகுபுதராானசயவனா மிகுந
சநதோஷமடைநது குசிகனைப பாாதது, 'வேநதே! ராஜயததைய
தனததையும பெணகளையும கோககளையும தேசஙகளையும யாகததை
யும நான விருமபவிலலை நான சொலவதைக கேடகவேணடும நான
ஒரு தவம செயய ஆரமபிககப போகிறேன உஙகளிருவருககுப
இஷடமா யிருநதால நீஙகளிருவரும மனவேறுபாடினறி ஜாகரதை
யோடு எனககுப பணிவிடை செயயவேணடும' எனறு கேடடா
பாரதனே! அவா இவவாறு சொனனவுடன, அநத அரசனும அரசி
யும களிபபடைநது, 'அபபடியே ஆகடடும்' எனறு அநத ரிஷிககு
மறுமொழி கூறினா உடனே, குசிகன மனக களிப்புடன அவரைத
தன வீடடில சிறநத இடததிறகு அழைததுக கொணடு போனான்
அழகான இடததை அவருககுக காணபிததான 'தபோதனரே! பக
வானனே உஙகளுககு இது சயனம இதில இஷடபபடி இருககலாம
உமககு ஸநதோஷததை உணடுபணணுவதறகு நாஙகளிருவரும
முயலவோம' எனறு சொனனன இபபடி அவாகள மூவரும ஸம
பாஷணை செயது கொணடிருககையில, சூரியாஸதமனமாயிறறு.
உடனே, ரிஷி அனன பானஙகளைக கொண்டுவருமபடி கடடளை
யிடடாா. பிறகு, குசிகராஜன வணஙகி, 'எவவகையான அன
னம உமககு விருபபம? எதை நான கொணடுவரலாம?' எனறு
கேடடான. பாரதனே! அபபோது, அமமுனிவர், மிகக மகிழசசி

ன அரசனைப்பார்த்து, 'உன்னுடைய செல்வத்திற்குத்தகுந்த
காரத்தைக் கொடு' என்றுசொன்னார் அவ்வரசன் அவர்சொல்லைக்
ண்டாடி, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றுசொன்னான் மன்னவ!
னியல்புக்குத்தக்க ஆகாரத்தை அவருக்குக் கொடுத்தான் பிர
வே! தாமங்தெரிந்தவரான அந்தச்யவனபகவான் புசித்தபிறகு,
சன அரசியிருவரையும்பார்த்து, எனக்கு நித்திரை வருகிறது
து, நான படுக்கவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னார் பகவானாகிய
ந்தரிஷிஶ்ரேஷ்டர் உடனே படுக்கையறைக்குச்சென்று படுத்தார்
சன தன்மனைவியுடன் நின்றுகொண்டிருந்தான் அந்தச்யவனர்,
ன் தூங்கும்பொழுது எழுப்பக்கூடாது, நீங்களிருவரும் இரவில்
விழித்துக்கொண்டு என்கால்களைப் பிடிக்கவேண்டும்' என்று
ன்னார் தாமங்தெரிந்த குசிகன் ஆக்ஷேபியாமல், 'அப்படியே
கட்டும்' என்றுசொன்னான் அவர்களிருவரும் இரவுகழிந்த
ாலும் அவரை எழுப்பாமலிருந்தனர் மகாராஜனே! அப்போது,
ந்தஸ்திரீபுருஷர்களிருவரும் அம்மகரிஷியின்கட்டளையிட்டபடி ஜாக
தையாக அவருக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனர் அந்த
மைபொருந்திய பிராமமணர் அவ்வாறு அரசனுக்குக்கட்டளை
ட்ட பிறகு, ஒருபக்கமாக இருபத்தொருநாள் தூங்கினார் கௌர
னே! ச்யவனரை ஸந்தோஷப்படுத்துவதில் ஊக்கமுள்ள அவ்வர
ன் மனைவியுடன் ஆகாரமில்லாமல் ஸந்தோஷமாக அவருக்குப் பணி
டைசெய்துகொண்டிருந்தான் அந்தச்யவனமுனிவர் தாமேஎழுந்
ர் அந்தச்சிறந்ததவமுள்ளவர் ஒன்றுஞ்சொல்லாமலே கிருகத்தி
ன்று வெளிப்புறப்பட்டுச்சென்றார் அவ்வரசன் அரசியிருவரும் பசியினு
ம் களைப்பினாலும் வருந்தினவர்களாகவே அம்முனிவரைப் பின்
சென்றனர் அம்முனிஶ்ரேஷ்டர் அவ்விருவரையும் பார்க்கவேயில்லை
ரசார்கரசே! அந்தப்ருகுகுலஶ்ரேஷ்டர் அரசன்அரசி இருவரும்
ர்த்திருக்கும்போதே அந்தர்த்தானமாயினார் பிறகு, அரசன்
ரையில் விழுந்தான் பிறகு, சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் மூர்ச்சை
தெளிந்து அரசன் மறுபடியும் தன் தேவியுடன் அம்மகரிஷியைத்
தேட ஆரம்பித்தான்" என்றார்

—

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

# தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம்வஸித்த கதைத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! அந்தப்பிராமணர் அந்தர்த்தானமானபோது, அவ்வரசனும் சிறந்தபாக்கியவதியான அவன்மனைவியும் என்னசெய்தனர்? அதனை எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"அவ்வரசன் அந்தரிஷியைக்காணாமல் மனைவியுடன்கூடக் களைத்து வெட்கி மதிமயங்கித் திரும்பினான். அவ்வரசன் நகரத்தினுள் பிரவேசித்தபின் துக்கத்துடன் அந்தச்யவனருடைய செய்கையை நினைத்து ஒன்றும் பேசாமலிருந்தான், ஓய்ந்தமனத்தோடு அரசன் மனைக்குள் பிரவேசித்தான், அந்தச்யவனர் அதேபடுக்கையில் படுத்திருக்கக்கண்டான் அந்தரிஷியைக்கண்டு அந்தப்புதுமையைநினைத்து அரசன் அரசி இருவரும் திகைத்துநின்றனர் அவரைக்கண்டவுடன் அவ்விருவரும் களைப்புத்தீர்ந்தவராயினர் உடனே, இருவரும் அவரிருக்குமிடமென்று தந்தமிடத்திலிருந்து அவர்கால்களைப் பிடித்தனர் சிறந்தசக்தியுள்ள அம்மகாமுனிவர் மறுபடியும் அவ்வளவுகாலம் மற்றொருபக்கமாகப் படுத்துத் தூங்கி விழித்துக்கொண்டார். அவரிடத்தில் பயமுள்ள அவ்விருவரும் சிறிதும் மனவேறுபாட்டை அடையவில்லை பாரதனே! அரசனே! கண்விழித்துக்கொண்ட அம்முனிவர், அரசன் அரசியிருவரையும்பார்த்து, 'நான் ஸ்நானஞ்செய்யப்போகிறேன் எனக்கு எண்ணெயிடவேண்டும்' என்று சொன்னார் பசியினாலும் களைப்பினாலும் ஓய்ந்துபோன அவ்விருவரும்; 'ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி, சதபாகமென்னும் விலைபெற்றதைலத்தோடு அவரிடம் வந்தனர் ஸுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் ரிஷிக்கு அவர்கள் மௌனமாக அந்தத்தைலத்தைத் தேய்த்தனர். மிகச்சிறந்ததவமுள்ளபார்க்கவர் போதுமென்றுசொல்லவில்லை அவர்கள் மனம் வெறுக்காமலிருப்பதைக் கண்டபோது, அங்கிருந்து எழுந்து ஸ்நானசாலையுள் விரைவாகப் பிரவேசித்தார் அங்கே அரசனுக்குரிய ஸ்நானக்கருவிகள் வைக்கப்பட்டேயிருந்தன அவற்றையெல்லாம் அங்கீகரியாமல் அரசன் பார்த்திருக்கும்போதே அம்முனிவர் திரும்பவும் அங்கேயே அந்தர்த்தானமாயினர் பரதஸரேஷ்டனே! அப்போதும் அந்தஅரசன்அரசியிருவரும் வெறுப்பையடைய

வயிலலை கௌரவனே! பிறகு, அநத ஸமாததரான சயவனபக
ன ஸநானமசெயதவராக ஸிமமாஸனததிலிருநது குசிகனுககும
வனமனைவிககும காணப்படடா குசிகராஜன தனபாரியையுடன
கடலாசசியுறறு மனககலககமினறி வணஙகி அனனமஸிததமா
ருககிறதெனறு அமமுனிவருககுத தெரிவிததான முனிவா,
காணடுவாலாம' எனறு அவவாசனுககுச சொனனா அவவா
ன மனைவியுடனகூட அவவனனததைக கொணடுவநதான. பல
கைமாமஸபாகஙகளையும பறபலகறிகாயகளையும பாகுகளையும மாப
ணடஙகளையும இனியபாகஙகளையும, [1] ரஸாலையையும அபபஙகளை
ம அறுசுவைகளோடுகூடிய பலவகைமோதகஙகளையும பலவகைச
வைகளையும ரிஷிகளபுசிககும காடடு ஆகாரஙகளையும அரசாகள
சிககும மறறுமபலஉணவுகளையும பலவகைககனிகளையும இலந
தபபழததையும புஙகமபழததையும [2] காசமரியமும, [3] பலலாதக
ம, கனிகளும, கிருகஸதாகள உணணததககவையும வானபரஸதா
ள உணணததககவையுமான எலலாவகை ஆகாரஙகளையும ரிஷியின
பததிறகுபபயநது வேநதன வருவிததான அவையெலலாம சய
னமகரிஷியின முனனிலையில வைககபபடடன பிறகு, அநதசய
னமுனிவா அவையனைததையும படுககையையும ஆஸனததையும
பாஜனபாததிரஙகளையும சோததுச சிறநத வஸதிரஙகளினால மூடி
லலாவறறையும எரிததுவிடடா மிககசசிறநதஉறுதியுளள அவ
ரசன அரசியிருவரும அதறகுஙகோபிககவிலலை அவாகள பாாததிரு
கையிலேயே மறுபடியும அவா அநதாததானமாயினா அநத
ாஜரிஷி மனைவியுடன முனபோலவே அவவிரவெலலாம முகமலா
சியோடு மௌனமாக இருநதான, கோபததிறகுடபடவிலலை அநத
ரசனுடைய அரணமனையில பலவகையான அனனஙகள எககால
மும சமைககபபடடிருநதன, சிறநதபடுககைகளும ஜலமநிரமபின
னானகடஙகளும பலவகைஉடைகளும எககாலமும ஸிததப
படுததபபடடிருநதன அதனால, சயவனருககுக குறறமபாாககமுடி
யாமறபோயிறறு அநதப பிரமமரிஷியானவா, மறுபடியும குசிக
ராஜனைபபாாதது, 'எனனைததேரிலேறறி உனபாரியையும நீயும நான
சொலலுமிடததிறகு விரைவாக இழுததுககொணடுபோஙகள்' எனறு
சொனனா அரசன, ஒனறுஞசிநதியாமல தபோனதரைபபாாதது,

1 புளிபபுததயிா, கறகணடு, நெய, தேன, மிளகு, சுககு, பசசைககாப்
பூரம இவறறைசசோததுசசெயயும ஒருபாகு, பீமஸேனனசெயது கிருஷ
ணன அமுதுசெயததாகப பாகசாஸதிரததில சொலலபபடடிருககிறது
2 பெருஙகுமிழமபழம. 3 சேஙகொடடை.

‘அபபடியே ஆகடடும’ எனறுசொலலி, ‘பகவானே! வேடிகை
தேரிருககலாமா? சணடைததேரிருககலாமா?’ எனறு கேடடா
வேநதனால ஸநதோஷததுடன இவவாறுகேடகபபடட அநதசயவ
முனிவா ஸநதோஷமடைநது பகைவாகளை வெலலுபவனாகிய ம
னனைபபாாதது, ‘விலல, கொடி, சகதிகள, பொனதடிகள, கதைக
கததிகள, அநேகம சிறநதஅமபுகள இவறறோடுகூடச சலஙகைக
ளிபபதும தோரணஙகள கடடபபடடதுமாகிய யுத்ததிறகு
தெனறு நீ நினைததேதை உடனேகொணடுவா’ எனறுசொனன
உடனே, அவவரசன, ‘அபபடியே’ எனறுசொலலிச சிறநததே
அலஙகரிதது நுகததடியின இடபபககததில மனைவியையிமி
வலபபககததில தானிருநதுகொணடு மூனறுகழிகள சோநத
முனையில வஜர ஊசிவைககபபடடதுமாகிய சாடடையை அந
தேரில வைததான அரசன இவறறையெலலாம அவவாறுகொடுத
‘பகவானே! பருகுபுதரரே! ரதம எஙகேபோகவேணடும? செ
லககடவீா பிரமமரிஷியே! நீாசொலலுமிடததிறகு உமது தே
போகும’ எனறுசொனனான அரசனால இவவாறு சொலலபபட
சயவனபகவான அவனைபபாாதது, ‘இஙகிருநது அடியடியாக மெல
செலலவேணடும எனககுச சிரமமுணடாகாம லிருககுமபடி எ
னிஷடமபோல நீஙகளிருவரும போகவேணடும, மிகவும ஸுகமா
ரததைத இழுககவேணடும ஜனஙகள எலலாரும பாாககககட வ
வழிபபோசசாயாரையும விலககலாகாது அவாகளுககுத தனத
நான கொடுபபேன வழியில எநதபபிராமமணாகள வேணடி
வறறை எனனிடம கேடடாலும அவாகளுககுத தனஙகள ரததின
கள எலலாவறறையும மிசசமினறி நான கொடுககவேணடும அரசே
இவறறையெலலாம ஆலோசியாமலசெய’ எனறுசொனனாா அவா
அநதசசொலலைககேடடு, மனனவன, வேலைககாராகளைபபாாதது, ‘ரி
எதைசசொனனாலும அதையெல்லாம தடையிலலாமல கொடுக
வேணடும’ எனறு கடடளையிடடான பிறகு, அநேக ரதனஙகளு
ஸதிரீகளும தோககுதிரைகளும சாலவைகளும பொனநாணயமு
கடடிபபொனனும மலைகளபோனற சிறநத யானைகளும வேந
னுடைய மநதிரிகளனைவரும அநத ரிஷியைப பினசெனறனா அந
நகரமனைததும துககததுடன, ‘ஆ! ஆ!’ எனறு கூககுரலிடடது
அரசன அரசியிருவரும சாடடையின கூரான முனையினால முதுகிலு
கனனததிலும வேகமாககக குததபபடடும மனவேறுபாடினறி அவனை
இழுததனா ஐமபதுதினஙகள ஆகாரமிலலாமல பீடிககபபட்டு உடம

க்கமுற்ற அவவிருவரும மன உறுதியினல அநதப் பெரியதேரைக்
ஷடபபடடு இழுததனா மஹாராஜனே! அனேகநதரம அதிகமாகக
ததபபடடு ரததமபெருககிகொணடிருககும அரசன அரசியிருவரும
த்த பலாசமரஙகளபோலக காணபபடடனா. அவவிருவரையும
ணடு துயரததினல மிககக்கலஙகின படடணதது ஜனஙகள அவர்
பததிறகுப பயநது அவரை ஒனறுஞசொலலாமலிருநதனா ஜனங
ளெலலாரும இரணடு இரணடுபேராகச சோநது, 'தவததின வன
மையைப பாருஙகள நாம கோபிததிருநதும இமமுனிஶ்ரேஷட
ரக கணடெடுததுப பாாககவுமுடியாமல இருககிறோம பரிசுதத
ததமாவும பகவானுமான இநதமகரிஷியினமகிமை ஆசசரியமானது
ரசா அவா மனைவி இவவிருவருடைய உறுதியும எபபடிபபடடது!
ருஙகள! சிரமபபடடிருநதும கஷடபபடடு இநதரததை இழுக
றனரே! இவாகளிடததில யாதொருவேறுபாடடையும சயவன
னிவரே காணவிலலையே" என்று பேசிககொணடனா அநத பருகு
ரேஷடராகிய சயவனா அவாகள அவவாறு மனவேறுபாடிலலாம
ருபபதைககணடு குபேரனபோலத திரவியததை அளிததா வேந
ன அதிலும மனமகிழநது அவாகடடளைபபடி செயதான பிறகு,
நதபபகவானன முனிஶ்ரேஷடா அவவரசனிடததில அனபுகூர்ந்து
நதச சிறநததேரிலிருநது இறஙகி அவவரசன அரசி இருவரையும்
டுவிததா பாரதனே! சயவனா அவாகளிருவரையும விடுவிதத
றகு, அழகும கமபீரமும அனுககிரகமுமுளளவாககினல, 'உஙகளிரு
ருககும சிறநத வரநதருவேன அதைககேளுஙகள' என்று முறை
ககபபேசினா பரதஶ்ரேஷடனே! முனிஶ்ரேஷடா சாடடைக
காலினலகுததபபடட மிருதுசரீரமுளள அரசன அரசி இருவரை
ம அமிருததததிறகொபபான தமகரஙகளினல அனபுடன தடவிக
காடுததா அபபோது, அவவரசன, 'பாாககவரே! எஙகளிரு
ருககும இபபோது சிரமமிலலை நீா நினைதத அளவில உமது
கிமையினல களைபபுததீாநதவாகளானேம' என்று சொனனன
றகு, சயவனபகவான மகிழநது அவா இருவரையும பாாதது,
ராஜனே! நான வரஙகொடுபபதாக முதலிறசொனனது பொய்
ாகாது இநதப புணணியமான கஙகைககரை அழகான பிரதேசம்
லகாலம இஙகே தவம செயதுகொணடு வஸிபபேன புதரனே!
உன நகரததிறகுச செலலலாம, சிரமததைத தீாததுககொணடு
றுபடியும வரலாம ராஜனே! நீ உனபாாியையுடன நாளைததினம
னனை இவவிடததிறபாாபபாய நீ கோபிககததகாது உனககு

நனனும் வநதிருககிறது உன்மனததிலிருககுடி விருபபமெலலாம உனககு நிறைவேறும்' என்று சொனனா அவரால இவவாறு சொலலபபடட, குசிகன மனமகிழநது அமமுனிசரேஷடரைப பாாதது, 'மகானுபாவரே! பகவானே! எனககுக கோபமிலலை நாங களிருவரும உமமால பரிசுததாகளாககபபடடோம, யௌவனப பிராயமும அழகிய தேகமும பலமுமுளளவாகளாய விடடோம, எனககும எனமனைவிககும நீா சாடடையினுல உணடாககினபுணகள உடமபிறகாணபபடவிலலை நாஙும மனைவியும ஸுகமாயிருககிறேம எனது இநதமனைவி அபஸரஸபோனற அழகும சிறநத ஒளியுமுளள வளாயிருபபதைப பாாககிறேன இதறகுமுன இவள இபபடிக காணபபடவிலலை மகரிஷியே! இவையெலலாம உமது அனுககிர கததினுல உணடானவை உணமையான மகிமையுளள பகவானே! உமமிடததில இது புதுமையனறு', என்னும உணமையான சொலலைச சொனனன குசிகனல இவவாறு சொலலபபடட சயவனா அவனைப பாாதது, 'ராஜனே! நாளைததினம நீ உனபாரியையுடன இஙகுவா', என்று சொனனா அவா இவவாறு சொலலி விடைகொடுகக, ராஜரிஷி அவரை நமஸகரிதது அழகான தேகததுடன தேவேநதிரனபோல நகாததிறகுச சென்றன பிறகு, மநதிரிகளும புரோகிதாகளும சேனைததலைவாகளும எலலாககுடிகளும விலைமாதா களுடன அரசனுககு எதிாகொணடு வநதனா அவாகளால சூழப படட குசிகராஜன சிறநத ஒளியினுல பிரகாசிததுககொணடு வநதி களினுல துதிககபபடடு மகிழநது நகாததில பிரவேசிததான சிறநத மகிமையுளள அவவரசன நகரப்பிரவேசம செயதபிறகு காலைககடன களை நிறைவேறறிப புசிதது மனைவியுடனகூட இரவைபபோககினன பிராமமணசரேஷடரால கொடுககபபடட ஒளியோடு கூடிய அழகிய தேகஙகளை அடைநத அவாகளிருவரும சயனததை அடைநது புதி தாக யௌவனமவநது தேவாகளைபபோல மூபபிலலாமலிருபபவா களாக ஒருவரை ஒருவா கணடு உலலாஸமாயிருநதனா பருகுவம சததின கீாததியைப பெருககசசெயபவராகிய சயவனமுனிவா, தமஸங கலபததினுல, அவவனததை இநதிரனுடைய நகாததில இலலாததும அனேகரததினஙகளினுல அலஙகரிககபபடடதும, செலவம நிரமபின தும அழகியதுமாகச செயதாா

ஏணபததொனபதாவது அதயாயம.

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம்வஸித்ததைத் தொடர்ச்சி)

சிறநதமனமுள்ள அநத அரசன, பிறகு இரவுமுடியும்போது
நது காலைககடமைகளை முடிததுககொணடு மனைவியுடன அவ
ததைநோக்கிச் சென்றான. குசிகராஜன அவ்விடததில முழுமை
பொனனாயிருபபதும ஆயிரமாததினததூணகள நிரமபினதும
நிர்மாணமபோனறதுமாகிய ஓர அரணமனையையும அதில தேவ
கததிலுள்ள பொருளகளையும கணடான பாரதனே! அவவர
வெளளிச சிகரஙகளுளள மலைகளையும புஷபஙகள நிரமபின
மரைக குளஙகளையும பலவகைச்சித்ரசாலைகளையும தோரணஙகளை
பசுமபுல நிரமபின பூமியையும பொனமேடைகளையும பூததிருக
ஓடடுமாமரஙகளையும சிறநததாழைகளையும [1] உததாலகஙகளையும
சாகஙகளையும குருககததிமரஙகளையும முல்லைககொடிகளையும
பகமரஙகளையும திலகமரஙகளையும உயாநத பலாமரஙகளையும
மரஙகளையும புஷபிததகொனறைமரஙகளையும கறுததநாகேஸர
ஙகளையும ஆஙகாஙகுவைககபபடடிருககும பொறகொடிகளையும
டான பாரதனே! அவன எநதககாலததிலும புஷபித்திருக
அழகான தாமரைக குளஙகளையும கருநெயதலகுளஙகளையும
விமானஙகளுககும மலைகளுககும ஒபபானமாளிகைகளையும, சில
ஙகளில தணணீரையும சிலவிடஙகளில வெநநீரையும பலவகை
னஙகளையும சிறநதபடுககைகளையும சிறநதமெததைகள பரபபி
ரததினமயமும பொனமயமுமான கடடிலகளையும, ஆஙகாங்கு
துவைககப்படடிருநத அளவறற பகஷணஙகளையும போஜனங
யும பாஷைகளைபபேசும கிளிகளையும நாகணவாயபபுடகளையும
கும ஒலிததுககொணடிருககும அழகான சிறநத வணடுகளையும
யிலகளையும மரங்கொத்திக குருவிகளையும நாரைகளையும காட்டுக்
கோழிகளையும மயிலகளையும கோழிகளையும குருட்டுக் காககைகளை
[2] ஜீவஜீவகஙகளையும சகோரஙகளையும வானரஙகளையும அனனப்
றவைகளையும ஸாரஸஙகளையும சககரவாகஙகளையும கண்டான்
ஜனே! சிலவிடஙகளில அபஸரஸ கநதாவாகளின் கூட்டஙகளையும்
ஙகளகாதலிகளினால் தழுவிககொளளப்பட்ட மறறும்சில புருஷர்களை

1 ஒருமபுலா. 2 மயிலபோனற சிறகுளள-பறவைகள

யும அஙகுகணடான அநத அரசன அடிககடி அவாகளைககாணுமலு
திருமபவும கணடுகொணடிருநதான அபபடியே அஙகே அழகா
ஸஙகீதநாதததையும வேதாததயயனகோஷததையும அனனஙகள இ
மையாகக கூவுவதையும அவனசெவிபுறறுன அநத மிகக ஆசசரிய
ததைககணட அரசன, 'இது கனவா! மனததினமயககமா? அலலது
உணமைதானு?' சிறநதலவாககலோகததிறகுத தேகததோடே வ
திருககிறேன ஆ! ஆ! இது புணணியமான உததரகுருகேஷததிரமா
அலலது, அமராவதிநகரமா? எனன இநதப பெரிய ஆசசரியததை
காணகிறேன!' எனறு மனததில நினைததான இவவாறு நினைதது
கொணடிருககையிலேயே ரததினததூணகள நிரமபின அநதபபொ
மயமானமாளிகையில விலைபெறற உயாநதபடுககையில படுததிருககு
பருகுஸரேஷடரான சயவனமுனிவரைக கணடான அரசன பாரி
யுடன மகிழநது அவரிடம செனறுன அபபோது சயவனரும அ
தப படுககையும திருமபவும காணபபடவிலலை பிறகு, அவன அ
வனததினமறறெரிடததில திருமபவும அபபெருநதவமுனிவா தா
பாஸனததில உடகாாநது ஜபமசெயதுகொணடிருககககணடானு அ
தபபிராமமணா இவவாறு தமயோகசகதியினுல மனனவனைப பிரமி
ககசெயதாா ஒருநொடியில அவவனம அநத அபஸரஸ்ஸுகளின
கூடடஙகள கநதாவாகள மரஙகள இவையனைததும மறைநது
போயின ராஜனே! கஙகையினகரை மறுபடியும முனபோலவே
நிசசபதமாகவும தாபபைகளும புறறுககளும மிகுநததாகவு
ஆயிறறு பிறகு, அநதககுசிகராஜனும அவனமனைவியும அநத
பெரிய புதுமையைககணடு அநதச செயகையினுல மிகக வியபபை
அடைநதனா பிறகு, குசிகன ஸநதோஷமடைநது மனைவியை
பாாதது, 'சிறநதவளே! எஙகும கிடைககாத அருமையான விஷ
யஙகளை சயவனமுனிவருடைய அனுககிரகததினுல கணடோமே
தவவனமையைவிட வேறுவனமை எனன இருககிறது? பா
எணணஙகளுககு எடடாதவறறையும தவததினுல பெறலாம
மூவுலகஙகளையும ஆளும பதவியைபபாாககிலும தவநதான சிற
நதது இநதததபோதனா நனருகத தவஞசெயதிருபபதனுல வினை
பாடுகிறா மகாதமாவான சயவனரெனனும பிரமமரிஷியின
மகிமை ஆசசாயமானது இவா நினைததமாததிரததில தவவனமை
பால வேறுலோகஙகளையும படைபபாா பிராமமணாகளதாம புண
ணியமானவாககும ஞானமும கிரியையுமுளளவாகளாகப பிறபபாா.
யவனரைததவிர வேறு எவன இஙகே இவவாறுசெயயமாடடுவன?

இவவுலகததில மனிதாகளுககு ராஜயஙகிடைபபது எளிது, பிராம
ணததனமை கிடைபபது அரிது பிராமமணயததின மகிமையின
னரு நமமுடைய தோககுதிரைகளபோல நாமிருவரும தேரிலபூட
டபபடடோம்' எனறுசொனனன அவன இவவாறுபினததுககொண
ருபபது சயவனருககுததெரிநதது அவா அரசனைநோககி, 'சீககிரம
ா' எனறுசொனனா. இவவாறு சொலலபபடட அநத அரசன பாரி
யையுடனகூட மகரிஷியினிடமசெனறு வநதனததிறகுரிய அமமகரிஷி
யைத தலைவணஙகி வநதனமசெயதான சிறநத ஞானமுளளவரும
ருஷ ஸரேஷடருமான அமமுனிவா அரசனுககு ஆசீாவாதமசெயது
னசொறசொலலி அவனை, 'உடகாா' எனறுசொனனா பாரதனே!
அரசனே! அபபோது, சயவனமுனிவா உணமையான மனததோடு
யமான சொலலினால வேநதன சநதோஷபபடுமபடி பேசலானா

'வேநதனே! நீ ஐநதுகாமேநதிரியஙகளையும ஐநதுஞானேநதிரி
யஙகளையும ஆறாவதானமனததையும இயலபாகவே நனருக அடககி
யிருககிறாய் அதனாலேதான இபபோதுஆபததிலிருநது விடுபடடாய
புதரனே! பேசுகிறவாறசிறநதவனே! நான உனனால செவவையாக
ஆராதிககபபெறறேன உனனிடததில மிககசிறிய ஒரு குறறஙகூடக
காணபபடவிலலை அரசனே! எனககு விடைகொடு நான வநதபடியே
போவேன அரசாககரசே! உனனிடததில அனபுளளவனாயிருககி
றேன வரததையும பெறறுககொள' எனறு சொனனா குசிகன
பருகுவமசஸரேஷடரே! நான அககினியினிடததி லிருபபதுபோலப
பகவானான உஙகளிடததிலிருநதேன நான எரிககபபடாமலிருபபதே
எனககு அதிகம குறறமறறவரே! பருகுபுதரரே! என்னுடைய நடக
கைகளினால நீா திருபதியடைநது எனகுலததைககாபபாறறினீரே;
இதுதான நானபெறற முககியமானவரம பிராமமணரே! இதுதான
எனககு உமமுடைய அனுககிரகம நான ஜீவிததிருநததறகும ராஜ
யததிறகும எனதவததிறகும இதுதான பயன பருகுஸரேஷடரான
பிராமமணரே! எனனிடததில நீா அனபுவைததிருநதால எனககு
இருககும ஒருஸநதேகததைத தெளிவிககககடவீா' எனறு கேடடான.

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்.

# தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம் வஸித்த கதைத் தொடர்ச்சி).

சயவனர, 'மனிதரிறசிறநதவனே! எனனிடததில வரந்தனைப் பெறறுககொள உனமனததிலிருககும ஸந்தேகததையுஞ் சொல் உ கு எலலாவறறையும நிறைவேறறுவேன' என றுசொன்னார

குசிகன, 'பகவானே! பாரககவரே! எனனிடததில உமககு அ பிருநதால இபபோது நானகேடபதைச சொலலும எனவீட்டிலிருந்து வஸிததறகுககாரணததைக கேடகவிருமபுகிறேன. முனிசிரேஷ் ரே! பிராமமணரே! இருபததொருநாள ஒருபககமாகபபடுததது ஒ றுமபேசாமல வெளியிறபோனதும காரணமினறி அநதாததானமா தும மறுபடியும காணபபடடதும திருமபவும இருபததொருநா படுததததும தைலநதேயததுககொணடு போயவிடடதும எனவீட் லுளள பலவிதபோஜனஙகளையும வருவிததுத தீயினலெரிததுமுட னே தேரேறிசசெனறதும தனஙகளைததானமசெயததும காட அனேகம பொனமாளிகைகளையும ரதனஙகளும பவழஙகளுமிழைத காலகளோடுகூடிய கடடிலகளையும காணபிததததும மறுபடியும அநதா தானமானதும எதறகாகவெனறுகேடகவிருமபுகிறேன மகரிஷி பருகுசரேஷடரே! இவறறைநினைதது மிகவும மயஙகுகிறேன இ யெலலாவறறையும பறறி ஒரு நிசசயமும எனககு உணடாகவில தபோதனரே! இவறறையெலலாம உணமையாகக கேடக விரும கிறேன' என்று கேடக, சயவனர சொலலலானர

'நானசெய்தவை எபபடிபபடடவை, எனனகாரணததினால வ தவை எனபவறறையெலலாம கேள அரசனே! நீ இவவாறு கேட பின நான சொலலாமலிருககமுடியாது ராஜனே! முனனம தேவ களினகூடடததில பிரமமாபேசினதை நான கேடடிருநதேன. அ நான சொலலுகிறேன, கேள பிராமமணாகளுககும க்ஷததிரியாகளு கும பகைநோநதுஇவவிருகுலஙகளுககும கலபபுநேரிடபபோகிறதாம ராஜனே! உனனுடையபேரன பிரமமதேஜஸ்ஸும பராககிரமமுமுளள னக உணடாகபபோகிறுனம இதைககேடடபின, எனகுலததைககா பதறகாகக குசிகவமசததைஅழிககககருதி உனகுலததையெரிகக எ ணஙகொணடு உனனிடம நான வநதேன, ராஜனே! அபபோதுதா

உனபட்டணததில்வந்து, ஒருவிரதம ஆரம்பிககப போகிறேன
னககு ஏவல்செயயவேணடும.' எனறு உனக்குக கடடளையிடடேன.
னனிருககததில ஒரு தவறும நான கணடுபிடிககவிலலை ராஜரிஷியே!
அதனால நீ ஜீவிககிறாய, இலலாவிடில நீ இராய ராஜனே! இநத நிச
யததைச செயதுகொணடுதான யாராவது ஒருவன என்னை எழுபபு
வானேனெனறு இருபததொரு நாள தூஙகினேன ராஜஸ
ரேஷடனே! நனறாகத தூஙகின என்னை நீயாவது உனமனைவியாவது
எழுபபாமலிருநதபோதே மனததில நான உனமேல அனபுவைத
தேன ராஜனே! 'பிரபுவே! என்னை, 'நீரஎஙகேபோகிறீர?' எனறு கேடபா
யாயின உன்னைச சபிககலாமெனறுதான எழுநது வெளியிறபோனேன
அதற்காகவே மறுபடியும மறைநதேன அரசனே! பசியினாலாவது
சிரமததினாலாவது நீஙகளிருவரும என்னை வெறுபபீரகளெனறு என
யோகசகதியைக்கொணடு உனவீடடில திருமபவும இருபததொரு
நாள தூஙகினேன் இநத நிசசயததைச செயதுதான உஙகளைப
பசியினால வருததினேன ராஜனே! உனமனததில மிகச்சிறிய
கோபஙகூட உணடாகவிலலை மனிதரிறசிறநதவனே! அதனாலே
நான உன பாரியையினிடததிலும உனனிடததிலும அநுககிரகம
வைததேன போஜனததைக கொணடுவரச்சொலலி நான கொளுத
தினதும நீ பகைததுககோபிபபாயெனறுதான அதையும நீ
பொறுததாய ராஜனே! அதனபிறகு, நான தேரிலேறிககொணடு
உன பாரியையுடன இழு' எனறு கடடளையிடடேன ராஜனே!
அதையும நீ அபபடியே தடையிலலாமறசெயதாய அதனாலேயும
உனனிடததில அனபுளளவனானேன நான தனததைச்செலவழித்த
போதும கோபம உன்னை மாறறவிலலை வேநதனே! மனிதருக
கதிபதியே! அதனால உனனிடததில அனபுவைததுததான உனக
கும உனபாரியைககுமாக மறுபடியும இநதவனததைச செயதே
னெனறறி. ராஜனே! அநதவனததில தேவலோகததிலுளள நல
காடசிகளை நீகணடாயே, அநத ஸ்வரககககாடசியை உன ஸ
தோஷததிறகாகததான நான உணடாககினேனெனறு அறிநதுகொள
பூமிககு ஈஸவரனான அரசனே! நீயும உனபாரியையும இநததேகத
தோடேயே சறறுநேரம ஸவரககவாஸததை அநுபவிததீரகள
ராஜனே! என்தவததையும தாமததையும திருஷடாநதபபடுததுவதற
காகச்செய்தேன ராஜனே! உனககு அதில ஆசையுணடாகவிலலை
அதையும நான தெரிநதுகொணடேன பூமிககுநாதனே! நீ ராஜ
வாயிருபபதையும் தேவேநதிரனாவதையும அநுதாவுசெயது பிராப

மணனுவனதயும தவத்தையும விருமபுகிருயன்ருே? அபபா! இப் படியே நீவிருமபுகிற பிராமமணயம உணமையில கிடைககததகாதது பிராமமணயமிருநதாலும ரிஷியாவதும ரிஷியாயிருநதாலும தவச் சிறபபுடைமையும பெறக கூடாதவை குசிகவமசததில கௌசிகன எனனும பிராமமணன பிறககபபோகிறன அபபோது இநத உன் விருபபம நிறைவேறும ராஜஸ்ரேஷ்டனே! உனனுடைய மூனறு வது தலைமுறைவருமபோது உன வமசம பருகுவமசததாருடைய தவமகிமையினலேயே பிராமமணதவததை அடையபபோகிறது உனனுடையபேரன சிறநததவமுளளவனும அகநிபோனற தேஜ ஸுளளவனுமாகிய பிராமமணனுகப பிறககபபோகிறன [1] அவன் தேவாகளுககும மனிதாகளுககும மூவுலகஙகளுககும பயததையுண் டாககபபோகிறன இது உணமை உனககுச சொலலுகிறேன ராஜரிஷியே! உனமனததிறகுவேணடின வரததைப பெறறுககொள் நான தீாததயாததிரைககுச செலலபபோகிறேன் இனிக காலங் கடநதுபோம' எனருா

குசிகன, 'மஹரிஷியே! நீா அனபுவைததிருபபதுதான இப் போது எனககுவரம குறறமறறவரே! அபபடி ஆகட்டும என் பேரன நீாசொலலுகிறபடி ஆகவேணடும பகவானே! எனகுலத் திறகுப பிராமமணயம உணடாகவேணடும இதுதான எனககு வரம பகவானே! பருகுபுதரரே! எனகுலததிறகுப பிராமமணத் வம எபபடிவரும? எவன எனனுடைய குலததில பிறககபபோகி ருன? உமமால பிராமமணனெனறு நினைககபபடுகிறவன எவனென் பதை மறுபடியும நீாவிரிவாகச சொலலவிருமபுகிறேன' எனறுகேட் டான

---

## தொணணூறறேராவது அதயாயம்

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ச்யவனர் குசிகனிடம்வஸித்தகதைத் தொடர்ச்சி)

சயவனா, 'புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ராஜனே! நான எதுபறறி உனனை அழிததுவிடுவதறகு வநதேனே அதை நான உனககு அவசி யமசொலலவேணடும அரசனே! பருகுவமசததுபபிராமமணாகளால

---

1 பொருததமினமையால அதிகபாடமான ஒருவரி விடபபடடது

த்திரியர்கள் யாகம்செய்விக்கப்பட வேண்டியவர்களென்பது நிச்
பம் ராஜனே! தெய்வத்தினுலுண்டான காரணத்தினுல் அவர்கள்
நவரோடொருவர் விரோதப்பட்டுப்போகின்றனர். அப்போது, க்ஷத்
ரியர்கள் தெய்வக்கொடுமையினுல் தூண்டப்பட்டு பருகுக்களெல்
ரையும் சாபத்திலிருக்கும் சிசுமுதலாகச் சேதித்துக் கொல்லப்
பாகின்றனர். அதன்பிறகு, வம்சத்தைப் பெருக்கச்செய்பவனும் பிர
சிக்கும் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ளவனும் பெரியமகிமையுள்ள
னுமான ஔர்வனென்பவன் எங்கள்குலத்தில் பிறக்கப்போகிறுன்.
வன் மூன்றுலோகங்களுமழியும்படி தன்கோபத்தினுல் ஓர் அக
யை உண்டாக்கப்போகிறுன். அந்த அக்நி,மலைகளும் காடுகளுமுள்ள
மியை முழுவதும் நீருக்கச்செய்யப்போகிறது. சிலகாலங் கடந்தபின்,
முனிஶ்ரேஷ்டனே அவ்வக்நியைக் கடலில் வடவையின் வாயில்
ட்டு ஆற்றிவிடப்போகிறுன். குற்றமற்ற மகாராஜனே! அந்த
ஔர்வனுடைய புத்திரனும் பருகுவம்சத்தவனுமான ரிசீகனிடத்தில்
தெய்விகமான காரணத்தினுல் க்ஷத்திரியர்கள் ஒழிந்துபோவதற்காகத்
நுர்வேதமுழுதும் தானகவே நேரில்வந்து சேரப்போகிறது. அந்த
சீகன் அந்தத்தனுர்வேதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடன் தவத்
னுல் தூய்மையடைந்த மனமுள்ள மகானுபாவனுகிய ஜமதக்நியென்
வம் தன்புத்ரனிடம் சேர்ப்பிக்கப்போகிறுன். பருகுஶ்ரேஷ்டனுகிய
அந்த ஜமதக்நி அந்தத்தனுர்வேதத்தை வைத்துக்கொள்வான். தா
தமாவே! பரதக்கண்டத்துக்குத்தலைவனே! அந்தஜமதக்நி உன்
மசத்தை விருத்திசெய்வதற்காக உன்குலத்திற்பிறந்த கன்னிகையை
விவாகம் செய்துகொள்ளுவான். க்ஷத்திரியர்களைக் கொல்லுகிற
கொடியபுத்ரனுண்டாக வேண்டுமென்று முதல்தேவதையான நாராய
ரை உபாஸனைசெய்து அவர் வரத்தினுல் அவ்வித புத்ரனை அடை
ான சிறந்ததவமுள்ள அந்த ஜமதக்நி காதியின்பெண்ணுன உனது
பாத்திரயை மனைவியாகஅடைந்து க்ஷத்திரியத்தொழில் செய்யும்
பிராமமணுகியபுத்ரனை உண்டாக்கப்போகிறுன். சிறந்த பராக்கிரம
முள்ளவனே! அவன் உன்னுடையகுலத்தில் பெருந்தவமுள்ளவனும்
மிக்க தார்மிஷ்டனும் புத்தியில் பிருகஸ்பதியைப்போன்றவனும் பிராம
ணசெய்கையுள்ள க்ஷத்திரியனுமான [1]விசுவாமித்திரனைக் கொடுக்
கப்போகிறுன். அப்படி மாறுவதற்கு இரண்டுமாதர்கள் காரணமா
வார். இது பிரமமாவின் கட்டளையாதலின் தவருது. உன்னிடத்தி

[1] இது ரிசீகோசெய்ததாக முன் 24-ம்பக்க முதலும் சாந்திபர்வம்
56-ம் பக்கமுதலுமுள்ள கதைகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விருந்து மூன்றாவதுபுருஷனுக்குப் பிராமமணத்வம் வரப்போகிறது பரிசுத்தாத்மாக்களான பருகுக்களுக்கு நீ சம்பந்தியாகப்போகிறாய் என்று சொன்னார் பரதஸ்ரேஷ்டனே! தாமாத்மாவான குசிகராஜ மகாத்மாவான சயவனமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, ஸந்தோ மடைந்து 'அப்படியேயாகக்கடவது' என்றுசொன்னான் சிறந்த ம மையுள்ள சயவனர் வரங்கேட்கும்படி அந்தமன்னனை மறுபடியும் ஏ ஞர் அந்த அரசன் அவரைப்பார்த்து, 'மகரிஷியே! அப்படியேயாக டும் என்னுடையஅபீஷ்டங்களை உம்மிடத்தில் பெறறுக்கொள்ளவே என்குலம் பிரமமகுலமாகக்கடவது அந்தக்குலத்திறகுத் தாமத லேயே மனமிருக்கக்கடவது' என்று கேட்டான் இவவாறு கேட்க பட்ட சயவனமுனிவர், 'அப்படியேயாம்' என்று மறுமொழி சொல வேந்தனுக்கு விடைகொடுத்து அப்போதே தீர்த்தயாத்திரைக்கு சென்றார் ராஜனே! பருகுக்களுக்கும் குசிகர்களுக்கும் ஸம்பந்த நேர்ந்ததற்குக் காரணமெல்லாவற்றையும் உனக்கு இப்போது சொ னேன் அரசனே! சயவனமகரிஷி முதலிற்சொன்னபடியே பர ராமர் ஜனனமும் விசவாமித்திராஜனனமும் நடந்தன'' என்று கூறின

---

## தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

---

(தவம் தானமுதலியவற்றின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "இப்போது இதைக்கேட்ட பிறகு அந்தச்சிற புறறாஜஸ்ரேஷ்டர்கள் இல்லாமறபோன இந்தப்பூமியைப்பற்றி அடி கடி நினைத்து மதிமயங்குகிறேன் பாரதரே! பிதாமஹரே! அனே ராஜயங்களை அடைந்தும் பூமியை ஜயித்தும் கோடிக்கணக்கான பு ஷர்களைக் கொன்றதினால் மனக்கொதிப்புக் கொண்டிருக்கிறேன் கண வர்களையும் பிள்ளைகளையும் அம்மான்களையும் உடன்பிறந்தார்களையும் இழந்த அந்தச் சிறந்தபெண்களுக்கு இப்போது என்ன நிலைமையிருக் குமோ? நாங்கள் அந்தக் கௌரவர்களையும் உறவினரையும் நண்ப களையும்கொன்றதினால் நரகத்தில் தலைகீழாக விழப்போகிறோமென்ப தில் ஸந்தேகமில்லை பாரதரே! என்சரீரத்தை உக்கிரமான தவத்தி

ொபபிககக கருதுகிறேன மனிதாககதிபதியே! எனககு அதை
ா தெளிவாக உபதேசிகக விருமபுகிறேன" என்று கேட்டார சிறநத
னமுளள பீஷமா யுதிஷடிாருடைய அநதசசொலலைக கேட்டபின
மதுபுததியில நனருக ஆராயநது அவரை நோககிச சொலலலானு
"பாரதனே! ராஜனே! இறநதபின எவனுககு எநதக கதி
டைககிறதெனபதைபபறறி ஓா ஆசசாயமான ரகஸயததைச சொல
பபோகிறேன, கேள. பிரபுவே! ஸவாககததைடைபபதும தவததி
லே புகழபெறுவதும தவததினுலே ஆயுள அதிகபபடுவதும ஸுகங
ளை அனுபவிபபதும தவததினுலே பரதஸரேஷடனே! உலகததி
ளள ஞானஙகளும ஆதமஞானமும நோயிலலாமையும அழகும
சலவமும எலலாரும விருமபுமபடியிருததலும தவததினுறகிடைப
வைதாம தவததினுல தனததை அடையலாம மெளனமானது
ஞானததைககொடுககிறது தானததினுல எலலாபபோகஙகளும
பிரமமசாயவரததததினுல நீணடகாலம ஜீவிததிருபபதும உணடாகின
ன கொலலாமைககுப பலன அழகு யாகதீகைஷககுப பலன நலல
லததிற பிறபபது கனிகளையுமகிழஙகுகளையும புசிபபதனுல ராஜ
ம வருகிறது இலைகளை உணபதனுல ஸவாககமவரும ஜலததை
டடும உடகொணடிருபபவன மேலுலகததையடைவான தானம
சயபவனுககுப பொருடசெலவம அதிகபபடுகிறது குருவுககுபபணி
டைசெயவதனுல கலவியுணடாகிறது நிதயஸராததம செயவதி
ல ஸநததிவிருததியாகிறது [1]சாகவரததினுல கோககளவிருததி
ாகின்றன புறகளைபபுசிப்பதனுல ஸவாககமுணடாகிறதென்று
சாலலுகினறனா மூனறுகாலஙகளிலும ஸநானமசெயவதனுல மங
கையரையும வாயுபகூணமசெயவதனுல யாகபலனையும அடையலாம,
தயஸநானமசெயது இரணடுஸநதிகளிலும ஜபமசெயயும பிராமம
ன நெடுஙகாலம ஜீவிததிருபபான ராஜனே! உபவாஸமிருநது
நதிரஜபமசெயபவனுககு ஸவாககததினமேல வாஸமுணடாகும
ரையில படுபபதெனனும விரதமசெயபவாகளுககு வீடுகளும கட
லகளுமுணடாகும மாவுரிகளையுடுபபதனுல ஆடைகளும ஆபா
ஙகளும கிடைககும யோகததில ஊககமவைதத தபோதனருக
ப படுககைகளும ஆஸனஙகளும வாஹனஙகளுமவரும அகனி
ரவேசமசெயபவன பிரமமலோகததில பூஜிககபபடுவது திணணம
சிபதாாததஙகளைக குறைபபதனுல இவவுலகததில யாவரும விரும
ததககவனுவான மாமஸததைவிடுவதனுல ஸநததி தீாககாயுளுளள

1 இநதிரியஜயததினுல 2 கறிகாயகளின நியமம

தாகும 1 உதவாஸமெனனும தவமசெயபவன அரசனுவான ப்ரா
னே! பொய சொலலாதவன தேவாகளுடன மகிழநதிருபபா
தானததினுல புகழும கொலலாமையினுல ஆரோககியமும பிரா
மணாகளுககுப பணிவிடைசெயவதனுல ஏராளமான ராஜயமு
உயாநத பிராமமண ஜனமமும உணடாகினறன தணணீா கொடு
பதனுல அழியாத புகழுணடாகிறது அனனங கொடுபபதனு
வேணடினபோகஙகள திருபதியாக உணடாகினறன எலலாப பிர
ணிகளிடததும இனசொற சொலலுகிறவனுககு எலலாத துயர
களும விடடு நீஙகுகினறன தேவதாராதனமசெயவதனுல ராஜயமு
தேவதாரூபமும உணடாகினறன விளககு வெளிசசஙகொடுபபதனு
கணகூாமையும புததிககூாமையும உளளவனுவான கணணுககினி
வறறையளிபபதனுல ஞாபக சகதியையும புததிககூாமையையு
அடையலாம சநதனததையும புஷபஙகளையும கொடுபபதனுல எ
கும வியாபிககும கீாததியுணடாகிறது தலைமயிரையும மீசைதா
யையும வளாபபவருககுச சிறநத ஸநததியுணடாகிறது ராஜனே
பனனிரணடுவருஷம உபவாஸமும தீகைஷயும ஸநானமும செய்
கொணடிருபபதனுல வீராகளுடைய ஸதானததைபபாாககிலும மே
மையயடையலாம புருஷ ஶ்ரேஷடனே! பிராமமணனுககு
தகுநத பெணணைக கனனிகாதானமசெயவதனுல வேலைககாரிகளையு
வேலைககாராகளையும ஆபரணஙகளையும நிலஙகளையும வீடுகளையு
அடையலாம பாரதனே! யாகஙகளாலும உபவாஸஙகளாலு
ஸவாககம செலலலாம கனிகளையும மலாகளையும தானம செய
மனிதன சிறநத ஞானததையடைவான பொனகடடின கொமபுக
ளுல பிரகாசிககும ஆயிரமகோககளைக கொடுபபதனுல மனிதன இற
துபின சிறநத தேவலோகததையடைவானெனபதாக ஆகாயததி
ஸஞசரிககும தேவாகள சொலலுகினறனா கொமபு நுனியில பொ
கடடுககடடின 2கபிலைபபசுவைககனறோடும கறககும வெணகல
பாததிரததோடும ஒருவன தானமசெயவானுயின அதுவே அனேக
சிறபபுககளநிரமபின காமதேனுவாக அநதததானமசெயதமனிதனை
அடையும ஒருவன கோதானமசெயவதனுல அநதககோவின தேக
தில எவவளவு ரோமஙகள இருககினறனவோ அவவளவு பலனகளை
யும அடைநது தனபுதராகளையும பௌதராகளையும ஏழாவது தலை
முறையில குலமனைததையுமே மறுமையிலும கரையேறறி விடு
கிறுன பொனனினுல அலஙகரிககபபடட கொமபுளள பசுவை

1 ஜலததிலவஸிபபது 2 பின 127 - ஆம அததியாயமபாாகக

கூழிணையோடும் கறகிற் வெண்கலப்பாத்திரத்தோடும் விலைபெற்ற
மற்போனவையோடும் பிராமமணனுக்குக் கொடுப்பவனுக்கும்
திலதேனுவைக்கொடுப்பவனுக்கும் வஸுக்களின் லோகங்கள் எளி
லை கிடைக்கின்றன தன்வினைகளினால் கட்டப்பட்டுக் கொடிய இரு
ான நரகத்தில் விழும் மனிதனைக் கோதானமானது நடுக்கடலில்
நுகூலமான காற்றுச்சேர்ந்த கப்பல்போல மறுமையில் கரையேற்று
றது சாஸ்திரப் பிரகாரமாகப் பிராமமணனுக்குத் தகுதியுள்ள
னனிகையைக் கொடுப்பவனும் பூமிதானமும் அன்னதானமும் செய்
வனும் இந்திரலோகத்தை அடைவார் வேண்டினவையெல்லாம்
ரம்பினகிருகத்தை வேதமோதலும் ஒழுக்கமும் குணங்களும் நிரம்
ன பிராமமணனுக்குக் கொடுப்பவனுக்கு உத்தரகுருதேசத்திலுள்ள
லோகங்கள் கிடைக்கின்றன வண்டிமாடுகளையும் பசுக்களையும்
ானம்செய்வதனால் மனிதன் வஸுக்களின் லோகங்களை அடைவான்
பான் நாணயங்கொடுப்பது ஸ்வர்க்கத்திற்குக் காரணமென்றும் கட
ப பொன்கொடுப்பது அதற்குமேற்பட்டதென்றும் சொல்லுகின்ற
ா குடைகொடுப்பதனால் மிகச்சிறந்த வீடும் பாதரக்ஷைகொடுப்ப
னால் வாகனமும் வஸ்திரதானத்தினால் நல்லஅழகும் பலனாக உண்டா
ின்றன வாஸனைகளைக்கொடுப்பதனால் மனிதன் வாஸனையாகவே
ிருப்பான் பூத்தும்காய்த்துமிருக்கும் மரத்தைப் பிராமமணனுக்
த்த தானம்செய்பவன் தன்தான்யங்களும் பலரத்தினங்களும் நிரம்
ின அழகானவீடு தேடாமலே கிடைக்கப்பெறுவான் ருசியுள்ள
க்ஷணங்களையும் அன்னங்களையும் பானங்களையும்கொடுப்பவன் ருசி
ள்ள பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் நிரம்பப்பெறுவான் வீட்டை
ும் வஸ்திரத்தையும்கொடுப்பவன் அவற்றையே மறுஜன்மத்தில்
அடைவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை அரசனே! எந்த மனிதன்
வாஸனையுள்ள புஷ்பங்களையும் தூபங்களையும் சந்தனங்களையும் ஸ்நா
னங்களையும் மாலைகளையும் பிராமமணர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ
அவன் இவ்வுலகத்தில் ரோகமில்லாமல் அழகுள்ளவனாயிருப்பான்
ராஜனே! தான்யங்கள் நிரம்பினதும் சிறந்த படுக்கைகளுள்ளது
மாகிய கிருகத்தைப் பிராமமணனுக்குத் தானம்செய்யும் புருஷன்
புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலிருப்பதும் அழகானதும் ரத்தினங்கள்
நிறைந்தியாக நிரம்பினதுமாகிய சிறந்த மாளிகையை அடைவான்
சிறந்த வாஸனையும் அழகானவிரிப்பும் தலையணையுமுள்ள படுக்கை
யைப் பிராமமணனுக்குக் கொடுக்கும் மனிதன் அழகும் ஜனக்கூட்டு

1 பசுவடிவமாகப் பகுக்கப்பட்ட எள்ளின்குவியல்

முள்ளவனும் மனத்திற்கினியவளுமான மனைவியைத் தேடாமல் வரப் பெறுகிறான். [1]வீரசயனம் செய்யும் மனிதன் பிரம்மாவுக்குக் குறையாதவனுமிருப்பான். வீரசயனத்திற்கு மேற்பட்டதில்லையென்று மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர்'' என்றார். அவருடைய அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்த யுதிஷ்டிரர் வீரமார்க்கத்திலேயே விருப்பமுற்றவராகிக் காட்டில் ஆசிரமத்தில் வஸிப்பதைக் கருதவில்லை. புருஷஶ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! பிரபுவான தர்மராஜர், உடனே பாண்டவர்களைப்பார்த்து, 'நமது பிதாமஹர் சொன்ன சொல்லை நீங்கள் அன்போடு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னார். உடனே, பாண்டவர்களனைவரும் புகழ்பெற்ற திரௌபதியும் யுதிஷ்டிரர் சொன்னதை 'ஸரி' என்று கொண்டாடினர்.

---

## தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

### (தோட்டம்வைத்தல் குளம்வெட்டல் முதலியவற்றின் பயன்)

யுதிஷ்டிரர், ''கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! பரதஶ்ரேஷ்டரே! தோட்டங்களையும் தடாகங்களையும் செய்விப்பதில் உண்டாகும் பலனை இப்போது உம்மிடத்தில் கேட்கவிரும்புகிறேன்'' என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

''இவ்வுலகத்தில் காணப்பதற்கு அழகாகவும் கெட்டியாகவும் பலவகைக் காந்திகளினால் விளங்கிக்கொண்டு அநேக நிறங்களுள்ளதாகவும் எல்லாவகைப் பிராணிகளுமுள்ளதாகவுமிருக்கும் பூமி சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப்பூமியிலுள்ள பலவகை நிலங்களையும் குளங்கள் உண்டாக்குவதையும் ஜலத்திலுள்ள பிராணிகளெல்லாவற்றையும்பற்றி உனக்கு முறையே சொல்வேன். தடாகங்கள் உண்டாக்கப்படுவதிலுள்ள குணங்களையும்சொல்வேன். தடாகங்கள் உண்டுபண்ணுகிறவன் மூவுலகங்களிலும் யாவரும் பூஜிக்கத்தக்கவனாகிறான். தடாகங்களிருக்குமிடம் ஸ்நேகிதன்வீடு போன்றது, ஸூரியனுக்குப் பிரியமானது, தேவர்களுக்கு விருத்தியைச்செய்வது, புகழுக்குச் சிறந்தகாரணம். தடாகம் செய்வதனாலுண்டாகும் புண்ணியம் தர்ம

---

[1] இதன் 38-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

த காமஙகளென்னும் மூனறுபுருஷாததஙகளையும் பலனையும் தருவ
தனறு அறிஞா கூறுகினறனா ஒரு தேசததில தடாகமுளள ஓா
ட்நதான [1] நாலவகைப பிராணிகளுககும் சிறநத ஆதாரமெனறு
ணலாம தடாகஙகளெலலாம தேசததிறகுச சிறநத அழகைச
காடுககினறன தேவா மனிதா கநதாவா பிதருககள நாகா அரககா
்வரபபொருளகள ஆகிய எலலாரும தடாகததையே அடுததிருக
னறனா ஆதலால, தடாகததிறகுச சொலலபபடடுளள மேனமை
ளயும ரிஷிகளால அதறகுசசொலலபபடட பலனகளையும உனககு
ரைபபேன எவனுடைய தடாகததில மழைககாலததில மடடும
மிருககிறதோ அவனுககு அகனிஹோததிரததினபலனுணடெனறு
றிஞா கூறுகினறனா எவனுடைய தடாகததில சரதகாலததிலும
லம நிறகிறதோ அவன ஆயிரம கோதானததின சிறநத பலனை
றுமையில அடைவான எவன தடாகததில ஹேமநத காலததில
ணணீா நிறகிறதோ அவன மிகுதியாகப பொனதகூஷிணைகளையுடைய
ாகததின பலனை அடைவான எவன தடாகததில சிசிரருதுகாலத
ல ஜலமிருககிறதோ அவனுககு அகநிஷடோமயாகததின பலனுண
டெனறு அறிஞா கூறுகினறனா எவனுடைய தடாகம நனருகச
சயயபபடடு வஸநதகாலததிலும ஜலம மிகுதியாயிருககிறதோ
வன அதிராதர யாகததினபலனை அனுபவிபபான எவன தடா
ததில கரீஷமகாலததிலும தணணீா நிறகிறதோ அவனுககு அசுவ
மதயாகததின பலனுணடெனறு அறிஞா நினைககினறனா எவன
வடடுவிதத தடாகததில பசுககளும யோககியாகளான மனிதாகளும
பபோதும தணணீா குடிககினறனரோ அவன தன குலததையெல
ாம கரையேறறுவான எவனது தடாகததில தாகமெடுதத பசுக
ளும மானகளும பறவைகளும மனிதாகளும ஜலததைக குடிககின
னரோ அவன அசுவமேதயாகததின பலனை அடைவான ஒருவன
டாகததில ஜனஙகள தணணீாகுடிபபதும ஸநானமசெயவதும
ளபபாறுவதுமான இவையெலலாம அவனுககு மறுமையில அழி
லலாத ஸுகததிறகுக காரணஙகளாகினறன அபபா! பரலோகத
ல தணணீா கிடைபபது மிக அரிது குடிதணணீா கொடுபபத
ல அழியாத திருபதியுணடாகிறது எளளைக கொடுஙகள தண
ீா கொடுஙகள தீபஙகொடுஙகள தவறுதீாகள உஙகள உற
னரோடுகூட மறுமையில ஸநதோஷமடைவீாகள இநத ஸந
தாஷம கிடைபபது மிககக்கடினம புருஷசிரேஷடனே! தணணீா

1 ஸபாபாவம 198 - ம பககம குறிபபிறகாணக

கொடுபபது எலலாத தானஙகளிலும பெரிது, எலலாத தானஙக
லும சிறநதது ஆதலால, தணணீா கொடுககவேணடும இவவா
தடாகததின சிறநத பலனைச சொனனேன இனி மரஙகள வை
பதைபபறறிச சொலலுவேன

தாவரப பொருளகளில மரஙகள புதாகள [1]கொடிகள [2]செ
கள மேறபடடையே வனமையாகவுடைய மூஙகில முதலியவைக
புறபூணடுவகைகளென ஆறுவகைகள சொலலபபடடிருககினறன
இவை விருக்ஷஜாதிகள இவறறை நடுவதினாலுணடான குணஙகளை
சொலலுவேன மானிடலோகததிறபுகழும இறநதபின புணணியப
னும அசததியம உணடாகினறன அவன பிதருலோகததில பி
ருககளாலும கொணடாடபபடுவான தேவலோகததிறகுபபோ
பிறகும அவன பேர அழிவதிலலை பாரதனே! மரமவைககிறவ
இறநதகாலததிலும எதிாகாலததிலும தன பிதருவமசததைக கரை
யேறறுவான ஆதலால, மரஙகளை நாடடவேணடும அமமரஙக
அவனுககுப புததிராகளாகினறன இதில ஸநதேகமிலலை அவ
பரலோகம போகுமபோது ஸவாககததையும மறற அழிவிலலா
லோகஙகளையும அடைவான அபபா! பூமியில முளைதத மரஙக
மலாகளினால தேவாகளையும கனிகளினால பிதருககளையும நிழலினா
அதிதிகளையும பூஜிககினறன கினனரா நாகா ராக்ஷஸா தேவ
கநதாவா மனிதா முனிவா இவாகளனைவரும மரஙகளை அடுககினறனா
இஙகு, மரஙகள பூததும காயததும மனிதாகளைத திருபதியடைவி
கினறன மரஙகளைககொடுபபவனை அமமரஙகள புதராகளபோல
மறுமையில நரகததைத தாணடச்செயகினறன ஆதலால, நல
மையை விருமபுகிறவன குளககரையில நலல விருக்ஷஙகளை எப
போதும வளாககவேணடும பிளளைகளைபபோல அவறறைக் காப
பாறறவும வேணடும செயகையில அவை புதராகளாகவே நினை
கபபடுகினறன குளமவெடடுகிறவனும மரமவைககிறவனும யாகம
செயபவனுமாகிய பிராமமணனும ஸததியந தவறாத மறறவாகளும
ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகினறனா ஆதலால, தடாகததை
வெடடுவிககவேணடும, தோடடஙகளை வளாககவேணடும, ப
யாகஙகளைச செயயவேணடும, எபபோதும ஸததியமே பேசவேண
டும" எனறாா

---

1 மரததினமேறபடாவது 2 கீழேபடாவதெனறுஙகொளளலாம

## தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர்களைப் பூஜித்தல்முதலியவற்றின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! யாகவேதிகைக்கு வெளிப்பட்ட தானங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றனரே, அவற்றுள், எந்தத்தானம் சிறந்ததென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? பிரபுவே! எனக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்ள மிக்கவிருப்பமிருக்கிறது. எந்தத் தானம் கொடுத்தால் கொடுப்பவனைத் தொடருமோ அதை எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயம்கொடுப்பதும் ஆபத்திற் காப்பாற்றுவதும் ஆவலுடன் பிள்ளை பெண்சாதிகளைக் காப்பதற்காக யாசிப்பவனுக்கு வேண்டியதையளிப்பதும் சிறந்த தானங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பரதஶ்ரேஷ்டனே! அப்படிப்பட்ட கொடைகொடுத்தல் கொடுப்பவனை விடாமல் தொடரும். பொன் பசுக்கள் பூமி இவற்றின் தானங்கள் எல்லாப் பாவத்திலிருந்தும் கரையேற்றுகின்ற பரிசுத்தமான தானங்கள். புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இவற்றை யோக்கியர்களுக்கு எக்காலமும் கொடு. தானங்கள் மனிதனைப் பாவத்தினின்று விடுவிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. உலகத்திலும் தன்வீட்டிலுமுள்ள என்னென்ன பொருள்கள் தனக்கு மிக் விருப்பத்தக்கவையோ அவை அழியாமலிருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவன் அவற்றைக் குணமுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பிரியமான பொருளைக் கொடுப்பவனும் பிரியமான காரியத்தைச் செய்பவனும் எப்பொழுதும் பிரியமானவற்றையே அடைவார். அவர் இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் எல்லாருக்கும் பிரியமாயிருப்பார். யுதிஷ்டிர! ஆதரவற்றவனுக்கும் பொருளில்லாதவனுக்கும் வந்து யாசிப்பவனுக்கு அகங்காரத்தினால் தன்னைக் கூடியவரையில் உபகாரம் செய்யாதவன்தான் கொடியவன். பகைவனாயினும் மெலிந்து சரணாகதியாக வந்தடைந்தவனைத் துயரத்தில் ஆதரிக்கிறவன் எவனோ அவன்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டன். கல்விகற்று ஜீவனமில்லாமல் மனங்குன்றி இளைத்துப்போயிருப்பவனுக்குப் பசிதீர்ப்பவன் எவனோ அவனுக்கொப்பான புருஷன் எவனுமில்லை. குந்திபுத்திரனே! அனுஷ்டான நியமங்களிற் கட்டுப்பட்டவர்களும் பெண்டு பிள்ளைகளினாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் யாசியாதவர்களுமான ஸாதுக

1 யாகதக்ஷிணையைச் சேராத தானங்கள்

களை எவ்வகையிலாவது உபசரித்து அழைக்கவேண்டும் பாரதனே
தகுதியுள்ளவர்களும் எப்போதும் ஸத்வகுணத்தையே யுடைய
களும் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஜீவித்தத தேவர்களிடத்திலும் ம
தர்களிடத்திலும் ஒன்றையும் வேண்டாமலிருப்பவர்களும் ஸாப
களுக்கொப்பானவர்களுமான பிராம்மணர்களிடத்தினின்றும் உ
னைக் காத்துக்கொள் அவர்களைத் தக்கவர்களால் கண்டறிந்து அ
களுக்கு ஸு்கங்களையளித்து அவர்களைக் காப்பாற்று கௌரவனே
எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸௌக்கியத்தைத் தரத்தக்க வீடுகளை
கட்டி அவற்றை வேலைக்காரர்களோடும் வேண்டின பண்டங்களோடு
எப்போதும் பிரார்த்தித்துக் கொடு தர்மிஷ்டர்களும் புண்ணி
வான்களும் [1]வித்யாஸ்நானத்தையும் [2]வ்ரதஸ்நானத்தையும் செய்
தர்மத்தைப்பற்றியே ஜீவிப்பவர்களும் தம் வேதமோதலையும் தவ
த்தையும் வெளிப்படுத்தாதவர்களும் நியமங்கவறாதவர்களுமான அ
த்த பிராம்மணர்கள் தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வாராயின் ஸரதன்
யினால் பரிசுத்தமானதைப்பெறுவது கடமையென்று நினைத்துத்தா
பெற்றுக்கொள்வர் பரிசுத்தர்களும் அடக்கமுள்ளவர்களும் த
மனைவிகளை விடாதவர்களுமான அவர்கள் விஷயத்தில் நீ செய்வ
உனக்கே பரலோகத்தில் மங்களமாகிறது மனத்தூய்மையோ
வித்வான்களுக்குக் கொடுக்கும் தானமானது பிராம்மணன் காலை
மாலை இரண்டுவேளையும் முறைப்படி செய்த அக்னிஹோத்திரமே
லாகிறது அப்பா! ஸரதையினால் பரிசுத்தமும் தக்ஷிணையுள்ளத்
மாகிய நீ செய்யும் இந்தத் தானமெனனும் யாகம் எல்லா யாகங்கள
லும் சிறந்தது இது எப்போதும் நடக்கட்டும் யுதிஷ்டிர! தகுந்
வர்களுக்குக் கொடுப்பது மஹாதானங்களுக்குச் சமமானது அவ
களைப் பூஜித்துக்கொடுப்பவன் கடன் தீர்ந்தவனாகிறான் கோபியா
லும் துரும்புக்குமாசைப்படாமலும் இன்சொல்லையே பேசிக்கொண்
டிருக்கிறவர்தாம் நமக்கு மிகப் பூஜிக்கத்தக்கவர் எவர்கள் நம்மை
கொண்டாடாமலும் யாசிக்கப்புகாமலுமிருக்கின்றனரோ அவர்களைப்
புத்திரர்களைப்போலக் காப்பாற்றவேண்டும் அவர்களை வணங்க
வேண்டும் அப்படிச்செய்வதால் பயமில்லை ரித்விக்குக்கள் புரோகித்
கள் ஆசாரியர்கள் ஸாதுக்கள் தர்மந்தவறாதவர்கள் இவர்களிடத்தில்
க்ஷத்திரியதர்மத்தினாலுண்டான பராக்கிரமம் அடங்கிப்போம் யுதிஷ்
டிர! 'நான் ஈச்வரன், பலவான், ராஜன்' என்று அகங்காரப்பட்டு உடை
களிலும் உணவிலும் அந்தணர்களை விலக்காதே குற்றமற்றவனே!

[1] அவற்றைப் பூர்த்திசெய்வது [2] குரு பணிவிடை

க்ஷத்திரியதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் நீ உன்சிறப்புக்காகவும் சேனைக
ாகவுமிருக்கும் திரவியமெதுவோ அதனால் வேதியர்களைப் பூஜிக்க
வேண்டும் பிராமணர்கள் ஏறக்குறைய நடந்தாலும் அவர்களை நீ
ணங்கவேண்டும் அவர்கள் உன்னிடத்தில் உன்புத்திரர்கள்போல
ுகமாகவும் உற்சாகமாகவும் விளையாடட்டும் கௌரவச்ரேஷ
ட்னே! அழியாத அநுக்கிரஹமுள்ளவர்களும் எல்லாருக்கும் அன
ர்களும் கொஞ்சத்தில் திருப்தியடைகிறவர்களுமான பிராமணா
ளுக்கு ஜீவனத்தைக்கொடுப்பதற்கு உன்னைவிட வேறு தகுதியுள்ள
ன் யாவன்? 'இவ்வுலகத்தில் மாதர்களுக்கு நிலையான தர்மமும் கதி
ும் கணவன்தான், வேறில்லை' என்பதுபோல நமக்குப் பிராமணா
ள் 'அப்பா' நம்மால் பூஜிக்கப்படாத பிராமணர்கள் க்ஷத்திரிய
ரிடத்தில் எப்போதுமிருக்கும் கொடுஞ்செய்கையைக்கண்டு நம்மை
விட்டுவிடுவாராயின் வேதமும் புகழும் பரலோகமும் யாகமும் அற
றுப்போன நமக்கு உயிர்வாழ்க்கையினாலாகும் பலன் யாது? இவை
யெல்லாம் நமக்குப் பிராமணர்களால் வருவனவல்லவா? இந்தவிஷ
யத்தில் பழமையான தர்மத்தை உனக்கு உரைப்பேன் ராஜனே!
முற்காலத்தில் அரசன் பிராமணர்களுக்கும் வைசியன் அரசர்களுக
்கும் சூத்திரன் வைசியர்களுக்கும் பணிவிடை செய்தனரென்று
கேள்வி சூத்திரன் பிராமணனிடத்தில் ஜ்வலிக்கும் அக்கினியிடத
்திற்போலத் தூரத்திலிருந்து உபசாரங்கள் செய்யவேண்டும் வைசி
யனும் க்ஷத்திரியனுந்தாம் தொட்டுப் பணிவிடைசெய்யலாம் இள
கியமனமுள்ளவர்களும் ஒழுக்கந்தவறுதவர்களும் ஸத்யத்தையும் தா
மத்தையும் காப்பவர்களும் கோபித்தால் ஸர்ப்பங்கள் போன்றவா
களுமான அந்தப்பிராமணர்களுக்கு நீங்கள் உபசாரம் செய்யுங்கள்.
பராக்கிரமத்தினாலும் சேனையினாலும் பிறரைவருத்தும் க்ஷத்திரியா
களில் பிந்தினவர்கள் முந்தினவர்கள் அவர்களுக்கும் முந்தினவர்கள்
எல்லாருடைய பராக்ரமங்களும் தவங்களும் பிராமணர்களிடத்தி
லேயே மழுங்கிப்போயின அப்பா! ராஜனே! எனக்கு என் தந்தையி
னிடத்திலும் பாட்டனிடத்திலும் உன்னிடத்திலும் என் தேகத்தி
லும் உயிரிலும் அவ்வளவு அதிக அன்பில்லை. எனக்கு உன்னைவிட
அதிகஅன்பன் இப்புவனியில் எவனுமில்லை பரதச்ரேஷ்ட்னே
பிராமணர்கள்மட்டும் எனக்கு உன்னைவிட மிக்கஅன்பர்கள் பாண்
புத்ரனே! நான்சொல்வது உண்மையாயிருந்தால் இந்தஸத்யத்தி
னாலேயே சந்தனுஇருக்கும் லோகங்களுக்கு நான்போகக்கடவேன்
பிராமணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவையும் பரிசுத்தமுமான ஸாதுக
ளின் உலகங்களையும் பார்ப்பேன் அப்பா! உடனேயானாலும் கால

பொறுத்தானாலும் அவ்வுலகங்களுக்குத்தான் யான் போகவேண்டு பரதஸ்ரேஷ்டனே! வேந்தே! இப்படிப்பட்டலோகங்கள் இரு பதை அறிந்துதான் பிராம்மணர்களவிஷயத்தில் நான் செய்ததை பற்றி வருத்தப்படாமலிருக்கிறேன்" என்றார்.

---

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யார் தானம்பெறுவதற்குரியவரென்பது முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "ஆசாரமும் கல்வியும் குலமும் ஸமமாகச் சிற திருக்குமிருவரில் ஒருவன் யாசியாதவனும் மற்றொருவன் யாசிக்கி வனுமாயிருந்தால் எவனுக்குக் கொடுப்பது சிறந்தது?" என்றுகேட பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"குந்திபுத்ரனே! யாசிப்பவனுக்குக் கொடுப்பதைவிட யா யாதவனுக்குக் கொடுக்கும் தானம் சிறந்ததென்று சொல்லுகின் னர். மனவுறுதியில்லாமல் யாசிப்பவனைப் பார்க்கிலும் மனவுறு யுள்ளவன் மிகத் தகுதியுள்ளவன்தானே? க்ஷத்திரியனுக்கு ரக்ஷி பதுதான் துணிவு; பிராம்மணனுக்கு யாசியாமலிருப்பதுதான் துணிவு. துணிவும் திருப்தியுமுள்ள வித்வானான பிராம்மண தேவர்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துவான். பாரதனே! யாசிப்பது மிருதியாக வாங்குவதும் அசக்தனுக்குரியவையென்று சொல்லுகின் றனர். மனிதர்கள் யாசிக்கும்போதெல்லாம் கொள்ளைக்காரர்கள் போல் நடுங்கச்செய்கின்றனர். யாசிப்பவன் இறப்பவனே; கொடாத வன் அவன்பின் இறப்பவன். யுதிஷ்டிரா! கொடுப்பவன் பெறுங் கொள்பவனையும் தன்னையும் பிழைப்பிக்கிறான். கேட்பவனுக்குக் கொடுப்பதனால் தயையென்னும் பெரியதர்மம் வருகிறது. யாசியாமல் வருத்தப்படுகிறவர்களுக்கு எல்லா முயற்சிகளாலும் வருந்திக்கொடுக்க வேண்டும். உன்னுடைய தேசத்தில் அப்படிப்பட்ட பிராம்மணோத்த மர் இருப்பாராயின் நீறுபூத்த தணல்போன்ற அவர்களை நீ ஜாக்ரதையா கத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். கௌரவனே! தவத்தினால் பிரகாசிப் பவரும் பூஜைக்குரியவர்களுமான அப்படிப்பட்டவர்கள் பூஜிக்கப்படா விடின் புவனி முழுமையுங்கூட எரித்துவிடுவர். சாஸ்திர ஞானமும் ஆத்மஞானமும் தவமும் யோகமுமுள்ளவர்கள் பூஜைக்குரியவர்களன

று? வீரனே! அப்படிப்பட்ட பிராம்மணர்களுக்குப் பூஜையைச் ...சலுத்துவாயாக அவர்களுக்குப் பலவகைப் பொருள்களைக் ...காடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் காலை மாலை ...ில் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட அக்நிஹோத்ரத்திற்கு என்ன பல ...ண்டாகுமோ அந்தப் பலன் வித்தையும் வேதமும் தவமும் நிரம் ...ன பிராம்மணனுக்குக் கொடுப்பதனால் உண்டாகுமென்று சொல்லு ...ன்றனர் கௌரவனே! வித்யாஸ்நானமும் பிரம்மசாரி விரதஸ்நா ...மும் செய்தவரும் பிறரையடுத்து ஜீவியாதவரும் ஓதலையும் தவத் ...தையும் வெளிப்படுத்தாதவரும் நியமங்கள் தவறாதவர்களுமான பிராம் ...ணர்களுக்கு அழகான வீடுகளைக் கட்டுவித்துப் பண்டங்களோடும் ...வேலைக்காரர்களோடும் இன்னமும் அவர்கள் விரும்பினவைகளோடும் ...அவர்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொடுப்பாயாக யுதிஷ்டிர! தாமங் ...தரிந்தவர்களும் திடமான அறிவுள்ளவர்களுமான அந்தப் பிராம் ...ணர்கள், நீ ச்ரத்தையோடு கொடுப்பதைக் கடமையென்று நினைத் ...துத்தான் பெற்றுக்கொள்வார்கள் உழவர்கள் மேகத்தை எதிர்பார்ப் ...துபோல எவர்களை மனைவிகள் எதிர்பார்க்கின்றனரோ அப்படிப் ...பட்ட பிராம்மணர்கள் உன்னிடத்தில் புசித்து, மிகுந்ததைக் கையி ...லெடுத்துக்கொண்டு தக்ஷிணைகளோடும் கிருஹங்களுக்குச் சென்றா ...ர்? அப்பா! நியமமுள்ளவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுமான பிராம்ம ...ர்கள் உன்னுடைய அன்னங்களைப் புசிப்பதனால் மூன்றக்கினிகளை ...ம் திருப்திசெய்விப்பார் அது[1] ப்ராதஸ்ஸவனம் அப்பா! பசுக் ...களையும் பொன்களையும் ஆடைகளையும் கொடுப்பதனாலேயே உனக்கு ...மாத்யாந்நஸவனமும் நடக்கவேண்டும் அதனால், உன்னிடத்தில் ...இந்திரன் திருப்தியடைவான் யுதிஷ்டிர! தேவர்களுக்கும் பிதருக் ...களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் நீ கொடுப்பதுதான், விச்வர்களென் ...னும் தேவர்களைத் திருப்திசெய்விக்கும் மூன்றாவது ஸவனம் கொல் ...லாமையும் எல்லாவற்றையும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பகுத்துக் ...கொடுப்பதும் இந்திரியங்களை அடக்குவதும் பற்றில்லாமையும் மன ...உறுதியும் ஸத்தியமும் உனக்கு[2] அவப்ருதங்களாகின்றன அப்பா! ...ச்ரத்தையினால் சுத்தமுள்ளதும் தக்ஷிணைகளுள்ளதும் எல்லா யாகங் ...களிலும் சிறந்ததுமான இந்தத் தானமென்னும் யாகம் உன்னால் செய் ...யப்பட்டு இடைவிடாமல் நடந்துவரக்கடவது" என்றார்.

---

1 காலைஹோமம். 2 ஆதிபர்வம் 809-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அரசன் செய்யத்தக்க தானம் யாகமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! தானம் யாகஞ்செய்கை இவைகளு மறுமையிற் பெரும் பயனைத்தருவது யாது? எதன் பயன் சிற தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? எந்தக்காலத்தில் எப்படிப்பட்ட களுக்கு எவ்வகையாகக் கொடுக்கவேண்டும்? இதைச் சரியாகத் தெ ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். விதவானே! தெரிந்துகொள்ள விருப் முள்ள எனக்குத் தானதர்மங்களை உரைக்கக்கடவீர். ஐயா! பி மஹரே! யாகவேதிகையில் ச்ரத்தையுடன் தக்ஷிணைகொடுப்பதிலு தயையினால் தானஞ்செய்வதிலும் எது அதிக பலனுள்ளது? அ எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"அப்பா! க்ஷத்திரியனுக்குக் கொடிய செய்கை எப்போது இருக்கிறது. தானமின்றி யாகத்தின் சுத்தமான பலன் இவனு கிடாது. யாகஞ் செய்விக்கும் ஸாதுக்களான ப்ராம்மணோத்தமர்க பாவிகளான அரசர்களிடத்தில் ஒன்றும் வாங்கார், ஸத்தியத்தோ கொடுப்பவர்களிடத்திற்றான் வாங்குவார். தக்ஷிணைகள் வாங்கு தற்குரிய யோக்கியர்கள் கோபத்தினால் தனத்தைப் [1] பெற்று கொள்ளாமற் போவாராயின், அந்தக் காரணம்பற்றியே அரசு நிரம்பின தக்ஷிணைகளுள்ள யாகங்களைச் செய்யவேண்டும். அவ கள் வாங்குவாராயின், அரசன் மிகுந்த ச்ரத்தையோடு தின தோறும் தானம் செய்யவேண்டும். தானந்தான் பாவத்தை போக்குபவற்றுள் மிகச்சிறந்தது. அன்புள்ளவர்களும் ஸாதுக்களு வேதமறிந்தவர்களும் அடக்கம் ஒழுக்கம் தவம் இவை தவறாதவர்க மான ப்ராம்மணர்களைத் தனங்களினால் திருப்திசெய்விப்பதுதா ஹிம்ஸையில்லாத யாகம். உன்னுடைய எந்தக்காரியத்தை அவர்க செய்விக்கவில்லையோ அந்தக்காரியம் நீ செய்ததாகாது. ஸாதுக்களு குச் சுவையுள்ள அன்னங்களும் நிரம்பின தக்ஷிணைகளும் கொ த்து யாகங்களைச்செய். தானம் செய்வதினால் யாகம் தான இரண்டும் செய்தவனாக உன்னை நினைத்துக்கொள். இடைவிடா மல் யாகஞ்செய்பவரைப் பூஜிக்கக்கடவாய். அதனால் உனக்கும் அ தப்பலனிற் பாகமுண்டாகும். விதவான்களுக்குக் கொடுப்பதனாலு அவர்களைப் பூஜிப்பதனாலும் உனக்கு அவர்கள் புண்யத்திற் பாக

[1] யாகத்தினால் பாபம்தீர்ந்தால் வாங்குவார்களென்பது

ணடு யாகம செயபவாகளுககும விதவானகளுககும கொடுககும
னமானது கொடுபபவனுககு மேலுலகததைக கொடுபபிககும
னததைககொடுககும ஆசாாியாகளுககுத தானம செயயவேணடும
தனுல ஞானதானததின பலனில ஒரு பாகமுளளவனுவான ஸந
திகளுளளவரும பெருங குடுமபததைக காபபவருமான பிராமமணா
ளக காபபாறறககடவாய அதனுல அநதக குடுமபியைபபோலப
ழிபபவனுககும ஸநததிகள உணடாகும ஸாதுககள பெரியோா
ரின தாமஙகளெலலாவறறையும விருததிசெயகிறவா அதிக
னுஷடானமுளள அமமனிதாகள எலலா ஸொததுககளாலும காப
றறுவதறகுாியவா யுதிஷடிர ! செலவம நிரமபபபெறறுப பிராம
ணாகளுககுப பசுககள எருதுகள அனனம குடை வஸதிரஙகள
தாசைகஷகள ஆகிய இவறறைககொடு பாரதனே ! செலவமுளள
கள யாகமசெயபவாகளுககு நெய அனனம குதிரைவணடிகள
டுகள படுககைகள இவைகளையெலலாம கொடுககவேணடும பார
னே ! இவை புணணியததை அடைவதறகு எளிய உபாயஙகள
வனமிலலாமல கஷடபபடுகிறவரும பிறரை வெறுககாதவருமான
ராமமணரைக கணடறிநது ரகஸயமாகவோ வெளிபபடையாகவோ
வனததைக கொடுதது அவாகளைக காபபாறறு அது ராஜஸூய
ஸுவமேதயாகஙகளைப பாாககிலும கூததிாியாகளுககு மிகச சிறந
து இபபடிச செயவதனுல நீ பாவஙகளால விடுபடடுப பாிசுதத
கி ஸவாககததை அடைவாய பொககசததைச சோததுத தேசத
தக காபபாறறுவாயாயின பிராமமணதவததையும தனஙகளையும
றுஜனமததில அடைவாய பாரதனே ! உன ஜீவனததையும பிறா
வனததையும காபபாறறு உன வேலைககாராகளையும குடிகளையும
ளளைகளைபபோல ரகூஷிககககடவாய பாரதனே ! பிராமமணா
ரின யோககேஷமஙகளிரணடும எபபோதும உனனைப பொறுதத
வயாயிருககவேணடும உன உயிாவாழககையே அவாகளுககாக
ருககககடவது அவாகளை நீ காபபாறறுமலிருககலாகாது பிராம
ணனுககுத திரவியம அதிகமாகச சோவதுதான பெருந தீஙகு
பபோதும ஐசுவாியததோடு பழகுவது காவததை உணடாககி
றிவைக கெடுததுவிடும பிராமமணாகளுககு அறிவுகெடடால
ராமம அழிநதுபோவது திணணம தாமம அழிநதால பிராணி
ளை இலலாமறபோம ஸநதேகமிலலை அரசன, 'யாகததிற
க அநதத தேசததிலிருநது தனததைக கொணடுவாருஙகள'
னறுசொலலி, அதிகாாிகளிடததில ஒரு தேசததை ஒபபுக
காடுககிறுன அவனுடைய அநதக கொடிய கடடளையைப பெற

றுக்கொண்ட ஜனங்கள் பயந்து கொடுத்த பொருளைக்கொண்டு அரசன் யாகஞ்செய்பவனாயின், அந்த யாகத்தை ஸாதுக்கள் புகழமாட்டார்கள் நன்றுக்கச் செல்வம் தழைத்திருப்பவர்கள் பீடிக்கப்படாமல் அன்போடு கொடுக்கும் திரவியம் ஸ்வல்பமாயிருந்தாலும் அதைக்கொண்டு யாகஞ்செய்யலாம், அதிகாரத்தினால் வாங்கப்பட்டதைக்கொண்டு செய்யலாகாது சாஸ்திரப்படி சேர்த்துவைக்கப்பட்ட திரவியம் எப்போது மிக அதிகப்படுமோ அப்போது அரசன் தக்ஷிணைகள் மிகுதியாகவுடைய மகா யாகங்களைச் செய்யவேண்டும் முதியோர்கள், சிறுவர்கள், கண்ணில்லாதவர்கள், அசக்தர்கள் ஆகிய இவர்களின் தனத்தை அரசன் ரக்ஷிக்கவேண்டும் வேந்தன் [1]பூமியிலிருக்கும் தனங்களை வெட்டியெடுக்கலாகாது பிரஜைகள் அழும்படி அவர்கள் தனத்தை வாங்கலாகாது ஏழைகளின் தனம் அபகரிக்கப்பட்டால் அது ராஜ்யத்தையும் ராஜ்யலக்ஷ்மியையும் கெடுத்துவிடும் ஸாதுக்களுக்குச் சிறந்தபோகங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், பசியின் பயத்தைப் போக்கவேண்டும், அவர்களின் குழந்தைகள் ருசியுள்ள உணவை எதிர்பார்த்து அதைக் கிரமமாக உண்ணப் பெறுவிடின் மன்னனுக்கு அதைவிடப் பெரும்பாவம் என்னவிருக்கிறது? அப்படிப்பட்ட வித்வானான பிராமணன் உன் தேசத்தில் முன் சொன்னபடி பசியினால் வருந்துவானாயின், சிசுஹத்தி யென்னும் பெரும்பாவத்தைச் செய்தவன்போல் அதன்பயனை அடைவாய் 'எவனுடைய தேசத்தில் பிராமணனுக்கும் மற்ற மனிதனுக்கும் கஷ்டப்படுகிறானோ அந்த அரசனுடைய பிழைப்பு இழிவான பிழைப்பு' என்பது சிபிசக்கரவர்த்தி சொன்ன வாக்கியம் எந்த மன்னனின் தேசத்தில் ஸ்நாதகன் பசியினால் வருந்துகிறானோ அவனுடைய ராஜ்யமும் அவன் ராஜவம்சமும் விருத்தியடைவதில்லை எந்த அரசனுடைய தேசத்திலிருந்து கணவர்களும் பிள்ளைகளும் கதறும்போது தாமும் கதறிக்கொண்டிருக்கும் மாதர்கள் பலவந்தமாகக் கொண்டுபோகப்படுகின்றனரோ அவ்வரசன் இறந்தவன்தான், ஜீவிப்பவனல்லன் ரக்ஷியாதவனும் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறவனும் தேசத்தையழிப்பவனும் ஒழுங்காக நடத்தாதவனும் தயைபற்றவனுமாகிய அரசனென்று பெயருள்ள கலிபுருஷனை ஜனங்களே முயன்றுகொல்வார்கள் 'நான் உங்களைக் காப்பாற்றுகிறேன்' என்று சொல்லிக் காப்பாற்றாமலிருக்கும் அரசனை நோய்பிடித்த வெறிநாயைப்போல் ஜனங்கள் சேர்ந்து கொல்லவேண்டும் பார்த்தனே!

1 'பொருளைச் சொந்த உபயோகத்திற்காகத் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளலாகாது' என்பது பழையவுரை

ாநதஞறகாபபாறறபபடாத ஜனஙகள எனனபாவம செயதாலும நதபபாவததில நாலிலஒருபாகததை அரசன அடைகிறுன, சிலா நதபபாவமெலலாவறறையும அடைகிருனெனறும, சிலா அதிற திியை அடைகிருனெனறும சொலலுகினறனா, மனுவின சாஸ ரததைககேடட நமககுமட்டும நாலில ஒருபாகம எனனும மதந ன நிசசயம பாரதனே! அரசனல நனறுகக காபபாறறபபட்ட னஙகளசெயயும புணணியகாமததிலும நாலில ஒருபாகததையே வன அடைகிறுன யுதிஷடிர! மேகததை அனுஸரிதது எலலாப ராணிகளும ஜீவிபபதுபோலவும, பெரியவிருக்ஷததைஅடுதது பக்ஷி ா ஜீவிபபதுபோலவும நீ ஜீவிபபதை அனுஸரிததுக குடிகளெலலாம் விககககடவன வீரனே! ராக்ஷஸாகள குபேரனையும தேவாகள நதிரனையும அடுதது ஜீவிபபதுபோல உறவினரும சினேகிதாகளும னனை அடுதது ஜீவிககககடவா" என்ருா

---

தொணணூறறேழாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பூமிதானத்தின்சிறப்பும், பிருஹஸ்பதி இந்திரனுக்குத் தானங்களைப்பற்றிச்சொலலியதும்)

யுதிஷடிரா, "வேதவிதிகள, 'இதைக கொடுககவேணடும, தைககொடுககவேணடும' எனறிருபபதனல அரசாகள கொடுகக வணடியவை அனேகமிருககினறன அவை எலலாவறறிலுஞ றநததான கொடுககததககபொருள யாது?" எனறுகேடக, பீஷமா சாலலலாஞா

"பூமிதானமானது எலலாததானஙகளிலும மேறபடடதாகச சொலலபபடுகிறது பூமியானது அசைவறறது, அழிவறறது, யாநதபோகஙகளைக கொடுபபது வஸதிரஙகளையும ரததினஙகளை, ம பசுககளையும நெல யவைமுதலியதானியஙகளையும பூமி கறக றது எலலாபபிராணிகளிலும பூமிதானம செயபவனதான நெடுங ாலம மேனமை அடைவான இவவுலகததில பூமிதானமசெயபவன மியின ஆயுள எவவளவுகாலமோ அவவளவுகாலம விளஙகிககொண ருபபான யுதிஷடிர! இவவுலகததில பூமிதானததிறகு மேறபடட தானறுமிலலை எலலாரும பூமியிலகொஞசபாகமாவது தானம சயதிருககினறனரெனறு நாம கேடடிருககிரேம். பூமியைச

கொடுத்தஜனங்கள் தாம் பூமியை அனுபவிக்கின்றனர். மனிதர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தம்வினையையே பற்றியிருக்கின்றனர். பூமியென்னும் மகாதேவி தன்னைக்கொடுப்பவனைத் தனக்கன்பனை, கணவனுக்கச்செய்துகொள்ளுகிறாள் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அழிவில்லாத இந்தப்பூமியைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுப்பவன் மறுபடியும் மானிட ஜன்மமெடுத்துப் பூமிக்கரசனுவான் இவன்கொடுக்கிறபடிதான் இவனுக்குப் பின்னுல் அனுபவமுண்டாகிறதென்பது தாமசாஸ்திரங்களின் துணிபு யுத்தத்தில் தேகத்தையாவதுவிடவேண்டும், பூமியையாவது தானம்செய்யவேண்டுமென்பதைத்தான் க்ஷத்திரிய ஜாதியிற் பிறந்தோர்களுக்குச் சிறந்த ஆசீர்வாதமாகக் கூறுகின்றனர். தானம் செய்யப்பட்ட பூமியானது பாவச்செய்கையுள்ளவனுக்கும் பிரம்மஹத்திசெய்தவனுக்கும் பொய்யனுக்குமிருந்தாலும் தானம்செய்பவனைப் பரிசுத்தனுக்கச்செய்யுமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் அது தான் பாவத்தைப்போக்குவது அதுதான் பாவத்திலிருந்து மனிதனை விடுவிப்பது பாவஞ்செய்த ராஜாக்களிடத்திலும் பூமியை மட்டும் ஸாதுக்கள் வாங்கிக்கொள்ளுவார், வேறு ஒன்றையும் விரும்பார் ஏனெனில், பூமியானது பரிசுத்தமானது இந்தப்பூமிதேவிக்குப் [1] பிரியத்தத்தையென்னும்பெயர் ரகஸ்யமும்அழியாததுமாயிருக்கிறது ஏனெனில், அதைக் [2] கொடுப்பதும் வாங்குவதும் மிகவும் பிரியமானவை இந்தப்பூமியை வித்வானுக்குத்தானம்செய்யும் அரசன், பூமியில் இப்போது இருப்பதைவிட அதிகஸ்வகமானராஜ்யாதிபத்தியத்தை அடைவான் அவன் மறுஜன்மத்திலும் அரசனுகவே இருப்பானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை ஆதலால், அரசன் பூமியை அடைந்தவுடனே அதைப் பிராம்மணனுக்குத் தானம் செய்யவேண்டும் அரசனல்லாதவன் பூமியை [3] ஆளுவது எவ்வகையிலும் முடியாது பூமியை வஸ்திரத்தினுலும் மூடமுடியாது, வேறுவிதமாக மறைத்துக்கொண்டு [4] போகவுமாகாது பூமியை விரும்புகிற மற்றவர்களும் இப்படி (தானம்) செய்யவேண்டுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை யோக்கியனுடைய பூமியை எவன் எடுத்துக்கொள்ளுகிறானே அவன் பூமியை அடைவதேயில்லை யோக்கியர்களுக்குப் பூமியைக்கொடுப்

1 பிரியமாகக்கொடுக்கப்படுவது

2 கொடுப்பதனுல் பாவம்விலகுகிறது, வாங்குவதனுற்பாவமில்லை

3 தானம்செய்வதனுல் அரசனுக்குப்பூமியில்லாமற்போகாதென்பது

4 வாங்கினவனுக்குப் பலனும் அரசனுக்குஆளுகையும் வியவஸ்தையாயிருக்கும் என்பது.

வன் சிறந்த பூமியைப் பெறுகிறான் தாமஸிந்தையுள்ளவன், இருக்
நும்போதும் இறந்தபின்னும் பெரும்புகழை அடைகிறான் ஒருவ
னுக்கு ஆகாரத்தைக்கொடுக்கும் பூமியைக் கொடுப்பதனால் அறுபதி
றயிர வருஷகாலம் மேலுலகத்திலிருப்பான் அவ்வளவு பூமியை
பகரிப்பவனுக்கு அதற்கிரண்டுமடங்கு அதிககாலம் நரகமுண்டு
அரசனே! உபகாரஞ்செய்த எந்த அரசனுடைய பூமியைப் பிராம
ணர்கள் எப்போதும் ஸ்லாகிக்கின்றனரோ அவ்வரசனது பூமியைப்
பகைவர் [1] ஸ்லாகிப்பதில்லை ஜீவனமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்
டிருக்கும் மனிதனும் ஏதாவது பாவஞ்செய்தவனாயின், பசுவின்
தோலளவு பூமியைத் தானஞ்செய்த மாத்திரத்தினால் சுத்தனாகிவிடு
வான் வானா தாமஙகள் கெட்டும் கொடிய செய்கை செய்து
கொண்டிருக்கும் அரசர்களுக்கும் பூமிதானம் எல்லாவற்றிலும்
சிறந்த புண்ணியமென்று சொல்லத்தக்கது அசுவமேதயாகம் செய்
வதற்கும் யோக்கியனுக்குப் பூமிதானம் செய்வதற்குமுள்ள வித்தி
யாஸம் சிறிதென்று பூர்விகர்கள் எப்போதும் நினைத்திருக்கின்றனர்
வித்வான்கள் எந்தப் புண்ணியத்தைச்செய்தும் பயந்துகொண்டிருப்ப
துண்டு எல்லாவற்றிலும் சிறந்த இந்தப் பூமிதானம் ஒன்றுமட்டும்
(பாவ) பயமற்றது பூமிதானஞ் செய்யும் சிறந்த புத்திமான் பொன்
வெள்ளி வஸ்திரம் ரத்தினம் முத்துக்கள் தனங்கள் இவற்றையெல்
லாம் கொடுத்தவனாகிறான் தவம் யாகம் வேதாத்யயனம் நல்லொழுக்
கம் ஆசையின்மை சொல்தவறாமை பெரியோர்களையும் தேவர்களையும்
பூஜிப்பது இவையெல்லாம் பூமிதானம் செய்பவனிடத்திலிருக்கும்
தலைவனுடைய நன்மையில் ஊக்கத்துடன் யுத்தத்திலடிபட்டுத்
தேகத்தைவிட்டவரும் பிரமலோகம்போன ஸித்தர்களும் பூமிதானம்
செய்தவனுக்கு மேலாகார் தாயானவள் தன் குழந்தையைப் பால்
கொடுத்து வளர்ப்பதுபோலப் பூமியானது தானஞ்செய்தவனைத்
தன்னது எல்லா ஸாரங்களாலும் எப்போதும் அனுக்கிரகிக்கிறது பூமி
தானஞ்செய்பவனுக்கு யமன் அடிமையாகிறான் மிக்ககொடிய யம
தண்டனையும் நெருப்பின் மிக்க கொடியதாபமும் பயங்கரமான வருண
பாசங்களும் பூமிதானம் செய்பவனை அணுகா மனத்தில் அடக்கத்து
டன் பூமியைத்தானஞ்செய்கிறவன் பித்ருலோகத்திலுள்ள பித்ருக்களை
யும் தேவலோகத்திலுள்ள தேவதைகளையும் திருப்தியடைவிக்கிறான்
ஆகாரமில்லாமல் துயரப்பட்டு இளைத்து இறக்குந் தருணத்திலிரு
ப்பவனுக்கு ஜீவனத்திற்கு ஆதாரமான பூமியைத் தானஞ்செய்யும் ம

[1] பகைவருக்குக் கிடைப்பதில்லை

தன் ஸத்திரயாகம் செய்தவனாகிறான்; சிறந்த பாக்யமுள்ளவனே! பசு அன்புடன் பால்சுரந்துகொண்டு கன்றைத்தேடி ஓடுவதுபோலப் பூமிதானம் செய்தவனைப் பூமி தேடிக்காப்பாற்றுகிறது. ஈ கலப்பையினால் உழப்பட்டதும் விதைவிதைக்கப்பட்டதும் தான்யம் விளைந்ததுமாயுள்ள பூமியையும் ஜலாதாரமுள்ள வீட்டையும் கொடுப்பவன் வேண்டினவற்றைக் கொடுத்தவனாகிறான். நல்லொழுக்கமுள்ளவனும் அக்நிஹோத்திரஞ் செய்பவனும் பரிசுத்தமான தவமுள்ளவனுமான பிராம்மணனுக்குப் பூமிதானம் செய்த மனிதன் யமனுலகம் போவதில்லை. சந்திரனுக்கு நாள்தோறும் வளர்ச்சியுண்டாவதுபோலப் பூமிதானத்தினாலுண்டான பலன் ஒவ்வொரு பயிருக்கும் அதிகப்படுகிறது. இந்த விஷயத்தில் பூர்வ விருத்தாந்தந் தெரிந்தவர்கள் பூமிதேவியினால் சொல்லப்பட்ட சுலோகங்களைச் சொல்லுகின்றனர். இவற்றைக் கேட்டுத்தான் பரசுராமர் காச்யபருக்குப் பூமிதானம் செய்தார். அவற்றின் பொருள், 'என்னையே வாங்குங்கள், என்னையே கொடுங்கள், என்னைக் கொடுத்தபின் என்னையே அடைவீர்கள். இந்தத் தானமானது இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் மேன்மேலும் விருத்தியாகும். வேதத்திற்குச் சமமான இந்தச் சொல்லை எந்தப் பிராம்மணன் ச்ராத்தத்தில் ஹோமம்செய்யும்போது நினைக்கிறானோ அவன் பிரம்மபதத்தை அடைவான். பூமிதானமானது பேய்பிசாசுகளாலும் சாபத்தினாலுமுண்டான கேடுகளுக்குப் பரிகாரமான பெரும்பிராயச்சித்தம். இப்படிப்பட்ட பூதானத்தைச்செய்தவனும் வேதவாக்கியமாகிய இந்தச்சொல்லை அறிகிறவனும் தம்குலத்தில் முன்பத்தின்மரையும் பின்பத்தின்மரையும் பரிசுத்தமாகச்செய்வர். பூமியானது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் காரணமாகவும் அழிவில்லாததாகவும் நினைக்கப்படுகிறது' என்பது. அரசனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தவுடன் இந்த வேதத்தைக் கேட்பிக்க வேண்டும். அவன் இதைக்கேட்டு ஸாதுக்களுக்குப் பூமிதானம் செய்ய வேண்டும். ஸாதுக்களின் பூமியை எடுத்துக்கொள்ளலாகாது. இந்த உபதேசமெல்லாம் பிராம்மணர்களுக்கும் அரசர்களுக்குமே உரியது, ஸந்தேகமில்லை. தர்மங்களில் தோர்ச்சியுள்ள அரசன் செல்வத்திற்கு முதற்காரணம். எவர்களுக்கு அரசன் தர்மந்தெரியாதவனாகவும் நாஸ்திகனாகவுமிருக்கிறானோ அவர்கள் ஸுகமாகத் தூங்குவதும் ஸுகமாகக் கண்விழிப்பதுமில்லை. அவ்வரசனுடைய கெட்ட செய்கைகளினால் மனிதர்கள் எப்போதும் நடுக்கமுற்றவராவார். மேன்மேலும் லாபமும் உள்ளவற்றைக் காப்பதுமாகிய யோகக்ஷேமங்க

ரண்டும அவனுடைய தேசததில மிகுதியாக இரா எவாகளுககு
ரசன தெரிநதவனுகவும தாமததை நடததுகிறவனுகவுமிருக
ருனே அவாகள மிகக சுகமாகபபடுததுச சுகமாக எழுநதிருபபாா
வவாசனுடைய நறசெயகைகளினுல ராஜயததிலுளள ஜனஙகள
ஃகமடைநது நலலமழையினுலும தமதமதொழிலகளினுலும யோக
க்ஷமஙகளின அபிவிருததியைப பெறுவாா பூமிதானம செயபவன
வனே அவனே மேறகுலததோன, அவனே ஆணபிளளை,
வனே பநது, அவனே புணணியஞ செயதவன, அவனே வள
ல, அவனே பராககரமமுளளவன வேதஙகள தெரிநதபிராமமண
வககுச செழிததபூமியைத தானமசெயபவா பூமிககுச சூரியாபோல
ளியினுல பிரகாசிபபாா பூமியில விதைககபபடட பயிாகள முளைப
துபோலப பூமிதானம செயவதனுல மனிதனுடைய விருபபஙகள
யனபடுகினறன ஆதிதயன, வருணன, விஷணு, பிரமமா, சநதிரன,
கனி, சூலததைக கையிலேநதிய சிவபெருமான இவாகளும பூமிதா
மசெயதவனை அனுககிரகிககினறனா மனிதாகள பூமியிறபிறககின
னா, பூமியில முடிவையும பெறுகினறனா இந [1]நானகுவித உலக
மும பூமியின குணஙகளைககொணடே உணடாகினறன பூமிககதி
தியே! உலகததிறகுத தாயும தநதையும பூமியே அரசனே!
ததறகு நிகரானபொருள ஒனறுமிலலை யுதிஷடிா! இநதவிஷயததி
லும பருஹஸபதிககும இநதிரனுககும நடநத சமபாஷணையாகிய
ருபழையஇதிஹாஸததைக கூறுகினறனா இநதிரன, தக்ஷிணைகள
மிகுதியாகவுடைய நூறுமஹாயாகஙகளைச செயதபிறகு, சாஸதிரங
தெரிநதவரில சிறநதவரான பிருகஸபதியை நோககிக கேடகலானுன.

'பகவானே! எநததானததினுல மனிதன ஸவாககததை
யடைநது ஸுகமாக விளஙகுவான? அழிவிலலாததும அபகரிககப
படாததுமான தானம எது? சொலலுகிறவாிறசிறநதவரே! அதைச
சொலலும' எனறு கேடடான தேவருககுபபுரோகிதரும மிகக
வலிமையுளளவருமான பிருகஸபதி தேவேநதிரனுல இவவாறு கேட
கபபடடவுடன, அவனுககு மறுமொழி கூறலானுா 'விருதரனைக
கொனறவனே! பொனனைககொடுபபதும பசுவைககொடுபபதும பூமி
யைககொடுபபதும விததையைககொடுபபதும கனனிகையைககொடுப
பதும பாவததிறகுச சிறநதபரிகாரஙகள சிறநத அறிவுளளவன இவற
றைக கொடுபபதினுல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன தே
வேநதிரனே!பிரபுவே! பூமிதானததைவிடச்சிறநதது மறறொனறிலலை

1 ஆதிபாவம 57-ம பககம குறிபபிறகாணக

யெனறு தெரிநதவரகள சொலலுகிறாரகள நானும அபபடியே நினை
கிறேன. பிராமமணனுககாகவும பசுவுககாகவும தேசபீடைககாக
அரசனுககும குலமகளிரகளுககும அவமானமவராமற செயவதறக
வும உயிரவிடடவர பூமிதானம செயதவருககுசசமமாவர தேவஸ
ஷடனே! யுததததில உறசாகமுளளவரகளாக யுததததிலடிபடடு ஸ
ஸவாககமபோன சூரரகளனைவரும பூமிதானமசெயதவனுககு மேல
மாடடார வேநதனுடைய நனமையில ஊககமவைதது யுததததில
படடுத தேகததைவிடடவரகளும பிரமமலோகததிலிருககும யோ
களும பூமிதானமசெயதவனுககு மேலாவதிலலை பூமிதானம செ
யுமமனிதன பூமியில மடிநதிருககும தனமுன கடடஸதாகள ஐவரு
அவருககுமுன அறுவருமாகப பதினொருவரைக காபபாறறுகிறவனா
ருன இநதிரனே! ரததினஙகளநிரமபின பூமியை எவனகொடுககி
னறோ அவன எலலாபபாவஙகளாலும விடுபடடு ஸவாககலோகததி
கொணடாடபபடுவான அரசனே! வேணடபபடுமசிறபபுககளெலலா
நிரமபின செழிததபூமியைக கொடுபபவன அரசாககுமரசனாவா
அதுதான எலலாவறறிலும சிறநததானம வாஸவனே! வேணடி
வையெலலாம நிரமபின பூமியைககொடுககிறவனை அதிலுளளஎலலா
பிராணிகளும தம தமமைக கொடுபபதாக நினைககினறன ஸஹ
ராக்ஷனே! நினைததவறறையெலலாம கறபபதுமவிருமபததககுண
ஙகளெலலாமுளளதுமான பசுவைத தானம செயயுமமனிதன ஸவா
கததைச சேருவான தேவருககதிபதியே! தேனாறுகளும நெயயா
களும பாலாறுகளும தயிராறுகளும பூமிதானமசெயபவனைத தே
லோகததில திருபதி அடைவிககினறன அரசன பூமிதானமசெயவ
னால எலலாபபாவஙகளிலிருநதும விடுபடுவான மறறததானஙக
பூமிதானமபோற சிறபபுளளவையலல கடலசூழநதபுவனியைத த
ஆயுததததினால ஜயிததுககொடுபபவனை ஜனஙகள பூமியுளளவரை
லும புகழவார புரநதரனே! செலவமுமசுவையுமநிரமபின புணணி
மான பூமியைககொடுபபவனுககுப பூமிதானததின சிறபபினாலகிடை
தத புணணியலோகஙகள அழிவதிலலை சககரனே! இவவுலகில எ
போதும அழியாத ஐசுவரியததையும சௌககியததையும விருமபு
அரசன யோககியனுககுச சாஸதிரபபடி பூமிதானததைச செய
வேணடும பாவமசெயத மனிதனும பிராமமணனுககுப பூமிதான
செயதபிறகு அநதபபாவததை, பாமபு பழையசடடையை விடுவது
போல விடடுவிடுகிறான சககரனே! பூமியைககொடுககும மனிதன
கடலகள நதிகள மலைகள காடுகள இவறறையெலலாம கொடுததவ

கிறான் பூமியைக் கொடுப்பவன் தடாகங்களையும் கிணறுகளையும் ...கிகளையும் ஏரிகளையும் அன்னத்தையும் எல்லாச்சுவைகளையும் கொடுத்த ...னாகிறான் பூமியைக்கொடுப்பவன் சக்தியுள்ள ஓஷதிகளையும் பூக் ...றும் பழங்களுமுள்ள மரங்களையும் காடுகளையும் கற்களையும் மலை ...யும் கொடுத்தவனாகிறான் நிரம்பின தக்ஷிணைகளோடு அக்நிஷ ...ாம முதலிய யாகங்களைச்செய்தவனும் பூமிதானத்தினாலடையும் ...லனை அடைவதில்லை பூமிதானம்செய்பவன் தன்குலத்தில் பதின் ...ரைக் காப்பாற்றுகிறான், பூமியை அபகரிப்பவன் பதின்மரைக் ...கொல்லுகிறான் தன் முன்னோரால் கொடுக்கப்பட்ட பூமியை அப ...ிப்பவன் நரகத்திற்குப்போவான் வாக்குத்தத்தம்செய்து கொடா ...னும் கொடுத்ததைத் திரும்பி எடுத்துக்கொள்ளுகிறவனும் யமன் ...ட்டளையினால் வருணபாசங்களால் கட்டப்பட்டுத் தவிப்பார் எப் ...ாதும் அக்நிஹோத்ரத்தையும் மஹாயாகங்களையும் செய்பவனும் ...திதிகளிடத்தில் அன்புள்ளவனும் கையில்பொருளில்லாதவனு ...கிய பிராம்மணஸ்ரேஷ்டனைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள் யமனை அணு ...ார் புரந்தரனே! அரசன் பிராம்மணர்களிடத்தில் கடன் தீர்ந்தவ ...க இருக்கவேண்டும், மற்ற வர்ணங்களிலும் எளியவர்களையும் பலங் ...குறைந்தவர்களையும் காப்பாற்றவேண்டும் தேவருக்கதிபதியே! ...தவர்களிற் சிறந்தவனே! கஷ்டஜீவியான பிராம்மணனுக்குப் பிற ...ால் கொடுக்கப்பட்ட பூமியை ஒருகாலும் அபகரிக்கலாகாது ஏழை ...யான பிராம்மணர்களின் பூமியை அபகரித்ததால் அவர்கள் துயரப் ...டுவதால் விழும் கண்ணீர் குலத்தின் மூன்று தலைமுறைகளை ...ழித்துவிடும் ஸஹஸ்ராக்ஷனே! ராஜ்யந்தவறின அரசனைத் திரும் ...பவும் நிலைநிறுத்துகிறவனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தில் கொண்டாடப்படும் ...தானம் உண்டாகிறது க்ரமமாக விற்கப்பட்டு வாங்கினவனால் ...னருக்குச் செவ்வைப்படுத்தி அனுபவிக்கப்பட்ட பூமியை [1]அரசன் ...அவனுக்கு நிலைக்கச் செய்யவேண்டும் கரும்பு, யவம், கோதுமை ...விருத்தியாயிருப்பதும் பசுக்களும் குதிரைகளும் நிரம்பினதுமான ...பூமியைக்கொடுப்பவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு ...ஸ்வர்க்கலோகத்தில் கொண்டாடப்படுவான் உள்ளே புதையலுள்ள ...தும் உயர்ந்தபொருள்களெல்லாமுள்ளதுமான பூமியைக் கொடுப்ப ...வன் அழிவில்லாத லோகங்களை அடைவான். அவனுக்கு அது பூமி ...ஸத்திரமென்னப்படுகிறது பூமியைக்கொடுப்பவன் எல்லாப் பாவங் ...களையும் உதறி ராஜஸகுணமற்றவனாகி ஸாதுக்களால் அங்கீகரிக்கப்

1 'நருப:' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது

பட்டு உலகத்தில் ஜனங்களால் கொண்டாடப்படுகிறான் சக்
னே! ஜலத்திலவிழுந்த எண்ணெய்த்துளி எப்படிப்பரவுகிறதோ அ
படியே பூமிதானத்தின் பலன் பயிருக்குப்பயிர் அபிவிருத்தியாகிற
இந்திரனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கும் சூரர்களாகிய எந்த அரசர்க
போர்த்தலையில் முன்னேக்கிச்சென்று வதம்செய்யப்படுகின்றனரோ
அவர்கள் பிரம்மலோகமடைவார்கள் தேவேந்திரனே! அப்படியே
பூமிதானம்செய்பவனையும் தேவலோகத்தில் தேவலோகத்துப் பூமா
அணிந்த பெண்கள் ஆடியும் பாடியும் உபசரிக்கின்றனர் இவ்வுலக
தில் பிராம்மணனுக்குச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் செம்மையாகப் பூ
தானம் செய்பவன் தேவலோகத்தில் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்க
லும் பூஜிக்கப்பெற்று ஸுகமடைந்து மகிழ்ந்திருப்பான் தேவே
திரனே! பூமிதானம்செய்பவனைப் பிரம்மலோகத்திலும் சிறந்த புஷ
மாலைகளை அணிந்த நூறு அப்ஸரஸுகள் உபசரிப்பர் பூமிதான
செய்யும் மனிதனிடத்தில் எப்போதும் புண்ணியங்கள் சேரும். ஜ
சங்கம், ஸிம்மாஸனம், ஒற்றைக்குடை, சிறந்த குதிரைகள், சிறந்
தேர்கள், புஷ்பங்கள், பொன்குவியல்கள் இவை பூமிதானத்தி
லுண்டாகின்றன புரந்தரனே! தடைப்படாத கட்டளையும், 'ஜய
என்னும் சப்தங்களும், பொருள்களும், ஸ்வர்க்கமும், பொன்மல
பூக்கும் கொடிகளும் பொன்மயமான் தாபனைகளும் புறங்களும் நிர
பின இடங்களும், பூமிதான புண்ணியத்தின் பயன்கள் பூமியை
கொடுக்கும் மனிதன் [1] அமிருதத்தையுண்டாக்கும் பூமியை அடை
வான் பூமிதானத்திற்கொப்பான தானமில்லை தாய்க்கு ஒப்பா
குருவில்லை ஸத்தியத்தைப்போன்ற தர்மமில்லை தானத்திற்கு நி
ரான புதையலில்லை' என்றார் பிருகஸ்பதியினிடம் இதைக்கேட்ட
டன், இந்திரன் தனங்களும் ரத்தினங்களும் நிரம்பின இந்த
பூமியை அவருக்கு அளித்தான் இந்தப் பூமிதானத்தின் சிறப்பை
ஶ்ராத்தகாலத்தில் பிராம்மணர்களைக் கேட்பித்தால் அந்த ஶ்ராத்த
தில் ராக்ஷஸர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பங்கில்லை, பிதருக்களு
குக்கொடுத்த ஶ்ராத்தம் அழியாமலிருக்கும், ஸந்தேகமில்லை ஆத
லால், வித்வானானவன் ஶ்ராத்தங்களில் புசிக்கும் பிராம்மண
களுக்கு இதைக் கேட்பித்தல்வேண்டும் குற்றமற்றவனே! பர
ஶ்ரேஷ்டனே! இப்படி எல்லாத் தானங்களிலும் சிறந்த தானத்தை
உனக்கு நான் உரைத்தேன் இன்னும் என்ன கேட்கவிரும்புகிறாய்?'
என்றார்.

---

[1] சுகத்தைத்தரும்

## தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் அன்னதானத்தின் சிறப்பைப் பீஷ்மருக்கு உரைத்தது)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வுலகத்தில் தானம்செய்யக்கருதின அரசன் குணங்களிற்சிறந்த பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்க தானங்கள் எவை? அந்தப் பிராம்மணர்கள் எதனால் உடனே திருப்தியடைவார்கள்? அவர்கள் திருப்தியடைந்தால் எதைக்கொடுப்பார்கள்? சிறந்தகைகளையுடையவரே! புண்ணியத்தினாலுண்டான பெரும்பயனைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லக்கடவீர் வேந்தரே! இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும்பயன்படுவது எந்தத்தானம்? இதை உம்மிடத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன் எனக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"திவ்யஞானமுள்ள நாரதரிடம் இதே விஷயத்தைப்பற்றி முன்னே நான்கேட்டபோது அவர் எனக்குச்சொன்ன மறுமொழியை நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கேள் நாரதர், 'தேவர்களும் ரிஷிகளும் அன்னதானத்தையே சிலாகிக்கின்றனர். உலகவாழ்க்கையும் யாகங்களுமாகிய எல்லாம் அன்னத்தைப் பொறுத்தவை அன்னதானத்திற்கு ஒப்பானதானம் முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை அதனாலே தான் மனிதர்கள் அன்னதானம்செய்வதை முக்கியமாகக்கருதுகிறார்கள் உலகத்தில் பலத்தைக்கொடுப்பது அன்னம் அன்னத்திலே தான் உயிர் இருக்கிறது பிரபுவே! இவ்வுலகமனைத்தும் அன்னத்தினால் தாங்கப்படுகிறது இவ்வுலகத்தில் கிருகஸ்தர்களும் பிரம்மசாரிகளும் ஸந்யாஸிகளும் வானப்பிரஸ்தர்களும் அன்னத்தினால் தான் இருக்கின்றனர் அன்னத்தினால் உயிருண்டாகிறதென்பது பிரத்யக்ஷம், அதில் ஸந்தேகமில்லை தன்னுடைய அபிவிருத்தியைக்கருதுகிறவன் பெருங்குடும்பத்தோடு கஷ்டப்படும் மகாத்மாவான பிராம்மணனுக்கும் பிரம்மசாரிக்கும் ஸந்யாஸிக்கும் அன்னம் கொடுக்கவேண்டும் அன்னத்தை வேண்டும் வித்வானான பிராம்மணனுக்கு, அன்னம்போடுகிறவன் தனது மறுமைக்கு உபயோகமான சிறந்த, புதையலைப் புதைத்துவைக்கிறான் செல்வப்பெருக்கைவிரும்பும் கிருகஸ்தன், வழிநடையினாலிளைத்துத் தன்வீட்டிற்குவந்த பிராம்முதிர்ந்தயோகியைப் பூஜிக்கவேண்டும். அரசனே! மேல் நோக்கியிருக்கும் கோபத்தையும் த்வேஷத்தையும் விட்டு யாவருக்கும்

ஸ்ஸலபனுயிருந்து அன்னம் போடுகிறவன் தேவலோகத்திலும் இவ்வுலகத்திலுமுள்ள இன்பங்களைப் பெறுவான் வந்தவனை ஒரு போதும் அவமதிக்கவும் நிராகரிக்கவும் கூடாது அன்னதானமானது சண்டாளனுக்கும் நாய்க்கும் கொடுக்கப்பட்டாலும்கெடாது வழி நடந்துவருந்தியிருக்கும் முன் காணாத மனிதனுக்கு நோவாமல் அன்னம் போடுகிறவன் பெரிய தாமப்பயனை அடைவான் அரசனே! எந்தமனிதன் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பிராமணர்களையும் விருந்துகளையும் அன்னத்தினால் திருப்தி அடைவிக்கிறானோ அவனுடைய புண்ணியத்தின் பயன் பெரிது மிக்கபாவமான கருமத்தைச் செய்தும் பசித்தவனுக்கும், அதிலும் முக்கியமாகப் பிராமணனுக்கும் அன்னங்கொடுப்பவன் பாவத்தினால் அறிவுகெட்டிரான் பிராமணர்களுக்குச் செய்யும் அன்னதானம் அழியாது, சூத்திரர்களுக்குச் செய்தது பெரும்பயனைத் தரும் அன்னதானம் சூத்திரனுக்குச் செய்யப்பட்டாலும் பிராமணர்களுக்குச் செய்யப்பட்டாலும் விசேஷந்தான் பிராமணன் அன்னங் கேட்கும்போது அவனுடைய கோத்திரத்தையும் ஆசாரத்தையும் தேசத்தையும் ஊரையும் கேட்கலாகாது விசாரியாமல் அன்னத்தைக் கொடுக்கவே வேண்டும் ராஜனே! அன்னம்போடுகிறவனுக்கு விருக்ஷங்கள் இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் அன்னத்தையும் வேண்டும் பலன்களெல்லாவற்றையும் கொடுக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை பிதருக்கள், 'நமதுபிள்ளையாவது பேரனுவது அன்னதானம் செய்வானோ?' என்று உழவர்கள் நல்லமழையை எதிர்பார்ப்பதுபோல எதிர்பார்க்கின்றனர் பிராமணனென்பவன் பெரியபொருள் அவன் 'தேஹி' என்று தானே கேட்கும்போது விருப்பத்தோடாயினும் வெறுப்போடாயினும் கொடுப்பவன், புண்ணியத்தை அடைவான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிராமணன் முதலில் திருப்தியாகப் புசிக்கத்தக்க அதிதியாகிறான் யாசிக்கின்ற பிராமணர்கள் எப்போதும் எந்த வீட்டிற்குச் சென்று மரியாதைபெற்றுத் திரும்பிப்போகின்றனரோ அந்தவீடு மிகப் பெருகுகின்றது பாரதனே! இவ்வுலகத்தில் மனிதன் அன்னம்போடுவதனால் இறந்தபின் சிறந்தபாக்கியம்பெற்ற குலத்தில் பிறப்பதையும் மேலானஸ்திதியையும் அடைவான் நன்றாகத் தேவாராதனம் செய்து சிறந்த அன்னத்தைப்போடுகிறவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்பட்டு வஸிப்பான் அன்னந்தான் மனிதர்களுக்கு உயிர் எல்லாம் அன்னத்தைப்பற்றியிருக்கின்றன ராஜனே! அன்னங் கொடுப்பவன் பசுக்களும் புத்திரர்களும் தனங்களும் போகங்களும் பல

ும அழகு முளளவனுகிறுன அன்னஙகொடுபபவன உயிா கொடுப வனெனறும எலலாஙகொடுபபவனெனறும உலகததில சொலலப படுகிறுன விருநதாகவநத பிராமமணனுககு கிரமபபடி அன்னம போடுவதனுல அனனதானம செயபவனுககு ஸுகமுணடாகிறது அவன தேவாகளாலும பூஜிககபபடுகிறுன பிராமமணன பெரிய தெய ம அவன நலலநிலமபோனறவன அவனிடததிலவிதைககபபடும நதபபுணணியவிதையுககும பலனபெரிது பூஜிபபவனுககும கொடுப வனுககும திருபதியுணடாவது பிரதயகூமாயிருககிறது மற லலாத்தானஙகளினபலனகளும கணணுககுததெரியாதவை பார னே! ஸநததியுணடாவதும அனனததினுலேதான இனபமும அன ததினுலேதான அறமபொருளிரணடும அனனததினுலேயே பிணி ரவதும அனனததினுலேயெனறறி முனகலபததில பிரமமதேவர னனததை அமிாதமெனறு சொனனா பூலோகமும தேவலோகமும காயமும அனனநதான எலலாம அனனததிலிருககினறன அன ம ஒழிநதால தேகததிலுளள ஐநது பூதஙகளும பிரிநதுபோகின ன மிகக பலசாலியின பலமும அனனமிலலாமையால கெடுகிறது, ராஜனே! அபபடியே அனனமிலலாமையால உறவினாகள ஒருவரை யொருவா கொணடாடுவதும விவாகமும யாகமும இலலாமறபோகின ன வேதமும அபபோது நஷடமாகிவிடுகிறது மூனறுலோகங ளிலுமுளள ஜஙகமமும ஸதாவரமுமாகிய அனைததும அனனததினு ருககினறன ஆதலால, அறிஞாகள தாமததிறகாக அனனதானம செயயவேணடும ராஜனே! அனனதானமசெயயும மனிதனுககுப லமும உறசாகமும ஜயமும மூனறுஉலகஙகளிலுமபுகழும எப போதும அபிவிருததியாகினறன

பாரதனே! உயிருககெலலாம அதிகாரியானகாறறு மேலே மேகஙகளிறசேருகிறது அநத மேகஙகளிலுளள ஜலததை இநதிரன ாஷிககிறுன சூரியன தனகிரணஙகளினுல பூமியிலுளள ஜலததை இழுககிறுன. அநதஜலததைச சூரியனிடததிலிருநது வாயுபகவான மழையாகபபொழிகிறுன பாரதனே! அநத நீா மேகததினிடமிருந்து எபபோது பூமியிலவிழுகிறதோ அபபோது பூமிதேவி கொழுபபு ளளவளாகிறுள அதனபிறகு, பயிாகள வளாகினறன அதனுல உல கம ஜீவிககிறது அதனபிறகு, மாமஸம கொழுபபு எலுமபு பிநது இவை கள உணடாகினறன ராஜனே! அநதபபிநதுவிலிருநது பிராணிகளுண டாகினறன அகனியும சநதிரனுநதாம அநதபபிநதுவை உணடாககு வதும போஷிபபதும இபபடிச சூரியனும வாயுவும பிநதுவும அன்

னத்தைச்சோந்த ஒரு கூட்டமாக நினைக்கப்படுகின்றனா இவாகளி
லேயே பிராணிகள உண்டாகின்றன பரதஸ்ரேஷ்டனே! தனவீட்டி
குவந்து யாசிப்பவனுக்கு அன்னதானஞ்செய்பவன பிராணிகளுக
உயிரையும சக்தியையும கொடுப்பவனாகிறுன' என்றூா
ராஜனே! அன்னதானத்தைப்பற்றி நாரதா இவவாறு சொல
நானகேட்டேன ஆதலால, நீயும கோபத்தையும மனஸதாபத்தைய
விட்டு அன்னத்தை எப்போதும கொடு ராஜனே! பிரபுவே! நீயு
தக்கபிராமமணாகளுக்குச் சாஸதிரப்பிரகாரம ஸரியான அன்னத்தை
போட்டால ஸவாக்கத்தை அடைவாய ராஜனே! அன்னம போடுகி
வாகளுக்குள்ள உலகஙகளைச சொலலுகிறேன, கேள அமமஹா
மாக்களுக்கு ஸவாக்கத்தில பலவகைவடிவஙகளாகக கட்டப்பட்டவை
யும், அனேகந தூணகளுளளவையும, சந்திரமண்டலமபோ
வெணமையானவையும, இளஞ்ஸூரியனபோனற நிறமுளளவையு
சலஙகைகளின மாலைகளகட்டப்பட்டவையும, அனேகஙாருமா
களுளளவையும, மீனமுதலிய ஜலஜநதுக்களுளள தடாகஙகளை நடு
வுடையவையும, ஸூரியனபோனற வைடூரியககறகளினுலும வெள
யினுலும பொனனினுலும செய்யப்பட்டவையும, நிறபவையும, நட
பவையுமான வீடுகள பிரகாசிக்கினறன வேணடினபலனகளெலல
வறறையும கொடுக்கும விருக்ஷஙகளும, வாவிகளும, வீதிகளும
ஸபைகளும, கிணறுகளும, குளஙகளும, அழகானசப்தமுளளவையு
குதிரைகள பூட்டப்பட்டவையுமான ஆயிரக்கணக்கானதோகளும
குனறுகளாக்குவிநதிருக்குமபக்ஷணஙகளும, போஜனஙகளும, ஆடை
களும, ஆபரணஙகளும அநதக்கிருகஙகளிலிருக்கினறன பால ஆ
கள ஓடுகினறன அன்னபாவதஙகள இருக்கினறன மாளிகைகள
வெணமேகஙகளபோலிருக்கினறன படுக்கைகள பொனனிறை பிரகா
சிக்கினறன அவையெலலாம அன்னதானம செய்பவருக்குக்கிடை
கினறன ஆதலால, நீயும அன்னதானம செய்துகொணடிரு அன்ன
தானமாகிய புணணியத்தைச்செய்தமாஹாதமாக்களுக்கு இப்படி
பட்ட உலகஙகள் இருக்கினறன ஆதலால, பூமியில மானிடாகள
முயறசியோடு அன்னதானம செய்யவேணடும" என்றூா

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நக்ஷத்ரங்களில் தானஞ்செய்யும்முறையும் பலனும்)

யுதிஷ்டிரர், "அன்னதானம் செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ர் சொன்னதைக் கேட்டேன். இப்போது நக்ஷத்திரங்கள் சேருங் ாலங்களில் (செய்யும்) தானங்களின் விதியைப்பற்றி எனக்குச்சொல் க்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

இந்தவிஷயத்திலும் தேவகிக்கும் நாரதமகரிஷிக்கும் நடந்த ஸம் ாஷணமாகிய இந்தப்புராதனமான இதிஹாசத்தைக் கூறுகின்றனர். ாமமறிந்தவளாகியதேவகி, திவ்யஞானமுள்ள நாரதர் துவாரகைக்கு ந்தபோது, நீ கேட்டகேள்வியையே கேட்டாள். ராஜனே! அவள் கேட்டதற்குத் தேவரிஷியான நாரதர் எல்லாவற்றையும் சாஸ்திரப் ிரகாரம் சொன்னதைச் சொல்லுகிறேன், கேள். நாரதர், 'சிறந்த ாக்கியமுள்ளவளே! [1] கிருத்திகாநக்ஷத்திரத்தில் நெய்யுடன்சேர்ந்த ாயஸான்னத்தினால் ஸாதுக்களான பிராம்மணர்களுக்கு ஸந்தர்ப்ப ணம்செய்பவன் எல்லாவற்றிலும் மேலான உலகங்களை அடைவான். ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் மிகுதியான மான்மாம்ஸங்களோடும் நெய் ன்னத்தோடும் பாலன்னத்தையும் குடிக்கப்பாலையும் தனக்கடன்தீர்த் துக்கொள்வதற்காகப்ராம்மணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மிருக ீரிஷ நக்ஷத்திரத்தில் கன்றுடன் கூடிக் கறக்கிறபசுவைக்கொடுக்கிற ர்கள் மனித உலகத்திலிருந்து எல்லாவற்றிலும் சிறந்தஸ்வர்க்க லோகத்தை அடைவார். திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் உபவாஸ ிருந்து எள்ளுடன்சேர்ந்த கிருஸரமென்னும் அன்னத்தைக்கொடுக் தமனிதன் நரகங்களையும் கஷ்டமுள்ளமலைகளையும் தாண்டு ான். சிறந்ததாகிய புனர்வஸுநக்ஷத்திரத்தில் பக்ஷ்யங்களையும் அன் ங்களையும் கொடுப்பவன் புகழ்பெற்றவனும் அழகுள்ளவனும் மிகுதி ான அன்னமுள்ளவனுமாகி நல்லகுலத்திற்பிறப்பான். புஷ்யநக்ஷத் ிரத்தில் நாணயமாகவாவது கட்டியாகவாவதிருக்கும் பொன்னைக் கொடுப்பவன் ஒளியில்லாத உலகங்களில் சந்திரன்போலப் பிரகாசிப் ான். ஆயில்ய நக்ஷத்ரத்தில் வெள்ளியையாவது விருஷபத்தையா து கொடுப்பவன் ஸர்ப்பபயத்தைவிட்டுத் தன்ஸந்ததிகளுக்குத் தலை

1 பாரதகாலத்தில், கிருத்திகை முதல்நக்ஷத்திரமாக இருந்ததென் து விளங்குகின்றது.

வனுயிருப்பான் மகாநக்ஷத்திரத்தில் எள்ளுநிரம்பின மட்கலங்களைக் கொடுக்கும் மனிதன் இவ்வுலகத்தில் புத்திரர்களையும் பசுக்களையும் நிரம்பப்பெற்று மறுமையிலும் சுகப்படுவான் பூர்வநக்ஷத்திரத்தில் சோர்ந்தகாலத்தில் உபவாஸமிருந்து கறக்கண்டுசேர்ந்த பக்ஷணங்களைப் பிராம்மணர்களுக்குக்கொடுப்பவன் அழகை அடைவான் உத்தரநக்ஷத்திரத்தில் நெய்பாலுடன்கூடின் குறுவையன்னத்தைச் சாஸ்திரப்படி தானஞ்செய்பவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான் உத்தரநக்ஷத்திரத்தில் மனிதர்கள் என்ன என்ன தானங்கள் செய்தாலும் அவையெல்லாம் பெரும்பயனுள்ளவையும் அழியாதவையுமாகுமென்பது திண்ணம் ஹஸ்தநக்ஷத்திரத்தில் உபவாஸமிருந்து நாலு யானைகள் பூட்டின ரதத்தைத் தானஞ்செய்பவன் புண்ணியபலன்கள் நிரம்பிய உயர்ந்தலோகங்களை அடைவான் சித்திரைநக்ஷத்திரத்தில் விருஷபத்தையும் நல்லவாஸனைத்திரவியங்களையும் [1] அன்புடன் தானஞ்செய்கிறவர் அப்ஸரஸுகளின் லோகத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு நந்தவனத்தில் விளையாடுவார் ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத்தில் தனக்கு மிக்கப்பிரியமான தனத்தைக் கொடுப்பவன் சிறந்த உலகங்களையும் இவ்வுலகத்தில் பெரும்புகழையும் அடைவான் விசாகநக்ஷத்திரத்தில் விருஷபத்தையும் பால்கொடுக்கும்பசுவையும் தானயமும் வஸ்திரமும் நிரம்பியதும் தடியோடுகூடின வண்டியையும் கொடுப்பவன், பிதருக்களையும் தேவர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்வதுடன் மறுமையில் அளவற்ற ஸுகத்தை அநுபவிப்பான், நரகங்களை அடையான், ஸ்வர்க்க லோகத்தைஅடைவான் சொன்னபடி பிராம்மணர்களுக்குத் தானஞ்செய்பவன் தானவிரும்பும்ஜீவனத்தை அடைவான் நரகமுதலான கஷ்டங்களை அடையானென்பதும் திண்ணம் அநுஷநக்ஷத்திரத்தில் உபவாஸமிருந்து உத்தரியத்தையும் சிறந்த அன்னத்தையும் கொடுக்கும் மனிதன் அநேகயுகங்கள்வரையிலும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்பெறுவான் கேட்டைநக்ஷத்திரத்தில் [2] காலசாகத்தையும் [3] மூலமென்னுமகிழங்கையும் பிராம்மணர்களுக்குக்கொடுப்பதனால் மனிதன் வேண்டினசெல்வத்தையும் விரும்பின புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவான் மூலநக்ஷத்திரத்தில் நியமத்துடன் பிராம்மணர்களுக்கு [4] மூலபலமென்னும் கனியைக்கொடுப்பவன் பிதருக்களைச்சந்தோஷப்படுத்தி விரும்பினலோகத்தையும் அடைவான் பூராடநக்ஷத்திரத்தில்

---

1 'பாரத' என்பது, 'பாவத' என்றிருத்தல்வேண்டுமெ தேவகிக்குச் சொல்லுமிடத்தில், 'பாரத' என்பது பொருந்தாது

2 கருவேப்பிலை 3 முள்ளங்கி 4 பலாப்பழம்

ல உபவாஸமிருநது குலமும ஒழுககமுமுளளவனும வேததத்
ைரகணடவனுமாகிய, பிராமமணனுககுத தயிாப பாததிரஙகளைக
ாடுபபவன மறுஜனமததில கோககளும தனஙகளும மிகுதியாக
ர்மபினகுலததில பிறபபான உததராடநக்ஷததிரததில நெயயும
நனும கறகணடும மிகுதியாகசசோதது ஜலததிறபாசமபணணின
ர்வைககொடுபபவன விருமபினவறறையெலலாம அடைவான உத
ா்டததில அபிஜிததெனனுமமததியானனவேளையில அனுஷடானத
காடிருநது ஞானவானகளுககுத தேனநெயயுடன சோறதபாலைக
க்டுபபவன ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுவான ஶரவணநக்ஷத
ரததில கமபளததையும போாவைவஸதிரததையும கொடுபபவன
வளளைவிமானமேறித தடையிலலாமல ஸவாககலோகததிறகுச
சலவான அவிடடநக்ஷததிரததில நியமததுடன மாடுகளகடடின
ணடியைககொடுபபவன உடனே சிறநதவஸதிரஙகளையும தனததை
ம் மறுஜனமததில ராஜயததையும அடைவான சதயநக்ஷததிரத
ல அகிலசநதனமுதலிய வாஸனைததிரவியஙகளைககொடுபபவன பர
லாக்த்தில அபஸரஸுகளின கூடடஙகளையும எனறுமழியாத
ர்ஸன்களையும அடைவான பூரடடாதிநக்ஷததிரம சோநதகாலத
ல மொசசைககொடடையைததானமசெயபவன எலலாபபக்ஷணங
ளையும பழஙகளையுமடைநது மறுமையிலும ஸுகமுளளவனுவான
ததரடடாதிநக்ஷததிரமசோநததினததில செமமறியாடடுமாமிசத
தககொடுபபவன பிதருககளுககுததிருபதியைச செயது மறுமையி
ம் அளவறறஸுகம பெறுவான ரேவதிநக்ஷததிரததில கறககிற
்கு வெணகலபபாததிரததுடன பசுமாடடை எவன தானமசெய
ருனோ அவனுககு அநதபபசுமாடு மறுமையில வேணடினவறறை
யெல்லாம் எடுததுககொணடு வருகிறது அஶவினிநக்ஷததிரததில
குதிரைகளகடடினரததததைக கொடுககும புருஷஶரேஷடன பராக
ரம்சாலியாகி யானைகளும குதிரைகளும தோகளுமநிரமபபபெறற
லததில பிறககிறுன பரணியில பிராமமணாகளுககு எளபசுவைத
ானஞசெயயுமமனிதன மறுஜனமததில மிகஅதிகமானபசுககளை
ம புகழையும அடைகிறுன' எனபது இவவாறு நக்ஷததிரஙகள
சாநதகாலததில தானததினமுறை ஒருவாறு நாரதரால தேவகிககு
லைககபபடடது அநததேவகி இதைத தனமருமககளுககுச
சான்னள' -'

---

## நூறுவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஜலம, பொன், நெய் முதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றியது)

'பொனனைக கொடுபபவாகள வேணடினவறறை யெலலா
கொடுபபவாகள' எனறு பிரமமாவினபுதரரான அதரிபகவான சொ
ஞா 'பொனனனது பாவததைப போககுகிறது, சுததமானது, ஆ
ளைககொடுபபது, பிதருககளுககு அழியாததிருபதியைககொடுபப
எனறு ஹரிசசநதிரமஹாராஜனால சொலலபபடடது 'தணணீ
கொடுபபது தானஙகளிறசிறநததானம' எனறு மனு சொனனு
ஆதலால, கிணறுகளையும வாவிகளையும குளஙகளையும வெடடுவிக்
வேணடும இவவுலகததில குடிககததககஜலமுளளதும எபபோ
தும வறறாததுமாகிய கிணறு மனிதனுடையசெயகையினாலுணடா
பாவஙகளெலலாவறறையும அழிததுவிடும எவனாலவெடடபபட
குளததில பசுககளும பிராமமணாகளும ஸதபுருஷாகளும எபபோ
தும தணணீாகுடிககினறனரோ அவன தனகுலததையெலலாம க
யேறறுகிறுன எவனுடையஜலம கோடைககாலததிலும வறறு
யிருககிறதோ அவன கொடிய துனபமொனறையும ஒருகாலத
அடைவதிலலை நெயயினால பிருஹஸபதிபகவானுககும பூஷா பக
எனனும சூரியமூாததிகளுககும அசுவினிதேவாகளுககும அக
கும ஸநதோஷமுணடாகிறது நெயயானது சிறநதஒளஷதம, யாக
களுககு மிகமுககியமானது, சுவைகளிறசிறநதது கனிகளி
இது சிறநதது ஆதலால, பலனையும புகழையும ஆரோககியததைப
விருமபுமமனிதன பரிசுததமாகவும உணமையாகவும பிராமம
களுககு எபபோதும நெயயைத தானமசெயயவேணடும எவன ஐ
பசிமாததில பிராமமணாகளுககு நெயகொடுககிறுனே அவனுக
அசுவினிதேவாகள அனபுகூாநது அழகைககொடுககினறனா நெ
யுடனசோநதபாயஸானனததைப பிராமமணாகளுககு எவனகொடு
கிறுனே அவனுடையவீடடை ராகஷஸாகள ஒருகாலும பீடிககமா
டாாகள கரகஙகளெனனும ஜலபாததிரஙகளைககொடுபபவன தாக
தினலிறவான, விருமபினவை நிரமபினவனுவான, விசனபபடான்
பிராமமணாகளமுனனிலையில எபபோதும மிகுநதபயபகதியுட
வணககமாயிருககும புருஷன தானபலனில ஆறிலொருபாகதத
அடைவான் அரசாககரசே! எநதமனிதன ஒழுககமுளள பிராம

ணர்களுக்குச் சமைப்பதற்காகவும் குளிர்காய்வதற்காகவும் விறகு
ளை எப்போதும் கொடுக்கிறானோ அவனது எண்ணங்களும் எல்லாக
ரியங்களும் கூடிவரும் அவன் பகைவர்களைத் தாழ்த்தித் தான்
மேம்பாட்டையடைவான், தேகத்தில் நல்லொளியுள்ளவனுவான் அக்நிபக
ானும் அவனிடத்தில் எப்போதும் அன்புள்ளவனுவான் பசுக்கள்
வனைவிட்டுப்போகா அவன் போரிலும் வெற்றிபெறுவான். குடை
யைக்கொடுப்பவன் புத்ராக்களையும் செல்வத்தையும் அடைவான் கண்
ணோய் அவனுக்கு வராது அவன் யாகபலனையும் அடைவான் வெய்
ற்காலத்திலும் மழைக்காலத்திலும் குடைகொடுப்பவனுக்கு மனத்
தில் ஒருவருத்தமும் ஒருகாலத்தும் உண்டாகாது அவன் கடின
மான ஆபத்திலிருந்து உடனே விடுபடுவான் ராஜனே! 'வண்டி
கொடுப்பது எல்லாத்தானங்களிலும் சிறந்தது' என்று மகானுபாவ
ரும் முக்காலங்களையும் அறிந்தவருமான சாண்டில்யரிஷி சொன்னார்"
என்றார்

---

## நூற்றொராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பாதரக்ஷை, எள், பூமி, பசு, அன்னம் இவற்றின் தானபலன் முதலியன

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! வெப்பத்தினால் கொதிப்புற்ற
பிராம்மணனுக்குப் பாதரக்ஷைகளைக்கொடுப்பவனுக்கு என்னபலன்
உண்டாகிறது? அதை எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர்
"யுதிஷ்டிர! பிராம்மணர்களுக்குப் பக்தியுடன் பாதரக்ஷைகளைக்
கொடுப்பவன் பகைவர்களையெல்லாம் நசுக்கி எல்லாக்கஷ்டங்களையும்
தாண்டிவிடுவான் அவன் சத்ருக்களுக்குமேலே இருப்பான் ராஜனே!
குந்திபுத்ரனே! கோவேறுகழுதைகள் கட்டினதும் வெள்ளியினாலும்
பொன்னினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய வெள்ளைரதம் அவனுக்கு
வருகிறது பாதரக்ஷைகொடுப்பது குதிரைக்குட்டிகள் கட்டின
வண்டியைக்கொடுத்ததுபோலாகிறது" என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "கௌரவரே! திலதானம், பூமிதானம், கோதானம்,
அன்னதானம் இவற்றிற்குப் பலனைச் சொன்னீர் அதை மறுபடியும்
சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் "குந்தி
யின் புத்ரனே! கௌரவஶ்ரேஷ்டனே! திலதானத்தின் பலனை
நான் சொல்லுகிறேன்; கேள். கேட்டபிறகு, சாஸ்திரப்ப

தானமசெய எளளு, பிதருககளுககு முதலஆகாரமாகப பிரம
தேவால படைககபபடடது ஆதலால, எளளைததானம செ
வதனல பிதருதேவாகளினவாககம ஸநதோஷமடைகிறது 'மா
மாததில பிராமமணாகளுககு எளளைத்தானமசெயபவன ஜநதுக
ளெலலாம நிரமபியுளள நரகததைக காணன எளளைககொண
பிதருயாகம செயபவன ஸதாயாகஙகளெலலாஞசெயதவனுகிறான
ஈரததையிலலாமல எளளைககொண்டு ஈராததமசெயவது ஒருகாலு
தகாது கஈயபமகரிஷியின அஙகததிலிருநது எளளுணடானது பி
புவே! அதனல, தானவிஷயததில, எளளு தேவததனமைை
அடைநதிருககிறது எளளானது தேகபுஷடியையுமஅழகையுஙகொடு
பது, பாவததைப போககுவது ஆதலால, எளளுததானம எலலா
தானஙகளிலும சிறநதது சிறநதஞானியான ஆபஸதமபரும ச
கருமை லிகிதரும கௌதமமகரிஷியும திலதானததினல மேலுலகட
அடைநதாகள பிராமமணாகளெலலாரும இநதிரியஙகளை ஜயிததவ
களாகி எளளை ஹோமஞசெயதுகொணடிருககினறனா எளளு, ப
வினநெயககுச சமமானது, ஸநததிவிருததிககும காரணமானது
ஆதலால, எலலாததானஙகளிலும திலதானம சிறநதது இவவு
கததில எலலாததானஙகளுளளும் திலதானம அழிவிலலாததெனறு
சொலலபபடுகிறது முறகாலததில நெயஇலலாமறபோனபோது வி
ஞன குசிகனெனனுமராஜரிஷி மூனறககினிகளிலும எளளைஹோ
மமசெயது உததமகதியைஅடைநதானெனறு சொலலபபடடிருககி
றது குருஸரேஷடனே! அதனல, திலதானமானது மிகசசிறநத
தாகச சொலலபபடுகிறது எநதமுறைபபடி திலதானஞசெயவது
ஸலாககியமெனபதைபபறறித தேவாகளயாகஞசெயயததொடஙகின
விஷயததை இனிசசொலவேன, கேள பூமிககதிபதியே! மகா
ராஜனே! தேவாகள பூமியில ஒருபாகததில யாகஞசெயயககருதி
ஸவயமபுவான பிரமமதேவருடைய ஸபையில அவரைசசநதித்து
'நாஙகள யாகமசெயயவேணடும' எனறு புணணியக்ஷேததிரததைக
கேடடனா 'பகவானே! பூமிககும ஸவாககததிறகும எலலாவற
றிறகும நீரே பிரபு மஹானுபாவரே! உமது அனுமதியினமேல்
நாஙகள யாகமசெயயககடவோம உமமால அனுமதிகொடுககப
படாதபூமியில யாகம பயனபெருது தாவரமும ஜஙகமமுமாகிய
உலகமனைததுககும நீரே பிரபு ஆதலால, நீா அனுமதிகொடுகக
வேணடும' எனறனா பிரமமதேவா, 'தேவஸரேஷடாகளே! கஈய
பாபுததாகளே! பூமியில நீஙகளயாகம செயவதறகுரிய இடத்தை உங

ஞககுக கொடுபபேன' எனறுசொனஞா தேவாகள, 'பகவானே!
கள இஷடம நிறைவேறிறறு இநததேசததை எபபோதும்
ஷிகள அடுததிருககினறனா இஙகே பிரமபினதக்ஷிணைகளோடு
கஞுசெயவோம' எனறு சொனஞாகள அபபோது, அகஸதியா,
ணவா, பருகு, அதரி, வருஷாகபி, அஸிதா, தேவலாஆகிய இநத்
ஷிகள தேவாகளின யாகததிறகு வநதனா மஹாதமாககளான
தவாகள பிறகு தவறுதலிலலாமல யாகமசெயதனா அபபடியே
தவஸரேஷடாகள சரியானகாலததில யாகததை முடிததனா அந
துதேவாகள மலைகளிறசிறநத இமயமலையில யாகஞுசெயது அமமலை
ல ஆறிலொருபாகததை அநதயாகததில பூமிதானமாககசெயதனா
றால அனுபவிககபபடாத பூமியில சாணளவாவது கொடுபபவன
புததில அகபபடமாடடான, நரகஙகளை அடையான குளிா காறறு
வயயில இவைகளைததாஙகுவதும நனறுககசெவவைபபடுததபபட
துமாகிய யாகபூமியைத தானமசெயபவன புணணியமுடிநது ஸவா
கலோகததிலிருநது அசைககபபடுவதிலலை அரசனே! அநத அறி
ளளவன இநதிரனுடன மகிழநது வஸிபபான இருககதானம
சயகிறவனும ஸவாககததில பூஜிககபபடுவான வேதமோதுவிபப
ாகளின குலததிறபிறநதவனும வேதமோதினவனும புலனகளை
டககினவனுமாயிருபபவன ஸநதோஷமாகவஸிககுமபடி வீட்டைக
காடுததவன சிறநதலோகததைஅடைவான பரதஸரேஷடனே! அப
டியே பசுககளுககாகக குளிரையும மழையையும தாஙகததகக
றுதியான கொடடில செயயபபடுவது ஒருகுலததில ஏழுதலைமுறை
ரையில கரையேறறிவிடும பயிாசெயயததகக பூமியைததானம்
சயபவன உலகததில மேலானஐசுவரியததை அடைவான ரத
ஙகளுளள பூமியைககொடுபபவன தனகுலததின ஸநததியைப
பருககசெயவான களாநிலததையும எரிநதுபோன பூமியையும
டலையினலசூழபபடட பூமியையும பாவிகளிருககுமபூமியையும
வவகையிலும தானமசெயயலாகாது அயலானுடைய பூமியில
ிதருககளுககு ஸராததமசெயதாலும அநதப பூமியை ஸராததததில்
ானமசெயதாலும அநதஸராததகருமம கெடும ஆதலால,
தரிநதவன கொஞசமபூமியையாவது விலைககுவாஙகி அதைத்
ானமசெயயவேணடும பிதருககளுககும (தானவாஙகின) அதில்
ிணட்தானமசெயவதுதான அக்ஷயமாகும காடுகள மலைகள நதி
ள புணணியதீாததஙகள் இவைகளெலலாம யாருககும சொநதமல்
ாதவையென்று சொலலுகினறனா அவறறில எவனுககும உரி

மையிலலை அரசனே! இவவாறு பூமிதானததினபலனைபபறறி சொனனேன குறறமறறவனே! இதறகுமேல கோதானததை பறறி உனககுச சொலவேன

பசுககள எலலாரிஷிகளையும பாாககிலும மேறபடடவையா யின, பகவானுன சிவபெருமான அவறறுடனகூடத தவமசெயதா பாரதனே! தவஸிததிபெறறபிரமமரிஷிகள வேணடும சிறநதகதிய கிய பிரமமலோகததில சநதிரனுடனகூட இநதபபசுககள வஸிககின றன பாரதனே! அவை பாலினுலும நெயயினுலும தயிரி லும கோமயததினுலும தோலினுலும எலுமபுகளினுலும கொம களினுலும வாலகளினுலும உபகாரமசெயகினறன அவறறிறகு குளிரும வெயயிலுமிலலை அவை எபபோதும வேலைசெயகினற அவறறிறகு மழையினல கஷடமுணடாவதிலலை ஆதலால, பிரா மணாகளுடனகூடவே உயாநதபதததை அடைகினறன ஆதலா ஞானிகள பசுககளையும பிராமமணாகளையும ஒனருகப பேசுகினறனா ராஜனே! ரநதிதேவனெனனும அரசனுடைய யாகததில ஆககள தா யாகபசுககளாகச செயயபபடடன அநதபபசுததோலகளினினறு சாமணவதியெனனுமநதி பெருகியது. அவை யாகபசுவாவ னினறு விடுவிககபபடடுத தானததிறகுரியவைபாக விதிகக பபடடன. ராஜனே! அபபடிபபடடகோககளைப பிராமமண ஶரேஷடாகளுககுத தானமசெயபவன கஷடமானநிலைமையிலிரு நதாலும கடினமான ஆபததைத தாணடிவிடுவான ராஜனே! ஆ ரமபசுககளைத தானமசெயபவன இறநதபின நாகமபுகான, எலல விடஙகளிலும ஜயததையும பெறுவான ஆககளினபால அமு மெனறு தேவேநதிரன சொனனன ஆதலால, பசுவைத தானமசெ தவன அமுதமகொடுததவனுகிறுன அககினிகளில ஹோமமசெய தறகு ஆவினநெயதான குறறமறறதெனறு வேதமறிநதவா நினை கினறனா ஆதலால, ஆவைககொடுததவன ஹோமலாகனததை கொடுததவனுகிறுன விருஷபமானது உருககொணடுவநதஸவாககம ஆதலால, பசுககளுககுததலைவனுகிய விருஷபததைக குணமுளள பிராமமணனுககுககொடுப்பவன ஸவாககததில பூஜிககபபடுகிறுன பாதஶரேஷடனே! பசுககள பிராணிகளின உயிரெனறு சொலலபபடு கினறன ஆதலால, பசுவைககொடுபபவன உயிரைககொடுபபவ கிறுன பசுககள பிராணிகளைககாபபனவையெனறு - வேதமறிநதவா நினைககினறனா ஆதலால, பசுவைககொடுபபவன ரகூஷணததைக கொடுபபவனுகிறுன பாதஶரேஷடனே! கொலவதறகுப பசுவைக கொடுககலாகாது அபபடியே, உழவனுககும நாஸதிகனுககும பசு

ளலஜீவிப்பவனுக்கும் யாகத்திற்குமுக்கியமான ஆவின்பால் நெய் முதலியவற்றைவிற்பவனுக்கும் கோதானம் செய்யலாகாது அது யாகத்திற்கு முக்கியமானது மேற்சொன்ன பாவச்செய்கையுள்ள வர்களுக்குக் கோவைக்கொடுப்பவன் முடிவில்லாத நரகத்திற்காளாவா னென்று மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர் இளைத்ததும் கன்றுபோன தும் மலடும் நோயுள்ளதும் அங்கப்பிழையுள்ளதும் சக்தியற்றது மானகோவைப் பிராமமணனுக்குத் தானஞ்செய்யலாகாது பதினா யிரங்கோக்களைச் சரியாகத்தானஞ்செய்யுமனிதன் இந்திரனுடன் கூடியிருப்பான், நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமான அழிவில் லாத உலகங்களை அடைவான் பாரதனே! கோதானத்தையும் தில தானத்தையும் பூதானத்தையும்பற்றி இவ்வாறு உனக்கு உரைத் தேன் அன்னதானத்தைப்பற்றியும் கேள் குந்திபுத்ரனே! அன்ன தானம் முதன்மையென்று நிச்சயிக்கின்றனர் அன்னதானத்தினால் தான் ரந்திதேவனென்னுமரசன் ஸ்வர்க்கம் சென்றான் பூமியைக் காப்பவனே! மனிதருக்கதிபதியே! பசியினால் வருந்தினவனுக்கு அன்னம்போடுகிறவன் எவனோ அவன் மேலானபிரம்மலோகத்திற் குச் செல்வான் பாரதனே! பிரபுவே! மனிதர்கள் அன்னதானம் செய்வதனால் மேன்மையை அடைவதுபோல், பொன் வஸ்திரங்கள் முதலிய மற்ற எவற்றைத்தானஞ்செய்வதனாலும் அடைவதில்லை அன் னந்தான் முதன்மையானபொருள் அன்னமே சிறந்தலக்ஷ்மியென்று நினைக்கப்படுகிறது உயிரும் ஒளியும் பராக்கிரமமும் தேகவன்மை யும் அன்னத்தினாலுண்டாகின்றன எந்தமனிதன் எப்போதும் மன ஏகாக்கத்துடன் கேட்டவுடன் அன்னம்போடுகிறானோ அவன் நரகங் களை அடைவதில்லையென்று பராசரர் சொல்லியிருக்கிறார் தேவர் களுக்கும் சாஸ்திரப்பிரகாரம்பூஜைசெய்தபிறகு அன்னத்தை நிவேத னஞ்செய்யவேண்டும் ராஜனே! எந்தஆகாரத்தை மனிதர்கள் புசிக் கின்றனரோ அதுதான் அவர்கள்தேவதைகளின் ஆகாரம் வளர் பிறையில் நிலவில் அன்னம்போடுகிறவனெவனோ அவன் மறுமையில் நரகங்களைத்தாண்டி முடிவில்லாத ஸுகம் பெறுகிறான். பரதஸ்ரேஷ் டனே! எவன் தானபுசியாமல் விருந்துக்கு ஸ்ரத்தையுடன் அன்னம் போடுவானோ அவன் பிரம்மஞானிகள் அடையும் உலகங்களை அடை வான் அன்னதானஞ்செய்யும்புருஷன் மிக்ககடினமான ஆபத்தை அடைந்தாலும் அதைத் தாண்டிவிடுவான், பாவத்தையும் தாண்டுவான்; முந்திய தீவினையையும் குறைத்துக்கொள்வான். இவ்வாறு அன்னதா னம், திலதானம் பூதானம் கோதானம் இவற்றின்பயன்கள் உரைக்கப் பட்டன," என்றார்.

## நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தண்ணீர்கொடுப்பதன்பலன்முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "ஐயா! பாரதரே! தானங்களின்பலன்களை நீ சொல்லக் கேட்டேன் இப்போது, அன்னதானம் விசேஷமாகச் சிலாகிக்கப்பட்டது பிதாமஹரே! தண்ணீர்கொடுப்பதற்குப் பெரும் பலன் இருப்பதேன்னென்பதை விரிவாகக்கேட்க விரும்புகிறேன்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பரதஸ்ரேஷ்டனே! ஸந்தோஷம் உனக்குச் சரியாகச்சொல்லுவேன் தவறாதபராக்ரமமுள்ளவனே! இப்போது நான் சொல்லுவதைக்கேள் குற்றமற்றவனே! பலன்பெறத்தகுந்த அன்னபானங்களின் தானமுதலான எல்லாத்தானங்களைப்பற்றியும் சொல்வேன். இவ்விரண்டுதானங்களுக்கு மேற்பட்டதானம் ஒன்றுமில்லையென்பது என்னிச்சயம் அப்பா! பிராணிகளெல்லாம் அன்னத்தினாலே உண்டாகின்றன ஆதலால், உலகத்தில் அன்னதானமொன்றுதான் எல்லாத்தானங்களிலும்சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது எப்போதும் பிராணிகளுக்கு வன்மையும் உற்சாகமும் ஆகாரத்தினால் விருத்தியாகின்றன அதனால், அன்னதானம் மிகச்சிறந்ததென்று பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார் குந்திபுத்ரனே! இது இப்படித்தான், மாறாது 'அன்னங்கொடுத்தமனிதன் பிராணதானம் செய்தவனாகிறான். இவ்வுலகத்தில் பிராணதானத்திற்குமேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை' என்று தேவர்களசெய்த ஸத்ரயாகமென்னும்மஹாயாகத்தில் ஸாவித்ரிதேவியின்சிறந்தவாக்கியம் கேட்கப்படுகிறது சிறந்தஜனங்களையுடையவனே! முன்னர், சிபிசக்ரவர்த்தி புறவுக்குஉயிரைக்கொடுத்து என்னபலனைஅடைந்தானென்பதைப்பற்றி லோமசமுனிவர்சொன்னவாக்கியத்தையும் நீ கேட்டிருக்கிறாயன்றோ? அரசனே! பிராமணனுக்கு அன்னதானஞ்செய்பவன் எந்தக்கதியை அடைவனோ அதற்குமேற்பட்டகதியைப் பிராணதானஞ்செய்பவன் அடைவனென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! அன்னமும் ஜலத்தினாலுண்டாகிறது. ஜலமின்றி உண்டாவது ஒன்றுமில்லை நவக்கிரகங்களுக்குமதிபதியும் மகிமைபொருந்தினவனுமான சந்திரன் ஜலத்திலுண்டானவன் ஜலமே அமிர்தம் அமிர்தமே ஜலம் மனிதர்களுக்கதிபதியே! மஹாராஜனே! எவற்றினால் பிராணிகளுக்கு உயிர்

உண்டாகிறதோ அந்தச்செடிகளும் கொடிகளும் ஜலத்தினுலுண்டா கின்றன. தேவர்களுக்குஅமிர்தமும் நாகர்களுக்குஸ்வதையும் பித ருக்களுக்குஸ்வதையும் பசுக்களுக்குப்புற்பூண்டுகளும் ஆகாரங்களெ ன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மனிதர்களுக்கு அன்னந்தான் பிராணனென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இவையெல்லாம் ஜலத்தினுலுண்டாகின்றன. ஆதலால், தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு மேற்பட்டதானம் எதுவுமில்லை. தன்னுடைய நன் மையை விரும்புகிறமனிதன் எப்போதும் தண்ணீர்கொடுக்கவேண்டும். ஜலதானமானது இவ்வுலகத்தில் பொருளையும் புகழையும் ஆயுளையும் கொடுப்பதென்று சொல்லப்படுகிறது. குந்திபுத்ரனே! தண்ணீர் கொடுப்பவன் எப்போதும் பகைவருக்கு மேற்பட்டிருப்பான். தண் ணீர்கொடுப்பவன் இவ்வுலகத்தில் தான்வேண்டினவையெல்லாவற் றையும் அழியாதபுகழையும் அடைந்து இறந்தபின்னும் பாவங்களி னின்றும்விடுபட்டுஅளவற்றஆனந்தத்தை அடைவான். புருஷஸ்ரேஷ் டனே! சிறந்தபராக்கிரமமுள்ளவனே! தண்ணீர்கொடுப்பவன் ஸ்வர்க் கத்திற்குப்போய் அழிவில்லாதலோகங்களையும் அடைவான்' என்று மநுகூறினர்" என்றார்.

---

நூற்றுமுன்றுவது அத்யாயம்

## தானதாமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(எள்முதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றி யமனுக்கும் ஒருபிராம் மணனுக்கும்நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "திலம், தீபம், அன்னம், வஸ்திரம்இவற்றின் தானங்கள் எப்படிப்பட்டவையென்பதைப்பற்றி மறுபடியும் எனக் குச்சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானர்:

"யுதிஷ்டிர! இந்தவிஷயத்திலும் ஒருபிராம்மணனுக்கும் யம னுக்குமநடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம் கூறுகின் றனர். 'ராஜனே! கங்கையமுனை இவற்றினடுவில் யமுனைஉற்பத்தி யாகும் களிந்தமலையின்கீழுள்ள மத்தியதேசமென்னுந்தேசத்தில் பர்ணசாலையென்று பெயர்பெற்ற அழகான பெரிய பிராம்மணகிராமம் ஒன்றிருந்தது. அந்தக்கிராமத்தில் வித்வான்களான பிராம்மணர்கள் அதிகமாகவஸித்தனர். அப்போது யமன் கரியவஸ்திரமுடுத்தவ னும் சிவந்தகண்களும் நெறித்தஉரோமங்களும் காகைபோன்ற

-கணுக்கால்களும் கணுமுகக்குக்களுமுள்ளவனுமான ஒருகிங்கரனைப்பார்த்து, 'நீ பிராம்மணகிராமத்திற்குப் போ, போய் அவவிடத்திலிருந்து சாந்தியுள்ளவனும் வித்வானும் வெளிப்படையாக ஓதுவிப்பவனும் அகஸ்தியகோத்ரத்தானுமாகிய சாமியென்றுபெயருள்ள அந்தப்பிராம்மணனை அழைத்துவா, அவன்பக்கத்தில் அவன்கோத்திரமாகவேயிருக்கும் மற்றொருபிராம்மணனை அழைத்துவராதே அவனும் இவனைப்போன்றகுணமுள்ளவன்தான் கல்வியிலும் குலத்திலும் இவனுக்கொப்பானவன்தான், புத்ரஸந்தானத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் இந்தப்புத்திசாலிக்கே சமமானவன் ஆகிலும், நான் குறிப்பிட்டவனையே அழைத்துவா அவனுக்கு நான் பூஜைசெய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னான் அந்தவேலைக்காரன் சென்று யமனுடையகட்டளையை மாறுகச்செய்தான், எவனை வேண்டாமென்று யமன்சொன்னானோ அவனையே பிடித்துக்கொண்டுவந்தான் சிறந்த சக்தியுள்ளயமன் எழுந்திருந்து அவனுக்குப் பூஜையைச்செய்து, 'இவனைக் கொண்டுபோ, அந்தமற்றொருவனைக் கொண்டுவா' என்று தூதனை ஏவினான் யமன் இவ்வாறுசொன்னபோது, ஓதினதினால் வைராக்கியமுள்ள அந்தப்பிராம்மணன், தர்மராஜனைப்பார்த்து, 'ஈ தர்மத்தவறுதவனே! என்னுடைய ஆயுளின்மிச்சமுள்ளகாலமவரையில் இங்கேயே வஸிப்பேன்' என்றுசொன்னான் யமன், 'காலவிதியை நான் இங்கே எவ்வகையிலும் அறியமாட்டேன் எவன் தர்மத்தைச் செய்கிறானோ அவனைமட்டும் நான் அறிவேன் சிறந்தமகிமையுள்ள பிராம்மணனே! நீ இப்போதே உன்இருப்பிடத்திற்குச்செல் ஆசாரந்தவறாதவனே! உனக்கு நான் என்னசெய்யவேண்டுமென்பதெல்லாம் இஷ்டப்படி செவ்வையாகச்சொல்' என்றுகேட்டான் பிராம்மணன், 'பரிசுத்தமானதானந்தான் மிகச்சிறந்தபுண்ணியமாகும் அதை எனக்குச்சொல் மிகச்சிறந்தவனே! மூவுலகங்களிலுமுள்ள யாவருக்கும் நீதானே உபதேசிப்பவன்?' என்றுகேட்டான் யமன், 'பிரம்மரிஷியே! தானத்தைப்பற்றியஉயர்ந்தவிதியைச் சரியாகச்சொல்லுகிறேன், கேள் இவ்வுலகத்தில் திலதானம் மிகச்சிறந்தது, அழிவில்லாதபுண்ணியம் பிராம்மணோத்தமனே! ஒருவன் தன்னாற்கூடிய மட்டும் திலதானஞ்செய்யவேண்டும் நித்தியதானஞ்செய்வதனால் எள்ளானது வேண்டினவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறது ஸ்ராத்தத்திற்கு எள்ளைத்தான் மேலாக்கியமாகச்சொல்லுகின்றனர் அது தான் தனக்குயாவில்லாததானம் பிராம்மணர்களுக்குச் சாஸ்திரத்திற்சொன்னமுறையோடு தில்தானஞ்செய் வைகாசிமாதம் பௌர்ண

மாஸியில் பிராம்மணர்களுக்குத் திலதானம் செய்யவேண்டும். கிருத்திகையில் எல்லாவிதமான நன்மையையும் வேண்டுகிறவர்கள் எப்போதும் ளை உண்பிக்கவேண்டும்; (எண்ணெயை) உடம்பில் தடவிக்கொள்ளவேண்டும், அப்படியே ஜலத்தையும் எப்போதும் கொடுக்கவேண்டும் ஆசமனமும் செய்யவேண்டுமென்பது நிச்சயம். ஓடைகளையும் குளங்களையும் கிணறுகளையும் வெட்டுவிக்கவேண்டும். பிராம்மணோத்தமனே! இவ்வுலகத்தில் ஜலம் மிக அரிது. நீ ஜலத்தை எப்போதும் கொடுக்கவேண்டும். இது எல்லாவற்றிலும் சிறந்த புண்ணியம். பிராம்மணோத்தமனே! நித்தியமாகத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காகத் தண்ணீர்ப்பந்தல்களைச் செய்விக்கவேண்டும். உண்டவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது முக்கியமான காரியம். தண்ணீர் வேண்டுகிறவனைக் கண்டவுடன் அன்போடு விரைந்து கொடுப்பது முக்கியம். வஸ்திரதானம் செய்பவன் அதன் நூலளவு வருஷகாலமும், தீபதானம் செய்பவன் அது எரியும் நிமிஷங்களளவு வருஷகாலமும், கோதானம் செய்பவன் அவற்றின் ரோமங்களினளவு வருஷகாலமும், தண்ணீர் கொடுப்பவன் அந்தத் தண்ணீர்த் துளிகளளவு வருஷகாலமும் ஸ்வர்க்கஸுகத்தை அனுபவிப்பார். ஆதலால், இந்தத் தானங்களை நீ நடத்தக்கடவாய்' என்று சொன்னான்." யமன் இவ்வாறு சொன்னபிறகு அந்தயமதூதனால் அந்தப்பிராம்மணன் தன் வீட்டிற்குக் கொணர்ந்துவிடப்பட்டு யமன் சொன்னவற்றையெல்லாம் செய்தான். யமதூதனும் அவனைக் கொணர்ந்துவிட்டவுடன், அந்தச்சாமியென்பவனை எடுத்துக்கொண்டு சென்று தர்மராஜனிடம் ஒப்பித்தான். சிறந்த மகிமையுள்ள தர்மராஜன் தர்மந்தெரிந்த அந்தப்பிராம்மணனைப் பூஜித்து அவனோடும் ஸம்பாஷணை செய்து வந்தபடியே அவனை அனுப்பினான். அவனுக்கும் முன்சொன்ன உபதேசத்தையெல்லாம் யமன் சொன்னான். அந்தப் பிராம்மணனும் யமலோகம் போய்த் திரும்பிவந்தபிறகு யமன் சொன்னதையெல்லாம் செய்தான். பிதுருக்களுக்குப் பிரியமுண்டாக்குவதற்குத் தீபதானத்தை முக்கியமாக யமன் ஸ்லாகித்தான். ஆதலால், நித்யம் தீபங்கொடுப்பவன் பிதுருக்களைக் கரையேற்றுவான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிரபுவே! ஆதலால், தேவர்களுக்கும் பிதுருக்களுக்கும் தனக்கும் கண்ணுக்கினியவையான தீபங்களை எப்போதும் அளிக்கவேண்டும். ராஜனே! ரத்நதானமும் மிகச்சிறந்த புண்ணியமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை விலைக்கு வாங்கித் தானஞ்செய்யும் பிராம்மணனுக்கு அவை பயத்தைப் போக்குகின்றவை. பிராம்மணன் அயலானிடம் ரத்நத்தைத் தக்ஷிணையாகப்பெற்றுக்

கொண்டு அதைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பனுயின், கொடுத்தவன் வாங்கினவன் இருவருக்கும் அதுவே அழியாத புண்ணியமாகும் 'நல்ல நிலைமையிலிருப்பவன் அப்படித் தானஞ்செய்பவனுக்கு ரத்தினத்தைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுப்பானுனல், அது அவ்விருவருக்கும் அழியாத புண்ணியம்' என்று தாமறிந்த மனு சொல்லுகிருர் வஸ்திரங்களைக் கொடுப்பதனுல் ஒருமனிதன் தன்மனைவியை நீங்காதவனும் சிறந்த ஆடையாபரணங்களையுடையவனுமாவானென்று கேட்டிருக்கிறோம் புருஷஶ்ரேஷ்டனே! வேதத்தைப் பிரமாணமாக்கொண்டு கோதானம் ஸுவர்ணதானம் திலதானம் இவற்றைப்பற்றிப் பலவகையாகச்சொன்னேன் விவாகங்களைச்செய்துகொண்டு புத்ரர்களை உற்பத்திபண்ணவேண்டும் கௌரவனே! புத்ரலாபமானது எல்லா லாபங்களிலும் சிறந்தது" என்ருர்

---

## நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

## தானதாமயாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோதானம், பூதானம், பசுக்களையும் பிராம்மணர்களையும் காத்தல் முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! மிகத்தெரிந்தவரே! தானங்களின் சிறந்த விதியைப்பற்றியும் முக்கியமாகப் பூமிதானத்தைப்பற்றியும் திரும்பவும் சொல்லக்கடவீர் க்ஷத்திரியன் யாகம்செய்விக்கும் பிராம்மணனுக்குச் சாஸ்திரப்படி பூமியைக்கொடுப்பான், அந்தப்பிராம்மணன் பெற்றுக்கொள்வான் மற்றொருவன் கொடுக்கத் தகாதோ? தானபலனை விரும்புகிற எல்லாவருணத்தாரும் கொடுக்கக்கூடியதும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமாயுள்ள தானத்தை எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானுர்:-

"இவ்வுலகத்தில் பசு பூமி கல்வி இம்மூன்றும், 'கோ' என்று ஒரே பெயருள்ளவையும் ஒரே பயனுள்ளவையும் வேண்டினபலன்களையெல்லாம் கொடுக்கத்தக்கவையும் தானத்திற்குரியவையுமான பொருள்கள் தாமத்தையும் பிரம்மத்தையும் தெரிவிப்பதான ஸரஸ்வதியைச் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பவன் பூதானம் கோதானங்களுக்குச் சமமான்பலனை அடைவான் கோக்களையும் அப்படியே சிலாக்கியமாகச் சொல்லுகின்றனர் தானத்திற்குரியது அதற்கு மேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை யுதிஷ்டிர! கோக்களிடத்தில் உடனே

ர்ன. அவற்றிற்குவில்லை ஸவல்பம் [1] பசுக்கள் எல்லாருக்கும் தாய
், எல்லாஸௌக்கியங்களையும் கொடுப்பவை அபிவிருத்தியாக்க
ந்துகிறவன் எப்போதும் கோக்களைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண
், அவற்றைக் காலாலுதைக்கலாகாது, அவைகளினிடையில்
ல்லலாகாது அவை மங்களங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான
வதைகள் ஆதலால், கோக்களை எப்போதும் பூஜித்தலவேண்டும்.
லைகளைச்செய்யும் விருஷபங்களைச் சாட்டையினாலோட்டுவது முத
லேயே கடவுளால் விதிக்கப்பட்டது அது குற்றமன்று மற்ற
்யங்கள் அதற்குப்பின்னிட்டவை நடக்கும்போதும் படுத்திருக்
போதும் தெரிந்தவன் பசுக்களைப்பயமுறுத்தலாகாது தாகித்து
ாக்கும் ஆக்கள் மனிதனைச் சுற்றத்துடன் கொன்றுவிடும் பிதருக
ின ஸதானங்களும் தேவாலயங்களும் எவற்றின் கோமயத்தினால
போதும் சுத்திசெய்யப்படுகின்றனவோ அவற்றிற்கு மேலானபரி
த்தம் என்ன இருக்கிறது? ஒருவன் [2] தான் ஆகாரம் செய்வதற்கு
ன அயலாபசுவுக்கு ஒருபிடிபுல் ஒரு வருஷங்கொடுத்தால் அவ
க்கு அது எல்லாவிருப்பங்களையுந்தரும் விரதமாகும் அவன் புத
களையும் புகழையும் பொருளையும் ராஜ்யத்தையும் அடைவான்.
பத்தையும் கெட்ட கனவையும் அது ஒழித்துவிடும்" என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், "என்னலக்ஷணங்களுள்ள பசுக்களைத் தானஞ்செய்ய
ண்டும்? எவற்றைச் செய்யாமல்விடவேண்டும்? எப்படிப்பட்டவ
க்குக் கொடுக்கவேண்டும்? எப்படிப்பட்டவனுக்குக் கொடுக்கத்
ாது?" என்று கேட்க, பீஷ்மர்சொல்லலானார் "கெட்டஒழுக்கமுள
னுக்கும் பாவஞ்செய்பவனுக்கும்பொருளாசைக்காரனுக்கும் பொய
ொல்லுகிறவனுக்கும் தேவகாரியங்கள் பிதருகாரியங்களைவிட்டவ
க்கும் எவ்வகையிலும் கோதானஞ்செய்யலாகாது யாசிப்பவனும்
ிகப்பிள்ளைகளையுடையவனும் அக்நிஹோத்திரஞ்செய்பவனுமாகிய
தமோதின பிராமணனுக்குப் பத்துப்பசுக்களைத் தானஞ்செய்வ
ால், தானஞ்செய்பவன் மிகச்சிறந்தலோகங்களை அடைவான். பசுக
ின பாலநெய் முதலியவற்றை ஹோமஞ்செய்பவனும் அவற்றோடு

---

1 'யஜுஸ்ஸுக்ருஷி முதலிய வேலைகளிலிருக்கும் விருஷபங்களை ஒட்டு
து தேவர்களால் விதிக்கப்பட்டது அவைகளிரண்டிலும் யாகத்திற
க்த ஆண்டுவது ஸம்ரயஸைச்செய்யும் வைதிகமான எதற்கும்பிந
ன லௌகிகவ்யவஸாயம் நிந்திக்கத்தக்கதாகும்' என்பது பழையவுரை
2 'அதன் மோர் முதலியவற்றை அடையாமல்' என்பது பழைய
ரை.

போஜனம் செய்விப்பவனும் அவற்றைத் தான் செய்பவனும் இந்த காரியங்களில் ஏவப்பட்டவனும் எல்லாப்புண்ணிய பலன்களையும் அடைவார். தவம் செய்பவனுக்குக்கொடுப்பவனும் அவனுக்கு உதவியாயிருப்பவனும் அவன் தவப்பயனைத்திலும் பாகத்தையுடையவர். மனிதனுக்குத் தன்னை உற்பத்திபண்ணினவன், பயத்தில் காப்பாற்றினவன், [1] ஜீவனத்தையுண்டுபண்ணினவன் இம்மூவரும் தந்தைகள். குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்வது பாவத்தைப்போக்குகின்றது. கோபமானது பெருமையை அழிக்கிறது. புத்ரனில்லாமையை [2] மூன்று புத்ராகள் நிவிருத்திசெய்கின்றனர். பசுக்கள் வறுமையை போக்குகின்றன. வேதாந்தத்தில் நிச்சயமுள்ளவனும் கலவிகேள்விகளமிருந்தவனும் சிறந்த அறிவினால் திருப்தியடைந்தவனும் புலன்களையடக்கினவனும் ஒழுக்கந்தவறாதவனும் மனத்தை ஜயித்தவனும் சாஸ்திரத்திற் கட்டுப்பட்டவனும் எல்லாருக்கும் எப்போதும் இன்சொற்சொல்லுகிறவனும் பசிக்குப்பயந்து தகாதகாரியம்செய்யாதவனும் தயையுள்ளவனும் ஒழிவுள்ளவனும் விருந்துகளைவிரும்புகிறவனும் பிள்ளைப்பெண்டிர்களுள்ளவனும் ஒரே குணமுள்ளவனுமான பிராமணனுக்கு ஜீவனத்தைக்கொடுக்கவேண்டும். நல்லதகுதியுள்ளவனுக்குக் கோதானம்செய்வதனால் எவ்வளவு குணங்களிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுகுற்றங்கள் பிராமணன் பொருளையபகரிப்பதனால் உண்டாகின்றன. பிராமணன் பொருளையபகரித்தால் எல்லா வகையிலும் குற்றமுண்டு. பிராமணர்களின் மனைவிகளையும் தூரத்தில்விடவேண்டும். பிராமணன் மனைவியும் பொருளும் அபகரிக்கப்பட்டபோது சக்தியினால் காப்பாற்றினவர்களுக்கும் அதற்காக உயிர்விட்டவர்களுக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். அவர்கள் துன்பஞ்செய்யப்படும்போது, காப்பாற்றாதவரைச் சூரியன் புத்ரனான யமன் எக்காலமும் தண்டித்துக்கொண்டும் பயமுறுத்திக்கொண்டும் நரகத்தை விருந்துவிடுவதில்லை. அப்படியே கோக்களைக்காப்பதிலும் பீடிப்பதிலும் நன்மையும் தீமையும் முறையே வருகின்றன. பிராமணர்களின் கோக்களையும் மனைவிகளையும் ரக்ஷிப்பதில் விசேஷ புண்ணியமுண்டாகிறது.

---

[1] தானம் செய்தவன்.

[2] மூன்றுபுத்ராகளுக்குக் குறைந்தால் இல்லாமைக்குச் சமானம்.

நூறைந்தாவது-அத்யாயம

## தானதர்மபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணருடைய பொருளைக் கவராலாகா தென்பதற்கு உதாரணமான ந்ருகன்கதை)

கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! பிராமமணனசொததை அபகரிபதனாலும இநதவிஷயமபறறியே, நருகனெனனும அரசன மிகபெருமகஷடததை அடைநதானெனறு பெரியோாகள கூறுகினறனர். குநதிபுதரனே! முனனா துவாரகைநகா ஏறபடுமபோது புறகளாலுபபூணடுகளாலுமமூடபபபடட ஒருபெருமகிணறு காணபபடடதெனறு கேளவி அநதககிணறறிலிருநது ஜலமெடுபபதறகாக முயறசிசெயதவாகள, அநதஜலம முழுதும மூடபபடடிருநததனால மிகவருததமுறறனா அவாகள பருததஉடலுளள ஓா ஓணான அநதககிணறறிலிருநததைக கணடனா அவாகள மலைகபோலபபான அநதஓணானை ஆயிரககணககான கயிறுகளாலும தோலவாாகளாலும கடடிததூககமுயறசிசெயதும எடுககமுடியாமல வாஸுதேவரிடமசெனறு அவரிடம 'ஒருபெரியஓணான கிணறறின துவாரததை மூடிககொணடிருககிறது அதையெடுககததககவன யாருமிலலை' எனறுதெரிவிததனா அநத நருகராஜன கிருஷணனால தூககபபடடு எனனவேணடுமெனறு விசாரிககபபடடபோது, 'நான ஆயிரமயாகஙகளசெயத பழமையானவன' எனறு தனனை அவருககுத தெரிவிததான. அவவாறுசொலலும அவவரசனைபபாாததுக கணணபிரான, 'ராஜனே! நீ புணணியகருமம செயதிருககிறாயேயனறிப பாவமசெயயவிலலையே, நீ இபபடிபபடட கெடடகதியை அடைநதது ஏன? இபபடிபபடடநிலைமைககு எனனகாரணம? அதைசசொல ராஜனே! நூறும ஆயிரமும மறுபடியுமநூறும எணணூறும பததுலக்ஷமுமான கோககளை முனனே பிராமமணாகளுககு நீதானமபணணினையெனறு கேடடிருககிறோம அநத உனபுணணியம எஙகேபோயிறறு?' எனறு கேடடாா அபபோது ந்ருகன கிருஷணனைபபாாததுசசொனனதாவது, 'அகநிஹோதரமசெயயுந பிராமமணனுடைய ஒருபசு அவனூரைவிடடுபபோயிருநதபோது எனபசுககளினகூடடததில தவறிவநதது, எனனுடைய பசுமேயபபவாகள ஆயிரமபசுககளில அதையும சோதது எணணினாகள மறுமைபபயனைவிரும்பி அதை நான் பிராமமணனுககுத தானமசெயதேன அநதபபசு எவனுக்குசகொடு

தமோ அந்தப்பிராம்மணன் அதைத்தேடிக்கொண்டுபோகையில் அய லானவீட்டில் அந்தப்பசுவிருக்கக்கண்டு, 'இது எனது' என்றுசொன் ஞன் அவ்விரண்டு பிராம்மணர்களும் மிக்ககோபத்தோடு விவாதப் பட்டுக்கொண்டு என்னிடம்வந்தனர் அவர்கள் என்னைப்பார்த்து, 'நீ கொடுத்தவன்' என்றும், 'நீ கவர்ந்தவன்' என்றும்கூறினர் என்னிடத் தில் தானம்வாங்கின பிராம்மணனைப் பதினுயிரம்பசுக்களைப் பிரதியாக் வாங்கிக்கொண்டு அந்தப்பசுவை மாற்றிவிடும்படி வேண்டினேன் அவன் என்னைப்பார்த்து, 'இந்தப்பசு சரியானகாலத்திலும் இடத்தி லும் கிடைத்தது, மிருதியாகக் கறக்கிறது, அடங்கினதும் மிக்கஅன் புள்ளதுமாயிருக்கிறது; இனியபாலைக் கொடுக்கிறது, பாக்கியத்தைத் தருகிறது, என்வீட்டில் முலைப்பாலில்லாமல் இளைத்துப் போன் என்பிள்ளையை நித்யமும் காப்பாற்றுகிறது அதை நான் கொடுக்க் முடியாது' என்றுசொல்லிச்சென்றுன் பிறகு, அந்த மற்றொருபிராம் மணனை அந்தப்பசுவுக்குப்பிரதியாக லக்ஷம்பசுக்களைப்பெற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டினேன் மதுஸூதனரே! அந்தப் பிராம்மணன், 'அரசர்களிடத்தில் நான் வாங்குவதில்லை எனக்குப் பொருளீட்டத் திறமையிருக்கிறது உடனே அந்தஎன்பசுவையே கொடுக்கவேண்டும்', என்றுசொன்னுன் பொன்னையும் குதிரைகளையும் வெள்ளித்தேர்களை யும் நான்கொடுத்தும் அந்தப்பிராம்மணஸ்ரேஷ்டன் பெற்றுக்கொள்ள ளாமலே சென்றுன் அந்தக்காலத்திலேயே நான் காலம்சென்று பிதரு லோகம்போய்த் தர்மராஜனையமனைச் சந்தித்தேன் அப்போது, யமன் என்னைப்பூஜித்து, 'அரசனே! உன்னுடைய புண்ணியகாமத் திறகு வரை தெரியவில்லை நீ செய்தபாவம் ஒன்றிருக்கிறது அது தெரியாமற்செய்தது அந்தப்பாவத்தைப் பின்னநுபவிக்கிருயா? முன் னநுபவிக்கிருயா? உன்னிஷ்டமென்ன? நீ, 'ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று சொன்னுய் அந்த உன் பிரதிஜ்ஞை பொய்யாயிற்று பிராம்மணன் சொத்தை எடுத்துக்கொண்டாய் இந்த இருவகைத்தவறுதல்கள் உனக்கிருக்கின்றன' என்று சொன்னுன் பிரபுவே! நான் தர்மராஜனைப் பார்த்து, 'முதலில்பாவத்தையும் பிறகு புண்ணியத்தையும் அனுப விப்பேன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டே இவ்வுருவத்தோடு பூமியில் விழுந்தேன் நான் பூமியில் விழும்போதே, 'வஸுதேவபுத்திரரான ஜநார்த்தனர் உன்னைத் தூக்கிவிடப்போகிறூர் ஆயிரம் வருஷ முடிந்து பாவம் ஒழிந்தபின் புண்ணியகாமத்திறுல் சம்பாதிக் கப்பட்ட அழிவில்லாதலோகங்களை அடைவாய்' என்று யமன் இரைந்துசொன்னதை நான் கேட்டேன், நான் தலைகீழாகக் கிணற

ல் விழுந்திருப்பதையும் கண்டேன். இராஜாதிபிறபோயும் பழைய
ர்ப்கம் என்னை விடவில்லை. இப்போது உம்மால் கரையேற்றப்பட்
டேன்; தவவன்மையைத்தவிர வேறுவன்மை என்னவிருக்கிறது?
நஷனே! நான் இப்போதே ஸ்வர்க்கத்திற்குச்செல்லும்படி எனக்கு
ண்டு கொடுக்கக்கடவீர்' என்பது பகைவரைஜயித்தவனான அவன்,
நஷனால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று அந்த ஜநார்த்தனரை நமஸ
்து தேவவிமானத்திலேறி ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சென்றான். பரத
ரேஷ்டனே! கௌரவனே! அந்த நருகன் அவ்வாறு ஸ்வர்க்கம்
ன்றபிறகு வாஸுதேவர் பின்வரும் சுலோகத்தைச் சொன்னார்
, (அதன்பொருள்,) 'அறிவுள்ளமனிதன் பிராம்மணனின் சொத்தை
டுக்கலாகாது. எடுக்கப்பட்ட பிராம்மணசொத்து, பிராம்மண
டைய பசு நருகனைக் கெடுத்ததுபோலக் கெடுத்துவிடும்' என்பது
ந்திபுத்ரனே! ஸாதுக்களுடன் ஸாதுக்களுக்குண்டாகும் சேர்க்கை
ணுவதில்லை. நருகன் ஸாதுவைச்சேர்ந்ததனால் துக்கத்திலிருந்து
டுபட்டதைப்பார் யுதிஷ்டிர! கோதானமும் பலனுள்ளது
ப்படியே கோவையபகரிப்பதும் தீங்கைச்செய்வது. ஆதலால்,
ாவை அபகரியாமலிருக்கவேண்டும்" என்றார்.

---

நூற்றறுபத்து அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யமன் நாசிகேதருக்குக் கோதானமுதலியவற்றின் சிறப்பைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "குற்றமற்றவரே! மகாவீரரே! கோதானம் செய்
தனால் உண்டாகும் பலப்பிராப்தியைப்பற்றி எனக்கு விரிவாக
ரைக்கக்கடவீர். எனக்கு அதில் திருப்தி உண்டாகவில்லை. சொல்ல
வேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:
"இந்த விஷயத்திலும் ஔத்தாலகி என்னும் ரிஷி நாசிகேதரிஷி
வ்விருவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணமாகிய ஒருபழைய இதிகாஸத்
த்தக் கூறுகின்றனர். ஔத்தாலகி என்னும் ரிஷி விரததீக்ஷைசெய்து
கொண்டு உடனே தம்புத்திரராகிய நாசிகேதரைப்பார்த்து, 'நீ எனக்
குப் பணிவிடைசெய்' என்று சொன்னார். அந்தத்தீக்ஷைமுடிந்தபின்,
ம்மஹரிஷியானவர் தம்புதல்வரைப்பார்த்து, 'நான் ஸ்நானத்திலும்
வேதாத்யயனத்திலும் கவனமுள்ளவனாயிருந்ததினால் ஸமித்துக
ளையும் தர்ப்பங்களையும் புஷ்பங்களையும் ஜலம்நிரம்பின பாத்திரத்தைத்

யுமமறந்தேன நீ ஆறறங்கரையிலிருநது அவறறைஎடுததுககொண்டு இஙகேவா' எனறுசொனனா அநத நாசிகேதமுனிவரும அவவிடம சென்று அவையெலலாம ஆறறினவேகததினால அடிததுகொண்டு போகபபடடுக காணுமறபோனதினால தமதநதையினிடமவநது, 'அவறறைக காணேன' எனறுசொனனா அபபோது, பசியும தாகமும களைபபும மேறகொணடஉளததாலகிமுனிவா, கோபமிகுநது 'யமனைபபார' என்று தமபுததிரரைச சபிததா தநதையினால சொல லெனனும இடியினால அவவாறு அடிககபபடட நாசிகேதா,கைகூபபி, 'அருளபுரியவேணடும' என்று சொலலுமபோதே உயிரிழநது தரையில விழுநதா தநதையானவா, நாசிகேதா விழுநததைககணடு துயர மேலிட்டு, 'நான எனனசெயதுவிட்டேன?' எனறுசொலலித தரையில விழுநதா அவா துககமதிகமாகித தமபுததிரரைபபறறி அழுது கொணடேயிருகக அபபகலின மிசசமும அக்கொடிய இரவும கடநது போயின கௌரவஶ்ரேஷ்டனே! தநதையின கணணீாவிழுநததினால தாபபபபடுகையிலபடுததிருநத நாசிகேதா மழையினாலநனைநத பயிா போலச செழிததா தேவலோகததுச சநதனஙகளையணிநது தூக கமதெளிநதெழுநதவாபோல மறுபடியும உயிாவநத தமதுசிறநதபுதல வரைககணடு, அமமுனிவா, 'மைநதனே! உனது நறகருமததினால நலலலோகஙகள ஜயிககபபடடனவா? நலலகாலமாகத திருமபிவநதாய உனதேகம மானிடதேகமாயிலலை' என்று கேடடா எலலாவறறையும கணணாலகணட நாசிகேதா மகாதமாவான பிதாவினால கேடகப படடபோது,எழுநது அனேக மகரிஷிகளின நடுவில தநதைககுத தெரி விககததொடஙகினா 'உமதுகடடளையைசசெய்வதறகாக உடனே சென்றேன விசாலமானதும அழகானதும ஒளியுளளதும ஒருயோசனை நீளமுளள பொனமாடிகள ஆயிரககணககாக நிரமபினதுமான யம ஸபையைககணடேன நான வருவதைககணடவுடன யமன எனனை எதிாகொணடழைதது வீடடைஒபபிதது ஆஸனமதநதான உமககாக அாககியமமுதலிய பூஜைகளாலும எனனை அவன பூஜிததான யம ஸபையிலுளளவாகளால சூழபபடடும பூஜிக்கபபடடுமிருநத நான அநதயமனை நோககி, 'தாமராஜனே!, நான உனதேசததிறகு வநதிருககிறேன, நான எநதலோகஙகளுககுத தகுநதவனோ அவறறை எனககு விதாயகஞ்செய' என்று மெதுவாககேட டேன யமன எனக்கு, 'ஓ! சாநதனே! நீ இறந்துபோக விலலை சிறநத தவமுளளவரும விளஙகுகினற அக்கினிக கொபபான ஒளியுளளவருமான உனதநதை, 'யமனைப் பார்' என்று உனககுச சொனனா. பிராமமண!அதைப் பொய

பாகுவது முடியாது அனபனே! நீ எனனைப பாாததாய திரும்பிசசெல உனதுதேகததைஉணடுபணணினதநதை அழுகிறா. அனுளள விருநதினனுகியஉனககு மனததிறகுவேணடியஎதைக கொடுபபேன? இஷடமானவறறைக கேள' எனறுசொனனுன அவனால இவவாறுகேடகபபடடநான, 'திருமபிபபோகககூடாததாகிய டனதேசததிறகு வநதிருககிறேன நான உனனிடம வாமபெறததகுநதவனுயிருநதால வேணடினவையெலலாம நிரமபின புணணியலோகஙகளைக காணவிருமபுகிறேன' எனறு அவனுககு மறுமொழிசொனனேன பிராமமணோததமரே! அநதயமன நலலநிறமுளளதும சிறநதஒளியுளளதும குதிரைகளபூடடினதுமான ரததததில எனனையேறறித தனனுடையலோகஙகளையும எலலாபபுணணியலோகஙகளையும காணபிததான அவவுலகஙகளில பலஉருவஙகளுமநிறஙகளுமுளளவையும எலலாரததினஙகளுமபொருநதினவையும சநதிரமணடலமபோலபபிரகாசிபபவையும சலஙகைகளினமாலைகளகடடபபடடவையும அநேகநூறறுககணககான மேலகடடிடஙகளுளளவையும உளளேவாவிகளும தோடடஙகளுமஅடஙகினவையும வைடூரியககறகளினுலசூரியனபோலவிளஙகுபவையும வெளளிபொனமயமானவையும இளஞசூரியனநிறமுளளவையும நிறபவையும நடபபவையுமாகததேஜோமயமானமஹாதமாககளினவீடுகளைக கணடேன அநதவீடுகளில மலைகளாககுவிநது பகஷணஙகளும போஜனஙகளும வஸதிரஙகளும படுககைகளும வேணடினகனிகளெலலாம தருமமரஙகளும இருககககணடேன நதிகளும வீதிகளும ஸபைகளும வாவிகளும குளஙகளும குதிரைகள பூடடபபடடு ஒலிககும ரதஙகளும ஆயிரககணசகாக எஙகும இருககககணடேன பாலபெருகும நதிகளையும சுவையுணடாகுமமலைகளையும நெயயையும தெளிநததணணீரையும யமனுககு விருபபமான அனேக இடஙகளையும முனபாராத மறறும பலவறறையும கணடேன எலலாவறறையும கணடபிறகு, நான், எலலாருககும தேவதையும ஸமாததனுமான தாமாாஜனைபபாாதது, 'எனறும வறறுமல ஓடுகினற இநதபபாலாறுகளும நெயயாறுகளும யாா புசிபபதறகாக இருககினறன?' எனறுகேடடேன

அதறகு, யமன, 'எநதஸாதுககள பசுவினபால நெயமுதலியஸாரஙகளைப பிறருககுத தானஞசெயபவரோ அவாகளபுசிபபதறகுரியவை இவையெனறு நீ அறி கோதானமேசெயபவருககுத துயாமறறவாகள் நிரமபினவையும அழியாதவையுமான வேறு லோகஙகளுளளன பசுககளைககொடுபபதுமாததிரமே சிலாககியமானது.

பெற்றுக்கொள்பவனும் காலமும் ஆவின்சிறப்பும் கொடுக்கும்முறை யும் வேண்டும் இவற்றை அறிந்து தானம்செய்யவேண்டும் 'அக் கினியைப்போலும் ஆதித்தனைப்போலுமிருக்கின்ற பிராம்மணர்களி லும் பசுக்களிலுமுள்ள வேற்றுமை அறிந்தறிந்து வேதமோதினவ னும் மிக்கச்சிறந்ததவமுள்ளவனும் விடாமல்யாகஞ்செய்பவனுமான பிராம்மணன் கோதானத்திற்குப் பாத்திரனாவான் பசுக்களிடம் பொறுமையுள்ளவனும் பசுக்களைக்காப்பவனும் நன்றிமறவாதவனும் ஜீவனத்திற்குக்கஷ்டப்படுகிறவனுமாகஇருக்கும் அப்படிப்பட்டபிரா ம்மணனைப் பாத்திரனென்று கூறுகின்றனர் பஞ்சத்தில்விடப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பெறுவதற்காக வந்துசேர்ந்தவையும் வீட்டில்பிறந்தவை யும் சரியானவிலைக்குவாங்கப்பட்டவையும் கல்வியினால் அடையப்பட் டவையும் [1]உயிரைக்கொடுத்துவாங்கப்பட்டவையுமாக இவ்வகைக ளால்கிடைத்த சிறந்தபசுக்களைத் தக்ஷிணைகளுடன் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பது சிறந்தது மூன்றிரவுகள் தண்ணீரைமாத்திரம் உட் கொண்டு உபவாஸமாகத்தரையில் படுத்திருந்து, நிரம்பத்தீனிபோட்ட பட்டபசுக்களை, திருப்தியாகப்புசிப்பிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்களுக் குத் தானம்செய்யவேண்டும் கன்றுகள்மேல் அன்புள்ளவையும் ஸந் ததிவிருத்தியுள்ளவையுமானபசுக்களை உபசரித்துத் தானம்செய்த பிறகு, மூன்றுதினங்கள் ஆவின்பால் முதலியவற்றையே ஆகாரமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் நல்லஅடக்கமுள்ளதும் அதிகமாகக்கறப் பதும் புஷ்டியானகன்றுள்ளதும் ஓடாததுமான பசுவைத்தானம்செய் வதனால் அதன்ரோமங்கள் எவ்வளவிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுவரு ஷங்கள் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அனுபவிப்பான் அப்படியே பழகின தும் நுகத்தடியைத்தாங்கும்வலிமையுள்ளதும் இளமையானதும்வீட் டிற்குஆதரவாயிருப்பதும் மனஉறுதியுள்ளதுமான பெரியஎருதைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பவன் ஆவைக்கொடுப்பவனுக்குஉரிய உலகங்களை அனுபவிப்பான் (வண்டியிழுப்பதற்கு) கிழவனுக்காக வும் நோயாளிக்காகவும் பஞ்சத்திற்காகவும் பெரியகாரியத்திற்காக வும் உழுவதற்காகவும் ஹோமத்திற்குரியபசுவின்ஸந்ததியைவிருத்தி செய்வதற்காகவும் குருவுக்காகவும் யாகம்நிறைவேறுவதற்காகவும் ரிஷபதானம்செய்தால், அது சிறந்தஇடத்திலும் காலத்திலும் செய்த தாகும்' என்று சொன்னான்

யமனுடையஅந்தச்சொல்லைக்கேட்டு, நான் திரும்பவும் அவ னைப்பார்த்து, 'கோவில்லாதவன் கோதானம்செய்பவருடையலோகங்

---

1 போரில்வென்றுகொண்டுவரப்பட்டவையும்

ளை அடைவது எப்படி ” என்றுகேட்டேன் அதன்பிறகு, சிறந்த
அறிவுள்ளயமன் கோதானத்தையும் அதனாலுண்டாகும் நற்கதியை
யும் அதைப்போன்றவேறுதானத்தையும் சொன்னான் ‘ கோவில்லா
திடின் கோதானத்திற்குப் பிரதிநிதியானவேறுதானத்தினால் கோதா
னஞ்செய்தவர் போலாகலாம் கோக்கள் கிடைக்காதபோது உறுதியான
நியமத்தோடு கோவுக்குப்பிரதியாக நெய்யைத்தானம் செய்பவனுக்
குத்தான இந்தநெய்யாறுகள் அன்புள்ளதாய்களைப்போலப் பெருகுகின்
றன. நெய்யுங்கிடையாதபோது விரதம் வழுவாது பசுவுக்குப்பிரதி
யாக எள்ளைத்தானஞ்செய்பவன் பசுவினாலேயே நரகத்திலிருந்து
கரையேற்றப்பட்டுப் பாலாற்றில் மகிழ்வான் எள்ளுங்கிடையாத
போது விரதத்திலுறுதியோடு பசுவுக்குப்பிரதியாக ஜலத்தைத்தானம்
செய்பவன் விரும்பினவற்றையெல்லாம் பெருக்கும் இந்தக்குளிர்ந்த
நதியை அநுபவிப்பான் ’ என்றுசொல்லி, தர்மராஜன் இவற்றையெல்
லாம் எனக்கு அங்கே காண்பித்தான் நியமந்தவறாதவரே! நான்
இவற்றைக்கண்டு மிகமகிழ்வுற்றேன் உமக்கு மற்றொரு சந்தோஷ
சமாசாரத்தையும் நான் தெரிவிக்கிறேன்
பொருள்செலவுகுறைவாயுள்ள இந்தப்பெரியயாகம் எனக்குக்
கிடைத்தது பிதாவே! அந்த யாகம் என்னாலுண்டாக்கப்பட்டு வேத
விதிகளோடு நடந்தேறப்போகிறது உம்முடைய இந்தச்சாபமும்
எனக்கு நன்மைக்கே கிடைத்தது அதினாலன்றோ நான் யமனைக்
கண்டேன்? மகாத்மாவே! தானத்தின்பலனை அங்கேகண்டபிறகு
ஐயமில்லாமல் தானதர்மத்தையேசெய்வேன் எப்போதும் தர்மத்
தையே நியமமாகக்கொண்ட தர்மராஜன் என்னிடம் அநுக்கிரகம்
வைத்து நான் மேல்சொல்லப் போவதையும் பலமுறை எனக்குச்
சொன்னான் அதாவது, ‘ நான் கோதானத்தையே விசேஷமாகச்
செய்வது அது பரிசுத்தமான பொருள் ஆனதால், தர்மங்களை
அவமதியாதே ஸரியான இடத்திலும் காலத்திலும் வந்தயோக்கிய
னுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் நித்தியமாகவே கோதானஞ்செய்ய
வேண்டும் இதுவிஷயத்தில் உனக்குச் சந்தேகம் ஒன்றும் வேண்டாம்
முற்காலத்தில் மனத்தில் ஒழிவுள்ளவர்கள் தானமார்க்கத்திலிருந்து
கொண்டு எப்போதும் கோதானமே செய்தனர் அவர்கள் உக்கிர
மான தவங்களை நம்பியிருந்தும் இயன்ற அளவு தானத்தைச்செய்து
கொண்டேயிருந்தனர். புண்ணியத்தையே இயற்கையாகவுடையவர்
கள் மனத்தூய்மையோடும் பரத்தையோடும் கோபத்தைவிட்டு
இயன்றவரையில் காலத்தில் கோதானஞ்செய்துவேறுலோகஞ்சென்

ஸவாக்கத்தில் தங்கள் புண்ணியங்களினால் பிரகாசிக்கின்றனர். நியாயமாகக்கிடைத்ததைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் தானம் ஆராய்ந்துபார்த்து யோக்கியனிடத்தில் தானத்தைச் சேர்ப்பிக்கவேண்டும் ஓர் அஷ்டமியைக் குறித்து அதுமுதல் பத்துநாள் பசுவின் நெய்தயிர்களையாவது கோமயத்தையாவது பாலையாவது உண்ணவேண்டும் ரிஷபதானஞ்செய்வதனால் தேவ பக்தியுள்ளவனாவான் இரண்டு ரிஷபங்களைக்கொடுத்தால் வேதங்களெல்லாந்தெரியும் ரிஷபங்கள் கட்டின வண்டியைக்கொடுத்தால் புண்ணிய தீர்த்தபலன் உண்டாகும் கபிலைப்பசுவைத்தானஞ் செய்தால் பாவம் நீங்கிப்போம் நியாயமாகக்கிடைத்த கபிலைப்பசுவொன்றைக்கொடுத்தாலும் பாவத்திலிருந்துவிடுபடுவான் பசுக்களின்பாலமுதலிய ஸாரங்களுக்குமேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை கோதானம் மிகச்சிறந்ததென்றுசொல்லுகின்றனர் பாலைப்பெருக்கும்பசுக்கள் ஜனங்களைக் கரையேற்றுகின்றன உலகத்தில் அன்னத்தையுண்டு பண்ணுகின்றவையும் பசுக்களே இதையறிந்தும் பசுக்களின்மேல் அன்புவைக்காத பாவஎண்ணமுள்ளவன் நரகம்போகிறவனே ஆயிரம், நூறு, பத்து, ஐந்துபசுக்களையாவது ஒருபசுவையாவது நல்ல கன்றுடன் யோக்கியனான பிராம்மணனுக்குத் தானஞ்செய்தவனுக்கு அந்தப்பசுவே பரலோகத்தில் புண்ணிய தீர்த்தமுள்ள நதியாகிறது - பூமியில் பசுக்கள் தேடிவந்து உலகங்களை வளர்ப்பதனாலும் காப்பாற்றுவதனாலும் சூரியகிரணங்களுக்கொப்பானவை இவ்விரண்டிற்கும் கோவென்னும் பெயர் ஒன்று அனுகூலமாயிருப்பதும் சுகத்தைத்தருவதும் ஒன்று ஆதலால், பசுவைக்கொடுப்பவன் சூரியன் போல விளங்குவான் எந்தச் சிஷ்யன் குருவைக் கோதானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிறானோ அவனும் சுவர்க்கம்போவான் இத்தானம் சாஸ்திரமறிந்தவர்களுக்கு இதுதான் மிகப்பெரிய தானம் இந்தத்தலைமையான சாஸ்திரத்தில் மற்றசாஸ்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன நியாயமாகக்கிடைத்ததைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் இந்தத்தானம் பரிசோதித்து யோக்கியனுக்குத் தானஞ்செய்து அதை அவனிடத்தில் சேர்ப்பிக்கக் கடவாய் தேவர்களும் அசுரர்களும் நாமும் புண்ணியத்தைச்செய்து கீர்த்திபெறும் உன்னையே எதிர்பார்க்கிறோம்' என்பது பரமரிஷியே! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டநான் தர்மாத்மாவான தர்மராஜனைத் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்து அவனால்விடைகொடுக்கப்பெற்றுத் திரும்பவும் உமது பாதங்களின்கீழ் வந்து சேர்ந்தேன்' என்றான்" என்றுகூறினர்

---

## நூற்றேழாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

---

(இந்திரன் கோதானத்தைப்பற்றி பிரம்மதேவரைக்கேட்டது)

யுதிஷ்டிரர், "பிரபுவே! கோதானத்தைப்பற்றியும் கோக்களின் மகிமையைப்பற்றியும் நாசிகேதரிஷிக்கு யமன்சொன்னதைத் திரைத்தீர் சிறந்தபுத்தியுள்ளபிதாமஹரே! மகாத்மாவான நிருகன் அறியாமற்செய்த ஒருபிழைக்காகப் பெருந்துயரத்தை அனுபவித்ததையும் துவாரகைநகரியை நிர்மாணஞ்செய்யும்போது அவன் எடுக்கப்பட்டதையும் அவன்சாபவிமோசனத்திற்குக் கிருஷ்ணன் காரணமிருந்ததையும்பற்றி நீர்சொன்னதைத் தெரிந்துகொண்டேன் பிரபுவே! ஆனால், கோதானஞ்செய்கிறவர்கள் வசிக்கின்றகோலோகத்தைப்பற்றி எனக்குச் சந்தேகமிருக்கிறது அதைச் சரியாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்திரன் பிரமமாவினிடம் இந்தவிஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்டதில் ஒருபழையஇதிகாசத்தைக் கூறுகின்றனர் இந்திரன், 'குற்றமற்றவரே! பகவானே! பிரபுவே! ஈசுவரரே! கோலோகத்திலிருப்பவர்கள் தங்கள்ஒளியினால் சுவர்க்கலோகத்திலிருப்பவர்களின் ஒளியை மறைத்திருப்பதாகக் காணகிறேன் இதில் எனக்குச் சந்தேகமிருக்கிறது இதைச் சொல்லக்கடவீர் கோதானஞ்செய்பவர்கள் வசிக்குங்கோலோகங்கள் எப்படிப்பட்டவை? என்னபலனுள்ளவை? அவைகளுள்ள உயர்ந்தகுணம்யாது? மனிதர்கள் துயரம்விட்டு அங்கேசெல்லும்வகை யாது? கொடுப்பவன் கொடையின்பலனை எவ்வளவுகாலம் அனுபவிப்பான்? தானம்பெரிதும் சிறிதும் ஆவதெப்படி? பலகோக்களைக் கொடுப்பதும் சிலகோக்களைக்கொடுப்பதும் எப்படியாம்? கோதானஞ் செய்யாமலும் கோதானஞ் செய்தவர்போலாவது எதனால்? மிகுதியாகக்கொடுப்பவன் கொஞ்சங்கொடுப்பவனுக்குச் சமமாகவும் கொஞ்சம் கொடுப்பவன் மிகுதியாகக் கொடுப்பவனுக்குச் சமமாகவும் ஆவதெப்படி? கோதானத்திற்கு எப்படிப்பட்டதக்ஷிணை சிறந்ததாகும்? பகவானே! இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் எனக்கு இதன்உண்மையைச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டனன்

---

## நூற்றெட்டாவது அதயாயம

## தானதாமபாவும் (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர் கோதானத்தின்சிறப்பை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது.)

பிரமமதேவா சொலலலானா 'இநதிரனே! கோதானமுதலிய வறறைசசெயபவரைபபறறி நீகேடடகேளவியைக கேடபவன உன்னைததவிர வேறுயாருமஇவவுலகததிலிலலை இநதிரனே! நீ பாராத உலகஙகள பலஉளளன. அவறறை நான பாாககிறேன கறபுளள பெணகளும சிறநதஅனுஷடானஙகளோடு நலலதவமுளள ரிஷிகளும சிறநதஞானமுளளபிராமமணாகளும தேகததோடு அவவுலகஙகளுககுப போகினறனா நலலதவமுளளவாகள இவவுலகததிலும சரீரப பறறைவிடட பரிசுததமானமனததினால அவவுலகஙகளைக கனவு போலக காணுகினறனா ஆயிரஙகணணனே! அவவுலகஙகள எபபடிபபடடகுணமுளளவையெனபதைக கேள அஙகே காலமும மூபபும உஷணமும வியாபிபபதிலலை எநதககெடுதலும அஙகிலலை, பிணியும களைபபும இலலை வாஸவனே! அஙகுளளவாகள மனததில எனனஎனன விருமபினாலும அவறறையெலலாம அவாகளுககுக கோககள அளிககினறனவெனபதை நான கணணால காணகிறேன. அஙகுளளவா நினைததவறறைபபெறறும நினைததபடிசஞசரிததும நினைததவறறையெலலாம நினைததபடி அனுபவிததுககொணடுமிருககினறனா அவவுலகஙகளில வாவிகளும தடாகஙகளும நதிகளும் பறபலதோடடஙகளும வீடுகளும மலைகளும எலலாபபிராணிகளுககும இனியபொருளகளைநதுமுளளகாடுகளும காணபபடுகினறன. அநதஉலகஙகள இவவகையானவையெனறறி அவறறைபபோனற உலகமிலலை சககரனே! எலலாவறறையுமபொறுததுக கோபததையும அகஙகாரததையுமவிடடு அனபுளளவாகளாகிக குருகுலவாஸம செயயும புருஷஸரேஷடாகள அவவுலகமபோகினறனா ஒனறையும பககியாதவனும மனததூயமையோடும தாமததில எபபோதும ஊககததோடுமிருபபவனும தாயதநதையருககும பிராமமணாகளுககும ஆசாரியாகளுககும பணிவிடைசெயபவனும சததியநதவறாதவனும குறறஙகளிலலாதவனும பசுககளிடததும பிராமமணாகளிடததும கோபமிலலாதவனும தனகடமையைவிடாமலிருபபவனும வாழநாளுளளவரையில நலலொழுககததையும தானததையும விடாமலிருபபவனும பிழைபொறுபபவனும சொலலடககமும ஐமபுலனகளினடககமுமுளளவனும தேவதாபகதியுளளவனும அதிதிகளெலலாரையும

ரிப்பவனும் தயையுள்ளவனுமாகிய குணமுள்ளமனிதன் ஆதியும்
ந்தமுமில்லாத அந்தகலோகத்திற்குச் செல்வான். பிராமணனை
யைவிரும்புகிறவனும் குருஹத்திசெய்பவனும் பொய்பேசுகிறவ
ம் எப்போதும் பிறரைத்தூஷிப்பவனும் பிராம்மணரைப்பகைப்ப
னும்மற்றுமிவ்வகைக்குற்றங்களுள்ள தூரதமாவும் அந்தகலோவுல
தைக்காணப்படேயில்லை. சினேகிதனுக்குத்துரோகம் செய்பவன்,
நசகன், நன்றிகெட்டவன், [1] கள்வன், பொய்யன், தாமதனைத்
கைப்பவன், பிரமஹத்திசெய்பவன் இவர்கள் புண்ணியம்செய்தவர்
ிருக்குமிடமாகிய கோவுலகத்தை மனத்தினால் சிந்திக்கவுமுடி
து. தேவேந்திரனே! இவற்றையெல்லாம் உனக்குத் தெளிவாகச்
சான்னேன்.

... இந்திரனே! கோதானம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் அடை
பலனைக் கேள். தாயபாகமுதலியவழிகளாற்கிடைத்த தனங்
ளைக் கிரயமாகக்கொடுத்துப் பசுக்களைவாங்கித் தானம்செய்ப
ன் தன்புண்ணியத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட அழியாத உலகங்களைப்
பாருள்கொடுத்து விலைக்குவாங்கினவற்றைப்போல அனுபவிப்பான்.
ந்திரனே! சூதாட்டத்தில்வென்று அடைந்தபொருளை விலையாகக்
காடுத்துப் பசுக்களைவாங்கித் தானம்செய்பவன் பதினாயிரம்தேவ
ருஷங்கள் அந்தத்தானத்தின்பலனை அனுபவிப்பான். பங்குபிரித்
துக்கொள்வதுமுதலியநியாயவழிகளால் கிடைத்தபசுக்களைத் தானம்
செய்தால் அவை தானம்செய்தவருக்கு என்றும் அழியாமல் விருத்தி
யாகும். சசியின்கணவனே! தூயமனத்துடன் கோக்களைத்தானம்
வாங்கி அவன் அவற்றைத்தானம் செய்வானாயின், அவனுக்கும் அழி
வில்லாத உலகங்கள் நிச்சயமென்றறி. பிறந்ததுமுதல் சத்தியமே
பேசியும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கியும் பெரியோர்களையும்பிராம்மணர்
களையும் ஆதரித்தும் பொறுத்துமிருப்பவனுக்கும் கோக்களுக்கும்
திியொன்றே. சசியின்கணவனே! பிராம்மணனைப்பார்த்துச் சொல்
த்தகாதசொல்லை ஒருகாலும் சொல்லலாகாது. மனத்தினாலும்
கோக்களுக்குத் தீங்குநினைக்கலாகாது. இந்திரனே! இப்படிச் சத்தி
த்தையும் தாமதத்தையும்விடாமல் [2] கோக்களுக்கு உபசாரம்செய்து
கொண்டு அவற்றின்மேல் தயையோடிருப்பவனுக்கு உள்ளபலனைக்

[1] 'சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் வறுமையைச்சொல்லுகிறவன்' என்பது பழையவுரை. [2] 'பசுக்களைப்போலச் சோத்துவைத்துக் கொள்ளாமலிருந்துகொண்டு' என்பது பழையஉரை.

கேள அவனுககு ஒருபசுவானது ஆயிரமபசுககளுககுச்சமமாகிறது. இநதககுணஙகளோடுகூடின க்ஷததிரியனுககுரிய பலனைககேள. அவனுககு ஒருபசு எழுநூறறைமபது பசுககளுககு ஒப்பாகுமென பது நிசசயம இநதககுணஙகள வைசியனுககிருக்குமாயின, அவ னுககு ஒருபசு ஐநநூறுபசுககளுககு ஒபபாகும இககுணஙகள பொருநதின சூததிரனுககு ஒருபசு ஆயிரததில நாலில ஒருபஙகாகிய இருநூறறைமபது பசுககளுககுச சமமாகசசொலலபபடுகிறது சததி யததைவிடாமலும, குருபணிவிடைசெயதுகொணடும, மனவூககமும பொறுமையும தெயவபககதியும அடககமும தூயமையும அறிவும தாமமுமுளளவனாகி, நானெனறுபேசாமல மேறசொனனதை ஊககத துடன அனுஷடிபபவன மேறசொனனமுறைபபடி நலலபிராமமண னுககுக கறககிறபசுவைததானமசெயவதனல பெருமபயனைப பெறு வான நிததியம ஒருகாலமபோஜனமசெயதுகொணடும சததியத தைவிடாமலும குருசுஶ்ரூஷைசெயதுகொணடும் தானமசெயயவே ணடும இநதிரனே! வேதாத்தியயனம செயதுகொணடு கோக களிடப பககதியோடும நிததியம கோதானம செயபவனும தானம செயதபின சநதோஷமாயிருபபவனும பிறநததுமுதல கோககளுககு நமஸகாரமசெயபவனும அடையுமபலனைச சொலலுகிறேன; கேள.

இதனபலன ராஜஸூயயாகமசெயவதினுல் உணடாகுமபலனுக கும பொனனைமிகுதியாககொடுபபதினல உணடாகுமபலனுககும நிகரெனறும மேறபடடதெனறும ஸாதுககள ஸிததாகள ரிஷிகளனை வரும சொல்லுகினறனா ஒனறுமசாபபிடாமல தன ஆகாரததில முதலபாகததை எடுததுத தினநதோறும பசுககளுககுககொடுபப தாகிய கோவிரதம ஒருவருஷம எடுததுககொணடு சததியமதவறாமல கோபததையும ஆசையையுமவிடடு நலலொழுககததோடிருபபவன ஆயிரம கோதானஙகளினபுணயததை அடைவான பசுககளினமேல அனபுவைததுக கோவிரதம எடுததிருபபவன ஒருவேளை ஆகாரம சாபபிடடுககொணடு அதனமுதலபாகததைக கோககளுககுப பதது வருஷமகொடுததால அது அளவறறபுணணியமாகும இநதிரனே! விலைககுவாஙகினபசுவை ஏகபோஜனததோடிருநது தானமசெயப வன அதினரோமஙகளெவவளவிருககினறனவோ அவவளவு நூறு பசுககளினதானபலனை நீணடகாலம அனுபவிபபான இது பிராம மணனுககுரிய பலன க்ஷததிரியனுககுரியபலனைக கேள க்ஷத திரியனுககு ஐநதுவருஷகாலமும வைசியனுககு அதிறபாதிவருஷ காலமும சூததிரனுககு வைசியனிலுமபாதிககாலமும ஒருவேளை

பாஜனததோடு மேறசொனன கோவாதமசெயவதனுல அநதப
லனஉணடாவதாகச சொலலபபடுகிறது தனனைவிறறுப பசுககளை
ாஙகிததானமசெயபவன உலகததில பசுககள காணபபடுமவரையில
ானபலனை அனுபவிபபான சிறநதபாககியமுளளவனே! பசுவி
னுடைய ஒவவொருரோமததிலும அழிவிலலாத உலகஙகளிருபபதா
ச சொலலபபடுகினறன கௌசிகனே! யுததஙகளிலவெனறுசமபா
ிததபசுககளைத தானமசெயதால அவை தனனைவிறறு வாஙகினவற
ிறகுஉணபானவை, அழியாதவையெனறறி பசுககளிலலாதபோது,
ிரதமதவறுமல எளளையே பசுவுககுப பிரதியாகத தானமசெயபவன
சுவினுலேயே நாகததிலிருநது கரையேறறபபடடவனுகிப பாலாற
ில மகிழநதிருபபான இநதககோககளைத தானமசெயவதுமாத
ிரமே சிலாககியமனறு வாஙகிககொளபவனும காலமும பசுவின
ிறபபும நியமமும வேணடும காலததையறிவதும அகனிககும
ூதிததனுககும உளளவிததியாஸமபோனற பிராமமணாபசுககளுக
குளளவிததியாஸததையறிவதும கடினம வேதாததியயனமநிரம
ினவனும சுததமானபிறபபுமமனஒழிவுமுளளவனும யாகஞசெய
வனும பாவததிறகுஅஞசுகிறவனும விரிவானஅறிவுளளவனும
சுககளிடம பொறுமையுளளவனும அதிககோபமிலலாதவனும
அடுததவரைககாபபவனுமபொருளிலலாதவனுமாயிருபபவன தானத
ிறகுநலலபாததிரமெனறு கூறுகினறனா ஆகாரமிலலாமலமிகவரு
நதுகிறவன திருபதியடைவதறகாகவும ஹோமததிறகாகவும பிரசவி
ததஸதிரீககாகவும குருதக்ஷிணைககாகவும குழநதைவளாபபதறகாக
வும சிறநதஇடததிலும காலததிலும கோதானமசெயயவேணடும.
வீடடிலஉணடானவையும சரியானகிரயததிறகுவாஙகபபடடவையும
கலவியினுலகிடைததவையும பாாககிரமததினுல உயிரைககொடுதது
(சிரமபபடடு) வாஙகபபடடவையும ஸதிரீதனமாககிடைததவையுப
காபபாறறமுடியாமல பிறராலவிடபபடடுக காபபாறறபபடுவதறகு
வநதவையுமாக இந்நலவழியிலவநத சிறநதபசுககள தானததிறகுச
சிறநதவைகள பலமும நலலொழுககமும இளமபிராயமும நல
வாசனையுமுளளபசுககளெலலாம சிறநதவை கஙகை எபபடி நதி
களிறசிறநததோ அபபடி பசுககளில கபிலை சிறநதது மூனறிராத
திரிகளஜலபானமசெயது உபவாஸமாகததரையிலபடுததிருநது நிரப
பததீனிபோடபபடட பசுககளை, திருபதியாகப போஜனமசெயவிக
கபபடடபிராமமணாகளுககுத தானமசெயயவேணடும பாலகுடித
துபபருதத கனறுகளுடனே நனறுகஓடுமபசுககளைத தானமசெயத

பிறகு, மூன்றுதினங்களை பாலையமுதலிய கோவினஸாரங்களே ஆகாரமாகக்கொள்ளவேண்டும் நல்லொழுக்கமுள்ளதும் நன்றாக கறப்பதும் நல்லகன்றுள்ளதும் ஓடாததுமானபசுவைத் தானஞ்செ வதினால் அந்தப்பசுவின்ரோமங்களெவ்வளவோ அவ்வளவுவருஷ ங்கள் மேலுலகத்தில் வஸிக்கலாம் அப்படியே நுகத்தடியைவகிப் தும் கலப்பையையிழுப்பதும் இளம்பிராயமும் தேகவன்மையுமுள் தும் பழகினதும் பெரியஉற்சாகமுள்ளதுமாகியஎருதைப் பிராமண னுக்குத் தானஞ்செய்பவன் பத்துக்கோதானம் செய்வதினால் அடை யும்உலகங்களை அடைகிறான் கௌசிகனே! பிராமணர்களையும் பசுக்களையும் கஷ்டத்திலகாப்பாற்றுகிறவன் க்ஷேமமாக எல்லாகஷ் டங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான் அவன் புண்ணியபலனைக் கேள் அசுவமேதயாகத்திற்குச்சமமாக அழியாதபலன் உண்டாகும் இ திரனே! அவன் இறக்குங்காலத்தில் எந்தநிலைமையை விரும்புவனே அந்தநிலைமையையும் அனேகவிதமானசிறந்தஉலகங்களையும் மற்று அவன் கருதினவையனைத்தையும் இந்த ஒரு புண்ணியகருமத்தினுலே அடைவான், கோக்களினுல்விடைகொடுக்கப்பெற்று எல்லாஉலகங் களிலும் பூஜிக்கப்பெறுவான் இந்திரனே! முன்சொன்னமுறைப் படி புல்லையும் கோமயத்தையும் இலையையும் புசித்துக்கொண்டு ஆசையைவிட்டு நியமத்துடன் பரிசுத்தனுகிக் காடுகளில் பசுவைப் பின்தொடர்கிறவன் ஒன்றையும்விரும்பாமல் ஸந்தோஷமாக என்னுலக த்திலும் தனக்கிஷ்டமானஎவ்வுலகங்களிலும் வஸிக்கலாம்' என்றார்

---

நூற்றேழுபத்தாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர் சொல் தொடர்ச்சி)

இந்திரன், 'புத்திபூர்வகமாகக் கோவைத்திருடிப் பொருளுக் காகவிற்பவனுக்கு என்னகதியென்பதை அறியவிரும்புகிறேன்' என்று கேட்க, பிரமமா சொல்லலானார் 'தாம் சாப்பிடுதற்காகவும் விற்பதற் காகவும் பிராமணனுக்குத் தானஞ்செய்வதற்காகவும் கோவைத்திருடு கிறவர்கள் அடையும்பலனைக் கேள் மாம்சத்தை விற்பதற்காகக் கோவைக்கொன்றாலும் அஞ்சாமல் அதைத்தின்றாலும் தின்னக்கரு திக்கொல்லுகிறவனை அனுசரித்திருந்தாலும் கொல்லுகிறவன் சாப்பிடு

றவன அதைதஒபபுககொணடிருபபவன இமமூவரும அநதபபசுவி
வுடமபில எததனைரோமஙகளிருககினறனவோ அததனைவருஷங
ள நரகததில மூழகுவாாகள பிராமமணாகளின யாகததைககெடுப
திில எபபடிபபடடபாவஙகள உளளனவோ அபபடிபபடடபாவங
ள கோவைவிறபதிலும திருடுவதிலும இருபபதாகச சொலலபபடு
னறன பசுவைததிருடிப பிராமமணனுககுத தானமசெயதால
ானததினபலனஎவவளவோ அவவளவுநரகமுமஉணடாகும சிறநத
கதியுளளவனே! கோதானததிறகுப பொனனைத தக்ஷிணையாகச
சொலலுகினறனா தக்ஷிணைககுப பொனனேசிறநததெனறு நிசசய
ாகச் சொலலபபடடிருககினறது கோதானமசெயபவன முன
னெழு பினனேழுதலைமுறைகளைக கரையேறறுகிறுன ஸுவாணம
தக்ஷிணைகொடுததால அதறகிரணடுமடஙகுபலன கூறபபடுகிறது
இநதிரனே! பொனனே சிறநததானம பொனனே சிறநததக்ஷிணை
பொனனே பரிசுததஙகளிலுமசிறநதபரிசுதத்கமெனறு சொலலபபடு
கிறது இநதிரனே! உயாநததஙகமானது குலததையே பரிசுதத
மாககுகிறதெனறு சொலலுகினறனா சிறநத மகிமையுளளவனே!
தக்ஷிணையைபபறறித தொகுததுககூறினேன' எனறுசொனனா.

பாதஙரேஷ்டனே! இது பிரமமாவினுல இநதிரனுககுககூறபபட
டது, இநதிரன தசரதருககுச சொனனுன, தசரதா தமதுபுததிரரான
ராமபிரானுககுச சொனனா, இராமபிரானும, சிறநதபுகழபெறற
வரும தமஅனபுளளசகோதரருமான லக்ஷ்மணருககுச சொனனா;
ராஜனே! இளையபெருமாள காடடிலவஸிககுமபோது ரிஷிகளுககுச
சொனனா இபபடித தொனறுதொடடுவநத இநத அருமையான
விஷயததை உறுதியானதவமுளளரிஷிகளும தாமிஷ்டரான அரசா
களும உளளததில வைததனா யுதிஷ்டிர! இது என உபாததியாய
ால எனககு உரைககபபடடது இதைபபிராமமணாகளுடைய கூட
டததிலும யாககாலததிலும கோதானமசெயயுமபோதும இரணடு
பேர சேருமபோதும சொலலுகிறபிராமமணருககு எபபோதும
தேவாகளோடுகூட இருபபதறகுரிய அழிவிலலாதஉலகஙகள உண
டாகும தேவாககுமதேவரும மகிமைபொருநதியவருமான பிரமம
தேவா இதைசசொனனா" எனறா

## நூறறுபபததாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தவம், நியமம், ஓதல், அடக்கம், வேதத்தைமறவாமை, ஓதுவித்தல், வாங்காமலிருப்பது, தம்தம்கருமங்களில்சூராயிருப்பதுமுதலியவற்றின் பயன்)

யுதிஷடிரா, "பிரபுவே! பிதாமஹரே! நீா தாமஙகளைபபறறி
சொனனதிஞல எனககு நமபிககைபுணடாயிறறு ஆஞல, ஒரு ச
தேசம கேடகிறேன அதை எனககுசசொலலககடவீா சிறநதபு
மையுளளவரே! விரதஙகளுககுளளனபலனசொலலபபடடிருககிறது
அது எபபடிபபடடது? தவஙகளினபலன யாது? நலலஓதலின பய
யாது? அடககததினபலன யாது? வேதஙகளைமறவாமலிருபபதி
பயன என்ன? ஓதுவிததலினபயன யாது? பிதாமஹரே! இவவு
கததில தானமவாஙகுவதிஞல எனனபலன? தானமகொடுபபவனு
குக காணககூடியதும சாஸதிரததிஞல தெரிநதுகொளளககூடிய
மான பயன என்ன? தமகாமஙகளைவிடாமலிருககும சூராகளுக
எனனபலன? சததியமசொலவதினபலன யாது? பிரமமசாரிவிரத
திறகுச சொலலபபடட பலன என்ன? தநதைககும தாயககு
ஆசாரியனுககும பெரியோாககும பணிவிடைசெயவதில என
பலன? ஏழைகளவிஷயததில தயைசெயவதிஞல எனனபயன
தாமஙதெரிநத பிதாமஹரே! இவறறையெலலாம முழுதும உளளப
அறியவிருமபுகிறேன எனககு மிகக ஆவலிருககிறது" என
கேடக, பீஷமா சொலலலாஞா

"ஒரு விரததததைசசாஸதிரததிறசொனனபடி செவவையாகஆர
பிதது அதைவிடடுவிடாமல குறிததபடிமுடிபபவனுககு அழியா
லோகஙகளுளளன ராஜனே! தவஙகளினபயன இஙகே பிரதியக
மாககாணபபடுகிறது. தவஙகளுககும யாகஙகளுககுமபலன தா
இபபோது உனககுககிடைததிருபபது நலல ஓதலின பயனும இ
மையிலும மறுமையிலும காணபபடுகிறது அவன இவவுலகததி
எபபோதும பொருளுளளவஞகிருன, பிரமமலோகததிலும மகிழ
திருககிருன ராஜனே! அடககததினபலனையும எனனிடம விரிவ
ககேள அடஙகினவா எஙகும இனபமடைவா புலனகளையட
கினவா எஙகும கவலையறறிருபபா புலனகளையடககினவா நினைத
இடஞசெலவா புலனகளையடககினவா எலலாபபகைவரையும அட

னவராவா. அடங்கினவா விருமபினவற்றை அடைவரெனபதில ஸந தகமில்லை பாண்டவனே! அடங்கினவருக்கு எல்லாவிடங்களிலும னததவையெல்லாம கைகூடும தவத்திலும பராக்கிரமத்தின ம தானங்களாலும பலவகையாகங்களாலும ஸவாக்கத்தில மகிழந ருப்பது எப்படியோ அப்படியே அடக்கமும பொறுமையுமுள்ளவா ா மகிழந்திருப்பா தானத்திலுஞசிறந்தது அடக்கம தாதாவான ன பிராமமணனுக்கு ஏதாவது ஒன்றைக்கொடுக்கும்போது கோபிப ான, அடக்கமுள்ளவன கோபியான ஆகையால், அடக்கம தானத லுமசிறந்தது கோபியாமலகொடுப்பவனுக்கு அழியாத உலகங்க ளுள்ளன கோபம தானத்தைக கெடுக்கிறதனறோ? ஆதலால், காடுப்பதிலுமசிறந்தது அடக்கம மஹாராஜனே! ஆகாயத்தில ஷிகளிருக்குமிடங்கள கணணுக்குப்புலப்படாமல பதினுயிரக்கணக க இருக்கின்றன எல்லா உலகங்களிலுமுள்ளதேவாகள அவற்றிற பபோகினறனா ராஜனே! அந்தப்பெரியஸதானத்தை விருமபுகிற ஹரிஷிகள அடக்கத்தினலேதான அவவுலகங்களுக்குப போகின னா ஆதலால், தானத்திலும்பெரிது அடக்கம. வித்யாதானத றகு மேலானதானமில்லை வேதவித்தைகளினபலனபெரிது கஷ் படடு ஓதுவிப்பவன அழிவில்லாப்பயனை அடைவான ராஜனே! ாஸதிரப்பிரகாரம அக்கினியிலஹோமமசெயதவனும வேதங்களை ஓதித ாமந்தெரிந்தவாகளுக்கு அதைககொடுப்பவனும பிரமமலோகத்தில காணடாடப்படுவா குருபணிவிடையை ஸ்ரத்தையோடுசெய்யும ஷயனும ஸவாக்கத்தில பூஜிக்கப்படுவான அத்தியயனத்திலும ாகத்திலும தானத்திலுமஊக்கமுள்ளவனும யுத்தத்திலகாப்பவனு ாகிய க்ஷத்திரியனும ஸவாக்கத்தில பூஜிக்கப்பெறுவான வைசியன னதாமத்தைவிடாமல தானமசெயவதனுல பெருமபயனபெறுவன னதாமத்தைவிடாதசூத்திரன மறறவாணங்களுக்குப பணிவிடை சயவதனுல ஸவாக்கத்தைஅடைவன சூராகள பலவகையாகச்சொல பபடடிருக்கினறனா அவாகளினகாரியங்களை எனனிடமகேள . (விடாமலசாதிப்பவரான) சூராகளைச்சோந்தவாகளுக்கும சூரா னுக்குளளபலனே கூறப்படடுளளது மனிதாகளசிலா யாகத்திலசூரா, சிலா அடக்கத்திலசூரா, சிலா ஸத்தியத்திலசூரா, அப்படியே சிலா புத்தத்திலசூராராகச சொல்லப்படடிருக்கின்றனா, சிலா தானத்தில சூரா, மறறுஞசிலா புத்தியிறசூரா, இனனுமசிலா பொறுமையிற சூரா, சிலா ஸாங்கியசாஸதிரத்திலசூரா, இன்னுமசிலா யோகத திலசூரா, சிலா வானப்பிரஸதாஸ்ரமத்திலுமசிலா கிருஹஸதாஸ்ரமத

திலும சிலா ஸ்யாஸததிலுமசூரா, சிலா சாநதருணததோடு உ
ளுமபுறமுமஒததுடபபதிலசூரா, இனனும அனேகா நநதமவிரதங
ளில சூராகளாயிருககினறனா, சிலா வேதமோதுவதிலசூரா; சில
ஓதுவிபபதிலசூரா, சிலாகுருபணிவிடையிலும சிலாபிதருசுஶ்ருஷை
யிலும சிலாமாதருசுஶ்ருஷையிலுமசூரா, மறறுஞசிலா பிக்ஷையெ
பபதாகிய பிரமமசரிய ஆஶ்ரமததிலசூரா, வீட்டிலும காட்டிலும அ
திபூஜைசெயவதிலசூரா சிலா இவரனைவரும தமகருமஙகளினவ
மையினலஜயிககபபட்ட சிறநதஉலகஙகளை அடைகினறனா எல
வேதஙகளையுமமறவாலிருபபதும எலலாததீாததஙகளிலுமஸநான
செயவதும எபபோதும ஸததியமேபேசுவதும ஸரியாயிருககும, அ
லது,[1] இலலாமலுமிருககும ஆயிரமஅசுவமேதஙகளையும ஸதய
தையும தராசிலதுககினல ஆயிரமஅசுவமேதஙகளைப பாாககிலு
ஸததியமே அதிகபபடும ஸதகியததினல ஸூாயன பிரகாசிககிறா
ஸததியததினல அகனி எரிகிறது ஸததியததினல காறறு வீ
கிறது எலலாம ஸததியததில நிறகினறன ஸததியததினல தேவ
களும பிதருககளும பிராமமணாகளும திருபதிஅடைகினறனா ஸ
தியமே சிறநததாமமெனறு சொலலுகினறனா ஆதலால, ஸத
யததை விடலாகாது ரிஷிகள ஸததியததிலேயே ஊககமுளளவ
கள ரிஷிகள ஸததியததையே சகதியாகவுடையவாகள ரிஷிக
ஸததியமே சபதமாககொணடவாகள ஆதலால, ஸததியம சிற
தது பரதஶ்ரேஷ்டனே! ஸததியமுளளவாகள ஸததியலோகததி
மகிழநதிருககினறனா அடககததையும சுததியததினபலனையுமபற
உனககு நான முழுதுமசொனனேன மனஅடககமுளளவன ஸ
ாககததில பூஜிககபபடுவதுநிசசயம ராஜனே! பிரமமசரியததி
குணததையும நீ கேள அரசனே! பிறநததுமுதல இறக்குமவ
யில பிரமமசாரியாக இவவுலகததிலிருபபவனளவனே அவனுககு
கிடைககததகாதது ஒனறுமிலலையெனறறி எபபோதும சததிய
திலஊககமுமஅடககமுமுளளவரும ஜிதேநதிரியருமான அனேக
கோடிரிஷிகள பிரமமலோகததிலிருககினறனா ராஜனே! நன
அனுஷடிககபபட்டபிரமமசாரிவிரதம எலலாபபாவஙகளையும எரிதது
விடும பிராமமணனுககு இனனுமவிசேஷம பிராமமணன அக்
யெனறுசொலலபபடுகிறுன தவமுளளபிராமமணாகளிடததில் இது
பிரதயகஷமாயிருககிறது (வாலகிலயாகளான) பிரமமசாரிகளினகோ
பததிறகு இநதிரனும பயபபடுகிறுனனறே! அநதப பிரமமசரியவி

1 ஸதயம அதிகமாயிருககுமெனபது

ததினபலன இவவுலகததில ரிஷிகளிடம காணபபடுகிறது தாய
தைதயரைப பூஜிபபவனுடைய புணணியததையும எனனிடமகேள
ரசனே! தநதை தாய மூததோன ஆசாரியன இவாகளை ஒருகா
மும வெறுககாமல பணிவிடைசெயபவனுககு ஸவாககலோகததில
றநதஸதானம பயனெனறறி குருசுஸருஷைசெயயும அடககமுளள
ன நரகததைககாணுன" எனருா

---

## நூறறுபபதினேராவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதி மாந்தாதாவுக்குக் கோதானத்தின்முறை
சிறப்பு முதலியவற்றை உபதேசித்தது)

யுதிஷடிரா, "அரசரே! கோதானததின சிறநதவிதியைபபற
ித தெளிவாககேடகவிருமபுகிறேன எதனுல தானவிருமபின
றநதலோகஙகளை ஒருவன அடைவான?" எனறு கேடக, பீஷமா
சொலலலாஞா

"பூமிககதிபதியே! கோதானததிறகு மேறபடடது ஒனறு
லலை நியாயமாககிடைததகோவானது தானமசெயயபபடடால
டனே குலததைக கரையேறறும ராஜனே! ஸாதுககளுககாக
தலில உணடாககபபடடவிதிதான உலகததிலுளளஜனஙகளெலலா
ககும ஏறபடுததபபடடிருககிறது ஆதலால, ஆதிகாலமதொடஙகி
டநதுவநதிருககுமகோதானததினமுறையை முதலில எனனிடம
கள முனனா, பசுககளகொடடிலுககுளளிருககும்போது கோதா
ததிலசநதேகபுததியுடன மாநதாதா எனனும அரசனகேடடகேள
ககுப பிருஹஸபதி மறுமொழிகூறினா அதாவது, 'பிராமமணா
ளைவரிததுப பூஜிததுச சாஸதிரமவிதிததகாலததிலஉபவாஸமிருநது
யமநதவருமல தானமசெயவதறகுச சிவபபுபபசுவை ஓடடவேண
ம 'அஙகஙகள நிரமபினவளே! அபிவிருததியடைகிறவளே!'
னறு அநதபபசுவை விளிககவேணடும பசுககளினநடுவிறசெனறு,
ஆவே எனதாய, ரிஷபம எனதநதை, ஆகாயம நானிருககுமகாப
ம, பூமி எனககு ஆதாரம' எனனுமமநதிரததைசசொலலி இவவகை
ானபகதியுடன இரவெலலாமபசுககளிடததிலேயேவஸிததுப பிறகு
கோதானம செயவதைபபறறியவாககைச சொலலவேணடும அவன
ஓரிரவு பசுககளுடன வேறறுமையிலலாத சிநேகததையும அவறறைப

போலப் பூமியிலபடுபபது முதலிய விரததததையுமசெயது மன ஒற
மையை அடைவதனல உடனே பாவததிலிருநதுவிடுபடுவான. ஸூ
யோதயகாலததிலவிருஷபததையுமகனறையும அவிழ்ததுவிட்டபிற
அதைத தானமசெயயவேண்டும அதனல, ஸவாகததையடை
லாம உனக்கு ஆததவாதஙகளெனனும ஸதோததிரஙகளையும ஆ
வாதமெனனுமபிராாததனைகளையும சொலவேன

பலமுளளவைபும யாகததில உறுதியான புததியைக் தருகின
வையும அமிருததததை உளளேவைததிருபபவையும உலகததிற்கா
மானவையும ஐசுவரியததின முளைபோனறவையும எபபோதுமபா
பெருககுகினறவையுமாகப பிரமமாவினலபடைககபபட்ட பசுக்கள
சேரநத எலலாம ஆததவாதஙகள 'சூரியனுககும சநதிரனுக்கு
சொநதமான ஆககள எனபாவததைபபோககி எனனை ஸவாக
போகசசெயயககடவன எனதேகததைத தாயபோலககாபபாறறக
வன மறறும நானசொலலாத எலலா நனமைகளும எனககு உ
டாககடவன' எனபவை ஆசீாவாதஙகள 'பசுககளே! நீஙக
ஸரஸவதிகள, நனமைககாகவே ஏறபட்டவாகள நீஙகள அனு
கிரகமவைதது, நான பிணிகளையும வினைகளையும தேகததையும விடு
போது, எனககு எலலாபபுணணிய பலனகளும நிரமபினஸங்கமா
கதியை நீணடகாலம அளிககககடவீாகள 'நீஙகளே நான' என
மெணணம இபபோதுதான உணடாயிறறு உஙகளைககொடுபபதின
நான எனனையே கொடுததவனுகிறேன மனததிலிருநது புறபபட
[1] மனததிலேயே வநதுசோநதீாகள அழகான உருவமும சிறந
[2] கறவைபு முளளவாகளாக நீஙகள எனனை விருததி செயயக
வீாகள' எனனும முனனேோால பாாககபபட்ட இநத வாககியததி
முனபாகததைச சாஸதிரபபிரகாரம கோதானம செயபவன தான
செயபுமுன சொலல வேணடும மிச்சமுளள பாகததைக் கோத
னததின முறையை அறிநத வாஙகுகிற பிராமமணன பிறகு சொல
வேணடும சரியான நியமததுடன ஆககியங கொடுததபின
'கோதானம செயயபபோகினறேன' எனறு சொலல வேணடு
"இநதப்பசு விஷணுவினுடையது நீ இதை ஒட்டிக் காபபாற
வேணடும' எனறு கட்டளையிட்வேணடும அநதப பசுவினபெயரை
சொலலவேணடும அநதககொடுககபபட்ட பசு வாஙகுகிறவ
வீட்டுககுப போகுமபோது ஒவவோா அடிககும ஆறு எட்டு இ

[1] மனபூாவகமாயக கொடுககபபட்டு மனபூாவகமாக வாஙகபப
டீாகள

[2] 'தோஹா' எனற பாடம கொளளபபட்டது.

து முபபதுஆயிரமாகத தானபலன முறையே அதிகப்படுவதை
றியவேணடும கொடுபபவன எலலாபபலனகளையும எடடாவது
டியில அடைவான கோதானமசெயபவன, நலலொழுககமுளள
ன, யுததததிலபயமறறவன, பூஜயாகளைபபூஜிபபவன, கேடபவா
வேணடினதிரவியஙகளைக கொடுபபவன, காலையிலஎழுநதிருபபவன
ரதமறிநதவனஇவாகள துயரபபடாா அவாகளுககுபபெயாபெறற
ஷ்ணுலோகமும சநதிரலோகமும வரும கோதானமசெயதபின
ன றிரவுகள ஆவினபாலமுதலியவறறையே புசிபபதாகிய கோவரத
ருககவேணடும மறறொருராததிரி பசுககளுடன வஸிககவேண
ம விரதததிறகாகநினைதத அஷடமிமுதல மூனறிரவுகள ஆவின
பிரெயமுதலியவறறையாகிலும கோமயததையாகிலும கோமூத
ரததையாகிலும உணடிருககவேணடும விருஷபதானமசெயதால
தவவிரதமுளளவனுவான இரடடைஎருதுகளைத தானமசெயப
னுககு வேதஙகளெலலாமவரும. கோதானததின முறையையறி
து கோதானததையே யாகமாகநினைததுசசெயபவன சிறநதலோகங
ளை அடைவான வேணடினபடி கறககுமகோவைத தானமசெய
வன பூமியிலுளளஎலலாபபோகஙகளையும ஒனறுசோததுக கொடுப
வனுகிறான அநதப்பசுககள தேவாகளுககும பிதிருககளுககும
ரியஹவிஸை மிகுதியாகப பெருககுகினறவையாகும விருஷப
ானஞ்செயவது கோதானததிலும சிறநதது மாணுககனலலா
தவனுககும பிரமமசாயவிரதம எடாதவனுககும சிரததையிலலாத
வனுககும கோணலபுததியுளளவனுககும இதைசசொலலலாகாது
இநதததாமம எலலாஉலகஙகளுககும ரஹஸயம இநதததாமத
தைக கணடபேரிடததில சொலலலாகாது லோகததில, சிரததை
புளள மனிதாகளுமிருககினறனா எனாகளான மனிதாகளென
னும ராக்ஷஸாகளுமிருககினறனா நாஸதிகததனமையைஅடைநதிருக
கும புணணியமறறவாகளுககு இதைககொடுபபது சாஸதிரஸமமத
மனறு' எனபது ராஜனே! பிருஹஸபதிசொனன இநதசசொலலைக
கேடடுப புணணியமசெயயததொடஙகிக கோதானஙகளைசசெய்த
நலலலோகஙகளையடைநத அரசாகளைசசொலலுகிறேன, கேள் உசி
னரன,[1] விஷவகசுவன, நருகன, பகிரதன, யுவனுசுவனபுததிரனன
பெயாபெறறமாநதாதா, முசுகுநதன, பூரிதயுமனன, நைஷதன, ஸோ
மகன, புரூரவன, பாரதாகளெலலாருககும வமசமுதலவனுனபாரதசக
வாததி, தசரதபுததிரரும வீரருமானராமாஇவாகளும புகழபெற

1 வேறுபாடம

மறறுமுளள அநேகஅரசாகளும கேடகபபடுகினறனா பெருஞசெ கையுளளவனும சாஸதிரமறிநதவனுமான திலீபராஜன கோதான களசெயததிஞலேயே ஸவாககததை அடைநதான மாநதாதா யு தானஙகள தவம ராஜதாமஙகள கோ தானஙகள இவறறை விடாம இருநதான குநதிபுததிரனே! ஆதலால, நீயும எனனுலஉபதேசி கபபடட இநதபருஹஸபதிவாககியததை மறவாதே கௌரவ ருடைய ராஜயததையடைநதிருககுமா சிறநதபசுககளைப பிராமண ஸரேஷடருககு அனபுடனகொடு'' எனருா இவவாறு கோதான ததைபபறறிபபீஷமராலஉபதேசிககபபெறற தாமபுததாருமஅவாசொ னனதையெலலாம அபபடியே சாஸதிரபபடிசெயதாா அநதஅரச பிருகஸபதியிஞல மாநதாதாவுககுஉபதேசிககபபடடதாமததை நன அறிநது நினைவிலவைததாா, ஜனமேஜயராஜரே! ராஜஸரேஷடா அநததாமராஜா கோதானமசெயயுமபோதெலலாம யவையரிசிசொ களைக கோமயததுடனசோதது உடகொணடு மனததையடககி ஜன யைததரிதது விருஷபமபோலத தரையில படுததிருநதாா அந மனனா பசுககளிடததில எபபோதுமமனததில பகதியுளளவராகவு பசுககளையே எபபோதும துதிததுககொணடுமிருநதாா அவ சிறநதகுதிரைகளிலேறிப போகுமபோதெலலாம தமதுஸதானததி கோவையே வைததாா

---

## நூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோதானத்தின்சிறப்புமகபிலைப்பசுக்களின்வரலாறு முதலியவையும்

பிறகு, சிறநதபுததியுளளயுதிஷடிரராஜா, அரசானபீஷமரைப பாாதது வணககததுடன, "பாரதரே! வீரரே! கோதானததின குணஙகளை மறுபடியும எனககுத தெளிவாகசசொலலும இபபடிப படட அமிருதததைககேடபதில எனககுச சலிபபிலலை'' எனறு திரு மபவும விரிவாகசசொலலுமபடிகேடடாா தாமராஜரால இவவாறு கேடகபபடடபீஷமா, அபபோது கோதானததிறகுச சிறபபாயுளள குணஙகளை அவருககுத தெளிவாகசசொலலலானா "கனறுளள தும குணமுளளதும இளமபிராயமாயிருபபதுமானபசுவை வஸதிரத துடன பிராமணனுககுககொடுபபதனுல எலலாபபாவஙகளும விலகி விடும 1 அஸுாயஙகளெனனுமலோகஙகள பெயாபெறறிருககின

1 அஸுாருககுரியவை, அலலது, இருளசூழநத நரகஙகள

, கோதானமசெயபவன அவவுலகஙகளுககுபபோகான. தண
குடிபபதும புலதினபதும [1] கடநதுபோயப பாலவறறிக காபப
டாககுநதிறமையறற மூபபுமநோயுமகொணடு தளாநது தணணீ
லாதகினறுபோன றபசுவைத தானமசெயது வாஙகுகிறபிராமமண
கஷடபபடுததுகிறவன இருளானஉலகததில பிரவேசிபபான.
பமும துஷடததனமும நோயுமுளள பசுககளையும பலமகுறைநத
ககளையும விலைகொடாதபசுககளையும தானமசெயயலாகாது பிராம
னுககு வீணகஷடஙகளைககொடுபபவன எவனோ அவனுககுச
தியுமபயனுமிலலாத உலகஙகள வரும வலிமையும அடககமும
பமுணடாகுமசகதியும தேகததில நலலமணமுமுளள பசுககளை
வரும சிலாகிககினறனா நதிகளில கஙகை எபபடிசசிறநததோ
படி பசுககளில கபிலைபபசு சிறநதது" எனறூா

யுதிஷடிரா, "பொதுவாகபபசுககளைககொடுபபது ஸமமாயிருகக,
லையைககொடுபபது மடடும பெரியோா சிலாகிபபது எதனுல?
சிறநதபிரபாவமுளளவரே! கபிலையினசிறபபைக கேடகவிருமபு
றேன நானகேடகததகுதியுளளவன நீா சொலலததிறமையுளள
" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானூா "கபிலைகளஉணடானதை
ம அவை கபிலைநிறமாகசசெயயபபடடதையுமபறறிப பெரியோா
சொலலக கேடடிருககிறேன அதை முழுதும உனககுசசொல
வன ஆதிகாலததில, தகஷானவா பிரமமதேவரால பிரஜைகளைப
டைககுமபடி கடடளையிடபபடடாா அவா ஜனஙகளின இததனைக
ருதி அவாகளுககு ஜீவனததை முதலிறசெயயததவறிபபோனூா
ரபுவே! தேவாகள அமிருததததைபபறறி ஜீவிபபதுபோல, ஜனஙகள
னனததைபபறறி ஜீவிககினறனா தாவரபபொருளகளிலும ஜஙக
ஙகள சிறநதவை ஜஙகமஙகளில மனிதாகள சிறநதவாகள மனி
களில பராமமணா சிறநதவா ஏனெனில, யாகஙகள அவாகளிடந
ம நிலைபெறறிருககினறன யாகஙகளினுல சநதிரன போஷிககப
டுகிறூன அநதசசநதிரன பசுககளிடததிலிருககிறூன. பசுககளால
தவாகளும சநதோஷமடைகினறனா ஜனஙகளினஜீவனமும பசுகக
ளிடததிலேயிருககிறது அதனுல, தகஷாமுதலியவாகளினுல பிரஜை
ள சிருஷடிசெயயபபடடபோது அநதபபிரஜைகள பசியினுலவருநதி
னததிலநிசசயமசெயதுகொணடு பிரஜைகளுககெலலாம ஈசுவரரான
பிரமமதேவரிடம ஓடின பிராணிகள பிறநதவுடன ஆகாரததை

1 குடிககவும தினனவும சகதியிலலாமலெனபது
2 'மஹாபரபரீவ' எனறபாடம கொளளபபடடது

விருமபிக கதறின , பசிததவைகளாகி ஆகாரமகொடுபபவளைத தாயை
தாயகளைபபோலத தேடிபபோயின பிரமமதேவா தாம பிரஜை
களைபபடைததகினபயன இவவகைசெயயவேணடுமென மனததில்
நினைததுப புஷடியைததருவதாகிய அமிாததை உடனே குடிததார்
பிரமமதேவா திருபதியானதைககுறிபபிககுமபோது அநதமணத்
திலிருநது [1] ஸுரபியெனபது உணடாயிறறு பிரமமாவினவாயிலிருநத
பிறநத அநதனமணம உலகஙகளுககுததாயும இனசுவையுள்ள ஆகா
ரததைததருவதுமாகிய சுரபியெனனுமபெயருளள பெணணுகிய கா
தேனுவைப படைததது அநதககாமதேனு முகததிலிருநது உண
டானதாகச சொலலபபடுகிறது அநதககாமதேனுவானது பொன்
போலப பசுமைநிறமுளளவையும ஜனஙகளுககு ஜீவனததைககொடு
பவையும உலகததிறகுததாயபோனறவையுமான பசுககளைப படை
ததது அமிருததததிறபிறநதவையும நானகுபககஙகளிலும அமிருத
ததைப பெருககுகினறவையுமான அநதபபசுககளின அமிருததத்
திலிருநது நதிகளின அலைகளிலிருநது உணடாவதுபோல நுரையுணடா
யிறறு கனறுகளினவாயவழியேசோாநத அநதநுரை பூமியிலிரு
கும சிவபெருமானது சிரததில விழுநதது அபபோது, அநதபபிர
வானவா கோபிதது நெறறிககணணினுல கபிலைபபசுககளை, எரி
பபவாபோலப பாாததாா ராஜனே! ருததிரருடைய அககணணு
யானது அககபிலைபபசுககளைச சூரியன மேகஙகளைசசெயவதுபோல
பலநிறஙகளாகச செயதது அநதஇடததிலிருநதுபோயச சநதி
னைசசோநதிருநத பசுககளமடடும நிறமமாறுமல பிறநதபடி தமநிற
யிருநதன உடனே கோபிததசிவனைபபாாததுப பிரமமதேவா, "நீ
அமிாததததினுல அபிஷேகஞசெயயபபடடிருககிறீா பசுககளுக
எசசிலிலலை எபபடி சநதிரன அமிாததைதயெடுததுப பொழிகி
ருனே அபபடியேஅமிாதததிலபிறநத இநதபபசுககளபாலைபபெருக
கினறன காறறுககும நெருபபுககும பொனனுககும கடலுககு
குறறமிலலை [2] அமிருதததினுலகுடிககபபடட அமருததததுககு
எசசிலிலலை கனறுகளினுல பாலுககு எசசிலிலலை இநதபபசுக்க
நெயயினுலும பாலினுலும இவவுலகஙகளைக காபபாறறபபோகினறன
இவறறின அமுதமாகிய சிறநதசெலவததை யாவரும விருமபுவார்
எனறுசொனனா பாரதனே! உலகஙகளைபபடைதத பிரமமதேவ
அநத ருததிரருககு விருஷபததைககொடுதது அதனுல அவா மனதை

1 நனமணம
2 அமிருதததினுலுணடானகனறு பாலைக்குடிததெனபது

கிழவித்தார் அப்போது மஹாதேவரும் மகிழ்ந்து அந்தவிருஷ
த்தைக் கொடியாகவும் வாகனமாகவும் செய்துகொண்டார் அத
லை, அவர் இடபக்கொடியரானார் அதன்பிறகு, மகாதேவர் தேவா
களால் பசுபதியாகச் செய்யப்பட்டார் அந்தவிருஷபக்கொடியா
ர்களினடுவில் ஈசுவரராகச் சொல்லப்பட்டார் இப்படி நிறம
ளுந்தசிறந்தசக்தியுள்ள கபிலைகளெல்லாம் தானத்திற்குமுதன்மை
ானவையென்று சொல்லப்படுகின்றன உலகத்திற்குமுத்தவையும்
லகம்ஜீவிப்பதற்காக உண்டானவையும் ருத்திரரால்விருத்தியடைந்த
வையும் சந்திரனுடையஅமிருதத்திலிருந்துஉண்டானவையும் அன
ள்ளவையும் புண்ணியத்தையும் சுகத்தையும் உயிரையும்தருகின்ற
வையுமானகோக்களைத் தானம்செய்பவன் விரும்பினவற்றையெல்லாம
காடுத்தவனுவான் மங்களங்களைவிரும்பிய பரிசுத்தனுகவிருந்து
காக்களின்சிருஷ்டியைப்பற்றிய இந்தஉயர்ந்தசரித்திரத்தை நித்ய
ாகப்படிக்குமனிதன் கலிகாலத்துப்பாவங்களினுல் விடப்படுவான்,
புன்புள்ளபுத்திரர்களையும் பொருள்களையும் பசுக்களையும் எப்போதும
டையான ராஜனே! ஹவ்யகவ்யங்கள், பசிதீர்தல், பாபநிவருத்தி
செய்புங்காமங்கள், வாகனங்கள், வாஸனை, கிழவர்கள்குழந்தைகளின்
ிருப்தி இவை கோதானத்தினுல் உண்டாகுமகுணங்கள் இவற்றை
யெல்லாம் கோதானம்செய்பவன் எப்போதுமடைந்திருப்பான்" என
ர் குந்திபுத்திரரான தர்மராஜா பீஷ்மர்சொன்னசொல்லைக் கேட்ட
ிறகு, சகோதரர்களுடன் பிராம்மணோத்தமர்களுக்குப் பொன்னிற
ானரிஷபங்களையும் பசுக்களையும் தானம்செய்யத்தொடங்கினார் புண
ிணியலோகங்களை வசப்படுத்தவும் சிறந்தகீர்த்தியைப்பெறவும் யாகங
ளைச்செய்து தக்ஷிணைகளுக்காகவும் பீஷ்மர்சொன்னபடியே அங
துள்ளபிராம்மணர்களுக்கு அனேகமாயிரங்களும் அனேகநூறுகளு
ாகக் கோக்களைத் தானம்செய்தார்

---

## நூற்றுப்பதினமூன்றுவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர் ஸௌதாஸனுக்குப் பசுக்களின்சிறப்பைக் கூறியது)

௩. ஜனமேஜயராஜரே! பீஷ்மர் அரசரானதர்மபுத்திரருக்கு இவ்
வாறுசொல்லித் திரும்பவும் நிதர்சனத்துடன் பின்வருமாறு சொல்
லானார்

"(நான்பெரியோரிடமிருந்துகேட்ட) இதேகாலத்தில், இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்பிறந்தவனும் பேசுவதிற்சிறந்தவனுமான ஸௌதாஸ்னென்னும் அரசன், எல்லாலோகங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவரும் தவசித்திபெற்றவரும்வேதங்களுக்குப்போக்கசமுமஆதிகாலத்துரிஷிஸ்ரேஷ்டருமா புரோகிதருமானவஸிஷ்டரை நமஸ்காரம்செய்து, 'குற்றமற்றபவானே! மூன்றுலோகங்களிலும் பரிசுத்தமென்று எது சொல்லப்படுகிறது? மனிதன் எதை எப்போதும் உரைப்பதனால் சிறந்தபுண்ணியத்தை அடைவான்?' என்றுகேட்டான் வணங்கின அவ்வரசனுக்கு வஸிஷ்டர் பரிசுத்தராகிக் கோக்களுக்கு அப்போதுநமஸ்காரம்செய்து கோக்களின் ரகஸ்யஞானத்தைப்பற்றிய இனியசொல்லைச் சொல்லலானார்.

'பசுக்கள் இனியமணமுள்ளவை, குங்கிலியம்போல மணப்பவை பசுக்கள்தாம் பிராணிகளுக்குஆதாரம் பசுக்கள் மங்களங்களுக்குப்பெரியகாரணம் சென்றதும் வருவதும் பசுக்களே பசுக்கள்தாம் அழியாதகாப்பு பசுக்கள் லக்ஷ்மிக்குவே பசுக்களுக்குக்கொடுத்தது அழிவதில்லை பசுக்கள் சிறந்தஅன்னம், தேவர்களுக்குச் சிறந்தஹவிஸ் ஹோமமும் யாகமும் கோக்களிடத்திலேயே எப்பொழுதும்இருக்கின்றன யாகத்தின்பயனும் பசுக்கள் யாகம்நிறைவேறுவதும் பசுக்களால் [1] வருவதும் நடந்ததும் பசுக்களே [2] யாகங்கள் கோக்களிடத்தில் முடிவுபெறுகின்றன சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவனே! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ஒவ்வொருநாளும் ஹோமகாலங்களாகிய காலையிலும்மாலையிலும் ரிஷிகளுக்கு ஹோமத்திரவியத்தைப் பசுக்களே கொடுக்கின்றன பிரபுவே! கோதானஞ்செய்பவர் எல்லாத்துயரங்களையும் தாம்செய்த தீவினைகளையும் பாவங்களையும் தாண்டுகின்றனர் பத்துப்பசுக்களுள்ளவன் ஒருபசுவையும் நூறுபசுக்களுள்ளவன் பத்துப்பசுக்களையும் ஆயிரம்பசுக்களுள்ளவன் நூறுபசுக்களையும் தானம்செய்யவேண்டும் அவர்களெல்லாருக்கும் பலன் ஒன்றுதான் நூறுபசுக்களிருந்து அக்நிஹோத்திரஞ்செய்யாதவன் ஆயிரம்பசுக்களிருந்துயாகம்செய்யாதவன் செல்வமிருந்துலோபியாயிருப்பவன் இம்மூவரும் பூஜைக்குரியரல்லர் நல்லொழுக்கமுள்ளகபிலையை வஸ்திரம்போர்த்துக் கன்றோடும் கறக்கும் வெண்கலப்பாத்திரத்தோடும் தானஞ்செய்பவர் இம்மைமறுமைஇரண்டுஉலகங்களையும் வசப்படுத்துகின்றனர் வீரனே! இளம்பிராயமுள்ளதும் இந்திரியசக்தியுள்ளதும் பசுக்கூட்டங்களுக்கதிபதியும் பெருங்

---

[1] முறையே காரியமும் காரணமும்

[2] கோதானத்தினால் யாகஞ்செய்தபலமுண்டாகுமென்பது

ொமபுகளுடையதும அலஙகரிககப்படடதுமான சிறநதரிஷபததை
றுபசுககளுடன வேதமோதினபிராமமணுககுத தானம
ய்பவா ஒவவொருபிறபபிலும ஐசுவரியததையடைவா பசுகக
னபோசொலலாமல தூஙகலாகாது பசுககளைநினைததுககொணடே
ழுநதிருககவேணடும மாலையிலும காலையிலும பசுககளை நமஸ
கிககவேணடும அதனால, செலவமபெறுவான பசுககளினமூத
ரததையும கோமயததையுமகணடு எவவகையிலும அருவருகக
காது அவறறினமாமிசததை உணணலாகாது அபபடியிருப
தனால, பசுககளினமிகுதியை அடைவான தினநதோறும பசுக
ளின பெயாசொலலவேணடும பசுககளை அவமதிககலாகாது
கடடகனவுகணடபிறகு, கோவினபெயரை மனிதன சொலலவேண
ம எபபோதும கோமயததைககொணடு ஸநானமசெயயவேணடும
காவினஎருமுடடையினமேல படுககவேணடும. அவறறிலஉமிழ
தையுமஜலமலஙகளைவிடுவதையும அவறறைஹிமஸிககுவதையும விடடு
டவேணடும நனைககபபடடபசுததோலில மேறகுமுகமாகஉட
காநதுகொணடு மௌனமாக நெயயுடன தரையிலுணபவன பசுக
ளநிறைநதிருததலை எபபோதும அடைவான நெயயினால அகநி
ல ஹோமமசெயயவேணடும நெயயினால [1] ஸவஸதிவாசனஙகளைச
சயவிககவேணடும நெயயைததானமசெயயவும நெயயைசசாபபிட
மவேணடும அதனால, எபபோதுமபசுககளினபெருககததை அடை
ான எலலாததினஙகளுடனும கலநதஎளளைப பசுவுககுபாதியா
க கோமதியெனனுமமநதிரததினால மநதிரிததுத தானமசெயபவன
செயததைபபறறியும செயயாததைபபறறியும விசனபபடமாடடான
'பொனகொமபுகளுளளவையும பாலபொழிகினறவையும நனமண
முளளவையும காமதேனுவினசநததிகளுமாகியபசுககள, நதிகள
டலினிடமசேருவதுபோல, எனனிடம சேரககடவன நான எப
போதும பசுககளைப பாாககககடவேன எனனை எபபோதும பசுக
ள பாாககககடவன பசுககள நமமைசசாாநதவை, நாம பசுககளைச
சாாநதவா பசுககள எஙகேயிருககினறனவோ அஙகே நாம இருக
கிறோம' எனனுமஇதை ஸுகதுககஙகளிலும மஹாபயஙகளிலும
இரவுமபகலும சொலலுமமனிதன பயஙகளினினறும விடுபடுவான

---

1 ஆதிபாவம 727-ம பககம குறிபபிறகாணக.
2 கோமதிமநதிரம.

நூற்றுப்பதினைகாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர்சொல் தொடர்ச்சி)

வீரனே! வெகுமானத்தைக்கொடுப்பவனே! முதலில் பசு
கள் படைக்கப்பட்டபோது, 'இவ்வுலகத்தில் நாம் சிறந்திருக்கக்க
வோம் தக்ஷிணைகளெல்லாவற்றிலும் நாமஉத்தமதக்ஷிணைகளாகக்க
வோம் பாவங்களின்பற்று இல்லாமலிருக்கக்கடவோம் நமமுடை
சாணத்தைக்கொண்டு ஸ்நானம்செய்வதனால் ஜனங்கள் எப்போது
பரிசுத்தராகக்கடவர் தேவர்களும் மனிதர்களும் ஜங்கமங்களு
தாவரங்களுமாகியபிராணிகளெல்லாம் நமதுசாணத்தினாலேயே சுத்
யைச்செய்துகொள்ளக்கடவன நம்மைத்தானம்செய்பவர் நமதுஉ
கங்களை அடையக்கடவர்' என்று நூறுபிரவருஷகாலம் செய்வதற
மிகஅரிய தவம்செய்தன ஸ்வதந்திரரும் வரங்கொடுக்கச்சக்தியுள்ள
வருமானபிரம்மதேவர் தவமுடிந்தபோது அந்தப்பசுக்களுக்கு, 'அ
படியேயாகட்டும் நீங்கள் உலகங்களைக் [1] காப்பாற்றுங்கள்' என்
வரமளித்தார்

மஹாராஜனே! சென்றனவும் வருவனவுமாகிய சிறந்
உலகங்களுக்குத்தாய்களும் ஆதரவுமாகியபசுக்கள் தவமுடிவில் க
தினத்தைக்கூடி எழுந்தன அதனால், பசுக்கள் சிறந்தமகிமையுள்ள
வைகளென்றும் மிகச்சுத்தமுள்ளவைகளென்றும் சொல்லப்படுகி
றன அதனாலேயே அவை எல்லாப்பிராணிகட்கும் மேலேஇரு
தன ஒத்தகன்றுள்ளதும் மிகப்பாலுள்ளதும் நல்லொழுக்கமுள்
ளதுமான வெள்ளைப்பசுவை வஸ்திரம்போர்த்துத் தானம்செய்பவ
இந்திரலோகத்தில் பூஜிக்கப்பெறுவன ஒத்தகன்றுள்ளதும் நிர
பப்பாலுள்ளதும் நல்லொழுக்கமுள்ளதுமான கறுப்புப்பசுவை வ
திரம்போர்த்துத் தானம்செய்பவன அக்னிலோகத்தில் பூஜிக்கப்
பெறுவன ஒத்தகன்றுள்ளதும் நிரம்பப்பாலுள்ளதும் நல்லொழு
கமுள்ளதுமான புகைநிறப்பசுவை வஸ்திரம்போர்த்துத்தானம்செய்
பவன யமனுலகில் பூஜிக்கப்பெறுவன கன்றுள்ளதும் தண்ணீர்
நுரைநிறமுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்க வெண்
கலப்பாத்திரத்துடன் தானம்செய்பவன வருணலோகத்தை அடை
வான் கன்றுள்ளதும் காற்றிறப்பறக்கும் தூசிநிறமுள்ளதுமானபசு
வை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்தோடு தானம்

[1] கரையேற்றுங்கள்

யப்பவன் வாயுலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான். கன்றுள்ளதும் பானனிறமானதும் சிவந்தகண்களையுடையதுமான பசுவை வஸ் ரமபோர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்துடன் தானஞ்செய்பவன் பேரலோகத்தை அடைவான் வைக்கோல்போன்ற நமங்கினிறமுள்ள ம் கன்றுள்ளதுமானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்கவெண் லப்பாத்திரத்தோடு தானஞ்செய்பவன் பிதிருலோகத்தில் பூஜிக் படுபெறுவான் கன்றுள்ளதும் அலைதாடியுள்ளகழுத்துள்ளதுமான ருத்தபசுவை அலங்காரஞ்செய்து தானஞ்செய்பவன் விசுவேதேவா ளுடைய துயரமில்லாதசிறந்தலோகத்தை அடைவான் ஒத்தகன் ள்ளதும் மிக்கபாலுள்ளதும் நல்லொழுக்கமுள்ளதுமான பசுமை றப்பசுவை வஸ்திரம்போர்த்துத் தானஞ்செய்பவன் வஸுலோக தை அடைவான் கன்றுள்ளதும் வெள்ளைக்கம்பளிநிறமுள்ளது மானபசுவை வஸ்திரம்போர்த்துக் கறக்கவெண்கலப்பாத்திரத்தோடு தானஞ்செய்பவன் ஸாத்யர்களின் லோகத்தைஅடைவான் ராஜனே! பருத்தகொண்டையுள்ள விருஷபத்தை எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரித்துத் தானஞ்செய்பவன் ஸப்தமருத்துக்களின் லோகங்களை அடைவான் சிறந்தகன்றுள்ள கறுப்புப்பசுவை எல்லாரத்தினங் ளோடும் தானஞ்செய்யுமனிதன் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளும் இருக்குமுலகங்களை அடைவான் அலைதாடியுள்ளகழுத்துள்ள ரிஷ த்தை எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரித்துத் தானஞ்செய்பவன் துயரத்தைவிட்டுப் பிரமலோகத்தை அடைவான் அரசனே! கோதானத்தைச்செய்துகொண்டிருப்பவன் சூரியனொளியாகப் பிரகா க்கின்றவிமானத்திலேறி ஆகாயத்தில் மேகங்களைப் பிளந்துகொண்டு செல்வான் கோதானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் புருஷச்ரேஷ்டனை[1], அழகான அலங்காரங்களுள்ளவர்களும் அழகியநிதம்பங்களுள்ளவர் களுமான ஆயிரம்அப்ஸரஸுகள் ஸந்தோஷப்படுத்துவார்கள் வல் லகினனுடைய வீணைகளின் நாதங்களாலும் சிறந்தபெண்களின் கா சிலம்பினொலிகளாலும் நகைப்புக்களாலும் அவன் தூங்கியெழுந்திரு பான் பசுவின்ரோமங்கள்எவ்வளவுஇருக்கின்றனவோ அவ்வளவு வருஷங்கள் அவன் தேவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான், ஸ்வர்க்கத் திலிருந்துவிழுந்தபிறகும் மானிடவுலகத்தில் பெரியகுலத்திலபிறந்து துன்பமில்லாமலிருப்பான்

---

1 'வைராடபுருஷடம்' என்பது மூலம்

நூறறுபபதினைந்தாவது அதயாயம

# தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர்சொல் தொடர்ச்சி)

'நெயயையுமபாலையும் கொடுபபவையும நெயயுணடாக இ
மானவையும நெயயெனறுசொலலபபடட அமிருததததிலிருநது உ
டானவையும சுழலகளையுடைய நெயயாறுகளுமான அநதபபசுக
எபபோதும எனவீடடில இருககககடவன எனமாரிலும நாபி
லும மறறெலலா அஙகஙகளிலும நெயயே எபபோதும இருககிற
எபபோதும எனககு முனனும பசுககளே, பினனுமபசுககளே, எ
னைசசுறறிலும பசுககளே பசுககளினநடுவில நான வஸிககிறே
எனனுமமநதிரததை மனிதன தினநதோறும காலைமாலைகளில ஆ
மனமசெயது ஜபிககவேணடும. ஒருதினததிலசெயயும பாவததிலி
நது அவன விடுபடுவான ஆயிரமகோதானமசெயபவா, பொனமா
கைகளும வறறுதசெலவஙகளும் கநதாவாகளும அபஸரஸுகளு
எஙகிருககினறனரோ அநதஉலகஙகளுககுபபோவா ஆயிரமகோ
னமசெயபவா, வெணணெயே சேறாகவும பாலேநீராகவும தயி
பாசியாகவுமஙிரமபினநதிகள எலவுலகஙகளில ஓடுகினறனவோ அ
வுலகஙகளுககுபபோவா நூறறுயிரமகோதானம சாஸதிரபபடிசெ
பவன மிருநதஸமபததையடைநது தேகமவிடடபின ஸவாககலோக
தில பூஜிககபபெறுவான தாயதநதையாஇரணடுகுலஙகளிலும ப
துததலைமுறைபிதருககளைப புணணியலோகததில சோபபான அ
மனிதன குலததையே பரிசுததமசெயவான பசு அளவாக எள
றுசெயத பசுவைககொடுபபவன யமலோகததிலும தணணீர
பினதடாகஙகளை அடைவான, அவவிடதது யமயாதனையொன
யும அடையான பரிசுததஙகளிற சிறநதவையும உலகததுககு ஆத
ரமும தேவாகளுககுததாயகளும அறிவுககெடடாதமகிமையுளள
யுமான பசுககளுககுச சநதனமபூசிப பிரதகஷிணமசெயது கால
தைபபாாதது யோககியனுககுத தானமசெயயவேணடும கனறு
ளதும பெருஙகொமபுகளுளளதும கறககவெணகலபபாததிரமுள
ளதுமான கபிலைபபசுவை மேலேவஸதிரமபோாததித தானமசெ
யுமமனிதன புகுதறகரிதானயமஸபையில அசசமிலலாமறபுகுவான
' அழகானஉருவமுளளவையும பலஉருவஙகளுளளவையும உலகமெ
லாமதாமாயிருபபவையும தாயகளுமானபசுககள எனனிடம வநது

சரக்கடவன்' என்பதை நித்யகாலமும் சொல்லவேண்டும் இதைக் டடிலும் சிறந்த புண்ணியமானதானமும் இதன்பலனுக்குமேற் டடசிறந்தபலனும் பசுவிலுஞ்சிறந்தபிராணியும் எவ்வுலகங்களிலு ருப்பதில்லை சாமத்தினாலும் ரோமத்தினாலும் கொம்பினாலும் ாலினாலும் பாலினாலும் நெய்யினாலும் பசுக்கள் சேர்ந்து யாகத்தை டத்துகின்றன அவற்றிலும் மேலானது என்ன இருக்கிறது? தாவ ஙகளுமஜங்கமங்களுமாகிய இவ்வுலகமனைத்தும் எவற்றினாலுண்டாப டடிருக்கிறதோ நடந்தவற்றிற்கும்வருபவற்றிற்கும்தாய்களான அந் பப்சுக்களைத் தலையினாலவந்தனஞ்செய்கிறேன் அரசனே! பசுக்க ின்குணங்களின்தொகுதியை ஏகதேசம் உனக்கு நான் சொன் னென இவ்வுலகத்தில் கோதானத்திற்குமேலான தானமில்லை கோக் ளைவிட வேறுசிறந்த தஞ்சமுமில்லை' என்றார் மகாத்மாவான லௌதாஸனென்னும் அரசன் வஸிஷ்டமகரிஷியின் சிறந்தசொல்லைக் கேட்டு அது சிறந்ததென்றுநினைத்துப் பிறகு மனவுறுதியுடன் பிரா மணர்களுக்குக் கோதானங்களை மிகுதியாகக்கொடுத்துச் சிறந்த லோகங்களையும் அடைந்தான்" என்றார்

---

நூற்றுப்பதினொருவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் கோக்களின்சிறப்பைச் சுகருக்குச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பரிசுத்தங்களிலும்பரிசுத்தமுப் உலகத்திலதிகச்சிறந்ததும்சிறந்தபுண்யமுமாயிருப்பது எது? அதை எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பசுக்கள் தாம் சிறந்தபலனைத்தருகின்றவை, புண்ணியமான வை அவை மனிதர்களைக் கரையேற்றுகின்றன நெய்யினாலும் பா னாலும் இந்தப்பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகின்றன பரதஸ்ரேஷ்டனே பசுக்களினுஞ்சிறந்த புண்ணியமானபொருள் ஒன்றுமில்லை இவை புண்ணியத்தைத்தருகின்றவை, பரிசுத்தப்படுத்துகின்றவை மூவு கங்களிலும் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்தவை தேவர்களுக்குமேலும் பசு கள் தாமிருக்கின்றன ஞானமுள்ளவர்கள் கோதானஞ்செய்து தா குலத்தைக்கரையேற்றித் தாமும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போகின்றன யுவனாச்வன் புத்ரனாகியமாந்தாதாவும், யயாதியும், நஹுஷனும் ஆ

ரககணககும நூறறுககணககுமான கோதானமசெயதுதான தேவ களுககுமகிடைககாத மேலானஉலகததை அடைநதனா குறறமற வனே ! இவவிஷயததில முனனமநடநதசரிததிரததையும உனககு சொலவேன சிறநதஞானமுளள சுகமகரிஷி பரிசுததராகி நிதய னுஷடானஙகளைமுடிததுககொணடு மன அடககததுடன ரிஷிகளி சிறநதவரும உலகததிலுளள பெருமைசிறுமைகளைக கணடறிநத ரும தமதநதையுமானவயாஸரை நமஸகரிததுக கேடகததொடஙகினு 'மகரிஷியே ! பரபுவே ! எது எலலாயாகஙகளிலுமசிறநதயாகமா அறியபபடுகிறது ? அறிஞாகள எதைசசெயது சிறநதநிலைமையை பெறுகினறனா ? தேவாகளும எநதபபுணணியகாமததினால ஸவாக ஸுகததை அனுபவிககினறனா ? யாகம பூாததியாவது எதனால யாகததுககுஆதாரம யாது ? தானஙகளிறசிறநதது எது ? ஸதரயாக களுளசிறநதது எது ? சுததஙகளிலுமசுததம எது ? இவறறை சொலலககடவீா' எனறூா

பாதஸரேஷடனே ! காமநதெரிநதவாகளிற சிறநதவரா வயாஸா, இநதச சொலலைக கேடடுத தமது புததிரருக எலலாவறறையும தெளிவாகசசொலலலானூா 'கோககள பிராண களுககுஆதாரம கோககளே சிறநததுஞசம கோககள புணணி மானவை, சுததமானவை கோதானமே பாவஙகளைபபோககுவது ஆதிகாலததில பசுககள கொமபிலலாமலிருநதனவெனறு கேடடிரு கிறோம அவைகள, கொமபைவேணடி, அழிவிலலாத பிரபுவானபிரம தேவரை உபாஸனைசெயதனவாம அஙஙனம, ஸதரயாகமசெயத கொணடிருநதஅநதப பசுககளைககணடு பிரபுவான பிரமமதேவ அவைகளில ஒவவொனறுககும தனிததனியே வரததைக கொடுததா அவறறுள எவறறிறகு எபபடிவிருபபமோ அபபடி கொமபுகளுண டாயின புதரனே! பிரமமாவினிடம வரமபெறற அநதபபலநிறமுளள பசுககள சிறநதகொமபுகளோடும ஹவயகவயஙகளையும மஙகளங களையும பரிசுததததையும சிறநதபுணணியததையும பாககியததை யுமகொடுபபவையாகவும சிறநத உருவமும லக்ஷணஙகளுமபொருந தியவையாகவும விளஙகின பசுககள சிறநததேவசகதியுளளவை கோதானம சிலாககியம எநதஸாதுககள கோபமிலலாமல கோதா னமசெயகினறனரோ அவாகளதாம புணணியமசெயதவாகளாகவும எலலாததானமும செயதவாகளாகவும சொலலபபடடிருககின்றனா குறறமறறவனே ! பிராமமஞேததமனே !(அவாகள) எஙகே மாஙகள பூாநத மலாகளையும கனிகளையுமஅடைநதிருககினறனவோ, கனிகள தேனமயமானவையும மலாகள சிறநதமணமுளளவையும தேவாக

கு உரியவையுமாயிருக்கின்றனவோ அந்தப்புண்ணியமான
ரலோகத்தையும் அடைவர் அங்கேபூமியெல்லாம் ரத்னமயமானது,
ழுதும்பொன்மணல்களுள்ளவையும் எல்லாருதுக்களிலும் தொடுவ
்கு இனிமையானவையும் சேறில்லாதவையும் அழுக்கில்லாதவை.
் இளஞ்சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும்பொன்மயமும் ரத்னமயமு
ன செந்தாமரைமலர் வனங்களால் அழகியவையுமான தடாகங்கள்
ளங்குகின்றன அங்குள்ள நதிகள் மிக்கவிலைபெற்ற ரத்ன இதழ்
ளும் பொன்மயமாகப்பிரகாசிக்கும் கேஸரங்களுமுள்ள கருநெய்தல்
ளும் தாமரைமலர்களும் நிரம்பினமடுக்களினாலும் பூத்த அலரிக்காடு
ளிலும் ஸகஸ்ராவர்த்த மென்னும் மரங்களினாலும் புஷ்பித்தகற்பக
ருக்ஷங்களினாலும் உயர்ந்த ஒளியுள்ளவையும் குற்றமற்றவையுமான
த்துக்களாலும் ரத்னங்களாலும் கரைகளில் அலங்கரிக்கப்பட்டவை
ம பொன்மயமும் உன்னதமுமான மணற்குன்றுகளுள்ளவையுமாக
ளங்குகின்றன எல்லா ரத்னங்களுஞ்சேர்ந்து பலநிறங்களாயிருப்
வைசிலவும் பொன்மயமாக அக்னியைப்போலப்பிரகாசிப்பவை மற
ம சிலவுமாயிருக்கும் உயர்ந்தமரங்களுள்ளவையும் ரத்னமயமும் உன்
ததமுமாகிய அழகியகொடுமுடிகளோடுகூடியவையுமான பொன்மலை
ளும் முத்துமலைகளும் ரத்னமலைகளும் அங்கேயிருக்கின்றன [1] அங்
ுள்ளமரங்கள் எக்காலமும் பூக்களுங்கனிகளுமுள்ளவையாகவும்
கூடிகள் நிரம்பினவையாகவும் இருக்கின்றன அவற்றின் புஷ்பங்
ளின்மணமும் கனிகளின்சுவையும் மிகச்சிறந்தவை புண்ணியகரு
மசெய்தவர்கள் அங்கே எக்காலமும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்ற
ர் புண்ணியஞ்செய்துபுகழ்பெற்றவர்கள் விரும்பினவற்றையெல்
ாம்நிரம்பப்பெற்று விசனமுங்கோபமுமற்றவர்களாய் விசித்திரமும்
அழகுள்ளவையுமான விமானங்களில் ஏறித் திரிந்துகொண்டு மகிழ
கின்றனர் சிறந்தஅப்ஸரஸ்கள் கூட்டங்களாக அவர்களுடன் விளை
யாடுகின்றனர். கோதானஞ்செய்பவன் இப்படிப்பட்ட உலகங்களை
அடைவான் ஓ! பிராம்மணனே! 'எவற்றிற்கு ஸூர்யன் ராஜாவோ,
பலத்திற்குப் பலசாலியான வாயுவும் ஐச்வரியத்திற்குவருணனும் அதி
பதிகளோ காலத்தைத்தாங்குகின்றவையும் அழகானஉருவமுள்ளவை
யும்,பலநிறங்களுள்ளவையும் உலகத்திற்குக் காரணமாயிருக்குந்தாய
்களும் பிரம்மதேவருடைய அநுக்கிரகம்பெற்றவைகளுமான அந்தக்
கோக்கள் என்னைக் காக்கக்கடவன' என்பதைத் தினந்தோறும் நிய

-1 இங்கு, பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரைவிளித்தனவாயுள்ள விளிகள் விடப்
பட்டன

-மந்திரத்துடன ஜபம்செய்யவேண்டும். பசுக்களை உபசரித்துக் கூட
பினசெல்லுகிறவனுக்கு அவ்வ ஸந்தோஷமடைந்து பெறுதற்கும்
அரியனவாகியவரங்களையும அளிக்கும மனத்தாலும பசுக்களுக்கு
தீங்கைநினைக்கலாகாது அவைகள தாமே ஸுகத்தைத்தருகி
றவை அவற்றை எபபொழுதும பூஜிக்கவும நமஸ்கரிக்கவும வே
டும அடக்கத்துடன எபபோதும பசுக்களிடம அனபுவைத்திரு
பவன பலனை அடைவான உஷ்ணமானமூத்திரத்தை மூனறுதின
களும கறந்தவுடன உஷ்ணமானபாலை மூனறு தினஙகளும குடி
வேணடும உஷ்ணமானபாலைக குடித்தபிறகு மூனறு தினஙக
உஷ்ணமானநெய்யைக குடிக்கவேணடும மூனறுதினஙகள உஷ்
மானநெய்யைக்குடித்துப பிறகு மூனறுதினஙகள வாயுபக்ஷண
செய்துகொணடிருக்கவேணடும இந்தப பரிசுத்தத்தினாலேதா
தேவாகள உத்தமமான உலகஙகளை அனுபவிக்கினறனா பரிசுத்த
களிலும பரிசுத்தமான அந்தநெய்யைச சிரசிலவஹிக்கவேணடு
நெய்யை அகனியில ஹோமமசெய்யவேணடும பசுவின நெய்யின
1 ஸவஸ்திவாசனம செய்யவேணடும பசுவின நெய்யை உடகொள
வேணடும பசுவின நெய்யைக கொடுக்கவேணடும அதனால செ
வத்தையடைவான 2 கோமயஙகளிலிருந்து யவஙகளெனனும அ
சியை அரித்து எடுத்து அவற்றைபபாகமசெய்து ஒருமாதம ஆஹ
ரமசெய்வதனால பிரமமஹத்திக்குசசமமான பாவஙகளைத்தும வி
கும அஸுராகளைஜயிபபதறகாகத தேவாகள செய்துகொணட சு
தம இதுதான அந்தத்தேவாகள தேவராஜயத்தையும மிகுந்த பல
தையும அடைந்தனா கோக்கள சுத்தமானவை கோக்கள புணணி
மானவை, பாவஙகளைப போககுபவறறுளெல்லாம சிறந்தவை
அவற்றைப பிராமமணாகளுக்குத தானம்செய்வதனால மனிதன
ஸவாக்கம அடைவான பரிசுத்தனுகப பசுக்களினநடுவிலிருந்த
கோமதியெனனுமமந்திரத்தை மனத்திலஜபித்துப பரிசுத்தமானஜல
தினுல ஆசமனமசெய்வதனால பாவஙகளபோயப பரிசுத்தனுவான வி
யைகளையும பிரமசாரிவிரதத்தையுமமுடித்து ஸநாநமசெய்து (யா
முதலிய) ஸதகருமஙகளைச்செயயுமபிராமமணாகள யாகத்துககொப
பான கோமதியெனனுமமந்திரத்தை அகனிகளினநடுவிலும கோக
ளினநடுவிலும பிராமமணாநடுவிலும தமசிஷ்யாகளுக்கு உபதேசிக்க

1 நெய்யைத் தக்ஷிணையாகககொடுக்கவேணடுமெனபது
2 பசுக்களுக்கு யவஙகளை ஆகாரமாகககொடுத்து அவறறினசாணத்தி
லிருந்து அவற்றை எடுக்கவேணடுமெனபது

ணாடும மூனறுநாள உபவாஸமிருநது கோமதியெனனுமமநதி
ந்த அடைபவா புததிரனைவிருமபினல புததிரனையும தனதநதை-
ருமபினல தனதநதையும நலலகணவனைவிருமபியபெண நலலகண-
னையும மறறுமுளளஎலலாவிருபபஙகளையும அடைவா பூஜிககபபடு
னல ஸநதோஷம அடைநதகோககள விருமபியவறறையெலலாம
டுககுமெனபதில ஸநதேகமிலலை இநதககோககள இவவாறு
நதமகிமையுளளவை , யாகததுககுரியவை , விருமபினவறறையெல
ம கொடுககினறவை , விருததியாகினறவை , இவறறிறகுமேல
து மிலலைஎனறு அறி ' எனருா. மஹாதமாவானபிதாவினல இவ
று சொலலபபெறற சிறநதமகிமையுளள சுகா நிதயமாககோக
ளப பூஜிததா ஆதலால, நீயும பூஜிகககடவாய " எனருா

---

## நூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோலோகம் எலலாவற்றிற்கும் மேலிருப்பதன் காரணமுதலியன)

யுதிஷடிரா, " பிதாமஹரே ! பகவானனபிரமமதேவா தேவாக
ளுககும அஸுராகளுககும மறறபிராணிகளுககும ஈசுவரா , எலலா
றறையும படைததவா , பூமியிலும முனிவாகளால துதிககபபடு
ரூா. அவருககுமேல இநதககோலோகம நிலைபெறறிருபபது எப
டி ? எனககு இது பெரியஸநதேகமாயிருககிறது இதனை எனககு
ரைகககடவீா " எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா
" கௌரவஸரேஷடனே ! உனனுடையமனமும வாககும பகதி
ம முழுதும ஒனறிலேயேஇருககினறன ஆதலால, எல்லாவறறி
லும சிறநதகோவினசிறபபை முழுதும எனனிடம கேள அது புண
ணியததையும புகழையும ஆயுளையும மங்களததையும தருமவறறுள
சிறநதது கோககளிடமபறறுளளவருடையகீாததி கோலோகததில
பரவும பாரதனே ! மகாததுமாககளான மகரிஷிகளிருககும இடங
களிலும எலலாலோகஙகளுககும தேவாகளுககும உதபததிஸதானங
களிலும தேவபூஜைககாகவும அமிருதததுககாகவும யாகஙகளுக
காகவும ஸுரபியெனனுமபசுஇருபபதாகப் புராணஙகளில கேடகி
ரூம. பிரமமதேவா, ஆதிகாலததில மனஉறுதியோடு உககிரமான
தவமசெயதுஅமிருதததினஉருவமாகிய நினைததஉருவமெடுககும அ
தசுரபியெனனுமகோவை உணடுபணணினா ; திருமபவும மூடடப

பட்டஅக்னிபோல ஜ்வலிக்கின்றதேகமுள்ளபுருஷனையும் தமசக்தி
னுலும் தவத்தினுலும் படைத்தார் அப்போது, அந்தப்புருஷ
விரும்பத்தக்கஉருவமுள்ள அந்தஸுரபியென்னும்கோவைப் பா
தான். பார்த்தவுடன், காமத்தினுல் மயங்கித் துயரமடைந்தான் ஜ
ங்களைப்படைத்தவராகியபிரம்மதேவர், அவன் காமத்தினுல் வருந்
கிறதையறிந்து, 'நீ துயரப்படாதே' என்றுசொன்னார் அதனு
அந்தமகிமைபெற்றபுருஷன் [1] மார்த்தாண்டனென்றுபெயர்பெற்று
அவன் அதிகமாகத்துயரப்பட்டதைஅறிந்து, பிரம்மதேவர் அ
னுக்கு அந்தப்பெயரிட்டார் அந்தப்ரம்மதேவர் மஹாத்மாவா
அந்தமார்த்தாண்டனென்னும்ஸூர்யனுக்குத் தவமும் மகிமை
உருக்கொண்டவளும் மிக்கஅழகும்மங்களமுமுள்ளவளுமான ஸுர
யென்னும்கன்னிகையைக் கொடுத்தார் 'நீயும் என்னுல் உண்ட
னுடைய இந்தச்சுரபியும் என்னுலுண்டானது நீங்களிருவரும் மண
செய்துகொண்டீர்கள் ஆதலால், ஸந்ததியுண்டாகும் உங்கள்
ததி புண்ணியமுள்ளதும் மிகப்பரிசுத்தமுள்ளதுமாயிருக்கும் சேர
தகாதவனைச்சேருவதனுல் உனக்கு ஒருகாலும் குற்றமுண்டாகாது
உன்ஸந்ததியிடமுண்டாகும்பால் சிறந்தஹோமத்திரவியமாகும் உ
ஸந்ததிகாரணமாகத்தான் யாகங்களிலும் நெய் தேவர்களுக்குப்பா
மாக விதிக்கப்படும் ஓ! ரோகிணியே! உன்ஸந்ததிகளுக்குப்பண
விடைசெய்துகொண்டிருப்பவர்கள் அந்தப் புண்ணியத்தினுலேயே
கோலோகம்சேருவர் இது ரிஷபமென்னும்பெயருள்ள மிகப்ப
சுத்தமான மந்திரம் உலகத்திலுள்ள பிராம்மணர்கள், இதைப்பே
தறிந்தாலும் ஜாதிஸங்கரதோஷத்திலிருந்து விடுபடுவர் மந்திர
கள் பிராம்மணங்களென்னும் வேதபாகங்களினுல் பரிசுத்தமானவை
யும் ஹவ்யகவ்யங்களைமுன்னிட்டவையுமான தேவகார்யங்களும் பித
கார்யங்களும்இந்த உன்ஸந்ததியினுலேயே நடக்கும் ரோகிணியே
இந்தப்புண்ணியத்தினுல் உன்னுடையஸந்ததிகள் என்னுலகத்துக்கு
மேலும் யாதொருதீங்குமின்றியிருக்கும் உனக்கும் உன்ஸந்த
களுக்கும் க்ஷேமமுண்டாகட்டும் உன்வம்சத்தில் பிறந்தபிள்ளைகள்
நுகத்தடிகளைப்பொறுத்து உலகத்தைக் காப்பாற்றக்கடவன் நீ எந்த
எந்தலோகங்களை நினைத்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் செல்லலாம்
தேவகூட்டங்களெல்லாம் உன்னுடையஸ்தனங்களில் உண்டாகு
உத்தமமான அமருதத்தைக்குடித்து உன்புத்திரர்களாகும்' என்று

[1] அண்டமென்னும்கோளத்துக்கதிபதியே! ஆர்த்தனுக (துயரப்
படுகிறவனுக) மா (ஆகாதே) என்று பொருள்

வவாறு எலலாஉலகஙகளுககுமாசுவரான பிரமமதேவாசொனன
ரஙகளெலலாவறறையமபெறறு மிருநதஸநதோஷமடைநது பிரம
வினல விடைகொடுககபபடட ஸுரபி உலகததைககாபபதறகாகத
னஸநததிகளை மிருதியாகஉணடுபணணித தனஉலகததில பிரவேசித
து பாரதனே! பிரமமாவே இவவாறுவரமளிததனல எலலாவற
றிறகுமமேல கோலோகம இருககிறது முதலிலிருநது உனககு
லலாவறறையும சொனனேன" எனருா

## நூறறுபபதினெடடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸுரபியின்ஸந்ததிகள்முதலியன)

யுதிஷடிரா, "முறகாலததில ஸூாயனுககும ஸுரபிககும
தலிலபிறநதஸநததிகள எவை? இதை எனககு விரிவாகசசொல
ும எனமனம பசுககளமேல விருபபமுறறிருககிறது" எனறு
கடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"ராஜனே! உலகததிறகுத தாயகளாயிருககும கோககளின
றநதபோகளை விரிவாககேள மஙகளததைததருகினற கோககளி
ல மூவுலகஙகளும வியாபிககபபடடிருககினறன ஆதிகாலததில
ுரபியிடமிருநதுஉணடானஸநததிகளை நான சொலலுகிறேன. நீ
வறறைககேள, அதனல, பெருமபுகழை அடைவாய உககிரமான
வமசெயயததொடஙகினஸுரபி தவமசெயது விளஙகுகினற ஒளி
ளள பதினெருபுததிராகளைப பெறறது அவாகள ருததிராக
ளனறு வேதததில துதிககபபடுகினறனா அஜைகபாத, அஹிாபுத்
ரியன, மிககபுகழபெறறதிரியமபகன, வருஷாகபி, சமபு, கபாலி, ரைவ்
ன, ஹரன பகுரூபன, சகதியுளளவனும உககிரனுமாகிய உககிரன,
ுநதஉககிரனுடைய புததிரனும மிககபுகழுமஒளியுமுளளவனுமான
சுவரூபனெனனும இபபதினெருருததிராகளை உனககுப பெயாக
ளாடு சொனனேன இவாகள மகாதமாககள, பெரியயோகிகள,
கிமையுளளவாகள; மிககபலசாலிகள, தேவாகளிலும பிரமமஜ
ஞானிகளிலும மிகசசிறநதஜனமமுளளவாகள இவாகளே உலகத
தில பிராமமணாகளுககு முதறகாரணமாகச சொலலபபடுகினறனா.
இநதபபதினெருருததிராகளும மூனறுலோகஙகளுககும ஈசுவராக
ளெனறு சொலலபபடுகினறனா இமமஹாதமாககள நூறறுவா சத

ருததிராகளெனறும சொலலபபடடிருக்கினறனா ஸுரபியானவ
பிறகு, பூமிதேவியெனனும முததகனனிகையைப பெறருள அந
பூமிதேவி வேணடினவறறையெலலாங கறககும பசுவாயிருநது பி
ணிகளைக காபபாறறுகிறுள ராஜனே! கோபராமமணனெனனும, ஒ
பிளளையையும ஸுரபிபெறறதாகச சொலலபபடுகிறது அதனு
ஸுரபியே கோககளுககும பிராமமணாகளுககும தாயாகசசொலல
படுகிறுள வரங்கொடுபபவரும, ஙாறுருதராகளின உதபததிககு
காரணமாயிருபபவருமான பதினெருருததிராகளை முதலில உண
பணணி, பிறகு, எலலாவறறிற்கும ஈசுவரனும, நவகரஹஙகளிற சி
தவனும, உலகஙகளாற கொணடாடபபெறறவனும, அமருதரூபியு
யாகஙகளுககும ஓஷதிகளுககும சுவைகளுககும தேவாகளுகக
உயிருககும முககியமான ஆதாரமாயுளளவனுமான சநதிரனெனனு
ராஜனைபபெறருள பிறகு, யோகமாாககததில நிலைபெறறிருகக
ஸ்ரீதேவி (செலவம) மேதை (புததி) கீாததி ஸரஸவதிதேவியெனனு
நாலு பெணகளைப பெறருள நினைதத உருவஙகளெடுககும அநத
சுரபி இநத ஸநததிகளைப பெறறபின சிறநதமஙகளகரமான கோக
ளெனனும தாயகளைப பெறருள புணயை மாயை, மதுசயோனி
சிவை, சீகரை, [1] ஸரிதவரை, ஹிரணயவாணை, ஸுப்கை, கவணி
பருசநி, குதாவதி, அஙகாவதி, கருதவதி, ததிக்ஷீரபயோவதி, அயே
கை, ஸுரஸை, ஸதயை, ரேவதி, மாருதி, ரஸை, அஜை, ஸிகஜை
சுததஜாமை, அதாரிணி, ஜீவை, பராணவதி, தனயை, சுதனை
தேனு, தனுவஹை, இநதிரை, ருததி, சாநதி சாநதபாபை, ஸரி
வரை இநத [2]நாறபததொருபெணகளும தேவலோகததிற பூஜிகக
பெறறபாககயசாலிகள மறுபடியும, ஸுரபிககுச சநதிரகிரணததுககு
தாமரைககிழஙகுககும ஒபபானநிறமுளளதும கழுததிலரதனமபோ
ஒளியுளளதும மாலைபோனற கழுததுசசதையுளளதும உயாந
கொணடையுளளதும சிறநத ஒளியுளளதுமான தக்ஷனெனறுபெய
பெறற அழகானரிஷபம பிறநதது ஸுரபியினஸமமததுடனமே
அது மகேசுவரருககுககொடியாகக கொடுககபபடடது நினைதத
ரூபமெடுபபவையும உயாநதவைபுமானபசுககள ஆதிதயாகளுககு
வஸுககளுககும விசுவேதேவாகளுககும சிறநதபுணணியமுணட

1 இரடடிததுவநதிருககிறது

2 முபபததுநானகுபெயாகளதாம மூலததிலுளளன, முனவரும ஸ்ரீ
தேவிமுதலியநானகையுமசோததும, 'ததிக்ஷீரபயோவதி,' எனபதை, 'த
வதி, க்ஷீரவதி, பயோவதி' என மூனருகபபிரிததும, 'ஸரிதவரை' இரண
டையுமதனிததனிகொணடும நாறபததொனருகவும கொளளலாம

ட்டிவரங்களை அளித்தன அதன்பிறகு, ஸுரபி திரும்பவும் தவஞ் ய்து பசுக்களைப் பெற்றது யுதிஷ்டிர! அந்தப்பசுக்கள் இந்திரன் தலான திக்பாலகர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன ஸுஷடுதை, லை, புகழ்பெற்ற ரோஹிணி, தேவர்கள் விரும்பத்தக்க ரூபமுள்ள மதேனு ஆகிய மேலேசொல்லப்பட்ட இந்நான்குபசுக்களும் நிரம் சிறந்து உலகங்களால் துதிக்கப்படுகின்றன முற்காலத்தில் தேவர் நும் அவற்றிற்குக்கன்றுகளாகப்பிறந்து உத்தமமான அமிருதத் த்க் குடித்தனர் ஸுரபியானது தேவர்க்கரசனும் மஹாத்மாவு ன இந்திரனுக்கு ஸுஷடுதையையும் யமனுக்குக் கபிலையையும் வரு னுக்கு ரோஹிணியையும் அரசனுக்குபேரனுக்கு ஸாவகாமத்தை னனும் காமதேனுவையும் கொடுத்தது சிறந்தரிஷிபோன்றவனே! வ்வாறு பெயர்பெற்ற இந்தஸுரபியின் ஸந்ததிகள் உலகங்களால் திக்கப்பெற்றவை இவற்றின்ஸந்ததிகளால் பூமி நிரப்பப்பட்டிருக் றது இவ்வுலகத்திலுள்ளசிறந்தவையெல்லாம் பசுக்களினால் உண் னவை ஸுரபியின்இந்தஸந்ததியை வரிசையாகப் பேரிடுச் சான்னேன் அரசர்க்கரசே! இன்னும் நான் உனக்கு என்னசொல்ல வண்டும்? சொல்" என்றார்

---

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தேவர்கள்கோக்களிடத்தில்வஸிப்பதுமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! அப்போது, ஸுரபிதேவிக்கு, கீர் தி லக்ஷ்மி ஸரஸ்வதி மேதைஎன்னும் சிறந்ததேவப்பெண்களால் பிறந்ததாகக்கேட்டேன் இவர்கள் கோக்களைவிட்டுப் பிரிந்திருப் வர்களா? அல்லது, அவைகளிற் சேர்ந்திருப்பவர்களா? எந்தத் தவர்கள் கோக்களை அடுத்திருப்பவர்களென்பதை எனக்குச்சொல் யும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"எந்தத்தேவதையைப் பசுக்கள் ஆச்ரயிக்கின்றனவோ அந்தத் தவதைக்குத்தான் தேவதையென்றுபெயரென்றும், தேவதையைப் றறியதுதான் தெய்வம் அதாவது அதிருஷ்டமென்றும் பிராமணர் ள் அறிகின்றனர் முற்காலத்தில் தேவர்களெல்லாரும்பிறந்தபோது தவேந்திரன் அமிருதத்துக்காக ஸுரபியினிடம்சென்று, 'தேவி ய! சுவைமிக்கதும் நன்மையைத்தருவதுமான அமிருதத்தை நீ

அனுகரகததினல் எனககுஅளிககவேணடும அதனல், எனக
அமரதவம (இறவாமை) வரவேணடுமென றுமபிராாததிககிறேன
என றுகேடடான அதறகு, ஸுரபி, 'தேவராஜனே! கனறுகி என
னுடையபாலைககுடி அதனல், அமரதவததையும இநதிரபததை
யும பெறுவாய விருததிராஜுககுபபகைவனே! போரில உனககு
பகைவரால துனபமுணடாகாது சகரனே! பிரபுவே! உனககு
பலமுணடாவதறகாக எனபாலைக குடிககககடவாய' என றுசொ
லலிறறு பிறகு, தேவேநதிரன அநதசசுரபியின முலையைககுடிதது
அமரதவததையும நலல உருவததையும சிறநதபலததையும அடை
தான அமிருதததைதககுடிததுஉதஸாகமடைநதபுரநதரன ஸுரபி
யிடமவநது, 'உனககு ஸுகமுணடாசககடவது நான உனதுபு
ரன உனககு எனனசெயயககடவேன? சொல' என றுகேடடான
ஸுரபி, 'புதரனே!, எலலாம நீ செயதாயிறறு ஸவாககததிறகு
செல தேவாகளனைவரையும காபபாறறு தேவாகளினபகைவ
களைக கொல நீ, ஸுகததைவிருமபினல கோககளையும பிராமமண
களையும அவமதிககலாகாது. கோககளுமபிராமமணாகளும விடு
பெருமூசசு தேவாகளையும வறறசசெயயும கோககளிடததிலு
பிராமமணாகளிடததிலும அனபுடன அவாகளுககு, 'ஸவஸதி (க்ஷே
மம)' எனகிறசபதததை நிதயமாகசசொலலுகிறவன பூமியிலு
ஆகாயததிலும ஸவாககததிலும வெறறிபெறறிருபபான உனக
இனனும எநதககாரியமிருநதாலும அதைச சுருககமாக எனனிட
சொல நான அதையெலலாம உனககுசசெயவேன இதை உண
மையாக உனககுசசொலலுகிறேன' என றுசொலலிறறு இநதிர
'ஓ! தேவியே! நான இநததேவககூடடஙகளோடு பசுககூடடங
ளிடததில நிதயமாகவஸிககவிருமபுகிறேனெனபதை உனனிடமசொ
லுகிறேன எனககு அனுகரகமசெயயககடவாய' என றுசொன
னன ஸுரபி, 'கௌசிகனே! கோககளினசரீரஙகள இதோ பிர
யக்ஷமாகவே காணபபடுகினறன எநதததேவதை எநதவிடததி
வஸிககவிருமபுகிறதோ அவன அநதவிடததில வஸிககலாம பசு
களின தேகமெலலாம மிகபபரிசுததமும பூஜைககுரியதுமானது ச
ரனே! உனககுளபபடிஇஷடமோ அபபடிசசெயயலாம உனக
ஸுகமுணடாகும' என றுசொலலிறறு அநதஸுரபியின அநத
சொலலைககேடடுத தேவேநதிரன எலலாததேவககூடடஙகளோடு
ஸுரபியினஸநததிகளை அடைநதான அவறறினகொமபிலும முக
திலும நாவிலும தேவேநதிரன இருநதான, எலலாததுவாரஙகள

மை வாயு இருந்தான ; காலகளில ஸபதமருததுககள இருநதனா, காணடையில ஸாவவியாபியான ருதாரும வயிறறில அகநியும மூலே ளில சிறநதஸரஸவதியும கோமயததில உலகததிலைவிருமபபபடும ஷமியும மூததிரததில கீாததியும கஙகையும பாலில அழியாத முதையும இருநதனா, வாயில சநதிரபகவானும ஹருதயததில பக ாஞனயமனும வாலில தாமதேவதையும உடமபுமயிாகளில யாக தலியகிரியைகளும கணகளில ஸூாயனும பூடடுககளில விததா ளும அசைவில காரியஸிததியும தவமும சகதியும இருநதனா. இவவாறு, தேவககூடடததாரெலலோரும பசுககளினதேகபாகஙக ளில நியமமாகஇருநதனா ஆதலால, கோககள பெரியதேவதைக ளாகப பிராமமணாகளால மநதிரிககபபடுகினறன உலகததிறகு ஈச ாாகளானதேவாகள சோநது கோககளிடததில வஸிககினறனா. கோககளவிருமபியவறறையெலலாம பிரமமதேவா முழுதுமசெயவா தாமராஜனே! நீயும சிறநதபகதியுடன கோககளைப பூஜிககககட பாய. உலகததில சிறநதபுணயமும சுததபபடுததுமஹோமதரவப மும பசுககளே ஸவாககததிலிருநது கீழேதளளிபபக்ஷிககபபட பருகுவமசததுரிஷி பசுககளினறுரையைஉடகொணடு திருமபவும யிரைஅடைநது பிறகு கோலோகததை அடைநதா" எனறுா

---

நூறறிருபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸுமித்ரர் பேனபரென்னும்பெயர் பெற்றது)

யுதிஷடிரா, "பேனபானனகிறபேருளளவா யாா? அவா முன னே எபபடி பக்ஷிககபபடடாா? இறநதவா எவவாறு பிழைபபிககப படடாா? அவா கோலோகததைசசாாநததெபபடி? மானிடலோக ததிலுளளவயவஸதைகளுககு அது விரோதம தெயவபலமினற மனிதாகளுககு இது கிடைபபது மிக அரிது இநதவிஷயததில எனக குப பெரியஸமசயம இருககிறது. அதை எனககு உரைககககட வீா" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பாரதனே! பருகுவமசததில ஸுமிதரரெனபவரைக கேள விபபடுகிறோம அவா எலலாவேதஙகளையும கிரமபஜிதி வானபாஸத சிரமததிலிருநது பெருநதவஞசெயதுகொணடு எபபோதும தப அனுஷடானததவறுமலிருநதாா. அவா விததையிலும அனுஷட

ஙகளிலும உணமையை அறிநதவா, தாமசாஸ்திரஙகள ஆததசா
திரஙகளெலலாவறறிலும தோநதவா, மூனறுகாலஙகளிலும "தவ
மல ஸநானமசெயபவா, மூனறுஸநதிகளையும தவறாமலஉபாஸனைசெ
பவா, பொறுமையுடன நியமாக அகநிஹோதரததையும ஜபஹோ
மஙகளையுமசெயது பிதருககளையும தேவாகளையும விருநதினாகளை
யும நியமததுடனபூஜிததுககொணடும உயிாநிறபதறகுமட்டும ' ஏதே
னுமகொஞசம ஆகாரமசெயதுகொணடும இருநதா திரிசிகரமென
னும மலை ஒனறிருககிறது ருததாாலஉணடாககபபட்டதும, ருலண
எனறுபுராணஙகளிலசொலலபபட்டதுமான ஒருநதி அநதமலையிலி
ருநது பெருகுகிறது. மேடுபளளமிலலாதபிரதேசமும பலவகை
புஷபஙகளநிரமபினதும காட்டிலுளள ஓஷதிகளும மரஙகளுமுளள
தும பலவகைபபறவைகளாலும மிருகஙகளாலுமசூழபபட்டதும ஈ
க்ளும கொசுகுகளும காககைகளும கழுகுகளும அணடாததும கறுத
தாபபஙகளுமபுறகளுமமிகுதியாகவுடையதும மிகக அழகியதும பிர
காசமானஒளியுளளதும எலலாவறறிலுமஉயாநதும ஏறறததாழவிலலா
லாமலுமகறுததுமிருககும யாகததிறகுஉரியமரஙகளினால மூடபபட்
டதுமான அவவாறறின்கரையில பிருகுவமசததுரிஷிகளினபரிசுதத
மானஆசிரமம முனனம இருநதது சிறநததவமுளளஸுமிதரனெ
னுமபிருகுவமசததுரிஷி முனனோாகளாகியபருககள அனுஷடிதத
வநத நலலநடையோடு அநதஆசிரமததில வஸிததா பரிசுததமான
தவமுளளஆஙகிரஸனெனுமஒருரிஷி காாகாலததின இரணடாவது
மாதமாகிய புரட்டாசிமாதததினபாவததில பரிசுததமான நியமத
துடன சாககரியெனனுமசிறநதபசுவை அவருககுத தானஞ்செய
தாா தாமததையேஇயறகையாகவுடைய அநதஸுமிதரா அநதப
பசுவைபபெறறுககொணடு ஊககததோடும சிறநதபகதியோடும'தமது
பெறறதாயைபபோல அதைக கவனிததாா நிணததரூபமெடுபப
தாகிய அநதசசிவபபுபபசு அவராலவளாககபபட்டு மிககவலிமையுள
ளதாகவும காட்சிக்கினியதாகவும வளாநதது, பககாரமபுகளவெளிப
பட்ாததுமமிககஅழகுளளதுமாயிருநதது முதுகின இருபுறஙகளும
நடுவுமகறுததுதும, தேனபோலசசிவபபுநிறமுளளதும, நுணணிய
ரோமஙகளினால அழகாகவும பருததும உயாநதுமிருககும உருவமும
மெலலியதோலும கறுததவாலும வெளுததமுகமும முலைகள ஏறறக
குறைவிலலாமலவட்டமாயிருககும மடியுமுளளதும, பினஉயாநது
முனதாழநததும, முளைகளபோலநெறிததகாதுகளும அழகானகண
களும நீணடதாகவும குட்டைககொமபுகளும சநதிலலாத புறகளும

ழததில சதைபருததுததொஙகும அலைதாடியுமுளளதும, அனபுளள
ம, மஙகளகரமானதும, எபபோதும அடககமுளளதும, மழமழப
ளளதும, நிரமபினபெருஙகுரலுளளதும், பிரம்மாவிஞலுணடாககப
ட்ட சிறநத கோலக்ஷணஙகளெல்லாம பொருநதினதுமாயிருககினற
நதபபசு அழகிஞலும ஒளியிஞலும இளமைபபருவததிலிருககினற
ணபோல விளஙகிறறு வலிமையுளளதும காட்சிககினியதுமான
பபசு ஒருவிருஷபததோடுபுணாநது உருவததில தமககுசசமமா
ருககும ஆணபெண இரணடு கனறுகளை ஈனறது அநதபபிருகு
மசததுமுனிவா இரணடுகனறுகளுடனும அநதபபசுவை வளாத
ா. அவவிரணடுகனறுகளும புணாநததஞல ஆயிரமமாடுகள உண
ாயின அரசாககரசனே! அநதபபசுககளும விருஷபஙகளும
னறோடொனறு சோநததஞல அனேகமாயிரமமாடுகள உணடாயின
வறறிறகுக கணககிலலை அவருடையஆசிரமமும அநதககாடுமுழு
மயும அநதககோககளிஞல, ஆகாயம மேகஙகளிஞலநிரபபபபடுவது
பால் நிரபபபபடடன [1] குலததிறகுததலைவனே! அநதமாடடுமந
தகளில சில தாமரைமலாநிறமானவை, சில பலாசமபூ நிறமா
வை, சில பொனனிறமானவை, சில சநதிரகிரகமபோனறவை,
ல வெளளிநிறமானவை, சில சிவநதவை, சில நீலநிறமும சிவபபு
றமும பழுபபுநிறமுமகலநதவை சில கறுததவை, சில கபிலவாண
ளளவை அவை இபபடிப பலநிறஙகளால விசிதரமாயிருநதன.
நதஸௌமிதரா பசுககளுககுப பலமுணடாககுவதிலேயே ஊககமுள
வராகிக கனறுகளிடமுளளபுதரவாஞசையிஞல பாலை உபயோகிப
லலை. அவவாறு பசுககளினநனமையையே பாாதது அவறறிறகுப
ணிவிடைசெயதுகொணடு கனறுகள ஊடடிஉமிழநததை ஆகார
ககொணடே அவருககு நீணடகாலமசெனறது அவா பசிதாகங
ளால களைததிருநதாலும, பசுககளுககுப பால அதிகமாயிருநததஞல
றுகள எபபோதுமகுடிதது உமிழநத மிகுதியான நுரையையே
டிததுககொணடிருநதாா யுதிஷ்டிர! அதஞல, அநதஸௌமிதரருக
ப பேனபா (= நுரையைசகுடிபபவா) எனறுபெயாஉணடாயிறறு

---

1 'குலயூதப' எனபது மூலம

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(உலகத்துக்கு உதவாமல்வளருவது தீங்கென்றறிந்த ஸுமித்ரர் பசுக்கள் அவரைக் கொல்லநிச்சயித்தது.)

நினைத்த உருவமெடுக்கும் (கோலோகத்துப்) பசுக்கள் அ-
கான லக்ஷணங்கள் பொருந்திய பெண்ணுருவமெடுத்து மகிழ்ந்
பாடிக்கொண்டு ஒருமடுவில் விளையாடின அந்தஸுமித்ரருடை
பசுக்கள் ஆச்சரியத்தினால் கண்களமலர்ந்து மானிடச்சொல்லா
'நீங்கள் யார்?' என்று அந்தஸ்திரீகளைக் கேட்டன அதற்கு, அ
தப்பெண்கள், 'நாங்கள் எல்லாநல்வினைகளின் சிறந்தபயனகளையு
பெற்றபசுக்கள் நாங்களெல்லாரும் பெண்ணுருவமெடுத்து நினைத்
படி ஸஞ்சரிக்கிறோம்' என்றுசொல்லின ஸுமித்ரர் பசுக்கள், 'கோ
களுக்குக் கோக்களே சிறந்ததெய்வம் கோக்களுக்குக் கோக்கே
முக்கியமானதஞ்சம் உங்களுக்கு இந்தப்புண்ணியப்பயனவந்த
எவ்வகை? அதை எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்' என்றுகேட்டன
அதற்கு அந்தப்பெண்கள், 'எங்களுடையஹவ்யகவ்யங்களாகி
பால்நெய்முதலான ஹவிஸுகளினால் தேவர்களும் பிதிருக்களும் அக
யும் பிராமமணர்களும் திருப்தியடைவிக்கப்பட்டனர் அப்படியே
எங்கள்ஸந்ததிகளினால் (உழவுத்தொழில்) எப்போதும் விருத்திசெ
யப்பட்டு வருகிறது ஆயிரக்கணக்கான ரிஷபங்கள் வண்டிகளிலு
பூட்டப்படுகின்றன இந்தநிரம்பினபுண்யங்களினால் நாங்களும் எ
கள்ஸந்ததிகளும் மிகவும்விரும்பத்தக்கதாகியகோலோகத்தை அடை
தோம் பசுக்களே! நீங்களெல்லாரும் உங்கள் கன்றுகளோடும் ரிஷ
பங்களோடும் (இம்முனிவரிடத்திலேயிருந்து உலகத்திற்கு யாதொரு
உதவியும் செய்யாமையால்) கீழேபோகிறவர்களென்றே நாங்கள்
ஞானக்கண்களினால் பார்க்கிறோம்' என்றுகூறினர் ரிஷியின்பசு
கள், 'அப்படியாயின், கோக்களுக்குக் கோக்களே மேலானதெய்வ
மும் மேலானதஞ்சமும் உங்களை நீங்கள்தாமே கரையேற்றவேண்
டும்? நாங்கள் உங்களை அடைக்கலம்புகுகிறோம் நாங்கள் என்ன
செய்யவேண்டும்? எப்படி நடக்கவேண்டும்? எப்படிக்கோலோகத்தை
அடைவோம்? எவ்வகையாக இகழப்படாமலிருப்போம்?' என்று
கேட்டன அதற்கு அந்தப்பெண்கள், 'ரந்திதேவனுடைய ஆயிர
வருஷகாலத்து ஸத்ரயாகம் நடந்துவருகிறது அந்தயாகத்தில

அவ்வரசனுக்குப் பசுக்களாகி உடனே செல்லுங்கள் அவனுக்கு பசுக்களாக உபயோகப்பட்டு யாகத்தினால் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்டு புண்ணியத்தைத் துணையாகக்கொண்டு சிறந்தகோலோகத்தை அடை வீர்கள்' என்றுசொன்னார்கள் அந்தப்பெண்களின் அந்தச்சொல்லை கேட்டஅந்தப்பசுக்கள் மனத்தில் உற்சாகங்கொண்டு அந்தயாகத்திற் குப்போக நிச்சயித்து மிக்கஆவலுற்றன 'அந்தஅரசனுடை யாகம் அப்படி தாமமாகநடக்கிறது இந்தஸுமித்ரர் யாகப்பசுக்களா உபயோகப்படும்படி நம்மைக்கொடார் ஸுமித்ரரால் அனுப்பப் படாமல் நம்மால் எவ்வகையிலும் போகமுடியாது' என்று அந்த பசுக்கள் பேசிக்கொண்டன அப்போது, அவற்றிலொன்று, 'இந்த ஸுமித்ரர் கொல்லப்படவேண்டும் இதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள் ளுங்கள் வேறுவிதமாக நாம் கோலோகத்தை அடையமுடியாது நாமெல்லாரும் ஒற்றுமையாக இந்தநிச்சயத்தைச் செய்யவேண்டும் என்றுகூறிற்று அந்தப்பசுக்கூட்டங்களில் அந்தஸுமித்ரர்செய் உபசாரத்தைநினைத்திருந்த ஒருபசுவாவது அவரைக்கொடும்பாவை லபாகமாட்டாமல்போயிற்று அப்போது தாமரைமலர்நிறமுள்ள வையும் சூரியகிரணத்திற்கொப்பான ஒளியுள்ளவையும் செம்பருத்தி பூப்போலச் சிவந்தகண்களுள்ளவையும் தசையில்லாமல் உறுதியான முகங்களுள்ளவையும் மேககர்ஜனைபோன்றசப்தமுள்ளவையும் ஒளியு றசிவந்தவையுமான கபிலைப்பசுக்கள் எல்லாப்பசுக்களின் முன்னிலை யிலும், 'நாங்கள் நன்றியைத்தூரத்தள்ளி அந்தஸுமித்ரரை கொன்றுவிடுவோம், ஸந்தேகமில்லை எங்களுக்கு நீங்கள் என்ன மேன்மையைச்செய்வீர்கள்?' என்றுகேட்டன அதற்கு, மற்ற பசுக்கள், 'கபிலைப்பசுக்களே! நீங்கள் எல்லாநிறப் பசுக்களினு முதன்மையாவீர்கள் ஒருகபிலையைக்கொடுப்பவன் நூறுகோதான தின் பலனைப்பெறுவான்' என்றுசொல்லின பசுக்களின் இந்த சொல்லைக்கேட்டுக் கபிலைகளெல்லாம் மனமகிழ்ந்து பருகுவமசத்த ரான ஸுமித்ரரைக் கொல்வதற்கு நிச்சயம்செய்தன

---

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோமாதாக்கள் ஸுமித்ரரைக் கோலோகத்துக்குக் கொண்டு போனதும், ஸுமித்ரர்பசுக்கள் அவருடலை நசுக்கியதும்)

பாபபத்தற்கழுகுள்ளவர்களும் நினைத்தபடி சஞ்சரிப்பவர்களு மாகிய பசுத்தாய்களென்னும் கோலோகதேவதைகள் அந்தஸுமித்ரர்

செய்தனன்றியை நினைத்து அவரிடம் வந்து அந்தரிஷியைப் புகழ்ந்து, 'ஓ! மகரிஷியே! நாங்கள் கோலோகத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம். ரிஷபங்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் தாயமார் உமக்குத் தெரியுமா? மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கிறோம் நீர் வேண்டுகிறவரத்தைக் கேளும் நீர் பசுக்கள் விஷயத்தில் உயர்ந்த நல்ல எண்ணத்தை எக்காலமும் செய்திருக்கிறீர்' என்று கேட்டனர் ஸுமித்ரர், 'சிறந்தவர்களான கோமாதாக்கள் மனத்தில் மிக்க அன்புடன் எனக்கு வரமளிக்க வந்து நிற்பதனால் நான் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றேன், ஆனந்தமடைந்தேன் எனக்கு இப்போதிருப்பது போலவே எப்போதும் கோக்கூட்டத்திலேயே பக்தி இருக்கவேண்டும் கோஹத்தி செய்பவரும் பிராமணத்வேஷிகளுமான மனிதர்கள் கெடக்கடவர்' என்று கேட்டார் அதற்குக் கோமாதாக்கள், 'ஓ! ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! நீர் கேட்டது அப்படியே ஆகும் உமக்கு நன்மையையும் எங்களுக்குப் பிரியத்தையும் சொல்லுகிறீர் ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! எங்களுடன் கோலோகத்திற்குப் போகலாம், வாரும்' என்று சொன்னார்கள் ஸுமித்ரர், 'நீங்கள் விரும்பின இடத்திற்குச் செல்லுங்கள் என் அன்புள்ளவையும் ஆதரவுற்றவையுமான இந்தப் பசுக்களை விட்டுப் போக நான் கருதேன்' என்று சொன்னார் அவருடைய சொல்லையும் கபிலைகளின் மிக்க கொடிய சொல்லையும் கேட்ட அந்தக் கோமாதாக்கள் அந்தப் பராக்கிரமவ ரிஷியைத் தூக்கி ஆகாசத்தில் கொண்டுபோயினர் அவர்கள் தங்கள் யோகசக்தியினால் ஸுமித்ரரின் தேகத்தை அங்கேயே வைத்து ஆத்மாவைப் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு போயினர் பிறகு, அவர்கள் கபிலைகளின் எண்ணத்தையும் அதற்காகத் தாங்கள் கோலோகத்திற்கு அவரைக் கொண்டு போனதையும் அவருக்கு உரைத்தனர் அதன் பிறகு, கபிலைகள் அவ்விடத்தில் அவருடைய தேகத்தைக் கண்டு பிராணனை தவறாமல் கொம்புகளாலும் குளம்புகளாலும் அதை நசுக்கின, ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அந்தப் பராக்கிரமவ தேகத்தைப் பல துண்டுகளாகச் செய்து மற்றப் பசுக்களிடம் சென்று நடந்ததையெல்லாம் தெரிவித்தன அதன் பிறகு, பூமியில் சஞ்சரிக்கும் பசுக்கள், கோமாதாக்களினால், 'பிரமஹத்தி செய்த உங்களுக்கு உடனே முகம் அசுத்தமாகக் கடவது' என்று சபிக்கப்பட்டன ராஜனே! கோமாதாக்களும் இவ்வாறு நன்றி மறவாதவர் அவர்களால் ரிஷியும் கோலோகத்தை அடைந்தார் பசுக்களும் விடுவிக்கப்பட்டன

---

## நூற்றிருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ரந்திதேவனுடைய ஸத்ரயாகத்துக்குக் கோக்கள்சென்று உபயோகப்பட்டது முதலியன)

அந்தப்பசுக்கள் சிறந்தஞானமுள்ளரந்திதேவன் யாகத்திற்குச் சென்று மகரிஷிகளின் முன்னிலையில் தங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டன. அப்போது ரந்திதேவனென்னுமரசன் பரிசுத்தனாகிப் பக்தியோடு கைகூப்பி அந்தப்பசுக்களுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து, 'வந்த காரியம் என்ன?' என்றுகேட்டான். அந்தப்பசுக்கள், 'அரசர்க்கரசனே! உன்னுடையஇந்தஸத்ரயாகத்தில் எங்களை உபயோகிக்கும்படி வேண்டுகிறோம். நாங்கள் யாகபசுக்களாகும்படி அநுக்கிரகிக்கக்கடவாய்' என்றுகூறின. ரந்திதேவன், 'பசுக்களைக்கொல்வதற்கு நான் சக்தனல்லேன். நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் உங்களைக்கொன்று நான் என்னைக்கரையேற்றுவதெப்படி? கோக்களே! உங்களைப் பசுக்களாகஉபயோகப்படுத்தி உங்களையும்ஸ்வர்க்கத்திற்சேர்த்துத் தவத்தினால் தன்னையும் கரையேற்றத்தக்கவன் எவனோ அவனிடம் செல்லுங்கள்' என்றுசொன்னான். கோக்கள், 'அரசனே! தர்மாத்மாவும் தவமுள்ளவனுமாகிய நீதான் எங்களைக் கரையேற்றுந்திறமையுள்ளவனென்று கேள்விப்பட்டோம். அதனாலேதான் வழிவந்தோம்' என்றுகூறின. ரந்திதேவன், 'இவ்வாறு என்ஸத்ரயாகத்தில்பசுவாவது உங்களுக்குவிருப்பமாயிருந்தால் நான் ஓர்உடன்பாடுசெய்துகொண்டு உங்களை அக்நியில் ஹோமஞ்செய்வேன். உங்களில் ஏதாவது ஒருபசு ஒருகால் யாகத்தில் உபயோகப்படுத்த இஷ்டமில்லாமலிருந்தால் அப்போதே கோஸத்ரயாகம் பிறகுநடவாமல் முடிந்துவிடவேண்டும்' என்றுசொன்னான். கோக்கள், 'மகாராஜனே! நீ எங்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியே நடக்கட்டும். எப்பொழுது பசுக்கள் இஷ்டப்படவில்லையோ, அப்பொழுதே ஸத்ரயாகம் முடிந்துபோகலாம்' என்றுசொல்லின. அதன்பிறகு, புத்திசாலியானரந்திதேவனுடையகோஸத்ரயாகம் நடந்துவருகையில், பலிகொடுப்பவர்களால் நாள்தோறும் அநேகமாயிரம்பசுக்கள் உபயோகிக்கப்பட்டன. வேந்தனே! இப்படி அநேகவருஷங்கள் கடந்தன. கொல்லப்பட்ட பசுக்களுக்குக் கணக்கில்லை. கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! ஆயிரக்கணக்கானபசுத்தோல்களின்குவியல்கள் மலைகள்போலவும் மேகங்கள்போ

யும வெகுவாகக குவிநதன அநதககொழுபபினஜலம பெருக ஒரு மஹாநதி உணடாயிறறு இபபொழுதும அது பூமியில சாமணவதி யெனறுபெயாபெறற சிறநதநதியாயிருககிறது பிறகு, ஒருகால, ஒருபசு துயரததுடன தனகனறைஅழைததது, 'குழநதாய ! வா, முலை குடி, பினபு பசியினால கஷடபபடாதே நான கொலலபபடடால நிசசயமாக நீ மனாகுனறி வருததபபடுவாய இநதசசணடாளாகள ஆயுதஙகளோடு எனனைக கொலலவருகிறாாகள' எனறது மகா ராஜனே ! மானிடசசொலலாக அநதபபசுவினால சொலலபபடடவாக கைககேடடு ரநதிதேவன உடனே அதை நிறுததினான ராஜஸரே ஷடனே ! உடனே அவன அநதககோஸதரததை முடிததான அநத யாகததிலவிடுபபடடு ஓடடபபடடமறறபபசுககள தமதமஇடமசோந தன அநதமகாதமாவான ரநதிதேவனுடையயாகததில பிராமமணா களால புரோக்ஷிககபபடடுக கொலலபபடடபசுககள கோலோகத தைச சோநதன ராஜரிஷியாகிய ரநதிதேவனும சாஸதிரபபடி யாகத தைசசெயது அதனால தேவேநதிரனுடையசிநேகததையும நிலையான ஸவாககலோகததையும அடைநதான பேனபரெனனுமஸுமிதரரிஷி மேலுலகமாகியகோலோகததில அனேகவருஷகாலம மகிழநதிருந தாா மிசசமானபசுககள காடடிலதிரிநதன பேனபருடைய இநதச் சரிததிரததையுமகிருஷணதவைபாயனராலசொலலபபடடதும புணய மும பரிசுததமுமானபசுககளினமகிமையையும உனககுசசொன னேன பாதஸரேஷடனே ! பகவானனாராயணனும பெருமபுகழ பசுககளிடததிலிருபபதைககணடுதான அவறறிறகுபபணிவிடையை யும சிறநதபகதியையும செயதாா அரசாககரசே ! பாரதனே ! ஆத லால, நீயும பசுககளைப பூஜிககககடவாய கெளரவஸரேஷடனே ! பிராமமணாகளுககு எபபோதும கோதானமசெயவாயாக" எனறாா

---

## நூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பசுக்களின் சிறப்பைப்பற்றி வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! மகானுபாவரே ! உலகததிலுள்ள பரிசுததஙகளுககும பரிசுததமும பூஜிககபபெறறவறறுள மிகசசிறந ததுமான பெரியவிரதமஎதுவோ அதை எனககுசசொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானாா

"இந்தவிஷயத்திலும் பிதாவும் புத்ரருமாகிய வ்யாஸருக்கும் சுக-
க்கும் நடந்தஸம்பாஷணமாகிய ஒருபழையஇதிஹாஸம் கூறுகின்ற-
ர். தானதர்மங்களில் ஆசையுள்ளவரும் மோக்ஷதர்மத்தை அடைந்-
ருப்பவருமானசுகரானவர், ஸ்நானஞ்செய்து ஜபமுதலானகடமை-
ளைமுடித்துக்கொண்டு சிறந்தநியமத்துடன் ரிஷிகளிற்சிறந்தவரும்
ரிசுத்தாத்மாவும் வழுவில்லாதவரும் பரம்பரையாகவந்த ஆசாரங்க
ளின்விசேஷங்களையறிந்தவரும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களின் விஷயங்களி
ழுதேர்ந்தவரும் யாருக்குந்தெரியாத உண்மையைக்கண்டவரும் தம-
ந்தையுமான வ்யாஸரைத் தலைவணங்கிப் பின்வரும் கேள்வியைக்-
கேட்கலானார் 'ரிஷியே! அனேகவிதமான வெவ்வேறுதானங்களைப
ற்றிப் பலமுறை சொல்லுகிறீர் பெரும்பயனையும் கீர்த்தியையும்
ண்ணியத்தையும் தருவதாகிய பரிசுத்தமான தானம் எது? மனிதன்
யரங்களைக்கடப்பதும் நல்லலோகங்களையடைவதும் எதனால்? இவ்-
லகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் பெருமையையடைவது எதனால்?
ாகத்தைநடத்துகிறவர் யார்? யாகம் எவர்களிடத்தில் பயன்படுகி
து? யாகமென்பது யாது? யாகத்தைச்சிறப்பிப்பது எது? யாகங்
ளிற்சிறந்த யாகம் எது? இதை நீர் எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்' என
ர். தெரிந்துகொள்ளவிருப்பத்துடன் வணங்கிநிற்கும் சுகருக்கு,
வத்துக்கிருப்பிடமாகிய வ்யாஸமுனிவர் கோக்களின்சிறப்பைச்
சொல்லலானார்.

'இவ்வுலகத்திலுள்ள தனத்தையும் புகழையும் ஆயுளையுங்
காட்டுப்பதும் கேட்பதற்கினியதும் சுத்தங்களிலுஞ்சுத்தமும் மங்
ளங்களிலும்மங்களமும் பாவங்களெல்லாவற்றையும் போக்குவதும்
ாதோ அதை நான் தொகுத்துச்சொல்லுகிறேன், கேள். புண்ணிய
ானகாட்சியுள்ளகோக்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ள அசையும்பொருள்
சையாப்பொருள்களையெல்லாம் ஆகரமித்துக்கொண்டு கோலோகத்
திலிருக்கின்றன அவை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எல்லாஉலகத்
துக்கும் தாய்கள் ருத்ரர்களுக்கும் ஸாத்யர்களுக்கும் அவைகளே
தாய்கள் பிரமதேவருடைய ஸந்ததியில் முதலிற்பிறந்தவையான
கோக்கள் ருத்ரர்களுக்குத்தாய்களாகவும் ஆதித்யர்களுக்குஸகோ
ரிகளாகவும் வஸுக்களுக்குப்பெண்களாகவும் சொல்லப்படுகின்
ன் பசுக்களுக்குத்தலைவன் சூரியன், ஏழுமருத்துக்கள் வாலைச்
சேர்ந்தவர், அரசனாகியவருணன் ஐசுவரியம் விசுவர்களென்னுந்
தேவர்கள் பசுக்களை நடத்துகிறவர்கள் இவ்வாறு தேவர்களாற்பூஜிக்
ப்பட்ட தாய்களாகிய பசுக்களை அறியும் பிராமமணன் பிரமலோகத்
தையும் கோலோகத்தையும் திண்ணமாகஅடைவான் உலகங்களுள்

சிறநததும உயாநதகதியுமானகோலோகததைவிருமபுகிறவன செய கையினுலும எணணததினுலும சொலலினுலும கோககளை அவமதிகக லாகாது பிரமமாவினுல உணடாககபபடட இநதப பரிசுததமான அறிவைஅடைநதிருபபவன கோககளைக காலினுலஉதைககவும தடி யினுலஅடிககவும கையினுலகுததவுமாகாது கோமாதாககளினவம சததைசசோநதவையாகிய பசுககளினநடுவிலும கொடடிலிலும மனி தன தெரிநது மலமூததரஙகளை விடலாகாது கோககள பரிசுதத மானவை, சநதனமபோலக குளிாநததேகமுளளவை, சநதிரகிரணம போனற நிறமுளளவை, சாநதமும அழகுமானவை, குஙகிலியவாசு னையுளளவை நதிகள கடலிலபிரவேசிபபதுபோல எலலாததேவா களும பசுககளிடததில பிரவேசிததிருககினறனா தேவலோகமும ஆசாயமும கோககளின அனுககிரகததையே அனுபவிககினறன அக னியில தயிரைஹோமமசெயதும தயிாகொடுததுஸவஸதிவாசனமசெய விததும தயிரைததானஞசெயதுமதயிரைசசாபபிடடுககொணடுமஇரு பபவன கோககளின அனுகரகததைபபெறுவான அககினியிலநெயயை ஹோமஞசெயதும நெயயினுலஸவஸதிவாசனமசெயவிததும நெய யைததடவிககொணடும நெயயைக குடிததுககொணடுமிருபபவன கோககளின அனுகரகமபெறுவான கோககள ஜீவனுககாதாரமான வை கோககள தானததிறகுச சிறநதவை புணணியஙகளைககாப பவையும நலலபலனைகொடுபபவையுமான அநதககோககள பற றுளளனமேல அனுகரகமசெயயககடவன எநதபபரிசுதததினுல தேவாகள இவவுலகததைவிடடு ஸவாககலோகமசோநதனரோ பரி சுததஙகளிலும பரிசுததமான அநதககோககள எனதலைமேலிருககின றன [1] விளையாடடுககும மனமகிழசசிககும ஸதிரீபோகததுககும உரியனவாக மூவுலகஙகளிலுமிருககும வீணைகளும மிருதஙகங களும பணவஙகளும பசுககளின அஙகஙகளில இருககினறன பசுக களகாணபபடாதஇடததில தேவாகளும இராா, அகனிஹோததரஙக ளும யாகஙகளுமகடவா பசுககளினபாலும தயிரும நெயயும சுவை களுளஉயாநதசுவைகள கோககள அமருதததிலிருநது உணடா னவை அமருதததினுலதான மூவுலகஙகளும ஜீவிததிருககினறன ஒருமாதமகிரமபினகனறுளளதும விருமபததகக குணஙகளுளளது மாகிய பசு மிகவுமபரிசுததமானது, காமஙகளுககுத தலைமையானது அதுவே ஸரஸவதி இநதபபிராணிகளனைததும அதனிடம [2] கோக

[1] பசுககளினுல செலவமபெறறவாகளுககே இவையெல்லாம அமையு மெனபது [2] அதனுல ஜீவிககினறன எனபது

ப்பட்டிருக்கின்றன அந்தப்பசுவே புண்யங்களுக்கும்முதல், எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மைக்குமாயிருப்பது தாங்குகின்றவையும் பாவத் தைப்போக்குகின்றவையும் புண்ணியத்தைத்தருகின்றவையும் பிராணி களை உற்பத்திசெய்கின்றவையும் விருத்திசெய்கின்றவையுமான கோக் ள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் என்னைக் காக்கக்கடவன' என்னும் கோமதி மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பிராம்மணர்கள் யாகத்திற்குத் ாயானபசுவைக் கன்றுடன் யாகத்தின்ஹவிஸைக் கொடுப்பதற்கு ழைக்கின்றனர் இதுதான் அங்கங்களோடும் உபாங்கங்களோடும் டிய அழியாதயாகம் வேதங்களும் உபநிஷத்துக்களும் பசுக்களின் டிவங்களாயிருக்கின்றன குழந்தாய்! கோக்களைப்பற்றிய இந்தச் றந்தவிஷயத்தை நான் சொன்னேன் இதைப் பிராம்மணர்ஸபையி ல்லாம் எப்போதும் நியமத்துடன் சொல்லவேண்டும் இதைக் கேட்பவனும் நான்சொன்ன சிறந்தலோகங்களை அடைவான் மன கிழந்துகேட்பிப்பவனும் அவ்வுலகங்களை அடைவான் பிராம் ணன் இந்தப்பரிசுத்தமான கோமதியென்னும் மந்திரத்தைச்சொல் த் தினந்தோறும் பரிசுத்தமான ஒவ்வொருபசுவைத் தானஞ்செய் ால் அதன்பலனை முழுதும் அடைவான் பசுவில்லாவிடின் எல்லா றையும் பரிசுத்தஞ்செய்யும் சிறந்த எள்ளைப் பசுவுக்குப்பிரதியாகக் கோமதி மந்திரபூர்வமாகத் தானஞ்செய்யவேண்டும் ஒவ்வொரு ளும் சிரத்தையோடு கோமதிவித்தையைவிடாமல் படித்து ஆசாரங் வறாமலிருப்பவன் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான். கோமதியைஜபித்து நெய்யை உடம்பில்தடவிக்கொண்டும் உட்கொண் ம் பசுவின்சாணியைத்தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்துமிருப்பவன் எல் ாப்பாவங்களிலுமிருந்தும் விடுபடுவான் கோமதியை மனத்தினால் ஜபிக்கவாவதுவேண்டும் தினம் அதை ஜபிப்பது கடமை கோமதி யைப்படியாமல் நாளை வீணுக்மாத்திரம் செய்யலாகாது கோமதியை ஜபித்துத்தான் தேவர்கள் தேவத்தன்மையை அடைந்தனர் கோமதியினாலேதான் ரிஷிகள் ரிஷித்தன்மையையும் மற்றுமுள்ள எல்லாமேன்மைகளையும் அடைந்தனர் கோமதியைப் படித்தால் சிறையிலிருப்பவன் சிறையிலிருந்து விடுபடுவான், கஷ்டத்திலகப் பட்டவன் கஷ்டத்திலிருந்துவிடுபடுவான் அவன் சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்திருப்பான் [1] இது முழுதும்பரிசுத்தமானது இது சிறந்ததவம் கேட்பவர்களுக்கும் இதுவே எப்போதும் சுத்தஞ்செய்வது. புத்ரனை விரும்புகிறவர்களும் தனத்தை விரும்புகிறவர்களுமான மனிதர்கள்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

விருமபினதை அடைவா வழிநடையில கோமதியைப படிபபவ
திருடாகளிடததினினறும பகைவாகளிடததினினறும விடுபடுவான
கோமதியைபபடிபபவன பகைகளைததொடாநதுவரும யுததஙகளி
கொலலவநதவாகளையும உடனே ஜயிததுவிடுவான ' எனறா

நூறறிருபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வியாசருக்தும் சுகருக்தும் சம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

சுகா, ' பிதாவே ! க்ஷததிரியாகளும சூததிராகளும மநதிர
தவறினபிராமமணாகளும கபிலைபபசுவை அடுககினறனரே, அ
ஏபபடி ?' எனறுகேடக, வயாஸா சொலலலானா

'க்ஷததிரியாகளும சூதராகளும மநதிரமிலலாத பிராமமணாகளு
கபிலையை அடுததிருபபதன நிசசயததைச சொலவேன உலகததி
பசுககளுள கபிலைகள உததமமானவையெனறு நினைககபபடடிரு
கினறன அவறறைத தானஞசெயபவனும முறைபபடிஉபசரிபப
னும ஸவாககததைஅடைவா தடியினலாவது காலினலாவது கபி
லைபபசுவைததொடுகிறவன தொடடமாததிரததிலேயே நாகததிற்கு
ஆளாவான கபிலையை மநதிரததோடேயே பிடிககவேணடும, ம
திரததோடேயே விடவேணடும, மநதிரமிலலாமல பிடிபபவன புழு
வாகபபிறபபான தேகததின மாமஸதானஙகளில அடிபபடடப
நோயினல ஓடமாடடாமல எததனை அடிகள நடககுமோ அததனை
உலகஙகளில, (அதைஅடிததவன) கிருமியாகபபிறபபான பசுவின
ரததம எததனை துளிகள பூமியிலவிழுநதனவோ அததனை ஆயிரம வரு
ஷஙகள (அதைவிழசசெயதவன) நாகததிலிருககவேணடும கபிலையை
மநதிரததினலேயே பிடிககவும விடவும வேணடும ஸமாததனே
மநதிரமிலலாமல பிடிககபபடடால அது இருளில அமிழததிவிடும
[1] புததிமயஙகிக கபிலையைககொணடு ஜீவிககிறமனிதாகள அனேக
ஆயிரம வருஷஙகள நாகததிலவிழுநதிருபபா எநதபபிராமமணா
கள மநதிரததுடன கபிலையைபபிடிககினறனரோ அவாகள இவவுல
கததிலும சநதோஷமடைவா, பினனும குறறமறற உலகஙகளை
அடைவா கபிலைபபசுவை விதிபபடி உபயோகிககாதவாகளைச சூத
ராகளெனறறி' எனறா

---

1 ஒருசொல விடபபடடது

நூறறிருபததாருவது அதயாயம

## தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி.)

சுகா, 'ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! அநேக நிறஙகளுளள பசுககளில
பிலைகளமட்டும எலலாவறறிலும சிறபபை அடைநததேன?'
னறு கேடக, வயாஸா சொலலலானா
'புத்ரனே! கபிலைகள பசுககளிலசிறநதவையானதையும
பிலவாணமானதையும மனிதாகளபூஜிககததககவையானதையும
கேள முனனா அகநிபகவான தேவாகளைவிடடுவிலகிபபோனு
னனறு நாம கேடடிருககிறோம அவன கோககளிடமசெனறு,
சரணுகதாகளைக காபபவாகளே! உஙகளைசசரணமடைநத என
னத தேவாகளுககுத தெரியாமல மறையுஙகள' எனறுகேடடுக
கொணடான அதறகு, அநதபபசுககள சோநது, 'ஓ! அகநியே!
னவரவு நலவரவு இஙகே எஙகளாலமறைககபபடட நீ தேவா
ளால காணபபடாய' எனறுசொலலின பிறகு, தேவாகள அக
யைக கணடுபிடிபபதறகாகத திரிநதனா, கோககளிடததில
அகநி மறைநதிருபபதை அறிநது உடனே அவறறினிடமசெனறு,
பசுககளே! உஙகளிடததில அகநி இருககிறுனே, ஹோமஙகளை
கிபபவனுகிய அகநியை வெளிபபடுததுஙகள உலகஙகளை நீங
ள கெடுககலாகாது' எனறு கேடடுககொணடனா பசுககள,
அபபடியே ஆகடடும' எனறு ஒபபுககொணடு அகநியைககாண
ிததன அநததேவாகள அகநியைபபெறறுச் சநதோஷம
அடைநது உடனே அகநியைபபாாததது, 'நீ கோககளுககு அனுக
கிரகம செயயககடவாய' எனறு ஏவினா எநதபபசுககளின
தேகஙகளில அகநி இருநததோ அநதபபசுககள கபிலநிறததை
யும எலலாபபசுககளிலும மேனமையையும அடைநதன அவறறி
னுல உலகததிறகுசசிறநதபலனையும அகநிபகவான அளிததான.
ஆதலால், எலலாநிறஙகளிலுமசிறநத கபிலநிறமுளளகோவை,
ஆசையிலலாதவனும நியமமுளளவனும அகநிஹோதரமதவருத
வனும வேதமோதினவனுமான பிராமமணனுககுக கொடு.
கோவானது சிஷ்டனுககுக கொடுககபபடடால அதனதேகததில்
எததனைரோமஙகள இருககினறனவோ, அததனையுகஙகள கொடு
பபவாகளையும வாஙகுகிறவாகளையும பரிசுததமாகச செயகிறது'
எனருா.

---

M ௫எ

### நூறறிருபததேழாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

சுகா, 'எநத எநத இடஙகளில கபிலநிறமிருபபதனு கபிலை எனறறியலாம? முனனா அதறகு ரிஷிகளால காண படட லக்ஷணஙகள எவை?' எனறுகேடக, வயாஸா சொல லாா

'குழநதாய! 1 கோககளுள கபிலையை அறியுமவகையை கேள கணகள, 2 கொமபுகள, குளமபுகள, விருஷணம, காதுகள மூககு இநத ஆறிடஙகளிலும கபிலநிறமுளளவை அறுவகை கபிலைகளெனறு சொலலபபடுகினறன மேறசொனனலக்ஷண களில ஒனறுகாணபபடடாலும அதைக கபிலையெனறறியவேண மெனறு அறிஞா சொலலுகினறனா கணணிலகபிலநிறமுளள அகனியைசசோநதெனறும குளமபில கபிலநிறமுளளது ருத ரைசசோநதெனறும கழுததில கபிலநிறமுளளது விஷணுவை சோநதெனறும மூககில கபிலநிறமுளளது ஸூரியனைசசோந தெனறும காதில கபிலநிறமுளளது வஸநதனைசசோநதெ றும விருஷணஙகளில கபிலநிறமுளளது காயதரியைச சோந தெனறும அவறறினகாரணஙகளுககுத தககபடி அறுவகை உ பததிகள சொலலபபடுகினறன கோககளும பிராமமணாகளு காயதரியும ஸதயமும வஸநதகாலமும பொனனும ஒருகா ணததிலிருநது உணடானவை கணணில கபிலநிறமுளளகோவை 3 வணடியிறகடடினனும கறநதாலும ஒருவன பாவஞசெயதவ வான அவன நரகததில நீணடகாலமிருபபான, நரகததிலிருந விடுபடடபின விலஙகாகபபிறபபான, மானிடபபிறபபை அடை யுமபோதும பிறவிககுருடனுகப பிறபபான, கொமபுகளில கபி நிறமாயுளளகோவை வணடியிறகடடினனும கறநதாலும ப முறை பிறககையிலும விலஙகுஜாதியிலேயே பிறபபான, குளம களிற கபிலநிறமுளளகோவை வணடியிறகடடினனும கறந

---

1 பசு காளை இரணடுககும பொதுபபெயா

2 முன சொனனவறறுககும பின சொனனவறறுககும சில வே பாடு உளளன

3 கூலிககாக வணடியிற கடடுவதும விறபதறகாககறபபதும பா மெனறு முழுதும அறிக

லும அநத இழிவானமனிதன ஏழையாய முடிவில்லாத இருளில முழுகுவான வாசில கபிலநிறமுள்ளகோவை வணடியிறகட்டினு லும கறநதாலும எபபோதும தஙக இடமறறவனாயிருநது புழு வாயபபிறபபான காதிறகபிலநிறமுள்ளகோவை அறிநதும அதைககொணடு பிழைககும இழிவான மனிதன, ஆயிரககணக கான பிறபபுககளால சுததமடைநதபின மானிடப பிறபபை அடைநதாலும, சணடாளனமுதலான பாவஜாதிகளிற பிறப பான மதிகெடடூமகிற கபிலநிறமுள்ள கோவைக கொணடு பிழைபபவன அநேகமாயிரம வருஷஙகள விலஙகாகப பிறப பான, மானிட ஜனமமெடுதத பினனும நோயபிடிததும பிததுப பிடிததும சகதியறறுமிருபபான கபிலைகள தேனபோலவும நெயபோலவும நனமணமுள்ளவையெனறு சாஸதிரஙகளில சொல லபபடுகினறன அவறறைககொணடு ஜீவிபபவன திரியகஜாதி யிற பிறபபான, தாவரமாகவும பிறநதபின மானிடஜனமமடை வனாயின இழிநத வாணததிலும இழிநதகுலததிலும பிறநதும அறப ஆயுளுள்ளவனாயிருபபான எநதபபாபிகள கபிலமாட டைக கோபிதது வணடியிழுககச் செயகினறனரோ அவாகள மகாபபிரளயம வரையில நரகஙகளில கிடபபார' எனறு சொன னார்" எனறார

---

## நூறறிருபததெட்டாவது அததியாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸ்ரீதேவிக்கும் பசுக்களுக்கும் ஸம்வாதமும், ஸ்ரீதேவி கோமூத்ர கோமயங்களில் வஸித்ததும்)

யுதிஷ்டிரா, "பசுககளின சாணததில லக்ஷமி இருககிறு ளெனறு கேளவிபபட்டிருககிறேன இதில எனககுப பெரிய ஸநதேகம இதைபபறறித தெரிநதுகொள்ள விருமபுகிறேன" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானார்

'பரதஸ்ரேஷ்டனே! அரசனே! இநதவிஷயததிலும கோக களுடன திருமகளுககு நடநத ஸமவாதமாகிய இநதப பழைய இதிஹாஸததைக கூறுகினறனர் ஸ்ரீதேவியானவள அழகான வடிவம எடுததுககொணடு இவவுலகததில பசுககளினிடையில புகுநதாள அவளுடைய அழகின சிறபபைககணடு அநதபபசுக கள வியபபடைநது, 'ஓ! தேவியே! உன அழகுககுநிகா பூமியி

விலலை நீ யார? எஙகிருநது வருகிருய? சிறநத பாகயமுள
வளே! உனனுடைய அழகின சிறபபிஞல நாஙகள ஆசசரிய
அடைநதோம நீ யார? எஙகே செலலபபோகிருயெனறு நா
கள உனனைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிரேம பொனனிறமா
வளே! இவறறையெலலாம எஙகளுககு உணமையாகச சொ
லககடவாய' எனறுகேடடன அதறகு, ஸ்ரீதேவி, 'உஙகளுக
ஸுகமுணடாகடடும நான உலகததிஞல விருமபபபடு
ஸ்ரீ எனறு போபெறறவள அஸுராகள எனஞல விட
படடததான அநேக வருஷகாலம கெடடுபபோயினா எ
ஞல அடையப படடததான தேவாகள நெடுஙகாலமாகச ச
தோஷபபடுகினறனா இநதிரன, சூரியன, சநதிரன, விஷ்ணு
ஜலம, அகநி, ரிஷிகள, தேவாகள எலலாரும எனஞல அனுகக
கிககபபடடததான விளஙகுகினறனா கோககளே! எவாகளிட
நான பிரவேசிபபதிலலையோ அவாகள முழுதும கெடுகினறனர
தாமாாதத காமஙகளெனனும மூனறு புருஷாாததஙகளும என
ஞல அனுககிரகிககபபடடத தான ஸுகததைத தருகினறன
கோககளே! இபபடிபபடட சிறபபுளளவளெனறும ஸுகததைத
தருகிறவளெனறும எனனை அறியுஙகள உஙகளெலலாரிடததி
லும எககாலமும வஸிககவிருமபுகிறேன குறறமறறவாகளே!
உஙகளை நானே வநதுவேணடுகிறேன திருவுளளவாகளாகக
கடவீாகள' எனறு சொனனுள பசுககள, 'நீ நிலையறறவள,
சஞசலமுளளவள அநேகருககுப பொதுவாயிருபபவள உனனை
நாஙகள விருமபவிலலை உனககு எஙகே இஷடமோ அஙகே
ஸுகமாகப போகலாம நாஙகளெலலாரும நலல தேகமுளள
வாகளாயிருககிரேம இபபோது எஙகளுககு உனஞல ஆக
வேணடியதெனன? உனஞல ஆகவேணடிய பிரயோஜனம எங
களுககு ஒனறுமிலலை உன இஷடபபடி செலலலாம' எனறு
கூறின ஸ்ரீதேவி, 'பசுககளே! நீஙகள இபபோது எனனை
அஙகீகரியாமலிருபபது உஙகளுககுத தகுதியா? கிடைகக அரி
யவளான எனனை என அஙகீகரியாமலிருககிறீாகள? நலலதவ
முளளவாகளே! தாமாகவநதவாகளுககு அவமதிபபுணடாவது
நிசசயமெனறு உலகததிறபரவும இபபழமொழி உணமையானது
தேவரும அஸுரரும கநதாவரும பிசாசரும நாகரும மனிதரும
ராககரும பெரிய கடுநதவஞசெயது எனனை ஆராதிககினறனா
பசுககளே! இபபோது எனனை அஙகீகரிபபதுதான உஙகளுக
குத தகுதி ஓ! சாநதமானவாகளே! சராசரஙகளடஙகிய மூவுலகங

களிலும நான அவமதிபபதறகுரியவளலலேன' என்றுசொன னுள கோககள, 'தேவியே! நாஙகள உனனே அவமதிபபது மிலலே! தூஷிபபதுமிலலே நீ நிலேயறறவள, மனவுறுதியிலலா தவள அதனுல, உனனே விடடுவிடுகிறேம பலசொலவி எனன? நீ விருமபின இடததிறகுச செலலலாம குறறமறறவளே! நாஙகளெலலாரும சிறநததேகமுளளவாகளாயிருககிறேம எங களுககு உனனுல எனன?' எனறுகூறின ஸ்ரீதேவி, 'நான உஙகளால அவமதிககபபடடேனெனபது காரணமாக உலகததி லுளள எலலா மனிதாகளாலும அவமதிககபபடுவேன எனமீது தயைசெயயவேணடும நீஙகள மகானுபாவைகள, காபபாறற வலலவாகள உஙகளிடம சரணுகதியாக வநதடைநத குறறமறற எனனே எனறும காபபாறறுஙகள நீஙகள கௌரவிபபதை விருமபுகிறேன நீஙகள எபபோதும சுபமானவாகள உஙகள அஙகஙகளுள மிகக இழிவான ஓரிடததிலாவது நான வஸிகக விருமபுகிறேன குறறமறறவாகளே! உஙகளுடைய அஙகஙகளில ஒனறும இகழபபடடதாகக காணபபடவிலலே நீஙகள புணணிய மானவாகள, அழகானவாகள, பரிசுததமானவாகள உஙகள பினபாகததை எனககுக கொடுஙகள உஙகள தேகததில எநத இடததில நான இருககலாமோ அதை நீஙகளே எனககு உரைக ககடவீா' எனறுசொனனுள வேநதே! மேனமைபெறறவை யும ஏழைகளுககிரஙகுகினறவையுமான கோககள ஸ்ரீதேவியினுல இவவாறு சொலலபபடடபோது, எலலாம சோநது மரியாதை யுடன அவளேபபாாததது, 'புகழுடையவளே! உனனுடைய வேணடுகோளே நாஙகள அவசியம நிறைவேறற வேணடியவாகள சிறநதவளே! எஙகள கோமயததிலும மூததிரததிலும நீ இருககலாம அவை பரிசுததமானவை' எனறு சொலலின ஸ்ரீதேவி, 'நலலவேளேயாய நீஙகள எனனிடம அனபுவைதது அநுகரகம செயதீாகள ஸுகததைக கொடுபபவாகளே! அப படியே ஆகடடும உஙகளுககு ஸுகமுணடாககடவது உஙக ளால பூஜிககபபெறறேன' எனறு சொனனுள பாரதனே! திரு மகள கோககளுடன இவவகையாக உடனபாடுசெயதுகொணடு அவை பாாததுககொணடிருககுமபோதே அவவிடததிலேயே மறைநதாள புதரனே! கோமயததின மகிமையைபபறறி இவ் விதமாக உனககு உரைததேன கோககளின மகிமையைபபற றித திருமபவும சொலலுகிறேன, கேள

## நூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர், கோலோகம் தேவலோகத்துக்கு மேலிருப்பதன் காரணத்தை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிர! கோதானஞ்செய்துகொண்டும் ஹோமஞ்செய் மிருதத்தைப் புசித்துக்கொண்டுமிருப்பவர் எவரோ அவர் ஸத் யாகம் முதலிய யாகங்களைத் தினந்தோறும் செய்தவராகிறார். இவ்வுலகத்தில் தயிரும் நெய்யுமின்றி யாகம் நடப்பதில்லை. ஆதலால் கோக்களாலேதான் யாகம் நிறைவேறுவது காணப்படுகிறது. கோதானம் எல்லாத் தானங்களிலும் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. கோக்கள் மிகச்சிறந்தவை, பரிசுத்தமானவை, பிறரைப் பரிசுத்தஞ்செய்பவற்றுள் சிறந்தவை. நன்மைக்காகவும் பாப நிவிருத்திக்காகவும் அவற்றையே பூஜிக்கவேண்டும். அவற்றின் பால் தயிர் நெய்களும் எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குகின்றவை. கோக்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சிறந்த சக்தியாகச் சொல்லப்படுகின்றன. பரதஶ்ரேஷ்டனே! கோக்களுக்குமேலான பரிசுத்தம் ஒன்றுமில்லை. யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்தில் பிரமதேவருக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய ஒரு பழைய சரித்திரம் கூறுகின்றனர். அஸுரர்கள் வெல்லப்பட்ட பிறகு, இந்திரன் மூன்று உலகங்களுக்கும் அரசனானான். எல்லாப் பிரஜைகளும் ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் கைப்பற்றி மகிழ்ந்திருந்தனர். குந்திபுத்ரனே! அப்போது ஒருகால், ரிஷிகள், கந்தர்வர், கின்னரர், நாகர், அரக்கர், தேவர், அஸுரர், கருடர், (கஶ்யபர் முதலிய) ஸ்ருஷ்டி கர்த்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் பிரமதேவரை அடுத்திருந்தனர். நாரதரும், பர்வதரும், விஶ்வாவஸு ஹாஹா ஹூஹூ என்னும் கந்தர்வர்களும் தேவலோகத்துக்குரிய கானங்களைப் பாடி அந்தப்பிரபுவை ஆராதித்தனர். அவ்விடத்தில் அப்போது காற்று தெய்வலோகத்து மலர்களை அடித்துவந்தது. ஆறு ருதுக்களும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பங்களைத் தனித்தனியே கொண்டுவந்தன. எல்லாப்பிராணிகளும் சேர்ந்திருப்பதும் தேவவாத்தியங்கள் முழங்குவதும் தெய்வப் பெண்களின் நாட்டியங்கள் கிரம்பியிருப்பதுமாகிய அந்தத் தேவஸபையில் இந்திரன், தேவர்க்கதிபதியாகிய பிரமதேவரை வணங்கி அபிவாதனஞ்செய்து, 'பகவானே! பிதாமஹரே! கோலோகமானது லோகங்களுக்கெல்லாம் தலைவர்களாகிய தேவர்களு

குமேலிருபபதேன? இதனைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன
ஸவரரே! கோககள தேவாகளுககுமேல ரஜோகுணமிலலாமல
ஸகமாகவஸிககுமபடி எனன தவம செயதன? எனன பிரமம
ாயவிரதம செயதன?" எனறு வினவினன

பிறகு, பிரமமதேவா, பலாஸுரனைவதஞ்செயதவனுகிய அநத
இநதிரனைபபாாதது, 'பலனைககொனறவனே! பிரபுவே! நீ கோக
களை எபபொழுதும மதியாமலே இருககிறுய அதனுல, அவறறின
மகிமையை நீ அறியவிலலை தேவஸ்ரேஷடனே! கோககளின
சிறநத சககதியையும மகிமையையுமகேள வாஸவனே! கோககள
யாகததின உறுபபுககளெனறும யாகமேயெனறும சொலலபபடு
கினறன அவையினறி யாகம எவவகையிலும நடவாது அவை
பாலினுலும நெயயினுலும ஜனஙகளைக காபபாறறுகினறன
அவறறினபிளளைகளும பயிா செயவதறகு உதவி செயகினறன.
பலவகைத தானியஙகளையும விதைகளையும உண்டுபணணுகினறன.
அவறறினுல எலலாயாகஙகளும ஹவயகவயஙகளும நடநதுவரு
கினறன தேவேநதிரனே! அநதபபசுககளும அவறறின பால
தயிா நெயயும புணணியமானவை பசுககள எலலாப போகஙகளை
யும கொடுககினறன பசியினுலும தாகததினுலும பீடிககபபடட
ஜனஙகளையும தவததினுல வருநதின ரிஷிகளையும அவை காப
பாறறுகினறன வாஸவனே! பசுககள ஜனஙகளைத தொழிலகளி
லும நறகருமஙகளிலும ஒழுஙகாகபபிரவிருததிககச செயகினறன.
அதனுல, அவை எபபோதும நமககுமேலஇருககினறன இநதிர
னே! நூறுயாகஙகளைச செயதவனே! தேவாகளுககுமேல கோக
கள வஸிபபதறகு இநதககாரணம உனககுசசொனனேன வாஸ
வனே! பசுககள வரமபெறறவை, வரமளிபபவை அவை புணய
கருமஙகளுககுரியவை, பாவததைப போககுகினறவை, மஙகள
கரமான லக்ஷணஙகள பொருநதியவை பலாஸுரனை ஸமஹரிதத
தேவேநதிரனே! பசுககள எதறகாகப பூமிககுப போயினவெனப
தைபபறறியும சொலலுகிறேன, முழுதும கேள அபபா! தேவ
ஸ்ரேஷடனே! முநதிய தேவயுகததில மிகக பலசாலிகளான
அஸுரராஜாகள மூவுலகஙகளையும ஆணடுகொணடிருககையில
புதரனைககுறிதது ஒறறைககாலால இடைவிடாமல நினறு செய
கரிய கடுநதவஞ் செயதுகொணடிருநத அதிதிதேவியின காபப
தில விஷணு பிரவேசிததிருககையில, அநத மகாதேவி பெரு
தவஞ்செயவதைக கணடு தக்ஷாமகளும தாமததையே தலைமை
யாகக கொணடவளுமான ஸுரபிதேவி உறசாகததுடன கடு

தவஞ்செய்தாள் அவள் பெருந்தவஞ் செய்துகொண்டு தேவர்க ளாலும் கந்தர்வர்களாலும் அடையப்பட்ட அழகிய கைலைமலைச் சிகரத்தில் பதினோராயிரம் வருஷம் ஒற்றைக்காலால் நின்றாள். புரந்தரனே! அவளுடைய தவத்தினால்பீடிக்கப்பட்ட தேவர்களும் ரிஷிகளும் நாகர்களும் என்னுடன் அங்கே சென்று அந்தச்சிறந்த வளைப் பணிந்தனர் அப்போது அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டி ருந்த ஸுரபிதேவியைப் பார்த்து, நான், 'ஓ! குற்றமற்ற தேவி யே! நீ எதற்காகக் கடுந்தவஞ்செய்கிறாய்? மஹானுபாவையே! சிறந்தவளே! இந்த உன் தவத்தினால் உன்மேல் சந்தோஷம் அடைந்து உனக்கு வரங்கொடுக்க வந்திருக்கிறேன் வரம் கேள்' என்று சொன்னேன் அதற்கு, ஸுரபி, 'உலகங்களைப்படைத்தவ ரே! பகவானே! எனக்கு இப்போது வரம் வேண்டாம் குற்ற மற்றவரே! நீர் என்மேல் இப்போது அன்பு கூர்ந்திருப்பதே எனக்கு வரம்' என்று சொன்னாள் தேவர்க்கதிபதியே! சசியின் கணவனே! இவ்வாறு சொல்லும் அந்தச் சுரபிதேவிக்கு நான் சொன்ன மறுமொழியைக் கேள் 'தேவியே! ஒன்றையும் விரும் பாமல் நீ செய்த பரிசுத்தமான தவத்தினால் நான் உன்மேல் அனுக்கிரகம் வைத்திருக்கிறேன் ஆதலால், இறவாமையென்னும் வரத்தை உனக்குக் கொடுக்கிறேன் மூன்று லோகங்களுக்கும் மேலே நீ இருப்பாய் அந்தக்கோலோகமானது என் அனுக்கிர கத்தினால் பிரக்கியாதியாயிருக்கும் மஹானுபாவையே! மனிதர் களில் உனக்குப் பணிவிடைசெய்த சிறந்த ஜனங்களும் உன்ஸந் திகளும் அந்தக் கோலோகத்தில் வஸிப்பர் சிறந்த தேவியே! தேவர்க்கும் மனிதர்க்கும் உரிய ஸுகங்களும் சொர்க்கஸுகமும் நீ மனத்தில் நினைத்தமாத்திரத்தில் உனக்கு அமைந்துவிடும்' என்று சொன்னேன் ஆயிரங்கண்ணனே! அந்த ஸுரபியின்உல கங்கள் போகங்களெல்லாம் உள்ளவை வாஸவனே! இறப்பும் மூப்பும் அங்கே வருவதில்லை, வெப்பமில்லை, சோர்வில்லை; எவ்விதமான கெடுதலும் அங்கில்லை வாஸவனே! சிறந்த காடுகளும் சிறந்த வீடுகளும் நினைத்தபடி செல்லும் அழகிய விமானங்களும் அங்குள்ளன தாமரை மலர்போன்ற கண் ணுள்ளவனே! பிரமசாரி விரதத்தினாலும் உபவாஸத்தினாலும் பொய்யாமையினாலும் புலன்களை அடக்குவதினாலும் பலவித தானங்களாலும் புண்ணியங்களாலும் தீர்த்தயாத்திரைகளாலும் சிறந்த தவத்தினாலும் நித்திய கர்மங்களை நன்றாகச் செய்வதினா லும் அந்தக் கோலோகத்தை அடையலாம் இந்திரனே! நீ

கேட்டதற்கு முழுதும்சொன்னேன் அஸுரர்களை அழிப்பவனே நீ கோக்களை அவமதிக்கலாகாது' என்று சொன்னார். யுதிஷ்டிர! இதைக் கேட்டபிறகு, தேவேந்திரன் எக்காலமும் கோக்களைப் பூஜித்து அவற்றின்மேல் கௌரவத்தையும் வைத்தான். பெருங்கீர்த்தியுள்ளவனே! பாவத்தைப் போக்குவதும் சிறந்ததும் பரிசுத்தமும் உத்தமமுமான கோமாஹாத்மியத்தை உனக்குச் சொன்னேன் புருஷஸ்ரேஷ்டனே! எல்லாப்பாவங்களையும் விடுவிக்கும் உபாயம் உரைக்கப்பட்டது ஹவ்யகவ்யங்களிலும் யாகங்களிலும் ஸ்ராத்தங்களிலும் எப்போதும் பக்தியுடன் இதைப் பிராமணர்களுக்குச் சொல்லுகிறவனுக்கு எல்லா இஷ்டசித்தியும் அழியாத பிதருதிருப்தியும் உண்டாகின்றன. கோக்களின்மேல் பக்தியுள்ள மனிதன் விரும்பினவற்றையெல்லாம் அடைவான். கோக்களின்மேல் பக்தியுள்ளபெண்களும் ஸுகங்களை அடைவார். புத்திரனை விரும்புகிறவன் புத்திரனையும் பெண்ணை விரும்புகிறவன் பெண்ணையும் தனத்தைவிரும்புகிறவன் தனத்தையும் தாமத்தை விரும்புகிறவன் தாமத்தையும் வித்தையைவிரும்புகிறவன் வித்தையையும் ஸுகத்தைவிரும்புகிறவன் ஸுகத்தையும் அடைவான். பாரதனே! கோக்களிடம் பக்தியுள்ளவனுக்குக் கிடைக்காதது ஒன்றுமில்லை" என்றார்.

---

நூற்றுமுப்பத்தாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பொன்னின் வரலாறு முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "கோதானமானது இவ்வுலகில் மிகச்சிறந்ததென்றும் தாமத்தைக்கருதும் அரசர்களுக்கு முக்கியமானதென்றும் பிதாமஹரானநீங்கள் சொன்னீர்கள் ராஜ்யபாரம்செய்வது எப்போதும் கஷ்டம் நான்கு ஆஸ்ரமங்களையும் அறிவது கடினம், சாரர்களைக் கொண்டறிவதும் முடியாது மனத்தோசமில்லாதவர்கள் அதை வகிக்கமுடியாது பெரும்பாலும் அரசர்களுக்கு நல்லகதியில்லை பூமியைத்தானஞ்செய்பவர்கள் நிச்சயம் சுத்தராவார்கள் கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! எல்லாத் தாமங்களையும் நீர் எனக்கு உரைத்தீர் அப்படியே நருகன்செய்த கோதானத்தைப்பற்றியும் நாசிகேதரென்னும் ரிஷி முன்னமே கோதானத்தைப்பற்றிச் சொல்லியதையும் நீர் சொன்னீர் எல்லாக் காமங்களுக்கும் எல்லாயாகங்களுக்கும் பூமி, பசு, பொன் இவை தக்ஷிணைகளென்று வேதங்களிலும் உபநிஷத்துக்களிலு

விதிக்கப்பட்டுள்ளன அவற்றுள், பொன் தக்ஷிணையென்னும் சுருதியே முக்கியமாயிருக்கிறது பிதாமஹரே! இதைப்பற்றிச் சரியாகக் கேட்க விரும்புகிறேன் பொன் என்பது எது? அது எக்காலத்தில் எப்படி உண்டானது? எவ்வுருவமானது? அதன் தேவதையென்ன? பலனென்ன? எதனால் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது? அறிஞர் ஸுவர்ணதானத்தைச் சிலாகிப்பது ஏன்? யாகங்களில் தக்ஷிணைக்குப் பொன்சிறந்ததாயிருப்பது எதனால்? பூமியையும் பசுக்களையும் காட்டிலும் பொன்னானது சிறந்த பரிசுத்தமாகவும் தக்ஷிணைக்கு முக்கியமாகவுமிருப்பது ஏன்? பிதாமஹரே! அதைச்சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"அரசனே! பொன்னுண்டான வகையை, நான் அறிந்துகொண்டபடி, அனேக காரணங்களுடன் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன் கவனித்துக்கேள் சிறந்தபராக்கிரமமுள்ளவரும் என் தந்தையுமாகிய சந்தனு மரணமடைந்தபோது அவருக்குச் சிராத்தம் கொடுப்பதற்காக நான் கங்கையின் உற்பத்தியிடத்திற்குப் போனேன் புத்திரனே! அங்கேபோய் என்பிதாவின் சிராத்த காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கினேன் அப்போது, என் தாயாகிய கங்கையும் அதற்கு உதவிசெய்தாள் அங்கே வந்த அனேக தவவலிமைபெற்ற ரிஷிகளை உட்காரவைத்துத் தாபபணமுதலிய காமங்களை நான் தொடங்கினேன் முதலிற்செய்யும் அந்தக் கருமத்தைச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் ஊக்கத்துடன் முடித்து விதிப்படி சரியாகப் பிண்டதானம் செய்யத்தொடங்கினேன் ராஜனே! அப்போது அழகான தோள்வளையையும் தொங்குகின்ற அணிகளையுமுடைய ஒருகை அந்தப் பரப்பின் தாபபங்களை ஒதுக்கிக் கொண்டு கிளம்பிற்று பரதஶ்ரேஷ்டனே! அந்தக் கையைப் பார்த்து என்பிதாவே நேரேவாங்கிக்கொள்ளுகிறாரென்று சற்று நேரம் மிக்க ஆச்சரியமுற்றேன் பிரபுவே! அதன்பிறகு, நான் சாஸ்திரத்தை ஆராயும்போது, எனக்குத் திரும்பவும் வேறு எண்ணமுண்டாயிற்று 'பிதாவின்கையில் பிண்டதானம் செய்ய வேண்டுமென்னும் விதி வேதங்களிலில்லை மனிதன் கொடுக்கும் பிண்டத்தைப் பிதருக்கள் நேரே வாங்குவது எங்குமில்லை தாபபங்களில் பிண்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது' என்கிற புத்தி எனக்கு உண்டாயிற்று பரதஶ்ரேஷ்டனே! அதன்பிறகு, நான் பிதாவினது அந்தக் கையைக் கண்டதைக் கவனியாமல் சாஸ்திரத்தையே நம்பிப் பிண்டவிதியின் ரகஸ்யத்தை நினைத்து அந்தப்பிண்டங்களையெல்லாம் தாபபங்களில் வைத்தேன் ராஜனே! சாஸ்திரத்தை

னுஸரிததுததான அபபடிச செயதேனெனறு அறி வேநதனே!
தனபிறகு, என தநதையின அநதக கை மறைநதது பிறகு,
னவில பிதருககள எனககுத தோனறினா அவாகள அன
டன எனனைப பாாததுச சொனனாாகள 'பரதஸரேஷட
ன! நீ தாமகாாயததில மயஙகாமலிருககிறாயே இநத உன நல
றிவினால நாஙகள திருபதியடைநதோம ராஜனே! நீ இபபோது
ாஸதிரததையே பிரமாணமாககச செயததனால உனனுடைய ஆத
ாவும தாமமும சாஸதிரமும வேதஙகளும பிதருககளும ரிஷிக
நம பிரமமதேவரும ஆசாரியாகளும தக்ஷாமுதலான பிரஜாபதி
ளும [1] நமபுமபடி செயயபபடடனா, அசைககபபடாமல நிலை
பறறனா பரதஸரேஷடனே! நீ இபபோது நலலகாரியம செய
ாய ஆனால், பூமிககும பசுககளுககும பிரதியாகப பொனனைக
காடுககவேணடும இபபடிசசெயதால நாமும நமமுடைய முன
னோாகளனைவரும தாமமும பரிசுததாகளாககச செயயபபடடவ
ாவோம அநதப பொனதானே சிறநதபரிசுததம பொனனைக
கொடுபபவாகள தம குலததில முனபதினமா பினபதினமாகளைக
கரையேறறுகினறனா' எனபது எனககு எனபிதருககள சொல
லியது ராஜனே! மனிதாககதிபதியே! பரதஸரேஷடனே!
அதனபிறகு, நான கணவிழிததுககொணடு ஆசசரியமடைநது
பொனனைக கொடுபபதில எணணம வைததேன வேநதனே!
பிரபுவே! தனததையும ஆயுளையும கொடுபபதாகிய பரசுராமரின
பூாவ சரிததிரததையும கேள முனனே, பரசுராமா கடுமையான
கோபஙகொணடு இருபததொருமுறை பூமியில க்ஷததிரியாகளை
லாமற செயதாா மகாராஜனே! மலாபோனற கணகளையுடைய
வீரரானபரசுராமா பூமியை முழுதும வெனறபிறகு, பிராமமணா
ளாலும க்ஷததிரியாகளாலும பூஜிககபபெறறதும எலலா விருப
பஙகளையும கொடுபபதும எலலாபபிராணிகளையும பரிசுதத
செயவதும பராககிரமததையும புகழையும விருததிசெயவதும
கிய அசுவமேதயாகததைச செயதாா செயத அநத யாகததினா
பாவம விலகின அநதவீரரான பரசுராமா தமஆதமா பாவ
போய லேசாயிருபபதாக உணரவிலலை பாரதனே! அநத மகா
மாவானவா அநதச சிறநத யாகததை நிரமபின தக்ஷிணை
ளோடு செயதபிறகும வெறுபபுளளவராகி, சாஸதிரஙகளி
தோநத ரிஷிகளையும தேவாகளையும பாாதது, 'மகானுபாவா
ளே! கொடிய காரியம செயயும மனிதாகளுககுப பாவததை
போககுபவறறுள சிறநததெதுவோ அதைச சொலலுஙகள

1 இலலாவிடின, பிதாவின கையினறிப பிணடததைக கொடாய
ஜனஙகள நமபிககையறறுப போவா எனபது

ான று கேடடாா இவவாறு சொலலபபடடபின, வேதஙகளும சாஸதிரஙகளும தெரிநத அமமஹாிஷிகள, 'ஓ! ராமரே! வேதம பிரமாணமென றறிநது பிராமமணாகளைப பூஜிககவேணடும பாவம விலகுவதைபபறறிப பிரமமரிஷிகளின கூடடஙகளிடம திருமப யும கேடகவேணடும மிகக அறிஞரான அவாகள எதைசசொலலு வாாகளோ அதைச செயயககடவீா' எனறு சொனனாாகள பிறகு, சிறநத மகிமையுளள பரசுராமா, தேவரிஷிகளாகிய வஸிஷட ரையும அகஸதியரையும காசியபரையும நோககி, 'ஸாதுககளிற சிறநத தபோதனாகளாகிய பிராமமணோததமாகளே! நான எப படிப பரிசுததனாவேன? எனன கருமம செயவதனால, அலலது எனன தானம செயவதனால எனபாபம போமெனகிற எணணம எனககு உணடாயிருககிறது எனககு அனுககிரகம செயயும கிருபபம உஙகளுககு இருககுமாயின, எனனைச சுததபபடுததுவது எதுவெனபதைச சொலலுஙகள' எனறு கேடடாா அதறகு ரிஷிகள, 'பருகுவமசபுததிரரே! இவவுலகததில பாவம செயத மனிதன கோககளையும பூமியையும தனததையும கொடுபபதனால பரிசுததனாகிறானெனறு கேளவிபபடடிருககிறோம பிரமமரிஷியே! எலலாவறறிலும சிறநதபாவனமாகிய மறறொரு தானததையும கேளும தேவாககுரியதும மிகக ஆசசரியமான உருவமுளளதும அகனியில பிறநததுமாகிய ஸுவாணமெனறு பெயாபெறற பொருள முறகாலததில தன சகதியினால உலகஙகளையெரிததுக கொணடதெனறு கேடடிருககிறோம அதைககொடுபபவனபயன பெறுவன' எனறு கூறினாா பிறகு, மகிமை பொருநதினவரும நல உறுதியுளளவருமான வஸிஷடா, அவரைபபாாதது, 'ராமா! அனலுககொபபான ஒளியுளள பொனனனது எபபடியுணடான தெனபதைக கேளும அது நீா நினைததபலனைக கொடுககும அது இவவுலகததில தானததிறகு முககியமாகச சொலலபபடு கிறது சிறநத கைகளையுடையவரே! ஸுவாணமெனபது யாது, அது எஙகிருநது வநதது, குணஙகளில மிகசசிறநதகாரணது எவ வகை எனபனவறறையெலலாம சொலலுகிறேன, கேளும உண மையை ஆராயுஙகால, அகனியும சநதிரனும சோநததுதான பொனனெனறறியும செமமறியாடு அகனி, வெளளாடு வருணன, குதிரை சூரியன, யானைகள, மானகள, ஸாபபஙகள, எருமைகள ஆகியஇவை அஸுராகள, பருகுபுததிரரே! கோழிகளும பனறிகளும ராகஷஸாகள, யஜஞமும கோககளும பாலும சநதிரனும பூமி எனறு தாமசாஸதிரம கூறுகினறது உலகததையெலலாம அடைநது ஓா ஒளிககடடியானபொன உணடாயிறறு பிரமம ரிஷியே! அநதபபொனனனது இவையெலலாவறறிலும மிகசசு

சிறநத இரததினம். இநதககாரணமபறறித்தான் தேவாகளும கநதாவாகளும நாகாகளும அரககாகளும மனிதாகளும பிசாசா களும கிரீடஙகள தோளவளைகள முதலிய பல அணிகலஙகளாக, அநதபபொனனையே அவசியமாக அணிநது கொளளுகினறனா. பருகுஸரேஷடரே! பொனனால செயயபபடட அவவாபரணங களாலேதான அவாகள விளஙகுகினறனா. அரசரே! ஆதலால, பொனனானது பூமி, கோககள இரததினஙகள ஆகிய எலலாப பொருளகளிலும சிறநத பாவனமாகச சொலலபபடுகிறதெனறு அறிமின். பிரபுவே! பூமியையும் கோககளையும மறறவறறையும எதிலும பொனனைககொடுபபது மிகசசிறநதது. தேவ ஒபபான ஒளியுளளவரே! அழியாத புணயகரமான, பிராமமணோததமாகளுககுக கொடும இநதசசொாண, எலலாவறறிலும சிறநத பாவனம. பொனதான ... தகஷிணைகளிலும விதிககபபடுகிறது. பொனனைக கொடுததவா எலலாம கொடுததவராகிறா. பொனனைக கொடுததவா தேவாகளைக கொடுததவருமாகிறா. அகனிதான எலலாததேவாகளுமாக இருபபது. பொன அகனியின உருவம. ஆதலால, பொனனைக கொடுபபவன எலலாத தேவாகளையும கொடுபபவனாகிறான. புருஷஸரேஷடனே! அதறகு மேறபடடது ஒனறையும (பெரியோாகள) அறியவிலலை. பிரமமரிஷியே! ஆயுதமபிடிததவரிற சிறநதவரே! பொனனின மகிமையைப பறறி நான திருமபவும சொலலுகிறேன, கேளும. பிருகுபுத திரரே! முனனே பிரஜைகளைப படைததவராகிய ஸவாயமபுவ மனு புராணகதை சொலலுமபோது நான கேடடது இது. பிருகு குலஸரேஷடரே! சூலாயுதம பிடிததவரும மஹாதமாவுமான சிவ பகவான சிறநததாகிய இமயமலையில உமாதேவியை மணமபுரிநது, அமமஹாதமாவான பகவானும தேவியும சோநதபோது தேவா களனைவரும பயநது ருதரரிடம வநதனா. பருகுஸரேஷடரே! அவாகளனைவரும, மகாதேவரும் வரமளிபபவளாகிய உமா தேவியும வீறறிருககையில சிவனைத தலைவணஙகி நமஸகரிததுக, ஓ! குறறமறறதேவரே! உமககு உமாதேவியுடன சோககை உணடாயிறறு. தவததிலும மகிமையிலும இவளும மிகசசிறந தவள, நீரும மிகசசிறநதவா. தேவரே! உமமுடைய வீரியம வீணாகாது. இநத உமாதேவியின வீரியமும அபபடியே. தேவரே! பிரபுவே! உஙகளிருவருககும பிறககும சநததி மிககவலிமை யுளளதாயிருககும. அது மூவுலகஙகளிலும ஒனறையும மீறச செயயாதெனபது திணணம. பெரிய கணகளையுடையவரே! உலகஙகளுககு ஈஸவரரே! நீ மூனறுலகஙகளுககும நனமையைக

கருதி வணஙகின இநததேவாகளுககு வரமதாரும பிரபு
சநததிககுரிய உமது சிறநத வீரியததை அடககும மூவுல
களிலும முககியமாகவுள்ள நீஙகளிருவரும உலகததை வருத
வீரகள உஙகளிருவருககும பிறககும சநததி தேவாகளை
சயமாக மறைததுவிடும பிரபுவே! பூமிதேவியும ஸவாககமு
ஆகாயமும ஒனறு சோநதாலும உமது வீரியததைத தா
முடியாதெனறு நினைககிறோம, இநத உலகமெலலாம உமது
யததின மகிமையினல எரிககபபடும பிரபுவே! பகவா
ஆதலால, எஙகளமேல அனுககிரகம வைககககடவீா
களிற சிறநதவரே! உமககு இநத உமாதேவியினிடம
பிறவாமலிருககவேணடும ஜவலிககினற சிறநத வீ
மனவனமையினல அடககககடவீா' எனறுவேணடினா
ரிஷியே! அவாகள இவவாறு சொலலுமபோது இடபகொ
யுள்ள பகவான, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு தேவாகளுக
மறுமொழிகூறித தமமுடைய வீரியததை மேனோககசசெயதா
அநத விருஷபவாகனராகிய சிவபெருமான அதுமுதலாக ஊா
ரேதஸ ஆனா சநததிககுக கெடுதியைச செயததனல உமாதே
கோபிததுத தேவாகளை நோககி, 'தேவாகளே! சநததியை விரு
பின என கணவரை மறுததனல நீஙகளனைவரும சநததியில
மற போககடவீா தேவாகளே! எனசநததிககு நீஙகள இ
போது இடையூறு செயததனல உஙகளெலலாருககும சந
இலலாமற போககடவது' எனறு பெணதனமையினல கடு
சொலலைச சொனனள பருகுஸரேஷடரே! அவள சபித
காலததில அநததேவாகளில அகனிமடடும இருககவிலலை
உமாதேவியின அநதசசாபததினல தேவாகள சநததியிலலாம
போயினா ருததிரரானவா ஒபபறற வீரியததை அடககின
அபபோது, அநத வீரியததிலசிறிது சிநதிப பூமியில விழுநதது
அபபோது ஆசசரியமான அநத வீரியம கிளமபி அகனியி
சோநது ஒளியில ஒளிசோநது ஒனறுகிவிடடது அ
காலததில தாரகன எனனும ஓா அஸுரன இருநதான அ
னல இநதிராதி தேவாகள மிகத துனபமடைநதனா தாரக
ஸுரனுடைய பராககிரமததினல ஆதிததியாகள ருததராக
வஸுககள மருததுககள அஸவினிதேவாகள ஸாததியாகளாகி
அனைவரும பயநதனா தேவாகளின வீடுகளும வாகனஙகளு
நகரஙகளும ரிஷிகளின ஆஸரமஙகளும அஸுராகளால ஆகி
மிககபபடடன அநதத தேவாகளும முனிவாகளும, மன
சோநது, அழியாதவரும ஈசுவரருமாகிய பிரமமதேவரைச சரண
மடைநதனா

---

## நூற்றமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பொன்னின் வரலாறும், ஸுப்ரம்மண்யரின் ஜனனமும்)

தேவர்கள், 'பிரபுவே! தாரகனென்னும் அஸுரன் உம்
ால் வரமளிக்கப்பெற்றுத் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் துன்பப்
ித்துகிறான் அவனுக்கு வதத்தை விதிக்கவேண்டும் பிதா
ஹரே! எங்களுக்கு அவனிடத்தில் பயமுண்டாயிருக்கிறது
தவரே! எங்களைக் காப்பாற்றும் எங்களுக்கு வேறுகதியில்லை'
னறு சொல்லினர்.

பிரம்மதேவர், 'நான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சமமா
ருப்பவன் இவன்விஷயத்தில் கொல்வதான பாவம்செய்ய
ான் விரும்பவில்லை தேவக்கூட்டங்களையும் ரிஷிக்கூட்டங்களை
ம் பீடிப்பவனாகிய தாரகனை உடனே கொல்லுங்கள் தேவ
ரேஷ்டர்களே! வேதங்களும் தர்மங்களும் அழியாமலிருக்க
வண்டும் இந்த விஷயத்தில் முன்னமே பரிகாரம் ஏற்படுத்தி
ருக்கிறேன் உங்களுக்கு மனத்துயரம் நீங்கட்டும்' என்று
றினர் தேவர்கள், 'பகவானாகிய உங்களால் வரங்கொடுக்கப்
பற்று வன்மையினால் கர்வமடைந்த அவ்வஸுரன் தேவர்க
ால் கொல்லமுடியாதவனாயிருக்கிறான் அவன் எப்படி ஒழிவன்?
ிதாமஹரே! அவன், 'தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் அரக்கர்களாலும்
கொல்லப்படாம லிருக்கக்கடவேன்' என்கிறவரத்தை உம்மிடத்
ில் பெற்றுக்கொண்டான் உலகத்திற்கதிபதியே! முன்னம்
ார்வதிக்குச் சந்ததி விச்சேதம்செய்யப்பட்டபோது, அவளால்
தவர்களனைவரும், 'உங்களுக்குச் சந்ததியுண்டாகாமற் போகக்
டவது' என்று சபிக்கப்பட்டனர்' என்றுசொல்ல, பிரம்ம
தவர், 'தேவஶ்ரேஷ்டர்களே! பார்வதி சாபம்கொடுத்த காலத்
ில் அங்கே அக்கினிஇருக்கவில்லை ஆதலால், அவன் அஸுரர்
களை வதம்செய்யத் தகுந்தபுத்திரனை உண்டாக்குவான் அந்தப்
புத்திரன், தேவர் தானவர் அரக்கர் மனிதர் கந்தர்வர் நாகர் பற
வைகள் எல்லாரையுமிஞ்சி, பிரயோகிப்பது வீண்போகாத சக்தி
யாயுதத்தினால், உங்களுக்குப் பயமுண்டாவதற்குக் காரணமான
அந்தத் தாரகாஸுரனையும் மற்றுமுள்ள அஸுரர்களையும் கொல்
லப்போகிறான் நெடுநாளாயிருந்த விருப்பமல்லவோ காமமென்று
சொல்லப்படுகிறது? அதனால் சிதறி அக்னியில் விழுந்திருக்கிற
ருத்ரருடைய வீரியமானது இரண்டாவது அக்கினியைப்போலப்
பெரும்பொருளாயிற்று அஸுரர்களை வதஞ்செய்வதற்காக

அகனியானவன அநதபபிராணியைக கஙகையினிடம உணட
கப போகிறான அநத அகனியானவன சாபகாலததில இலலாத
யினால அநதசசாபததை அடையவிலலை தேவாகளே !
லால, உஙகள பயததைப போககுவதறகாக அகனியின புததி
பிறககபபோகிறான அகனியைததேடி அபபடிசசெயயுமபடி
போதே கடடளையிடுஙகள குறறமறறவாகளே ! தாரகனைககெ
வதறகு உபாயததை நானசொனனேன மகிமையுளளவாகள
சாபஙகள மகிமையுளளவரிடததில செலலமாடடா சக
ளும அதிககசகதியை எதிாததால குறைவடைகினறன நினை
ததாலுணடாகும விருபபமாகிய [1] காமமானது எலலாவறறி
முதனமையானது அது வரமளிககத திறமையுளளவாகளு
யாவராலும கொலலபபடக கூடாதவாகளுமான ரிஷிகளை
கொலலும உலகஙகளையெலலாமாளுகிறவனும சொலலுககு
டாதவனும எஙகுமிருபபவனும எலலாவறறையும உணடுபண
கிறவனுமஎலலாபபிராணிகளின ஹருதயஙகளிலும இருபபவனு
பிரபுவுமான மனமதன ருததிரருககு முநதினவன ஒளிகள
'சோககையான அவவகனிபகவானைச சீககிரம தேடுஙகள
தத தேவன உஙகள மனததிலுளள எணணததை நிறைவேற
வன' எனறுசொனனா மஹாதமாவான பிரமமாவின அந
சொலலைக கேடட தேவாகள தஙகள எணணம கூடிவநததென
நினதது அகனியைத தேடிககொணடு சென்றனா பிறகு, ரிஷி
ளனைவரும தேவாகளுடனகூட அகனியைககாணககருதி அகனி
னிடததிலேயே மனததைச செலுததி மூவுலகஙகளிலும தே
னா பருகுஸரேஷடரே ! சிறநத தவமுளளவரும பெரு
பொருநதினவரும உலகஙகளிற பெயாபெறறவருமான ஸிதத
ளனைவரும உலகஙகளெலலாநதிரிநதனா காணமறபோன அக
தனதேகமாகிய ஜலததில மறைநதிருபபதை அறியவிலலை பி
வான பரசுராமரே ! பிறகு, மனததில அசசததுடன அகனியை
காணபதில ஆவலுளள தேவாகளைநோககி அகனியின வெபபத
தால தாபமுணடாககபபடட ஜலததிலிருககும ஒருதவளை மன
'சோநது பாதாளததினடியிலிருநது கிளமபித தேவாகளைப பா
ததுச சொலலததொடஙகிறறு '“தேவாகளே ! பாதாளததின
யில அகனி வஸிககிறான அககினியினாலுணடான கொதிபபினா
தான நான இஙகே வநதேன தேவாகளே ! அகனிபகவான த
ஒளிகளை ஜலததிறசேரதது அநதஜலததில தூஙகுகிறான அவன

1 'ஸஙகலபாபிருசி காம' எனபதுமூலம 'நினைததபடி ப
காசிககும அகனி' எனபது பழையஉரை

ங்கள் தாபமுண்டாக்கப்பட்டோம் தேவர்களே! உங்களுக்கு
கனியாற் பிரயோஜனமும் அந்த அக்னியைக் காண விருப்பமு
ருக்குமாயின் நீங்கள் அவ்விடத்தில் அக்னியைஅடையுங்கள்,
பாகலாம் தேவர்களே! நாங்கள் அக்னியின்பயத்தினால் ஓடப்
பாகிறோம்' என்று சொல்லி மண்டூகம் விரைவாக ஜலத்தில்
ழ்கிழந்தது மண்டூகம் கோள்சொன்னதை அக்னிபகவான்
றிந்துஅதைப்பார்த்து,'நீ சுவைகளை அறியாமற்போவாய்'என்று
பித்தான் பிரபுவான அக்னி அம்மண்டூகத்திற்குச் சாபமளித்த
ிறகு, தான்வஸிப்பதற்காக விரைவாக வேறிடம் சென்றான்,
னைக் காணபிக்கவில்லை பருகுஸ்ரேஷ்டரே! மஹாவீரரே!
தவர்கள் தவளைகளுக்கு அனுக்கிரகம் செய்ததை முழுதும்
சால்லுகிறேன், கேளும் 'அக்னியின்சாபத்தினால் சுவையறியா
ல் நாவற்றுப்போனபோதிலும் நீங்கள் அநேகவிதமான வாக்
தக்களை உச்சரிப்பீர்கள் நீங்கள் வளைகளுக்குள்ளிருந்துகொண்டு
ஆகாரமில்லாமலும் பிரஜ்ஞையில்லாமலும் உயிரில்லாமலும் உலர்
துபோயுமிருந்தாலும் பூமியே உங்களைக் காப்பாற்றும் இருள்
மடிஇரவிலும் நீங்கள் ஸஞ்சரிப்பீர்கள்' என்று தேவர்கள்
அந்த தவளைகளுக்கு வரமளித்து மறுபடியும் அக்னிக்காக இப்
புவனியெல்லாம் திரிந்தனர், அக்னியை அடையவில்லை பருகு
வம்சஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, ஐராவதத்திற்கொப்பான ஒருயானை
அந்ததேவர்களைக் கண்டு, 'அரசமரத்தில் அக்னியிருக்கிறது'
என்று சொல்லிற்று பருகுஸ்ரேஷ்டரே! கோபமேற்கொண்ட
அக்னி யானைகளெல்லாவற்றையும் 'உங்களுக்கு நாவானது தலை
கீழாகமாறிப்போகும்' என்று சபித்தான் யானையினால் காணபிக்
கப்பட்ட அக்னி இவ்வாறுசபித்து அரசமரத்திலிருந்து புறப்பட்டு
வன்னிமரத்தினுள் தூங்குவதற்காகப் பிரவேசித்தான் ஸமாத
தரே! யானைகளுக்குத் தேவர்கள் செய்த அனுக்கிரகத்தைக்
கேளும் பருகுவம்சஸ்ரேஷ்டரே! தவறுதசக்தியுள்ளதேவர்கள்
அன்புகூர்ந்து, 'யானைகளே! மாறிப்போனநாவினாலும் எல்லா
ஆகாரங்களையும் உண்பீர்கள் எழுத்துக்களில் தெளிவில்லாமலே
உரத்தகுரலால் வாக்கைச் சொல்லுவீர்கள்' என்று சொன்னார்
கள் பிறகு, திரும்பவும் தேவர்கள் அக்னியைத் தொடர்ந்தனர்
பிராமணரே! அரசைவிட்டுக் கிளம்பி வன்னிமரத்திற்புகுந்த
அக்னி கிளியினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டான் தேவர்கள் அங்குப்
போயினர் அக்னியானவன், கிளியை, 'வாக்கில்லாமற்போவாய'
என்று சபித்தான் அப்போது கிளியின்நாவையும் அக்னியான
வன் புரட்டிவிட்டான் தேவர்கள் அக்னியைக்கண்டபிறகு கிள

யைபபாாததுக கருணையுடன, ‘நீ கிளியாயிருநதும அடியோ
வாககிலலாமற போகமாட்டாய நாபபுரணடிருநதபோதிலு
உன பேசசு வளாநத குழநதையின பேசசைபபோலத தெ
விலலாமலே அழகாகவும ஆசசரியமாகவும இருககும’ என
கூறினா அவாகள, கிளிககு இவவாறுசொலலி வனனிமரதது
அகனியைக கணடபிறகு, அநத வனனிமரததையே எலலாக கி
யைகளுககும யோககியமான அகனிஸதானமாகச செயதன
அபபோதுமுதல அகனியானது வனனிமரததிறகுள காணப
கிறது மனிதாகளும அகனியையுணடாககுவதறகு அமமர
ததையே கருவியாக அறிநதனா பாாககவரே! பாதாளததிலுள
எநதஜலஙகள அகனியினால தொடபபடடனவோ உளளிரு
அகனியினால கொதிபபிககபபடட அவை மலையருவிகளால உ
ணததைவிடடுவிடுகினறன பிறகு, அகனியானவன, தேவாகளை
கணடு துயரமடைநது, ‘நீஙகள வநதகாரியம எனன?’ என
கேடடான அநததேவாகளும ரிஷிகளுமாகிய அனைவரும அந
அகனியைபபாாதது, ‘நாஙகள ஒருகாரியததில உனனை ஏவபபே
கிறோம அதை நீ செயயககடவாய அதைசசெயவதனால உனககு
மிகபபெரிய நனமையுணடாம’ எனறுகூறினா அதைககேட
அகனி, ‘தேவாகளே! உஙகளுககு ஆகவேணடிய காரியததை
சொலலுஙகள அதை நான செயவேன உஙகளகடடளைககு நா
உடபடடவனதான இநத விஷயததில உஙகளுககு ஐயமவேண
டாம’ எனறு சொனனான தேவாகள, ‘அனபனே! தார
னனனும அஸுரன பிரமமாகொடுதத வரததினால காவ
கொணடு பராககிரமததினால எஙகளைப பீடிககிறான அவனை
கொலலுமஉபாயம செயயபபடவேணடும சிறநத பாககியமபெற
அகனியே! இநதத தேவகணஙகளையும கசியபாமுதலான ஸருஷ
காததாகளையும ரிஷிகளையும காபபாறறககடவாய அகனிப
வானே! சகதிபொருநதினவனும எஙகளுககு அநத அஸு
பயததைப போககததகக வீரனுமான புததிரனை உணடாகக
கடவாய வீரனே! பிரபுவே! உமாதேவியினால சபிககபபட்
எஙகளுககு உனனைவிட வேறுகதியிலலை ஆதலால, எஙகளை
ரக்ஷிபபாயாக’ எனறு கேடடுககொணடனா அவாகள இவ
வாறு சொனனபின, யாவராலும வெலலமுடியாத அகனிபக
வான ‘அவவாறே ஆகடடும’ எனறுசொலலி உடனே பாகீரதி
யெனனும கஙகையினிடம சென்றான அவளுடன சோநது
அவளுககுக காபபததை உணடுபணணினான அநதககாப
மானது காடடில தீபபோல வளாநதது கஙகாதேவி அந

கனிபகவானுடைய வீாயததிைைலே மயககமுறறுக கொடியதா
ததை அடைநதாள அவள அதைத தாஙகமாட்டாமறபோனுள
ஹிமை பொருநதிய காபபததைக கஙகையினிடம அகனிபக
ான வைததிருநதபோது ஓா அஸுரன பயஙகரமாக இரைசசல
பாட்டான திடீரெனறு காதிலவிழுநத அநதபபேரிரைசசலி
லை அநதக கஙகை வெருணடு சணகள புரணடு கணணீாததுமபி
ாசசிததவளாயக காபபததையும தனதேகததையும தாஙகமுடி
ாமல போனுள பிராமமணரே! காபபததின வனமையினுலை
ுசைககபபட்ட கஙகாதேவி, உடமபெலலாம தாபமுறறு நடுஙகி
அகனியைப பாாகது, 'பகவானே! உனனுடைய இநதத் தேஜ
ஸததாஙக எனனுல முடியவிலலை இதனுல நான மயககமுண
ாககபபட்டேன எனககு முனபோலத தேகம ஸுகமாயிலலை
கவானே! தழுதழுததிருககிறேன குறறமறறவனே! என
னமே போயவிட்டது விளஙகுபவாகளிற சிறநதவனே! இந
தக காபபததைததாஙக எனககு முடியவிலலை கஷடததினுல
ான இநதககாபபகதை விடபபோகிறேன, ஸவதநதாததினுல
ாவவகையிலும விடுவதிலலை அகனிபகவானே! எனககு வெப
ததின சமபநதம இருநததிலலை பேரொளியுளளவனே! மிகச
ிறிய ஸமபநதமும எனககு ஆபததையுணடுபணணும ஹுதா
னனே! இவவுலகததில குணமுளளவையும குணமிலலாதவை
யும முககியமாயுளள புணணிய பாபஙகளுமாகிய எலலாம உன
னையே சாாநதவையெனறு நான நினைககிறேன' எனறுசொன
ுள பிறகு, அவளைப்பாாதது, அகனி, 'எனதேஜஸோடு கூடி
யதும மிகசசிறநததும பெருமபலனைத தருவதுமாகிய காபபததை
வைததுககொள, வைததுககொள பூமியையெலலாம வகிபபதற
கும காபபதறகும நீ திறமையுளளவள உனககு அசாதயம
ஒனறுமிலலை மறறொருவா இதை வகிககமுடியாது' எனறு
சொனனுன பாாககவரே! [1] அகனியினுல இவவாறு சொலலப
பட்ட கஙகாதேவி அஙகேயே அநதாததானமாளுள சிறநத
காநதியுளள அகனியும தேவாகளின காரியததைச செயதபிறகு
தனககு இஷடமான இடததிறகுசசெனறுன நதிகளிற சிறநத
அநதககஙகாதேவி, அகனியினுலும தேவாகளாலும தடுககபபட
டிருநதும, அநதககாபபததை மலைகளிறசிறநத மேருமலையின
விடடுவிட்டாள அவள தாஙகத திறமையுளளவளாயிருநதுப
ருததிராது வீாயததினுல கலககபபட்டவளாயத தன சகதியினு

[1] இஙகே அதிகபாடமான ஒனறரைசலோகம பினனா இநத அத்தி
யாயததில வருவதனுல விடபபட்டன.

அநதககாபபததை வகிககமுடியாமறபோனாள விளஙகுகின்ற அகனிககுச சமமான அநதக காபபததைக கஷடததினால விட்டுவிடடாள பருகுஸரேஷடரே! பிறகு, அகனியானவன, நதிகளிறசிறநத கஙகாதேவியைககணடு, 'தேவியே! உனனுடைய காபபம ஸுகமாக வளருகிறதா? அது எனனகுணமுளளது? எவவகை நிறமுளளதாகக காணபபடுகிறது? எனன சகதியுளளது? இவறறையெலலாம எனககுசசொல' எனறு கேடடான. அதறகுக கஙகை, 'குறறமறறவனே! அநதககாபபமானது உனனைபபோல ஒளியும ரூபமுமுளளதாயிருககிறது நலல நிறமுளளதாய மாசறறு விளஙகிப பரவததையே பிரகாசமாகச செயகிறது பிரகாசிபபவரிற சிறநதவனே! அதனமணம தாமரைகளும நெயதலகளுமுளள மடுககளின மணமபோலும கடமபமலரகளின மணமபோலும குளிரசசியாயிருககிறது அநதக காபபததின ஒளியுடன சேரநது பூமியிலும பரவதஙகளிலுமுளள எநதப பொருளும சூரியனொளிசேரநததுபோலப பொனமயமாக எஙகும காணபபடடது அநத வீரியமானது மலைகளிலும நதிகளிலும அருவிகளிலும பாயநதது, சராசரஙகளடஙகிய மூவுலகஙகளையும ஒளியினால விளஙகசசெயதது அகனியே! இபபடிபபடட அநதப பகவானான உனபுததிரனும ரூபததில சூரியனபோலவும அகனிபோலவும அழகில இரணடாவது சநதிரனபோலவும இருபபான' எனறுசொனனாள பாரககவரே! அநதககஙகாதேவியானவள இவவாறுசொலலி அஙகே அநதரததானமானாள சிறநத மகிமையுளள அகனியும தேவரகளின காரியததைசெயது உடனே தனனிஷடமான தேசததிறகுச செனறான இநதச செயகையினாலேறபடட சிறபபைபபறறித தான உலகததில ரிஷிகளும தேவரகளும அகனிககு ஹிரணயரேதஸஎனனும பெயரைக கூறுகினறனர அபபோதுதான பூமிதேவியும வஸுமதி (=தனமுளளவள) எனறு பெயரபெறறனாள கஙகைககும அகனிககுமுணடான சிறநத மகிமையுளள அநதககாபபமானது தேவலோகததிய நாணறகாடடையடைநது ஆசசரியமான காடசியாக வளரநதது இளஞசூரியனுககு ஒபபான ஒளியுளள அநதககுழநதையைக கிருததிகாதேவதைகள கணடு அனபுகூரநது முலைபபாற சுரபபுககளினால வளரததனர சிறநத ஒளியுளள அநதககுழநதை அதனால காரததிகேயன எனப பெயரபெறறது ரேதஸஸிநதினதனால ஸகநதன எனறும குகையிலிருநததனால குகன எனறும பெயரபெறறது பொனனானது இவவாறு அகனியின பிளளையாகப பிறநதது பொனனிலும ஜாமபூநத

னனும தஙகம மிகச சிறநதது அது தேவாகளுககும ஆப
ரம அதுமுதலாகததான பொனனுனது ஜாதரூபம எனறு
ாலலபபடுகிறது அது இரததினஙகளிலும சிறநதஇரததினம,
பரணஙகளிலும சிறநத ஆபரணம, பரிசுததஙகளுககும பரிசுத
ம, மஙகளஙகளுககும மஙகளம ஆதலால, பொன எனபது
கனிபகவானும பிரஜைகளுககு நாதனுகிய சிவபெருமானுமாக
ருபபது பிராமமஞேததமரே! பரிசுததஙகளிலெலலாம பரிசுத
ம கனகமே தஙகமானது அகனியும 1 ஸோமனுமாக இருபப
தனறு சொலலபபடுகிறது

## நூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதாமபர்வம. (தொடர்ச்சி.)

(ருத்ரர் செய்த யாகத்தில் ப்ருகுமுதலியோர் உண்டானதும், ஸ்வர்ணதானத்தின் சிறப்பு முதலியவையும்)

பரசுராமரே! மேலும், பரமாதமாவும படைபபவருமான
பிரமமதேவருடைய பிரமமஜஞானருபமான கடகையைபபறறி
னன நான கேளவிபபட்டிருககிறேன அனபரே! பிரபுவே! மகா
தவராகிய சிவனா வருணன தேகததை எடுததுககொணடு
வருணனுடைய ஐசுவரியததை அனுபவிததுககொணடிருககை
யில, முனிவாகளனைவரும அகனிமுதலான தேவாகளும உருக
கொணட யாகாஙகஙகளனைததும வஷடகாரமும ஆயிரககணக
கான ஸாமவேதஙகளும யஜுாவேதஙகளும பதஙகளாலும கிர
மஙகளாலும அலஙகரிககபபடட ரிகவேதஙகளும லக்ஷணஙகளும
ஸவரஙகளும ஸதோபஙகளும நிருகதஙகளும ஸவரஙகளினவகை
களும வேதஙகளுககுத தலைமையான ஓஙகாரமும நிககிரகமும
பரககிரகமும உபநிஷததுககளும ஸாவிததிரியெனனும விததை
யும வநதனா. பூதபவிஷயத வாததமானஙகளையும பகவானை
சிவனா தரிததுககொணடிருநதாா அபபோது அநதப பிரபு
வானவா தமமைததாமே ஹோமம செயதுகொணடாா சிவனா
அநேகவிதமாக யாகததைச சோபிககசசெயதாா ஸவாககலோக
மும அதறகு மேலுலகமும பூமியும இடைவெளியும பூமிககதிபதி
யும அநதசசிவனுரே எலலா விததைகளுககும ஈஸவரரான சிவனு
ரே சூரியன பெருமைபொருநதியவரும எலலாபபூதஙகளுககும
அதிபதியும தேவருமாகிய அநதச சிவபெருமானே பிரமமா சிவ
னா, ருததிரன வருணன அகனி பிரஜாபதி எனறு சொலலைபப(

1 இன்நிமையினுல சநதிரன எனறுா, உமையுடனகூடிய சிவபெ(
மான எனனவுமாம

கிறா பருகுவமசஸரேஷடரே! மஹாதமாவும வருணரூபியுமா
அநதபபசுபதியினுடைய யாகததில தவம, யாகதேவதைகள,
ததினுல பிரகாசிககும தீக்ஷாதேவி, திகதேவதைகள, திகபால
கள, தேவபதனிகள, தேவகனனிகைகள, தேவமாதாககள எல
ரும சோநது அனபுடன வநதனா அநதபபெணகளைக கண
போது பிரமமதேவரின ரேதஸ பூமியில விழுநதது அநதரேத
பெருகி நனைநத மணணைச சூரியன பூமியிலிருநது இருகரஙகளி
லும எடுதது அநத அகனியிலேயே போடடான அவவாறு நடந
சொணடிருககும ஸதரயாகததில ஜவலிககினறஅகனியில பிரமப
ஹோமமசெயயுமபோது அவருடைய ரேதஸ வெளிபபடடத
பருகுபுததிரரே! அவா அநதரேதஸைத தெரிநதவுடன ஹோம
கரணடியாலேநதி நெயயைபபோல மநதிரததுடன ஹோமஞசெ
தாா. சிறநதமஹிமையுளள அநதபபிரமமதேவா அநத ஹோம
செயதரேதஸினுல பலவகைப பிராணிகளைபபடைததாா அவ
டைய அநத ரேதஸிலுளள (ரஜோகுணமாகிய) ஒளியிலிருந
ஒளியோடுகூடிய அறிவுளள ஜஙகமமும தமோகுணததிலிருந
தமோகுணம நிரமபின அறிவிலலாத ஸதாவரமும உணடாயின
ஸதவகுணமானது இவவிருவகைப பொருளகளிலும சோ
திருநதது தேஜஸ எனனபபடட ரஜோகுணததின தனமைய
கிய தொழிலும தமோகுணததின காரியமாகிய அசைவறறிருத
லும ஸதவகுணததின காரியமான உயாநத ஒளியும எலலா
பொருளகளிலுமிருநதன பரசுராமரே! அநத அகனியில ரேதஸ
ஹோமம செயயபபடடபோது, அநத அகனியிலிருநது தம தப
காரணஙகளினுல வநத குணஙகளுளளவாகளும சிறநத தேகங
ளுளளவாகளுமான மூனறு புருஷாகள உணடாயினா பாஜன
மெனனபபடட எரிசசலிலிருநது பருகு எனபவரும அஙகாரம
எனனபபடட தணலிலிருநது அஙகிரஸ எனபவரும தணலின
ஒளியிலிருநது கவியெனனும மறறொருவரும உணடாயினா
பருகு ஜவாலைகளோடு கூடவே பிறநதாா அதனுல, பருகு
எனறு சொலலபபடடாா மரீசி எனனபபடட அகனியின
கிரணஙகளிலிருநது மரீசி எனபவா உணடானா மரீசிககுக
கசியபா உணடானா அனபரே! தணலிலிருநது அஙகிரஸ—ம
தாபபைக கூடடததிலிருநது வாலகிலயாகளும உணடாயினா,
பிரபுவே! அநதத தாபபைக குவியலிலிருநத ஒருவரை 'அதர,
அதர' (இஙகே, இஙகே, உணடானா) எனறு எலலாரும
சொனனதினுல அவருககு, அதரியெனறு பெயா வநதது
பிறகு, சாமபல தளளினபோது பிரமமரிஷிகளின கூடடஙகளி
லுல வெகுமதிககபபெறறவரும தவம கலவி இவறறின சிறபபுக

களை அடையககருதினவருமான வைகான்ஸாகளெனனும ரிஷிகள
உணடாயினா அழகிறபெயாபெறற அஸவினிதேவாகள பிரமம
தேவருடைய கண்ணீரிலிருநது உணடாயினா பிரஜைகளைப
படைபபவாகளாகிய மறறவாகள அவருடைய துவாரஙகளிலிரு
நதும பிறநதனா அவாமயிாககாலிலிருநது ரிஷிகளும வோவையி
லிருநது வேதமும பலததிலிருநது மனமும உணடாயினா இந
தககாரணததினலேதான கலவிமிகுநத ரிஷிகள வேதததின
உணமையை அறிநது அகனியே எலலாததேவாகளுமெனறு கூறு
கினறனா அஙகுளள கடடைகளும அவறறின தைலஙகளும
முறையே மாதஙகளும பகூஷஙகளுமாகப பெயாபெறறிருககின
றன வருணனுடையதான ஆறினதீயே (=கரி) இரவுபகலகளும
முகூாததஙகளுமாயிறறு அகனியின சிவநத நிறததை ருததிர
ருடையதெனறு சொலலுகினறனா அதிலிருநது கனகமுண
டாயிறறு அநதக கனகமானது மைததிரம (=சிநேகததைத தரு
வது) எனறு அறியததககது 'புகையிலிருநது வஸுககளுணடாயி
னா அநத அகனியின ஜவாலைகளதாம ருததிராகளும பேரொளி
யுளள ஆதிததாகளும ஆகாயததில தநதமிடததில பிரகாசிக
கும நகூததிரஙகளதாம தனலகள உலகததிறகு நாதனும
அகனிதான அகனிதான பரபிரமமம அதுவே நிதயம
அதையே எலலா அபீஷடஙகளையும தருவதெனறு சொலலுகின
றனா அதனிடததிலேதான ஹோமமசெயகினறனா பிறகு,
வருணரூபியும வாயுரூபியுமான பரமசிவன, 'தேவாகளே ! இநதச
சிறநதயாகம எனனுடையது இநதயாகததிறகு நானே யஜ
மானன முதறபிறநத மூவரும எனபிளளைகள , சநதேகமிலலை
எனறறியுஙகள ஏனெனில, அது யானசெயத யாகததினபலன
தானே' எனறுசொனனா அகனி, 'அவாகள எனனுடைய
அஙகததிலிருநது பிறநதவாகளும எனனுடைய சோகையினல
உணடாககபபடடவாகளுமாகிறாகள அநத ரேதஸானது என
னிடததிலே ஹோமமசெயயபபடடது ஆதலால, அவாகள என
புததிராகளதாம' எனறுசொனனன பிறகு, உலகஙகளுககுமூத
தவரும உலகஙகளைப படைததவருமாகிய பிரமமதேவா, 'அவா
கள எனபிளளைகளதாம ஹோமமசெயயபபடட ரேதஸ எனனு
டையதுதானே மநதிரததைச சொனனவனும நான ரேதஸை
ஹோமமசெயதவனும நான ரேதஸை உறபததிககுக காரண
மாக நினைததால விதது எவனதோ அவனுடையதுதான பலன'
எனறுசொனனா பிறகு, தேவககூடடததாரெலலாரும, பிரமம
தேவரிடம சென்று கைகூபபித தலைவணஙகி வநதனமசெயது,
'பகவானே ! நாஙகளனைவரும உலகததிலுளள சராசரஙகளைத

தும உமமுடைய சநததிகள தாமே ஆதலால, ஒளியினுல பி
சிககும அகனியும யாகததை நடததும வருணரூபியான சிவபெ
மானும வேணடினபலனைப பெறடடும' என்று சொனனார
ஜலஜநதுககளுககதிபதியான வருணன சூரியனைபபோனற ஒ
யுள்ள முதறபிளளையான பருகுவைப பிரமமா கொடுககப ெ
றுககொணடான எலலாவறறிறகும அதிபதியும தேவஞான
மான பிரமமதேவா அஙகிரஸை அகனிககுப்புததிரராகசசெயத
கவியைத தமபுததிரராக எடுததுககொணடார அபபோது ச
திகளை உறபததிசெயகிறவராகிய பருகுவானவர [1] வாருணி எ
றும, பெருமைபொருநதிய அஙகிரஸ [2] ஆகனேயர எனறும, சிற
புகழுளள கவி [3] பிரமமா எனறும புகழபெறறனர பருகு
சம அஙகிரஸவமசம இரணடுமதாம பிரஜாவிருததிககு இவ
கததில காரணமாயிருநதன இமமூனறு பிராமமணோத
ளும பிரஜைகளைப படைபபவராகிறார இவவுலகமனைத
இவர்கள சநததியெனறறியும பருகுவுககு ஏழுபுததிரர உண
யினர எலலாரும குணஙகளில அவருககு ஒபபானவர அ
கள சயவனர, வஜரசீரஷர, சுசி, ஔர்வர், சுகரர், வரேணய
பிரபுவான ஸவனர என எழுவர் நீர பிறநதவமசததை
சோநத பாககவரனைவரும வருணபுததிரர்கள அஙகிரஸி
புததிரர்கள எணமர அவர்கள வருணன புததிரர்களாயி
தும [4] வருணனபுததிரரலலாதவர், பிருஹஸபதி, உசததிய
வயஸயர், சாநதி, கோரர், விரூபர், ஸமவாததர், ஸுதன
என எணமர இவவெணமரும அகனியின புததிரர்கள எ
லாரும ஞானததில நிலைபெறறவர்கள, குறறமறறவர்கள க
யின குமாரர்கள எணமர், பிரமமாவின வமசததவர்கள
வும வருணபுததிரர்களாகவும சொலலபபடுகினறனர அவர
காரணததின சிறபபுககள பொருநதினவர்கள, பிரமஞானிக
புணணியமுளளவர்கள கவி, காவயர், விஷணு, புததியிற சிற
உசநஸ, பருகு, வருணன, காஶயபர், தாமநதெரிநத அகனி எ
னும இவவெணமர கவிபுததிரர்கள இவர்களால உலகமெலலா
வியாபிககபபடடது இவர்கள இநதபபிரஜைகளை உணடுப
ணினதினுல பிரஜாபதிகளாகிறார்கள பருகுவமச ஶ்ரேஷட
இவவாறு பருகு, அஙகிரஸ, கவி இவர்களின வமசஙகளி
பிறநத புததிரர்களால உலகம வியாபிககபபடடிருககிறது ஐயா

1 வருணபுததிரர் 2 அகனியினபுததிரர் 3 பிரமமாவின புததிர
4 வருணன யாகததில யஜமானனுதலின வருணபுதரரெனபபு
அகனியால எடுததுககொளளபபடடவர்.

ராமமணரே! வருணரூபியும பிரபுவுமானஈஸவரா, கவியையும
நகுவையும முதலில எடுததுககொணடார ஆதலால, அவவிரு
நம வாருணாகளென று சொலலபபெறறனா ஜவாலையோடு
டின அகனிபகவான அவரிடமிருநது அஙகிரஸை வாஙகிக
காணடதினல ஆஙகிரஸாகளனைவரும அகனியினவமசததைச
சாநதவரெனறறிய வேணடும அநதககாலததில தேவாகள
ரமமதேவரைபபாாதது, 'இவாகள உலகஙகளுககு ஈஸவராகளா
நநது தஙகளசநததிகளினல எஙகளைக கரையேறறுவா இவாக
ாலலாரும பிரஜைகளைபபடைபபவா, மிககசிறநததவமுளள
ா, உமதுஅநுககிரகததினல இவவுலகததை நீணடகாலம நிலை
பறுததுபவா, வமசஙகளை விருததிசெயது உமமுடையதேஜஸைப
ரவசசெயகிறவா இநதபபிரஜாபதியின வமசததிலுளள மகரிஷி
ளஎலலாரும வேதஙகளையறிநது கிரியைகளைசசெயது சாநத
ணமுளளவாகளாகித தேவாகளின பககததிலிருககககடவா
ரபுவே! பூமியில முடிவிலலாத பிரமமமும சததியமும சிறநத
வமும நீாதாம இவாகளும நாஙகளெலலாரும உமமுடைய
ததிராகளே பிதாமஹரே! தேவாகளுககும பிராமமணாகளுக
ம நீரனறோ தநதை? மரீசியினபுததிரரான காசியபாமுதலாக
ருகுவைசசோநதவாகளனைவரும உமதுபுததிராகளதாமெனறு
ணடறிநது உமமைப பொறுததுககொளளுமபடி வேணடு
றோம பிதாமஹரே! இவாகள தஙகளைபபோனற சநததிகளை
ணடுபணணி யுகததின ஆரமபததிலும முடிவிலும தமமை நிலை
றுததபபோகினறனா!' எனறு பிராாததிததனா உலகததிறகு
தலான பரமமதேவா தேவாகளால இவவாறுவேணடபபடடுச
நதோஷமடைநதவராய, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொன
றா அநததேவாகளும வநதவாறேசெனறனா உலகமபடைக
மகாலததில தேவசிரேஷடரும மஹாதமாவுமானசஙகரா
ருணரூபமெடுததுச செயதயாகததில இவவாறுநடநதது அகனி
ான பரமன, பசுபதி, சாவன, ருததிரன, பிரஜாபதி எனனபபடு
றவன இநதபபொனனனது அகனியினபிளளை எனபது நிசச
ம ஜமதகனியினபுததிரரே! பிரமாணததையறிநதவன வேதததி
ுளளவழியைககணடு அகனியிலலாதகாலததில அதறகுப பிரதி
ாகத தஙகததை வைககிறன, தாபபைபபுலலினமேல வைதத
அகனியிலும பொனனிலும ஹோமமசெயகிறன புறறின வாயி
ும ஆடடினவலககாதிலும வணடிசசககரமஒடினவழியிலும புண
ரிய தீாததததிலும பிராமமணன கையிலும ஹோமமசெய

எலலாரையும அவா தமபுததிராகளாக நினைககவேணடுமெனறுகருதது

தால அகநிபகவான அதைத தனககுச சநதோஷததையுணடாக கும சிறபபாக நினைககிறுன அதனுலேதான தேவாகளெலலா ருககும அகநியே தலைவனெனறு கேளவிபபடடிருககிறோம. பிரமமாவினிடமிருநது அகனி உணடாயிறறு அகனியினிட மிருநது தஙகமுணடாயிறறு ஆதலால, எவாகள தாமநதெரிநது பொனனைககொடுககினறனரோ அவாகள எலலாததேவரையும கொடுககினறனரெனறு நாம கேடடிருககிறோம ஸவாணதானஞ் செயபவன பெருநதவததினுல அடையுமகதியை அடைவான, பாாககவரே! மேலுலகததில குபேரனுகப படடாபிஷேகம செய யபபெறுவான ஸூாியோதயம வநதபோது சாஸதிரவிதியை அனு சாிதது மநதிரபூாவகமாக ஸவாணதானம செயபவன கெடடகன வினபலனைப போககிவிடுகிறுன ஸூாியோதயமானவுடன ஸவாண தானஞ்செயபவனுககுப பாவம ஓடிபபோம மததியானனததில ஸவாணதானமசெயபவனிடம பாவம அணுகாது சாயஙகாலத தில நியமததுடன ஸவாணதானமசெயபவன பிரமமலோகததை யும வாயுலோகததையும அகனிலோகததையும சநதிரலோகததை யும பெறுவான, இநதிரலோகமுதலிய லோகஙகளிலும சிறநத ஐசுவாியததைஅடைவான, இவவுலகததிலும பாவஙகளொழிநது புகழபெறறு மகிழநதிருபபான, பிறகு, மேலுலகஙகளிலும எப போதும ஒபபறறுச சிறநதிருபபான, தடையினறி விருமபினபடி சஞசாிததுககொணடும இருபபான அவவுலகஙகளிலிருநது நழுவ மாடடான, பெருமபுகழை அடைவான, அழிவிலலாதபொன னைக கொடுபபதினுல சிறநதலோகஙகளை அடைவான ஸூாியோதய காலததில ஒருவிரததததைககுறிதது அகநியைமூடடி ஸவாண தானஞ்செயபவன விருமபினவறறையெலலாம அடைவான ஸுவாணததை அகநியெனறே சொலலுகினறனா அதைத தானமசெயவது ஸுகததைததருவது அது விருமபினநறகுணங களை உணடுபணணுவது, மேனமேலும நறகுணஙகளிற பிரவ ருததிககச செயகிறதெனறு சொலலபபடுகிறது குறறமறற வரே! ஸமாததரே! பருகுபுததிரரே! பொனனும ஸுபரம மணயரும உணடான இநதவரலாறு உமககுச சொனனேன அதைத தெரிநதுகொளளும பருகுஶரேஷடரே! பிராமமணரே! பிறகு, ஸுபரமமணயா வெகுகாலம வளாநதபின இநதிராதி தேவாகளால சேனுபதியாயிருககுமபடி வேணடபபடடாா பிராம மணரே! உலகஙகளினநனமையைச செயவதறகாகத தேவேநதிர னுடையஆஜஞையினுல தாரகாஸுரனையும மறறுமுளள அஸுரா களையும கொனறுா ஸமாததரே! ஸுவாணதானததினசிறபபுக

ளை நான் உமக்குச் சொன்னேன் கொடுப்பவர் பிறந்தவரே! ஆத
ால, பிராம்மணருக்குப் பொன்னைக்கொடும்' என்றார் பராக
ரமசாலியான பரசுராமர், இவ்வாறு வஸிஷ்டர் சொல்லியதைக்
கேட்டுப் பிராம்மணர்களுக்கு ஸுவர்ணதானஞ்செய்து பாவத்தி
லிருந்து விடுபட்டார் யுதிஷ்டிர ராஜனே! ஸுவர்ணத்தின் உற்பத்தி
யையும் அதன் தானத்தின் பலனையும் உனக்கு முழுதும் சொன்
னேன். ஆதலால், நீயும் பிராம்மணர்களுக்கு மிகுதியாகக் கன
கங்கொடு ராஜனே! கனகங்கொடுப்பதினால் பாவத்திலிருந்து
விடுபடுவாய்'' என்றார்.

## நூற்றுமுப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

### (தாரகன்வதம்)

யுதிஷ்டிரர், "முறைப்படி ஸுவர்ணதானஞ்செய்வதில் என்ன
குணங்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டனவோ அவை பிதாமஹ
ரான உங்களால் விரிவாக உரைக்கப்பட்டன, பொன்னுண்டான
காரணமும் உரைக்கப்பட்டது. அந்தத் தாரகன் எப்படி மரண
மடைந்தான்? அதை எனக்குச் சொல்லும் ராஜரே! அவன்
தேவர்களால் கொல்லப்படக் கூடாதவனென்று சொன்னீர். அவ
னுக்கு மரணம் எப்படி நேர்ந்தது? அதை விரிவாகச் சொல்லும்
குருவம்சஸ்ரேஷ்டரே! தாரகனுடைய வதத்தைப் பற்றி முழுதும்
கேட்க விரும்புகிறேன். அதில் எனக்கு அதிக விருப்பம் இருக்
கிறது" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"அரசர்க்கரசே! அவ்வாறு கங்கை காப்பதை விட்டுவிட்ட
தனால் காரியங்கெட்ட தேவர்களும் ரிஷிகளும் கிருத்திகாநக்ஷத்தி
தேவதைகளை அந்தக் கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்
டனர். அக்னியினுடைய வீர்யமாகிய அந்தக் கர்ப்பத்தைத் தங்கள்
சக்தியினால் தாங்குவதற்குத் தேவஸ்திரீகளில் யாரும் திறமை
யுள்ளவர்களல்லர், கிருத்திகைகள் மட்டுந்தாம் திறமையுள்ளவ
கள். அக்னியானவன் தன் சிறந்த வீர்யத்தைத் தமது முழுச்சக்தி
யுடன் கர்ப்பமாகத் தரித்ததனால் கிருத்திகைகளிடத்தில்
அன்புள்ளவனானான். அந்த ஆறு கிருத்திகைகளும் அக்னியின்
கர்ப்பத்தைத் தாங்கினர். மன்னவ! அக்னியின் வீர்யம் முழுதும்
ஆறு வழிகளில் விடப்பட்டது. பிறகு, அந்தக் கிருத்திகைக
உள்ளே வளருகின்ற மகாத்மாவான குழந்தையின் ஒளியினு

அஙகமெலலாமவியாபிககபபடடு எஙகும ஸஙகமடையாமறபோயி
னா வேநதே ! பிறகு, அஙகமெலலாம ஒளிசூழநத அநதககிருத
திகைகளனைவரும பரஸவகாலமவநதபோது ஒரேகாலததில அந
தககாபபததைப பிரஸவிததனா ஆறிடஙகளிலிருநத அநதககாபப-
மானது பிரசவிததவுடன ஒனறுககசேரநதது அதைக கிருத
திகாதேவிகளிடமிருநது பூமிதேவி வாஙகிககொணடாள தேவ
தேகமுளளதும அகனிககு ஒபபான ஒளியுடனபிரகாசிபபதும
காடசிககினியதுமான அநதககாபபம தெயவலோகததிய நாணற
காடடைசசாாநது வளாநதது சூரியனுககொபபானஒளியுளள
அநதககுழநதையைக கிருததிகாதேவிகளபாாததது அனபுளள
வாகளாய அனபினுலுணடான முலைபபாறபெருககுககளினுல
வளாததனா அதனுல அநதககுழநதை சராசரஙகளடஙகிய
மூவுலகஙகளிலும காாததிகேயனெனறு பெயாபெறறது , ரேதஸ
சிதறினதனுல ஸகநதனெனறும குகையிலிருநததனுல குகனென
றும பெயாபெறறது பிறகு, முபபததுமூனறுதேவாகள திசை-
கள திகபாலகாகள [1] ருததிரன தாதா விஷணு யமன பூஷன
அரியமன பகன அமசன மிததிரன ஸாததியாகள இநதிரன
வஸுககள அசுவினிதேவாகள ஜலம காறறு ஆகாயம சநதிரன
நகஷததிரஙகள கிரகஙகள சூரியன வேறுளளமறறதேவககூட
டஙகளஆகிய எலலாரும அகனிகுமாரனை ஆசசாயமுளள குழந-
தையைக காணவநதனா ரிஷிகள துதிததனா கநதாவாகள
பாடினா ஆறுமுகஙகளும பனனிரணடுகணகளும பனனிரணடு
கைகளும பருதததோளகளுமுளளவனும பிராமமணாகளிடம
அனபுளளவனும அகனியையும சூரியனையுமபோனறஒளியுளள
வனுமாக நாணறபதரில படுததிருககும குழநதையைககணடு
தேவாகளும முனிவாகளும மிகுநதசநதோஷமடைநது தாரகா-
ஸுரன அழிநதானெனறே நினைததனா பிறகு, தேவாகளனை
வரும அநதககுழநதைககு வேணடினவறறைக் கொணடுவநது
கொடுததனா , அவன விளையாடுமபோது விளையாடடுககருவி
களையும பறபலபறவைகளையும கொடுததனா கருடன தனது
பிளளையும பலநிறமானசிறகுளளதுமாகிய மயிலை அவனுககளிதது
தான ராகஷஸாகள, பனறி எருமைககடா இரணடையும
அவனுககுக கொடுததனா அருணன தானே அகனியைப
போலபபிரகாசிககும கோழியைக கொடுததான சநதிரன ஆட-
டைக கொடுததான சூரியன அழகானஒளியைத தநதான கோக-
களுககுததாயாகிய காமதேனு அநேகமாயிரமகோககளை அளித-

1 சூரியனுடைய உடபிரிவுகள

து அகனியானவன குணமுளளசெமமறியாட்டையும பூமிதேவி
ானவள பிருதியாகிய மலாகளையும கனிகளையும கொடுததாா
ா ஸுதனவா எனனும அஸுரன வணடியையும [1] அழகான
சசுள்ள தேரையும அளிததான வருணன வாருணஙகளென
யும சிறநததேவயானைகளைக கொடுததான தேவேநதிரன சிறநத
ானைகளையும கோரபபறகளையுடைய சிஙகஙகள புலிகளமுதலான
னேகங கொடியமிருகஙகளையும பலவகை ஆயுதஙகளையும கொ
ததான ராக்ஷஸக கூட்டததாரும அஸுரக கூட்டததாரும
மாததனன அநதககுமாரனை அனுஸரிததனா தாரகாஸுரன
ளாகினற அநதக குழநதையைக கொலலதறகு உபாயததைத
தடினன அனேக உபாயஙகளைசசெயதும அவன அநதபபிரபு
வைக கொலலமாட்டாமற போனன தேவாகள குகையிலிருககும
குகுமாரரைச சேனைததலைவராகச செயது பூஜிததுத தாரகா
ஸுரனால செயயபபட்ட அநத உபததிரவததை அவருககுத
தெரிவிததனா சிறநத பராககிரமமுளளவராக வளாநது தேவாக
ளுச சேனபதியும பிரபுவுமான அநதககுகா வீணபோகாத சகதி
ஆயுததினால தாரகாஸுரனைக கொனறா அநதககுமாரரால
யைவிளையாட்டாகவே அநதத தாரகாஸுரன கொலலபபட்ட பிறகு,
திருமபவும தேவேநதிரன தேவாககதிபதியாக ராஜயபட்டாபி
ஷேகம செயயபபட்டான சிறநத பராககிரமமுளளவரும ஈசுவர
ரும தேவாகளைககாபபவரும சஙகாருககுப பிரியததைச செயபவ
ருமான அநதஸகநதா பினனிட்டும ஸேனபதியாகவே விளஙகி
னா பொனமயமாகிய தேகமுளளவரும அகனியின புததிரரும
பகவானுமான அககுமாரா எககாலமும தேவாககுச சேனதிபதி
யாகவேயிருநதாா ஆதலால், பொனனனது ஸுபரமமணயருககு
உடனபிறநதது, அகனியினுடைய முதலதேஜஸெனறு நினைகக்ப
பட்டது, மஙகளததைத தருவதும அழியாததுமான உயாநத
ரததினம கௌரவனே! இவவிதமாக ராமருககு வஸிஷட
முனனே சொனனா அரசனே! ஆதலால், பொனனைககொடுக
முயறசிசெய ராமா ஸவாணதானம செயதுதான எலலாபபாவ
களாலும விடுபட்டவராகி மேலுலகததில மனிதாபெறுவதறகரி
சிறநதபதம பெறறா" எனறா

---

[1] 'கூபரம' எனபது மூலம், மூககணை எனறு கொளளலாம

## நூற்றுமுப்பத்து நான்காவது அத்யாயம்
## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஒவ்வொரு திதியிலும் சிராத்தம் செய்வதன் பலன் முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "தாமாதமாவே! வேதரே! நாலுவருணங்களின் தர்மங்களையும் சொன்னதுபோலவே சிராத்தத்தின் விதிமுழுமையையும் பற்றி எனக்கு நீர் உரைக்கக்கடவீர்" என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டபிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், சிராத்த விதியை முழுதும் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார்.

"ராஜனே! சிராத்த காமத்தைப்பற்றிய சிறந்தவிதியை ஊக்கத்துடன் கேள். வீரனே! பிதிருயாகமானது தனத்தையும் புகழையும் புத்திரர்களையும் கொடுப்பது. தேவர் அஸுரர் மனிதர் கந்தர்வர் நாகர் அரக்கர் பிசாசர் கின்னரர் ஆகியஇவர்களும் பிதிருக்களை எப்போதும் பூஜிக்கவேண்டியவர்கள். முதலில் பிதிருக்களைப் பூஜித்து அதன்பின்னேதான் தேவர்களைப் பூஜிக்கின்றனர். ஆதலால், மனிதன் முழுமுயற்சியோடு எப்போதும் பிதிருக்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். மகாராஜனே! பிதிருக்களுக்குச்சிராத்தம் (அன்வாஹார்யம்) கொடாச்சியாகச் செய்யத்தக்கதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால், சிராத்தமானது விசேஷமாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் முதலாவதாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. எல்லாத்திதிகளிலும் சிராத்தம்செய்வதனால் பிதிருக்கள் திருப்தியடைகின்றனர். பிண்டங்களைகொடுத்துச் செய்யப்படும் சிராத்தத்தை[1] மாதந்தோறும் செய்யவேண்டும். கிருகஸ்தனான பிராம்மணன் அமாவாஸையில் பிதிருயாகத்தைச் செய்யவேண்டும். மாதந்தோறும் பிண்டதானத்தோடு செய்யும் தர்ச சிராத்தத்தைத்தான் அன்வாஹார்யமென்று வித்வான்கள் நினைக்கின்றனர். பரிசுத்தனாய்க்கை கூப்பிக்கொண்டு சிரத்தையுடன் மாமிசத்தினால் அந்தச் சிராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு திதியிலும் பகலில் சிராத்தம்செய்வதின் குணங்களெல்லாவற்றையும்உனக்குச்சொல்வேன். குற்றமற்றவனே! எந்தத்தினங்களில் சிராத்தங்களைச்செய்வதனால் என்ன பலன்கள் கிடைக்குமோ அவற்றையெல்லாம் உள்ளபடி சொல்வேன். அதை என்னிடம் தெரிந்துகொள். பிரதமையில் பிதிருக்களைப் பூஜிப்பதனால், அழகான பிள்ளைகளைப் பெறுகிறவர்களும் நிரம்பின குடும்பமுள்ளவர்களும் கண்ணுக்கழகியவர்களுமான ஸ்திரீகளைத் தன்கிருஹத்தில் அடைவான். துவிதியையில்

[1] அமாவாஸையதோறும்

திருசிராததம செயவதனல வீடடில பெணகள பிறபபாாகள, ருதியையிற செயவதனல குதிரைகளும சதுாததியிற செயவத ல எருமை ஆடு முதலிய நானகு காலகளுளளவைகளும குதியாக உணடாகும ராஜனே! பஞசமியிற சிராததம செய வாகளுககு அநேக புததிராகளுணடாவா, ஷஷடியிற செயயும னிதா ஒளிபெறுவா ராஜனே! ஸபதமியிற சிராததம செய வனுககுப பயிரின பலன விருததியாகும, அஷடமியிற செய வன வாததகததில லாபததை அடைவான நவமியிற சிராத செயபவனுககுக குதிரை கோவேறுகழுதைமுதலிய ஒறறைக புளள பிராணிகள மிகுதியாக உணடாகும தசமியில தம செயபவனுககு ஆககள மிகுதியாகும ராஜனே! சியில சிராததம செயபவன வஸதிரஙகள பாததிரஙகள லியவறறை அடைவான அவன வீடடில ஒதலும யாகமும ரமபபெறற புததிராகள பிறபபா துவாதசியில சிராததம செயபவனுககு அதிகதனஙகளும வெளளியும அழகான பொன மும எபபோதும காணபபடும திரயோதசியில சிராததமசெய வன் இனததாரிற சிறநதவனுவான சதுாததசியில சிராததம செயயும மனிதனுககு யுததஙகள நேரிடும அவனவீடடில புரு ஷாகள இளமைபபருவததில நிசசயமாக இறபபா அமாவாஸ யையில சிராததம செயபவன விருமபினவறறையெலலாம அடை வான கிருஷணபகூததில சதுாததசியைததவிர மறறத தசமி முதலான திதிகள சிராதததிறகுச சிறநதவை, மறறவை அவ வளவு சிறநதவையலல சிராதததிறகுக கிருஷணபகூமானது சுககிலபகூததைவிட எபபடி விசேஷமோ அபபடியே முறபகலை விடப பிறபகல விசேஷம" என்றா

---

## நூறறுமுபபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(சிராத்தத்தில் கொடுக்கத்தக்கபொருள்களும் அவ்வவற்றின் பலன்களும்)

யுதிஷடிரா, 'அரசரே! பிதிருககளுககு எதைககொடுத் தால அகூயமாகும? எதறகுப பலனகள அதிகம? ஒனறு அனநதமாவது எது?" என்று கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிர! சிராததததைஅறிநதவாகள சிராதததில முறையில எநதஹவிஸுகள விருமபினபலனைத தருகினறன யெனறு நினைககினறனரோ அவறறையும அவறறினபலனகளை யும எனனிடமகேள ராஜனே! எள, நெல, யவம, உளுநது

ஜலம், கிழங்கு, கனிகள் இவற்றைக் கொடுத்துச் செய்யப்படு சிராத்தத்தினால் பிதிருக்கள் ஒருமாதம் திருப்தியடைகின்றன எள்ளும்கிருதியாயுள்ள சிராத்தத்தை அக்ஷயமென்று மனு சொ ல்லியிருக்கிறார் போஜனபதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் எள மு தன்மையாக நினைக்கப்படுகிறது பிதிருகணங்களுக்கு மத யத்தினால் இரண்டுமாதமவரையில் திருப்தியுண்டாகும் ராஜவே செம்மறிஆட்டின் மாமிசத்தினால் மூன்றுமாதங்களும் முயல்மா சத்தினால் நான்குமாதங்களும் வெள்ளாட்டு மாமிசத்தின ஐந்துமாதங்களும் பிதிருக்கள் திருப்தியடைவார் பிரபு பன்றிமாமிசத்தினால் ஆறுமாஸங்களும், [1] சகுலமாம்ஸத்தி ஏழுமாஸங்களும் புள்ளிமான் மாமஸத்தினால் எட்டுமாதங் கறுப்புமானின் மாமஸத்தினால் ஒன்பதுமாதங்களும் [2] கவயமி கத்தின் மாமஸத்தினால் பத்துமாஸங்களும் எருமைமாமஸத் தால் பதினொருமாதங்களும் பிதிருக்களுக்குத் திருப்தியுண்டாப கோமாமஸத்தோடு சிராத்தம்செய்தால் ஒருவருஷம் திருப் யுண்டாமென்று சொல்லப்படுகிறது நெய்யுடன் சேர்ந்த பாயஸ மானது கோமாமிசத்தைப்போன்றது விருஷபத்தின் மாம ஸத்தினால் பன்னிரண்டு வருஷம் பிதிருதிருப்தியுண்டாம இறந்துபோனதிதியில் காண்டாமிருகத்தின் மாமஸத்தைக் கொடுப்பது ஒன்று அனந்தமாகிறது அறைக்கீரையும் [3] பொன் வெள்ளி முதலியவையும் ஆடும் அனந்தமாவனவென்று சொல் லப்படுகின்றன யுதிஷ்டிர! இந்தவிஷயத்தில் பிதிருக்களால் சொல்லப்பட்ட சுலோகங்களைக் கூறுகின்றனர் அவற்றை ஸனத்குமாரபகவான் முன்னே எனக்குச்சொன்னார் அவற்றின் பொருள், 'தக்ஷிணாயனத்தில் மகநக்ஷத்திரம்கூடின திரயோதசி யில் நெய்யுடன் சேர்ந்த பாயஸத்தைச் சாலைவழுதலிய கம ளத்தோடும் பொன் வெள்ளிமுதலிய தக்ஷிணையோடும் நியமம் தவறாமல் [4] கஜச்சாயையில் அதன் காதுகளாற்றிலே விசிறப் பட்டவையாகக் கொடுத்துச் சிராத்தம் செய்பவன் நமது குலத்திற் பிறப்பனோ? ஒருவன் அநேக புத்திரர்களை விரும்ப வேண்டும் ஏனெனில், உலகங்களில் பேர்பெற்றதும் சிராத் தத்தை அக்ஷயமாகச் செய்வதுமாகிய அக்ஷயவடமென

[1] ஒருவகைமத்ஸயம் [2] பசுவைப்போன்ற ஒருவகைமான

[3] 'காஞ்சனமென்னும் மரத்தின் பூமுதலியன' என்பது பழையவுரை

[4] 'மஹாளயபக்ஷம் தரயோதசியில், ஸ்வாதிவீதியில், ஐராவதம் திரும்புகிறது, அது சிறந்தபுண்யகாலம் அதனால் அது கஜச்சாயை எனப்படும்' என்பது ஐதிஹ்யம் இந்தப்பாவம், 663-வது பக்கம் குறிப் பிலும் காணக

ம ஆலமரமிருககுமகயைககு ஒருவனுவது போவனே' என
ர பிதிருதினததில ஜலம கிழஙகு கனி மாமஸம அனனம
மறறில எதையாவது தேனுடனசோததுக கொடுததால அது
நநதமாகும

---

நூறறுமுபபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யமன், நக்ஷத்திரங்களில்செய்யும் சிராத்தங்களின் பலன்களைச்
சசபிந்துவுக்குச் சொல்லியது.)

பலனைககருதி ஒவவொருநக்ஷததிரததிலும செயயககூடிய
வயாகச சசபிநதுவுககு யமனசொனனசிராததஙகளை நான
னககுச சொலலுகிறேன, கேள எநதமனிதன கிருததிகா
க்ஷததிரமகூடிய தினததில விடாமல சிராததமசெயவனே அவன
யரமறறகித தன ஸநததிகளுடன அககிகளைவைததுககொணடு
ாகமசெயவான சநததியைவிருமபுகிறவன ரோகிணிநக்ஷத
ரததிலும பராககிரமததைக கருதுகிறவன மிருகசீரிஷததிலும
பிதரு) யாகமசெயயககடவன திருவாதிரையில சிராததமசெய
ம மனிதன கொடுமசெயகையுளளவனுவன புனாபூசததில
ாததமசெயயுமமனிதன பயிரபபலனை அடைவான தேகபுஷடி
யககருதுகிறமனிதன பூசததில சிராததம செயயககடவன
யிலயததில சிராததமசெயயுமமனிதன தைரியசாலிகளான புத
ிராகளைப பெறுவன, மகநக்ஷததிரததில சிராததமகொடுப
வன இனததாரிற சிறநதவனுவன பூரநக்ஷததிரததில சிராததம
கொடுபபவன யாககுமஇனியவனுவன,உததரததிலகொடுபபவன
நததியை அடைவன, ஹஸதநக்ஷததிரததில கினைததபலனை அடை
ன சிததிராநக்ஷததிரததில சிராததமகொடுபபவன அழகுளள
ததிராகளைப பெறுவன சுவாதிநக்ஷததிரததில பிதிருககளை ஆரா
ிபபவன வாததகததொழிலை அடைவான புததிரனைககருதும
னிதன விசாகநக்ஷததிரததில சிராததம செயவதனுல புததிரா
ளை வெகுவாகபபெறுவான அனுஷததில சிராததம செயப
வன ராஜயமெனனும சககரததை நடததுவான குருவமச
ிரேஷடனே! புலனகளையடககிக கேடடையில சிராததம செய
ம மனிதன செலவமபெறறுத தலைமையை அடைவன, மூலததில
ஆரோககியததையும பூராடததில சிறநதபுகழையும அடைவன,
உததராடததில துயரமறறுப பூமியிலசஞசரிபபன அபிஜித
ஜனனுமநக்ஷதரகாலததில சிராததமசெயபவன சிறநதகலவியை

அடைவன் திருவோணத்தில் சிராத்தம்செய்பவன் இறந்தபி நற்கதி பெறுவன் அவிட்டத்தில் நியமத்துடன் சிராத்தம்செ யும் மனிதன் ராஜ்யம்பெறுவன் சதயநக்ஷத்திரத்தில் சிராத் செய்பவன் வைத்தியத்தில் தேர்ச்சிபெறுவன் பூரட்டாதிய சிராத்தம்செய்பவன் வெள்ளாடுகளையும் செம்மறியாடுகளை மிகுதியாக அடைவன் உத்திரட்டாதியில் சிராத்தம் செய்பவ ஆயிரக்கணக்காகப்பசுக்களையடைவன் ரேவதியில்சிராத்தம்செ பவன் வஸ்திரங்களமுதலான பொருள்களை மிகுதியாக அடை வன் அசுவினிநக்ஷத்திரத்தில் குதிரைகளையும் பரணியில் தீர்க யுளையும் அடைவன் சசபிந்துவென்னும் அரசன் இந்தச் சிராத் விதியைக்கேட்டு அப்படியேசெய்தான் அவன் பூமியை எ தில்வென்று ஆண்டான்'' என்றார்

நூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தா ன தா ம பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(சிராத்தத்தில் நிமந்திரணத்துக்குத் தகாதவர்களும் தக்கவர்களும்

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! கௌரவசிரேஷ்டரே! எப் டிப்பட்ட பிராம்மணர்களுக்குச் சிராத்தம் கொடுக்கவேண்டுமெ பதை எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல் லானார்

"தானத்தின் முறையை அறிந்தக்ஷத்திரியன் தேவகாரிய களில் பிராம்மணர்களைப் பரீக்ஷிக்கலாகாது பிதிருகாரியங்களி மட்டும் பரீக்ஷிப்பதுநியாயமென்று சொல்லுகின்றனர் தேவகா யங்களில் தேவர்கள் இங்குவந்து தங்கள்தெய்விகசக்தியினு அவற்றைப் பரிசுத்தமாக்குகின்றனர் ஆதலால், மனிதன் தேவர்களை உத்தேசித்து எல்லாருக்கும் தானஞ்செய்யலாம மஹாராஜனே! தெரிந்தவன் சிராத்தத்தில்மாத்திரம் பிரா மணர்களைக் குலம் ஒழுக்கம் பிராயம் உருவம் கல்வி முன்னோ களின் இருப்பிடம் இவற்றைப்பற்றிப் பரிசோதிக்கவேண்டும அவர்களில் சிலர் தாமிருக்கும்பந்தியையே கெடுப்பவர், மற்று சிலர் பந்தியைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறவர் அரசனே! பந்தியி சேர்த்தகாதவரைச் சொல்லுவேன், அவர்களைக் கேள் சூதாடுகிற வனும் காப்பத்தைக்கொன்றவனும் க்ஷயரோகியும் பசுக்களைமேய் ப்பவனும் [1]லக்ஷணங்களில்லாதவனும் ஊர்ப்பொதுவுக்கு ஏவல் தொழில்செய்பவனும் வட்டிக்குப்பணம் கொடுப்பவனும் பாடக

1 'வேதாத்யயனமுதலியன இல்லாதவன்' என்பது பழையவுரை

ம எலலாவறறைபும விறபவனும வீடடிலதீவைததவனும விஷ
டடவனும [1]சமைததபாததிரததில[3] புசிபபவனும ஸோமமென
மகொடியை விறபவனும ஸாமுதரிகாலக்ஷணம சொலலுகிறவ
ம அரசனுடைய வேலைககாரனும எணணெயவிறபவனும ஜால
ததை செயபவனும தகபபனுடன [2] பஙகுபிரிததுககொளபவ
ம வேறுபுருஷனைவைததிருககும மனைவியுளளவனும தீடடுளள
னும திருடனும கைததொழிலசெயது பிழைபபவனும வேறு
ஷமபோடுகிறவனும கோளசொலலுகிறவனும[4] சிநேகிதனுக
த தீஙகுசெயகிறவனும பிராமணிவியோடுசேருகிறவனும ஸமஸ
ரமிலலாத கீழஜாதிகளுககுக கறபிபபவனும ஆயுதமபிடிதது
விபபவனும நாயகளோடுசஞசரிபபவனும நாயககடிபடடவனும
பரிவிகதியும தோலரோகமுளளவனும குருவினமனைவியைச
சாநதவனும [4] நாடகமாடுகிறவனும கோவிலபூஜகனும சோதிடத
ால பிழைபபவனும பநதியிலசேரததகாதவா யுதிஷடிர! பநதி
ல சேரததகாத இபபடிபபடட பிராமமணாகளால புசிககபபட
னனமானது ராக்ஷஸாகளைசசேருமெனறு வேதமறிநதவாகள
சாலலுகினறனா சிராததததிலபுசிததபின வேதமோதினாலும
நதரபபெணணினிடம சோநதாலும அவனுடையபிதிருககள
வன விஷடையில ஒருமாதமவஸிபபா ஸோமததைவிறற
னுககுததானஞசெயதால விஷடையிலும வைததியனுககுத
தானஞசெயதால சீயிலும ரததததிலும பிதிருககள இருபபா
கோவிலபூஜகனுககுசசெயயுமதானம பயனறறது வடடிவாஙகு
றவனுககுககொடுததால ஸநததியுணடாகாது வாததகனுக
துககொடுககுநதானம இமமையிலும மறுமையிலும பயனபடாது
இரணடாவது விவாகமசெயதுகொணடவனுககுபபிறநத பிராம
மணனிடமகொடுதத ஹவயம சாமபலிலசெயயபபடடஹோமம
போலேதான தாமததை விடடவாகளுககும ஒழுககமகெடட
வாகளுககுமகொடுககும ஹவயகவயஙகள மறுமையில பயன
படா தெரிநதிருநதும அபபடிபபடடவாகளுககுத தானஞசெய
யும புததிகெடடவனுடைய பிதருககள பரலோகததில விஷடை
யைபபுசிபபரெனபது திணணம இநத அதமபபிராமமணாகளை
யும சூததிராகளுககு உபதேசமசெயயும மதிகெடடவனை

1 'குணடாசீ' எனபது மூலம
2 இஙகு 'விவதமாநః' எனனுமபாடம பொருததமானது, அதற
'தகபபனுடனகலகபபடுகிறவன' எனபது பொருள
3 சாநதிபாவம 111 - ம பககமகுறிபபிறகாணக
4 'விறகுவெடடிபபிழைபபவன' எனபது பழயஉரை.

யும பநதிககுததகாதவரெனறு அறிய வேணடும வேநதே
(போஜனததிறகாக) உடகாாநதிருககும பநதியில சோ
ஒறறைககணபொடடையன (தனபககஙகளிலுளள) அறுபதும
களையும ஆணமையிலலாதவன நூறறுவரையும வெணகுஷ
மூளளவன தனபாாவைசெலலுகிறவரையிலுமுளளவாகளை
கெடுததுவிடுவா தலைபபாகையோடு புசிபபதும பாதரா
யோடுபுசிபபதும தெறகுமுகமாகபபுசிபபதும எலலாம அஸ
ரைசசேருமெனறு கோபததோடும சிரததையிலலாம
கொடுககபபடடதெலலாவறறையும அஸுரராஜாவான பலியி
பாகமாகப பிரமமதேவா விதிததிருககிறாா நாயகளும பா
யைககெடுபபவரும எவவகையிலும பாாககலாகாது ஆதலா
மறைவுளளவிடததில எளளை முழுதும இறைததுச சிராத
செயதலவேணடும எளளிலலாதசிராததததிலும கோபககா
செயதசிராதததிலுமுளளஹவிஸை ராக்ஷஸாகளும பிசா
களும அபகரிககினறனா பநதிககுததகாதவன, பநதியில பு
பவா எவவளவுபேரைப பாாககிறானோ அவவளவுபோ புசிபபத
லுணடாகுமபலனையும அநத அனனமபோடுமூடனுககு இல
மறசெயதுவிடுவான பரதசிரேஷடனே! (நாஙகளிருககும)
தியையே சுததமாககததககவாகளை அறிநதுகொளளவேணடு
அவாகளை லக்ஷணஙகளுடனசொலலுகிறேன அநதபபிராமம
ரைப பரிசோதிபபாயாக விதைகளிலும வேதஙகளிலு
பிரமமசாரிவிரததஙகிலும முடிவுபெறறு ஸநானம செயதவரு
பெரியோரொழுககஙகளை அனுஸரிபபவருமான பிராமமணா
ளனைவருமஎலலாரையும பரிசுததமாககசசெயபவரெனறறியவே
டும பநதிககுஉரியவாகளைச சொலவேன அவாகள பநதியை
பரிசுததபபடுததுகிறவாகளெனறறியவேணடும 1 திருநாசிகே
தன 2 பஞசாகநியுடையவன 3 திரிஸுபாணன ஆறு வேதாஙக
களையறிநதவன பிரமமஞானஉபதேசமசெயயுமபரமபரையிலபிற
தவன ஸாமகன ஜயேஷடஸாமமெனனுமஸாமததைககானமபண
ணுகிறவன தாயதநதையருககு அடஙகினவன பததுததலைமுறை
யாக வேதமோதிவநதவன தன தாமபததினியிடம ருதுகாலததி
சேருகிறவன வேததததையும சாஸதிரததையும பிரமமசாரிவிரத

1 நாசிகேதமெனற அகனியில மூனறுகாலம அகனிஹோததிர
செயபவன எனபா சிலா, வேதததில நாசிகேதமெனறபெயருள
மூனறு அதயாயஙகளை அததியயனமசெயதவன எனபா வேறுசிலா
2 காாஹபததியம ஆஹவனீயம தக்ஷிணம ஸபயம ஆவஸதயம எ
னும ஐநது அகனிகளையுடைய அகனிஹோதரி
3 ரிகவேதததில ஸுபாணமெனனும மூனறுமநதிரமதெரிநதவன

தயும முடிதது ஸநானஞசெயத பிராமமணன அதாவசிரஸென
ம அதாவணவேததநின உபநிஷததைப பிரமமசாரிவிரதத
நாடு அததியயனஞ செயதவன ஐமபுலனகளையும அடககினவன
ததியமே சொலலுகிறவன தாமமசெயபவன தனகாமஙகளில
ரததையுளளவன ஆகிய இவாகள பநதியைப பரிசுததபபடுததா
றவாகள புணணியதீாததஙகளுககுச சிரமபபடடுசசெனறு
நானஞசெயபவரையும யாகஙகளை மநதிரஙகளுடனமுடிதது
வபிருதஸநாநம செயபவரையும கோபியாமலும ஆசைபபடாம
ம பொறுததும மனததையும புலனகளையும அடககியும எல
ாப பிராணிகளிடததும அனபுவைததும இருபபவரையும சிராத
ஙகளில வரிககவேணடும அவாகளுககுக கொடுதததானம
ழியாதது அவாகள தாம பநதியைப பரிசுததபபடுததுகிற
ாகள மோகூதாமநதெரிநத ஸநயாஸிகள, தவஞசெயயும
யாகிகள, பாஞசராாதரமதெரிநத சிரேஷடாகளான பாகவதா
ள, சிறநத குலமுளளவரும வேதததிறசொனன ஆசாரஙகளை
நுஷடிபபவருமான வைகாநஸாகள, பிராமமணோததமாகளு
கு இதிஹாஸஙகளை நியமததோடு சொலலுகிறவாகள, பாஷயம
தெரிநதவாகள, வியாகரணததில நலல பரிசயமுளளவாகள, புரா
ணஙகளையும தாமசாஸதிரஙகளையுமஓதி அவறறினபடி ஸரியாக
அநுஷடானமசெயபவாகள, குருகுலவாஸஞ செயதவாகள, ஸத
தியம பேசுகிறவாசள, எலலாவேதஙகளிலும எலலா உபதேசங
களிலும ஆயிரவாகளில முதனமையாயிருபபவாகள ஆகிய இநத
மகாநுபாவாகளும பநதிபாவனரெனறறியவேணடும இவாகள
பநதியில எவவளவுதூரம நோககுகினறனரோ அவவளவுவரையி
லும பரிசுததமாகச செயகினறனா, இபபடிப பநதியைப பரி
சுததபபடுததுவதனுல பநதிபாவனரெனறு சொலலபபடுகின
றனா குருபரமபரையாகவநத பிரமமஞானததை ஆஸதியாகப
பெறறவன ஒருவனும இரணடரைக குரோசஙகள வரையிலுப
சுததமாககுவனெனறு பிரமமஞானிகள நினைககினறனா ரித்
விககாகவும உபாததியாயனுகவுமிராத அவன ரிதவிககுககளின
அநுமதியினுல முதலாஸனததை அடைவானுயின அநதபபநதி
யின பாவததையே போககிவிடுவான ராஜனே ! வேதநதெரிநத
பநதியைசசெடுககும குறறஙகள ஒனறுமிலலாதவனுகவும வட
விலலாதவனுகவுமிருநதால அவனும பநதிபாவனனதான ஆ
லால, முழுமுயறசியோடு பிராமமணாகளைப பரிசோதிதது
தாமஙகளைவிடாதவரும மனததையடககினவரும மேறகுல
தோரும கலவி கேளவி மிகுநதவருமான பிராமமணாகளை
சிராததததில வரிககவேணடும சிநேகிதாகளை முககியமாக

கொணடு செயயபபடும சிராததஙகளும ஹோமஙகளும பிதிருக களையும தேவாகளையும திருபதிசெயவிககமாடடா அபபடிச செயபவன ஸவாககமபோகான எவன சிராததஙகளைககொணடு சினேகஙகளைச செயகிறுனே அவன தேவயானமெனனபபடட ஆாசசிராதிமாாககததினுல போவதிலலை சிராதததகினுல சினே கம சமபாதிபபவன பிடிபபறற அாசமபழமபோல ஸவாககலோ கததிலிருநது கீழேவிழுவான ஆதலால, சிராததமசெயபவன சினேகிதனைத தேடலாகாது மிததிராகளைச சோபபதறகாகப பொருளகளைக கொடுககலாம எவனை மிததிரனுகவும சததுரு வாகவும நினைககவிலலையோ அநதமததியஸதனைத தேவகாரியத திலும பிதிருகாரியததிலும புசிபபிககவேணடும களாமணணில விதைததவிதை முளையாமலும விதைததவன அதனபலனை அடையாமலும போவதுபோலவே தகுதியறறவாகள புசிககும சிராததம இமமையிலும மறுமையிலும பயனபடாது ஓதுத லிலலாத பிராமமணன செததைகளிலிருககும நெருபபுபோல அவிநதுபோகிறுன சிராதததகை அவனுககுக கொடுகக லாகாது சாமபலில ஹோமஞசெயவதிலலையே பதிலுககுப பதிலாகச சிராதததகில புசிபபபது பிசாசாகளைசசேரும தக்ஷிணையாகிறது அது தேவாகளையும சோாது, பிதருககளை யுஞ சோாது அது புணணியமகுனறிக கனறிறநதபசு கொடடி லில தடுமாறுவதுபோல இஙகேயே தடுமாறுகிறது அவிநத நெருபபில நெயயை ஹோமமசெயதால அது எபபடி தேவாகளை யும பிதிருககளையும சேருவதிலலையோ அபபடியே பாடகனுககும நடடுவனுககும பொயசொலலுகிறவனுககும கொடுககுமதக்ஷிணை பொயயனுககுக கொடுககபபடும தக்ஷிணை கொடுபபவனைக காப பாறறுது, அவனுககு இரணடுலோகஙகளையும கெடுககும கெடுபபதும இகழபபடுவதுமாகிய அநததக்ஷிணை தான விழும போதே கொடுபபவரின பிதருககளையும தேவலோகததிலிருநது தளளிவிடும யுதிஷடிர! எலலாததாமஙகளையும நிசசயமாகத தெரிநது ரிஷிகளின ஆசாரபபடி எபபோதும அனுஷடிபபவா களையே தேவாகள பிராமமணாகளெனறு நினைககினறனா பாரதனே! வேதமோதுவதையும ஞானததையும தவததையும காமததையும நியமமாக உடையவாகளே ரிஷிகளெனறு அறியத தககவா பாரதனே! சிராததஙகளை ஞானநிஷடையுளளவாகளுக குக கொடுககவேணடும அவாகளில எநதமனிதாகளபிராமமணா களுககு ஹிததகைசசெயயாமல வீணபேசசுககளில அவாகளை இகழநதும பேசுகினறனரோ அவாகளைச சிராதததகில புசிபபித தல கூடாது ராஜனே! இகழபபடட பிராமமணாகள அநத

ழநதவனகுலததில மூனறுதலைமுறைகளாக கெடுததுவிடுவாாக
ானறு வைகானஸாகளெனனும ரிஷிகளினசொல கேடகபபடு
ாது ராஜனே! வேதஙகளில கரைகணட பிராமமணாகளைத
ரததிலேயே கணடறியவேணடும அவாகள நணபராயினும
கைவராயினும சிராதததததை அவாகளுககே கொடுககவேண
ம பாரதனே! மநதிரஙகளதெரியாத லடசமபிராமமணாகளை
நமனிதன புசிபபிததால பயனெனன? மநதிரம தெரிநத ஒரு
ன திருபதியடைநதால அவன அவரெலலாரினும மிகக தகுதி
ாளவனுவான'' எனறா

---

## நூறறுமுபபததெடடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(சிராத்தமுண்டானவரலாறும் சிராத்தத்தில் விடவேண்டியவையும்)

யுதிஷடிரா, "சிராததமானது எநதககாலததில யாரால
ணடாககபபடடது? அது எவவகையானது? பிருகுவும அஙகி
ஸும இருநதகாலததில எநதரிஷியினுல உணடாககபபடடது?
சிராததஙகளில விடததககவை யாவை? எநதக கிழஙகுகளையும
ாயகளையும விடவேணடும? தானியஜாதிகளில விடததககவை
வை? பிதாமஹரே! அவறறை எனககுசசொலலும'' எனறு
கடக, பீஷமா சொலலலானா

"ராஜனே! சிராததம எநதககாலததிலுணடானது, எவவித
ானது, யாராலுணடாககபபடடதெனபதை எனனிடம கேள.
களரவனே! பிரமமாவின புதரரும சிறநத மகிமையுளளவரு
ான அததிரிமகரிஷி இருநதா மகாராஜனே! அவாகுலததில
ததாதரேயரெனபவா இருநதா தததாதரேயருககுத தவத
தயே தனமாகவுடைய நிமியெனனும புததிரா உணடானா
மிககு ஸ்ரீமானெனறு பெயாபெறற சிறபபுளள புததிரா பிறந
ா அவா செயறகரிய தவஞசெயது ஆயிரமவருஷம நிரம
பினபின காலகதிககுடபடடு மரணமடைநதா நிமியெனபவா
ாஸதிரஙகளிற சொலலபபடட காமஙகளினுல சுததம செயது
கொணடபிறகு புததிரசோகததையே நினைநது தாஙககககூடாத
னககொதிபபை அடைநதா சிறநத அறிவுளள அநத நிமி
சதுாததசி திதியில தமவீடடுக காரியஙகளை முடிததுககொணட

1 கூறியதைககூறுதலால, இஙகே அதிகபாடமான அரைசுலோகம
விடபபடடது

பிறகு, அதே துயரததை நினைநது இரவின பினபாகததில க
விழிததுககொணடார விசனததினால கலஙகின மனததுட
விழிததுககொணட அவருடைய புததியானது இதரவிஷயஙகளி
மனம செலலாமையினால விசாலமாகசசெனறது பிறகு, ஊகத
துடன சிராததமசெயயும வகையைபபறறிச சிநதிததார மிக
சிறநதஞானமுளள தபோதனராகியநிமி, அநதககுமாரரால புசி
ககபபடடவையும அவரால வேணடுமெனறுசொலலபபடடவையு
மனததில விருமபபபடடவையுமான கிழஙகுகள, கனிகள, ப
றெலலாவறறையும தமமனததில நிசசயமசெயதுகொணடு, அப
வாஸயை தினததில சிறநத பிராமமணாகளை வருவிதது, அவா
ளுககுத தெறகுமுகமான ஆஸனஙகள எலலாவறறையும தாமே
போடடார, பிறகு, எழுபிராமமணாகளை ஒரேகாலததில போ
னததிறகு உடகாரவைததார ஸமாததரானநிமி உபபிலலாம
சாமையரிசி அனனததை உணவாகக கொடுததார அபபோ
அனனததைபபுஜிககும பிராமமணாகளுடைய ஆஸனஙகளிலு
பாதஙகளிலும தாபபஙகள தெறகுநுனியாக வைககபபடடன
அவா பரிசுததராகிச சிரததையோடு தெறகுநுனியாகப போட
படட தாபபஙகளில பெயரையும கோததிரததையும சொல
ஸ்ரீமானுககுப பிணடபபிரதானம செயதார ரிஷிபரேஷடரா
அநத நிமியானவா, தாம தாமககேடடைச செயததனால பினன
பெருவருததததினால பீடிககபபடடு, 'இதறகுமுன ரிஷிகளசெ
யாத இநதககாரியததை நான ஏன செயதேன? பிராமமணாக
சாபததினால எனனை எரிததுவிடாமலிருபபாரா?' எனறு விசா
மடைநதார, பிறகு, பகவானான அததிரிமுனிவா தம வமசததி
குத தலைவரெனறு நினைதது அவரை ஊககததுடன தியான
செயதார அவவாறு அவா தியானமசெயத மாததிரததில அ
திரிமகாமுனிவா வநதார குறறமிலலாத அததிரிமுனிவா, புத
திரசோகததினால பீடிககபபடட நிமியைககணடு இனசொறக
ளால அவரை மிகவும தேறறினா 'தபோதனனான நிமியே
உனனால செயயபபடட இநதப பிதிருயாகமானது எனககு ஸம
மதம இநததாமம முறகாலததில பிரமமதேவராலேயே கண
டறியபபடடது அபபடி பிரமமாவினால ஏறபடுததபபடட அ
தத தாமநதான உனனால இபபோது செயயபபடடது பிரம
மாவைததவிர வேறு யாா சிராததததில விதியை ஏறபடுதத
லாம? புததிரனே! இபபோது சிராததததிறகுரிய உததமமான
விதியை உனககு உரைபபேன புததிரனே! பிரமமதேவரால ஏற
படுததபபடட அநதவகையை எனனிடம தெரிநதுகொணடு செய

ஷியே! ஆதிகாலததில பிரமமதேவா தாமாகவே மநதிரததோடு
கதிகளுககு ஒரிடம உணடாககி அஙகே பிதருககளுடனகூடவே
ருககும அகநி, ஸோமன, வருணன, விசுவேதேவாகள இவாக
ககு ஹவிாபபாகஙகளை நியமமாகஏறபடுததினா சிராதததததில
பிதேவியை உலகததைதத தாஙகுகிறவளெனறும 1 வைஷணவி
யனறும 2 காசியபியெனறும 3 அக்ஷயையெனறும துதிகக
வணடும, ஜலஙகொணடுவருகையில வருணபகவானைத துதிகக
வணடும குறறமறறவனே! பிறகு, அகநியையும ஸோமனையும
ராதிககவேணடும ஸூாயகிரணததையுணபவராகப பிரமமா
லை படைககபபடட மகாநுபாவாகளான பிதருதேவதைக
ககும ஹவிாபபாகததைதக கொடுககவேணடும அவாகள சிராத
ததில பூஜிககபபெறறுததான பாவததிலிருநது விடுபடுகினற
ா பிதருதேவாகளின வமசஙகள ஏழாகப பிரமமதேவரால
னனமே காணபபடடன அகநிமுதலான விசுவேதேவாகள
னனமே கூறபபடடனா ஹவிாபபாகததிறகுரிய அமமகாத
ாககளின நாமஙகளைச சொலவேன ஸஹன, 4 கருதி, விபாப
ன, புணணியகருத, பாவனன, கராமயன, க்ஷேமயன, ஸமூ
ஹன, திவயஸாநு, விவஸவான, வீாயவான, ஸ்ரீமான, ஹாதி
மான, கருதன, ஜிதாதமன, முனிவீாயன, தீபதரோமன, பயங
கரன, அநுகாமன, பரதீதன, பரதாதா, அமசுமான, சைலா
பன, பரமகரோதி, தீரோஷணி, பூபதி, ஸரஜன, வஜ்ரீ, வரி, வித
புதவாசசஸ, 5 ஸோமவாசசஸ, ஸூாயஸ்ரீ, ஸோமபன, ஸூாய
ஸாவிதரன, தததாதமன, புணடரீயகன, உஷணீநாபன, நபோ
தன, விஸவாயு, தீபதி, சமூஹரன, ஸுரேசன, வயோமாரி, சங
கரன, பவன ஈசன, காததா, கருதி, தக்ஷன, புவனன, திவய
காமகருத, கணிதன, பஞசவீாயன, ஆதிதயன, ரஸமிவான, ஸபத
கருத, ஸோமவாசசஸ, விஸவகருத, கவி, அநுகோபதா,
ஸுகோபதா, நபதா, ஈஸவரன எனபவாகள காலததினநடையை
நடததுகிறவாகளும எககாலமுமுளளவாகளும மகாநுபாவாகளு
மாகிய விஸவேதேவாகளெனறு சொலலபபடுகினறனா கேழ
வரகு 6 புலகம இவை சிராதததநுககுத தகாததானயஙகள,
பெருஙகாயபபாலசோநத கறிகள, கிழஙகில, வெஙகாயம, உளளி,
முருஙகை, கஞசாமுதலியவை, பூசணிவகைகள, சுரைககாய, கரி
யுபபு, ஊாபபனறிமாமஸம, (மநதிரததினால) புரோக்ஷிககப

1 விஷணுவின மனைவி
2 கசியபருககுப பாசுராமராலளிககபபடடவள 3 அழியாதவள
4, 5 இவை இரணடுமுறைவருகினறன 6 ஒருவகைததானியம

படாதமாமஸம, கறுபபாடடுமாமஸம, ஜீரகம, சீதபாகியெ
னும கறி, முளைமுதலானவை, [1]முருஙகாடகம இவைசிராததத
விடபபடவேணடியவை உபபுவகை யெலலாவறறையும நாவ
பழததையும சிராதததில விடவேணடும சிராதததில தும்மலை
யும அழுகையையும விடவேணடும ஸ்வாதாசனமெனனும க
தேவகாரியஙகளிலும பிதிருகாரியஙகளிலும இகழபபடடது பி
ருககளும தேவாகளும அநத அனனததைக கிரகிபபதிலலை
சிராததானம நோநதபோது சணடாளனையும சககிலியனையு
ஒதுககவேணடும காஷாயமுடுததவன குஷடரோகமுளளவ
பதிதன பிரமமஹததிசெயதவன கலபபுஜாதிபிறபிறநத பிரா
மணன பதிதனோடு சோநதவன இவாகளைச சிராததமகொடுககு
காலததில தெரிநதவாகள விடவேணடும' எனறா பகவானை
அதரிமகரிஷி தமவமசததிற பிறநத அநத ரிஷிககு முறகாலததில
இவவாறு சொலலி மேலுலகமாகிய பிரமமஸபைககுச சென்றா

---

## நூறறுமுபபததொனபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள்முதலியோர் சிராத்தம செய்ததும், தேவர்களும் பித்ருக்களும் அஜீர்ணமடைய அக்நி துணைசெய்ததும், ஹோமத்தோடு சிராத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்பதும் )

அவவாறு சிராததககிரியை துவககபபடடபிறகு, எலலா மகரிஷிகளும சாஸதிரஙகளிற சொலலிய முறைபபடி பிதிருயாக களைச செயதனா தாமஙகளை நியமமாகச செயயும ரிஷிகள சிராததஞசெயத பிறகு நியமநதவறாமல புணயதீாததஙகளிலு தாபபணமும செயதனா பாரதனே! நாலுவாணஙகளாலும கொடுககபபடும சிராததஙகளினால திருபதிசெயவிககபபட பிதிருககளும தேவாகளும [2]அநத அனனததை ஜரிபபிததுக கொளளமாடடாமற போயினா அநதத தேவாகளும பிதிருக களும அஜீாணததினால வருததபபடடனா அனனம அதிக மாகி அஜீாணததினால துயரமுறற பிதிருககள ஸோமனிடம சென்று, 'சிராததபோஜனததினால கஷடபபடுகிறோம எஙக ளுககு நனமையைச செயயவேணடும' என்று கேடடனா அவா களுககு, ஸோமன, 'தேவாகளே! உஙகளுககுப பரிகாரமவேணடு மாயின பிரமமதேவரிடம செலலுஙகள அவா உஙகளுககுப பரி காரம செயவா' என்று மறுமொழி கூறினான பாரதனே! சநதி

---

[1] ஒருகறி [2] 'தநநாமமே' என்ற பாடமகொளளபபடடது

னசொலலினுல, அநதத தேவாகள, பிதிருககளுடன சோநது,
மருமலைசசிகரததிலுடகாாநதிருககும பிரமமதேவரைஅடைநது,
பகவானே! நாஙகள சிராதத போஜனததினுல மிகவருததபபடு
ரும தேவரே! எஙகளமேல அனுககிரகஞசெயது எஙகளுக
நப பரிகாரஞ செயயககடவீா' எனறு கேடடனா இவவாறு
வாகள சொலலககேடட பிரமமதேவா, 'எனபககததிலிருககும
நத அகநி உஙகளுககுப பரிகாரமுணடுபணணுவன' எனறு
சானஞா அபபோது அகநி, 'சிராததம நேரிடுமபோது அதை
ாம சோநதே புஜிபபோம எனனுடன சோவதனுல நீஙகள
னனததை ஜரிபபிததுககொளவீாகள ஸநதேகமிலலை' எனறு
சொனனன அதைககேட்ட பிறகு, அநதபபிதிருககள துயரமறற
ராயினா ராஜனே! இநதக காரணமபறறித்தான அகநிககு
முதலபாகம கொடுககபபடுகிறது புருஷஸரேஷடனே! அகநியை
முனனிடடுச சிராததம நடககுமாயின பிரமமராக்ஷஸாகள அந
தச சிராதததைக கெடுககமாடடா அகநிபகவானிருககும
போது ராக்ஷஸாகள ஒஙகுவதிலலை முதலில பிதாவுககும பிறகு
பிதாமஹனுககும அதனபிறகு பிரபிதாமஹனுககும பிணடபபி
தானம செயயவேணடும இதுதான சிராதததின முறையெனறு
சொலலபபடுகிறது சிராதததில ஒவவொரு பிணடததிறகுப
காயததிரியை நியமததுடன சொலலவேணடும (ஸோமாயபிதரு
மதே) 'பிதிாககளுககு அதிகாரியான ஸோமனுககு' எனறுப
சொலலவேணடும ரஜஸவலையும காதறுநதவளும வேறு வமச
தில பிறநதவளுமான ஸதிரீகளைச சிராதததில சோககததகாது
ஜலததைநத தாணடுமபோதும பிதிராகளினபோ சொலலவேண
டும நதிககுசசெலலுமபோது பிதரு தாபபணஙகள செயயவேண
டும தன வமசததைசசோநத பிதிருககளுககு ஜலதாபபண
செயது, பிறகு 1 தனனினததாருககும சுறறததாருககும தா
பணஜலம விடவேணடும சிதரவாணமான இரணடு எருதுக
கடடின வணடியினுல ஜலததைத்தாணடுமபோதும ஓடமேறி
தாணடுமபோதும ஜலதாபபணததைப பிதருககள விருமபுகின
னா அது தெரிநதவாகள ஒடததிலிருககுமபோதெலலாம சிர
தையுடன ஜலதாபபணம செயகினறனா கிருஷணபக்ஷமெனனு
பாதி மாஸததின முடிவாகிய (அமாவாசையில) சிராததஙகளை
செயயவேணடும பிதருபககியினுல தேகபுஷடியும ஆயுளும கூட
தனமும செலவமும உணடாகினறன குருவமச ஸரேஷடனே

1 மாதருவமிசததாருககும காருணயபிதருககளுககும

1 பிரமமதேவா, புலஸதியா, வஸிஷடா, புலஹா, அஙகிர கரது, கஶயபமகரிஷி இவாகள மகா யோகேஶவராகளென சொலலபபடடவாகள ராஜனே! இவாகளதாம பிதிருககள சிராததததைபபறறின சிறநத விதி இதுதான சிராததம செய, 2 பிணடஙகளைச சோபபதனால இறநதவாகள பிரேததனமை விருநது விடபபடுகினறனா புருஷஶரேஷடனே! முனனோ ளாலசொலலபபடட சிராததம உணடானவரலாறு சாஸதிரபபி காரம இவவாறு உரைககபபடடது இதறகுமேல உனககு நா என்ன சொலலவேணடும?" எனறாா

---

## நூறறுநாறபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(உபவாஸ முதலியவறறின் லக்ஷணஙகள் முதலியன.)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! நியமமுளளபராமமணாக ஒரு பராமமணன வேணடுகோளுககாகச சிராதத போஜன தைப புஜிததால அது எபபடியாம?" எனறு வினவ, பீஷம சொலலலானாா

"பராமமணாவிருபபததிறகாகப புஜிபபவாகள வேதோகத நியமம தவறினவாகளாகி வேதோகதமான சிராததாதி காமங களில புஜிததால விரதஙகளைக கெடுததவராகிறாாகள" எனறாா யுதிஷடிரா, "சிலா உபவாஸததையே தவமெனறு கூறுகினறன ரே, இதுவே தவமாகுமா? அலலது, தவம வேறுணடா?" எனறு கேடடாா பீஷமா, "ஒருமாஸம உபவாஸமிருபபதையும ஒரு பக்ஷமுபவாஸமிருபபதையும மாததததிறகொருமுறையும பக்ஷ ததிறகொருமுறையும போஜனமிலலாமலிருபபதையும தவமென று ஜனஙகள நினைககினறனா, 3 தேகததின செயகையைக கெடுப பவன தவமுளளவனுமாகான தாமந தெரிநதவனுமாகான தா னம மிகுதியாகச செயவதும உததமமான தவமெனறு விதிககப படுகிறது தாமததில விருபபமுளள குடுமபியாகிய பராமமணன எபபோதும உபவாஸியும பிரமமசாரியும ரிஷியுமாக இருகக வேணடும, எபபோதும தேவாகளைபபூஜிககவேணடும, மனிதன எபபோதும தூஙகாமலிருககவேணடும,எபபோதுமஅமருததததை

---

1 இவாகளதாம பிதிருவமசததின எழுவா

2 ஸபிணடீகரணம செயவதனால

3 'ஆதமதநதரே' எனபது மூலம, 'சரீரததின உருவததை அல து குமபலுபததைககெடுபபவன' எனபது பழையஉரை

டுகொணடும பரிசுததமான காயததிரியை ஜபிததுககொணடும
நககவேணடும எபபோதும சததியமே பேசவேணடும, நியம
ளளவனுயிருததலவேணடும, எபபோதும மிசசததை உணண
ணடும, விருநதினாகளிடததில அனபோடிருககவேணடும,
போதும அமருததததையே புசிததுப பரிசுததனுக இருகக
ணடும'' என்று சொனனா யுதிஷடிரா, "ராஜரே! எப
ாதும உபவாஸியும பிரமமசாரியும மிசசததைஉணணுகிறவ
ம விருநதினாகளை விருமபுகிறவனுமாவது எபபடி?" என்று
டடார பீஷமா, "காலைபோஜனததிறகும இராததிரி போஜ
ததிறகும இடையில ஒனறும புஜிககாதவனெவனே அவன
தயோபவாஸியாகிறுன ருதுகாலததில தன பாாயையினிடம
ருகிறவன பிரமமசாரியாகிறுன கொடுபபதே இயறகையாக
ள மனிதன எபபோதும உணமைபேசுகிறவனுகிறுன (யாக
தலிய அவசியமினறி) வீணுக மாமிசததைதத தினனுதவன
மிசம விடடவனுகிறுன தானமகொடுபபவன பரிசுததமுள
வனுகிறுன பகலில தூஙகாதவன தூககததை விடடவனுகி
ன யுதிஷடிர! வேலைககாராகளும விருநதினாகளும புசிதத
றகே தான புசிககுமமனிதன அமருததததையே புசிபபவனென
றி. பராமமணாகள புசியாமலிருககத தானுணணுத மனிதன
நத உணணுமையினுலேயே ஸவாககததை ஜயிததவனுகிறுன
தவாகளும பிதருககளும அடுததவரும புசிதத மிசசததைப
சிபபவனை மிசசததை உணபவனெனறு சொலலுகினறனா
பபடிபபடடவாகளுககுப பிரமமலோகததில முடிவிலலாத
டஙகள இருபபதாகச சொலலபபடுகினறன அரசனே! அப
ஸரஸ்ஸுகளும கநதாவாகளும அவனிடம வருகினறனா தேவாக
டனும விருநதினாகளுடனும பிதருககளுடனும புசிபபவா
ளளைகளோடும பேரனமாரோடும மகிழநதிருபபா அவாக
ருககு உததமமானகதி உணடாகிறது'' என்றுசொனனா

## நூறறுநாறபததோராவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தானம் யாரிடத்தில் வாங்கலாம் யாரிடத்தில் வாஙகத்தகாதென்பதை அறிவிப்பதான விருஷாதாப்பிக்தும் ஸப்தரிஷிகளுக்தும் சம்வாதம்.)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பராமமணாகளுககுப பல வகைத தானஙகளைக கொடுககினறனரே, கொடுககிறவனுககுப வாஙகுகிறவனுககும இருககவேணடியகுணஙகள என்ன?" என்றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பராமமணனயோகயனிடததிலும வாஙகுகிருன, அயே
யனிடததிலும வாஙகுகிருன குணமுளளவனிடததில வாஙகி
சிறிது பாவமுணடாகும குணமிலலாதவனிடததில வாஙகு
வன முழுகிபபோவான பாரதனே ! இநத விஷயததில விரு
தாபபியெனனும அரசனுககும ஸபதரிஷிகளுககும நடநத சம
ஷணையாகிய பழைய இதிஹாஸததைதக கூறுகினறனா கஶய
அதரி, வஸிஷடா, பாதவாஜா, கௌதமா, விசுவாமிதரா,
தகனி இவவேழுரிஷிகளும பதிவரதையான அருநததியும இ
தனா அவாகளெலலாருககும கணடையெனபவள வே
காரியாயிருநதாள பசுஸகனெனனும சூததிரன அநத வே
காரிககுக கணவனுயிருநதான முறகாலததில அவாகளனைவ
யோகாபயாஸததினுல அழியாத பிரமமலோகததை அடை
கருதித தவமசெயதுகொணடு இபபூமியெலலாம திரிநத
கௌரவனே ! அபபோது மழையினமை பெரிதாயிருநத
அநதக காலததில இவவுலகம பசிததது, பிழைபபது அரிதாயிற
முனகாலததில நடநத ஒரு யாகததில யஜமானனும சிபியி
புததிரனுமாகிய விருஷாதாபபியெனனும அரசனுல தனக
யாகமசெயவிதத ரிதவிககுகளுககுத தன புததிரனை அனி
னெனபவன தக்ஷிணைககுப பிரதியாகக கொடுககபபட்டா
மழை பெயயாதகாலம வநதபோது ஆயுள குறைவாயுளள அ
ராஜகுமாரன மரணமடைநதான பசியினுல வருநதின அநத ரி
ஶரேஷடாகள தாஙகள யாகமசெயவிதத அரசனுடைய அந
குமாரன உயிரிழநததைதககணடு அவனைச சுறறிககொணடு நின
னா பாரதனே ! உணவறறுபபோன இம மானிடலோகதி
பசியினுல வருததபபடட அவாகள தேகததைதக காபபாற
கருதி அநதராஜகுமாரனை ஒரு பாததிரததில சமைததுனா
ரிஷிகள உணவுககாகக கஷடமான நிலைமையை அடைநதனா
சிபியின புததிரனை வருஷாதாபபியெனனுமரசன திரிந
கொணடிருககையில வழியில சமைததுககொணடு கஷடபபடு
அமமுனிவாகளைக கணடான விருஷாதாபபி, 'தபோதன
களே ! தானமவாஙகுவது கஷடததைத தாணடுவிககும வாங
கிறவாகளுசகுக குறைவிலலையே ? எனனிடததிலிருககும தன
ைதக கேளுஙகள பராமமணாகளுககு யாசிதது வாஙகுவதே
சிறநதவிருததியாக உணடாககபபட்டிருககிறது தபோதன
களே ! ஆதலால, நீஙகள கேளுஙகள உஙகளுககுத திரவிய
கொடுககிறேன யாசிககும பராமமணனிடததில எனககு
அனபு உணடே நான உஙகளுககு ஆயிரம கோவேறுகழுதை
களையும ஒவவொனறும ஒவவொரு ரிஷபமுளளவையும கன

றவையுமான பதினுயிரம பசுககளேயும கொடுபபேன, மனே கமாக விரைநதுசெலலும வெளளேககுதிரைகள பததுககோடி ாடுபபேன, குடுமபததைத தாஙகுகினறவையும வணடியிழுபப யும முழுதும வெணணிறமுளளவையுமான எருதுகள பதினு ம கொடுபபேன, நலல விருஷபஙகளேச சோநதவையும பருதத யும அடககமுளளவையுமான தலேயிறநபபசுககளேயும சிறநத ாமஙகளேயும நெலலேயும யவததையும அறுசுவைபபணடஙகளே ரததினஙகளேயும கொடுபபேன இனனும கிடைததறகரிய ு எனனகொடுககலாம? புசிககததகாத இநதவிஷயததில இப ஆசைபபடாதீாகள உஙகளுககுப பசிதீருவதறகாக நான ான கொடுககககடவேன?' எனறு கேடடான ரிஷிகள, 'ராஜ ா! அரசாகளிடததில வாஙகுவது தேனபோல இனிபபாயிருக ம, (முடிவில) விஷததிறகு ஒபபாகும அதை அறிநதிருநதும ஏன எஙகளுககு ஆசை காடடுகிறுய? ஒரு செககான பததுக சாபபுககாராகளுககுச சமானமானவன ஒரு களளுககடைககா ன பததுச செககாாகளுககுச சமானம ஒரு வேசி பததுக கள ககடைககாரருககுச சமானம ஓா அரசன பதது வேசிகளுக சசமானம பதினுயிரம கசாபபுககடைகளே நடததும கசாபபுக ாரனும அரசனும சரி அரசனிடததில வாஙகுவது கொடிது க்ஷததிரியாகள பராமமணாகளேத தேவதையைபபோல ஆாரா திருககினறனா தவததினுல பாவமறற பராமமணன தான நதோஷமடைவதனுல தேவாகளே ஸநதோஷபபடுததுகிறுன ருகால இவவுலகததில பராமமணனுககுக தவம சீககிரததில ணடாகிறது அரசனுடைய பொருள கிடைததால அது காட ல தீபபோல அநதததவததை எரிததுவிடும அரசனே! உனக தம உன தானததிறகும எபபோதும க்ஷேமம உணடாகடடும னனிடமயாசிபபவருககு நீ எலலாவறறையும கொடுககலாம' னறு சொலலி அவாகள வேறிடததிறகுச சென றனா அம காதமாககளுககு அநதமாமிசமானது அபபோது சமையாமலே இருநதது அவாகளனைவரும அதைவிடடு ஆகாரததைககருதி வனம போயினா அதனபிறகு, அரசனுல சடடளேயிடபபடட அவன மநதிரிமாா காடடிறகுபபோய அததிபபழஙகளேபபறிதது அவா ளுககுக கொடுககபபோயினா அமமுனிவாகள பழஙகளேககணடு வாஙகபபோயினா அபபோது, அமமநதிரிகளின வேலேககாரா கள உளளே பொனவைதத சில அததிபபழஙகளேக கொணாநது அவறறை அவாகளுககுக கொடுககபபோயினா அதரியானவா, அவை பளுவாயிருபபவை எனறறிநது, 'அவை வாஙகததகாத வை' எனறு கூறலானா

1 'க்ஷதாம' எனறு பாடம கொளளபபடடது

'நாங்கள் அறிவில்லாதவரல்லோம், மானிடபுத்தியுள்ளவ அல்லோம், இவை பொன்னுள்ளவையென்றறிவோம் நாங் விழித்துக்கொண்டோம் ஏமாறவில்லை இவ்வுலகத்தில் இ லாபமாயிருந்து மறுமையில் கொடும்பயனைத் தரும் இம்மையி மறுமையிலும் ஸௌக்கியத்தை விரும்புகிறவன் இதை வாங்கவேகூ து' என்று சொன்னார் வஸிஷ்டர், 'நூறு பொன்னும் ஆயி பொன்னும் என்னும் கணக்குள்ள அதிகச் செல்வத்தை வாங் கிறவன் மிகத்தாழ்வான கதியை அடைவான்' என்றுசொன்ன கஶ்யபர், 'பூமியிலுள்ள நெற்களும் பவங்களும் பொன்னும் ப களும் பெண்களும் ஆகிய இவையெல்லாம் சேர்ந்தும் ஒருவனு குப் போதா ஆதலால், தெரிந்தவன் ஒழிவையடையவேண்டு என்று சொன்னார் பரத்வாஜர், மான்குட்டி வளரும்போ கொம்பும் வளருகிறது புருஷனுடைய ஆசையும் அப்படியே தா அதற்கு அளவில்லை' என்று சொன்னார் கௌதமர், 'ஆசை நிரம்பச்செய்யும் பொருள் உலகத்திலில்லை மனிதன் ஸமுத் ரம்போன்றவன் ஒருகாலும் நிரம்பப்படான்' என்று கூறின விஶ்வாமித்திரர், 'ஓர் இஷ்டத்தை விரும்புகிறவனுக்கு அந்த இ டம் நிறைவேறும்போதே மற்றொரு பொருள்விருப்பம் அவனிட தில் அம்புபோலத் தைக்கிறது' என்று கூறினார் அத்ரி, 'விரு பினவற்றை அனுபவிப்பதனால் விருப்பம் தணிவது ஒருகாலுமி லை நெய்யினால் அக்கிபோல விருப்பம் மேன்மேலும் அதிகப்ப கிறது' என்று சொன்னார் ஜமதக்னி, 'வாங்குவதில் மனத்தை கட்டுவதுதான் தவத்தை நிலையாகத்தாங்குகிறது ஆசைப்படுகி பிராம்மணனுக்கு அந்தத்தவமென்னுந் தனம் ஒழுகிப்போம் என்று உரைத்தார் அருந்ததி, 'தாமத்திற்காகத் திரவியங்களை ஸம்பாதிப்பதைச் சிலர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் இவ்வுலகத்தி பொருளிடுவதைப் பார்க்கிலும் தவமீட்டுவதேசிறந்தது' என் கூறினள் கண்டை யென்பவள், 'இந்த என் தலைவர்களாகிய ரிஷி கள் மிக்க பலமுள்ள கொடிய பயங்கரத்தைக்கண்டு பலங்குறைந் வர் பயப்படுவதுபோல இந்தத்தனத்திற்கு அஞ்சுகின்றனர் இதன் பிறகு, நானும் பயப்படுகிறேன்' என்று சொன்னாள் பசுஸக 'தாமத்திற்குமேற்பட்டதும் தாமம்போன்றதும் இல்லையென்று பிராம்மணர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர் ஆதலால், நானும் வணக் கத்துடன் உண்மையாகவும் செம்மையாகவும் கற்றறிந்தவரைப் பணியக்கடவேன்' என்று சொன்னான் நியமந்தவறாதவர் களாகிய அந்த ரிஷிகளனைவரும், 'இந்தமனிதர்கள் யாரைச் சேர் ந்தவர்களோ, இந்த மோசமான கனிகளை எவன் நமக்குக்கொடுக

ரஜே அநத அரசனுககும அவன தானததிறகும ஸுகமுண டாகடடும்' எனறுசொலலி, உளளே பொனனுளள அநதககனி களை எறிநதுவிடடு வேறிடம சென்றாகள பிறகு, அமமநதிரிக ளனைவரும அரசனிடமசெனறு, 'வேநதே! இதில மோசமிருபப தாக நினைதது அநதககனிகளையெறிநது அமமுனிவாகள வேறி டததிறகே செலலுகினறனா அது உனககுத தெரிநதிருககடடும்' எனறு சொனனாகள தன வேலைககாராகளால இவவாறு அறிவிககபபடட அநத வருஷாதாபபி கோபிதது அநதரிஷிக ளனைவருககும விரோதம செயவதறகுத தனவீடுசென்றான அவன வீடுசெனறு கடுமையான விரததததை எடுததுககொணடு மநதிரககளோடு ஆகவனீயமெனனும அககினியில ஒவவொன்றாக ஆகுதியைச செயதான அநத அககினியி லிருநது உலகஙகளுககுப பயததைசசெயயும ஒருபேய எழுந தது விருஷாதாபபியானவன அதறகு யாதுதானி யெனறு பெயரிடடான காளராததிரிபோனற அபபேயானது கரங குவிதது வருஷாதாபபிராஜனிடமவநது, 'நான எனனசெயயக கடவேன?' எனறுகேடடது வருஷாதாபபி, 'ஏழுரிஷிகள அருநததி அவாகள வேலைககாரி வேலைககாரியினகணவன ஆகிய இவாகளிடம செல அவாகளபோகளை மனததில வைததுககொள அவாகளினபோகளைத தெரிநதுகொணடு அவாகளெலலாரையும அழிததுவிடு அவாகள அழிநதுபோனபின உனனிஷடபபிர காரம நீ நினைததவிடம செல' எனறு சொனனான அநதபபேய, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு அவனுககு வாககுததததம செயது அரககி உருவததோடு அமமகரிஷிகள ஸஞசரிககும வனததிறகுச சென்றது

---

நூறறுநாறபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸப்தரிஷிகள் முதலியோருக்கும் யாதுதானிக்கும் ஸம்வாத முதலியவையும், அந்தரிஷிகள் ஆசையை ஒழித்து ஸ்வர்க்கஞ் சென்றதும்)

ராஜனே! அபபோது, அததிரிமுதலியமஹரிஷிகள கிழஙகு களையும கனிகளையும பக்ஷிததுககொணடு அவவனததில திரிநத னா, அதனபிறகு, தோளகளும கைகளும காலகளும முகமும வயி றும மிகபபருததுத தடிதததேகமுளளவனும பறறுககளைவிடடுச செலலுகிறவனும சுனஸஸகனெனனும பெயருளளவனுமான ஸா

யாவியைக கணடனா அருநததியானவள எலலா அஙகஙகளு தடிதது அழகாயிருககும அநததததுறவியைககணடு, 'நீஙகள இ படியாவதிலலையே ?' என்று ரிஷிகளைககேடடாள வசிஷட 'நமககிருபபதுபோல இவனுககு அகனிஹோதரம ,ஹோம செயயபபடாமலிருககவிலலையே ? காலையிலும மாலையிலு ஹோமம செயயவேணடாமே ? ஆதலால, சுனஸஸகன பரு திருககிறான' என்றுசொனனா அதரி, 'நமமைபபோலப பசி ஞல இவனுககுச சகதி குறைநதுபோகவுமிலலை, கஷடபபட ஓகினது நஷடபபடடுப போகவுமிலலை அதனுல, சுனஸஸக பருததிருககிறான்' என்று கூறினா விசுவாமிதரா, 'நமமை போல இவனுககு எபபோதும சாஸதிரபபயிறசியினுலுணடா கொதிபபிலலை இவன சோமபேறி, மூாககன , பசிதீாபபே முககியமாயிருபபவன அதனுல, சுனஸஸகன பருததிருககிறான என்று கூறினா ஜமதகனி, 'இவன நமமைபபோல வருஷ திறகுவேணடிய போஜனததையும விறகையுமபறறி மனததிற சி திககவேணடியதிலலை அதனுல, இவன பருததிருககிறான என்று சொனனா கஸயபா, 'நமமைபபோல இவனை நாத ஸகோதராகள, 'கொடு கொடு' என்று கேடகவிலலை அதனுல சுனஸஸகன பருததிருககிறான' என்று சொனனா பாதவாஜா 'அறிவிலலாத இநத ஏனபபிராமமணனுககு நமககிருபபதுபே லப பாரயையை உலகம தூஷிபபதனுல உணடான துயரமிலலை அதனுல, சுனஸஸகன பருததிருககிறான' என்று சொனனா கௌதமா, 'நமககுபபோல இவனுககு ஒவவொன்றும மூன வருஷததிறகு வைததுககொளளவேணடிய மூனறிடததில தை திருககும மூனறே மானதோலுடைகள இலலை அதனுல, சுன ஸகன பருததிருககிறான' என்று சொனனா பிறகு, அநத சுனஸஸகனெனனும ஸநயாஸி அமமகரிஷிகளைககணடு முறை படி அபிவாதனமசெயது கைகளினுல (அவாகளுடைய பாத களைத) தொடடான பசியைத தீாககககருதின அநதரிஷிகள அவன செயத பணிவிடையை ஒருவருககொருவா தெரிவித துககொணடு அவனுடன கூடவே வனததிறசெனறனா ஒரு காரியததில நிசசயமுளள அவாகள கிழஙகுகளைப பிடுஙகி கொணடும கனிகளைப பறிததுககொணடும காடுகளிலதிரிநதனா அவவாறு திரிநதுகொணடிருநத அவாகள ஒருகால செருங கின மரஙகளால மறைககபபடடதும நிரமபியும தெளிநதுப இருககும பரிசுததமான ஜலமுளளதும உதயகாலதது ஸூாய மணடலமபோலப பிரகாசிககும தாமரைமலாகளால விளஙகு

றும வைடூரியககலபோனற நிறமுள்ள தாமரை இலைகளால
டபபட்டதும சிறநததணணீரை அடுததிருககும பலவகைப
வைகளோடு கூடியதும ஒருதுறையுளளதும அதைசசோநத
மூகான சிறுதுறைகளுளளதும சேறிலலாததும யாராலும உப
ாகிககபபடககூடாததுமான ஓா அழகிய தாமரைககுளத
தக கணடனா வருஷாதாபபி அனுபபின யாதுதானியென
ம பெயருளள கோரரூபியான பேய அநதககுளததைக காவல
ததது சுனஸஸகனோடு கூடிய அமமகரிஷிகளனைவரும பேயி
றகாககபபடட அககுளததினிடம தாமரைக கிழஙகுககாகச
சனறனா அபபோது, அநத மகரிஷிகள அநதககுளககரை
ல பாாபபதறகு விகாரரூபமான அநத யாதுதானியெனனும
பய இருபபதைககணடு, 'நீ இநதககுளககரையைச சாாநது
னிதது நிறகிறாய நீ யாா? யாருககாக நிறகிறாய? உனககு
னன பிரயோஜனம? நீ எனனசெயயக கருதுகிறாய? சொல'
னறு அதைககேடடனா அதறகு, யாதுதானி, 'தபோதனா
ளே! நான யாராயிருநதாலெனன? எனனை எவவிதமாகவும
களவி கேடகவேணடாம நீஙகளெலலாரும எனனை இநதக
ளததிறகுக காவறகாரியெனறு அறியுஙகள' எனறுசொனனாள
ஷிகள, 'நாஙகளெலலோரும பசியினால வருததபபடுகிறோம
ஙகளுககு வேறு ஒனறுமிலலை உனனுடைய ஸமமதததின
மல நாஙகளெலலோரும தாமரைக கிழஙகுகளை எடுததுக
காளளலாமா?' எனறுகேடடனா யாதுதானியானவள,
ஓா உடனபடிககையோடு நீஙகள இஙகிருநது தாமரைககிழஙகு
ளை இஷடபபடி எடுததுககொளளலாம, ஒவவொருவராகப
பரை எனககுச்சொலலிவிடடுப பிறகு தாமதமினறி எடுததுக
காளளலாம' எனறு மறுமொழி சொனனாள

பசியினால தேகம வாடின அததிரியானவா அநத யாது
ானியை ரிஷிகளைக கொலலககருதின பேய எனறறிநது அவளை
ோககி, 'சிறநதவளே! நான அததிரி, நான மூனறுவிசை அதய
னம செயயாத ராததிரியிலலை யெனபதனால [1] (அராததிரி எனனும)
பெயா எனககு அததிரி எனறாயிறறு இபபோது எனபேரை
அறி' எனறுசொனனாா அதைக கேடட யாதுதானி, 'சிறநத
மகிமையுளளவரே! உமமால உமது இநதப பெயா ஸரியாக
டரைககபபடடது ஆனால, எனககு இதை நினைவில வைததுக
கொளள முடியவிலலை போம குளததிலிறஙகும' எனறு

[1] ததிரி = மூனறுமுறை (அதயயனமிலலாத) ரா = ராததிரி, அ = இலலை,
எனறு பகுககவேணடும

சொன்னாள் வஸிஷ்டர், 'நான் வரிஷ்டன் (எல்லாரினும் சிறந்தவன்,) சிறந்த [1] கிருகத்தில் வஸிப்பவன் மிகச்சிறந்தவனாயிருப்பதனாலும் ஸப்தரிஷி மண்டலத்தில் வஸிப்பதனாலும் எனக்கு [2] வஸிஷ்டன் என்கிற பெயரென்றறி' என்று சொன்னார் யாதுதானி, 'உம்முடைய பெயரை நீர் பகுத்துச்சொன்னீர் இந்த எழுத்துக்கள் கஷ்டப்பட்டு உச்சரிக்கப்படுகின்றன இதை நினைவில் வைக்கமுடியாது போம் குளத்திலிறங்கும்' என்று சொன்னாள் கச்யபர், 'நான் [3] குலந்தோறுமிருப்பவன், பூமியில் மழை பொழிவதனால் [4] குவமன், காசம் என்னும் நாணற்பூவைப்போல் வெளுத்திருப்பதனால் காச்யபன் இதனால் கச்யபன் என்று பெயர் பெற்றவன் இந்த என்பெயரை நினைவில் வைத்துக்கொள்' என்றுசொன்னார் யாதுதானி, 'சிறந்த மகிமையுள்ளவரே! நீர் இந்த உம்முடைய நாமத்தை என்னிடத்தில் ஸரியாக உரைத்தீர் ஆனால், இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியாது போம் குளத்திலிறங்கும்' என்றுசொன்னாள் பரத்வாஜர், 'சிறந்தவளே! நான் பிள்ளைகளைப் [5] பரிக்கிறேன், வேலைக்காரர்களைப் பரிக்கிறேன், தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் பரிக்கிறேன், பார்யையைப் பரிக்கிறேன் ஒரு வியாஜம்பற்றி இவர்களையெல்லாம் பரித்தலால் பரத்வாஜனானேன்' என்றுசொன்னார் யாதுதானியானவள், 'உமதுபேரைப் பகுத்துரைத்தீர் இந்த எழுத்துக்கள் கஷ்டப்பட்டு உச்சரிக்கப்படுகின்றன இதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளமுடியாது போம் குளத்திலிறங்கும்' என்று சொன்னாள் கௌதமர், 'யாதுதானியென்னும் பிசாசியே! நான் கோவென்று சொல்லப்பட்ட வாக்கை அடக்கினதனாலும் எல்லாவற்றையும் ஸமமாகப் பார்க்கும்படி கோவென்று சொல்லப்பட்ட நேத்திரத்தை அடக்கினதனாலும் தமம் (இருள்) என்னும் புகை இல்லாமையாலும் என்னை அடக்குகிறவர்கள் யாருமில்லாததனாலும் என்னைக்கோதமன் என்று அறி' என்றுசொன்னார் யாதுதானி, 'மகரிஷியே! என்னிடத்தில் உமது இந்தப் பெயர் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது இதை நினைவில்வைக்கமுடியாது போம் குளத்திலிறங்கும்' என்றுசொன்னாள் விசுவாமித்ரர், 'யாதுதானியே! எல்லாத்தேவர்களும் எனக்குமித்திரர்கள் [6] கோக்களெல்லாவற்றிற்கும் நான் மித்ரன் இதனால் விசுவாமித்

---

[1] சப்தரிஷி மண்டலத்தில்

[2] வரிஷ்டர் என்பதில் 'ர, ஸ' ஐகமாறியது, வஸ என்னும் பகுதியினாலும் கிடைத்தது

[3] அக்கிநிரூபி

[4] ஆதித்யரூபி, கு = பூமியில், வமன = மழையைப்பொழிகிறவன்

[5] போஷிக்கிறேன்

[6] பசுஸம்ரக்ஷணம் செய்பவன் என்பது

ா என று எனககுக கியாதிவநதிருககிறதெனறறி' எனறுசொன
ா யாதுதானி 'இநதஉமதுபேரைப பகுததுரைததா அக்ஷ
ுகள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவிலவைகக
ுடியாது, போம குளததிலிறஙகும' எனறுசொனனுள 1 ஜம
கனி, 'சிறநதவளே! எலலாரிடததிலும அனபாகியும ஹவிஸை
ளைப பக்ஷிததுககொணடுமிருககும அககினியைபபூஜிபபதனுலும
ானததினுல அகனிபோலபபிரகாசிபபதனுலும இநதிரியஙகளை
ுபபதனுலும சிஷயாகளுககு ஞானததைஉணடுபணணுவத
ுலும ஜமதகனிஎனறு பெயாபெறறவனுக எனனையறி' எனறு
சானனா யாதுதானி, 'மகரிஷியே! உமமுடையஇநதபபெயா
ரியாக எனனிடததில உரைககபபடடது இதைநினைவில
வககமுடியாது போம குளததிலிறஙகும எனறுசொனனுள
அருநததி, 'நான எனதுபாததாவின மனததை அநுஸரிதத
ளாகி, எலலாவறறையுமதாஙகுவதும போஷிபபதும திரவிய
ளளதுமாகிய பூமியில எனபாதகாவை அடுததவளாயிருககி
றன அதனுல எனனை அருநததிஎனறறி' எனறுசொனனுள
ாதுதானி, 'உனனுடைய இநதபபெயரைப பகுததுரைததாய
ழுததுககள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவில
வததுககொளளமுடியாது செல குளததிலிறஙகு' எனறு
சானனுள கணடை, 'அகநியிலபிறநதவளே! 'கணட' என
ும பகுதி முகததினஒருபாகமாகிய கனனததைசசொலவ
தனறு கூறுகினறனா அநதககனனமஉயாநதிருபபதனுல
ான கணடையெனனபபடுகிறேனெனறறி' எனறுகூறினுள
ாதுதானி, 'உனனுடைய இநதபபெயரைப பகுததுரைததாய
ழுததுககள கஷடமாக உசசரிககபபடடன இதை நினைவில
வைககமுடியாது போ குளததிலிறஙகு' எனறுசொனனுள
பசுஸகன, 'அகநியிறபிறநதவளே! நான பசுககளைககணடால

1 ஜ=ஜனிபபது, ஜமத=பக்ஷிபபது, இவவிரணடும அகநியைச சேருவன யஜ=யாகஞசெயவது, ஜாரே=அறிவது, ஜிஜாஹி=இநதிரியஙகளை ஜயிபபது, ஜிஜாயிஷி=சிஷயாகளின ஞானததை உணடாககுவது அகநிபோலஎனபது உவமையினுல ஏறபடடபொருள '(ஜாஜமத=)தேவாகளும, (யஜ=) அகநியும ஆவிாபபவிககும இவவுலகததில உணடாயிருககிறேன, அதனுல, ஜமதகநி எனறு பரஸிததிபெறறிருககிறேன எனறுஎனனை அறி' எனபது பழையவுரை

2 'அறுருநததி (அநுஸரிபபவள) எனபது நுகாஙகெடடு அருநததி எனறுயிறறு' எனபது பழையவுரை அருநததி=பாததாவின விருபபததைத தடாதவள எனபதனுல அநுசரிபபவள எனறுமாம

3 பசுவுககுததுணையானவன, அதாவது, வாயககு கிடைததவை மடடும புசிபபவன

ஸந்தோஷமடைவேன, எபபோதும அவறறிறகுச சினேகி ஞகவுமிருபபேன அநதககுணமபறறிய பசுஸகனேனெ றறி’ எனறுகூறினன யாதுதானி, ‘இநதஉனபேரைப பகு துரைததாய எழுததுககள கடினமாக உசசரிககபபடட இதை நினைவிலவைககமுடியாது போ குளததிலிறஙகு’ என சொனனுள சுனஸஸகன, ‘யாதுதானியே! இவாகளசொ னனதுபோல நான எனபேரைப பகுததுசசொலலமுடியா நான எபபோதும [1] நாயகளுககுததுணையானவாகளுககுத துணை யாயிருபபவனெனறறி’ எனறுசொனனுன யாதுதானி, ‘பிரா மணு! உனனுடைய உசசரிபபுத தெளிவாயிலலாமையினல உ பேசசில நீசொனன பெயா நனருகததெரியவிலலை ஆதலா இபபோது உனபேரை ஒருதரமசொல’ எனறுகேடடாள சுன ஸகன, ‘நானஒருதரம சொனனபேரை நீதெரிநதுகொளளாமை யினல எனதிரிதணடததினல அடிககபபடடவளாய உடனே சாமபலாகககடவாய’ எனறுசொலலி, பிரமமதணடமபோன தன திரிதணடததினல அவள தலையிலடிததவுடனே அநதபபிசா தரையிலவிழுநது நீறுபினள அநதசசுனஸஸகன மிகுநதப முளள அநதயாதுதானியைககொனறு திரிதணடததைத தரை லூனறிப புலதரையில உடகாநதான பிறகு, அநதரிஷிகளனை வரும வேணடியஅளவுதாமரைமலாகளையும தாமரைககிழஙகு களையும எடுததுககொணடு ஸநதோஷததுடன கரையேறினா அதிககிரமமுளள அமமுனிவாகள தாமரைககிழஙகுகளைக கு யலகுவியலாகக குளககரையில வைததுவிடடு ஜலதாபபணப செயதனா பிறகு, அநதபபுருஷசிரேஷடாகளனைவரும ஜலதத லிருநது கரையேறினபோது அநதததாமரைககிழஙகுகளைக காண விலலை அவாகள பசியினலவருநதி, ‘ஆகாரததைவிருமபுகிற ந முடைய தாமரைககிழஙகுகள எநதககொடிய [2] பாவியினுல கொணடுபோகபபடடனவோ’ எனறுசொனனுாகள சதருககளை அழிபபவனே! அநதபபிராமமணேததமாகள ஒருவரையொருவா ஸநதேகபபடடுககேடடனா அவாகளெலலாரும, ‘சபதமசெய வோம’ எனறு கூறினா பசியினலபீடிககபபடடும மிககளைதது மிருநத அவாகளனைவரும, ‘அபபடியேயாகடடும’ எனறு சொலலி, ஒனறுககசசோநது சபதமசெயயக தொடஙகினா

[1] ‘சுனஸஸகஸாயம’ எனபது மூலம, ‘தாமததுககுததுணைவா களான ரிஷிகளுககுததோழன’ எனபது பழையவுரை

[2] ‘பாபகாமணு’ எனறு பாடமகொளளபபடடது

அதரி, 'தாமரைககிழஙகைத திருடினவன பசுவைக காலா
தைததவனும சூரியனைபபாாதது மூததிரமவிடடவனும ஒத
கு விலககானதினஙகளில வேதம ஒதினவனுமாகககடவன'
றுசொனனா வஙிஷடா, 'கிழஙகைததிருடினவன இவவுல
தில வேதம ஒததததகாதநாளில ஒதினவனும நாயகளை இழுத
கொணடு போகிறவனும ஸநயாஸியாயிருநதும காமததி
நுபபவனும சரணுகதிசெயத மிததிரனைக கொனறவனும தன
ணணையடுதது ஜீவிபபவனும லோபியினிடததில பணததை
நமபுகிறவனும ஆவான' எனறு சொனனா கசியபா, 'தாம
கிழஙகைததிருடினவன எவனே அவன பிராமமணாகளிடம
பளள தேவதையும ஈசவரரும தேவருககுத தேவரும உல
திறகு ஆசாாயரும பிரகிருதியினிடததில தமசகதியைக காபப
க வைததவரும சாஸதிரஙகளினுல நனமைதீமைகளை விதிபப
நும அவறறின பலனகளைச சோபபவரும உலகததிறகுத சர
யுமான விஷணுவைவிடடு மறறொருவரை அடைகிறவனும
லாரிடததிலும எலலாவறறையும பேசுகிறவனும அடைக
மவைததபொருளை எடுததுககொளகிறவனும பொயசசாகூஷி
சாலலுகிறவனுமவீணுகமாமிசததைததினனுகிறவனும பயனறற
னமசெயபவனும பகலிலஸதிரீயைபபுணாகிறவனும ஆவான'
னறுசொனனா பரதவாஜா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன
காடியவனும தாமததை விடடவனும பெணகளுககும தன
லததோருககும பசுககளுககும தீஙகுசெயகிறவனும பிராம
ணனை வாதததாலஜயிததவனும உபாததியாயரைக கீழே உட
ாரவைதது ரிகவேதம யஜுாவேதமுதலியவறறை ஒதினவனும
சததை நெருபபில ஹோமமசெயதவனும ஆவான' எனறு
றினா ஜமதகனி, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன ஜலததில
லவிஸாஜனம செயதவனும பசுவை அடிததுககொனறவனும
ரோகம செயதவனும ருதுகாலமிலலாதபோது ஸதிரீயைப
ணாநதவனும எலலாரும பகைககததககவனும மனைவியைக
காணடுஜீவிபபவனும தனஉறவினன தூரதேசததில இருககப
பறறவனும பகையுளளவனும தனககு விருநதுகொடுததவனைப
திலாக விருநதுககழைபபவனும ஆவான' எனறு சொனனா
கௌதமா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன ஒதினவேதஙகளை
ம மூனறகனிகளையும விடடுவிடடவனும ஸோமததைவிறறவ
னும ஆககககடவன அவன ஒருகிணறறுஜலததையேநமபின கிரா
ததிலிருநது சூததிரபபெணணை வைததிருககும பிராமமணா
ுககு எநத லோகமோ அநதலோகததை அடைவான' எனறு
சானனா விசுவாமிததரா, 'தாமரைககிழஙகை எடுததவன

தானஉயிரோடிருந்தும் தன் தாயதந்தையரையும் வேலைக்காரரை யும் மற்றவர் காப்பாற்றும்படி விட்டவனாக்கடவன், அதிகப் புத்திரர்களோடு ஏழையும் அசுத்தனும் வேதத்தை வஞ்சகமாகக் கிரகித்தவனும் வீணகங்காரமுள்ளவனும் உழுகிறவனும் எல்லா ரையும்பகைப்பவனும் அரசனிடம்சம்பளம்வாங்கின புரோகிதனு யிருக்கவிருப்பமுள்ளவனும் யாகம்செய்யத்தகாதவனுக்கு யாகம் செய்விப்பவனும் ஆகக்கடவன்' என்று கூறினார் அருந்ததி, 'தாமரைக்கிழங்கை எடுத்தவள் மாமியாரை எக்காலமும் அவ மதிப்பவளும் கணவனை வெறுப்பவளும் இனியவற்றைத் தனித்து உண்பவளுமாகக் கடவள் தாமரைக்கிழங்கை எடுத்தவள் [1] சுற் றத்தாரின் வீடுகளின் நடுவிலிருந்துகொண்டும் பொழுதுபோன பிறகு மாவைக்கரைத்துக் [2] குடிப்பவளாகக்கடவள், புருஷன அனு பவிக்கத்தகாதவளும் சக்தியற்றபிள்ளையைப் பெற்றவளும் ஆவள்' என்றுசொன்னுள் கண்டை, 'எவள் தாமரைக்கிழங்கை எடுத்த வளோ அவள் எப்போதும் பொய்பேசுகிறவளும் பந்துக்களை விரோதிப்பவளும் பணம்வாங்கிக்கொண்டு கன்னிகாதானம்செய் தவளும் தானே சமைத்துச்சாப்பிடுகிறவளும் அடிமைத்தனத்தி லேயே வாழ்நாளைக்கழிப்பவளும் தகாதசெய்கையினுல் இறப்ப வளுமஆவாள்' என்றுகூறினள் பசுஸகன், 'தாமரைக் கிழங்கை எவனஎடுத்தவனே அவன் ஸந்ததியில்லாதவனும் பொருளில்லா தவனும் தேவதா நமஸ்காரமில்லாதவனும் அடிமையுமாகவே பிறப்பான்' என்றுசொன்னுன் சுனஸ்ஸகன், 'எவன் தாமரைக் கிழங்கைத் திருடினவனே அவன் யாகத்தில் ரித்விக்குக்களில் ஒருவனுகிய [3] அத்வர்யு என்பவனுக்கும் பிரமசாரி விரதத்தை நன்ருக நிறைவேற்றி ஸாமவேதம் ஒதினவனுக்கும் அதர்வண வேதத்தை ஒதி விரதஸ்நானம் செய்தவனுக்கும் பெண்ணைக் கொடுத்தவனுவான்' என்று சொன்னுன் ரிஷிகள், அவனைப் பார்த்து, 'சுனஸ்ஸகனே! நீ செய்த சபதம் பிராம்மணர்களுக்கு இஷ்டமானது ஆதலால், எங்களெல்லாருடைய தாமரைக் கிழங்குகளையும் திருடினது நீதான்' என்று சொன்னுர்கள் சுனஸ்ஸகன், 'குற்றமற்றவர்களே! வைக்கப்பட்ட ஆகாரத்தைப் பாராமல் அனுஷ்டானம்செய்த நீங்கள்சொன்னது உண்மை இது பொய்யன்று தாமரைக்கிழங்குகளை எடுத்தவன் நானே என்னுல் ஒளித்துவைக்கப்பட்ட இந்தத் தாமரைக்கிழங்குகளைப் பாருங்

---

1 சுற்றத்தார் அழைக்கக்கூடாத நிலைமையில் இருப்பவள் என்பது

2 'ஒருவருடைய ஆதரவுமில்லாமல் உணவுக்குக் கஷ்டப்படக்கட வள்' என்பது

3 இவன் யஜுர்வேதி

கள மகிமைபொருநதிய உஙகளைப பரீகஷிபபதறகாக நான இபபடிச செயதது உஙகளெலலாரையும காபபாறற நான வந தேன தபோதனாகளே! வருஷாதாபபியினல அனுபபபபட்டு உஙகளைக கொலலககருதின இநத யாதுதானியெனனும மிகக் கொடிய பிசாசு எனனல கொலலபபடடது பராமமணாகளே! அகனியிலபிறநத இநதக கொடியபாவியானவள உஙகளைககொல லுவளெனறுதான நான வநதேன எனனை இநதிரனெனறு அறி யுஙகள ஆசையைவிடடதனல விருமபினவையெலலாமகிரமபின அழியாதலோகஙகள உஙகளுககுக கிடைததன பராமமணா களே! இஙகிருநது உடனே கிளமபுஙகள அநதலோகஙகளை அடையுஙகள' எனறுசொனனன பிறகு, மகரிஷிகளெலலாரும் ஸநதோஷமடைநது, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு இநதிரனுக குசசொலலி இநதிரனேடுகூடவே ஸவாககததிறகுச சென்றனா இவவாறு இம மகாதமாககள மிககபசியுளளவராயிருநதும சிறநத மனமுளள அரசனமுதலியோரால பலவழிகளால விருமபினவற் றையெலலாம அளிககபபடடும அவறறில ஆசைவைககவிலலை அதனல சுவாககததையடைநதனா ஆதலால, மனிதன எநத நிலைமைகளிலும ஆசையைவிடவேணடும ராஜனே! இதுவே முக் கியமான தாமமாதலால ஆசையை எவனும விடவேணடும இநத நலல சரிததிரததைச சபைகளிற சொலலும மனிதன பொருளை அடைவான, துயா அடையான பிதிருககளும ரிஷிகளும தேவா களும அவனிடம திருபதியடைவா அநதமனிதன மறுஜனமத் திலும புகழையும அறம பொருளையும பெறறவனவான

---

நூறறுநாறபததுமூனறுவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள் இந்திரனுடன் தீர்த்தயாத்திரைக்குச்சென்றதும், தாமரைமலர் களவுபோனதற்காக யாவரும் சபதஞ்செய்ததுமுதலியவையும்)

பரதஶ்ரேஷ்டனே! மகாராஜனே! முறகாலததில ரிஷிகள தீாததயாததிரை செயயுமபோது தாமரைபபுஷபம களவுசெயயப் படடதறகாக ராஜரிஷிகளும பிரமமரிஷிகளும சபதமசெயததைப் பறறிய ஒருபழையஇதிகாசம கூறுகினறனா அதை இபபோது கேள முறகாலததில பிரபாஸதீாததததில ரிஷிகளெலலாரும் சோநது, 'நாம புணணியதீாததஙகளோடுகூடிய பூமிமுழுமையி லும ஸஞசரிபபோம அதுதான நமககு வேணடுவது எலலாரும்

போவோம்' என்று ஆலோசனைசெய்தனர் ராஜனே! சுக்ர
அங்கிரஸ், வித்வானான கவி, அகஸ்தியர், நாரதர், பர்வதர், பருகு
வஸிஷ்டர், கச்யபர், கௌதமர், விச்வாமித்ரர், ஜமதக்னி, காலவ
அஷ்டகர், பரத்வாஜர், அருந்ததி, வாலகில்யர்கள் இந்த ரிஷிகளு
சிபி, திலீபன், நஹுஷன், அம்பரீஷன், யயாதி, துந்துமாரன்
பூரு இந்த அரசர்களும், சிறந்த மகிமையுள்ளவனும் வருத்ராஸு
ரனைக் கொன்றவனுமாகிய இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு எ
லாத தீர்த்தங்களிலும் திரிந்து மாசிமாஸம் பூர்ணிமையில் ப
சுத்தமான தீர்த்தமுள்ள கௌசிகிநதிக்குச் சென்றனர் எல்லா
தீர்த்தங்களிலும் பாவங்களைப்போக்கிய அவர்கள் மிக்கபுண்ணி
மான பிரம்மஸரஸெனும் தீர்த்தத்திற்குச்சென்றனர் ராஜனே
அக்னிக்கு ஒப்பான அந்தப் பிராம்மணர்கள் அந்தப் பிரம்மதீர
த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து தாமரைமலரைப் புசித்தப்பிறகு அங்
சிலர் தாமரைக்கிழங்குகளையும் மற்றும் சிலர் தாமரைத்தண்
களையும் தோண்டியெடுத்தனர் பிறகு, அவர்கள் தாமரை
புஷ்பம் அபகரிக்கப்பட்டதைக் கண்டனர் அது குளத்
திருந்து அகஸ்தியரால் பறிக்கப்பட்டது அந்தரிஷிச்ரேஷ்டர்
ளெல்லாரையும் பார்த்து அகஸ்தியர் சொல்லலானார்
'என்னுடைய அழகான தாமரைமலரை எடுத்தது யார்? உங
களைச் சந்தேகிக்கிறேன் என் தாமரைப்புஷ்பத்தைக் கொடுங்கள்
நீங்கள் பத்மத்தை எடுக்கத்தகாது காலமானது தர்மத்தின் சக்தி
யைக் கெடுத்துவிடுகிறதென்று கேள்விப்படுகிறேன் தர்மத்திற்கு
அந்தக்கெடுதி இதோ நேர்ந்திருக்கிறது இவ்வுலகத்தில் தர்மம் இல்
லாமற்போவதற்குமுன்னமே நாம் நீடூழிகாலமிருப்பதற்குத் தேவ
லோகம் செல்வோம் இனி, பிராம்மணர்கள் கிராமத்தின் நடுவில்
உரத்தஸ்வரங்களோடு சூத்திரர்களுக்கு வேதங்களைச் சொல்லி
வைப்பர் அரசன் தர்மமில்லாத வியவகாரங்களைப் பார்ப்பான
நான் பரலோகத்திற்குப் போகிறேன் இனி, அரசன் பெரியவர
களைச் சிறியவர்களாக நினைப்பான் அவனை எல்லாரும் அனுஸரிப
பார் இவ்வுலகத்தில் தர்மம் தலையெடுத்திராமற் போவதற்கு முன
னமே நான் சாசுவதமான பரலோகத்திற்குப் போகிறேன்.
இனி, பலவீனர்களான மனிதர்கள் அதிக வன்மையுள்ள அயலா
றல் பக்ஷிக்கப்படுவதைப் பார்ப்பேன் ஆதலால், அழியாத
பரலோகத்திற்குப் போவேன் மானிடலோகத்தில் இப்படிப்பட்ட
தைப்பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை' என்றார் துயரமுற்ற ரிஷி
ள் அம்மகரிஷியைப் பார்த்து, 'ஓ! மகரிஷியே! உம்முடைய
ாமரைமலரை நாங்கள் திருடவில்லை நீர் பொய்யாகப்பழியேற்ற

லாகாது நாங்கள் கொடியசபதங்கள் கூறுவோம்' என்று சொன்னார்கள். அரசனே! இந்தத்தாமத்தைப்பார்த்து, சபதம் செய்ய நிச்சயமுள்ள அந்த அரசர்களும் ரிஷிகளும் பிள்ளைக ளோடும் பேரர்களோடுங்கூட வரிசையாகச் சபதம் செய்தனர்.

பருகு, 'தாமரைமலரை எடுத்தவன் வைதவனைப் பதிலுக்கு வைதவனும் அடித்தவனைப்பதிலுக்கடித்தவனும் [1] முதுகுமாமிசத்தைத் தின்பவனுமாவான்' என்றுசொன்னார் வஸிஷ்டர், 'உமது தாமரைமலரை எடுத்தவன் உலகத்தில் வேதமோதாத வனும் நாயை இழுப்பவனும் நகரத்திற் பிச்சையெடுப்பவனுமாவான்' என்று சொன்னார் கச்யபர், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் எங்கும் எல்லாவற்றையும் விற்பவனும் அடைக்கலம் வைத்தபொருளில் ஆசைப்படுகிறவனும் பொய்ச்சாக்ஷி சொல்லுகிறவனும் ஆவான்' என்று கூறினார் கௌதமர், 'உமது தாமரைமலரை எடுத்தவன் தனக்கு நிகரில்லாத கோணல்புத்தியுள்ளவனோடு அகங்காரத்தினால் விரோதப்பட்டுத் தன்னைக் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு ஜீவிப்பான்' என்று கூறினார் அங்கிரஸ், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் அசுத்தனாகவும் வஞ்சகத்தினால் வேதமோதினவனாகவும் நாயை இழுப்பவனாகவும் பிரம்மஹத்தி செய்தவனாகவும் பிறரை மோசஞ்செய்தவனாகவும் இருப்பான்' என்று சொன்னார் துந்துமாரராஜன், 'உமதுதாமரைமலரைத் திருடினவன் சிநேகிதர் செய்த நன்றியைமறந்தவனும் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்தில் ஸந்ததியை உண்டுபண்ணினவனும் சிறந்த போஜனத்தைத் தனியாக உண்பவனும் ஆவான்' என்று சொன்னான் புரூரவன், 'உமதுதாமரைமலரை எடுத்தவன் வைத்தியஞ் செய்துகொண்டும் மனைவியினாலும் மாமனாராலும் ஜீவனஞ்செய்துகொண்டுமிருப்பான்' என்று கூறினன் திலீபன், 'உமதுபத்மத்தை எடுத்தவன் கிராமத்தில் கிணற்றில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு சூத்திரப்பெண்ணுக்குக் கணவனான பிராம்மணனுக்குரிய லோகங்களை அடைவான்' என்று சொன்னான் சுகரர் 'உமது கமலத்தை எடுத்தவன் வீணாகமாமஸத்தை உண்பவனும் பகலிற் புணர்கிறவனும் அரசனுக்கு ஏவல்தொழில்செய்கிறவனும் ஆவான்' என்றுசொன்னார் ஜமதக்னி, 'உமது கமலத்தை எடுத்தவன் ஓதாதநாட்களில் ஓதினவனும் சிராத்தத்தில் சிநேகிதனைப்புசிப்பித்தவனும் சூத்திரன்செய்யும் சிராத்தத்தில் புசித்தவனுமாவான்' என்று சொன்னார் சிபி, 'உமது கமலத்தை

1 'குதிரை விருஷபம் ஒட்டக முதலிய முதுகிற்சுமக்கும் மிருகங்களின் இறைச்சி' என்பது பழைய உரை

அபகரித்தவன் அக்னிஹோத்திரமில்லாமல் இறப்பவனும் யாகத்
துக்கு இடையூறுசெய்தவனும் ரிஷிகளைப்பகைத்தவனுமாவான்'
என்றுசொன்னான் யயாதி, 'உமதுநளினத்தை எடுத்தவன்
நியமமுள்ள பார்யையினிடத்தில் ருதுவில்லாதகாலத்தில் சேர்ந்த
வனும் வேதங்களைவிட்டவனுமாவான்' என்று சொன்னான்
நகுஷன், 'உமது பங்கஜத்தை எடுத்தவன் ஒருவீட்டிலேயே
இருக்கும் [1] விருந்தினனும் தீக்ஷைசெய்துகொண்டு புலன்களை
அடக்காதவனும் சம்பளத்திற்கு வித்தையைக் கொடுப்பவனும்
ஆவான்' என்று சொன்னான் அம்பரீஷன், 'உமது தாமரை
மலரை எடுத்தவன் பெண்களிடத்திலும் சுற்றத்தாரிடத்திலும்
பசுக்களிடத்திலும் தயையற்றவனும் தாமத்தைவிட்டவனும்
பிரம்மஹத்திசெய்தவனுமாவான்' என்று சொன்னான் நாரதர்,
உமது பத்மத்தை எடுத்தவன் வீட்டில் வித்வானும் வெளியில்
வேதத்தையும் அதன்பதங்களையும் ஸ்வரந்தவறுகச் சொல்லுகிற
வனும் பெரியோரை அவமதிப்பவனுமாவான்' என்று சொன்
னார் [2] நாபாகனென்னும் அரசன், 'உமதுகமலத்தை எடுத்தவன்
எப்போதும் பொய்சொல்லுகிறவனும் ஸாதுக்களைப்பகைப்பவ
னும் பணம்வாங்கிக்கொண்டு கன்னிகையைக் கொடுப்பவனு
மாவான்' என்று சொன்னான் கவி, 'உமது கமலத்தை எடுத்
தவன் காலால் பசுவை உதைத்தவனும் ஸூரியனுக்கெதிரில் மூத்
திரம்விட்டவனும் சரணாகதனைக் கைவிட்டவனுமாவான்' என்று
சொன்னார் விசுவாமித்திரர், 'உமது தாமரைமலரை எடுத்தவன்
[3] மழைக்காலமெல்லாம் அடிமையாக வேலைசெய்துகொண்டு அரச
னுக்குப் புரோகிதனும் யாகம் செய்யத்தகுதியில்லாதவனுக்கு
யாகம் செய்விப்பவனுமாவான்' என்று சொன்னார் பர்வதர்,
உமது பத்மத்தை எடுத்தவன் கிராமத்தில் மணியகாரனும்
கழுதைவாகனமேறிப்போகிறவனும் பிழைப்புக்காக நாய்களைக்
கட்டியிருப்பவனுமாவான்' என்று சொன்னார் பரத்வாஜர்,
உமது பத்மத்தை எடுத்தவனுக்குக் கொலைசெய்கிறவனிடத்தி
லும் பொய்யனிடத்திலுமுள்ள எல்லாப்பாவங்களும் சேர்ந்
திருக்கட்டும்' என்று சொன்னார் அஷ்டகர், 'உமது கம
லத்தை எடுத்தவன் புத்திததோசசியில்லாமல் மனம்போனபடி

1 'ஸாயாவி' என்பது பழையவுரை 2 நாபாகனும் பின்வரும்
பசுஸகனும் ஸுரபியும் வந்ததாகக் கொள்ளவேண்டும்
3 'உழவர்களுக்கு விரோதமாகவும் வியாபாரிகளுக்கு அனுகூல
மாகவும் மழைபெய்யாமலிருக்கச்செய்பவன்' என்பது பழையவுரையின்
கருத்து

நதும பாவததைசசெயதும அமியாயமாகப பூமியையாளும
ரசனுவான' எனறு சொனனா காலவா, 'உமது பத
தை எடுததவன பாபிஷடாகளைவிட அதிகமாக அவமதிககத
கவனும தனனைச சோநதவாகளுககுத தீஙகு செயபவனும
னஙகொடுததததைச சொலலுகிறவனுமாவான' எனறுசொன
அருநததி, 'உமது கமலததை எடுததவள மாமியாரைத
வஷிததவளும கணவனை வெறுததவளும சுவையுளளதைத தான
டும புசிபபவளுமாவாள' எனறுசொனனுள வாலகிலயாகள,
மது தாமரைபபுஷபததை எடுததவன கிராமததின வழியில
காரததிறகாக ஒறறைககாலால நிறபான, தாமநதெரிநதும
மததை விடடவனுவான' எனறு சொனனாகள பசுஸகன,
மது தாமரைமலரை எடுததவன அகநிஹோததிரததைக
வனியாமல ஸுகமாகததூஙகும பிராமமணனும இநதிரியஙகளை
டககாத ஸநயாஸியுமாவான' எனறு சொனனுன ஸுரபி
= காமதேனு), 'உமதுபதுமததை எடுததவள மயிாககயிறறினுல
கடடபபடடும வேறு கனறைககொணடும வெணகலபபாததிரத
ல கறககபபடும பசுவாகடடும' எனறு சொலலிறறு அரச
ன! கௌரவஸரேஷடனே! அவாகள இபபடிபபலவகைகளான
அனேக சபதஙகள கூறினதனுல, ஆயிரஙகணணனுன தேவேந
ரன சநதோஷமடைநது கோபிககும இயறகையுளளவரும கோப
ணடவரும பிராமமணஸரேஷடருமான அநத அகஸதிய மஹ
ஷியைககணடு தானே அவரிடம வநது பிரமமரிஷிகள, தேவ
ஷிகள, ராஜரிஷிகள இவாகளின நடுவில தன நிசசயததைபபற
ச சொனனதைச சொலலுகிறேன, கேள இநதிரன, 'உமது
தாமரைப புஷபததை எடுததவன யஜுாவேததததையும ஸாம
வேததததையும அதாவணவேததததையுமஓதிப பிரமமசாரி விரதத
த முடிதது ஸநானஞ்செயத பிராமமணனுககுக கனனிகாதானம
செயதவனுவான உமது பதுமததை எடுததவன எலலா வேதங
களையுமஓதி நலலொழுககததோடு தாமததை அனுஷடிததுப
பிரமமலோகம செலலககடவன' எனறுசொனனுன அகஸதியா,
பலாஸுரனைககொனறவனே! நீ ஆசீாவாததததைச சபதமாகச
சொனனுய எனககுததாமரை மலரைககொடு இதுதான சாஸ
வதமான தாமம' எனறு சொனனா இநதிரன, 'பகவானே! இப
பொது நான ஆசையினுல தாமரைமலரை எடுககவிலலை, தாமங
களகேடகும விருபபததினுல எடுததேன நீா கோபிககலாகாது
தாமசாஸதிரததின ஸாரமும தாமததிறகு அணையும குறறமறற
தும எனறுமழியாததும நீணடஸுகததைததருவதுமாகிய இநத

ரிஷிவாக்கியத்தைக் கேட்டேன் விதவானே! பிராமமணுேத்
ரே! அந்தப்பதமம இது வாங்கிககொளளும பகவானே! கு
மறறவரே! என்னுடைய அபராதததைப பொறுக்கககடவீ
என்றுசொன்னுன மிகக கோபககாரரும சிறநததவமும ஞான
முளளவருமான அகஸதியமுனிவா, தேவேநதிரனுல இவவா
சொலலபபட்டபிறகு, கோபம தணிநது தாமரை மலரை வாங்
கொணடாா மறுபடியும அமமகரிஷிகள தீாததயாததிரைசெய
புண்ணிய தீாததஙகளில ஸநானம செயதனா புணணியகா
தோறும நியமததுடன இநதசசரிததிரததைபபடிபபவன மூா
ஞன பிளளையைபபெறுன, புகழறறிரான ஓா ஆபததும அவ
அணுகாது அவன துயரமும மூபபும ஆசையுமறறு நறகுண
கள பொருநதியிருநது இறநதபின ஸவாககமடைவான ராஜனே
ரிஷிகளாற காபபாறறபபடட இவவுபதேசததை ஓதுகிறவ
அழிவிலலாத பிரமமலோகததையும் அடைவான" என்றுா

---

நூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(குடைபாதரக்ஷைகளின் தானத்திற்குக் காரணமான ஸூர்ய
னுக்கும் ஜமதக்நிக்கும் ஸம்வாதம்.)

யுதிஷடிரா, "பரதஸரேஷடரே! சிராதத காரியஙகளி
குடையும பாதரக்ஷைகளும கொடுககபபடுகினறனவே இ
யாரால ஆரமபிககபபடடது? எபபடி உணடானது? எதறகாக
கொடுபபது? சிராதத காரியததில மாததிரமன்று, விரதஙக
ளும இன்னும அநேகம காரியஙகளிலும புணணியததை உத்தே
சிததுக கொடுககபபடுகினறன [1] அரசரே! இதை விரிவாகவு
தெளிவாகவும கேடக விருமபுகிறேன" என்றுகேடக, பீஷ்ம
சொலலலானுா

"ராஜனே! குடைபாதுகைகளைபபறறிய விவரததை ஊ
கததுடன கேள ராஜனே! உலகததில இது எவவ
யாகப பரவியதென்றும எபபடி உணடானதென்றும எபப
அழியாத புணணியமானதென்றும இவறறையெலலாம பற
முழுதும சொலவேன மனிதாககதிபதியே! பூாவ காலததி
ஜமதகனிககும மகாதமாவான சூரியனுககும நடநத ஸமவா
மாகிய இநத இதிகாசததைக கேள பிரபுவே! பருகுவ

---

1 'ராஜந' என்று பாடஙகொளளபபடடது

தவரான அந்த ஜமதக்னி பகவான் தாமே வில்லைத்தாக் கொண்டு விளையாடினார், அம்புகளை வில்லில் தொடுத்துத் தொடுத்து விடுத்தார் தாமந் தவறாதவனே! அவரால் விடுக்கப்பட்ட ஜ்வலிக்கின்ற காந்தியுள்ள அம்புகளையெல்லாம் அவர் மனையியான ரேணுகாதேவி அடிக்கடி எடுத்துக் கொணர்ந்து அவருக்குக் கொடுத்தாள். அவர் அப்போது அந்த நாணம்பு களின் சப்தத்தினால் மகிழ்ந்து அம்புகளை எறிந்துகொண்டேயிருந்தார். அவளும் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். ஜனே! 1 ஆனிமாஸத்தில் ஸூர்யனுச்சியிலிருக்கும் நடுப்பகலில், அந்தப்பிராம்மணர் அம்புகளை எறிந்து ரேணுகையைநோக்கி, விசாலமான கண்களையுடையவளே! போ, வில்லிலிருந்துபோன அந்த அம்புகளைக் கொண்டுவா. அழகான புருவங்களையுடையவளே! இவற்றை மறுபடியும் பிரயோகிப்பேன்' என்றுசொன்னார். அந்தப்பெண்ணரசி போகும்போது அவளுக்குத் தலையும் காலும் சூட்டதனால் நடுவழியில் நிழலுக்காக மரத்தடியில் நின்றாள். கறுத்தக்கண்களையுடைய அந்தப்பெண்ணரசி சற்றுநேரம் நின்று பர்த்தாவின் சாபத்திற்குப்பயந்து மறுபடியும் அம்புகளை எடுத்துவரப்போனாள். புகழ்பெற்றவளாகிய அந்தரேணுகை அம்புகளை எடுத்துத் திரும்பிவரும்போது உடம்பெல்லாம் வேர்த்துக் காலால் நடக்கமுடியாதவளாய்க் கணவருக்குப்பயந்து நடுங்கிக்கொண்டு அவரிடம் வந்தாள். அப்போது, அந்தரிஷி, கோபமுற்றவராய் அழகானமுகமுள்ள அவளைநோக்கி, 'ரேணுகையே! ஏன் வெகுநேரங்கழித்துவந்தாய்?' என்று பலமுறை கேட்டார். ரேணுகை, 'தபோதனரே! என் தலையும் கால்களும் கொதித்துப்போயின. ஸூர்யனுடைய வெப்பத்தினால் தடுக்கப்பட்டவளான் மரத்துநிழலை அடைந்தேன். பிராம்மணரே! இந்தக்காரணத்தினால் நான் இதைத் தாமதமாகச்செய்தேன். தபோதனரே! பிரபுவே! இதைக்கேட்டு நீர் என்மேல் கோபியாமல் இருக்கக்கடவீர்' என்று மறுமொழிகூறினாள். ஜமதக்னி, 'ரேணுகையே! ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களோடு உனக்குக் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கும் இந்தச் ஸூரியனை அஸ்திரமென்னும் அக்நிசக்தியோடுகூடிய என்பாணங்களினால் இப்போதே தள்ளிவிடுவேன்' என்றுசொல்லி, சிறந்த வில்லைவளைத்து அநேக அம்புகளை எடுத்துச் ஸூரியனைநோக்கி அவன்போகும்திக்கில் நின்றார். குந்திபுத்திரனே! அடிப்பதற்கு

1 கேட்டைநக்ஷத்திரமும் மூலநக்ஷத்திரமும் பௌர்ணிமையில்கூடுவதனால் ஆனிமாதம் ஜ்யேஷ்டாமூலமென்பது, 'ஜ்யேஷ்டாமூலே' என்பது மூலம், 'வைகாசி' என்பது பழைய உரை.

ஆயத்தமாகிறக்கும் அவரைநோக்கிச் சூரியன் அந்தணவடிவமாக அவரெதிரேவந்து, 'ஐயா! உமக்குச் சூரியன் என்னதீங்குசெய்கிறான்? ஆகாயத்திலிருந்து தன்கிரணங்களினால் ஆங்காங்குள்ள ஸாரத்தையிழுத்து அதை மழைக்காலத்தில் ஜலமாகப்பொழிகிறவன் சூரியன் பிராம்மணரே! மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைச்செய்யும் அன்னமானது அதனாலுண்டாகிறது அன்னமே உயிரென்று வேதங்களிலும் சொல்லப்படுகிறதன்றோ? அந்தணரே! (சூரியன்) தன்கிரணங்களுடன்கூட மேகங்களிலமறைந்து இவ்வேழுதீவுகளையும் மழையினால் நனைக்கிறான் ஸமர்த்தரே! ஓஷதிகள் கொடிகள் இவற்றின்புஷ்பங்களிலிருந்தும் இலைகளிலிருந்தும் உண்டாகும் உணவுகளனைத்தும் மழையினாலுண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன பார்க்கவரே! ஜாதகர்மம், சௌளம், உபநயனம், [1] கோதானவிரதம், விவாகம், யாகச்சிறப்புகள், தாமங்கள், தானங்கள், திரவியத்தினால் உண்டாகும் ஜனசந்தோஷங்கள் இவையெல்லாம் அன்னத்தைப்பற்றி நடக்கின்றனவென்பது உமக்குத் தெரியுமன்றோ? மனத்திற்கினியவை எவையோ அவை எவ்வளவுகருவிகளினால் முடிக்கத்தக்கவையோ அவையெல்லாம் அன்னத்தினாலுண்டாகின்றவையென்று உமக்குத் தெரிந்ததையே சொல்லுகிறேன் பிராம்மணரே! நான்சொன்னதெல்லாம் உமக்குத்தெரியுமே பரமரிஷியே! உம்மைவேண்டுகிறேன் சூரியனை என் அடிக்கிறீர்?' என்றுகேட்டான்" என்றார்

---

நூற்றுநாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸூர்யனுக்கும் ஜமதக்னிக்கும் ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷ்டிரர், "சூரியன் இவ்வாறு வேண்டும்போது சிறந்த மகிமையுள்ள ஜமதக்னிமாமுனிவர் என்னசெய்யநிச்சயித்தார்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"கௌரவனே! சூரியன் அவ்வாறுகேட்டும் அக்நிக்கொப்பான மகிமையுள்ளஜமதக்னிமுனிவர் கோபமதீராமலேயிருந்தார் அரசனே! பிராம்மணரூபியானசூரியன், அதன்பிறகு, கைகூப்பி அவரை நமஸ்கரித்து, 'ஓ! பிரம்மரிஷியே! எப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்ஸூர்யன் அசையுமிலக்கன்றோ? எப்போதும் அசைந்தோடிக

---

1 விவாகத்துக்குமுன் செய்துகொள்ளும் ஒருக்ஷௌரவிசேஷம்

ாணடிருககும சூரியனை நீ அடிபபது எபபடி?' எனறு இன
ாலவினற கேடடான ஜமதகனி, 'நீ திறபபதையும ஓடுவதை
ு ஞானககணணிஞல நான அறிவேன இபபோது நான அவசி
ு உனககு வினயததை உணடுபணணவேணடும திவாகரனே!
பபகலில அரைநிமிஷம நீ நிறகிருய் சூரியனே! அபபோது
னனைப பிளபபேன எனககு இதில சநதேகமிலலை' எனறு
ானனு சூரியன, 'விலலாளிகளிற சிறநதவரே! பிரமமரிஷி
ப! நீ எனனைபபிளபபதில ஸநதேகமிலலை பகவானே! அப
ரமசெயதான இபபோது சரணகதி செயதிருககிறேனெனறறி
ம' எனறு சொனனுன அதனபிறகு, ஜமதகனிபகவான, நகைத
ுககொணடு அவனைபபாாகது, 'ஸூாயனே! நீ சரணகதிசெயத
ஞல பயபபடவேணடியதிலலை பிராமமணாகளிடததிலுளள
னேரமையையும பூமியினகணணுளள அசையாமையையும சந
ிரனது குளிாசசியையும கடலினது ஆழததையும அகநியின
ுவாலையையும மேருமலையின ஒளியையும குபேரனது செலவத
தையும தாணடுபவன எவனே அவனதான சரணகதனை அடிப
ான சரணகதனை அடிபபவன குருவின படுககையைச சேருகிற
னும பிரமமஹததி செயதவனும களளைக குடிததவனுமாவான
ுனபனே! இநதபபிழைககுச சமாதானததை நீயே சிநதிககக
ாய உன கிரணஙகளினல கடபபடட வழியானது எபபடி
ுகமாசச செலலககூடியதாகும?' எனறு சொனனு அநத
ஜமதகனி இவவாறு சொலலிப பேசாமலிருநதவுடன, சூரியன
அவருககு குடையையும பாதரக்ஷைகளையும கொடுதது, 'மக
ரிஷியே! என கிரணஙகளைததடுததுத தலையைக காபபாறறுவதா
கிய குடையையும காலகளைக காபபாறறுபவையாகிய தோலபாத
ரக்ஷைகளையும வாஙகிககொளளும இதுமுதலாக இவவுலகததில
எலலாவிரதஙகளிலும இவை சிறநதவையாகவும அழியாத சிறந
பயனுளளவையாகவும நடககும' எனறுசொனனுன பாரதனே
இபபடி குடையும பாதரக்ஷையும சூரியனல உணடாககபபட
வை இநததானம புணணியமெனறு மூவுலகஙகளிலும பி
ஸிததிபெறறது ஆதலால, நீயும பிராமமணாகளுககுக குடையை
யும பாதரக்ஷைகளையும கொடுபபது உததமம உனககு மிகப
பெரிய புணணியமுணடாகுமெனபதில எனககு ஸநதேகமிலலை
பரதஸ்ரேஷடனே! நூறு கமபிகளுளள வெளளைக குடையை
பிராமமணனுககு அளிபபவன மறுஜனமததில ஸுகமாக விள
குவான 'பரதஸ்ரேஷடனே! அவன பிராமமணாகளாலும அ
ஸுரஸுகளாலும தேவாகளாலும எபபோதும கொணடாட

படடு இநதிரலோகததில வஸிபபான சிறநதகைகளையுடைய
னே ! பிரமமசரிய விரததகதை உறுதியுடன முடிதத ஸநாதகனு
பிராமமணனுககு எணணெயபோடடு நயமான பாதரகைஷகளை
கொடுபபவன தேவாகளாலும கொணடாடபபடட லோகஙகளை
அடைவான பாரதனே ! அவன இறநதபிறகு கோலோகததி
ஆனநதமுறறிருபபான பரதஸரேஷடனே ! குடை பாதரகை
களைக கொடுபபதின பலனைபபறறி இபபோது உனககு முழுது
நான சொனனேன " என்றா

---

நூறறுநாறபததாறுவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரரின் உபதேசம், சூத்ரதர்மம், சௌச முதலியவை)

யுதிஷடிரா, " பரதஸரேஷடரே ! இவவுலகததில சூததிர
ாளுககு எபபோதும சுசுரூஷையே விதிககபபடடுளளது எததனை
விதமான சுசுரூஷைகளகூறபபடடுளளன ? அவை எனனகாரணங
களபறறியவை ? சுசுரூஷையினுல அடையும உலகஙகள எவை
பரதஸரேஷடரே ! சூததிராகளின தாமததின இலககணஙகூறுவீ
ராக " எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

" இநத விஷயததில பரமஜஞானியான பராசரா சூததிரா
களை அனுககிரகிபபதறகாகச சொனனதாகிய ஒரு பழைய இதி
ஹாஸததைக கூறுகினறனா பிராயமுதிாநதவரான பராசரா
நானகு வாணஙகளையும அனுககிரகிபபதறகாகச சௌசமும
ஆசாரமும அடஙகினதும குறறமறறதும பரிசுததுமுமான தாமத
தைச சொலலியிருககிறா சாஸதிராாததம தெரிநதவராகிய
அவா தாமததை உபதேசிபபதும பயனபெறுவதுமாகிய சாஸ
திரமுழுமையையும கிரமமாகவும சரியாகவும சிஷயாகளுககுக கற
பிததாா ' சூததிரன அகாரியஙகளில லஜஜையோடு இநதிரியங
களை அடககிய பரிசுததனும சஞசலமிலலாதவனும தேகததளாச
சியும புததித தளாசசியுமிலலாதவனும அடஙகி மறுமொழி சொல
லுகிறவனும ஆசையும கொடுமையுமிலலாதவனும உளளுமபுற
மும ஒததிருபபவனும பிரமமஞானியும நலலொழுககததிலேயே
ஊககமுளளவனும எலலாபபிராணிகளின நனமையையுமே கருது
கிறவனுமாயிருககவேணடும, காமம குரோதம லோபம மானம
மயககம மதம ஆகிய தனதேகததில எபபோதுமுளளபகைவாகளை
ஜயிககவேணடும சாஸதிரததினுல மனவுறுதி செயதுகொணடு

கஙகாரததைவிடடுத தனதிறமைககும தேகவலிமைககும தகக
டி மூனறு வருணததாருககும அவரவா அனுமதியினமேல
தாணடு செயது கொணடிருககவேணடும, அறிவுளளவனும
னததையும மறற இநதிரியஙகளையும அடககினவனும பணி
ளளவனுமாகிச செயகை, மனம, வாககு, பாாவை இநநானகை
ம அடககியிருககவேணடும, மூனறுவாணததாரின சேஷததி
லை ஆகாரஞசெயது கொணடு ராகூஷஸாகளையும யகூஷாகளையும
ைககவேணடும, வணடு மதுவைச சேரபபதுபோல மூனறு
ாணததாரிடமிருநதும தாமததைச சேரககவேணடும சூத
திரன வேததததிற காணபபடட கருமததோடு தவம செயவனு
னே அவனுககு இமமையில துயரமும மறுமையில கெடடகதி
யும உணடாகும சூததிரனிடததிலிருககும தவம பாவததிற
கும அபகீாததிககும காரணமாம நியாயநதபபித தவமசெயத
னே பலவை மிலேசசாகளில பிறநது அனுபவிபபான மாறுக
டககும சூததிரன புணணியததுககு உரியவனலலன வழிதபபி
நடவருததபபவாகள நாலுவாணஙகளுககும விலககான ஜாதிகளில
தேகததையுமெடுபபது கணணுககு நேராகக காணபபடுகிறது
அதனாலே *தான சகா, சீனா, காமபோஜா, 1 பாரதா, சபரா,
பபலவா, துஷாரா, யவனா, தாரவா, தாதா, உஜஜிஹானா,
வேணா, கஙகணா, சிஙகளா, மதரகா, கிஷகிநதகா, புளிநதா,
கஹவா, ஆநதிரா, ரீரகா, கநதிகா, தரமிடா, பாபபரா, சூசுகா,
கிராதா, பாாவதேயா, கோலா, சோளா, காஷகா, ஆருகா,
தோஹா முதலான மிலேசச ஜாதியாகள வேஷமும ஆசாரமும
மாறுபடடுக குரூரபுததியுளளவராகக காணபபடுகினறனா அவா
கள வழிதபபித தாமம செயததான வேறு ஜாதியைச சாாந
னா வழிதபபிசசெயத தவததிறகு இது தெரிநதபயன ந
கருமமாயினும தீககருமமாயினும செயயபபடடது அழிவதிலலை
இவாகள தாமததிறகு ஆசைபபடடு வீண கஷடமடைநது இ
வுலகததிலும தமககேலாத காரியமாகிய தவததினால ஈடடபபட
பொருளைப பெறறுப பாஷணடாகளைப பூஜிபபாா வேநதனே
இவவாறு நானகு வாணஙகளுககும நானகு ஆஸரமஙகளுககு
மாறுக நடககும மதியினா மிலேசசாகளாகிறா அநதணருக
ஓதுவதே தனம அரசாகளுககுச சகதியே தனம வைசியருக
வாததகமும பயிாததொழிலும தனம சூததிராககுப பணிவிடை
தான தனம அநததாமஙகெடுவதனால நாகததிறகாளாகின
னா அதனபிறகு, இவாகள தயையும தாமமுமிலலாத மிலே

1 இவா ஒருவகை ஜாதியா

சாகளாக ப பிறககினறனா அதனபிறகு, நரகமும பினனிட
விலஙகுப பிறவியும அவாகளுககு நிசசயமானவையே வாண
களுககும ஆசிரமஙகளுககும முனனமே ஏறபடுததபபடட
வழியைப பிடிததுத தபபுவழிகளெலலாவறறையும விட
ருககு விதிககபபடட தாமததைக கைபபறறி எலலாபபிரா
ணிகளின மேலும தயைவைததுக கோபததைவெனறு சிரத்தை
யுடன சாஸதிரததினால அறியபபடடமுறைபபடி தேவாகளை
பிராமமணாகளையும பூஜிபபவா எவரோ அவருககுளள சாஸ
விதியை இருககிறபடி வரிசையாகச சொலவேன (சிஷயனை
கிரகிககும முறையையும அவன பணிவிடைசெயயும வகையினை
யையும அவனுககு உபநயனம செயவதையும பலவகை மாதிர
களையும சிஷயனுககுச செயயும பரீககையையும முககியமாய
சௌசததையும சௌசததிறகுரிய எலலாப பொருளகளை
சாஸதிரபபடி முதலிலிருநது தெளிவாகவும நிசசயமாகவும சொ
வேன மஹா சௌசமுதலிய அனேகசௌசஙகள உணமை
பொருளையறிநத ரிஷிகளால காணபபடடிருககினறன அவ
களுள, சூததிரன, நானசொலவனவும மறறுமாயுளள பணிவிடை
களை ஸநயாஸிகளுககுச செயயககடவன நலல புததிதோச
யுளளவரும தாமமொனறையே பறறினவரும செமமையா
சாஸதிரஞானம நிரமபினவரும எலலாருககும நனமையை
கருதுகிறவருமான ஸநயாஸிகள செலலும வழியில பரிசுததமாக
செயயபபடடதும மனததிறகு இனிய பூணடுசெள முளைததது
ஜனஙகளிலலாததும மறைவுளளதுமான இடததைக கணடறிநது
மனததையும இநதிரியஙகளையும அடககிகொணடு ஜலமுள்ள
பாததிரததையும பரிசோதிததெடுககபபடட மணணையும அ
வைததுவிடடுப பூமியை உறறுபபாாததுப பேசாமல அவவிட
தில மூததிரம விடுதறகு உடகாரவேணடும, (வைககோல மு
லியவறறால) மூடபபடட பூமியினமேல கலலையமூடிசகொணடு
பகலில வடககு முகமாகவும இரவில தெறகுமுகமாகவும இருகக
வேணடும, சௌசமமுடிவதறகுமுன கொஞசமும பேசககூடாது,
சௌசததைமுடிதது ஆசமனமசெயது போகுமபோது பேச
லாம, சௌசததிறகாக உடகாாநதபோது மணணுடன பாத
திரததை முனவைததுககொணடு குடததையெடுதது விலா
பிறகும தொடைககும இடையில வைததுககொளள வேண
டும, கலநது போகாமல மெதுவாகக கவனிபபுடனும மன
உறுதியோடும, சௌசததைச செயயவேணடும சாஸதிர
விதியை முனனிடடுப பரிசுததமான ஜலததைக கையினால

எடுததுககொணடு ஜலததுளிகள தெறியாமலும
படாமலும அபானததில கிரமமாக மூனறுமண டே
டும அபபடியே இரணடுகைகளுககும மூனறுமண
,பிறகுதான பாமமனன கையினுல கையைததொடலாம
ஈததில ஒனபதுமணபோடவேணடுமெனபது சில பெரியோரின
கடடளை மண போடபபடுமானுல அந்த இடததை உடனே
ததமாகச செயயும ஆதலால, உளளஙகைகளில அடிககடி
மணபோடவேணடும பினனிடடுப பிருஷடஙகளை கையினுல
தொடாமலிருககுமபடியும உடையில ஈரமபடடுக கசஙகாமலிருக
குமபடியும அபானததைச சுததமாககுவதறகு ஊககததுடன
பலமுறை கவனிததுத துடைககவேணடும பிறகு, இடததைவிட
டெமூாது ஒவவொரு காலுககும செளசம செயயவேணடும இட
மூஙகையிலும இடமுனகையிலும இடஉளளஙகையிலும புறங
யிலும மும்மூனறு மணகளாக மொததம பனனிரணடு மண
போடவேணடும அபபடியே 1 இரணடுகைகளின உடபுறங
ம நாலுமணபோடவேணடும பிறகு, இரணடுகைகளுக
தனிததனியே எவவேழுமணகள போடவேணடும அதன
வேறு மணணை எடுதது இரணடு கைகளுககும மறறொரு
செயயவேணடும இரணடுகைகளுககும இவவாறு இம
செளசம விதிககபபடுகிறது இதறகுமாறுகச செயயலாகாது
ஸதிரிவிதி சாசுவதமாயுளளது அதனபிறகு, மூததிர
ாலலபபடுகிறது இதறகுமாறுகசசெயபவன பிராயச
வனுகிறுன வஸதிரததில மலம படடவனுககு
ரடடிபபாகச சொலலபபடுகிறது காலஙகளை
கஙகளையும ஸநதேகமவராமல சுததமசெயய
செயயாதவனுககுச சநதேகமுணடா
கைகளினுல சநதேகம நிவிருததியா
செயயவேணடும மழைககாலத
ளதுமான வீடடிலிருககிறவன,
பானததிறகு மூனறு மண

மஹாபாரதம.

மபடி சாஸதிரம சொலலு
ாறறதையும நிவருததிசெயயுமபடி எடுததுப
இருகைகளாலும மணணை மூனறுதரம ஜாகரதையுடன
ஸநாந வஸதிரததைச சுததமசெயது ஆபததில,காலு, மூனறு, இரணடு
அலசியெடுககவேணடும காலததையும இடததையும அனு
து ஒருமண போடலாம ,காலததையும இடததையும அனு
ததான சௌசம பெருகுவதும குறுகுவதும எககால
ம சோமபாமலும பககமபாராமலும அவஸரபபடாமலு
றசொனன விதிபபடி கைகாலகளைக கழுவி ஊககததுட
சௌசம செயயவேணடும கால அலமபுவதறகுமுனனமே கைக
மணிககட்டிலிருநது ஈழும மேலும அலமபினபிறகுதான கைக
லாம மனததிறகினியவையாகவும ஓசையிலலாமலுமிருககிற ஜ
களை மூனறுமுறை ஓசையிலலாமல ஆசமனம செயயவேண
தெரிநதவன இரணடுவிசை வாயைததுடைததுக கணமூககு
லான துவாரஙகளைத தொடவேணடும முதலாசமனததினுல யஜுாவேத
வேதததையும இரணடாவது ஆசமனததினுல ஸாமவேதததையும மண
யும மூனருவது ஆசமனததினுல முகலதரம வாயைத துடைபப
திருபதி அடைவிககிறுன முகலதரம வாயைததுடைபபதனுல இதி
அதாவணவேதமும இரணடாவதுதரம துடைபபதனுல திருபதியடை
புராணதாமசாஸதிரஙகளும தேவதைகளும திருபதியடை சூரியனையும மூககில
னா கையைக கணணில வைபபதனுல திசைகளையும
பதனுல வாயுவையும காதிலவைபபதனுல திருபதி அடைவித
முடிபபதனுல பிரமமதேவரையும திருபதி அடைவித ஆகாயமும
ைதத தலைமேலபுரோக்ஷிபபதனுல ஆகாயமும
பதினுல விஷ்ணுவும திருபதியடைகினறனா
கைவைததுககொணடு கிழககுமுகமாயாவ
வது ஆசமனமசெயயவேணடும போ
லும நிதயமாயுளளவிதி இததான
கில ஒட்டியிருநதால அதைத
செயயவேணடும, சுததததிறக
பட்டுளளது இநதச செள
...விட்டு வெளியி

இந்தச

சௌசம் செ

'சித்தத்திற்கு உரிய

இந்தச் சௌசம் இ

யும் துடைகளையும் கை

வேண்டும் ஜாக்ரதையா

கும் 'அவன் எந்த எந்த

கும்போ அந்த அந்த வகைகளை

தில் சேறுள்ளதும் நெருக்கமுள்ள

கைகளுக்குமூன்று கால்களுக்குஆறு ஆ

கள்' போடலாம் மூத்திரசௌசத்திலும்

ளுக்கும் சொல்கும் முன்போலச் செய்யவேண்டு

தில் முதலில் கைகளையும் பிறகு கால்களையும்

நைஷ்டிகப்பிரம்மசாரிக்கு மூ

கப்படுகிறது மிருத்தோடு

போதும் ஆடையைச் சுத்த

1 இரண்டு கைகளையும்

...செள்ளச...

ம். ...மேபோட்டு

மலம்படுவனதும்

தயக்க வேண்டும்

சிற்சில

...கிருன ஜலத

...காலில புரோக்ஷிப

...முழங்கால்களுக்குள

...து வடக்குமுகமாயா

...னமுதலிய எல்லாவற்றி

...சோறுப்பருக்கை பலவிடுக

...றிப்பித திருமபவும ஆசமனம

...ாகப புரோக்ஷணமும சொலலப

...சவிதியைச சொனனேன சூததிரன

...ல போகுமபோதும இநதவிதிதான சாஸ

...டடிருககிறது — தனககு நனமையை விருமபு

...விருமபுகிறவனுமான சூததிரன எபபோதும

...ும, மன ஊககததோடும ஸநயாஸிகளிடம

## நூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரின் உபதேசத்தொடர்ச்சி, சூத்ரன் ஸந்யாஸிகளுக்குப் பணிசெய்யு முறை முதலியவை)

அரசாகளுககு விடாமுயறசியே யாகமெனறும வைசியாகளுககுப பொருளீடடுவதில உறசாகமே யாகமெனறும சூததிராகளுககுப பணிவிடையே யாகமெனறும அநதணாகளுககு ஜபமே யாகமெனறும கூறபபடடுளளன சூததிரா பணிவிடையினல ஜீவிபபவா வைசியா கடையினல ஜீவிபபவா அரசாகள பகைவரை அடககுவதனல ஜீவிபபவாகள பிராமணா வேதம ஓதலினல ஜீவிபபவா பிராமமணன தவததினலும அரசன காபபது முதலியவறறினலும வைசியன விருநதோமபுவதனலும சூதரன பணிவிடையினலும புகழபெறுகினறனா சூதரன மனததைககடடி மூனறுவருணததாருககும நிதயமாகப பணிவிடை செயயவேணடும , ஸநயாஸிகளுககு மிகுதியாகச செயயவேணடும தாமாாததகாமஙகளை அனுஷடிககத திறமையிலலாதவாகள தம சகதிககும புததிககும தாமததிறகும கேளவிககும ஏறறபடி ஸநயாஸிகளைப பணியவேணடும ஸநயாஸிகளின ஆஶரமததில பணிவிடையை நனருகச செயயவேணடும, நானகு ஆசிரமஙகளிலும ஸநயாஸாஶரமம முதனமையானதெனறு சானரோா சாஸதிரஙகளினல நிசசயிததுக கூறுகினறனா பெரியோா வேதஙகளிலும தாமசாஸதிரஙகளிலும சொனனவிதிபபடி எதை உபதேசிககினறனரோ அதையே ஓதும சகதியிலலாதவன அஙகீகரிககவேணடும அதுவே தாமமெனபது நிசசயம இதறகு மாறுகச செயயும மனிதன நனமையை அடையான ஆதலால, சூததிரன தனநனமைககாக எபபோதும துறவிகளுககுப பணிவிடை செயயவேணடும எநதநனமையை இநத ஜனமததில செயகிருனே அதனபலனை இறநதபின அனுபவிககிருன எதைச செயயவேணடுமெனறு நினைககிருனே அநதககாயததை வெறுபபினறிச செயயவேணடும வெறுததுசசெயயும காயததின பலனை அடைவது கடினம இனசொற சொலலுகிறவனுகவும கோபததை ஜயிததவனுகவும சோமபலையும பகையையும விடடவனுகவும •பொறுமையும நலலொழுககமும நிரமபினவனுகவும சததியததையும தாமததையும விடாதவனுகவும ஆபததிலிருபபவனபோலக கவலையுடன ஸநயாஸிகளின ஆஶரமததில பணி

விடை செயயவேணடும 'இதுதான எனனுடைய முககியமான தாமம இதனால கடககககூடாத பயஙகரமான இநத ஸமஸாரக கடலைத தாணடுவேன ஸநதேகமிலலை தேகததைவிடட பிறகு, பயமினறிச சிறநதகதியை அடைவேன எனககு இதறகு மேலான தாமம ஒனறுமிலலை இதுவே எனறும அழியாததாமம' என மனததில நினைதது உறுதியான எணணததுடன மனசசோர்வில லாமல பணிவிடையெனனும சிறநததாமததை எககாலததிலும சூததிரன செயயவேணடும இவவுலகததில ஐமபுலனகளையும மனததையும அடககிக காரியாகாரியஙகளை அறிநது சுஶரூஷையை விடாமற செயதுகொணடும மிசசததைப புசிததுககொணடும இருககவேணடும எலலாககாரியஙகளிலும செயயவேணடியவறறை முடிநதனவாகவே காணபிககவேணடும ஸநயாஸிககு அனபுணடுமபடி காரியததை முடிககவேணடும ஸநயாஸிககுத தகாதகாரியததைச செயயலாகாது ஸநயாஸாஶரமததிறகு விரோதமாயிராததும தாமம ஒனறுமடடுமே உளளதுமான காரியததைத தனனனமையைககருதுகிறவன சஙகிசாமல எபபோதும செயயவேணடும மனததினாலும செயகையினாலும சொலலினாலும எபபோதும ஸநயாஸிகளை ஸநதோஷபபடுததவேணடும நியமமாக அவாகளை அனுசரிதது அவாகள நிறகுமபோது நிறகவும செலலுமபோது பினசெலலவும உடகாருமபோது உடகாரவும வேணடும தனதுநறசெயகையினால அனபுபெறறபிறகு, ஏவபபடாமலே அவாகள பாதஙகளை எபபோதும பிடிககவும உடமபு தேயபபது முதலியவறறைச செயயவும வேணடும ஒவவொருநாளும ஸூாயோதயமாவதறகுமுன தனகடமைகளைச செயது அதனபிறகு விதிபபடி ஸநானமசெயது ஜலபாததிரததை வைததுவிடடு ஸநயாஸிகளின இருபபிடமசெனறு முறைபபடி வநதனமசெயது ஐமபுலனகளையும அடககிககொணடு அஙகுளள பிராமமணாமுதலான பெரியோரை நமஸகாரம செயதபிறகு, ஆசாாயாமுதலான கிருஹஸதாகளுககு வநதனமசெயயவேணடும பணிவிடையாகிய தனது தாமததைச செயபவாகளை வணஙகி ஸுகபபிரஶனம செயயவேணடும தனசெயகையைசசெயது தனககுமுன தோநதிருபபவனுககு நமஸகாரமசெயயவேணடும, மறறவாகளுககு ஒருபோதும செயயலாகாது ஒவவொருநாளும அவாகளுககுச சொலலாமலே எழுநது ஆசாரநதவறாமல் சென்று ஆஶரமமவிளககுவதையும மெழுகுவதையும செயது முறைபபடி புஷபஙகளை எடுததுப பூஜைககுக கொடுககவேணடும உடனே, ஆஶரமததிலிருநது வெளியிறபோய ஆஶரமததில

பகதாகள எபபோதும எனனையே பூஜிககினறனா என பகதாகள கெடாா எனபகதாகள பாவமறறவா எனபகதாகள எலலாலோகங களிலும மிககபூஜைககுரியவா எனனைபபகைபபவரும எனபகத ரைப பகைபபவருமான மனிதாகள நூறறுககணககான யாகஙகளைச செயதாலும கொடிய நரகததிறகுப போவாா இநதப பாசுபதமென னுமசிறநதயோகததை முழுதும உனககுச சொனனேன தேவியே! எனனிடததிலபகதியுளளமனிதாகள இதைத தினநதோறும கேடக வேணடும இநத என தாமசிததாநததைக கேடபவனுமபடிபபவனு மாகிய உத்தமமனிதன ஸவாககததையும கீாததியையும தனதானி யஙகளையும அடைவான' எனறாா

---

இருநூறறுநாறபததெடடாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, உமை ஸதிரீதர் மம் சொல்லத் தொடங்கியது)

ஸவயமபிரபுவானமகாதேவா இவவாறு சொலலித தமககொத தவளும அனபுளளவளும பககததிலிருபபவளும மனைவியுமான உமா தேவியினிடம தாம தாமமகேடகும விருபபததுடன பேசலானாா

'தபோவனததில வஸிககுமரிஷிகளுடைய தாமஙகளின தாரதம மியஙகளை அறிநதவளே! தீகைஷயையும அடககததையும அடைநது எபபோதுமதவமசெயபவளே! பெணணரசியே! நான உனனை ஒனறு வினவுகிறேன நான விருமபி வினவுவதறகு மறுமொழிகூறககடவாய பிரமமாவினபததினியானஸாவிததிரி, இநதிரனபததினியான இநதி ராணி, விஷணுவின அனபுளளபததினியாகியலகஷமி, யமனுடையபாா யையாகிய கருதி, மாாககணடேயருடைய பதனியாகிய தூமோாணை குபேரனுடைய பாாயையான ருததி, வருணனுடைய பிரியபாாயை யான செளரி, சூரியனுடையபாாயையான ஸுவாசசலை, சநதிரனபாா யையான ரோஹிணி, அகனியினபாாயையான குறறமறற ஸவாஹா தேவி, கசியபாபதனியான அதிதி, வஸிஷடா பதனியான அருநததி இவாகளும இனனும உலகஙகளிலபதிவரதைகளெனறு பெயாபெற ஸதிரீகள அனைவரும உனனுடனகூடிவஸிததிருபபதாகக கேளவி (அவாகள) ஒததுநடநதும ஒததுபபேசியும உனனைப பூஜிககினறனா தாமஙகெரிநதவளே! உலகததினால பூஜிககபபடடவளே! அதனு

தான உனனைக கேடகிறேன ஸதிரீ தாமததைதநீ சொலலிக கேடக விருமபுகிறேன நீ எனனுடனசோநது தாமததைச செயகிறவள, உலகததைத தாஙகுகிறவள இநதஸதிரீககூடடம உன அனுககிரகத தினால தனககு ஹிதமான சிறநதஸதிரீ தாமததைககேடபதறகு உனனை விடாமல அனுஸரிககிறது உனனாலசொலலபபடுவது மிகச சிறநததாகவனறோ இருககும? அனபுளளவளே! ஸதிரீகளுககு ஸதிரீகள தாமே கதி எபபோதும பசு பசுககளிடததிலேயே சேரும மனிதன மனிதரலலாதவரிடததில ஸநதோஷமடையான தேவியே! உலகததில இநத இயலபு ஆதிகாலமுதல நடககிறது பெணணினால சொலலபபடுவது எதுவாயினும அது பெணகளுள கொணடாடப படும குறறமறறவளே! புருஷனசொலவது ஸதிரீகளிடததில அப படி மதிபபைஅடையாது ஸதிரீகளுககு அழியாததாமம உனககுத தெரிநத விஷயநதானே ஆதலால, உனனைககேடகிறேன நான விரும பிககேடபதை நீ சொலலககடவாய' எனறார சிறநதவளான உமா தேவி மஹாதேவரால இவவாறுகேடகபபடடபோது, அசசமும நாணமும அடைநது அநதஸபையில ஒனறுமபேசாமலிருநதாள அபபோது, ஈசுவரர பலமுறை எனனவெனறு தேவியைக கேடடார உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசுவரரே! தேவராலும அஸுரராலும நமஸகரிககபபடடவரே! உமமிடததில நான ஸதிரீ தாமததைசசொலவது எபபடி?' எனறுசொனனாள மஹேசுவரர, 'எனககு அனபுளளவளே! எனகடடளையினால நீ அவசியம சொலல வேணடும' எனறுசொனனார உமை, 'மஹாதேவரே! இநதநதிகள உமது ஸநானததிறகாக எலலாபபுணணியதீாததஙகளோடுமசோநது உமது ஸமீபததைவிடாமல இருககினறன இநதநதிதேவதைக ளோடுகூட ஆலோசிதது நீா விருமபினதைச சொலவேன முககிய மானவாகள இருககுமபோது அவாகளைவிடடுபபேசுவது தகாது இநதச சிறநத நதிகள எனனால வெகுமானிககபபடடவருமஆகவேண டும' எனறுசொனனாள அமமஹாதேவி இவவாறுநிசசயிதது நதி தேவதைகளை அழைததாள விபாசை, விதஸதையை, சநதிரபாகை, ஸரஸவதி, சததரு, தேவிகை, ஸிநது, கௌசிகி, கௌதமி, யமுனை, நாமதை, காவேரி, தேவநதியும ஸவாககமததியபாதாளஙகளெனறு மூனறு உலகஙகளிலும ஸஞசரிதது நனமையைசசெயபவளும எல லாப புணயதீாததஙகளையும வகிபபவளும எலலாபபாவஙகளையும போககுபவளுமான கஙகை ஆகிய இநநதிதேவதைகளை அழைதது அவாகளை நோககிப பினவருமாறு சொலலலானாள

'சிறநதவாகளும எலலாபபாவஙகளை ஒழிபபவாகளும அறிவும விவேகமுமுளளவாகளுமான புணணிய நதிகளே! என சொலலைக கேளுஙகள பகவான ஸதிரீ தாமததைபபறறி எனனை பராமனமசெய திருககிறா அது என ஒருததியினுல சொலலமுடியாதது அதனுல, உஙகளை அழைததேன சிறநதவாகளே! உஙகளோடுசோநது ஆலோசிததுததான சொலல நினைககிறேன தேவருககுந தேவரான ஈசுவரருககுச சிறநததான ஸதிரீ தாமததை எபபடிசசொலலலாம?' என ருள அநததேவியினுல இவவாறு கேடகபபடட மஹாநதிகளனைவரு கினா அவாகளில மிகசசிறநதவளான கஙகை பினவருமாறு சொலல லானுள 'குறறமறறவளே! உனனுடைய இநதசசொலலினுல நாஙகள அநுககிரகிககபபடடுப பாககியம பெறறேம தேவாகளாலும அஸுராகளாலும கொணடாடபபடுகிற நீ நதிகளை ஆதரிககிறுயனறே? சிறநதவளே! இபபடிஇனசொலலினுல மகிழவிபபது உனககேதகும எவாகள தெரியாதவாகளோ அவாகள தமமைததாமே புகழநது கொணடு ஸபைகளில தாமாகவே தாஙகள சொலலமுடியாத விஷயத தையும நினைததபடி சொலலுவா திறமையிருநதும, 'நான' என்று பேசாதவன கிடைபபது மிக அரிது என்று நினைககினறனா தேவியே! நீ இநதபராமனததிறகு முழுதும மறுமொழி சொலலததிறமையுளளவளாயிருநதும பெணணுயிருபபதனுல சொலலககருதாமலிருககிருய, எஙகளையும கௌரவிககிருய தேவியே! நீதானே மஹாதேவி, கூடடியும தளளியும ஆலோசிககத திறமையுளளவள தேவியே! நீ திவயஜஞானமுளளவள, திவயஜஞானமெனனும விறகினுல ஜவலிபபவள பெணகளின நலலொழுககததையும தீய ஒழுககததையும நீதான சொலலததககவள உன முகததிலிருநது வெளிபபடும இவவமுததததைக கேடபதறகு நாஙகள வேணடுகிறேம தேவியே! உததமமான ஸதிரீதாமததைச சொலலி ஈசுவரருடைய விருபபததை நிறைவேறறு' எனறுள உலகமெலலாம பூஜிபபதறகுரிய கஙகையினுல இவவாறு வேணடபபடடபிறகு, தேவஸுநதரியான உமாதேவி ஸதிரீ தாமததை முழுதும சொலலலானுள 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசரே! தேவஸரேஷடரே! மஹேசுவரரே! உமது விருபபததிறகாக நீா கேடகக கருதின ஸதிரீ தாமததை உமது அநுககிரகததினுல சரிவரச சொலவேன' எனறுள

## இருநூற்றுநாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

## தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸ்திரீதர்மம், விவாகத்தையும் பதிவ்ரதா தர்மத்தையும் பற்றியது)

இவ்வாறு, ஈச்வரருடைய கட்டளையினால் உமாதேவி ஸ்திரீ தர்மம் சொல்லத்தொடங்கும்போது, ரிஷிபத்னிகளும் கந்தர்வஸ்திரீகளும் யக்ஷ ஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸுகளும் நாககன்னிகைகளும் பூதகன்னிகைகளும் நதிதேவதைகளும் வந்துசேர்ந்தனர். எல்லாரும் சிறந்த வாக்கைக் கேட்கக்கருதி நாற்புறத்திலும் நின்றனர். பெண்களின்மேல் எப்போதும் அன்புள்ளவளும் அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளுமான உமாதேவியானவள் ஸந்தோஷம் அடைந்து பெண்களின் நன்மைக்காகவும் சிவனுடைய விருப்பத்தைச் செய்வதற்காகவும் ஸ்திரீகளின் தர்மத்தைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கினாள்.

'பகவானே! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈச்வரரே! என்சொல்லைக்கேட்கவேண்டும். ருதுகாலம்வரையிலும் சிறந்த தேகத்துடனுள்ளவள் கன்னியென்று சொல்லப்படுகிறாள். தந்தை தாய் சகோதரன் அம்மான் தந்தையின்ஸகோதரன் இவ்வைவரும் அந்தக் கன்னிகையைத் தானம் செய்கிறதற்கு அதிகாரிகள். அந்தப் பெண்களுக்குத் தர்மகாரியத்தை நடத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் விவாகங்கள் ஐந்து வகை. ஒருவரொருவரை ஆசைப்படுவதனால் [1] இஷ்டப்படி கன்னிகையே தன்னை ரகஸ்யத்தில் கொடுப்பதும் விவாகந்தான். மேற்சொன்ன விவாகங்களில் எதனாலாவது ஒரு கன்னிகை யாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறாளோ அவனுக்கே மனைவியாவாள். ஆதலால், கொடுப்பவர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்துபார்த்தே கொடுக்கவேண்டும். வேறு விதமாகக் கொடுக்கலாகாது. மேலவர்ணத்தாருக்கு மந்திரங்களோடு பாணிக்கிரகணம் நடக்கவேண்டும். சூத்திரர்களில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் சேருவதே விவாகமென்று சொல்லுகின்றனர். ஒரு கன்னிகை தன்னை மனைவியாக விரும்புகிறவனுக்குத் தன் சுற்றத்தாரால் எப்போது கொடுக்கப்பட்டவளாகிறாளோ அதுமுதல் அந்தப் பெண் பத்துத் தினங்களவரையில் வெட்கத்தோடிருப்பாள். பிறகு, அவள் மனத்தி

1 இது காந்தர்வம். இது ஆருவது. ராக்ஷஸமும் பைசாசமும் தானமில்லாமையினால் சேர்க்கப்படவில்லை. பிராம்மம் ஆர்ஷம் பிராஜாபத்யம் தெய்வம் ஆஸுரம் இவ்வைந்தும் கூறப்பட்டதாகக் கொள்க.

னும செயகையினுலும வாககினுலும் கணவனுககு அனுகூலமா கவே நடககவேணடும சிறநதபெண இவவாறு அநதககணவனிடத் தில பதிவரதாதாமததை நடததவேணடும விவாகமானதுமுதல அநதபபெண கணவனுககு இனனுததுசெயயலாகாது தாமாநத காமஙகளுள எதனைதக கணவனவிருமபினுலும அதுஅதிலும அவ னுககுபபிரியமாயிருநது அவனை உபசரிககவேணடும இதுதான பெணகளுககு எககாலமுமுளள பதிவரதாதாமம கணவன நன னடையுளளவனுகவோ கெடடநடையுளளவனுகவோ எபபடி இருகக கிருனே அபபடியே அவளும எபபோதும இருககவேணடும இது தான ஒழுககததினசுருககம எபபோதும கணவனைககவனிககும கறபுளளவள தெயவததனமையுளளவள அவளுககுக கணவன தெயவமாகவே இருபபதாக அறியபபடுவான தேவரே! இதறகு உதாரணமாக ஒரு பழைபசரிததிரததைககேடடிருககிறேன உமது அனுககிரகததினுல அதைச சுருககமாகச்சொலலுகிறேன தேவரே கேளும ஒருபிராமமணனுககு இரணடுமனைவிகள இருநதனா அவா களில ஒருததி, தேவாகளிடததில பகதியோடு தாமததைச செயயக கருதுகிறவள அவள கணவனை அவமதிததுத தேவதைகளிடததில பகதிவைதது ஊககததுடன தேவதாவிககிரஹஙகளைப பூஜித துப பெரியதாமததைச செயதாள சிறநதவளான மறறொருததி கணவனைபபறறிய தாமமசெயயநினைதது அவனையே தெயவமாககக கொணடு அவனவிருபபததைச செயதாள மஹாதேவரே! இப படி நடநதுகொணடிருககையில அவவிருவருககும ஒருகாலததில மரணம நோநதபோது அவவிருவரும பரலோகததினவழியில சென றனா அவாகளுள ஒருததியான தெயவபபறறுளளவளநிறக, பதி வரதை புணணியலோகமசெனறுள தெயவபகதியுளளவள நினறு கொணடு மிககதுயரததோடு அழுதாள திகபாலகனுகிய யமன, அவ ளைபபாாதது, 'குறறமறறவளே! நீ விசனபபடாதே உனககு உலகஙகளிலலை நீ உன தாமததைச செயயாமலிருநததனுல உனககு அநதப புணணிய உலகஙகள கிடையா பெணணுககுக கணவனே தெயவமாக எலலாததேவதைகளாலும விதிககபபடடிருககிறன சிறநதவளே! நீ அவனை அவமதிததபின புணணியலோகஙகளுககுப போவது எபபடி? பெணணரசியே! நீ மதிகெடடு உனதெயவததை அறியாமறபோனுய கணவனுளளபெண கணவனுககுளள தாமத தையே செயயவேணடும ஆதலால, நீ திருமபிசசெல கணவனுககு அனுகூலததைசசெய அதனமேல, பதிவரதைகளபோகும லோகங

களுக்குப் போவாய், இல்லாவிடில் உத்தமமான பதிஉலகத்திற்குப் போகமுடியாது' என்னும் பூரணமான சொல்லைச் சொன்னான். யமன் இவ்வாறுசொன்னபின், அவள் மறுபடியும் திரும்பிச்சென்று கணவனைஅடுத்து அவன்விருப்பத்தையே முக்கியமாகச்செய்து கொண்டிருந்தாள் மஹாதேவரே! இப்படி இருப்பதனால் பெண்ணுக்குக் கணவனே தெய்வம் ஆதலால், அவள் கணவனையே முக்கியமாக நினைத்து அவனுக்குப் பணிவிடை செய்யவேண்டும்

---

இருநூற்றைம்பதாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஸதிரீதர்மம், பெண்களின் பல இயற்கைகளைப்பற்றியது)

கணவனுள்ளபெண் பகல் இரவுகளில் நடத்தும் சிறந்த ஒழுக்கத்தைச்சொல்லுகிறேன், கேட்கவேண்டும் அவள் கணவனுக்கு முன் எழுந்து காலைக்காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் அதன்பிறகு, கணவனுடைய கருத்தைஅறிந்து அவனை எழுப்பவேண்டும் 'காலைக் காரியங்களைத் தானே முறைப்படி செய்யவேண்டும் 'ஆகாரம் எப்படிச்செய்யலாம்?' என்று புருஷனைச்கேட்டு அவனுக்கு எப்படி பிரியமாயிருக்குமோ அப்படியே எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் தன்கணவன் எப்படியோ அப்படியே மனைவியும் குருபக்தி செய்யவேண்டும் அவன்தேகபுஷ்டிக்குத் தக்கபடியும் அவன்மனவிருப்பம் நிறைவேறும்படியும் உபசரிக்கவேண்டும் கணவன் வெளியில்போன பிறகு, தன்காரியங்களை ஜாக்கிரதையோடு கவனிக்கவேண்டும் கணவன்வரக்கண்டு, உடனே அன்புடன் பாத்தியத்தையும் ஆஸனத்தையும் சயனத்தையும்கொடுத்து மனத்திற்குஇனிமையாகப்பேசி உடம்பின்சிரமம்தீரும்படி சிறந்த உபசாரத்தைச் செய்யவேண்டும் அதிதிகள் வரும்போதெல்லாம் ஸந்தோஷத்தோடு இருக்கவேண்டும், எப்போதும் செய்கையினாலும் வாக்கினாலும் அதிதிகளைச் சந்தோஷிக்கச்செய்யவேண்டும் மங்களங்களையும் வீட்டினசுத்தத்தையும் தான் செய்தும் செய்வித்தும் வீட்டிலுள்ள பண்டங்களெல்லாவற்றையும் எந்தக்காலமும் கவனிக்கவேண்டும் பெண்ணானவள் பர்த்தாவின் தாமகாரியம்நேர்ந்தபோது தானும் அவனைப்போலவே தாமத்தில் ஊக்கத்துடனிருக்கவேண்டும் தன்விஷயமானகாரியம் நேர்ந்தபோது

சோமபலைவிட்டு அவன உதவிககாக முழுமுயறசியையும செயய வேணடும கறபுளள பெண கணவனுடைய தாமாததஙகளிரணடி லும எபபொழுதும தானே பாரததைவகிபபவளாயிருககவேணடும கலவிககாலததில கணவன உளளககருததை அறிநது அதறகுததகக படி அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு புனனகையோடு முகமலர்சசி யுளளவளாய இனசொறகளினுல கணவனை மகிழவிககவேணடும மாறறுளவிஷயமாகக கணவனுககு விரோதமாகக கடுஞசொற்களைச சொலலலாகாது கணவன எவளமேல காதலோடு இருககிறுனே அவளுககு இனியது செயதுகொணடிருககவேணடும ஊககததோடு மனபபூர்வமாயக கணவனைத திருபதிசெயயவேணடும கணவனுக குபபிறகு மறறவாகள போஜனததைக கவனிததுபபாாககவேண டும வேலைககாரிகளுககும வேலைககாராகளுககும ரிஷபஙகளுககும சணடாளாகளுககும நாயகளுககும திககறறவாகளுககும அசகதா களுககும பிசசைககர்ராகளுககும அன்னததையும பிசைஷயையும ஆதரவுடனகொடுததுத தனகணவனுடைய தாமததை அபிவிருததி செயயவேணடும கணவன கோபிததாலும பொருளிலலாதவனு யிருநதாலும் அசகதனுயிருநதாலும அவனை உபசரிககவேணடும அவன எப்படிசசெயதால சநதோஷமடைநது கவலையறறிருபபனே அப்படிச செயயவேணடும குடுமபகாரியத்தின ஆலோசனைககாகவும வியவகாரததிறகாகவும தனமசோபபதறகாகவும புருஷனுல அழைக கபபடுமபோது அவனுககு உதவிககாக இனிமையும அநுகூலமுமா கபபேசவேணடும அவனுடைய தாமாததஙகளைககருதி அவனுககு அபரியமாயிருநதாலும ஹிததைதச சொலலவேணடும பிறரிடத தில ரகஸ்யமானவிஷயஙகளைச் சொலவதையும கலகததையும விட வேணடும வெளியிற பாாபபது, கவனிபபினமை, (நியாயமானகாரி யஙகளில) வெடகபபடுவது, கோடசொலலுவது, மிகுதியாகப புசிப பது, பகலிலதூஙகுவது முதலியவறறை விடவேணடும கறபுளளவள பிளளைகளோடுஙகூட ஏகாநததில உடகாரலாகாது எது எதைக கணவன வைததுவைககுமபடி கொடுககிறுனே அது அதை அடைகக லம வைதததைபபோலக காபபாறறவேணடும மறநதுபோன பொரு ளையும் தனசுததததினுல திருபபிக கொடுககவேணடும, கணவனுல கொடுககபபடடது எதுவாகிலும அதைபபெறறு மகிழவேணடும அதிகமாகக கடடளையிடுவதையும அதிகபபொறுமையையும தூரத தில விடவேணடும பாாயையானவள எபபோதும கணவனைக குழந தையைபபோலவும கிழவனைபபோலவும அநுஸரிததிருககவேண

டும் பிரபுவே! எப்போதும் இந்தவிரதம்தான் மனைவி செய்யவேண்டும் தேவரே! இந்தப் பதிவிரதாதர்மத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன் எவளுக்குக் கணவனைக்காட்டிலும் தன்னுடைய போகத்திலும் ஐசுவரியத்திலும் சௌக்கியத்திலும் தனத்திலும் அதிக விருப்பமில்லையோ அவள்தான் பெண்களுள் பதிவிரதை பெண்களுக்குக் கணவனே தெய்வம், கணவனே சுற்றம், கணவனே தனுசம், பெண்ணுக்குக் கணவனைப்போன்றகதி மற்றொன்றை நான் அறியவில்லை. பிரபுவே! ஜன்மங்களுள் ஸ்திரீ ஜன்மம் சிறந்ததென்று யான் நினைப்பது புருஷன் (தவமுதலிய) பெரிய காயக்லேசத்தினால் அடையும் பலன்கள் எல்லாவற்றையும் பெண் பதிசுசுரூஷையினால் எளிதில் அடைகிறாள் கணவனுள்ள பெண்ணுக்குக் கணவனுக்கு அனுகூலம் செய்வதினாலேயே எல்லாஸுகமும் உண்டாகிறது பெண்ணுக்கு இவ்வகையாகத் தர்மம் பூரணமாகிவிடுகிறது தேவரீர் பாருங்கள் பாவத்தினால் மதிகெட்டுக் கெட்டபெண்கள் இதைவிட்டு மாறிப்போகின்றனர் பெண்ணுக்குத் தவமும் தானமும் கணவனுக்கு உட்பட்டிருப்பதுதான் அழகு, குலம், புகழ், ஒளி இவையெல்லாம் கணவனைப்பற்றியவை இப்படிப்பட்ட நியமமும் ஆசாரமுமுள்ள பெண்கள் தம்மொழுக்கத்தினாலேயே சிறந்தவர்களாகிறார்கள் நல்ல செய்கைசெய்தவள் தன்கணவனுடன்கூடவே புண்ணியலோகங்களுக்குச் செல்வாள் கணவன் கிழவனோ, குரூபியோ, அருவருக்கத்தக்கவனோ, பொருளுள்ளவனோ, இல்லாதவனோ எப்படியிருந்தாலும் அவனே பெண்களுக்குச் சிறந்த ஆபரணம் செல்வமும் அழகுமுள்ளவனாயிருந்தாலும் இல்லாதவனாயிருந்தாலும் கணவனை உபசரிப்பவள்தான் கற்புள்ளவள் அவளே பதிவிரதைகளிற்சிறந்தவள் தரித்திரனும் குரூபியும் அறிவில்லாதவனும் குஷ்டரோகியுமான கணவனையும் உபசரிக்கும்பெண் அழிவில்லாத புண்ணியலோகங்களை அடைவாள் இப்படி நடந்துகொண்டிருப்பவள் கணவன் முதலில் இறப்பானாயின் அவனுடன் தானும் மரணமடையவாவதுவேண்டும், திரும்பவும் தவஞ்செய்யவாவதுவேண்டும் இவ்வாறு நான் சொன்னேன். பெண்கள் பலவகையாகக் கூறப்படுகின்றனர். தேவர், தானவர், கந்தர்வர், மனிதர் என்று அநேகவகுப்புகளாகப் பெண்களிருக்கின்றனர் அவர்களெல்லாரும் நல்லொழுக்கமும் சிறந்த ஆசாரமுமுள்ளவர்களுமாகலாம் மஹேசுவரரே! ஸ்திரீகளுக்குள்ளது நல்ல தர்மமென்பதைச்சொல்லவேண்டும் அவர்கள், அஸுரர்களாகவும் பிசாசர்களாகவும் அரக்கர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அவர்களின் ஒழுக்கம் எல்லாவற்றையும் உலகத்திற்காகச்

சொல்லுகிறேன்; கேட்கவேண்டும். எண்ணத்தில் கெடுதலுள்ளவர்களாகி விருப்பு வெறுப்புக்களை மேற்கொண்ட பெண்களும் நியாயமாகவோ, அநியாயமாகவோ கணவர்களுக்கு உபசாரங்களைச் செய்யவே செய்கின்றனர். தம் தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாமல் எவ்வகையினாலாவது கணவர்களைத் தூஷிக்கின்றனர். எப்போதும் விஷயங்களில் ஆசை அதிகப்பட்டுக் கணவனுக்கு விரோதமாகப் பேசுகின்றனர். அப்படியே பொருள்களை அழிக்கின்றனர். ஹிதத்தை யார் சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தங்கள் புத்தியைக் கொண்டு எவ்வகையாலாவது ஜீவிக்கின்றனர். சிலகாலம் குணமுள்ளவர்களைப் போலவும் பதிவிரதாதர்மத்திலிருப்பவர் போலவுமிருந்து திரும்பவும் கெட்ட ஒழுக்கத்தையடைந்து பாவிகளாகிறார்கள். வரம்பில்லை; அடக்கமும் நியமமுமில்லாமல் பல உடைகளைத் தரித்தும் திருப்தியில்லாமல் பொருள்களைக் கொண்டு அதிகப்பொறாமையும் கோபமுமுள்ளவர்களாகி வேண்டியவர்களைப் பகைத்தும் காமஸுகங்களையே முக்கியமாக விரும்பியும் பெரும்பாலும் பொய்சொல்லிக்கொண்டும் பெரியோர்களை எதிர்த்தும் மற்றும் இவ்வகை நடத்தையோடுமிருக்கும் பெண்கள் அஸுரத்தன்மையுள்ளவர்கள். மற்றும் சிலர், எப்போதும் தீங்குகளையே செய்துகொண்டும், கலகத்தையே விரும்பிக்கொண்டும், கொடியவரும் கொடுஞ்சொற் சொல்லுகிறவரும் அருவருப்பும் வெட்கமும் அற்றவரும் அன்பில்லாதவரும் கணவர்கள்மேலும் புத்திரர்கள்மேலும் சுற்றத்தார்மேலும் கோபிப்பவரும் பயங்கரரும் மாமஸத்தை விரும்புகிறவருமாயிருந்துகொண்டும், எக்காலமும் சிரித்துக்கொண்டாவது அழுதுகொண்டாவது இருக்கின்றனர். எப்படியாயினும் புருஷர்களை விட்டுக் கெட்ட வழியாகவே வியபிசாரமே செய்கின்றனர். தேவரே! சுற்றத்தாரால் பயமுறுத்தப்பட்டுத்தான் வீட்டுக்காரியங்களைச் செய்வது; அதனாலேயே தம்காரியங்களை விட்டுவிடுவதுமுண்டு. அப்படியே தற்கொலையெனும் கொடுமையைச் செய்துகொள்வர், ஸந்தேகமில்லை. தயையும் அன்புமில்லாதவர்களாகிக் குடும்பகாரியத்தைக் கெடுப்பர். தர்மத்திற்கும் தனத்திற்கும் விலக்கான கொடுஞ்செய்கைகளை எப்போதும் செய்வர். அனர்த்தகாரியங்களில் தோஷமுள்ளவரும் பிறவுயிர்களில் தயை அற்றவரும் பாவிகளும் மற்றும் இவ்வகை ஒழுக்கமுள்ளவருமான பெண்கள் பிசாசத்தன்மையுள்ளவர். மற்றும் சிலர் அறிவில்லாதவர்கள், வெட்கங்கெட்டு அழுதுகொண்டும் ஆசாரமில்லாமலும் உடம்பில் அழுக்கைப் பூசிக்கொண்டும் மதுமாம்ஸங்களில் மிக்க ஆசைகொண்டும் பொய்சொல்லிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் புலம்பிக்கொண்டும்

இருக்கின்றனர் ஸமாதானப்படுத்தமுடியாத பெருங்கோபக்காரிகளும் இடைவிடாமல் தூங்குவதே காரியமாகஇருப்பவரும் தாமஸகுண மிகுந்தவரும் அறிவுகெட்டவரும் சுருசுருப்பற்றவரும் பெருவயி றுள்ளவருமாகிய பிறரால் செய்யப்பட்ட பலவகைஉணவுகளைமிகுந்த அவசரத்துடனஉண்பர் அவர்கள், மிக்க மனமத்தாபங்கொண்டு, குண மும் அழகும் இளமைப்பருவமுமுள்ளவனும் அன்புள்ளவனுமான சிறந்த கணவனைவிட்டு மற்றொருவனோடேயே எவ்வகையாலாவது சேர்வர் அவர்கள் வெட்கமில்லாதவர்கள், தாமத்தில் நம்பிக்கை இல் லாதவர்கள், யாரிடத்திலும் பகையுள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட நடை யுள்ள பெண்கள் ராக்ஷஸத்தன்மையர்கள் இப்படிப்பட்டவரெல்லா ருக்கும் பரலோகத்தில் பேரின்பம் இல்லை நரகத்திலிருந்து விடுபட்ட பின்னரும் அவர்களுக்கு மானிடப்பிறப்பு கிடைப்பதரிது அப்படிப் பிறந்தாலும் தங்கள் பாவத்திற்குத்தகுந்த தாங்கக்கூடாத அதிகதுய ரத்தை அனுபவிப்பர் ஏழைகளும் பலவகைக் கஷ்டப்படுகிறவர்க ளும் குரூபிகளும் பிறரால் இகழப்பட்டவர்களும் விதவைகளும் பாக் கியமற்றவர்களும் மற்றும் இவ்வகைத் துன்பமுள்ளவர்களுமாவர் வியபிசாரஞ்செய்பவள் தன் கணவனுக்கும் தன் குலத்திற்கும் தன் பாவத்தைச்சேர்த்துத் தானும் நூறுயிரமவருஷம் நரகத்திலிருப்பாள் இந்தக்கெடுதியைஅறிந்து திரும்பவும் கணவனையே அடைந்து தனக்கு நன்மையுண்டாக்கக் கருதுவாளாயின் அதனால் புண்ணியத்தை அடைந்து மிகச் சிறந்தவையான பதிவிரதைகளுரிய சிறந்த லோகங் களை அடைவாள் முதலில் கெட்ட நினைவுடன் கணவனை அவமதித் தும் அவனுக்கு எப்போதும் விரோதமாகவே நடந்தும் வந்தவர்கள், அவன் மரணகாலத்தில், காமத்தினாலாவது கோபத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது லோபத்தினாலாவது அனுமரணம் செய்வார்களா யின் பரிஹாஸத்துக்குரியவராவார்கள் முதலிலிருந்து கெட்டவர்க ளான ஸ்திரீகள் அனுமரணம் செய்வது வீண் முதலிலிருந்து கணவனிடத்தில் அன்புவைத்த கற்புள்ளவள் கணவனுடன் அனு மரணம் செய்தால் பரிசுத்தியுடன் மேலுலகம் செல்வாள் இவ் வாறு இறந்துபோனவள் போகும் உலகங்களை நான் கண்ணிறுறகாண் கிறேன் பதிவிரதைகள் செல்லும் அவ்வுலகங்கள் தேவகட்கட்டுங்க ளும் ஆசைப்படத்தக்கவை அல்லது, கணவனிறந்தபின் பதிவிரதை கள் விதவாதர்மத்தை அடைந்து நாள்தோறும் பேசாமல்[1] மௌன ஸ்நானத்தையும் ஜலத்தில் உத்தமமான[2] அஞ்சலிஸ்நானத்தையும்

[1] உடம்பு முழுதும் மண்ணைப் பூசிக்கொள்வது.

[2] இருகைகளாலும் ஜலத்தைத் தலையில் இறைத்துக்கொள்வது

செய்யவேண்டும், அதன்பிறகு, தன்கணவனைப்பற்றியவிரதத்தையும் நியமத்தையும் செய்யவேண்டும். இப்படிச்செய்வதனால் அந்தப்பெண் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததான பதிலோகமென்னும் புண்ணியலோகத்தை அடைவாள்; சொல்லிமுடியாத அழகுள்ளதும் தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்குங்கிடைக்காததுமான அந்த உலகத்தைப் பதிவிரதையாயிருப்பவள்மட்டுமே அடைவாள். தேவரே! இவ்வாறு எல்லாவற்றிலும்சிறந்த ஸ்திரீதர்மத்தை உமக்குச் சொன்னேன். தேவஶ்ரேஷ்டரே! நான் உங்களுடையவிருப்பத்தைச் செய்யக்கருதி ஆசைகொண்டு உமது முன்னிலையில்சொன்னதற்காகத் தேவரீர் க்ஷமிக்கவேண்டும்' என்றாள்.

இவ்வாறு பேசி நாணிநின்ற உமாதேவிக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி வாக்கினால் மஹாதேவர் சிலாகித்தார். ரிஷிகளும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஆயிரக்கணக்கான மாதர்களும் உமாதேவியைத் தலைவணங்கித் துதித்தனர். மற்றும்சிலர் ஸந்தோஷத்துடன் தேவர்களுக்குந்தேவரான ஈச்வரரைக் கொண்டாடினர். சிரத்தையும் நல்ல மனமுமுள்ளமற்றுஞ்சிலர் இந்தஉமாமஹேச்வரஸம்வாதத்தை நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர். பிறகு, தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈச்வரரான சங்கரர் உமாதேவியைநோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானார்: 'சிறந்தவளே! என்சொல்லைக் கேள். நம்மிருவருடைய இந்தஸம்வாதம் புண்ணியத்தைத்தருவதாகவும் பாவத்தைப்போக்குவதாகவும் பிரஸித்தமாகவுமிருக்கும்; அதற்குச் சந்தேகமில்லை. அன்புள்ளவளே! எந்த விதமான பரிசுத்தனாயிருந்து சிரத்தையுள்ளமனிதர்க்கு நம்முடைய இந்த ஸம்வாதத்தைச் சொல்லுவனோ அவன் அவர்களுடன்கூடவே எளிதில் ஸ்வர்க்கம்போவான். நம்முடைய இந்தச் சிறந்தஸம்வாதத்தை நித்தியமாகக் கேட்பவன் கீர்த்தியையும் ஆயுளையும் ஆரோக்யத்தையும் பரகதியையும் அடைவான்' என்றார்.

## இருநூற்றைம்பத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பரமேச்வரர் ரிஷிகளுக்கு விஷ்ணுவின் பெருமையைச் சொல்லியது).

ரிஷிகள், 'பிநாகந்தரித்தவரே! பகதேவதையின்நேத்திரத்தை அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவரே! சங்கரரே! விஷ்ணுவின்மகிமையைக் கேட்கவிரும்புகிறோம்' என்று கேட்க, ஈச்வரர் சொல்லலானார் — 'ஹரியானவர், பிரம்மாவுக்கும்

மேறபடட நிததியபுருஷா, கிருஷணா, பொனபோலவும மேகமி லாத ஆகாயததில உதிதத சூரியனபோலவும பிரகாசிபபவா, பதது கைகளுளளவா, பெருஞசகதியுளளவா, அஸுராகளைஅழிபபவா ஸ்ரீவதஸமெனனும மசசததை அடையாளமாகவுடையவா, ஹருஷ் கேசா; எலலாததேவாகளாலும பூஜிககபபெறறவா பிரமமதேவ அவருடைய நாபியில உணடானவா நான அவாநெறறியில உண் டானவன அவாதுதலைமயிாகளினினறும கிரகநக்ஷததிரஙகளுந் தேகததினரோமஙகளிலிருநது தேவாஸுராகளுமுணடாயினா ரிஷு களும அழியாத உலகஙகளும அவாதேகததிலிருநது உணடாயினா பிரமமதேவருககும மறற எலலாததேவாகளுககும அவரே இருப பிடம அவரே இவவுலகமனைததையும படைததவா, மூவுலகங் களுககும ஈசுவரா ஜஙகமஸதாவரஙகளாகிய எலலாபபொருளகளை யும ஸமஹரிபபவா அவரே அவரே தேவாகளிறசிறநதவா, தேவ களுககுநாதா, பகைவரை வருததுகிறவா, ஸாவஜஞா, எலலா வறறிலும சோநதிருபபவா, எஙகும வியாபிததிருபபவா, எஙகும முகமுளளவா, பரமாதமா, பிரகாசிககுமகேசஙகளையுடையவா எலலாவறறிறகும மேறபடடவா, மஹேஸுவரா மூவுலகஙகளிலும அவருககுமேறபடடபொருள ஒனறுமிலலை அவா எககாலமுமிருப பவா, மதுவெனனும அஸுரனைக கொனறவா கோவிநதரெனறு பெயாபெறறவா கௌரவததைக கொடுபபவராகிய அவா தேவா களினகாரியததிறகாக மானிடதேகமெடுததுப பிறநது யுதததில அரசாகளெலலாரையும வதமசெயவிககபபோகிறூா, தலைவராகிய திரி விககிரமா இலலாமல உலகததிலுளள தேவககூடடஙகள காரியஙக ளசசெயயததிறமையறறவை அவா எலலாபபிராணிகளுககும நாதா, எலலாததேவாகளாலும நமஸகரிககபபெறறவா தேவாகளுககுநாத நும தேவகாயததைசசெயபவரும எபபோதும பிரமமரிஷிககுச்சர ணமாயிருபபவரும பரபரமமமுமாகிய அவருடையதேகததிலுள பிர மமதேவா ஸுகமாக வஸிககிறூா. சிவனும அவாதேகததில ஸுகமா யிருநது மகிழந்திருககிறூா' எலலாததேவாகளும அவருடையதேகத தில ஸுகமாயிருககினறனா தாமரைககணணராகிய அநதபபகவான லக்ஷ்மியை மாாபிலவைததுககொணடு' அவளைவிடடுப பிரியாமலே யிருககிறூா அவா சாஙகமெனனுமவிலலையும சகராயுதததையும சகதியையும தரிபபவா, கருடககொடியுளளவா எலலாவறறிலும சிறநதசீலம, அடககம, மனஒழிவு, பராககிரமம, வனமை, வடிவழகு, பராக்ஷ்ம, உயரம, பருமன, தைரியம, மனவுணமை, தயை, ஒளி,

ப்சக்தி ஆகிய இவ் எல்லாம் பொருந்தினவர், ஆச்சரியக்காட்சியுள்ள திவ்யாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றினும் பிரகாசிப்பவர், யோகமாயையுள்ளவர், ஆயிரங்கண்களையுடையவர், அபாயமில்லாதவர், பெரிய மனமுள்ளவர், வீரர், அன்புள்ள ஜனங்களைப் பாராட்டுகிறவர், குலத்தோரையும் சுற்றத்தோரையும் விரும்புகிறவர், பொறுமையுள்ளவர், அகங்காரமில்லாதவர், பிராமணப்பிரியர், பிராமணர்களுக்கு ஈசுவரர், பயந்தவருக்குப் பயத்தைப் போக்குகிறவர், அன்புள்ளவருக்கு ஆனந்தத்தை விருத்திசெய்கிறவர், எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் தஞ்சமாயிருப்பவர், துயரப்பட்டவரைக் காப்பதில் ஊக்கமுள்ளவர், கல்வியுள்ளவர், வேண்டத்தக்கவையெல்லாம் நிரம்பினவர், எல்லாப்பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவர், தம்மை அடுத்த பகைவருக்கும் வரமளிப்பவர், தர்மந்தெரிந்தவர், நீதிதெரிந்தவர்; நீதிகுறையாமல் நடத்துகிறவர், வேதத்தை உபதேசிப்பவர், ஜிதேந்திரியர், கோவிந்தர்; அவர் அந்தச்சிறந்த ஞானமுள்ள தேவர்களின் நன்மைக்காகப் பிரமாவினுடைய சிறந்தமார்க்கமாகிய மானிடலோகத்தில் மஹாத்மாவான மனுவின் தாழ்த்தினால் பரிசுத்தமானவம்சத்தில் அவதரிக்கப்போகிறார். மனுவின் புத்திரன் அங்கன் என்பவன். அவனுக்குப்பின் அந்தர்த்தாமன்; அந்தர்த்தாமனுக்குப்பின் பிரஜைகளைச் சிருஷ்டிப்பவனும் குற்றமற்றவனுமான ஹவிர்த்தாமன். ஹவிர்த்தாமனுக்கு ப்ராசீனபர்ஹி என்னும் சிறந்த புத்திரன் உண்டானான். அவனுக்கு ப்ரசேதஸ்முதலான பத்துப் புத்திரர்கள் உண்டானார்கள். ப்ரசேதஸுக்குத் தக்ஷப்ரஜாபதி என்னும் புத்திரனுண்டானான். தக்ஷன்மகளாகிய அதிதியின் புத்திரன் ஆதித்தன். ஆதித்தன் புத்திரன் வைவஸ்வதமனு. மனுவின் வம்சத்தில் பிறந்த இளை ஸுத்யும்னனுவாள். புதனுக்குப் புரூரவன், அவனுக்கு ஆயு பிறக்கப்போகிறான். ஆயுவுக்கு நஹுஷன், நஹுஷன் புத்திரன் யயாதி. யயாதிக்குப்புத்திரன் சிறந்த பராக்கிரமசாலியான யது. அவன் புத்திரன் க்ரோஷ்டா. க்ரோஷ்டாவுக்கு வருஜினீவானென்னும் சிறந்தபுத்ரன் உண்டானான். வருஜினீவானின் புத்திரன் தோல்வியடையாத உஷங்கு. உஷங்குவின் புத்திரர்கள் சூரனும் சித்ரரதனும். சூரன் என்பவன் அவர்களில் இளையவன். பராக்கிரமத்தில் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் சரித்திரங்களாலும் குணங்களாலும் விளங்குகிறவர்களும் சாஸ்திரப்படி யாகஞ்செய்பவர்களும் மிகப்பரிசுத்தர்களுமான அவ்வரசர்களுடைய பிராமணர்களால் கொண்டாடப்பட்ட வம்சத்தில் க்ஷத்திரியசிரேஷ்டனும் சிறந்த பராக்கிரமமும் பெரும்புகழுமுள்ளவனும் கௌரவத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய அந்தச்சூரன் தன்வம்சத்தைப்

பெருககசெயபவனும வஸுதேவனெனறு கியாதிபெறறவனுமா
ஆனகதுநதுபி எனனும புததிரனை உணடாககபபோகிறன அ
வஸுதேவனுககுச சதுரபுஜராகிய வாஸுதேவா புததிராாகப பி
கபபோகிறா கொடையாளியும பிராமமணரைப பூஜிபபவ
பிராமமணாகளால விருமபபபடுகிறவரும பரபபிரமமமுமாகிய
தககிருஷணன மலைகளினிடையிலிருககும ஜராஸநதனெனனுமரச
ஜயிதது அவனால சிறையிலவைககபபடட அரசாகளை விடுவிபப
அநதவீரா எலலா அரசாகளாலும ரததினஙகளினால நிரபபப
வாா தமது பராககிரமததினால யாராலுமவெலலபபடாமல பூமியி
இருபபாா மிகுநதசகதியுளளவரும எலலா அரசருககும அரச
நீதிதெரிநதவருமாகிய அநதபபிரபு சூரஸேன தேசததில பிற
துவாரகையில வஸிததுககொணடு பூமிதேவியை ஜயிதது நீண
காலம பரிபாலனமசெயவாா நீஙகள நிதயரான அவரை அடை
சொலமாலைகளாலும சிறநத பூஜைகளாலும பிரமமாவைபபோ
அவரைச சாஸதிரபபிரகாரம பூஜியுஙகள எனனையும உலகததிற
தநதையான பிரமமதேவரையும காணவிருமபுகிறவன பராககிர
சாலியான கிருஷணபகவானைப பாாககவேணடும தபோதனாகளே
அவாகாணபபடடால நானும தேவசிரேஷடரான பிரமமதேவரு
காணபபடடவராவோமெனபதில எனககு ஸநதேகமிலலை இ
அறியுஙகள அநதத தாமரைககணணா எவனமேல அனபுளள
ராவரோ அவனமேல பிரமமா முதலிய தேவாகள அனைவரும அ
புளளவராவாா மானிடலோகததில எவன கிருஷணனை அடைவ
அவனுககுக கீாததியும ஜயமும ஸவாககமுமுணடாகும அவா ரேரி
தாமததை உபதேசிபபவராகவும அனுஷடிபபவராகவும இருபபா
தாமமுளளவாகள எபபோதும முயறசியோடு அநதத தேவசிரே
டரை நமஸகரிககவேணடும அநதபபிரபு பூஜிககபபடடாலே சிற
தாமம உணடாகுமனறோ? சிறநதசகதியுளளவரும புருஷசிரேஷட
மான அநதபபகவான ஜனஙகளுககு நனமையைச செயயககருதி
தாமததை வெளியிடுவதறகாகவே கோடிககணககான ரிஷிகளை
படைததாா அநதபபிரபுவினால படைககபபடட ஸநதகுமாராமு
லிய அநதரிஷிகள கநதமாதனமலையில தவமசெயதுகொணடிருககி
றனா பிராமமணோததமாகளே! ஆதலால, சிறநதவாககுளளவரு
தாமநதெரிநதவருமான அவரை நமஸகரிததலவேணடும ஹரி என
றும நாராயணனெனறும சொலலபபடடபகவான மேலுலகததி
சிறநதவரனறோ? பிராமமணோததமாகளே! அநதபபகவான தமமை
நமஸகரிததவரைத தாம நமஸகரிபபா, கௌரவிததவரைககௌரவிப

பா , கொணடாடினவரைக கொணடாடுவா, பூஜிததவரைப பூஜிபபா, தமமைககாணபவரைத தினநதோறும காணபா , அடுததவரை அடுபபா , பணிவிடைசெயபவருககுப பணிவிடைசெயவா குறறமறறவரும முதலதேவருஞ சிறநதவருமான அநதவிஷணுவுககுப பெரியோர களால எபபோதும அனுஷடிககபபடுவதுதான முககியமானவரதம. நிததியரான அவா உலகததில எபபோதும தேவாகளாலும பூஜிககப படுகிறா அவரை வழிபடுவோா, தககபடி அபயமபெறுகிறா பிராம மணாகள எபபோதும மனோவாககுககாயஙகளினால அவரையே நமஸ கரிததலவேணடும ,' முயறசியோடு அருகிறசெனறு தேவகீபுததிரரைக காணவேணடும ரிஷிஸரேஷடாகளே ! இநதவழியை உஙகளுககு நான சொனனேன அநதக கிருஷணபகவானைககணடால தேவஸரேஷடாகளெலலாரையும கணடதாகும மஹாவராகரூபியும எலலாலோகஙகளுககுங காததாவும எலலாவறறிறகும நாதருமான, அநதபபகவானை நானும நாளதோறும நமஸகரிககிறேன அவரைக கணடால [1] மூவுலகஙகளையும கணடதாகுமெனபதில ஸநதேகமிலலை. தேவாகளாகிய நாஙகளனைவரும அவாதேகததில வஸிககிறோம பூமியைததாஙகும ஆதிசேஷா வெணமலைசசிகரமபோனற ஒளியுளளவரும ஹலாயுதாளனறும பலராமரெனறும கியாதிபெறறவருமாகிய அவரது மூததஸகோதரராகப பிறககபபோகிறா அநதப பலராமருடையதேரில மூனறுதலைகளோடுகூடிய சிறநத பொறபனைமரமு கொடிமரமாயிருககும சிறநத கைகளையுடையவரும எலலா உலகஙகளுககும ஈசுவரருமாகிய அநதப பலராமருடையசிரம பெரிய உடலகளுளள மஹாதமாககளான நாகாகளால சூழபபடடிருககும ஆயுதஙகளும அஸதரஙகளும நினைததமாததிரததில அவரிடமவநது சேரும , அழிவிலலாதபகவானாகிய அநதஹரியே அனநதரெனறும சொலலபபடுகிறா அவா, தேவாகளால, 'பிரபுவே ! உமதுரூபததைக காணபியும' எனறுவேணடபபடடோா கசியபாபுததிரரும பலசாலியுமாகியகருடா பரமாதமாவான அநதபபகவானுடைய மகிமையினால அவருடையஎலலையைக காணமுடியாமறபோனாா அநதஆதிசேஷா மிகுநதஸநதோஷததுடன ஸஞசரிபபாா அவா தமமுடலினால பூமியைததழுவிககொணடு பூமிககுள வஸிககிறாா அவரே, பகவானான விஷணு அவரே அனநதா அவரே பூமியைததாஙகுகிறவா. அநத: ராமரே கிருஷணன கிருஷணனே ராமா ஆசசரியமான பராககிரமமுளளவாகளும திவயரூபிகளும சககரததையும கலபபையையும

[1] மும்மூர்த்திகளையும எனறும கொளளலாம

வாதுகிறவர்களுமாகிய அவ்விரண்டு புருஷஶ்ரேஷ்டர்களையும் கண்டு கொண்டாடவேண்டும் தபோதனர்களே! நீங்கள் யாதவசிரேஷ்டரான வாஸுதேவரை முயற்சியோடு பூஜிக்கவேண்டும். நான்சொன்ன இந்த விஷயம் உங்களுக்குச் சிறந்த அனுக்கிரகம்'' என்றார்.

---

இருநூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன்மகிமையும், அர்ஜுனனும் கிருஷ்ணனும் நரநாராயணரென்பதும்)

பிறகு, ஆகாயத்தில் மின்னலோடுகூடியமேகங்களின் பெருமுழக்கமுண்டாயிற்று. ஆகாயம் அடர்ந்தமேகங்களினால் மறைக்கப்பட்டுக் கறுத்திருந்தது. மழைக்காலத்திலபோலவே மேகம் தெளிவான ஜலத்தை வர்ஷித்தது. பயங்கரமான இருளும் உண்டாயிற்று. திசைகள் பிரகாசிக்கவில்லை. அப்போது அழகியதும் புண்ணியமும் நித்தியமுமான அந்த இமயமலையில் ரிஷிகள் சிவனையும் பூதகணங்களையும் காணவில்லை. அடுத்தநிமிஷத்தில் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் இல்லாமற்போயின. பிறகு, சிலபிராம்மணர்கள்வந்தபடியேதிரும்பித் தீர்த்தயாத்திரைக்குச் சென்றனர். சிந்தைக்கெட்டாத அந்தஆச்சரியத்தைக்கண்டு அந்தரிஷிகள் ஆச்சரியமடைந்தனர். உமதுகதையைப் பற்றிச் சங்கரருக்கும் உமைக்குமுண்டான ஸம்வாதம்நடந்தது. புருஷஶ்ரேஷ்டரே! மலையின்மேல் மஹாத்மாவான ஈசுவரரால் எவரைப்பற்றிநாங்கள் உபதேசிக்கப்பெற்றோமோ அப்படிப்பட்டவர் பரப்ரம்மமாயிருப்பவர், நித்தியர் கிருஷ்ணர்! இப்போது உமதுமகிமையினால் உண்டாக்கப்பட்ட இந்த இரண்டாவது புதுமையையுமகண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தோம். முன்ஞாபகமும் எங்களுக்குவந்தது. பிரபுவே! சிறந்த கைகளையுடையவரே! ஜனார்த்தனரே! ஜடாதாரியானஈசுவரரால் தேவருக்குந்தேவரான உமதுமகிமை இவ்வாறுசொல்லப்பட்டது'' என்றார்.

ரிஷிகளால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட தேவகிபுத்திரரான வாஸுதேவர் அந்தரிஷிகளெல்லாரையும் பூஜித்தார். பிறகு, அந்த ரிஷிகள் மகிழ்ந்து திரும்பவும் அவரைப்பார்த்து, 'மதுஸூதனரே! அடிக்கடி எங்களுக்குக் காட்சி கொடும். பிரபுவே! உமதுதர்சனத்தில்லுள்ள ஸுகம் எங்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்திலுமில்லை. சிறந்தகைகளையுடையவரே! பகவானானஈசுவரர் சொன்னது உண்மைதான். பகைவ

ா அழிப்பவரே! இந்த ரகஸ்யமெல்லாவற்றையும் உமக்குச்சொன்ன
தும் எல்லாவிஷயங்களின் உண்மைகளையும் அறிந்திருப்பவர் நீர்
ன்றோ? உம்மை நாங்கள் கேட்டதற்கு எங்களை நீர் கேட்பதனால்
து விருப்பத்திற்காக நாங்கள் இந்த ரகஸ்யத்தைச் சொன்னோம்
புவே! ஜனனகாரணமும் அதற்கும் காரணமும் உமக்குத்தெரி
ததொன்றும் மூவுலகங்களிலுமில்லை எங்களுக்கு அதிகசஞ்சலத்தி
ல் ரகஸ்யத்தைக் காப்பாற்றத் திறமையில்லை பிரபுவே! அதனால்,
ிருக்கையில் அற்பத்தனமாகப் பிதற்றுகிறோம் இவ்வுலகத்தில்
அறியாத ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை தேவரே! தேவலோகத்திலும்
லோகத்திலுமுள்ளவையனைத்தும் உமக்குத் தெரிந்தவையே கிரு
ணா! யாம்செல்வோம் அபிவிருத்தியையும் க்ஷேமத்தையும் அடை
க்கடவீர் ஐயா! உமக்குச்சரியாகவாவது மேற்பட்டாவது சிறந்த
பாவமுள்ளவனும் ஸந்தோஷத்தையும் புகழையும் உண்டுபண்ணு
வனும் பிரபுவுமான புத்திரன் உண்டாவான்' என்றனர் அம்மக
ிகள் அப்போது தேவசிரேஷ்டரும் புருஷோத்தமருமான வாஸு
தவரை நமஸ்கரித்து ப்ரதக்ஷிணம்செய்து சென்றனர் ஸ்ரீமானும்
ந்த ஒளியுள்ளவருமான அப்படிப்பட்ட இந்த நாராயணர் அந்தவ்ர
தத்தைச் சரியாகச்செய்து திரும்பவும் துவாரகைக்குவந்தார் பிரபு
ன தர்மராஜனே! பத்தாவதுமாஸம் நிரம்பினபின் அவருக்கு ருக்
ணியினிடம் மிக்க ஆச்சரியமான சூரனும் வம்சத்தை விருத்தி
ாணுகிறவனும் மனத்திற்கினியவனுமான புத்திரன் பிறந்தான்
ஜனே! அவன், எல்லாப்பிராணிகளின் உள்ளங்களிலுமிருக்கும் மன
தன், எப்போதும் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் மனத்தில்
ஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவன் புருஷோத்தமரும் முகில்வண்ண
ம் சதுர்ப்புஜருமான அந்தக்கிருஷ்ணபகவான் அன்பினால் பாண்ட
ர்களான உங்களைச்சார்ந்தார் நீங்களும் அவரை அடுத்திருக்கிறீர்கள்
ிவிக்ரமரான விஷ்ணுவாகிய இந்தக்கிருஷ்ணபகவான் எங்கிருக்கிற
ர் அங்கே கீர்த்தியும் லக்ஷ்மியும் மகிழ்ச்சியும் முக்திக்கு உபாயமும்
ருக்கின்றன இந்திரன் முதலான முப்பத்துமூன்று தேவர்களும்
வர்தாம் அதில் ஸந்தேகமில்லை. இந்த மதுஸூதனர் ஆதிதேவர்,
பரியதேவதை, எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரம், ஆதியும் அந்
மும்இல்லாதவர், அறிவுக்கெட்டாதவர், மஹாத்மா இந்தப்பெரிய
ஹிமையுள்ளவர் தேவர்களின் காரியத்தை ஸாதிப்பதற்காக அவ
ரித்திருக்கிறார் இந்தமாதவர் சிறிதும் ஸாதிக்கமுடியாத ஸூக்ஷ்ம
ரியங்களையும் சொல்லவும் செய்யவும் சக்தர் குந்திபுத்திரனே! உனக்கு

இநத ஜயமனைததும ஒபபறறபுகழும இநதபபுவனிமுழுமையும் ந
ய்னானர அடுததததனுலேதான நாராயணரை ஆதரவாகபபெறறஉ
குச சிநதைககெட்டாத இவரே காபபவராயிருககிறார. அதனால
அதவாயுவாயிருநது பிரளயகாலதது அக்நிககோபபான கிருஷ
ணெனனும பெரியஹோமபாததிரததினல யுதத்மெனனும அகநி
அரசாகளை ஹோமஞ்செயதாய கோபததினல கிருஷண்ஞே
அாஜுனனேடும விரோதமசெயத அறிவிலலாத தாயோதன
அவன புததிராகளும ஸகோதராகளும பநதுககளும இரககபப
தககவாகள பெருநதேககளும மிகுநதவனமையுமுளள திதியின
திராகளும தனுவின புததிராகளுமாகிய அஸுரஸரேஷடாகள
டுததீயில விட்டிறபூசசிகள அழிவதுபோலச சகராயுதமென
அகநியில மாயநதுபோயினா புருஷஸரேஷடனே! தைரியம ப
கிரமம தேகவனமை முதலியவை குறைநத மனிதாகள போ
இவரை எதிாககமுடியாதனறே? ராஜனே! ஜயிபபவனும யோகி
பிரளயகாலாகநிபோனறவனுமாகிய ஸவயஸாசியானவன போத
யில் நினறு தாயோதனன சேனையனைததையும பராககிரமத்தி
ஒழிததான் பூாவகாலததில இமயமலையினமேல விருஷபதவஜா
களுககுசசொனனதை நான சொலலுகிறேன, கேள பிரபுவே!
டியும ஒளியும புகழும பராககிரமமும மகிமையும வணககமும
தாரமும அவருககிருபபதைககாட்டிலும மூனறுமடஙகு அதிகம
ஷணனிடததில இருககினறன எது எபபடி நடககவேண்டு
அதை மாறுககசசெயவதறகு யாராலமுடியும? இனனமுங கேள
வானன வாஸுதேவா எஙகிருககிறரோ அஙகே எலலாவறறிற
மேலான சிறபபு உணடாகும இநதவிஷயததில நாஙகள சிறிய பு
யுளளவாகள, பிறருககு வசபபட்டிருபபவாகள, மிகவும அசக
கள, நீஙகாத மரணமாககததைப புததிபூாவமாக அடைநதிரு
றேம. நீ உணமையையே முககியமாககொணடவன முதலில
திஜஞைசெயது அநதப பிரதிஜஞையைக காபபதிலேயே ஊககமு
ளவனயிருபபதனல ராஜயததையும விருமபாமலிருககிறய ராஜே
பகைவரை ஜயிபபவனே! இவவுலகததில நீ உணமாதனை
சிறநததாக நினைககிறய வாககுததததம செயததை விடமாட்ட
இநத ஜனஙகள அனைவரும காலததினல போாததலையில கொ
லபபட்டனா நாமும காலததினல கொலலபபடுகிறேம். கால
முதனமையான ஈசுவரன காலநதெரிநதவன காலததினால தீணட
பட்டதைபபறறித துயரபபடததகாது காலபுருஷன ரததமபோ

சிவந்த கண்களும் கருநிறமும் தண்டாயுதமுமுள்ளவன் அழியாத வன் குந்திபுத்திரனே! ஆதலால், தாயாதிகளைப்பற்றித் துயரப் படவேண்டாம் குருவம்சத்தவரை மகிழ்விப்பவனே! நீ எப்போ தும் துயரப்படாமலிரு இந்தக் கிருஷ்ணருடைய மகிமையை நான் சொல்லக் கேட்டாயன்றோ? யோகியாகளுக்கு அதுதான் முழுதும் போதுமான உதாரணம் மஹாராஜனே! வியாஸருடைய சொல்லை யும் சிறந்த ஞானியான நாரதருடைய சொல்லையுங்கேட்டு நீயே கிருஷ்ணருடைய சிறந்த தகுதியை அறிந்துகொள் பாரதனே! ரிஷிக்கூட்டங்களின் மிகச்சிறந்த மகிமையையும் உமாமஹேஸ்வர ஸம்வாதத்தையும் உனக்குச் சொன்னேன் இந்த மஹாபுருஷரு டைய அவதாரத்தை நினைப்பவனும் கேட்பவனும் சொல்லுபவனு மானவன் சிறந்த நன்மையைப் பெறுவான். அவன் நினைத்த விருப் பங்கள் எல்லாம் அவனுக்குக் கூடிவரும் அம்மனிதன் இறந்தபின் ஸ்வர்க்கமடைவான் அதில் ஸந்தேகமில்லை நன்மையைக் கருது கிறவன் ஜனார்த்தனரைச் சரணகதி செய்வதுதான் உசிதம் அர சனே! இந்த ஜனார்த்தனர் தாம் அழிவில்லாதவரென்று பிராம்மணர் களால் துதிக்கப்படுகிறார் கௌரவராஜனே! மஹேஸ்வரர் முகத்தி லிருந்து வந்தவையும் நம்மாலுரைக்கப்பட்டவையுமாகிய தர்மச் சிறப்புகளை நீ இரவும்பகலும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண் டும் அப்படியே நடந்துகொண்டு ஸரியாகத் தண்டத்தைச் செலுத் திப் பிரஜைகளை நன்றாகக் காப்பதனால் உனக்கு ஸ்வர்க்கலோகமுண் டாகும் ராஜனே! எப்போதும் தர்மத்தினாலேயே பிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் தண்டம் ஸரியாக வியாபித்திருப்பதுதான் ஸரியான தர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தனே! ரிஷிகளின் முன்னிலையில் சங்கரருக்கும் உமைக்குமநடந்த தர்ம ஸம்பாஷணையை உனக்குச் சொன்னேன் தனது மேன்மையைக் கருதுகிறவன் இதைக்கேட்டபின்னும் கேட்பதற்கு முன்னும் பரிசுத்தமான மனத் தோடு சங்கரரைப் பூஜிக்கவேண்டும் இதுதான் அந்தக்குற்றமற்ற மஹாத்மாவான நாரதருடைய தேவபூஜையைப்பற்றிய உபதேசம் பாண்டுபுத்திரனே! நீ அதை அப்படியே செய் பிரபுவே! குந்தி புத்திரனே! இமயமலையில் கிருஷ்ணன் சிவன் இவர்களின் இயற் கையால்மைந்த இந்தச்சரித்திரம் மிக்க ஆச்சரியமும் புண்ணியமுமா யிருப்பது நித்தியராகிய இந்தவாஸுதேவர் அர்ஜுனனுடன் நர நாராயணராகப் பதினயிர வருஷகாலம் பதரிகாசிரமத்தில் பெருந் தவஞ்செய்தார் அரசனே! 1 ஆறுகுணங்கள் நிரம்பினவர்களும் தர்ம

1 ஞானம், சக்தி, பலம், ஐசுவரியம், வீரியம், தேஜஸ்

ரைக் கண்ணர்களுமாகிய இந்த க்ருஷ்ணார்ஜுனர்களை நாரதராலும் வ்யாஸராலும் நான் தெரிந்துகொண்டேன். சிறந்தகைகளையுடைய க்ருஷ்ணன் சிறுபிராயத்திலேயே தம்குலத்தோரைக் காப்பாற்றுவ தென்னும் ப்ரயோஜனத்திற்காகப் பெரிதான கம்ஸவதத்தைச்செய் தார். குந்திபுத்திரனே! யுதிஷ்டிரனே! அழியாதவரும் புராண புருஷருமான இந்தக் கிருஷ்ணருடைய செய்கைகளை நான் அளவிட முடியாது அப்பா! புருஷஶ்ரேஷ்டரான இந்த ஜனார்த்தனர் உனக்கு அன்பராயிருப்பதனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பெரு நன்மை உனக்கு உண்டாவது திண்ணம். மதிகெட்ட துர்யோதனன் இறந்தும் உலகத்தில் அவனைப்பற்றித் துயரப்படுகிறேன். யானை குதிரைகளோடு பூமியனைத்தும் அவனாலழிந்தது. துர்யோதனன் கர்ணன் சகுனி துச்சாஸனன் இந்த நான்குபேருடைய குற்றத்தினால் கௌரவர்கள் மடிந்தார்கள்" என்றார். புருஷஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் அம் மஹாத்மாக்களின் நடுவில் இவ்வாறு சொல்லும்போது தர்மராஜர் பேசாமலிருந்தார். திருதராஷ்டிரன் முதலிய அரசர்கள் அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். எல்லாரும் கிருஷ்ணனை மனத்தினால் பூஜித்துக் கைகூப்பினர். அப்போது, நாரதர் முதலான ரிஷிகளனை வரும் பீஷ்மர் சொல்லை அங்கீகரித்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். தர்மராஜர் தம் ஸஹோதரர்கள் அனைவரோடும் மிக்க ஆச்சர்யமும் புண்ணியமுமான இந்தப் பீஷ்மர் உபதேசம் எல்லாவற்றையும் கேட் டார். சிறந்த புத்தியுள்ள தர்மராஜர், அதிக ஸமர்த்தரான பீஷ்மர், களைப்பாறினபிறகு, திரும்பவும் வினவத் தொடங்கினார்.

---

## இருநூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

### (ஒரு ப்ராம்மணப்பெண்ணுக்கும் யமனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்)

யுதிஷ்டிரர், 'பிதாமஹரே! பாபகர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் சிறந்த ஞானத்தையும்பற்றி மிகுந்த கிருபையோடு சொன்னீர். அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும் எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"நாராயணரை இடைவிடாமல் த்யானம்செய்வதும் அவருக்கு ஆராதனைசெய்வதும் ஆராதனம்செய்வதும் ஸ்தோத்திரம்செய்வதும் அவர்கதைகளைக் கேட்பதும் அவற்றை அறிந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவ

னும அவாகளுககுபபணிசெயவதிலவிருபபமும் அவாகளின உப தேசததைககடடததுவதும பரகதியை அடைவதறகுச சிறநதஉபாயஙக ளென்று சொலலபபடுகினறன ஸாமானியமான மனிதனும அவ ரைததியானமசெயவதனுலும ஜபமசெயவதனுலும விரைவிலமுகதி பெறுவான ஜபமானது 1 வைதிகம 2 தாநதரிகம 3 பௌராணிகம 4 ஸமாாததம என நான்குவகைகளாக விதவானகளால சொலலப்பட டிருககிறது விதவானகளுககுப பணிவிடைசெயவதனுலும வித வானகளைக காபபாறறுவதனுலும ஞானமுணடாகிறது ஞானி களுககு அஸாதயம ஒனறுமிலலை ஆதலால, பிராமமணாகளை நீ ரக்ஷிககவேணடும முறகாலததில வனததில பநதுககளாலவிடுபடடுத தனிததிருநத ஒரு பதிவிரதை ஒரு விதவானை ரக்ஷிததததினபலனைப பற்றி யமனுல சிலாகிககபபடடாள ‘முன வைசியஜாதிபபெணணு யிருநத நீ ஒரு பிராமமணனுடைய மாணததிறகுககாரணமாயிருநது அவன மனைவிககும தநதைககும விசனததைககொடுததாய இப போது பிராமமணபபெணணுகபபிறநதது உனககுபபெரியலாபம’ எனறுசொலலி யமனுல புகழபபடட அவள, ‘இவவளவு பாவ முளள நான பிராமமணகுலததில நலல பிறபபுபபிறநதது எதனுல? இனி நான அடையுமபுணணியம எனன? அதையும எனககுச்சொல’ எனறுகேடடாள யமன, ‘வேறு ஒரு ஜனமததில அடிகளினுல பீடிககபபடட ஒரு விதவானைத திருடனெனனுமஸநதேகததைப போக்கி விடுவிததததனுல நலலஜனமமடைநதாய’ எனறு சொனனுன அவள, இவவாறுசொலலககேடடு, அஷடாக்ஷரததின தியானம ஜப முதலிய நனமாாககஙகளை உபதேசிதது யமனுல அநுககிரகிககப படடவளாகிப் புணணியலோகஙகளில வாஸமடைநதாள ராஜனே! ஆதலால், எபபோதும விதவானகளை ரக்ஷிபபதிலேயே ஊககத தோடிரு அவாகளை ரக்ஷிபபதனுல உடனே எலலாபபாவஙகளி லிருநதும விடுபடலாம’’ எனறா

---

1 வேதததிற சொலலபபடடது
2 வைகாநஸபாஞசராதர ஆகமஙகளில சொலலபபட்டது.
3 புராணஙகளில சொலலபபட்டது
4 தாமசாஸதிரஙகளில சொலலபபடடது.

## இருநூறறைமபததுநானகாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

---

### (ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்)

*[ஸ்ரீ பராசரபடடா அருளிசசெயத, 'பகவதகுண தாபபணம'
ஞும ஸஹஸரநாமபாஷயததை அனுஸரிதது எழுதிய குறிபபு
கருதது வேறுபடுமிடஙகளில, ஸ்ரீமத, சஙகரபகவதபாதா பாஷய
லுள்ள கருததும எழுதபபடுமே [ ] இநதப பகரவளைவுககுள இ
பவை, மஹா பாரததரில இலலை*

*ப பா=படடா பாஷயம ச பா=சஙகர பாஷயம*

உலகததில அறிவுள்ளவரனைவரும, பிரமாணஙகளினால வ
யஙகளைககணடறிநதபிறகு, புஷபம சநதனம பொன மணிமுத
அனுகூலமானவிஷயஙகளை எடுததுககொளவதும கததிமுளமுத
பிரதிகூலவிஷயஙகளைத தளளுவதும அனுகூலமபிரதிகூலமிரண
மிலலாத கடடை கல மணமுதலியவறறை உதாஸீனமாகவிடுவ
அனுபவததில காணபபடுகினறன அபபடி அறியபபடும விஷ
களில பொருளஇனபமாகிய இரணடு புருஷாததஙகளும பிரதய
முதலிய பிரமாணஙகளினால அறியபபடுகினறவையாயினும மிகக
பமும பினபுதீஙகைவிளைவிபபனவும அருவருககததககனவும வி
வில அழிநதுபோவனவும துனபஙகலநதனவும கஷடஸாதயங்க
மாயிருபபதுமுதலிய எணணிறநத குறறமுளளனவாயிருபபத
விடததககவை சாஸதிரததினாலமடடும அறியததககவை தாம
பரமபுருஷாததமான மோக்ஷமுமே முறகூறிய பொருள்இனபமெ
னும இரணடு புருஷாததஙகளுககும மாறுகவும அளவறறமஙக
கள சோநதவையாகவுமிருததலின சாஸதிரமும மேறசொனனசா
திராததஙகளாகிய தாமமும பாததவமும கிரஹிககததககவறறு
மிகசசிறநதவை இதைபபறறி இதிஹாஸமறிநதவாகளும புரா
மறிநதவாகளும, 'ஸதயம, ஸதயம, திருமபவும ஸதயம கைதூ
உதகோஷிககிறேன வேதசாஸதரததுககுமேலான சாஸதரமுமிலலை
கேசவருககுமேலான தெயவமுமிலலை' எனறு ஒறறுமையா
சொலலுகினறனா பதினைகுவிதயாஸதானஙகளாகப பகுககிப்ப
சாஸதிரஙகளில் தலைமையாயுள்ள வேதததைபபறறி, 'இதிஹாஸத
ஞலும புராணததிலுைம வேததைத தெளிநதுகொள்ளவே
டும, வேதமானது குறைநதகல்விகேள்வியுள்ளவனைக்கண்டு, "இவ

என்னே மோசஞ்செய்துவிடுவான்' என்றுபயப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருப்பதனால் இதிஹாஸபுராணங்களின் உதவிகொண்டு வேதார்த்தத்தைத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும் அவ்விரண்டனுள் மேற்சொன்னவசனத்தில் இதிஹாஸத்தைமுன்னும் புராணத்தைப் பின்னும்சொல்லியிருத்தலால் புராணங்களைவிட இதிஹாஸங்கள் சிறந்தபிரமாணங்களென்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்து

மஹாபாரதமானது, ஸ்ரீமத்ராமாயணம்போலவே தத்வஜ்ஞானத்திற்கு இன்றியமையாத ஆதாரம் இது, பெரியோர்களால் மிக்க விசேஷப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அர்த்தங்களில்மாறுபாடின்றி அழகான சொல்லாலமைந்திருப்பதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது இதிஹாஸமாயிருப்பதனாலும் பிரபலமான பிரமாணமாகிறது 'வ்யாஸபகவான் தமது புத்தியென்னும் மத்தை வேதமென்னும் கடலில்செலுத்திக் கடைந்து உலகங்களின் நன்மைக்காக மஹாபாரதமென்னும் சந்திரனை எடுத்தார்' என்று வாயுபுராணத்திலும் சைவபுராணத்திலும் கூறப்பட்டிருப்பதனாலும், 'மனிதன் கடினமானசாஸ்திரத்தைக்கண்டு, உக்ரமானமருந்தைக்கண்டதுபோலப்பயப்படுகிறான். ஆதலால், எல்லாச்சாஸ்திரங்களின்ஸாரமுமாகிய இம்மஹாபாரதம் காவ்யரூபமாகச் செய்யப்பட்டது' என்று பவிஷ்யத்புராணத்திலும், 'மஹாபாரதமென்னும் சந்திரனால் உலகத்திற்கு வெளிச்சங்கொடுத்தவராகிய த்வைபாயனரென்னும் புத்ரராக ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவே பராசரருக்குப் பிறந்தார்' என்று மத்ஸ்யபுராணத்திலும், 'மைத்ரேய! க்ருஷ்ணத்வைபாயனரென்னப்படும் வ்யாஸரைப் பிரபுவானநாராயணரென்றேஅறி பூமியில் வேறுஎவன் மஹாபாரதம் செய்பவனாவான்?' என்று விஷ்ணுபுராணத்திலும், 'கெட்டநாமங்களாகிய மரங்களைக்களைவதும் வேதமென்னும் மலையினின்றும் இறங்கியதுமாகிய வ்யாஸவாக்கென்னும் ஜலப்ரவாஹத்தினால் பூமியானது பாவமாகிய தூசியில்லாததாகச் செய்யப்பட்டது' என்று மார்க்கண்டேயபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும், 'நாலு வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் உபநிஷத்துக்களையும் அறிந்தும் இம்மஹாபாரதத்தை அறியாதபிராமணன் அறிவுதேற்றமுள்ளவனகான்' என்று மஹாபாரதத்திலும் சொல்லப்படுதலாலும், மற்றுமுள்ள 'ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட பிரமாணங்களினால் சிலாகிக்கப்படுவதனாலும், எல்லா அங்கங்களோடுங்கூடிய ஶ்ருதிஸ்மிருதிஇதிஹாஸபுராணங்களமுதலிய எல்லாப்ரமாணங்களுக்கும் ஒத்திருப்பதனாலும், 'இதிலுள்ளதுதான் மற்றெல்லாவற்றிலுமுள்ளது இதில் இல்லா

தது எதிலுமில்லை' என்றுசொல்லிருப்பதனால் லௌகிகங்க
வைதிகங்களுமான எல்லாவிஷயங்களையும் ஐயந்திரிபின்றித்தெரி
கப் பிரவர்த்தித்திருப்பதனாலும், ஒருவிஷயத்திலும் பக்ஷபாத
லாமையாலும், புராணங்களைக்காட்டிலும் இது சிறந்த பிரம
மென்று அனேகஅறிஞர் தீர்மானித்திருக்கின்றனர்

அதிலும், ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயமானது, மஹா பாரதத்தில்
மாயிருப்பதனாலும் ரிஷிகளினால் ஓதப்பட்டிருப்பதனாலும் வே
சார்யரால் ஒருங்கு தொகுத்துச் செய்யப்பட்டிருத்தலாலும் பீஷ்
தமது சிறந்த மதமாகச் சொல்லியிருப்பதனாலும் ஆனரோ எ
வற்றிலும் விசேஷமாக எடுத்துக்கொண்டிருப்பதனாலும் கீதை
விய வேதாந்த சாஸ்தரங்களோடு பொருளொற்றுமை இருப்ப
லும் மிக்கஅனுகூலமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயமெ
நினைக்கப்படுகிறது இம்மஹாபாரதத்திற்கு உள்ளம்போன்றதா
சாந்திபாவத்தில் தானதாமங்களமுதலிய எல்லாச் சாஸ்திரங்க
பொருளையும் ஸாரமாகஎடுத்து முடிக்குமிடத்தில் இந்த ஸஹ
நாமாத்யாயம் எல்லாவற்றினுடைய ஸாராம்சங்களின் ஸங்கரஹமுப
வனரே நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பது ? இப்படி இது பிரமாணமாயி
பதற்குச்சிறந்தகாரணமிருப்பதனாலும் தத்வார்த்தத்தில் இதன்
பாயத்தைஅறிவதற்கு லக்ஷணங்களாயுள்ள உபக்ரமஉபஸம்ஹார
விய ஆறுவகைத்தாதபாயலிங்கங்களும் நிரம்பியிருப்பதனாலும்,'பி
ணமா,அன்று' என்றும், ' இந்தவிஷயத்திற்காக இதுவந்தது,
திரமுதலிய வேறுவிஷயத்திற்காகவந்தது ' என்றும் சங்கிப்பத
சிறிதும் இடமில்லை எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவிஷயத்தைத் தெரி
பதனால் இம்மையில் எல்லாவிதானமைகளுக்கும் மோக்ஷத்துக
இதுவே சிறந்த உபாயமாக எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கது வேதா
தங்களெல்லாவற்றையும் நேராகக்கண்டறிந்த ஸனக ஸனத்கும
நாரதர்முதலான மஹரிஷிகளினால் இவ்வாயிரநாமங்களும் செ
பொருள்களின் தத்வங்களைஅறிந்து கீர்த்தனம் செய்யப்பட்டவை
இந்தநாமங்கள் வேதவ்யாஸபகவானால் ஸ்தோத்ரரூபமாகத் தொ
துக்கூறப்பட்டு ஸம்பரதாயவரிசையில் நமக்குக்கிடைத்திருக்கின்ற

வேதவ்யாஸபகவான் வேதாசார்யராக அவதரித்த பகவா
வின், அவரதுஞானம் சக்திமுதலியகல்யாணகுணங்கள், எல்லாவ
லும் சிறந்தவை மயக்கம் பிறரைமயங்கச்செய்வது ஊக்கமின
சொற்சோர்வு ஆகிய குற்றங்கள் ஒன்றும் அவரிடத்தில் இருக்கக
மென்றுநினைப்பதற்கே இடமில்லாமையால், அவர் சொல்வ

ம் பிரமாணமே கலிகாலத்தில் சக்திகுறைந்தமனிதர்களின்மேல்
நுக்கிரகமவைத்து வேதங்களை வகுத்து வேதங்களின் முக்கிய
யங்களாகிய தத்வஜ்ஞானம் அனுஷ்டானம் இவ்விரண்டிலும்
ந்திரிபு அறியாமைகளைப் பரிகரிப்பதற்காகப் பஞ்சமவேதமாகிய
றாப்பாரதத்தை அவர் இயற்றினார் மேலும், அவர், க்ஷத்ரியஜாதி
்பிறந்த விசுவாமித்ரரைத் தம் ஒரு சொல்லினால் பிராமமணராகச்
யத வஸிஷ்டபகவானுடைய பரபௌத்ரர், வஸிஷ்டரும் புலஸ்த
நம வரமளித்ததனால் பரதேவதையின் நிஜஸ்வரூபத்தை அறிந்து
ாணஸம்ஹிதை செய்வது முதலிய மகிமைகளை அடைந்தவரென்று
கபுராண முதலியவற்றில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட பராசர
டையபுதல்வர், மற்றவர்களுக்கில்லாத தவம்தயானங்களின் சிறப
களினால் மற்றெல்லாப் பரமரிஷிஸபைகளாலும் பூஜிக்கப் பெற்ற
ர மேற்கூறியஸனகாமுதலான மகரிஷிகளினால் ஓதப்பட்ட பகவந்
மங்களையே ஸ்தோத்ரரூபமாக இவர் தொகுத்துக் கூறியிருப்பத
லும் இந்த ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம் அனுகூலமாக எடுத்துக்கொள்ளப
றுள மிகச் சிறந்தது

பீஷ்மாசாரியரும் மிக நம்பத்தக்கவர் வேதவ்யாஸபகவானே,
ரமபுத்ரரைநோக்கி, 'சிறந்த பராக்ரமசாலியான அரசனே! தா
ங்களெல்லாவற்றையும் உனக்குக் கேட்க விருப்பமிருந்தால் கௌர
ர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பெரியவருமான பீஷ்மரிடம் செல் ஸா
ஜ்ஞரும் எல்லாவற்றிலும் உண்மைதெரிந்தவருமாகிய அந்தக் கங்கா
த்ரர் ஸூக்ஷ்மவிஷயங்களெல்லாவற்றிலும் உன்மனத்திலுள்ள
ந்தேகங்களை அறுத்துவிடுவார் அவர் இந்தாதிதேவர்களை நேரா
க் கண்டவர்' என்றும், 'அவருடைய ஸபையில் பரிசுத்தர்களான
ரமமரிஷிகள் எக்காலமும் ஸபையோர்களாயிருந்தனர் அறியவேண
யவிஷயங்களில் அவருக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை தர்மந்
தெரிந்தவரும் திடமான தத்வார்த்தத்தை உணர்ந்தவருமாகிய அவர்
னக்குத் தர்மங்களைச் சொல்வர்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்
கிருஷ்ணபகவானும், 'பீஷ்மர் சரதல்பத்தில் படுத்து அக்நிஆறுவது
போலிருக்கிறார் புருஷஸிரேஷ்டரான அவர் இப்போது என்னை
த்யானம்செய்கிறார் ஆதலால், என்மனம் அவரிடம்சென்றது
சிறந்த சக்தியுள்ளவரும் புத்தியுள்ளவருமான அவர் திவ்யாஸ்த்ரங
களையும் நான்குவேதங்களையும் வேதாந்தங்களையும் தம்மனத்தில்
வைத்திருக்கிறார் நான் என் மனத்தினால் அவரைச் சேர்ந்திருக்கி
றேன் பரதஸ்ரேஷ்டரே! தர்மானுஷ்டானஞ் செய்பவரிற் சிறந்

தவரான பீஷ்மர் முக்காலமும் அறிந்தவர் அதனால், என்மனம் அவரிடம்சென்றது குருவம்சத்தவருக்குத் தலைவராகிய அந்தப் பீஷ்மர் அஸ்தமனமாகிவிட்டால் ஞானங்கள் குறைந்துபோம். ஆத லால், நான் உம்மைத் தூண்டுகிறேன்' என்றும், 'ஓ! பீஷ்மரே! அறியவேண்டுமென்றுகேட்கும் தர்மராஜருக்கு நீர் என்ன சொல்லப் போகிறீரோ அவையெல்லாம் வேதவாக்யங்களைப்போலப் பூமியிலநிலை நிற்கப்போகின்றன' என்றும், ஓ! பரதசிரேஷ்டரே! (=பீஷ்மரே!) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானங்களெல்லாம் அறிவில் முதிர்ந்தவராகிய உமக்கு உள்ளங்கையில் வைக்கப்பட்டவை போலிருக்கின்றன புரு ஷர்களிற்சிறந்தவரே! நானும் நேராகவும் உம்மை அறிந்திருக்கிறேன் நீர் தவத்தினால் சராசரங்கள் அடங்கியிருக்கின்ற உலகங்களைப் படைக்க வும் திறமையுள்ளவர்' என்றும், 'உமக்குக் களைப்புமில்லை, மூர்ச்சையு மில்லை' என்று தொடங்கி, 'பீஷ்மரே! உமது மனம் எப்போதும் ஸத்வகுணத்திலேயே நிலைபெற்று ரஜோகுணதமோகுணங்கள் அணு காது மேகங்களால் விடுபட்ட சந்திரன்போலிருக்கும்' என்றும் சொல்லுகிறார் நாரதபகவானும், 'நான்குவர்ணங்களுக்குமுள்ள பல வகைத் தர்மங்களையும் இவர் முழுதும் அறிந்திருப்பவர் ஆதலால், உள்ளத்தின்கண்ணுள்ள ஸம்சயங்களை விரைவில் வினவுங்கள்' என்று தொடங்கி விரிவாகச் சொல்லிப் பரதத்வத்தையும் பரதத்வஞானத் தையும் தர்மானுஷ்டானத்தையும் வெளியிடும்படி. வரமளித்தார் பீஷ்மர், மாதாபிதாக்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து அவர்கள் மன மகிழ்ந்து அளித்த வரத்தையும் பெற்றிருக்கிறார் அவர், தாமேயும், 'ஓ! கோவிந்தரே! உமது அனுக்ரஹத்தினால் எனக்குத் தாபம், மயக் கம், மனச்சோர்வு, ஓய்வு, வாட்டம், நோய்கள் எல்லாம் உடனே போய்விட்டன அச்சுதரே! பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானங்களையும் அவற்றிற்கு மேற்பட்ட பரம்பொருளையும் உள்ளங்கையில் வைக்கப் பட்டகனிபோலப் பார்க்கிறேன் அச்சுதரே! வேதங்களில் சொல் லப்பட்ட பிரவ்ருத்திதர்மங்களும் வேதாந்தங்களில் மட்டுமுள்ள விஷ யங்களும் நீர்வரமளித்ததனால் முழுதும் என் கண்ணெதிரில் இருக் கின்றன' என்றும், 'ஜனார்த்தனரே! உம்மை இடைவிடாது தியா னம்செய்ததனால் பூரித்து இளமைப்பருவத்திலிருப்பவன்போலா னேன் உமது அனுக்ரஹத்தினால் தர்மங்களைச் சொல்வதற்குச் சக்தி யுள்ளவனாயிருக்கிறேன்' என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

இப்படித் தத்துவஞானத்தை ஸரியாகப்பெற்றபீஷ்மர், 'இது தான் எல்லாத்தர்மங்களிலும் மிகச்சிறந்ததர்மமென்று நான் நினைப்

பது' என்றுதொடங்கி இந்தஸஹஸ்ரநாமஸங்கீர்த்தனம் தமது மிக வும்சிறந்ததமதமாகச் சொல்வதனால் இவ்வபிப்பிராயம் அநுகூலமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் மிக்கஸாரமானது ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம் எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அன்றியும், ஸபாபர்வத்தில், 'பகவான் ஆயிரம் நாமங்களுடையவர்' என்றும், விஷ்ணுதர்மத்தில் கஜேந்திரமோக்ஷப்ரகரணத்தில், 'ஆயிரமங்கள கரமான நாமங்களையுடையவரும் ஆதிதேவரும் ஜனனமில்லாதவரு மான பிரபுவை' என்றும் ஆயிரம் நாமங்களைப்பற்றிச் சிறப்புக்கூறப் பட்டிருக்கின்றது இந்தஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரத்திலேயும், ஆரம் பத்திலும் முடிவில் பலன்சொல்வதிலும் இதன்குணங்கள் விரிவாக வெளியிடப்படுகின்றன வைத்யசாஸ்திரமுதலியவற்றிலும் ஸஹஸ்ர நாமத்தின் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது அவைகளில் வைத்திய சாஸ்த்ரமாகிய சரகஸம்ஹிதையில், 'ஆயிரந்தலைகளையுடையவரும் சராசரங்களுக்கு ஸ்வாமியும் ஸர்வவ்யாபியுமான விஷ்ணுவை ஸஹஸ்ர நாமம்சொல்லித் துதிப்பதனால் எல்லாஜ்வரங்களையும் போக்கிக் கொள்ளலாம்' என்றுசொல்லப்படுகிறது அவ்வாறே, நவீனமான ஒருவைத்யனூலும் மேகரோகத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லுகை யில், 'புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும்' என்றுசொல்லி, 'அது போலவே பாரதத்திற்சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத் தையும் ஜபிக்கவேண்டும்' என்றுகூறுகிறது க்ஷயரோகத்திற்குச் சிகித்ஸைசொல்வதிலும், 'பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமத்தைக் கீர்த் தனம்செய்யவேண்டும்' என்றும், ஒருவகைஜ்வரத்திற்குச் சிகித்ஸை யில், 'ஹோமத்தை முன்போலவேசெய்து பகவானுடைய ஸஹஸ்ர நாமத்தை ஜபிக்கவேண்டும்' என்றும் சொல்லுகிறது கிரஹசாந்தி சொல்லுமிடத்திலும், 'வாயுஸூக்தமும் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமமும் சொல்லவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மற்றும்அநேக இடங்களில் இப்படிச்சொல்லியிருப்பதைக் காணலாம் லௌகிகா ளானகவிகளிலும், பட்டபாணகவி, பரஸ்வகருஹத்தை வர்ணிக்கும் போது, 'நாராயணரது ஸஹஸ்ரநாமத்தை இடைவிடாமல் படிக்கிறா கள்' என்றுசொல்லுகிறார் இப்போதும் உலகத்தில் அவ்விதமாக அநேகமவியாதிகளுக்கும்,பாவங்களுக்கும் பரிகாரமாக ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம்செய்வதைக் காண்கிறோம் விஷம், பிசாசம், வியாதி, கிரஹம், தீயகனவு, அபசகுனமுதலான அமங்களங்களுக்குச் சாந்தி செய்வதற்கும் மஹாபாதகமுதலான பாதகங்களுக்குப் பிராயச்சித் தத்திற்கும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மேன்மைகள் கிடைப

பதறகும ஸமஸாரமெனனும விலஙகைவிடுவிபபதறகும ஸம
விலஙகைவிடடுப பரமபததகை அடைவதறகும தறகாலத்திலபக
குணஙகளெனனும அமுதைஉணடு ஸுகமபெறுவதறகும குழந
கள, ஊமைகள, பிததா, பெணகள, நாஸதிகாகள முதலியோாகஞ
மிகக ஸாரததைபகதிவிசுவாசஙகளுடன அனுஷடிபபதைக கா
ரேம இபபடி அஙகீகரிபபது வேதஙகளுககுமிலலை மூாககா
வேதஙகளை எடுததுககொளவதிலலை அநதஅநதக குலம கோதத
முதலியவறறிறகு அநதஅநதசசாகைகளெனறு பிரிககபபடடிரு
தால, ஒருசாகையையும யாவரும கிரஹிபபதிலலை பாரதததுள
தாநதஙகளாக ஏறபடடிருககும பகவதகீதை நாராயணீயம யானஸ
பாவம அகரபூஜை உததமதாமானுசாஸனமுதலான அனேகஇடங
துளளகருததை இது சுருககிசசொலவதனால அவறறேடு பெ
ளொறறுமை இருககிறது இவவிதகாரணஙகளினால, விவேகதத
காரியஙகளை அனுஷடிபபவாகளுககு எலலாவறறிலும சிறநதவி
மாக நிசசயிககபபடடிருககிறது எலலா விததைகளுககும ஆசா
களும பிரமமஸாக்ஷாதகாரம பெறறவாகளுமான வயாஸா தேவ
வல தேவஸதானா நாரதா வாதஸயா அஸமா ஸுமநது முதல
தேவரிஷிகளாலும பிரமமரிஷிகளாலும சொலலபபடடது ஸாதே
வரும கீதையெனனும உபநிஷததுககு ஆசாாயரும முனனோ
குருககளுககும குருவும தாமரைககணணருமாகிய ஸாக்ஷாத
வானே கேடபவரோடுகூட உடகாாநது பீஷமரிடமகேடடு அஙகீக
கபபெறறதாகிய இநத ஸஹஸரநாமாதயாயததுககுப பகவதகுண
ளின தததவஜஞானமஉணடாவதறகாக வயாகயானம எழுதபபடுகிற
முனனமே பலமுறை பாததவததைச சொலலுகிற பலஇடஙக
விசேஷாததஙகளின நிசசயததைககேடடுத திருபதியானதாக நினை
துககொணடிருபபதனால வினவாமலிருககும ஜனமேஜயருககுஅவ
முளளபேரனபினால மறறெருமிககரஹஸயததைத தெரிவிபப
காக வைசமபாயனா தாமாகவே இதைச சொலலததொடஙகுகிற

தாமபுதரா, தானதாமம மோக்ஷதாமமுதலிய தாமஙகளை
தவம் தீாதயாததைரைமுதலிய பரிசுததமசெயவனவறறையும அ
றின பலனகள, அஙகஙகள, செய்யும்வகை, செயயததகக அதிக
முதலிய எலலாவறறேடும கேடடபிறகு, திருமபவும பீஷம
நோககி, “சாஸ்தாஙகளில சொலலபபடட ஒபபுயாவறறகடவுள்யா
குறறமறறுத தனனிலும உயாநததிலலாத மஙகளஸவபாவமாயிரு
ப்தனால எலலாவறறிறகுமமேலானபரமபுருஷாததமெனறுநீர்நினை

பது யாது? மனிதர்கள் யாரைத் துதித்தும், யாரை ஆராதித்தும், ஐசுவரியம் முக்தியென்னும் இருவகை நன்மைகளைப் பெறுவர்? எல்லாத் தர்மங்களிலும் சிறந்ததாக நீர் நினைத்திருக்கும் தர்மம் யாது? மனிதன் எதை ஜபம்செய்வதனால் ஜன்மமென்னப்படும் ஜரைமரணம் கர்ப்பவாஸமுதலிய துன்பங்களிலிருந்தும், அவற்றின் காரணங்களாகிய அவித்தை, பூர்வகர்மம், அதனாலுண்டான வாஸனை, அதைப்பற்றிய விருப்பம், அதனடியாகவரும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஆகிய ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுவான்?'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

''ஜகமென்னப்படும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களனைத்துக்கும் ஸ்வாமியும் தேவர்க்கும் தேவதையும் எவ்வகையிலும் அளவிடக்கூடாத பெருமையுள்ளவரும் தம்மையும் அளிக்கும் பரமோதாரகுணமுள்ள உத்தம புருஷருமான நாராயணரை ஆயிரம் நாமங்களினால் எக்காலமும் முயன்று துதிசெய்தும், தாமரைக்கண்ணரும் இடைவிடாமல் அனுபவித்தாலும் குணங்களுக்கு முடிவில்லாதவருமாகிய அவரையே எக்காலமும் அடிமைபூண்டு தனக்கு ஸ்வாமியென்னும் பரேமையோடு பக்தியோகத்தினால் உபாஸனைசெய்தும், மனத்தில் இடைவிடாமல் அமருத்தாரைபோல ஸுகமாயிருப்பதும் ஸம்ஸாரத்தினாலுண்டான ஆத்யாத்மிக முதலிய மூன்றுவகைத்துன்பங்களையும் அடியோடறுப்பதுமான பகவத்குணத்யானத்தைச்செய்தும், துதித்தும், நமஸ்கரித்தும், பக்திமேற்கொண்டு, 'தேகம் இந்திரியங்கள் மனம் வாக்கு ஆத்மா ஆகிய என்னுடையவை அனைத்தும் உம்முடையவைதாம் அங்கீகரிக்கக்கடவீர்' என்று அகங்காரமமகாரங்களை ஒழித்துப் பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் ஆத்மஸமர்ப்பணம்செய்தும், அவரையே புஷ்ப முதலிய உபசாரங்களினால் பூஜித்துமிருப்பவன் எல்லாத் துயரங்களையும் கடந்தவனாவான். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் எல்லாலோகங்களுக்கும் முதற்கடவுளும் எல்லா லோகங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பார்ப்பவரும் வேதங்களினால் உரைக்கப்படுகிறவரும் எல்லாத்தர்மங்களையும் அறிந்தவரும் தம்மைத் துதிப்பவருக்குப் புகழைப் பெருகச்செய்பவரும் உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியும் சிறந்த பொருளும் எல்லாப்பிராணிகளின் இருப்புக்கும் காரணமும் அனுக்ரஹிப்பவருமான பகவானை எப்பொழுதும் துதிப்பதனாலே மாத்ரமும் பக்தியோகம் முழுவதும் பூர்த்தியாகாவிடினும் ஸம்ஸாரதுக்கங்களெல்லாவற்றையும் கடந்தவனாவான். தாமரைக்கண்ணரை மனிதன் பக்தியுடன் ஸ்தோத்திரங்களினால் எக்காலமும் ஆரா

திபபது' எலலாததாமஙகளிலும மிகசசிறநத தாமமெனறு ந
நினைததிருககிறேன எவா தாம பரகாசிபபதனுலும மறறவற்
யெலலாம பரகாசிககச செயவதனுலும சிறநத பேரொளியாயி
பவரோ, எவா தேவாகளையும ஆளுவதனுல எலலாவறறிலும சிற
பெருநதவமோ, எவா அளவறற கலயாணகுணஙகளாலும எங
வயாபிததிருபபதனுலும தமதுசகதியினுல தமமைசசோநதவ
பெருககசசெயவதனுலும எலலாவறறிலும சிறநத பரபரமம
ரோ, எவா பரிசுததம செயவனவறறுளெலலாம சிறநத பரி
தம செயபவரோ, எவா மஙகளததிரவியஙகளுளெலலாம சிறநத
களததிரவியமோ, எவா எலலாவறறிறகும முடிவான பரமபுருஷா
தமோ, எவா தேவாகளும தேவதையோ, எவா எலலாபபொருளக
கும எககாலமும அழியாததநதையோ, எலலாபபொருளகளும யு
களின முதல ஆரமபமாகியஸருஷடிகாலததில எவரிடததிலிருந
உணடாகினறனவோ, திருமபவும பரளயகாலததில எவரிடத
லயமாகினறனவோ உலகஙகளுககு ஸவாமியும உலகஙகளை நட
கிறவருமாகிய அபபடிபபடட விஷணுவின ஆயிரநாமஙகளும,பா
களையும அவறறினுலவரும பயததையும வேரோடு களைகினற
அரசனே ! அவறறை எனனிடமகேள மஹாதமாவான பகவானு
எநநாமஙகள குணஙகளாலும செயகைகளாலும வநதனவா
பிரஸிததிபெறறவையோ, ரிஷிகளால நனருகக கீததனம செய
படடவையோ அவறறை ஆதமோஜஜீவனததிறகாக உனககு
சொலவேன

வேதவயாஸா, ஸஹஸரநாமததைக கணடறிநத ரிஷி அ
த்தினறுககு எடடு உயிரெழுததுககள அடஙகிய அனுஷடுப எ
னும சநதஸில இநத ஸஹஸரநாமமிருககிறது இதறகுப பக
னுன விஷணு, தேவதை 'அமருதாமசூதபவ' எனபது இம
திரததுககுப பீஜம (= ஆதாரம) 'தேவகிநநதந' எனபது சக
'தரிஸாமா' எனபது ஹருதயம ஸாவதோஷ நிவாரணம எ
னும பரயோஜனததில இமமநதிரததுககு உபயோகம ஆயுத
திறகு எஃகுமுதலிய காரணம பீஜமெனறும முனைசகதியெனறு
அதன நடு ஹருதயம எனறும சொலவதும அதைச சதருவத
முதலிய காயஙகளில உபயோகிபபதும எபபடியோ அபபடியே
மநதரஙகள எலலாவறறிறகும சொலவது வழககம பரம வயூஹ
விபவம எனனும அவதாரஙகளினுல ஏறபடட நாமஙகளில, பரஸ
ரூப நாமஙகள முதலில சொலலபபடுகினறன

¹ விஶ்வம், (2) ² விஷ்ணு, வஷட்கார:, பூதபவ்யபவத்ப்ரபு,
தக்ருத், பூதப்ருத், பாவ:, (8) பூதாத்மா, பூதபாவந:, (10) பூதா
ா, பரமாத்மா, முக்தாநாம்பரமாகதி, அவ்யய:, (14) புருஷ:,
) ஸாக்ஷீ, க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, (17) ³ அக்ஷர:, யோக:, யோகவிதாம்
தா, ப்ரதாநபுருஷேஶ்வர:, நாரஸிம்ஹவபு:, (22) ஸ்ரீமாந், (23)
ேஶவ:, புருஷோத்தம:, ஸர்வ:, ஶர்வ:, (27) சிவ:, ஸ்தாணு:,
நாதி, நிதிரவ்யய:, ஸம்பவ:, (32) பாவந:, பர்த்தா, ப்ரபவ:, (35)
ர்பு, (36) ஈஶ்வர:, ஸ்வயம்பூ, சம்பு, (39) ஆதித்ய:, (40) புஷ்க
க்ஷ:, மஹாஸ்வந:, அநாதிநிதந:, (43) தாதா, (44) விதாதா,
துருத்தம:, அப்ரமேய:, ஹ்ருஷீகேச:, (48) பத்மநாப:, அமர
ர்பு, விஶ்வகர்மா, மநு, த்வஷ்டா, (53) ஸ்தவிஷ்ட:, ஸ்தவிர:,
5) த்ருவ:, அக்ராஹ்ய:, சாஶ்வத:, (58) க்ருஷ்ண:, லோஹி
க்ஷ:, ப்ரதர்த்தந:, ப்ரபூத:, த்ரிககுத்தாமா (அல்லது த்ரிககுப்
மா), பவித்ரம், மங்களம்பரம், ஈசாந:, (66) ப்ராணத:, (67) ப்ரா
ா, ஜ்யேஷ்ட:, ஶ்ரேஷ்ட:, (70) ப்ரஜாபதி, (71) ஹிரண்யகர்ப
, பூகர்ப:, (73) மாதவ:, மதுஸூதந:, (75) ஈஶ்வர:, (76) விக
ீ, தந்வீ, மேதாவீ, விக்ரம:, க்ரம:, அநுத்தம:, துராதர்ஷ:, (83)
ருதஜ்ஞ:, க்ருதி, ஆத்மவாந், ஸுரேச:, சரணம், சர்ம, விஶ்வரே
ஸ், ப்ரஜாபவ:, அஹஸ், (92) ஸம்வத்ஸர:, வ்யாள:, ப்ரத்யய:,
ர்வதர்சந:, (96) அஜ:, ஸர்வேஶ்வர:, (98) ஸித்த:, ஸித்தி, ⁴ ஸர்
ாதி, (101) அச்யுத:, வ்ருஷாகபி, (103) அமேயாத்மா, ஸர்வ
யாகவிநிஸ்ருத:, (105) வஸு, (106) வஸுமநஸ், (107) ஸத்ய:,
மாத்மா, ஸம்மித:, ஸம:, (111) அமோக:, புண்டரீகாக்ஷ:, வ்ரு
ஷகர்மா, வ்ருஷாக்ருதி, ருத்ர:, பஹுசிரஸ், பப்ரு, (118) விஶ்வ
யோநி, சுசிஶ்ரவஸ், அம்ருத:, சாஶ்வதஸ்தாணு, வராரோஹ:,
மஹாதபஸ், ஸர்வக:, ஸர்வவித், (126) பாநு, விஷ்வக்ஸேந:,

1 இந்த நாமத்தினால் பூர்ணரென்று ஏற்படுகிறது, அளவற்ற பெரு
மை பூதிகளையுடையவராயிருப்பது முதலில் சொல்லவேண்டுமாதலின்,
இந்த நாமம் முதலில் கூறப்பட்டது (ப - பா)

2 முதலில் விபவாவதாரத்தில் அநுப்ரவேசித்திருப்பதைக் கூறு
கிறது (ப - பா)

3 இந்நாமத்தின் கடைசியில், 'ஏவச' என்பதில், 'ஏவ' என்பதனால்
ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் வாஸ்தவத்தில் பேதமில்லாமையும், 'ச'
என்பதனால் வ்யவஹாரத்தில் பேதமிருப்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டன
(ச - பா)

4 முதல்சதகம் முற்றிற்று

5 இதுவரையிலும் பரஸ்வரூபம் பெருமையாலும் குறிப்பிக்கப்பட்டது;
இனிவ்யூஹம்கூறப்படுகிறது அந்தவ்யூஹம் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண

ஜநார்த்தந:, [1] வேதா:, (130) வேதவித், அவ்யங்க:, வேதாங்க:, (1
வேதவித், கவி:, [2] லோகாத்யக்ஷ:, ஸுராத்யக்ஷ:, தர்மாத்யக்
க்ருதாக்ருத:, (139) சதுராத்மா, (140) சதுர்வ்யூஹ:, சதுர்த்
ஷ்ட்ர:, சதுர்ப்புஜ:, ப்ராஜிஷ்ணு:, போஜநம், (145) போக்
(146) ஸஹிஷ்ணு:, [3] ஜகதாதிஜ:, (148) அநக:, விஜய:, ஜே
(151) விச்வயோநி:, புநர்வஸு:, உபேந்த்ர:, வாமந:, ப்ராம்சு:, (1
அமோக:, (157) சுசி:, ஊர்ஜித:, அதீந்த்ர:, ஸங்க்ரஹ:, ஸர்க
த்ருதாத்மா, (163) நியம:, (164) யம:, வேத்ய:, வைத்ய:, ஸ
யோகீ, (168) வீரஹா, (169) மாதவ:, மது:, [4] அதீந்த்ரிய:, ம
மாய:, மஹோத்ஸாஹ:, மஹாபல:, மஹாபுத்தி:, மஹாவீர்
மஹாசக்தி:, மஹாத்யுதி:, (179) அநிர்த்தேச்யவபு:, (180) ஸ்ரீம
(181) அமேயாத்மா, [5] மஹாத்ரித்ருத், மஹேஷ்வாஸ:, மஹீபர்த்
(185) ஸ்ரீநிவாஸ:, (186) ஸதாம்கதி:, (187) அநிருத்த:, [6] ஸுரா
த:, (189) கோவிந்த:, கோவிதாம்பதி:, மரீசி:, தமந:, ஹம்ஸ
(194) ஸுபர்ண:, [7] புஜகோத்தம:, ஹிரண்யநாப:, ஸுதபா:, (1
பத்மநாப:, (199) ப்ரஜாபதி:, [8], [9] அம்ருத்யு:, (201) ஸர்வத்ருக், (2

---

ப்ரத்யும்ந அநிருத்தன் என்னான்குவகை அவற்றுள், வாஸுதேவ
ப்ரூபத்தில் சேர்ந்ததாதலின் தனித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை ஆ
லால், இதற்குமேல் ஸங்கர்ஷணவ்யூஹம் சொல்லப்படுகிறது (ப - ப

[1] இனி ஸங்கர்ஷணவ்யூஹம் உலகங்களுக்குச் சாஸ்த்ரங்களை
கொடுப்பதென்பது சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

[2] இதுமுதல் மூன்றுநாமங்கள் ஸர்வஜ்ஞனென்பதை விவரிப்பன
(ப - பா)

[3] இதுவரை, வ்யூஹங்கள் கூறப்பட்டன இனிவிபவாவதாரங்களி
மும்மூர்த்திகளில் ஒன்றிய விஷ்ணு அவதாரம் கூறப்படுகிறது (ப-ப

[4] இனி பரம், வ்யூஹம், விபவம் என்னும் மூன்றுவகை அவதார
களுக்கும் முக்கியமான ஆறுகுணங்களைச் சொல்வதன்பொருட்டுப் ப
மாத்ம ஸ்வரூபம் தெளிவிக்கப்படுகிறது (ப - பா)

[5] இனி குணங்களுக்குத்தக்கசெய்கைகள் கூறப்படுகின்றன (ப-ப

[6] இனி அநேக அவதாரங்களுக்கு வேராயுள்ள இந்த அநிருத்தா
தாரத்திலிருந்துவரும் ஹம்ஸாவதாரம் கூறப்படுகிறது (ப - பா)

[7] முன், 'பத்மநாப:, அமரப்ரபு:' என்னுமிடத்தில் வாஸுதே
ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களென்னும் வ்யூகாவதாரங்களி
கடைசியான அநிருத்தரென்னும் பத்மநாபாவதாரம் கூறியது இன்
விபவாவதாரங்களில் முதன்மையான விஷ்ணுவென்னும் பத்மநாபா
தாரம் சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

[8] இனி நரஸிம்மாவதாரம் சொல்லப்படுகிறது (ப - பா)

[9] இரண்டாவதுசதகம் முற்றிற்று

ஸிமமா, ஸநதாதா, ஸநதிமாந, ஸதிரா, (206) அஜா, துாமாஷணா, சாஸதா, விஶருதாதமா, ஸுராரிஹா, [1] குருாகுருதமா, தாம, (213) ஸதயா, ஸதயபராகரமா, நிமிஷா, அநிமிஷா, ஸரகவீ, (218) வாசஸபதி, உதாரதீ, அகரணீ, கராமணீ, (222) ஸ்ரீமாந, நயாயா, நேதா, ஸமீரணா, ஸஹஸரமூாததா, விஶவாதமா, ஸஹஸராகஷா, ஸஹஸரபாத, ஆவாததநா, (231) நிவருததாதமா, ஸமவருதா், ஸமபரமாததநா, அஹஸஸமவாததகா, வஹநி, (236) அநிலா, தரணீதரா, ஸுபரஸாதா, பரஸநநாதமா, விஶவஸருக, விஶவபுகவிபு, ஸதகாததா, ஸதகருதா, ஸாது, ஜஹநு, நாராயணா, நரா, அஸஙகயேயா, அபரமேயாதமா, விசிஷடா, சிஷடகருத, (252) சுசி, ஸிததாாததா, ஸிததஸஙகலபா, ஸிததிதா, ஸிததிஸாதனா, வருஷாஹீ, வருஷபா, (259) விஷணு, வருஷபாவா, வருஷோதரா, வாததநா, வாததமாநா, விவிகதா, ஶருதிஸாகரா, ஸுபுஜா, (267) துாததரா, வாகமீ, மஹேநதரா, வஸுதா, (271) வஸு, [2] நைகரூபா, பருஹதரூபா, சிபிவிஷடா, பரகாசநா, ஓஜஸதேஜோதயுதிதரா, பரகாசாதமா, பரதாபநா, (279) ருததா, ஸபஷடாகஷரா, மநதரா, சநதராமசு, பாஸகரதயுதி, அமருதாமஶுதபவா, (285) பாநு, சசபிநது, ஸுரேஶவரா, ஔஷதம, ஜகதஸேது, ஸதயதாமபராகரமா, பூதபவயபவநநாதா, (292) பவநா, (293) பாவநா, (294) அநலா, காமஹா, காமகருத, (297) காநதா, காமா, காமபரதா, (300) [3] பரபு, [4] யுகாதிகருத, யுகாவாதகா, நைகமாயா, மஹாசநா, அதருஶயா, வயகதரூபா, ஸஹஸரஜித, அநநதஜித, 5 இஷடோவிசிஷடா, சிஷடேஷடா, சிகணடி, நஹுஷா, வருஷா, [6] கரோதஹா, கரோதகருத, (316) காததா, விஶவபாஹு, (318) மஹீதரா, (319) அசசுதா, பரதிதா, (321) பராணா, (322) [7] பராணதா, வாஸவாநுஜா, அபாமநிதி, அதிஷடாநம, அபரமததா, பரதிஷடிதா, ஸகநதா, ஸகநததரா, துாயா, வரதா, (332) வாயுவாஹநா, (333) [8] வாஸுதேவா, பருஹதபாநு, (335) ஆதி

1 இனி மதஸயாவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

2 இனி, மேறசொனன மகிமைககுத தகுதியாக விஶவரூபம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 மூனறுவதுசதகம முறறிறறு

4 இனி அளவிலலாத ஆசசரியததைச சொலலுவதறகாக, ஆலிலைமேல பளளிகொணட அவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

5 இஷடः + விசிஷடः என்று இரணடாகக கொளவது (ச - பா).

6 இனி பரசுராம அவதாரததைக குறிபபிடும நாமஙகள (ப - பா)

7 இனி கூாமாவதாரததைக குறிபபிடும நாமஙகள (ப - பா)

8 இனி பனனிரணடு நாமஙகள பரஸவரூபததைக குறிககினறவை (ப - பா)

தேவா, புரநதரா, (337) அசோகா, தாரணா, (339) [1] தாரா, (3
சூரா, (341) சௌரி, ஜநேசவரா, அநுகூலா, சதாவாததா, [2] ப
பதமநிபேக்ஷணா, (347) பதமநாபா, அரவிநதாக்ஷா, பதமகாப
சரீரபருத, [3] மஹாாதநி, (352) ருததா, வருததாதமா, மஹாக
கருடதவஜா, அதுலா, சரபா, (358) பீமா, ஸமயஜஞா, (3
[4] ஹவிர்ஹரி, [5] ஸாவலக்ஷணலக்ஷணயா, லக்ஷமீவாந, ஸமி
சயா, விக்ஷரா, ரோஹிதா, (366) மாாககா, ஹேது, தாமோத
ஸஹா, (370) மஹீதரா, மஹாபாகா, வேகவாந, அமிதாசநா, (3
உதபவா, க்ஷோபணா, தேவா, ஸ்ரீகாபபா, பரமேசவரா, கரன
காரணம, (381) காததா, விகாததா, (383) கஹநா, குஹா, [6] வ
ஸாயா, வயவஸதாநா, ஸமஸதாநா, ஸதாநதா, (390) தருவா, [7]
த்தி, பரமஸபஷடா, துஷடா, புஷடா, சுபேக்ஷணா, ராமா, விரா
விரதா, (398) மாாககா, நேயா, [8] நயா, அநயா, (402) வீரா, ச
மதாமசரேஷடா, தாமா, தாமவிதுததமா, வைகுணடா, (407)
ஷா, (408) பராணா, (409) பராணதா, பரணமா, பருது, (4
ஹிரணயகாபபா, சதருகநா, வயாபதா, வாயு, அதோக்ஷஜா, ரு
ஸுதாசநா, காலா, பரமேஷடி, [9] பரிகரஹா, [10] உகரா, (423) ஸம
ஸரா, (424) தக்ஷா, விசராமா, விசவதக்ஷிணா, விஸதாரா, வ

[1] இவவேழு நாமஙகளிலை விளையாடுமதனமை கூறபபட
(ப - பா)

[2] இதுவரை வாஸுதேவஸவருபததின குணஙகள விவரிககப
டன இனி, அதன திவயமஙகளவிகரஹததின குணஙகள கூறபபடு
றன (ப - பா)

[3] இனி பகவானுடைய விபூதிகளினசிறபபு விவரிககபபடுகி
(ப - பா)

[4] 'ஹவிாஹரி:' என ஒனருகவும, 'ஹவி: + ஹரி:' எ
இரணடாகவும கொளவது (சு - பா)

[5] இனி லக்ஷமீபதிமூாததி சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

[6] இனி ககோளஙகளுககு ஆதாரமான தருவமூாததி சொலலப
கிறது (ப - பா)

[7] இனி மருதஸஞசீவனமான ராமசரிதம கூறபபடுகிறது (ப -

[8] நானகாவதுசதகம முறறிறறு

[9] எல்லாவறறிலும சிறநதபெருமையுடையவா,மிகக எளியவரோ
வேறுபாடினறிக கலநதிருபபதாகிய ஸௌசீலயமெனனும குணதிச
இவவவதாரததில தலையெடுததிருபபதெனறு குறிபபிககபபட
(ப - பா)

[10] இனி, தமது நறகுணஙகளுககு வசபபடாத துஷடாகளை வ
படுததுவதாகிய ஸமஹாரஅதிகாரததை வகிததுப பாததிரததில சய
திருககும கலகி அவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

ஸதாணு, (429) பரமாணம, பீஜமவயயம, அாததா, அநாததா, ஹாகோசா, மஹாபோகா, மஹாதநா, (436) அநிாவிணணா, (437) விஷடா, பூ, தாமயூபா, மஹாமகா, நகஷதரநேமி, நகஷதாீ, கஷமா, 4) கஷாமா, ஸமீஹநா, (446) யஜஞா, இஜயா, மஹேஜயா, [1]காது, ாம, (451) [2]ஸதாமகதி, ஸாவதாசீ, (453) நிவருததாதமா, (454) வஜஞா, ஜஞானமுததமம, (456) ஸுவரதா, ஸுமுகா, ஸுசக்ஷ ஸுகோஷா, (460) ஸுகதா, ஸுஹருத, மனோஹாா, ஜிதகரோ வீரபாஹு, விதாரணா, ஸவாபநா, ஸவவசா, வயாபி, நைகாதமா, ககாமகருத, வதஸரா, வதஸலா, வதஸீ, ரதநகாபபா, தநேஶ ா, தாமகுப, தாமகருத, தாமீ, ஸத, [3]அக்ஷரமஸத, அஸத, அஸத ாம, அவிஜஞாதா, ஸஹஸராமசு, (485) விதாதா, கருதலக்ஷணா, ஸதிநேமி, ஸதவஸதா, (489) ஸிமமா, பூதமஹேஶவரா, (491) திதேவா, மஹாதேவா, தேவேசா, தேவபருத, குரு, உததரா, 7) கோபதி, கோபதா, ஜஞானகமயா, [4]புராதநா, சரீரபூதபருத, 2) போகதா, கபீநதரா, பூரிதக்ஷிணா, ஸோமபா, அமருதபா, ஸாமா, புருஜித, புருஸததமா, விநயா, ஜயா, ஸதயஸநதா, தாசாா ா, ஸாதவதாமபதி, ஜீவா, விநயிதா, (517) ஸாக்ஷீ, முகுநதா, 19) அமிதவிகரமா, அமபோநிதி, அநநதாதமா, மஹோததிசயா, நதகா, (524) அஜா, மஹாாஹா, ஸவாபாவயா, ஜிதாமிதாா, மோதாநா, [5]ஆநநதா, நநதநா, நநதா, ஸதயதாமா, தரிவிகரமா, ஹாஷி, கபிலாசாாயா, (536) கருதஜஞா, மேதிநீபதி, தரிபதா, தசாதயக்ஷா, மஹாஶருஙகா, கருதாநதகருத, மஹாவராஹா, 43) கோவிநதா, ஸுஷேணா, கநகாஙகதீ, குஹயா, கபீரா, (548) ஹநா, குபதா, சகரகதாதரா, வேதஸ, ஸவாஙகா, அஜிதா, (554) ருஷணா, தருடா, ஸஙகாஷணா, (557) அசயுதா, வருணா, வாரு ா, வருக்ஷா, (561) புஷகராக்ஷா, மஹாமநஸ, பகவாந, பகஹா, நதீ, வநமாலீ, ஹலாயுதா, (568) ஆதிதயா, [6]ஜயோதிராதிதயா, 70) ஸஹிஷணு, கதிஸததமா, ஸுதநவா, கணடபரசு, தாருணா,

1 இதறகுமுன தேவயஜஞம பிதருயஜஞம பூதயஜஞம மனுஷய ஜஞம பரமமயஜஞம எனனும ஐநதுமஹாயஜஞஙகளும ஔபாஸனமுத ிய பாகயஜஞஙகளும அகநிஹோததிரமுதலிய ஹவிாயஜஞஙகளும, யஜஞ' எனகிறபெயரினால கிரஹிககபபடடன (ப - பா)

2 பரவருததி தாமததிலிருபபவாகளாலும ஆராதிககபபடுகிறவா னபது இதுவரை கூறபபடடது இனி, நிவருததிதாமததிலிருபபவா ளுககும அவரேகதி எனபது கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 அஸத, க்ஷரம, (482) அக்ஷரம எனபன (ச - பா)

4 ஐநதாவதுசதகம முறறிறறு

5 இனி கபிலமூாததியைச சொலவது (ப - பா)

6 இனி நாராயணவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

1 தரவிணபரதா, திவிஸபருக, (577) ஸாவதருக, வயாஸா, (579) வாசஸபதி, அயோநிஜா, தரிஸாமா, ஸாமகா, ஸாம, நிரவாணம பேஷஜம, பிஷக, ஸநயாஸகருத, சமா, சாநதா, நிஷடா, சாநதி, பராயணம, (593) சுபாஙகா, சாநதிதா, (595) ஸரஷடா, (596) குமுதா, குவலேசயா, கோஹிதா, (599) கோபதி, (600) 2 கோபதா, வருஷபாக்ஷா, வருஷபரியா, அநிவாததீ, (604) நிவருததாதமா, ஸமக்ஷேபதா, க்ஷேமகருத, (607) சிவா, ஸ்ரீவதஸவக்ஷஸ, ஸ்ரீவாஸா, ஸ்ரீபதி, ஸ்ரீமதாமவரா, ஸ்ரீதா, ஸ்ரீசா, (614) ஸ்ரீநிவாஸா, ஸ்ரீநிதி, ஸ்ரீவிபாவநா, ஸ்ரீதரா, ஸ்ரீகரா, ஶரேயஶ ஸ்ரீமாந, லோகதரயாஶரயா, ஸவக்ஷா, ஸவஙகா, சதாநநதா, நநதி, ஜயோதிரகணேஶவரா, விஜிதாதமா, விதேயாதமா, ஸதகீரததி, சிநநஸமசயா, உதீரணா, ஸாவதஶசக்ஷு, அநீசா, சாஶவதஸதிரா, பூசயா, பூஷணா, பூதி, (637) அசோகா (அலலது விசோகா,) சோகநாசநா, அரசிஷமாந, அரசிதா, கும்பா, விசுததாதமா, விசோதநா, (644) 3 அநிருததா, அபரதிரதா, பரதயுமநா, (647) அமிதவிகரமா, காலநேமிநிஹா, (649) சௌரி, (650) சூரா, சூரஜநேஶவரா, தரிலோகாதமா, தரிலோகேசா, (654) கேசவா, கேசிஹா, (656) ஹரி, காமதேவா, காமபாலா, காமீ, (660) 4 காநதா, (661) கருதாகமா, (662) அநிரததேஶயவபு, (663) விஷணு, (664) வீரா, அநநதா, தநஞசயா, பரமமணயா, பரமமகருதபரமமா, பரமம, பரமமவிவாததநா, பரமமவித, பராமமணா, பரமமீ, பரமமஜஞா, பராமமணபரியா, மஹாகரமா, (677) மஹாகாமா, மஹாதேஜஸ, மஹோரகா, மஹாகரது, மஹாயஜவா, மஹாயஜஞா, மஹாஹவிஸ, 5 ஸதவயா, ஸதவபரியா, ஸதோதரம, ஸதுதா, ஸதோதா, ரணபரியா, பூரணா, பூரயிதா, (692) புணயா, புணயகீரததி, அநாமயா, மநோஜவா, தீரததகரா, 6 வஸுரேதஸ, (698) வஸுபரதா, (699) வஸுபரதா, (700) 7 வாஸுதேவா, (701) வஸு, (702) வஸுமநஸ, (703) ஹவிஸ, ஸதகதி, ஸதகருதி, ஸததா, ஸதபூதி, ஸதபராயணா, சூரஸேநா, யதுஶரேஷ

1 இனி வயாஸாவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

2 ஆருவது சதகம முறறிறறு

3 இனி சிலக்ஷேததிரஙகளில முனசொனன வயூஹாவதாரஙகளிலும விபவாவதாரஙகளிலும சில இருபபதைக கூறுவது (ப - பா)

4 இபபடியே இனிமேலும நாமஙகளின அரததஙகளைககொணடு அநத அநத க்ஷேதரஙகளை ஊகிததுககொளக இனி, சகரீசரெனனும அவதாரம கூறபபடுகிறது (ப - பா)

5 மனததினுலும காயததினுலும ஆராதிககபபடுவது சொலலியாயிறறு, இனி வாககினுல ஆராதிககப்படுவது கூறபபடுகிறது (ப-பா)

6 இனி கருஷணுவதாரம சொலலபபடுகிறது (ப - பா)

7 எழாவதுசதகம முறறிறறு

டா, ஸந்நிவாஸா, ஸுயாமுநா, பூதாவாஸா, (714) வாஸுதேவா, ஸர்வாஸுநிலயா, (716) அநலா, தாபபஹா, தாபபதா, அதருபதா, (720) அாததரா, (721) அபராஜிதா, விஸ்வமூர்த்தி, மஹாமூர்த்தி, தீபதமூர்த்தி, அமூர்த்திமாந, அநேகமூர்த்தி, அவ்யக்தா, சதமூர்த்தி, சதாநநா, ஏகா, நைகா, ஸ, வ, க, கிம, யத, தத, பதமநுத்தமம, லோகபந்து, லோகநாதா, (741) மாதவா, பக்தவத்ஸலா, ஸுவர்ணவர்ணா, ஹேமாங்கா, வராங்கா, சந்தநாங்கதீ, (747) வீரஹா, விஷமா, சூந்யா, க்ருதாசிஸ, அசலா, சலா, அமாநீ, மாநதா, மாந்யா, லோகஸ்வாமீ, த்ரிலோகத்ருத, ஸுமேதஸ, மேதஜ்ஞ, தந்யா, ஸத்யமேதஸ, தராதரா, தேஜோவ்ருஷா, த்யுதிதரா, ஸர்வசஸ்த்ரப்ருதாம்வரா, ப்ரக்ரஹா, நிக்ரஹா, வ்யக்ரா, நைகஶ்ருங்கா, கதாக்ரஜா, சதுர்மூர்த்தி, சதுர்பாஹு, (773) சதுர்வ்யூஹா, சதுர்கதி, (775) சதுராத்மா, சதுர்பாவா, சதுர்வேதவித, ஏகபாத, ஸமாவர்த்தா, (780) நிவ்ருத்தாத்மா, துர்ஜயா, துரதிக்ரமா, துர்லபா, துர்கமா, துர்கா, துராவாஸா, [1] துராரிஹா, (788) சுபாங்கா, லோகஸாரங்கா, ஸுதந்து, தந்துவர்த்தநா, இந்த்ரகர்மா, (793) மஹாகர்மா, க்ருதகர்மா, (795) க்ருதாகமா, (796) உத்பவா, ஸுந்தரா, ஸுந்தா, ரத்நநாபா, [2] ஸுலோசநா, அர்க்கா, வாஜஸநி, ஶ்ருங்கீ, ஜயந்தா, ஸர்வவிஜ்ஜயீ, ஸுவர்ணபிந்து, (807) அக்ஷோப்யா, ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வரா, மஹாஹ்ரதா, மஹாகர்த்தா, [3] மஹாபூதா, மஹாநிதி (813) குமுதா, குந்தரா, குந்தா, பர்ஜந்யா, (817) பவநா, (818) அநிலா, அம்ருதாசா, அம்ருதவபு, (821) ஸர்வஜ்ஞா, ஸர்வதோமுகா, ஸுலபா (824) ஸுவ்ரதா, (825) ஸித்தா, [4] சத்ருஜிச்சத்ருதாபநா, ந்யக்ரோதோதும்பரா, [5] அஶ்வத்தா, சாணூ

1 அணுகவொண்ணாமலிருக்குமதன்மை அவர் திருவடி பற்றியிருக்கும பாவிகள் விஷயமென்று விலக்குவதற்காக இனி புத்தாவதாரம் கூறப்படுகிறது (ப - பா)

2 எட்டாவது சதகம் முற்றிற்று

3 இதுவரை தமகட்டளையைக்கடந்த அஸுரர்களை நிக்ரஹிக்கும தன்மை கூறப்பட்டது இனி, தமது விதியை அநுசரிக்கும தேவத்தன்மைபெற்ற சான்றோர்களை அநுக்ரஹிக்குமதன்மை கூறப்படுகிறது (ப - பா)

4 இதுவரை நேராக உள்ள அவதாரங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன இனி, தமது அநுப்ரவேசத்தினால சிறப்புற்றவர்கள்முகமாக லோகரக்ஷணமசெய்தது கூறப்படுகிறது (ப - பா)

5 இனி தமது அங்கத்தினராகிய தேவர்களைக்கொண்டு உலகத்தைந டத்துவதைக கூறுவது , இதுதான பராதாபபாவாந்தரமென்னப்படும அவதாரம (ப - பா)

ராநதரநிஷ்஠தரா, ஸஹஸராாசசிஸ, ஸபதஜிஹவா, ஸ்பதைத,
ஸபதவாஹநா, அமூாததி, (835) அநகா, அசிநதயா, பயகருத,
நாசநா, [1] அணு, பருஹத, கருசா, ஸதூலா, குணபருத, நிாகுண
மஹாந, அதருதா, ஸவதருதா, ஸவாஸயா, பராகவமசா, வமசவா
நா, பாாபருத, கதிதா, யோகீ, யோகீசா, ஸாவகாமதா, ஆஸர
ஸாமணா, (858) க்ஷாமா, (859) ஸுபாணா, (860) வாயுவாஹ
தறாதநா, ததாவேதா, தணடா, தமயிதா, அதமா, (866) அ
ஜிதா, ஸாவஸஹா, நியநதா, (869) நியமா, (870) யமா, [2] ஸதவ
ஸாதவிகா, (873) ஸதயா, ஸதயதாமபராயணா, அபிபராயா, பரி
ஹா, அாஹா, பரியசருத, பரீதிவாததநா, விஹாயஸகதி, ஜயே
ஸுருசி, ஹுதபுகவிபு, ரவி, விரோசநா, ஸூாயா, (887) ஸவி
ரவிலோசநா, அநநதஹுதபுகபோகதா, (890) ஸுகதா, நைக
அகரஜா, (893) அநிாவிணணா, ஸதாமாஷீ, லோகாதிஷடாநம,
புதா, ஸநாத, ஸநாதநதமா, கபிலா, [3]கபிரவயயா, ஸவஸதிதா, ஸவ
கருத, ஸவஸதி, ஸவஸதிபுக, ஸவஸதிதக்ஷிணா, அரௌாத
குணடலீ, (908) சகரீ, (909) விகரமீ, ஊாஜிதசாஸநா, சப
கா, சபதஸஹா, சிசிரா, சாவரீகரா, அகரூரா, பேசலா, (9
தக்ஷா, தக்ஷிணா, க்ஷமிணுமவரா, விதவததமா, வீதபயா, புணய
வணகீாததநா, உததாரணா, தூஷகருதிஹா, (925) புணயா,
வபநாசநா, (927) வீரஹா, ரக்ஷணா, ஸநதா, ஜீவநா, பாயவஸதி
அநநதரூபா, அநநதஸ்ரீ, ஜிதமநயு, பயாபஹா, சதுரஸரா, கபீராத
விதிசா, வயாதிசா, திசா, அநாதி, பூாபுவா, லக்ஷமீ, ஸுவீ
ருசிராஙகதா, [4]ஜநநா, ஜநஜநமாதி, (948) பீமா, பீமபராகரமா, ஆ
நிலயா, (951) தாதா, புஷபஹாஸா, பரஜாகரா, ஊாதவகா, ஸதப
சாரா, (956) பராணதா, பரணவா, பணா, (959) பரமாணம, பர
நிலயா, பராணதருத, பராணஜீவநா, ததவம, ததவவித, ஏகாத
ஜநமமருதயுஜராதிகா, பூாபுவஸவஸதரு, (968) தாரா, (9
ஸவிதா, பரபிதாமஹா, (971) யஜஞா, யஜஞபதி, யஜவா, யஜ
கா, யஜஞவாஹநா, யஜஞபருத, யஜஞகருத, யஜஞீ, யஜஞ

---

1 இனி அணிமா முதலிய அஷடைசுவரியஙகள கூறபபடுகினற
(ப - பா)

2 இதுவரையில ரஜோகுணததையும தமோகுணததையும நட
வது கூறபபடடது இனி, ஒளியும ஸுகமும எளிமையும உளளதாத
மோக்ஷததுககுக காரணமான ஸதவகுணததுககு அவா நேரே தலை
யாயிருபபது கூறபபடுகிறது (ப - பா)

3 ஒனபதாவது சதகம முறறிறறு

4 இனி பகவானுடைய செயகைகளெலலாவறறிறகும பரயே
னம கூறபபடுகிறது

யஜஞஸாதநா, யஜஞாநதகருத, யஜஞகுஹபா, அநநம, அநநாதா, [1] ஆதமயோநி, ஸவயஞசாதா, வைகாநா, ஸாமகாயநா, தேவகீநநதநா, (990) ஸரஷடா, க்ஷிதீசா, பாபநாசநா, [2] சஙகபருத, நநதகீ, (995) சகரீ, சாரஙகதநவா,கதாதரா, ரதாஙகபாணி, (999) அக்ஷோபயா, [3] ஸாவபரஹரணாயுதா

[இபபடி எலலாககுறறஙகளும ஒழிநததும காரணமும எணணும எலலையுமகடநது எலலாவறறிலும உயாநதமஙகளமுமான திவயாதமஸவருபம, திவயமஙகளவிகரஹம, திருககலயாண குணஙகள, மகிமை, செயலககள, எஙகும தடைபபடாத ஈஸவரததனமை, யாவரும கலநது பழககககூடிய எளிமை, ஆபததிறகுதவுமதனமை, வேணடினவா வேணடினவறறையெலலாம அளிககும கலபகவிருக்ஷமாயிருககும ஔதாாயம இவையெலலாமபொருநதினவரும சரணாகதாக

1 'இஙகு 'ஏவ' எனபது ஜகததெலலாம போகதருருபமாகவும போகய ருபமாகவும இருககுமெனறுதெரிவிபபதறதாக, 'ச' எனபது, உலகததிலுளள சொறகளைததுமசோநது பரமாதமாவைச சொலலுமெனபதறகாக' எனபது (ச - பா)

2 இனி, தமது பரமேசுவரததனமைககு அறிகுறிகளான திவயாயுதஙகள கூறபபடுகினறன (ப - பா)

3 பததாவது சதகம முறறிறறு

ஸாவபரஹரணாயுத எனபதை இருமுறைசொலலி, 'ஓமநம' எனறு முடிககவேணடும இரணடுமுறைசொலவது கிரநதமுடிவைத தெரிவிககிறது 'ஓம' எனபது மஙகளககுறிபபு 'நம' எனபது பணிவைககாடடுவது 'ஓம' எனபது, 'அத' எனபது இவவிரணடும ஸருஷடியின தொடககததில பிரமமதேவரின கழுததைப பிளநதுகொணடு வெளிபபடடன ஆதலால, இவவிரணடுசொறகளும மஙகளகரமானவை எதில முதலில விஷணு நமஸகாரம செயயபபடுகிறதோ, அதுதான நலல லகனம, அதுதான நலல நக்ஷதரம, அதுதான சுபதினம, அதுதான கிரியைககுசசுததம இஙகு, முதலில எனறு சொனனது முடிவில நமஸகாரமசெயவதையும சோததுக கொளளும கருததுளளது நமஸகாரமசெயவதறகு முனனமே அதனபலன வநதுவிடுமெனறு தெரிவிபபதறகாக முடிவிலும நமஸகரிபபது சிஷடாசாரம கிருஷணனுககுச செயத ஒரு நமஸகாரமும பதது அசுவமேதயாகஙகள செயது அவபிருத ஸநானம செயததறகுச சமானம பதது அசுவமேதயாகஙகள செயதவனும திருமபி ஜனிபபான கிருஷணனை நமஸகரிபபது திருமபி ஜனிககவொடடாது காயாமபூவிறமுளளவரும பீதாமபரமதரிததவரும ஸவருப ஸவபாவஙகள மாறுமலிருபபவருமான கோவிநதரை நமஸகரிபபவாகளுககுப பயமிலலை மூனறுலோகஙகளுககும அதிபதியும ஒபபறறமகிமையுளளவரும ஸாவசகதரும ஸாவேசுவரருமான பகவானைச சிறிது தலைவணஙகினும, மனிதனுககுப பல ஜனமஙகளிலும பரளயஙகளிலும யுகஙகளிலுமஉணடானபாவஙகளைததும உடனே ஒழிநதுவிடும (ச - பா)

ளுககு ஒரேஉயிாததோழரும ஸ்ரீபதியுமான பகவான புருஷோ
மனை ஆஸ்ரயிததவாகளுககு எலலாச செலவச சோககைகளும
காமல வளருமெனபது இவவாயிரநாமஙகளினுலும தெரிவிககப்
டது (ப - பா)]

பஞசபூதஙகளின சோககையாகிய வைஜயநதியெனனப
வனமாலையை அணிநதவரும கதை, சாஙகம, சஙகம, சகரம, ந
மெனனுமகததி இவவாயுதஙகளைத தரிபபவரும, ஸாவவியாபி
எலலாவறறையும தமககுளவைததுககொணடும எலலாவறறுள
தாம அநதாயாமியாகப பிரவேசிததுமிருபபவருமாகிய ஸ்ரீமநா
யணா காபபாறறககடவா நாமகீாததனம செயயததகுநதவ
மகிமைபொருநதினவருமான கேசவரது திவயநாமஙகள ஆயிர
ஒனறும விடாமல கூறபபடடன

இநத ஸஹஸரநாமததை நிததியமாகக கேடபவனும், [1]
தனம செயபவனுமாகிய மனிதன இமமையிலும [2] மறுமையி
யாதொரு கெடுதலையும அடையான, பராமமணன வேத
ஜஞானம பெறறவனுவான, க்ஷததிரியன வெறறிபெறுவான,
யன செலவம நிரமபினவனுவான, சூதரன ஸுகமபெறுவான,
மததைவிருமபுகிறவன தாமததை அடைவான, பொருளை விருமபு
வன பொருளைஅடைவான, போகஙகளைவிருமபுகிறவன போகங
அடைவான, ஸநததிகளைவிருமபுகிறவன ஸநததிகளை அடைவ
எவன நிதயமும தூஙகி எழுநதபிறகு ஸநானமுதலியன செ
பரிசுததனுகிப பகதியுடன பகவானிடததில மனததைசசெலு
வாஸுதேவருடைய இவவாயிரம நாமஙகளையும நனறுகக
தனம செயவானே அவன பெருமபுகழையும மனிதர்க
முதனமையாகஇருததலையும அழியாத செலவததையும எ
வறறிலும உயாநத சிரேயஸாகிய மோக்ஷததையும பெறுவ
ஓரிடததிலும அவனுககுப பயம இலலை அவன சகதியை
உதஸாஹததையும அடைவான, நோயறறவனும சிறநத
யும வனமையும அழகும குணஙகளும பொருநதினவனுமாவ
பிணியினுல வருநதுகிறவன பிணி நீஙகினவனுவான சிறை

1 ஆரமபததில, 'எதைஜபிதது மனிதன முகதிபெறுவான ?' எ
தாமராஜா கேடடதனுலும, இஙகு, 'கீாததனமசெயபவன' எனப
லும, மூனறுவகை ஜபஙகள குறிபபிககபபடுகினறன அவையாவன
எடுததுச சொலவதும பிறருககுககேளாமல ஏகாநதமாகச சொலவ
மனததிறகுளளேயே சொலலிககொளவதுமாம (ச - பா)

2 பரலோகம சென்றபிறகும தீஙகுவருவது,யயாதி நஹுஷன
லானவர்களால பிரஸிததமாதலின அநததீஙகுமநேரிடாதென
குறிபபு (ச - பா)

அடைபபடடவன சிறையிலிருநது விடுபடுவான பயநதவன பயத திலிருநதுநீஙகுவான ஆபததையடைநதவன ஆபததினினறும விடுபடுவான பகதியுடன இவவாயிரம நாமஙகளினாலும புருஷோத தமான பகவானைத தினநதோறும துதிககும மனிதன கஷடங களை உடனே தாணடிவிடுகிறான வாஸுதேவரை அடுதது அவரையே முடிவானபலனெனறு உறுதியாகநமபுகிற மனிதன எலலாபபாவங களுமநீஙகிப பரிசுததமான ஆதமாவையுடையவனாகிச சாஶவதமான பரமபததைச சேருவான வாஸுதேவரிடததில பகதியுளளவாக ளுககு எவவிடததிலும தீஙகுவருவதிலலை, பிறபபு இறபபு மூபபுப பிணிகளினபயமும உணடாவதிலலை சிரததையோடும பகதியோடும கூட இநத ஸஹஸரநாமஸததோததிரததை ஓதுமமனிதன ஆதம ஸுகததையும பொறுமையையும செலவததையும தைரியததையும ஞாபகசகதியையும புகழையும அடைவான புணயமசெயது புரு ஷோததமரிடததில பகதியை அடைநதவாகளுககுக கோபம இலலை, பகை இலலை, பொருளாசையிலலை, கெடடஎணணமிலலை, சநதிரன ஸூாயன நகஷததிரஙகளோடுகூடிய மேலுலகமும இடைவெளியாகிய ஆகாயமும திசைகளும பூமியும கடலும மஹாதமாவானவாஸுதேவ ரது சகதியினால தாஙகபபடடிருககினறன தேவாகள, அஸுரா கள, கநதாவாகள, யகஷாகள, நாகாகள, ராகஷஸாகள, மறறுமுளள சராசரஙகளாகிய இவவுலகமனைததும கிருஷணனுடைய வசததில அடஙகியிருககிறது இநதிரியஙகள, மனம, புததி, ஸததவகுணம, சகதி, வனமை, தைரியம, தேகம, ஆதமா இவையனைததும வாஸு தேவருடைய சரீரஙகளெனறு சாஸதிரஙகள கூறுகினறன சாஸ திரஙகளெலலாவறறிறகும ஆசாரமே முதலாக நிரணயிககபபடடிருக கிறது ஆசாரததிலிருநது உணடானது தாமம தாமததினால ஆரா திககபபடுகிறவரும அதனபலனைத தருகிறவரும துணையுமாயிருபப வா அசசுதா ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளும பஞசமஹா பூதஙகளும அவறறின காாயஙகளாகிய போகபோகயஙகளும ஜஙகம ஸதாவரஙகளாகிய இநத ஜகமனைததும நாராயணரிடமிருநது உண டானவை காமயோகம பகதியோகம இவறறின அறிவும ஸாஙகயம எனனபபடும ஜஞானயோகமும தாககமும வயாகரணமுதலானவித தைகளும சிலபஙகளும அநுஷடிககததகக வாணாசிரமதாமஙகளும வேதஙகளும ஸமிருதி இதிஹாஸம புராணமெனனும சாஸதிரங களுமாகிய இநதஞானமனைததும ஜனாததனரிடமிருநது உணடா னவை பெருமபொருளாகிய ஒருவிஷணு அநேகஙகளாகபபிரிநதிருக கும தனிததனிபூதஙகளையும மூனறு உலகஙகளெனனபபடும பத தரும முகதரும நிதயருமான மூனறுவகைசசேதனாகளையும வியா

பித்து எல்லாபபிராணிகளுக்கும அநதாயாமியாகி அவற்றின குறற்களபறறுதவராகி எல்லாவற்றையுமகாப்பாற்றி அனுபவிக்கிரு ஶரேயஸெனனபபடும முக்தியையும மறறஸுகங்களையும அடை விருமபுமமனிதன வேதவயாஸபகவானால உரைக்கப்பட்ட பகவான விஷ்ணுவின இநத ஸ்தோததிரததைப படிக்கக்கடவன உலக்களுக்கு ஈஶவரரும ஜனனமில்லாதவரும எல்லாவற்றிற்குமமேல ஆனநதஸவரூபமாகபபிரகாசிபபவரும உலகங்களின உதபததிக்கு லயததுக்கும காரணமுமாகிய தாமரைக்கணணரை உபாஸிபப எவரோ அவர தோலவியடையார 'ந தே யாநதிபராபவம' என இரண்டாமதரம சொலவதனால, இதைஆணையிட்டு உறுதியாக சொன்னதாயிறறு (ப - பா)

## ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம அகராதியும பொருளும

அகரணி = பக்தர்களை மேறபதமாகியமுக்திக்குக் கொண்டுபோ றவர

அகரஜா = *1 முக்தர்கள அனுபவிததுமகிழுமபடி பரமபதவி தையிலசொனனதுபோல எல்லாஐஶவரியங்களும நிரமபி மிக்கஸ மாக எதிரில பிரகாசிபபவர

அகராஹயா = 2 உலகததிலுள்ள மணபொனமுதலிய காரண கள வேலைசெயபவரால கையாளபபடுவதுபோல மறறொருவரா கையாளபபடாதவர, தாமே உபாதானகாரணமும அதைக் கை ளும காததாவுமாயிருபபவரெனபது

அகரூரா = 3 யானையைக்காபபதறகு ஆயுதஙகளைக் கையிலஎடு துமமுதலையைஉடனேகொலலமனமில்லாமையாலபொறுததிருநதவ

அசயுதா (101) = 4 தமமை அடைநதவர்களைவிட்டு நீங்காதவ 'அடைநதவர்களுக்குத தவறுதல வராமலிருக்குமபடிசெயபவர' என பது நிருக்தி

அசயுதா (319) = 5 பிரமமாதிதேவர்களைபபோல அவதரிபப ராயினும அவர்களைபபோலனறித தமநிலைதவருமலிருபபவர

அசயுதா (557) = 6 வயூஹாவதாரததிலும தமது ஸதானத விருநது வழுவாதவர

*இவவகராதியிலவரும குறிபபுகள சஙகரபாஷயம
1 எல்லாவற்றிற்கும முனனேயிருபபவர
2 காமேநதிரியஙகளினால அறியககூடாதவர
3 கோபமில்லாமையினால கொடுமையில்லாதவர
4 தம ஸவரூபததுக்குள்ளமகிமை முக்காலஙகளிலும நீஙகாமலிரு[பவர]
5 விகாரஙகள றறவர
6 'ஸஙகர்ஷணர' பரரக்க

அசலா =¹ தூயோ'தனன முதலான துாா தமாககளாலும
ாசகக ஒணணுதவா

அசிநதயா =² முகதாகளை உவமையாககொணடும நிருபிககக
டாதவா

அசோகா (337) =³ துனபததைப போககுகிறவா , இதனுல,
ககம பசிமுதலிய ஆதயாதமிகபயஙகளைப போககுவதும உப
ஷணமாக்க கொளளபபடும

அசோகா (அலலது விசோகா) (637) =⁴ நாதனறறவன எவனை
காபபாறறாது விடாமையினுல அவன விஷயமாகப பினனே துய
படாதவா

அணு = மிகநுணணியவா

அதபுதா =⁵ முகதாகளெலலாராலும எககாலமும எலலாவகை
ாலும அனுபவிககபபட்டிருநதும காணுதகணடதுபோல ஆச
யபபடததககவராயிருபபவா

அதருதா =⁶ விஶவரூபமாயிருககும மேனமையினுலஒனறிலும
டுபபடாதவா , அவா நினைததது எபபோதும தடையினறி நடப
ுனுல ஸமாதியின தோசசியைஅடையாத வைதிகபுருாகள
ஸாரததில மீணடுவராமலிருககுமபடி பரமபததை அடைநதது
வா ஸஙகலபததினுலனறோ ? பரமபதம சோநதவரை அதைவிட்டு
ஸாரததில இழியசசெயயவும சேதனுசேதனஙகளின ஸவரூபங
ா மாறறவும சகதியிருநதும அவறறை அபபடிசசெயயாமலிருபப
ம அவருடைய ஸவதநதரஸஙகலபததினுலேதான எனபது

அதருபதா =⁷ எலலாவறறிலும சிறநத தமதுசகதியினுல சிறி

---

1 ஸவரூபமும சகதியும ஞானமுதலிய குணஙகளும எபபோதும
ுமலிருபபவா

2 எலலாவறறிறகும சாக்ஷியாதலின பிரமாணஙகளெலலாவறறிற
ு எட்டாதவா , அலலது, பிரபஞசததுககு விலக்ஷணமாயிருபபதனுல
நதகையதென்று நினைககவொணணுதவா

3 பசி, தாகம, விசனம, மயககம, மூபபு, மரணம எனகிற ஆறு குற
ககளுமறறவா

4 'விசோகா' ஆனநதரூபியாதலின சோகமிலலாதவா

5 தமமைககேட்பதும அடைவதும தெரிநதுகொளவதும அரியன
ாகையால அதபுதமாயிருபபவா , அல்லது, உருவததினுலும சகதியினு
ம செயகையினுலும அதபுதமாயிருபபவா

6 எலலாவறறிறகும ஆதாரமான பூமிமுதலியவறறையும தாஙகுவத
ல ஒனறுலும தாஙகபபடாமலிருபபவா

7 'தருபதா' ஆதமாநநததை அனுபவிபபதனுல எபபொழுதும
கிழநதிருபபவா

தம காவமடையாதவா, அலலது, 'தருபதா' நநதகோபரா ய
யசோதையினுலும கொணடாடபபடடு மகிழநதிருபபவா

அதருபயா =[1] நினைககவும எடடாத செயகையுளளவா

அதமா =[2] தாம யாராலும அடககபபடாதவா

அதிஷடாநா =[3] கடலகடையுமபோது மநதரமலை நிலைநிறகு படி தாஙகினவா

அதீநதரா = இநதிரனுககு இளையவராயினும ஈசுவரததனமை யாலும அதறகுரிய சரிதரஙகளாலும இநதிரனுககுமேறபடடவா

அதீநதரியா = புலனகளுககு எட்டாதவா

அதுலா = ஒபபறறவா

அதோகஷஜா =[4] யாவரும அனுபவிதது உபயோகிததுககொண டாலும அமுதககடலபோல ஒருகாலும வறறிக கீழேபோகாமலிரு பபவா, அலலது, கீழுலகிலும தமதுமகிமை சிறிதும குனறாமல அ தரிததிருபபவா

அநதகா =[5] பிரளயகாலததில எலலாவறறையும அழிபபவா

அநநம =[6] பகவானை அனுபவிககும சகதியைப பகவானால அ ககபபெறறவாகளால அனுபவிககபபடும அமுதாயிருபபவா

அநநாதா =[7] தமமைஅனுபவிபபவாகளைத தாமும போகி மாக அனுபவிபபவா

அநகா (148) =[8] பரபஞசததில அவதரிததும குறறஙகள சி தும அணுகாதவா

அநசா (835) =[9] காமவசாகளான ஜீவாதமாககளைககாட்டிலும விலகஷணமானவா

---

1 புலபபடாதவா

2 'தமா' தணடததினுலுணடாகும அடககமாகவுமிருபபவா

3 உலகஙகளுககு ஆதிகாரணம

4 அநதரிகஷமாகிய மேலுலகததுககும பூமியாகிய கீழுலகததுககு இடையில விராடரூபததை எடுதது வியாபிததிருபபவா, அலலது வெளிநோககததைவிடடு உளநோககமுளள இநதிரியஙகளுககுமு பிரதயகஷமாக ஆவிாபபவிபபரெனனவுமாம

5 பிராணிகளுககு முடிவைச செயபவா

6 எலலாராலும அனுபவிககப்படுகிறவா, அலலது, பிராணிகளை ஸமஹரிபபவா

7 எலலா ஜகததையும ஸமஹாரகாலததில உணபவா.

8 குறறமிலலாதவா

9 துககமிலலாதவா, அலலது பாவமிலலாதவா

அநநதா = [1] தேசவரையும காலவரையும ஸவரூபஅளவும ணஙகளுககுககணககும முடிவுபெறுதவா

அநநதரூபா = [2] அநதஅநதப பககாகளைக காபபதறகு அபபோ தககபபோது எணணிறநதரூபஙகளை எடுததிருபபவா

அநநதஸ்ரீ = [3] அடுததவாகளுககுத தமமைஅடையுமவரையி ளள அளவறறசெலவஙகளை வைததிருபபவா

அநநதஜித = [4] தமதுமகிமையின முடிவை யாருஙகாணககூடாம ருபபவா

அநநதஹுதபுகபோகதா = [5] அளவறறமகிமையுள்ள இநதிரனை ம பரமமாவையும வைததிருபபவா, ஆசசிராதி மாாககததில பதி ஞாாவதுபடி இநதிரனும பனனிரணடாவதுபடி பரமமாவும கூறப டுகினறனா, யாகஙகளில ஹோமமசெயவதைப புசிபபதனுல இந ரனை ஹுதபுக எனறும பரஜைகளைககாபபதனுல பரமமாவைப பாகதாவெனறும சொலலியது

அநநதாதமா = [6] கூாமாவதாா மூாததியினமேல உலகஙகளுககு தாரமான ஸதமபமபோலநிறகும ஆதிசேஷருககு ஆதமாவாக றபவா

அநயா = தாம யாராலும நடததபபடாதவா, விரோதிகளால டததமுடியாதவா, யுததததில வெலலமுடியாதவரெனபது, அல து, உலகஙகளுககுத தமமைவிட நனமையைத தருமவகை வேறில ாமலிருககுமபடி சிறநதநனமையைச செயபவா

அநாததா = [7] அறபபலனகளை விருமபுகிற பாககியககுறைவுள்ள ரகளால வேணடபபடாதவா

---

1 குணஙகளால அளவுபெறுதவா எனனவுமாம

2 ஆதிசேஷரூபி, அலலது, எலலா பரபஞசரூபமாகவுமிருபபவா

3 அளவறற மஹாசகதியுடையவா

4 எலலாப பிராணிகளையும ஜயிபபவா

5 மூனறு நாமம அநநதா = தேசததினுலும காலததினுலும ஸ்வ பததினுலும அளவுபடாமையினுல அலலது ஆதிசேஷரூபியாதலால நநதாாகிறாா ஹுதபுக = ஹோமஞசெயததைப புசிபபவா போக ா = பரகிருதியை அனுபவிபபவா, அலலது உலகஙகளைக காபபவா

6 தேசவரையும காலவரையுமறறு எலலாப பொருளகளாகவும ிருககும ஸவருபமுடையவா

7 விருமபினவையெலலாம நிரமபியிருபபவராதலின் தாமவிருமபத கக பயன ஒனறுமிலலாதவா

அநலா (294)= [1] பலவகைகளால் அனுக்கிரஹித்தும் அடி
களுக்கு அதுபோதாதென்று நினைப்பவர், இந்தச் சக்தியின்
சிறிது இருபத்துப்பற்றித்தான், அக்னிக்கு அநலன் என்றுபெயர்
த்து, அக்னியும் எரிவதற்கு எவ்வளவுபோட்டாலும் போதுமெ
, தில்லாமல் மேன்மேலும் விறகு முதலியவற்றை எதிர்பார்க்கிற
அப்படியே பகவானும் எவ்வளவுகாப்பாற்றியும் இன்னும் காப்பா
-வதற்கு எதிர்பார்த்தேயிருப்பவரென்பது

அநலா (716)= [2]ஆச்ரிதர்களுக்கு எல்லா ஏவல்களையும்
தும் போதுமென்று நினையாமல், 'நான் இவர்களுக்கு ஒன்றும் செ
வில்லையே' என்று ஆற்றாமையைமேற்கொண்டவர், அல்லது, த
பக்தர்கள்விஷயத்தில் பிறர்செய்யும் பிழையைப்பொறுக்கமுடியாத

அநாதி= [3]பிரமாதி தேவர்களாலும் ஸ்வாமியாக அறியப்ப
தவர், பக்திசெய்த நியகஜாதிகளுக்கும் வசப்படுகிறவர், பிரம
தேவர்களுக்கு அல்பபலன்களைமட்டும் அளிப்பது அவர்கள் ம
பலத்தை விரும்பாமையினாலதானென்பது

அநாதிநிதநா = [4] எக்காலமும் யௌவனபருவமாகவேயி
பதனால் பிறப்புமூப்புமுதலிய மாறுதலில்லாமல் நித்தியமான தி
மங்கள விக்ரஹமுடையவர்

அநாமயா= [5] ஸம்ஸாரமெனனும் பெருமபிணிக்குப் பகை
யிருப்பவர்.

அநிமிஷா= [6]ஸாதுக்களைக் கண்மூடாது கவனித்துக் காக்
பவர், இமைகொட்டாதவரென்பதனால் மத்ஸ்யாவதாரம் குறிப்பி
படுகிறது

அநிர்தேச்யவபு (179)= [7]ஐச்வர்யம் பலம் ஞானம் வீர
சக்தி தேஜஸ் என்னும் ஆறு குணங்களும் அளவற்றகடல்களபே

1 அனமென்னப்படும் பிராணனை அலங்கரிக்கும் ஜீவாத்மா
யிருப்பவர், அல்லது, உயிர்களைக் கிரகிப்பவர், அல்லது, நலமென
படும் மணமில்லாதவர், அல்லது, போதுமென்பதில்லாதவர், அ
விக்க அனுபவிக்கத் தெவிட்டாதவர், அல்லது உலகங்களை ஜீவிக
செய்பவர். 2 சக்திக்கு முடிவில்லாதவர்

3 தமக்குக் காரணமில்லாதவர்

4 ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவர்

5 காமங்களினால் உண்டான மனநோய்களாலும் வெளிநோய்க
லும் பீடிக்கப்படாதவர்

6 எப்போதும் விழித்துக்கொண்டிருப்பவர், அல்லது மத்ஸ்ய
-தாரம் செய்தவர்.

7 பிறரால் அறியமுடியாமையால் இது இவ்விதமென்று சுட்டி
காட்டமுடியாத ஸ்வரூபமுடையவர்

மபியிருப்பதனுல் திவ்யமங்களவிக்கிரகத்துக்கு உவமை சொல்ல கூடாதவா

அநிர்த்தேஸ்யவபு (662) = [1] அநந்தஅநந்தயுகங்களின் குணங்களை பிவிருத்தி செய்யத்தக்க உருவங்கள் பலவாதலின் இவ்விதமென்று நபிக்கக்கூடாத திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களையுடையவா

அநிர்விண்ணா (436) = [2] ஸ்ருஷ்டிமுதலான செய்கைகளையும், வரவாவேண்டினபலன்களைக் கொடுப்பதையும், அடிக்கடி வேண ாவற்றைக் கொடுத்து ஸம்ஸாரவிஷயங்களில் பிடித்துப்பிடித்துத் தம அணுகாமல பயனற்றுப்போகிறவாகளைத் திரும்பவும வசப்படுத பெருமுயற்சியைபும செய்வதில சிறிதும சோர்விலலாதவா

அநிர்விண்ணா (893) = [3] அடுத்தவனைப் பெரிய ஊக்கத்துடன ஸாரமெனனும படுகுழியிலிருந்து கரையேற்றித் தமமிடம சே பிறகு அவனைப்பற்றிய கவலையிலலாமலிருப்பவா

அநிருத்தா (187) = [4] அளவிறந்த பிராணிவாக்கங்களைக் காப றுவதில தடையொன்றுமிலலாத திவ்ய சேஷ்டிதங்களை டையவா

அநிருத்தா (644) = [5] ‘ஜகத்பாபுவான அநிருத்தபகவான ஜநார்த ரொனனும பெயரோடு பூமியில வஸுபாணடமெனனும க்ஷேத் தத்தில நித்தியாவிாப்பாவமாக இருக்கிறுா’ என்று சொல்லப்பட்ட நிருத்தவயூகத்தின அவதாரமான ஜநார்த்தனராயிருப்பவா

அநிலா (236) = [6] யாவரும உஜ்ஜீவிக்குமபடி செய்பவா, பகவா டைய சக்திலேசத்தாலன்றோ காற்றும அநிலம எனனப்படுவது?

அநிலா (818) = [7] பக்தாகளை அனுக்கிரகிப்பதில தமமைத் ாடுகிறவா வேண்டாதவா

---

1 பாகிருதிக்கு அதீதமாதலின இன்னது இப்படிப்பட்டது என்று பிக்கப்படாத ரூபமுள்ளவா

2 விருமபினவையெல்லாம கைகூடியிருப்பதனுல வெறுப்பில்லாத

3 விருமபினவையெல்லாம நிரமபியிருப்பதனுலும ஒன்றும கிடைக மலிருக்கக் காரணமில்லாமையாலும கவலையற்றிருப்பவா

4 அவதாரங்களிலும யாராலும தடுக்கப்படாதவா

5 நான்கு வயூகங்களில நான்காமவராகிய அநிருத்தா அல்லது, கவாகளால ஒருகாலத்தும தடுக்கப்படாதவா

6 அனுதியாயிருப்பவா, அல்லது பிராணரூபியாக அன்னங்களைப ப்பவா, அல்லது ஒன்றையும ஆதாரமாகப் பற்ருதவா

7 தமமை ஆஜ்ஞாபிக்கிறவா யாருமில்லாதவா, அல்லது எப்போ தூங்காமல பரகாசிக்கும ஞானஸ்வரூபி, அல்லது பக்தாகள அடை றகு அரியராயில்லாமல சுலபராயிருப்பவா

அநிவர்த்தி=[1] பரவிருத்திதாமத்திலிருப்பவர்களைப் பு
இரவு, கருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயனமாகிய தூமாதிமார்க்கத்தி
பிதருலோகம் சேர்த்துத் திரும்பவும் இவ்வுலகில் பிறப்பிப்பத
ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நிவிர்த்திக்கச் செய்யாதவர்

அநீசா=[2] ஸ்நானம், அலங்காரம், கோஷ்டிமுதலிய எல்
காரியங்களிலும் பக்தர்களுக்குப் பராதீனமாயிருப்பதனால் ஸ்வ
திரமில்லாதவர்

அநுகூலா=[3] இயற்கையான மகிமையிருப்பதனால் அதைப
திய வியப்பும் கர்வமும் அகங்காரமுமில்லாமையால் உலகத்துக்கெ
லாம் மேலோடும் ஐஸ்வர்யப்பெருவெள்ளம் வரம்புமீறாது கரை
னுள் அடங்கியிருக்கும்படி செய்பவர், தமது பரத்வத்தைப் பார
டாமல் ஆஸ்ரிதர்களனைவருக்கும் அடைய எளியவராயிருப்பவர் எ
பது, அல்லது, பக்தர்களுக்கு நன்மைசெய்பவர்

அநுத்தமா=தமக்கு மேற்பட்டவர் யாருமில்லாதவர்

அநேகமூர்த்தி=[4] கருஷ்ணாவதாரத்திலும், தாம் வாஸுதே
மூர்த்தியாகவும், ஸங்கர்ஷணமூர்த்தி பலராமராகவும், பிரத்யும்ன
அநிருத்தனும் புத்திர பௌத்திரர்களாகவும் நான்குவ்யூகங்களா
பிரிந்திருந்தமையால் பலதேகங்களுடையவர், அல்லது, பதின
யிரத்துநூறு ஸ்திரீகளின் நடுவில் பதினாறாயிரத்துநூறு திருமே
கொண்டு விளங்கியதுமாம்

அபராஜிதா=ஜ்ஞாதனரெனனும் பெயருக்குத் தக்க
விரோதிகளைப் பீடிப்பதில் தடுப்பவர் யாருமில்லாதவர்

அபரமத்தா=[5] ஆஸ்ரிதர்களைக் காப்பதில் ஊக்கம் தவறா
இருப்பவர்

அப்ரமேயா=[6] பிரமமாமுதலியவர்களுக்கும் தம் இந்திரிய
ளால் அறியக்கூடாதவர்

அப்ரமேயாத்மா=[7] எண்ணிறந்தவையாதலின் அளவிடப்பட
பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ளும்புறமும் வியாபித்திருப்ப

1 தேவாஸுர யுத்த முதலியவற்றில் புறங்காட்டித் திரும்பே
காதவர், அல்லது, தாமத்திலிருந்து விலகாதவர்

2 தமக்குமேல் ஈச்வரனில்லாதவர்

3 ஆத்மாவாதலால் யாவருக்கும் அனுகூலமாயிருப்பவர்

4 அவதாரங்களில் ஸ்வேச்சையாகப் பல தேகங்களையெடுத்திரு

5 காமங்களுக்குத்தக்க பலன்களை அளிப்பதில் தவறாதவர் [

6 பிரமாணங்களுக்கும் எட்டாதவர்

7 அறிவிற்கெட்டாத ஸ்வரூபமுள்ளவர்

அபராஜிதா (721)=[1] பஞசபாணடவாகள அதிகஸஹாயமிலலா
ாசளாயிருநதும துாயோதனுதியா நூறறுவராலும வெலலப
ாமலிருககுமபடி செயதவா

அபராஜிதா (866)=[2] எஙகுமுளள எலலாவறறையும நடத
் தமது கடடளை எககாலததிலும எவவிடததிலும எதனுலும
டபபடாமலிருபபவா

அபாமநிதி=[3] கடல கடையபபடுமபோது அதறகாதாரமாகத
ஙகினவா

அபிபராயா=[4] ஸாதவிகதாமததைஅநுஷடிதது நிாமலராயிருக
் அடியாாகளினல வேறுபலனை விருமபாது தாமே பரமோத
ஙயமாக நினைககபபடுகிறவா

அமபோநிதி=[5] எலலா உலகஙகளையும தாஙகும பீடமபோனற
மரூபியாகக கடலில தமமாலேயே தாம வைககபபடுகிறவா

அமருதயு=[6] மருதயுவைததடுபபவா, ஈரஸிமமமூாததி, மரு
வுககு மருதயுவாயிருபபவா

அமருதபா=[7] அமருதரூபமான ஹவிஸைககுடிபபவா, அல
, தமமுடைய அநுஷடானததை அநுஷடிதது நடபபவாகளுக
பரமபதததில தமமை அநுபவிபபதாகிய அமருதமெனகிற
மானநததைக காபபாறறுகிறவா

அமருதா=[8] முகதியை அளிதது மூபபு இறபபுககளை ஒழிபப
, அலலது, எககாலமும ஸேவிததாலும போதுமெனறு தோன

1 காமககுரோத முதலிய உடபகைகளாலும அஸுரா முதலிய
ளிபபகைகளாலும வெலலபபடாதவா

2 பகைவாகளால வெலலபபடாதவா

3 கடலாயிருபபவா

4 புருஷாாததஙகளை விருமபுகிறவாகளால பிராாததிககபபடுகிற
, அலலது ஸமஹாரகாலததில ஜகமனைததும தமமிடமவநதடையும
இருககததககவா

5 நானகு ஜலஙகளெனறு வேதஙகளில சொலலபபடும தேவா,
னுஷயா, பிதருககள, அஸுரா இவாகளைத தாஙகுகிறவா, அலலது,
லாயிருபபவா

6 அழிவும அதறகுக காரணமும இலலாதவா

7 ஆதமானநதமெனனும அமருதரஸததைக குடிபபவா அலலது
லககடைநது உணடான அமுதம அஸுராகளால அபகரிககபபட
தை வாஙகித தேவாகளையும குடிபபிததுத தாமும குடிபபவா

8 அழிவிலலாதவா.

ருமல மேனமேலும விருபபததை விளைவிதது அமுதமபோ
சுவையுளளவராயிருபபவா

அமருதவபு =[1] தமது திவயமஙகளவிகரஹமும அமுதமபோ
போகயமாயிருபபவா

அமருதாசா =[2] பகதாகளுககுத தமது குணஙகளென
அமுதைதஊட்டுகிறவா

அமருதாமசூதபவா =[3] எலலாததாபஙகளையுமபோககிய
டியைஉணடாககுவதும இறநதவரைப பிழைபபிபபதுமாகிய அமு
நிறைநத கிரணஙகளோடுகூடிய சநதிரனும தமதுமனததிலிரு
உணடானதுபறறி இநதககுணசசிறபபுககளை அடைநதானென
படி இருபபவா

அமரபரபு = பிரமமாதி தேவாகளுககும ஸருஷடிமுதலா
அதிகாரஙகளைக கொடுதது நடததுகிறவா

அமாநீ =[4] பகதாவிஷயததில தம உயாவை நினையாதவ
ஆதலாலனறோ பாணடவதூதராகச சென்றது ?

அமிதவிகரமா (519) =[5] அளவிடபபடாத சகதியையுடைய
பகதாகள தியானததிலும ஆராதனததிலும நினைககததகக பிரகிரு
முதலான ததவஙகளெலலாவறறையும தாஙகுவதான ஆதாரசகதி
உடையவரெனபது

அமிதவிகரமா (647) =[6] திரிவிகரமாவதாரததில மூவுலகங்க
ளும தமது திருவடிபபதிபபு அடஙகாமலிருநதவா, யமுனாதீரத
திரிவிகரமாவதாரம இருககிறது

அமிதாசநா =[7] இடையாகள இநதிரனுககாகச்செயத அளவ
அனனராசியைத தாம உணடவா

---

1 அழியாத தேகமுளளவா

2 ஆதமானநதமெனனும அமுதை உணபவா, அலலது தே
களுககு அமுதம கொடுததபிறகு தாமும அதை உணடவா, அலல
பலனழியாத விருபபமுளளவா

3 திருபபாறகடல கடைநதபோது சநதிரன உணடாவதற
காரணமானவா

4 ஆதமாவலலாதவறறை ஆதமாவாக நினையாதவா

5 திரிவிகரமாவதாரததில அளவிடககூடாத மூனறு அடிவைபப
களையுடையவா, அலலது அளவறற பராகரமமுடையவா

6 யாராலும பீடிககப்படாத பராகரமமுளளவா, அலலது அ
வறற மகிமையுளளவா

7 ஸமஹாரகாலததில அளவறற உலகஙகளை உணடவா

அமூாததி= [1]பஞச பூதமயமான ரூபததைவிட வேறு சரீர ைடையவா , அபராகிருத திவயமஙகள விககிரகமுடையவரெனபது

அமூாததிமாந= [2] உருவமிலலாத மூலபபிரகிருதி ஜீவாதமா தலியவறறிறகும ஸவாமியாயிருபபவா

அமேயாதமா (103)= [3]ஆமூரிதாகளுககு அனுகரஹம செயயு றை இவவளவெனறு வரையறுககககூடாத ஸவபாவமுடையவா

அமேயாதமா(181)= [4]பலவகைககுணஙகளநிரமபி அகாதமான டலபோலிருபபதனல அளவிடககூடாத தனமையுளளவா

அமோகா (111)= [5]தமது ஸமபநதம வீணபோகாதவா

அமோகா (156)= [6]தமமை அடுததவாயாரும வீணபோகாம ிருககசசெயபவா , பலிசககரவாததி இநதிரன இருவருககும-விததி ாசமினறிச சிறநத அனுகரகததைச செயதவரெனபது

அயோநிஜா= [7]காபபததில பிறவாதவா , ஸாரஸவதரெனனும வதாரததில பகவானுடைய வாககினினறும பிறநததனல காபபத ில பிறவாதவா

ஆககா= [8]இவா மசாதமாவெனறும மிககதாமிஷடரெனறும ஸூராகளால துதிககபபெறறவா

ஆசசிதா= [9]எககாலஙகளிலும எலலாப் புணயக்ஷேததிரஙகளி முளள கோவிலகளிலும வீடுகளிலும பகதாகள கணணுறகணடு ஜிபபதறகெளிய ஆசசாவதாரமெடுததிருபபவா , இநத ஆசசாவ ாரம பரஸவரூபமபோல எடடாததுமனறு , உபேநதிராவதாரம, னுஷயாவதாரமுதலியவறறைபபோல,ஓரிடததிலும ஒருகாலததிலு ாததிரமிருபபதுமனறு , எபபோதும எலலா க்ஷேததிரஙகளிலும் ாவராலும பிரததியக்ஷமாகக காணககூடியது

1 கடினரூபம இலலாதவா அலலது தேஹமிலலாதவா

2 வினையாலுணடான உடமபிலலாதவா

3 அளவிடககூடாத ஸவரூபமுளளவா

4 யாராலும அறியககூடாத ஞானமுளளவா

5 பூஜிபபவருககும துதிபபவருககும தயானிபபவருககும எலலாப பலனகளையும அளிபபவா , அலலது தமது ஸஙகலபம மாறுதவா.

6 தமது ஒருசெயகையும வீணபோகாமலிருபபவா

7 '(579) வாசஸ்பதி' பாாகக

8 பிரமமரிதேவாகளால துதிககபபெற்றவா

9 எலலா லோகஙகளாலும பூஜிககபபடடு பிரமமாதிதேவாகளா லும பூஜிககபபெற்றவா

அாசஷிமாந = [1]பகதாகளுககு மறைநதிருககும தமது பிரப வதை அறியுமபடி அவாகளுடைய அககணகளையும புறககணகளையும திறககும திறமையுள்ள அபாாகிருதமான பேரொளியுடையவ

அாததா = [2]நனருக அறிநது உறுதியாகப பசதிசெயயும உயாந அதிகாரிககுத தாமே பயனுயிருபபவா

அாஹா = [3]வேறெனறிலும விருபபமிலலாத பகதாகளுககு தாம ஒருவரே தகுதியாயிருபபவா

அரவிநதாக்ஷா = தாமரைமலாபோனற அழகிய திருககணகளை உடையவா

அரௌதரா = [4]எலலாவறறிறகுமமேலான ஐஸவாயமஇருககையிலும கலயாணகுணஙகளின குளிாசசியினுல கடுமைதணிககபபடடு ஸௌமயமாயிருபபவா

அவயகதா = [5]மனுஷயாவதாரததில மறைநதிருபபதனுல த மகிமை யாருககும வெளிபபடாமலிருபபவா

அவயஙகா = [6] சிகைஷ வயாகரணம சநதஸ நிருகதம ஜயோ ஷம கலபம எனனும ஆறுவேதாஙகஙகளும தமமிடததில குறை வினறி நிரமபியிருபபவா

அவயயா = [7]யாருமதமமைவிடடு விலகாமலிருபபவா, முகத கள அவரைப பிரிவதிலலை எனபது

அவிஜஞாதா = [8]ஆஸரிதாகளுடைய குறறஙகளை அறியாதவ

அஜா (96) = [9]தமமைபபறறினவாகள தமமை அடைவதற இடையூறுனவறறையெலலாம விலககுகிறவா

அஜா (206) = [10] மறறவாகளைபபோல ஜனியாதவா, தூணி பிறநதவா எனபது குறிபபு

அஜா (524) = [11] பரகிருதி, மஹத, அகஙகாரம, ஐநதுபூதஙகள்

---

1 சூரியன முதலானவாகளுககும ஒளியைககொடுககும சிறநத ஒ யுள்ளவா 2 ஸுகஸவரூபியாதலின யாவராலும விருமபபபடுகிறவா

3 பூஜிககபபடுகிறவா 4 வினை, காமம, குரோதம எனனும மூன கொடுஞசெயகையுமஇலலாதவா

5 இவா இபபடிபபடடவரெனறு யாராலும அறியககூடாதவா

6 ஞானமுதலிய குணஙகள நிரமபியிருபபவா, அலலது புல படாதவா 7 நாசமறறவா, அலலது விகாரமறறவா

8 பரபரமமமாகிய பகவான ஞானஸவரூபியாதலின அறிகிறவ லலாதவா 9 ஜனனமிலலாதவா. 10 எலலாவறறையும வியாபிததிரு பவா, அலலது நடததுகிறவா [பவா

11 அகாரபபொருளாகிய விஷணுவிடததிறபிறநத மனமதனுயிருப

ந்து தன்மாத்ரைகள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரி யங்கள், மனம், புருஷனென்னப்படும் ஜீவாத்மா ஆகிய இவ்விருபத் தைந்து தத்வங்களின் முடிவில் இருபத்தாறுவது தத்வமாக எண்ணப் படுகிறவரும் ப்ரணவத்துக்குமுதலாகிய அகாரத்தின் பொருளுமான ஸ்ரீமந்நாராயணரூபியாயிருப்பவர்

அஜிதா — [1] ஜனனமரண முதலான ப்ரக்ருதி தர்மங்களினால் வெல்லப்படாத அஜிதை என்னும் ஸ்ரீவைகுண்டநகருக்கு அதிபதி

அச்வத்தா — [2] இனறைக்கிருப்பது நாளைக்கிராது என்னும்படி அநித்தியமான பதங்களைப்பெற்ற இந்திரன் சூரியன் முதலானவர்க ளுள் அனுப்பிரவேசித்து எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர், (அச்வ + ஸ்த என்று பகுக்க,) 'மேலேவேரும் கீழேகிளைகளு முள்ள அநாதியான அச்வத்தமென்று சுருதியில் சொல்லியபடி கீழுள்ள உலகங்களுக்கெல்லாம் காரணமாக மேலேவிளங்கும் அரச மரம் போலிருப்பவர்' என்பது நிருக்தி

அஸங்க்யேயா — [3] எண்ணிறந்த சேதநாசேதனங்களாகியவிபூதி களையுடையவர்

அஸ்த — [4] துஷ்டர்களுக்கு நீடூழிகாலம் முடிவில்லாத ஸம்ஸார துக்கத்தைக் கொடுப்பவர்

அஸ்தக்ஷர — [5] துஷ்டர்களுக்கு அநித்யமாகிய துக்கமாயிருப் பதனால் அவர்களிடத்தில் நில்லாமல் செல்பவர்

அஹஸ — [6] தம்மைப்பற்றினவன் கெட்டு இழிவான கதிக்குப் போகாமல் செய்பவர், அல்லது அநாதியான அவித்யை என்னும் நித்திரையிலிருந்து தம் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்துக் கண்விழிக்கச் செய்வதனால் பகல்போன்றவர்

அஹஸ்ஸம்வர்த்தகா — [7] பகல்முதலிய பிரிவுகளோடுகூடிய கால சக்ரத்தை உருட்டுகிறவர்.

அக்ஷரமஸ்த — [8] எந்தக்காலத்திலும் எந்தத்தேசத்திலும் குணங்களும் ஸ்வரூபமும் குறையாதவர்

---

1 அவதாரங்களில் யாராலும் ஜயிக்கப்படாதவர்

2 நாளைக்கு நில்லாத அநித்யவஸ்துவாகவுமிருப்பவர், அல்லது, அரசமரம்போலிருப்பவர் 3 நாமரூபங்கள் முதலிய பேதங்களற்றிருப்ப வர் 4 பெயர்வடிவ முதலிய அவித்தையோடுகூடிய பிரம்மம்

5 க்ஷரம் — அழிவதானவிகாரரூபியாயிருப்பவர்

6 பகல்போலப் பிரகாசமாயிருப்பவர்

7 பகலை உண்டாக்கும் ஸூர்யரூபி

8 அக்ஷரம் — விகாரத்தை அடையாதவர், அழியாதவர்.

அக்ஷரா (17) =[1] அனுபவிகக அனுபவிககக கரைகடநத யான குணஙகள மேனமேலும புலபபடுவதனல அனுபவஸ முடிவுபெருமல விருததியாகுமபடி இருபபவா

அகேஷாபயா (807) =[2] ஆழநத கருததுளளவராதலின யா லும மாறறமுடியாதவா

அகேஷாபயா (999) =[3] சரணுகதாகளுககு அபயம கொடு தெனகிற உறுதியான விரததிலிருநது எநதக காரணததினு அசைகக முடியாதவா, அலலது தமது மகிமையினல யாராலு வெலலககூடாதவா

ஆதமயோநி =[4] பாலுடன சாககரையைச சோபபதுபோல தமமை அனுபவிபபவனைத தமமிடம சோபபிபபவா

ஆதமவாந =[5] ஸுகிருததததைசசெயயும ஆதமாககளின ஸ ரூபம செயகைமுதலியவை எலலாம தமமதீனமாக இருபபதனு ஆதமாககள தமமுடைய சொததுககளாக இருபபவா

ஆதாரநிலயா =[6] தாமிஷடாகளாதலால உலகஙகளைத தாங கிறவாகளாகிய பரஹலாதா விபீஷணா பாணடவாமுதலான ஸாது களுககு ஆதாரமாயிருபபவா

ஆதிதயா (39) =[7] சூரியமணடலததிலிருபபவா

ஆதிதயா (568) =[8] தமமைசசொலலுவதாகிய அகார எழுத்து னல அடையததககவா, (ஆத + இதய எனறு பிரிகக,) அகாரம ஸங க்ஷணமநதிரததுககுப பீஜம, அலலது, 'ஆதிதயஃ' ஒருபதம, முன ஜனமததில அதிதியாயிருநத தேவகியின புததா

---

1 அழியாமலிருபபவா, அலலது காமபலனை அனுபவிபபவா, ஜீவ னும பிரமமமும ஒனருதலின ஜீவனது காமபலன பிரமமமே அனு பவிபபதெனபது

2 காமககுரோத முதலியவறறினுலும சபதாதி விஷயஙகளினுலு அஸுராகளினுலும கலககககூடாதவா [வா

3 சகராயுதமிருபபதனுலேயே எதிரிகள யாராலும கலககககூடா

4 தாமே ஜகததுககெலலாம உபாதானகாரணமாயிருபபவா

5 தமககு வேறு ஆதாரமினறித தம மகிமையை ஆதாரமாக கொணடிருபபவா

6 எலலாவறறையும தாஙகுவனவாகிய பஞசபூதஙகளுககும ஆதா ரமாயிருபபவா

7 ஸூாயமணடலததிலிருககும பொனமயமான புருஷா, அல லது பனனிரணடு ஆதிதயாகளில ஒருவரான விஷணு, அலலது அதிதி எனனபபடுமே பூமிதேவிககு அதிபதி, அலலது சூரியன ஒருவனே அநேக ஜலபாததிரஙகளில பிரதிபலிபபதுபோலப பரமாத்மா ஒருவனே அநேக சரீரஙகளில தோனறுவதனுல ஸூாயனபோனறவா.

8 அதிதியிடத்தில் வாமனராக அவதரிததவா

ஆதிதேவா (335) = உலகத்துக்கு முதறகாரணமாயிருநது உல படைபபதுமுதலிய விளையாட்டுககளினுல மகிழநதிருபபவா, இத ல, லீலாவிபூதியாகிய பிரகிருதியை நடததுவது தெரிவிககபபடுகி து.

ஆதிதேவா (491) = [1] பிரமமாதி தேவருககும முநதினவரும காசிபபவருமானவா.

ஆனநதா = [2] வாககுககும மனததுககும எட்டாத பேரானநத டையவா

ஆவாததனா = ஸமஸாரததை ஏறறததைபபோலக கீழும லுமாகத திருபபுகிறவா

ஆஶ்ரமா = [3] ஶ்ரமததைப போககுகிறவா , புணயலோகஙகளி நது மீணடு ஸமஸாரததில வநதவரைப பிரமமஞானம நிரமபிய ஷணவகுலஙகளில பிறபபிததது அவாகள அதுவரையில அலைநத ல உணடான ஶ்ரமததை ஆறறுகிறவா எனபது

இநதிரகாமா = [4] சரணுகதாகளான இநதிராதி தேவாகளுககாக ஸுராகளை வஞசிபபதுமுதலிய காரியஙகளைச செயதவா

இஜயா = [5] காமயபலனைக கருதுகிறவாகளால இநதிராதிதேவதா யாக ஆராதிககபபடுகிறவா , தேவாகளுககு அநதாயாமியாதலால வபூஜைகளனைததும அவரையே சேருகினறன

இஷ்டோவிஶிஷ்டா = [6] பிரளயகாலததில தம உதரததினுல ககபபட்ட யாவரும விததியாசமினறித தாயபோல விருமபுமபடி ருபபவா

ஈசாநா = சராசரஙகள எலலாவறறையும நடததுகிறவா , ஸம ரிகளுககும முகதாகளுககும பரிசுததஸவரூபமிருநதாலும அது

---

1 எலலாபபிராணிகளையும தாம கிரகிபபவரும அவறறிறகுத தேவ தயுமானவா

2 ஆனநத ஸவரூபமானவா

3 ஸமஸாரமெனனும வனததில திரிபவாகளுககு ஆசிரமமபோல ளைபபாறுமிடமாயிருபபவா

4 இநதிரனைபபோனற செயகையுளளவா உலகஙகளுககு ஈசுவராா ருபபவரெனபது

5 யஜஞபலனகளைக கொடுபபவராதலின யஜஞஙகளினுல ஆராதிக பபடுகிறவா

6 இரணடு நாமம , இஷ்டா = ஆனநதரூபியாயிருபபதினுல எலலா லும விருமபபபடுகிறவா, அலலது, யாகஙகளினுல பூஜிககபபடுகிறவா ஶிஷ்டா = அநதாயாமியாயிருபபதினுலும தம உயாவினுலும எலலா றறிலுஞசிறநதவா

முறையே மறைந்தும் மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டும் இருப
போலன்றி எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஸாவசக்தி எக்கால
குறையாமலிருப்பவா என்பது

ஈஸ்வரா (36)=[1] சுத்தஸ்வரூபத்தில் பாக்கிலும் அவதா
ளில் ஈஸ்வரத்தன்மை மிகவிசேஷமாகப் பயன்படும்படி இருப

ஈஸ்வரா (75)=[2] அளவில்லாத நித்யவிபூதியிலும் தாம் நி
த்து தடைப்படாமலிருக்கும்படி ஸத்யஸங்கல்பரானவா

உகரா=[3] தாமவிரோதிகளவிஷயத்தில் கொடியவராயிருப்ப

உத்தரா=[4] அஸுராகளால் உண்டான ஆபத்தினின்றும் ப
மாதிதேவாகளைக் கரையேற்றுபவா, அல்லது தேவகாரியத்துக
யோகநித்திரையைவிட்டு எழுந்து முயலுகின்றவா

உத்தாரணா=[5] யானையையும் முதலையையும் குளத்திலிரு
கரையேற்றினவா

உத்பவா (374)=[6] கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட அவருடைய உ
வத்தைத் தியானிப்பவாகளுக்கு ஸம்ஸாரபந்தத்தை ஓடச்செய்ப

உத்பவா (796)=[7] மோக்ஷத்தை உபதேசிப்பதாக வெளி
காணப்பட்டதனால் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தவாபோலிருப்பவா

உதாரதீ=[8] யாவராலும் ஆஸ்ரயிக்கப்படத்தக்க சிறந்த ஞா
முள்ளவா, ஸாவஜ்ஞா

உதீாணா=[9] வெளிக்கண்ணாலுங்காணப்படும்படி வெளிப்ப
யாக அவதரிப்பவா, அவதாரங்களினால் தம் ஸ்வரூபத்தைச் சந்
மற வெளிப்படுத்துகிறவரென்பது

---

1 இயற்கையான ஐசுவரியமுள்ளவா.

2 ஸாவசக்தியுள்ளவா

3 சூரியன்முதலானவாகளும் அச்சத்துடன் தமதம்வேலைகளை ந
தும்படி கண்டிப்பாக ஆஜ்ஞையைச்செய்பவா

4 ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து கரையேற்றுபவா அல்லது, எல்லாவற
லும் சிறந்தவா

5 ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து கரையேற்றுகிறவா

6 பரபஞ்சமுண்டானதற்குக்காரணமானவா, அல்லது, ஸம்ஸார
பற்று இல்லாதவா

7 உத்கருஷ்டமான அவதாரங்களைச் செய்தவா, அல்லது, ஜன
மில்லாதவா

8 'வாசஸ்பதி' (218) பாாக்க

9 எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மேலானவா

உபேநதரா = 1 துவாதசாதிதயாகளில இநதரனுககு இளையவ
அவதரிதத பனனிரணடாவது ஆதிதயராகிய உபேநதரராயிருப
ா

ஊாதவகா = 2 எலலாவறறிலும உயாநதவா

ஊாஜிதசாஸனா = 3 பரமமா இநதரன முதலிய தேவாகளாலும
ணடமுடியாத உறுதியான கடடளையையுடையவா

ஊாஜிதா = விரோதிகளைக கொலவது கடடுவது முதலிய செய
களில சிறநதவனமையுளளவா, நமுசிமுதலான பகைவாகளை
டககினவரெனபது குறிபபு

ஏகபாத = 4 ஒருபாகததினுல அவதரிததிருபபவா, முழுருபத
ன பெருமை எணணவும ஒணணுதெனபது

ஏகா = 5 மகிமையில தமககொபபாக எணணககூடியவா மற
ருவருமிலலாமையினுல ஒருமையாயிருபபவா, எவவகையிலும
பிலலாத பகவானை யாருடனும சோதது எணணககூடாமையால
ருவரெனறு சொலவது

ஏகாதமா = 6 சேதனுசேதன வாககஙகளனைததுககும ஒருவரே
சஷியும ஸவாமியும ஆளுகிறவரும ஆதரிபபவருமாயிருபபவா

ஓஜஸதேஜோதயுதிதரா = 7 பலததையும பிறரைவெலலும திற
மயாகிய பராகரமததையும அலலது கீாததியையும ஒளியையும
டையவா

ஔஷதம = 8 ஸமஸாரமெனனும கொடிய விஷததை நிவருததி
சயயும மருநதாயிருபபவா

கரது = 9 அகனிஷடோமமுதலிய ஸோமபானமுளள யாகஙகள
முவகைகளாலும ஆராதிககபபடுகிறவா

---

1 இநதிரனுககு மேறபடடவரெனனவுமாம
2 எலலாவறறிறகுமமேலிருபபவா
3 உறுதியான வேதமஸமிருதிஎனனும கடடளையையுடையவா
4 உலகமனைததும அவரது ஒருபாகததில அடஙகியிருபபது
5 பேதமிலலாதவா, ஒருவரே ஸதயமாயிருபபவரெனபது
6 ஒரே ஆதமா, வியாபிததிருபபவா
7 'ஓஜஸ = பலமுளளவாகளின பலமாயிருபபவா தேஜஸ = பராக
ரமமுளளவாகளின பராகரமமாயிருபபவா தயுதிதரா = அறிவெனனும
ஒளியுளளவா' எனறு மூனருகவும கொளளலாம
8 ஸமஸாரரோகததுககு மருநதாயிருபபவா
9 யூபஸதமபம நாடடிச செயயபபடுமெ யாகஙகளாயிருபபவா

கர்மா=[1] அளவற்ற நித்யைச்வர்யத்தினால் எல்லாவற்றை வியாபித்து அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பவர்.

க்ராமணீ=[2] பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளின் கூட்டத்தி அதிபதியாயிருப்பவர்

கருசா=[3] பஞ்சினும் காற்றினும் மிகக்லேசாயிருப்பவர், ளால், எங்கும் தடையின்றிச் செல்லும்படியான லகிமா என்னும் வர்யம் சொல்லப்பட்டது

க்ருதகாமா=[4] அஸுரர்கள் மோசம் போவதற்காகவே அ களின் நாஸ்திகாசாரங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்தவர்

க்ருதலக்ஷணா=[5] தாம் அனுகரஹிக்கத்தக்கவர்களுக்குத் தா அடையாளம் செய்திருப்பவர்

க்ருதஜ்ஞா (83)=[6] பூஜைமுதலிய சிறிய உபசாரத்தை தமக்கு உபகாரமாக நினைத்து அதை என்றும் மறவாதவர், பக னுக்கு அடிமைபூண்டிருப்பதே ஜீவாத்மாக்களின் இயற்கை என் தை மறந்து அவித்தையினால் ஸ்வதந்த்ரத்தை ஏற்றிக்கொண்டு நட கும் ஸம்ஸாரிகள் புண்ணியவசத்தினால் தற்செயலாக ஏதாவது உபசாரம் தமக்குச் செய்தாலும் அதைப்பேருதவியாக மறவா நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்

க்ருதஜ்ஞா (536)=[7] ஸ்கரபுத்ரர்கள் அபராதம் செய்திருந்த அவர்களின் ஸந்ததியான அம்சுமான் தம்மைவணங்கின நல்வினை மட்டுமே அறிந்தவர்

க்ருதாக்ருதா=[8] போகம் ஐச்வர்யமுதலிய அநித்யபலன்களை தரும் ப்ரவ்ருத்தி தர்மமாகவும் நித்தியபலனான மோக்ஷத்தைத்தரு நிவ்ருத்தி தர்மமாகவும் இருப்பவர்

---

1 வியாபித்தவர், அல்லது, ஸ்ருஷ்டியில் உலகம் வியாபிப்பதற் காரணமானவர்

2 பிராணிகளின்கூட்டத்தை நடத்துகிறவர்

3 உருவமில்லாதவர்

4 காரியங்களெல்லாம் முடிந்தவர், ஆகவேண்டுவது ஒன்றுமில்ல தவரென்பது, அல்லது, தாமமென்னும் காமத்தைச் செய்தவர்

5 நித்யஜ்ஞானரூபியாக இலக்கணம் கூறப்பட்டவர், அல்லது, சா திரங்களைச் செய்தவர், அல்லது, எல்லாப்பொருள்களுக்கும் தனி தனியே இலக்கணங்களைச் செய்தவர், அல்லது, தம் மார்பில் ஸ்ரீவத் மென்னும் அடையாளத்தையுடையவர்

6 பிராணிகளின் புண்யபாவங்களாகிய செய்கைகளை அறிகிறவர் அல்லது, பத்ரம் புஷ்பமுதலிய அல்பங்களை அளிப்பவருக்கும் மோக்ஷ தை அளிப்பதனால் நன்றியறிபவர்

7 காரியமான பிரபஞ்சமாகவும் ஆத்மாவாகவுமிருப்பவர்.

8 காரியமாகவும் காரணமாகவுமிருப்பவர்

கருதாகமா (661)= [1]சாஸதிரஙகளை உணடுபணணினவா.

கருதாகமா (795)= [2]நாஸதிக அனுஷடானததை ஸதிரபபடுத வதறகாகப புததாகமம ஜைனாகமமுதலிய சமய நூலகளைச செயத

கருதாசிஸ= [3]தம திருககலயாண குணஙகளினால உலகஙகளைச ஈழிபபிபபதில ஆசையுளளவா, அலலது, இடைசசேரியிலுளள ய வெணணெயமுதலியவறறை விருமபினவா.

கருதாநதகருத= [4]யமனைபபோனற ஹிரணயாகஷனெனனும ஹாஸுரனை அறுததவா, அலலது, வராஹஸமிருதியினாலும வராஹ ராணததினாலும தமது ஸிததாநததததை வெளிபபடுததினவா

கருதி= [5]ஸமஸாரிகளுககுத தமமைப பூஜிகக எணணமுணடா தறகுக காரணமாகிய ஸுகருததததையும அவாமேல அனுகரகம வததுத தாமே கொடுபபவா

கருஷணா (58)=[6] ஸருஷடிமுதலிய லீலைகளினரஸததினால பபோதும மகிழநதிருபபவா

கருஷணா (554)= [7] காாமுகிலபோலக கறுததநிறமுளளவா, ராஹாவதாரமுதலியவறறில இநத நிறம விசேஷமாகக கூறபபட ருககிறது

கரோதகருத= [8]காஶயபபிராாததனைககுமுன கஷததிரியாகள மேல கோபஞசெயதவா

கரோதஹா= [9]கோபததை ஒழிததவா, கஷததிரியாகளை மூவேழுமுறை வதஞசெயதபிறகு அநதக கோபததைக காசியபா வேணடின மாததிரததில ஒழிததவா எனபது குறிபபு

---

1 ஶருதிஸமிருதிமுதலான சாஸதிரஙகளை வெளியிடடவா

2 வேதததை உணடுபணணினவா

3 விருபபஙகளறறவா

4 தமமால செயயபபடட உலகததுககு ஸமஹாரததைச செயபவா; அலலது, யமனை ஜயிபபவா

5 முயறசியாயிருபபவா, அலலது, செயகையாயிருபபவா அலலது, ஸமஹாரம செயவதனால ஹிமஸையாயிருபபவா, அலலது, எலலாம தாமாயிருபபதனால எலலாச செயகைகளுககும ஆதாரமானவா

6 ஸசசிதானநத ரூபமாயிருபபவா, அலலது, கருமைநிறமுளளவா

7 வயாஸ ரூபியானவா

8 துஷடாகளமேல கோபஞசெயதவா, அலலது, 'கரோதகருத காததா' என ஒனறாகவும கொளளலாம, கோபிககும அஸுராமுதலிய வாகளைச சேதிபபவா

9 ஸாதுககளுககுக கோபததைப போககுகிறவா

க= [1]எல்லாரிடங்களிலும் பிரகாசிப்பவர்; அழுக்கானவற
வஸித்தாலும் பிரகாசிப்பவர்

கண்டபரசு= [2]ருத்ரருடைய யுத்தத்தைக் கண்டித்த கோட
என்னும் ஆயுதத்தை உடையவர்

கதாகரஜா= [3]கதனென்னும் யாதவனுக்கு முன்பிறந்தவர்,
னென்பவன் வஸுதேவர்மனைவிகளில் ஒருத்தியாகிய ஸுநா
என்பவளின் புத்ரன், கிருஷ்ணனுக்கு இளையவன்

கதாதரர்= [4]ப்ரளயகாலாக்னிபோல நானாரூபங்களும் பொறி
விசிறிச் சத்ருஸம்ஹாரஞ்செய்து உலகத்தை ஸந்தோஷப்படுத்து
னால் கௌமோதகி என்று பெயர்பெற்ற சிறந்த கதையைத்தரிப்ப

கதிதர்= [5]சொல்லப்பட்டவையும் சொல்லப்படப் போகி
வையுமான குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவராக எல்லாச் சாஸ்திரங்
ளும் சொல்லப்பட்டவர்

கதிஸத்தமர்= [6]சிறந்த தர்மமார்க்கத்தை உபதேசித்தவர்
வின் தர்மமார்க்கோபதேச விஷயத்தில் மிகவும் ஆப்தர்

கநகாங்கதீ= அப்ராக்ருதமாகத் தோள்வளைகள்முதலிய தி
பூஷணங்களை எப்போதும் அணிந்திருப்பவர், இங்கு, 'கனக' எ
பதற்கு அப்ராக்ருததிவ்யம் என்பதுபொருள்

கபஸ்திநேமி= [7]கிரணங்களால் பிரகாசிக்கும் ஆயிரம் முனை
ளோடுகூடிய சக்கரத்தை உடையவர்

கபிரவ்யயர்= [8]அவ்யய + கபி =மாறுதல் ஒன்றுமில்லாதவர்
ஸுகத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர், அல்லது, மாறுதல் ஒன்றுமில்ல
நித்யஸுகத்தை அநுபவிப்பவர்

---

1 ஸுகமென்றுபொருள்படுவதான, 'க' என்னும் சொல்
துதிக்கப்படுகிறவர்

2 பரசுராமாவதாரத்தில் சத்துருக்களைக் கண்டிக்கும் கோடா
என்னும் ஆயுதமுடையவர், அல்லது, சிவரூபி அல்லது, அகண்டபரசு
யாராலும் கண்டிக்கப்படாத பரசுவையுடையவர்

3 மந்திரத்தினால் முன்னே ஆவிர்ப்பவிக்கிறவர், அல்லது, கத
என்பவனுக்குத்தமையனார்

4 புத்தித்தத்வரூபமாகிய கௌமோதகியென்னுங்கதையைத்தரிப்பவ

5 வேதங்களால் ஒருவரே பரதத்வமென்று கூறப்பட்டவர்

6 எல்லாருக்கும் கதியாகவும் மிகஉயர்ந்தவராகவுமிருப்பவர் [வ

7 வட்டமாயிருக்கும் கிரணங்களின் நடுவில் ஸூர்யரூபமாயிருப

8 இரண்டுநாமம் கபி =சூரியகிரணங்களினால் ஜலத்தை இழுப்பவ
அல்லது, வராகாவதாரமெடுத்தவர் அப்யயர்=பிரளயகாலத்தில் உல
மெல்லாம் அடங்குமிடமாயிருப்பவர்

கபிலா = [1]சுற்றிலும் மின்னிக்கொண்டிருக்கும் மின்னலின் நடு விளங்கும் நீருண்டமேகம்போலப் பரந்த ஒளியாகிய நித்யவிபூதி நடுவில் விளங்குகிறவர்

கபிலாசார்யா = [2]கபிலரென்னும் ஆசார்யராயிருப்பவர், புகை லாத தணல் நிறமுள்ளவராதலின் கபிலர் என்றும், ஸாங்கியசாஸ த்திலுள்ள தத்வஞானத்தைப் பரவச்செய்ததுபற்றி ஆசார்யரென சொல்லப்படுகிறார்

கபீந்த்ரா = [3]ராமாவதாரத்தில் தமது மகிமைக்கு ஒவ்வாத ளிடவடிவத்தை விளையாட்டாக எடுத்துக்கொண்டு அதற்கும் மிக றுமையான வானரஉருவத்தை எடுத்துக்கொண்ட தமதுதாஸா ான தேவர்களுக்கு இந்திரராயிருந்தவர்

கபீரா = [4]அகாதமாயிருப்பவர், யாருக்கும்புலப்படாத ஈஸ்வர மை உபநிஷத்திலுமட்டும் வெளிப்படும்படி இருப்பவர், அனுதி கிய அஜ்ஞானத்திலுல கலங்கியிருக்கும் ஸம்ஸாரியும் தேற்றாங் ாட்டையால் தேற்றப்பட்ட தண்ணீர்போலத் தெளிந்துபோகிற ன்னருல இயற்கையாகவே எப்போதும் பிரகாசிக்கும்பகவான் பிர சிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா என்பது கருத்து

கபீராத்மா = [5]பரமமாதிதேவர்களும் ஆழங்கண்டறியக் கூடாத வரூபமுள்ளவர்

கார்த்தா (316) = [6]தம் கோபத்திற்குக் காரணமான கார்த்தவீர ார்ஜுனனைத் துணித்தவர்

கார்த்தா (381) = [7]ஜீவர்களுக்குச் செய்கைகளை உண்டுபண்ணு தில் தாமே ஸ்வதந்திரமாகிறபவர், பயனை அனுபவிப்பதற்குரிய திகாரியான ஜீவன் தன்னுடைய இன்பதுன்பங்களைத் தான் எப டிக்கவனிப்பனோ அப்படியும் அதற்குமேலாகவும் ஜீவனது அந்த ந்த நிலைமைகளையும் பகவான் கவனிப்பவர் என்பது

---

1 கபிலநிறமுள்ள வடவைத்தீயாகக் கடலிலிருப்பவர்

2 'மஹர்ஷி' (534) பார்க்க

3 வாகரூபியும் எல்லாருக்கும் ஈசுவரருமாயிருப்பவர், அல்லது, ானரர்களுக்கு ஈசுவரராகிய ராமர்

4 ஞானம் ஐசுவரியம் பலமுதலிய அளவற்ற குணங்களினுல அகாத-ாயிருப்பவர்

5 தமது ஸ்வரூபமும் சித்தமும் யாராலும் காணக்கூடாதவர்.

6 உலகத்தைப் படைத்தவர், 'கரோதகருத' பார்க்க

7 ஸ்வதந்த்ரர்

கரணம = [1]அடியாாகள தமமைஅடைவதறகுத தாமே சி கருவியாயிருபபவா, அறிவுககுக கருவிகளான ஞானேநதிரியஙக செயகைககுக கருவிகளான காமேநதிரியஙகளும பகவானு சகதியின ஒருதிவலே சோநததனுல காணஙகளெனனபபடுகின

கருடதவஜா = கருடனைக கொடியாகவுடையவா, இது ஸா ஶவாருககே சிறபபாயுளள இலககணம

கவி = எலலாவறறையும பாாபபவா, ஸாவஜஞா எனபது

கஹஈ (383) = [2]ஜீவாகளுடைய ஸுகதுககஙகளைத தமமுண வையாக நினைபபதாகிய மஹாகுணததில கரைகடநதவா

கஹஈ (548) = [3]இழிவதறகரியவா, உடபொருளகள வெ யே காணபபடுமபடி தெளிவாயிருபபினும கருஙகடல இழிவத அரிதாயிருபபதுபோல உபநிஷததினுல குணஙகள அறியபபட லும அளவறறிருபபதனுல கிரஹிககககூடாமலிருபபவா எனபது

காநதா (297) = தமது வடிவழகு மெனமைமுதலிய குணஙக ளுல யாவராலும விருமபபபடுகிறவா

காநதா (660) = [4]யாவராலும விருமபததககவா, அதனுல வோ காமதேவரெனனும இவா, அபஸாஸினுல பூஜிககபபடுவது ?

காமகருத = [5]அவரவாவிருபபபபடியே போகமோகூமுதல பலனகளைக கொடுபபவா, 'தமது திருவடிததாமரைகளில ஞான ளுககு விருபபததைத தாமேசெயகிறவா' எனபது நிருகதி

காமதேவா = [6]விருமபினவறறையெல்லாம அளிபபவா, 'எல ருககும வேணடினவறறையெலலாம கொடுககும பகவான காமதே எனனும பேரோடு இமயமலையைசசாாநது அபஸாஸினுல பூஜ் கபபடடிருககிறுா' எனறு கூறபபடடுளளது

காமபாதா = விருமபினவறறையெலலாம கொடுபபவா, தமமை விருமபினவாகளுககுத தமமையும மறறசசிறியபலனகளைவிருமபி வாகளுககு அவறறையும அவரவாவிருபபபபடி அளிபபவா எனபது

---

1 உலகததின உறபததிககுக கருவியாயிருபபவா

2 தமமுடைய ஸவரூபமும சகதியும செயகைகளும அறியககூடா விருப்பவா

3 இழியமுடியாதவா, அலலது, எலலாவறறிறகும தாம சாகூியா இருபபதனுல அறியககூடாதவா

4 அழகான தேகமுளளவா, அலலது, பிரமமாவுககும முடிவை செயகிறவா

5 காமனெனபபடும பிரதயுமனனை உணடுபணணினபிதா.

6 எலலாராலும விருமபபபபடட ஈசுவரா.

காமபாலா = [1] தாமகொடுத்த பலனகளைக காபபாறறுகிறவரான
ீதவா எனனும ஆசசாவிகரகம
காமா = [2] ஸௌலபயம, ஔதாாயம, தயைமுதலிய ஆதமகுணங
றறியும யாவராலும விருமபபபடுகிறவா ; இநதக குணஙகளில
த பெறறதினலேதான மனமதனுககு உலகததை மயஙகசசெய
தனமையிருபபது.
காமஹா = [3] தமகுணஙகளில இழிநதவாகளுககு மறறெலலா
பஙகளிலும விருபபததைக கெடுபபவா
காமீ = [4] குறைவினறிககொடுககச சிறநத பலனகளெலலாம தம
ததில நிரமபியிருபபவா
காரணம = [5] இநதிரியஙகளாகியகருவிகளால ஜீவனகளுககு அவ
றறின செயகைகளை உணடுபணணுகிறவா , இநதிரயஙகளுககும
ஷடான தேவதை எனபது
காலநேமிநிஹா = [6] காலசககரததினநேமியாகிய அவிததை என
படும கலிகலமஷததைத தமமிடம சோநதமாததிரததில அழிப
, இநறகாகவே பல க்ஷேததிரஙகளில அவதரிததிருபபவரென

காலா = [7] குணவிசேஷஙகளினல சராசரஙகளனைததையும தம
ததில சோபபிததுககொளளுகிறவா
கிம = [8] தததம மனோரதஙகளை அடைவதறகுவிருமபி யாவரும
காரணமுமினறித தெரிநதுகொளள விருமபுமபடியிருபபவா
குணடலீ = [9] தம திருமேனிககுததகுதியான குணடலமுதலிய
யபூஷணஙகளை எககாலமும அணிநதிருபபவா

1 விருமபினவாகளின விருபபஙகளை அளிததுக காபபாறறுகிறவா
2 மிகக அழகானவா , புருஷாாததஙகளை விருமபுகிறவாகளால
மபபபடுகிறவா.
3 மோக்ஷததைக கருதும பகதாகளுககு ஸமஸாரபபறறுககளைப
ககுகிறவா , அலலது, விரோதிகளின எணணஙகளைக கெடுபபவா.
4 விருமபினவையெலலாம நிரமபினவா
5 மூலகாரணமும நிமிதத காரணமுமாயிருபபவா
6 காலநேமிஎனனும அஸுரனைக கொனறவா
7 எலலாவறறையும எணணுகிறவா , ஸருஷடியிலுளள எலலாப
ருளகளின கணககுககளையும அறிநதிருபபவா எனபது
8 விசாரிககபபடும பிரமமமாயிருபபவா
9 ஆதிசேஷருபியானவா , அலலது ஸூாயனபோலப பிரகாசிக
குணடலஙகளையுடையவா , அலலது, ஸாஙகயமும யோகமுமாகிய
ணடு மகரகுணடலஙகளையுடையவா

குணப்ருத=[1] தமஸகலபததினல எலலாநிலைமைகளிலு கும எல்லாபபொருளகளையும தமது குணமபோலத் தமமிட் னிவததுத தாஙகுகிறவா, எலலாம உடபடடிருபபதாகிய மெனனும ஐஙவாயம் சொலலபபடடது

குநதா=[2] ஞானம வைராகயமுதலிய முற்படிகளை களுககுப பாபகதி பாஜஞானம பரமபகதிகளாகிய 'மேற்படி கொடுபபவா, அலலது அழிககபபடட பாவம திருமபி அ விருககுமபடி விலககுகிறவா

குநதரா=[3] குருககததிமலாபோலச சுததமாயிருபபவா, லது, குநதம எனனபபடுவதாகிய பாநதவஞானததைக கொ வா, அலலது, 'கும' எனனபபடும பாவததைப போககுபவா

குபதா=[4] பகவானுடைய மகிமையை அறிநத பூாவாசா ளால ரக்ஷிககபபடடவா, அவாகளின ஸமபரதாயமினறி மற வகையிலும அறியககூடாதவா எனபது

குமபா=[5] அவரவாகணணுலகணடு பழகின உருவஙகளுக பான வடிவழகுமுதலியவறறினல பகதாகளால விருமபபபடுகி அலலது, கு எனனபபடும பூமியாகிய க்ஷேத்ரஙகள ஆலயஙகள் லியவறறில தியானததிறகும ஆராதனததிறகும விஷயமாகு பிரகாசிபபவா, அலலது, ஜனனமரணமாததிரஙகளினல ஸவல பாநதமுளள பூமியில யமபடாமுதலிய பயஙகளைபபோககும மகா பாவததோடு பிரகாசிபபவா

குமுதா (596)=[6] பிரமமாமுதலிய எலலாபபிராணிகளு உரிய சபதஸபாசமுதலான போகஙகளுககு இடமாதலால கு(= எனனபபடும பாகிருதிமணடலததிலுளள சேதனாகளுககுப் போ தலையளிதது மகிழநதிருபபவா

---

1 ஸருஷடிஸதிதிஸமஹாரஙகளுககுக காரணமாகிய ஸதவ தமோகுணஙகளை வகிபபவா

2 குநதமலாபோல அழகான அஙகமுடையவா, ஸபடிகமபோ தெளிவாயிருபபவா எனபது, அலலது, பரசுராமாவதாரததில பூமி கசியபருககு யாகததக்ஷிணையாகக கொடுததவா, அலலது, பூமியில க யாகளிலலாமல கணடிததவா

3 குருககததிமலாபோலச சுததமான தாமபலனகளை அளிபப அலலது, குநதமலாபோனற தாமபலனகளை அஙகீகரிபபவா, அல ஹிரணயாக்ஷனைக கொலலுவதறகாக வராகருபமெடுததுப பூமிை பெயாததவா

4 வாககுககும மனததிறகும எட்டாமல மறைநதிருப்பவா

5 குடமபோல எலலாவறறிறகும ஆதாரமாயிருபபவா.

6 பூமியில மகிழநதிருபபவா

குமுதா (813)=[1] பூமியென்னப்படும் பரக்ருதிமண்டலத்தி
ய மகாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருப்பவர், அல்லது,
தியின் பூமியாகிய பரமபதத்தைக் கொடுப்பவர், (கு=பூமி,
முகதி)

குரு=[2] வேதங்களினால் அவரவர் அதிகாரங்களை உபதேசித்தத
அவர்களுக்கு ஆசார்யர்

குருர்க்குருதமா=[3] எல்லாவித்தைகளையும் பிரம்மா முதலானவ
தம உபதேசித்ததனால் ஆசார்யர்களுக்கும் பரமாசார்யர்

குவலேசயா=[4] ஸம்ஸாரமுள்ளளவரையிலும், 'கு' என்னப
பரக்ருதிமண்டலத்தில் பிறந்தும் இறந்தும் இழிவாகச்சுழன்று
ண்டும், தம்தேகங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் தாமே அதி
ளென்று நினைத்துக்கொண்டுமிருக்கும் சேதனர்களை அப்படியே
த்திக்கொண்டு அந்தர்யாமியாயிருப்பவர்

குஹ்யா=[5] பரமோபநிஷத்தினால் மட்டும் அறியத்தக்கதும
ரிப்படையாகப் புலப்படாததுமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு
னவர்

குஹா=[6] ஜீவர்களின் இன்பதுன்பங்களைத் தாமடைந்து மாறு
முதலிய வகைகளால் உலகமனைத்தையும் ரக்ஷிப்பவர்.

கேசவா=[7] கறுத்துச் சுருண்டு சேர்ந்து இணங்கியிருக்கும்
கிய கூந்தலுடையவர்

கேசவா (654)=[8] 'க்லேசங்களைப் போக்குபவராகிய கேசவர்

---

1 பூபாரத்தை ஒழித்துப் பூமியை மகிழ்விப்பவர்
2 'தேவபூஜ்ய' பாடக
3 இரண்டோமம் குரு=எல்லாக்கலைகளையும் கற்பிப்பவர், அல
எல்லாருக்கும் தந்தை குருதமா=பரம்மாமுதலானவர்களுக்கும்,
மஜ்ஞானத்தின் ஸம்ப்ரதாயத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்தவர்
4 பூமியைச்சுற்றி இருக்கும் கடலில் சயனித்திருப்பவர், அல்லது,
லமென்னப்படும் இலந்தைப்பழத்தினிடுவில் இருக்கும் தக்ஷகனுக
ப்பவர், தக்ஷகனும் அவருடையபரிவாரமென்பது, அல்லது, பூமி
க்கும் ஸர்ப்பஜாதியாகிய ஆதிசேஷனவயிற்றின்மேல் சயனித்திருப

5 ரகசியமான உபநிஷத்தினால்மட்டும் அறியக்கூடியவர், அல்லது,
களென்னப்படும் ஹ்ருதயாகாசத்தில் வைக்கப்பட்டவர்
6 மாயையினால் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவர்
7 அழகிய கூந்தலையுடையவர், அல்லது, க, அ, ஈச என்னப்படும்
ம விஷ்ணு மகேசுவரர்களாகிய மும்மூர்த்திகளையுடையவர், அல்லது,
ச என்னும் பரமமூர்த்திகளைத் தம்வசத்தில் வைத்திருப்பவர்,
லது, கேசி என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்தவர்
8 சூரியன்முதலானவர்களிடத்திலுள்ள கிரணங்களுக்குரியவர், அல

இந்தப்பூலோகத்தில் மதுரையென்னும் பெயருள்ள மகாக்ஷேத்திர
லும் காசியிலும் இரண்டுரூபமாயிருக்கிறார்' என்று சொல்லப்ப
அர்ச்சாவதாரமாகிய கேசவர்

கேசிஹா = கேசியென்னும் அசுரனைக் கொன்றவர்

கோப்தா (498) = [1] எல்லாவித்தைகளையும் காப்பாற்றுகிற

கோப்தா (600) = [2] இம்மையிலுள்ள காமப்லன்களனைத்தை
ரக்ஷித்தவர்

கோபதி (497) = [3] வேதங்களும் தேசபாஷைகளுமாகிய
குக்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்

கோபதி (599) = [4] போகபூமியான ஸ்வர்க்கத்திற்கும் ஸ்வ

கோவிதாம்பதி = [5] வேதங்களையறிந்த ஞானிகளால் ஞான
னும் யஜ்ஞத்தினால் ஆராதிக்கப்பட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிற

கோவிந்தா (189) = [6] தேவர்கள் செய்யும் துதிகளாகிய வார்
களைப் பெறுகிறவர்

கோவிந்தா (543) = [7] பூமியைத் திரும்பவும் அடைந்தவர்

கோஹிதா = [8] ஸம்ஸாரமென்னும் வித்து விளையும் இட
லால் கோ (= பூமி) என்னப்படும் ப்ராக்ருதிக்குப் பலவித படை
களினால் வரையறையை உண்டுபண்ணுகிறவர்

சக்திமதாம்ஶ்ரேஷ்டா = [9] சிறந்த சக்தியையுடைய தேவ
முதலானவர்களுக்கும் மிக்கசிறந்தவர்

சக்ரகதாதரா = [10] சக்ரம் கதைமுதலிய திவ்யாயுதங்களை உ
யவர், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நிக்ரஹம், அனுக்ரஹம்

லது, க, அ, ஈச என்னப்படும் ப்ரம்ம விஷ்ணு சிவசக்திகள் மூன்று
இருப்பிடமானவர், அல்லது, பிரம்மாவும் சிவனும் தமதுபா
விருந்து உண்டாகச்செய்தவர்

1 உலகங்களைக்காப்பவர்

2 உலகத்தைரக்ஷிப்பவர், அல்லது, மாயையினால் தம்முடைய
ரூபத்தை மறைப்பவர்

3 கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பசுக்களை மேய்த்தவர், அல்லது, பூமி
யின் கணவர்

4 பூமிக்குப்பதி

5 வேதவாக்கை அறிந்தவர்களுக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பவர்

6 நஷ்டமாக மறைந்துபோன பூமியை எடுத்தவர்

7 கோக்களென்னப்படும் வேதாந்தவாக்குக்களினால் அறியப்ப

8 கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கோவர்த்தனமேந்திக் கோக்களைக்க
வர், அல்லது, பாரத்தை ஒழித்துப் பூமிக்கு அனுகூலஞ்செய்தவர்

9 சக்தியுள்ளபரமமாதிதேவர்களுக்கும் மிகுந்தசக்தியுள்ளவர்

10 மனஸ்தத்துவமாகிய சக்ரத்தையும் புத்தித்தத்துவமாகிய
யையும் லோகரக்ஷணத்திற்காகத்தரிப்பவர்

ந்துசக்திகளே உருக்கொண்டவையான சங்கம், சக்கரம், கதை, ர்ங்கம், நந்தகமென்னும் ஐந்து திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யபூஷ ங்களைப்போலவே எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர் என து, அல்லது, பரமேஷ்டி, புருஷன், விஶ்வன், நிவ்ருத்தி, சர்வன ன்று ஐந்துவிதமாகப் பகுக்கப்பட்ட பரமாத்ம சக்திகளின் வடி ங்களாகிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பவர்

சக்ரீ (908) = [1]ஸுதர்சனமென்னும் சக்கரமுதலிய திவ்யாயுதங் ளை எப்போதும் தரிப்பவர்

சக்ரீ (995) = [2]தம்மை ஆஶ்ரயித்ததேவர்களுக்கு விரோதி ளான ராக்ஷஸர்களையும் அஸுரர்களையும் கொன்று அவர்களின் ரத் த்தினால் சித்திரவர்ணமுள்ளதும் ஜ்வாலைகளோடுகூடினதுமான ஸுதர்சனமென்னும் சக்கரத்தை வகிப்பவர்

சங்கப்ருத் = [3]பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தைத் தமதிருப வள இதழின் அமருதத்தினால் போஷிப்பவர், அஸாதாரணமான ன்னமான திவ்யசங்கம் உடையவர் என்பது

சசபிந்து = [4]கெட்டவழி போகிறவர்களை அழிப்பவர்

சத்ருக்நா = [5]விஷயங்களில் பிரவ்ருத்திப்பதனால் ராவணன் போலவே பகைகளாயுள்ள இந்திரியங்களை விவேகமென்னும் அம்பி னுல் அடக்குகிறவர்

சத்ருஜிச்சத்ருதாபந = [6]தமது திவ்யசக்தியினால் பூரிக்கப்பட் டுச் சத்துருக்களை ஜயித்தவர்களாகிய கத்ருதஸர் புருகுத்ஸர் முதலி யோர்களைக்கொண்டு பகைவரை வருத்துகிறவர்

சதமூர்த்தி = [7]அர்ஜுனனுக்கு விஶ்வரூபதர்சனம் தந்தருளிய படி எண்ணிலா உருவங்களையுடையவர்

---

1 அந்தக்கரணத்தவரூபமான ஸுதர்சனமென்னும், சக்கரத்தை ாலவர் உலகங்களையுமகாப்பதற்காகத் தரித்திருப்பவர்

2 மனத்தத்துவமாகிய ஸுதர்சனமென்னப்படும் சக்கரத்தையுடை யவர், அல்லது, ஸம்ஸாரசக்கரமானது தமது ஆஜ்ஞையினால் சுழலும் படி செய்பவர்

3 தாமஸாஹங்காரமாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தை வகிப் பவர்

4 முயல்போன்ற களங்கத்தையுடைய சந்திரன், அதாவது, சந்தி ரன்போல எல்லாவற்றையும் போஷிப்பவர், ஆனந்தக்கடல்

5 தேவர்களுக்குச் சத்துருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லுகிறவர்

6 இரண்டுநாமம் சத்ருஜித் = தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களை ஜயிப்பவர் சத்ருதாபந = அவர்களைத் துன்புறச்செய்கிறவர்

7 ஞானரூபியாயிருந்தும் மாயையினால் பல உருவங்களாகத் தோற்றுகிறவர்

சதாநநதா = [1]தாமும பிராட்டியும ஒருவாமேல ஒருவா வை
திருககும பரேமாஸாதிசயததினல பேராநநதம கரைகடநது மே
மேலும பெருகிககொணடிருபபவா

சதாநநா = [2]அாஜுனனுககு விஸவரூபம காட்டினபோ
அநேக முகஙகளுடையவா

சதாவாததா = [3]அநேகம சுழலகளையுடையவா, தமது அ
வறற ஐஸவாயபபெருககு குறைவுபடாது மேனமேலும அதிகரிக
அதை ஸௌலபயமானது அடககுவதுபறறி உளளேயே பலசுழல
ளிட்டுககொணடிருபபது எனபது, நதியினவேகததை அடககிஞு
போலத தமது ஐஸவாயம அடகக அடககச சுழலகள சுழிதது
மேனமேலும விருததியாகுமபடி இருபபவா

சதுாகதி = [4]உபாஸிபபவாகள செயயும பகதியின தாரதமய
தை அனுஸரிதது இநதிரபதம, பிரமமபதம, கைவலயம, மோக்ஷ
ஆகிய நானகுவகைக கதிகளைக கொடுபபவா

சதுாததமஷடரா = [5]வயூகஙகளுககு ஆதாரமான பரவாஸு
தேவரூபததில நானகு கோரபபறகளையுடையவா, இது மகாபுருஷ
லக்ஷணம

சதுாபபாவா = [6]வாஸுதேவா ஸஙகாஷணா பிரதயுமனா அ
ருததா எனனும நானகுவயூகஙகளிலும உலகததுககுப பிரயோஜன
மாயுளள நானகு செயகைகளை வெளிபபடுததுகிறவா, ஜாகரதஸவ
பன ஸுஷுபதி துரியமெனன ஒவவொனறும நநநானகாகப பகுககப
படுவதனல பதினறுகஎறபடும வாஸுதேவ ஸஙகாஷண பிரதயுமன
அநிருததரூாததிகளில உலகம படைபபது சாஸதிரமகொடுபபது
முதலிய நானகுபிரயோஜனஙகளை வெளிபபடுததுகிறவா எனபது

---

1 ஒரே ஆனநதம பலகாரணஙகளைபபறறிப பலவகைகளாகப பிரி
திருபபதனல அனேக ஆனநதஙகளுடையவா

2 பல உருவஙகள இருபபதனலேயே பலமுகஙகளையுடையவா

3 தாமததைரக்ஷிபபதறகாக அநேக அவதாரஙகளையெடுபபவா, அல
லது, தேகததிலுளள நூறுநாடிகளிலும பிராணரூபியாகி ஸஞசரிபபவா

4 நானகு வாணஙகளுககும நானகு ஆசிரமஙகளுககும தஞசமா
யிருபபவா

5 நானகு கோரபபறகளையுடையவா, இது நரஸிமமாவதாரம, அல
லது, ஞானம, யோகம, கரியை, சரியைஆகிய நானகு தொமபுகளை
உடையவா

6 தாமாாததகாமமோக்ஷஙகளெனனும நானகு புருஷாாததஙகளுக்
கும காரணமாயிருபபவா

சதுாபபாஹு = [1]வயூகஙகளுககுக காரணமான பரஸவருபம
கிய வாஸுதேவராக நானகுகைகளோடு தேவகிகாபபததிலிருந
அவதரிததவா

சதுாபபுஜா = நானகு கைகளையுடையவா , இதுவும பரமா
வாஸுதேவமூாததியின லக்ஷணம

சதுாமூாததி = [2]கிருஷணனுகிய விபவாவதாரததிலும அத
குககாரணமான வயூகஙகளிலிருபபதுபோலவே ஸஙகாஷண வாஸ
தேவ பிரதயுமன அநிருதத மூாததிகளாக யதுவமசததில அவதரி
திருபபவா

சதுாவயூஹா (140) = [3]முன 122-வதாகிய, 'மஹாதபஸ' என
னும நாமததுககுமுன சொலலபபடட பிரயோஜனஙகளுககாக ஆ
குணம ஸமமாகசசோநதும இரணடு இரணடு குணஙகள அநத அ
தக காயததுககுததககபடி தலையெடுததுமிருககும நானகுவ
அடையாளஙகளினல வேறுபாடுள்ள அஙகஙகளுமநிறமும ஆபரண
களும ஆயுதஙகளும வாகனஙகளும தவஜமுதலியவைகளும பொ
நதி ஜாகரதஸவபநஸுஷுபதிதுரியம எனனும நானகு நிலைமைகளை
பகுதது அடைநதிருபபவையான முன சொலலிய திவயமஙக
மூாததிகளினல தாமேதமமை நானகாக வகுததுககொணடிருபபவா
அநிருததா ஜாகரதவஸதை, பரதயுமநா ஸவபநாவஸதை, ஸஙக
ஷணா ஸுஷுபதயவஸதை, வாஸுதேவா துரியாவஸதை

சதுாவயூஹா (773) = [4]வயூகஙகளிலிருபபதுபோலவே விபவா
தாரததிலும நானகுபிரிவுகளிலும ஞானம, சகதி, பலம, ஐஸவாயம,
வீாயம, தேஜஸ இநத ஆறுகுணஙகளும வாஸுதேவருபததில ஸம
மாக நிரமபியும மறறமூனறிலும இரணடிரணடு தலையெடுததுமிருப
பவா

சதுாவேதவித = [5]நானகுவேதஙகளையும அறிநதவாகளுககும
வியூஹாவதாரஙகளிலும விபவாவதாரஙகளிலும வெளிபபடுததுப

1 நானகு கைகளையுடையவா

2 விராடஸவருபம, ஸூததராதமா, அவயாகருதம (=அவிததை,) துரியம என நானகு உருவஙகளோடு இருபபவா , அலலது, வெணமை, செமமை, பசுமை, கருமை ஆகிய நானகுநிறமுளள மூாததிகளோடிருப
பவா

3 வாஸுதேவ ஸஙகாஷண பரதயுமந அநிருததரெனனும நானகு வயூகஙகளையுடையவா

4 சரீரபுருஷன சநதபுருஷன வேதபுருஷன மஹாபுருஷன என்று ஐதரேயோபநிஷததில சொலலபபடட நானகு பிரிவுகளையுடையவா

5 நானகு வேதஙகளின பொருளையும அறிநதவா

பட்ட தமமுடைய மகிமையெனனும பெருககடலில ஒருது
அளவே தெரியுமபடி இருபபவா

சதுரமுரா = [1]மூலமேயெனறு கதறின யானைககாக ஆடைபு
ஆபரணஙகளும பூமாலைகளும தளருமபடி சென றும முதலையினமே
கோபிததும காயஙகளைப பழுதிலலாமல செயதவா, ஆமுரிதரு
காகப பரபரபபது உசிதநதான எனபது

சதுராத்மா (139) = [2]வாஸுதேவ ஸஙகாஷண பரதயுப
அநிருததாகளெனனும நானகு மூாததிகளையுடையவா

சதுராதமா (775) = [3]அவவவவதிகாரிகளின தாரதமயததுக
ஏறறபடி ஜாகரத ஸவபன ஸுஷுபதி துாயம எனனும நான
நிலைமைகளிலும நானகு உருவஙகளாகி ஸதூலமாகவும ஸூக்ஷ
மாகவும பிரகாசிபபவா

சநதராமசு = [4]தியானிபபவாகளுககு களைபபைத தீாதது
செழிபபையுணடாசகுவதனல சநதிரனபோனற ஒளியுளளவா

சநதநாஙகதீ = ஆனநததததைககொடுககும தோளவளைகள மு
லிய திவயாபரணஙகளையும மிகுதியாக அணிநதிருபபவா

சபதஸஹா = [5]தெளிவாக உசசரிககமாடடாத திாயகஜாதி
ளின துககசபததததையும பெரியபாரமபோலப பொறுபபவா
கஜேநதராழவான முதலையினவாயிலகபபடடு மூலமேயெனறு கதற
னதை வருததததோடு கேடடவரெனபது

சபதாதிகா = [6]சொலலுககு எடடாதவா, ஆதிசேஷனுடைய
அநேக நாககளாலும வேதஙகளின அநேக சாகைகளாலும ஸரஸவதி
யினுலும அவா மகிமையைச சொலலமுடியாதெனபது

1 மனிதாகளுககு அவரவா காமஙகளுககுததககபடி ஸரியானபலன
களைக கொடுபபவா

2 பரமமா, தக்ஷாமுதலான ஸருஷடிகாததாகள, காலம, பராணி
கள ஆகிய இநத நானகுவகை சிருஷடிக கருவிகளையும விஷ்ணு, மனு
முதலானவாகள, காலம, பிராணிகள ஆகிய நானகுவகை ரக்ஷணககரு
விகளையும ருததிரன, காலம, யமன முதலானவாகள, பராணிகள ஆகிய
நானகுவகை ஸமஹாரக கருவிகளையுமுடையவா

3 காமகரோத முதலியவை இலலாமையினல தோநத மனமுளள
வா, அலலது மனம, புததி, அகஙகாரம, சிததம இநநானகு உருவஙக
ளாக இருபபவா

4 ஸமஸார தாபததினல வருநதினவருககுச சநதிரகிரணமபோல
மகிழசசியைத தருகிறவா

5 எலலா வேதஙகளாலும கோஷிககபபடுவதனல எலலாசசபதங
களையும தாஙகுகிறவா.

6 சபதததினல சொலவதறகுரிய ஜாதிமுதலியவை இலலாமை
யால சபதததைக கடநதவா

சமப்=[1] யாவரும அசசமினறி-ஒனறுகக கலநது பழககககூடிய
ளலபயம வடிவழகு முதலான குணஙகளை வெளிபபடுததிப
ரினபததை விளைவிபபவா

சமா=[2] காமம, குரோதம, பயமுதலியவறறை அடககுவதறகு
ாயததை உபதேசிபபவா

சாம=ஸுகரூபமாயிருபபவா, தாமே பலனாகவுமிருபபவா என

சாவா=[3] தம சரீரஙகளாயுளள பராணிகளின திஙகுகளைச
றஅடிபபவா

சாவரீகரா=[4] பகைவாகளைப பிளககும சஙகம, சகரம, கதை,
ாஙகம, நநதகமெனனும பஞசாயுதஙகளையும கஜேநதிர ரக்ஷணாத
காகக கையில எடுததுககொணடவா

சரணா=தமமையடைவதறகுத தாமே உபாயமாகவிருபபவா,
ரபபடுகிறவாகளின துயரததைப போககுகிறவா எனபது

சரபா=[5] வரமபுமீறினவாகளை அழிபபவா

சரீரபருத=[6] உபாஸகனுடைய ஹருதயகமலததிலிருநது தமக
சரீரமான அநத உபாஸகனைப போஷிபபவா, அவருடைய கல
ண குணஙகளைத தியானிபபதே பகதாகளுககு அபிவருததி என

சரீரபூதபருத=[7] தமதுசரீரமாயிருககும பிரகிருதி மகத அசங
முதலிய ததுவஙகளெலலாவறறையும வகிபபவா

சலா=[8] தமமைபபடுதத பாணடவா முதலியோரின காரியததிற
த தமதுசொலலையும ஏறபாட்டையுமவிடடு விலகுகிறவா, பீஷ
ககாக ஆயுதமெடுததது குறிபபிடபபடுகிறது

---

1 பகதாகளுககு ஸுகததையுணடாககுகிறவா

2 ஸநயாஸிகளுககுச சாநதியை ஞானததிறகுக காரணமெனறு
லலுகிறவா அலலது எலலாப பிராணிகளையும அடககுகிறவா

3 ஸமஹாரகாலததில எலலா பரஜைகளையும ஸமஹரிபபவா

4 ஸமஸாரததிலிருபபவருககு ராததிரியாகிய ஆதமஸவரூபததைத
ரிவிபபவா, அலலது ஞானிகளுககு ராததிரியாகிய ஸமஸாரததை
டுபணணுகிறவா

5 சரீரஙகளில ஆதமாவாக விளஙகுகிறவா

6 அனனரூபமாகவாவது பராணரூபமாகவாவது பராணிகளின
ஙகளைக காபபாறறுகிறவா, அலலது, தமமாயையினால அநேக சரீ
களை எடுபபவா

7 சரீரததுககுக காரணமான பஞசபூதஙகளைப பிராணரூபியாகித்
ஙகுகிறவா 8 காறறு முதலிய உருவஙகளினால சலிபபவா.

சாணூராந்தரநிஷூதந: = தேவர்களுக்கும் உலகங்களுக்
விரோதியான சாணூரன் என்னப்படும் ஆந்தரனுகிய மல்லனை
ஹாரம் செய்தவர்

சாந்த: = [1] பொங்குவதற்குக் காரணமான மகிமைகள்
பெருகியிருந்தும் அலையில்லாத கடல்போல அடங்கியிருப்பவர்.

சாந்தி: = [2] ஸமாதியின் கடைசி நிலைமையில் எல்லாத் தொழி
களையும் மறந்து தம்மையே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் செ
வர்.

சாந்திதா = [3] பக்தியோகம் தலைக்கட்டினவர்களுக்கு ஸம
துக்கத்தைத் தலையெடுக்கவிடாமல் வேர்களோந்து தமது ஸாயு
மாகிய சாந்தியைக் கொடுப்பவர்

சார்ங்கதந்வா = [4] சார்ங்கமெனனும் வில்லையுடையவர், ந
ஓசையினாலும் சரமாரிபொழிவதனாலும் பகைவர்களின் ஆ
ரையே ஒழிப்பதாகிய தமக்கொத்த சார்ங்கம் எனனும் வில்லை
தியவர்

சாஶ்வத: = [5] உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரவியாபா
கள் ஒன்றன்பின் மற்றொன்றாக பரவாகம்போல எக்காலமும்
டாசியாகவிருப்பதனால் ஓய்வில்லாதவர்

சாஶ்வதஸ்தாணு: = [6] தேவலோகத்திய அம்ருதம்போல
என்றும் அழிவில்லாமலும் பக்தர்களிடமிருந்து யாரும் அபகரித்து
கொண்டுபோகாமலுமிருக்கும்படி நிலையாயிருப்பவர்

சாஶ்வதஸ்திர: = [7] பலவிதங்களான ஆச்சாவதார ரூபங்க
எடுத்துப் பக்தர்கள் எக்காலமும் ஸேவிக்கும்படியிருப்பதனால்
காலமும் நீங்காமலிருப்பவர்

சாஸ்தா = [8] எல்லாருக்கும் விரோதிகளான ஹிரண்யன் மு
லானவர்களை நன்றாகச் சிக்ஷித்தவர்

சிகண்டீ = [9] யாராலும் வெல்லக்கூடாத அளவற்ற ஐஶ்வ
மாகிய சிறந்த மகிமையே சிறந்த சிரோபூஷணமாக இருப்பவர்

---

1 விஷய ஸுகங்களில் பற்றில்லாதவர்
2 அவித்யா நிவ்ருத்தியாயிருப்பவர்
3 ராகத்வேஷ முதலியவற்றின் விடுதலைகொடுப்பவர்
4 இந்திரியங்களுக்குக் காரணமாகிய ஸாத்விகாஹங்காரத்தின் வ
மான சார்ங்கமெனனும் வில்லையுடையவர்
5 எல்லாக்காலமுமிருப்பவர்
6 எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருப்பவர்
7 எல்லாக்காலமும் மாறாமலிருப்பவர்
8 வேதமுதலியவற்றினால் யாவரையும் கட்டளையிட்டு நடத்துகிற
9 மயில்தோகையை ஆபரணமாக அணிந்த கோபாலர்

சிசிரா=[1] கஜேந்திரனது அழுகுரல்கேட்டவுடன் மிக்கவிரை ந்து சென்றவர்

சிநஸமசயா= [2] அடியார்களெளியராதலபற்றிய புகழினுலே 'இவரை அறியக்கூடுமா, கூடாதா, வசப்படுவாரா, படாரா, எளிய அரியரா' எனப்பவை முதலிய ஸந்தேகங்களை அறுப்பவர்

சிபிவிஷ்டா=[3] கிரணங்களுள்பிரவேசித்து வியாபித்திருப்பவர், லது, கிரணங்களால வியாபிக்கப்பட்டிருப்பவர், அல்லது, சூரிய ணங்களபோன்ற நிறமுள்ள ரோமங்களினுல வியாபிக்கப்பட்டிருப ர

சிவா (27)= [4] பிராணிகளுக்கு நன்மைகளைச்செய்பவர்

சிவா(607)= [5] போகத்தை விரும்புகிறவரும் மோக்ஷத்தை ரும்புகிறவருமான யாவருக்கும் அவரவர் அதிகாரத்திறகுரிய நன் களைச் செய்பவர்

சிஷ்டக்ருத= [6]தமது ஸம்பந்தமபெறறபொருள்களைத் தம ம் சேர்த்தக்க கல்யாண குணங்களுள்ளவைகளாகச் செய்பவர்

சிஷ்டேஷ்டா= [7]மார்க்கண்டேயர் முதலிய சான்றோர்களால மபுருஷார்த்தமென்று விரும்பப்படுகிறவர்

சுசி (157)= [8]பரிசுத்தர், தாமசெய்யும் பேருதவிகளுக்கு எவ் க் கைமமாறுகளையும் எதிர்பாராதவரெனபது

சுசி (252)= [9]ஸ்வயம் சுத்தமானவர், பிறரால பிரகாசம் உண்டு ண வேண்டாதவர்

சுசிஶ்ரவஸ=[10]பக்தர்களால சொல்லப்படும் இன்சொறகளைக் ட்பவர்

---

1 தாபத்ரயத்தினுல வருந்தினவர்களுக்குக் குளிர்ந்த இடமாயிருப ர

2 எல்லாவறறையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல எப்போதும ரத்யக்ஷமாகப் பார்ப்பவராதலின ஸந்தேகமறறவர் [பவர்

8 சிபிகனெனனப்படும் யாக பசுக்களிடத்தில யாகரூபியாக வஸிப

4 முக்குணங்கள் இல்லாமையால பரிசுத்தர், அல்லது, 'அவரே மமா, அவரே சிவன்' என்று வேதத்தில அபேதம் சொல்வதனுல் ன முதலிய நாமங்களினுலும் விஷ்ணுவையே துதிப்பது

5 நீனைத்தமாத்திரத்தில பாவத்தைப போக்குகிறவர் [வர்

6 எல்லாவறறையும் ஆஜ்ஞாபிப்பவர், அல்லது சிஷ்டர்களை ரக்ஷிப்ப

7 ஞானிகளுக்குப் பிரியமானவர், அல்லது அவர்களிடத்தில அன ள்ளவர் 8 தம்மைத்யானிப்பவரையும் துதிப்பவரையும் ஆராதிப்பவ ரயும் சுத்தப்படுத்துகிறவர் 9 குறறமில்லாதவர்

10 பாவங்களைப்போக்கும்பரிசுத்தமான திவ்யநாமங்களையுடையவர்.

சுபாங்கர் (593)=[1] யமம், நியமம், ஆஸனம், ப்ராணாயா
ப்ரத்யாஹாரம், தாரணை, த்யானம், ஸமாதி என்னும் சிறந்தயோ
கள் எட்டினையும் நிறைவேற்றுகிறவர்

சுபாங்கர் (788)=[2] 'இவர் மிக ரமயத்தக்கவர்' என்று அ
ராகள் ஏமாறும்படி அவர்களில் ஒருவராகச் சேர்ந்து, மாயையி
அவர்கள் மயங்கும்படி அழகிய உருவமெடுத்தவர்

சுபேக்ஷணர்=[3] பாதஸெளலப்யங்களின் மேன்மைக்கு அ
குறிகளாகக் குளிர்ந்தும் பரந்தும் நீண்டுமிருக்கும் திருக்கண்
யுடையவர், அல்லது, தாம் கடாக்ஷிப்பதே யாவருக்கும் மங்கள
மாயிருப்பவர், அல்லது, தம்மைத் தரிசிப்பது எல்லாருக்கும் மங்
கரமாயிருப்பவர்

சூந்யர்=[4] மனுஷ்யாவதாரத்திலும் குற்றங்களெல்லாம் நீங்கி
வர்

சூரர் (340)=[5] ஜயிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர், இதற்
ஜயம் கூறப்பட்டது

சூரர் (650)=[6] சித்திரகூடபர்வதத்தில் சூரரான ராமாவதார
யிருப்பவர்

சூரஜநேச்வரர்=[7] ஸுக்ரீவன் ஆஞ்சநேயர் முதலியசூரர்கள
ஜனங்களுக்கும் ஈச்வரராயிருப்பவர்

சூரஸேநர்=[8] யாதவர்கள் பாண்டவர்கள் முதலான சூரர்க
பூபாரம் ஒழிப்பதாகிய தாம்அவதரித்த காரியத்துக்குத் துணைய
சேனையாகக் கொண்டிருப்பவர்

சோகநாசநர்=[9] நாதனற்றவர்களுக்குத் தமது ஸம்பந்தமில்
மையினால் உண்டாகும் விசனத்தை ஒழிப்பவர்

---

1 ஸுந்தரரூபமுள்ளவர் 2 அழகான அங்கங்களையுடையவர்

3 முக்தியை வேண்டுகிறவர்களுக்கு முக்தியையும் போகங்
வேண்டுகிறவர்களுக்குப் போகங்களையும் அளிப்பதும், பாவிகளின் பா
களை ஒழிப்பதும், எல்லா ஸந்தேகங்களையும் விலக்குவதும், மனத்
அஜ்ஞானக்காட்டை அறுப்பதும், எல்லாக்கருமங்களையும் அவித்தை
யும் போக்குவதுமான மங்கள கடாக்ஷமுள்ளவர்

4 ஙிராகுணரூபமாதலால் இல்லாததுபோலிருப்பவர்

5 பராக்ரமமுடையவர்

6 சௌரி=சூரகுலத்திற்பிறந்த கிருஷ்ணன், அல்லது, பரவி
மான பராக்ரமமுள்ளவர்

7 சூரர்களான இந்திரன் முதலியோருக்கும் ஈச்வரர்

8 ஆஞ்சனேயர் முதலான சூரர்களைச் சேனையாக உடையவர்

9 தினைத்தமாத்திரத்தில் பக்தர்களின் சோகத்தைப் போக்குகிற

சௌரி (341)=[1] சூரரெனனபபடும வஸுதேவருடைய புதரா.
ாகளைத தாமே தேடிசசெலபவா எனபது குறிபபிககபபடுகிறது.
சௌரி (649)=[2] வஸுதேவபுதரா, உதபலாவதகமெனனும
தககணணபுர க்ஷேதரததில சௌரி எனனும திருநாமததுடன
ஷணனுக எழுநதருளியிருபபவா
தயுதிதரா=[3] கிருஷ்ணாவதாரததில இளமைபபருவததிலும
கிரனைத தோறகசசெயயும அமானுஷ திவயசகதியையுடையவா.
தரவிணபரதா=[4] சாஸதிரஙகளும சாஸதிராாததஙகளுமாகிய
ஙகளை நிரமபககொடுபபவா
தரிககுததாமா (அலலது தரிககுபதாமா)=[5] இவவுலகமனைத
அணுமாதரமாகத தோனறுமபடி இதறகு மூனறுபஙகு விரி
ள தரிபாதவிபூதியெனனபபடும பரமபததனை இடமாக உடை
ா, 'அநத நிதயவிபூதியின பதினாயிரததின ஒருபாகததின பதினா
தது ஓாமசததினது பாகஙகளில ஒனறுககுள இவவுலகசசகதி
டஙகியிருககிறது' எனறும, 'பரமபதததிறகும இவவுலகததுக
மேருவுககும அணுவுககுமுளளவாசி' எனறும சொலலியிருபப
தல மூனறு மடஙகு அதிகமெனறு பருதி சொலலியிருபபது
ளவைக குறிபபதனறு, ஏறறககுறைவுகளைமடடும தெரிவிபப
னறு கொளளவேணடும, அலலது, மூனறு கூறுகளாகப பிரிககப
ட ஞானம, சகதி, பலம, ஐசுவாயம, வீாயம, தேஜஸ எனனும
றுகுணஙகளுககும இடமாயிருபபவா, இநத ஆறு குணஙகளிலும
ரணடிரணடு ஒவவொரு கூறுக வகுககபபடடுளளது, இதுபற
யே, 'தரியுகா, மூனறு இரடடையுளளவா' எனறு திருநாமம,
லலது, மூனறு கொணடைகளோடுகூடிய வராகாவதாரததை
படுதத ஒளியுருவமாயிருபபவா
தரிதசாதயகஷா=[6] பரளயகாலததிய ஆபததில வராகரூபியாகிப
ரமமாதிதேவாகளைக காபபாறறின பிரபு
தரிபதா=[7] போகயம (=அனுபவிககததககது) ஆகிய அசேதந
ம, போகதா (=அனுபவிபபவன) ஆகிய ஜீவாதமா, நியநதா

1 சூரகுலததில பிறநதவா
2 வீரா=எலலாபபகைவாகளையும வெனறு விளஙகுகிறவா
3 தேக ஒளியைத தரிபபவா, அலலது, கீாததியை வகிபபவா
4 பகதாகளுககு விருமபினவறறைக கொடுபபவா
5 மேல கீழ நடுவாகிய மூவுலகஙகளுககும இருபபிடம
6 ஜாகரதஸவபனஸுஷுபதிகள எனனும மூனறு அவஸதைகளை
ம நடததுகிறவா
7 தரிவிககரமாவதாரததில மூனறடிகளால உலகஙகளை அளநதவா

(=எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவன்) ஆகிய ஈஶ்வரன் என்னும் மூன்று தத்வங்களையும் அறிவிப்பவர், அல்லது, பிரணவத்திலுள்ள அகார, உகார, மகாரங்களாகிய மூன்று பதங்களாலும் சொல்லப்படுகிறவர், அல்லது, மூன்று கொண்டைகளுள்ள வராஹரூபம் எடுத்தவர்

த்ரிலோகத்ருத் = மூன்று உலகங்களையும் தாங்குகிறவர், உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருந்து அவற்றை வளர்த்துக் காப்பவராதலின் அவருக்கு இவ்வெளிமை உரித்தென்பது

த்ரிலோகாத்மா = [1] பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மூவுலகங்களுக்கும் இடைவிடாமற் செல்லுகிறவர், மகத தேசத்தில் ம போதத்திலிருக்கும் லோகநாதன் என்னும் மூர்த்தி

த்ரிலோகேசா = [2] மூன்று லோகங்களுக்கும் ஈஶ்வரர், ப ஜோதிஷ நகரத்திலிருக்கும் விஶ்வேஶ்வரரென்னும் அர்சாவதார கூறப்படுகிறது

த்ரிவிக்ரமா = [3] தம்சிறந்த மகிமையினால் மூன்றுவேதங்களை வ்யாபித்திருப்பவர், மூன்று வேதங்களாலும் கோஷிக்கப்பட மகிமையுள்ளவரென்பது

த்ரிஸாமா = [4] தம்மைச்சொல்லுகிற ப்ருஹத், ரதந்தரம், வ தேவ்யம் என மூன்றாக வகுக்கப்பட்ட ஸாமவேதங்களினால் கா செய்யப்படுகிறவர்

த்ருடா = [5] நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலிருந்து உ ஸிப்பவர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக வ்யூஹாவதாரத்தில் கொ ஸ்தூலரூபியாக வருத்தியடைந்திருப்பவர்

த்ருதாத்மா = [6] எளிதில் தம்மைத்தருவதனால் ஆத்மாகக் உய்விப்பவர்

த்ருவா (55) = [7] பலவகை உலகங்களாக மாறியும் தமது ஸ ரூபம் கெடாமல் ஒரே நிலையாயிருப்பவர்

த்ருவா (389) = [8] த்ருவனை அழியாமலிருக்கச்செய்தவர், ஸ வ்யாபகமான சக்தி த்ருவனது சிறப்பு

---

[1] மூன்றுஉலகங்களுக்கும் அந்தர்யாமி, அல்லது, மூன்று உலகங்களும் தம்மைவிட வேறில்லாதவர்

[2] மூவுலகங்களையும் தமதமகருமங்களில் பாவருத்திக்கச் செய்பவ

[3] மூன்றடிகளால் மூன்றுஉலகங்களையும் வியாபித்தவர்

[4] தேவவ்ரதங்கள் என்று பெயருள்ள மூன்று ஸாமங்களினால் துதிக்கப்படுகிறவ[ர்]

[5] ஸ்வரூபத்தின் சக்தியினால் இயற்கைமாறாதவர்

[6] ஜனன முதலான விகாரமின்றி ஒரேவிதமான ஸ்வரூபத்தையுடை[யவர்]

[7] 'ஸ்தவிர' பார்க்க [8] அழியாதவர்.

தவஷடா =[1] தேவா மனிதா முதலிய விசிதரமான பல நாம ஙகளுளளவையாக உலகஙகளை வகுபபவா

தணடா =[2] க்ஷேமஙகளைசசெயயும நலல அரசாகளைக கொணடு ாட்ைசெலுததி, துஷடாகளை அடககுகிறவா

தத =[3] அனபாகளுககு ஞானபகதிகளை மிகுதிபபடுததுகிறவா

ததவம =[4] தயிா பாலகளில வெணணெயபோலச சேதனுசேத களாகிய பிரபஞசததில வியாபிததிருககும ஸாரமசமாயிருபப

ததவித =[5] தமது உணமையை அறிநதிருபபவா

தநதுவா ததனா =[6] பாவபபறறுககளெனனும சிறுநூலகளினல ஸாரமெனனும கயிறறைப பெருககசசெயகிறவா

தயா =[7] பகதப பிராததனைககாகத தாம அவதரிபபதைத கு ஒரு தனலாபமாக நினைபபவா

தவீ =[8] தமககோா உயாவினறி எலலாவறறிலும சிறநத சக குததககதான சாஙகமெனனபபடும விலலை எககாலமும வைத நபபவா, இஙகு விலலைசசொனனதனல மறற திவயாயுதஙக லலாவறறையும உபலக்ஷணமாககககொளளவேணடும

தஞசயா =[9] தனததை ஜயிபபவா, பொன ரதன முதலிய ஙகளையுமவெறுததுச சமபாதிபபதறகும, காபபாறறுவதறகும, னுபவிபபதறகும மிக விருமபததககவராயிருபபவா

தநா ததரா =[10] தமமை உபாஸிபபவாகளுககு உணடாகும டையூறுகளை ஒழிபபதறகாக எபபொழுதும தாமே விலலெடுத நபபவா

தநாவேதா =[11] தேவேநதிரன அரசா முதலானவாகளும வில ததை முதலிய விததைகளைத தமமிடததில உபதேசம பெறறுக ாளளுமபடி எலலாச சாஸதிரஙகளையும பரவருததிபபிததவா

---

1 ஸமஹாரகாலததில எலலாவறறையும அழிபபவா.

2 தாமே தணடமாக இருபபவா

3 எலலாவறறையும படைககும பரமமம

4 பரமாாதத வஸதுவாயிருப்பவா, மாயையலலாதவரெனபது

5 தம ஸவரூபததை அறிநதிருபபவா

6 பிரபஞசததை வருததிசெயபவா

7 எலலா பரயோஜனஙகளையும பெறறிருபபவா

8 விலலாளியாயிருப்பவா

9 அாஜுனனயிருபபவா

10 ராமாவதாரததில விலலெடுததிருபபவா

11 அநத ராமபிரானே தனுாவேதததை அறிநதிருபபவா.

தநேஶ்வரா=[1] அவரவா விரும்பின ஐஶ்வர்யங்களை உட
அளிப்பவா

தமநா=[2] கங்கைபோன்ற தேக ஒளியினால ஸம்ஸாரதாப தக
சமனம செயபவா

தமயிதா=[3] தாமே நேராகவும ராவணாதிகளான துஷ்டா
அடக்கிக்கொண்டிருப்பவா

தாப்பதா=[4] பகைவாகளை அடக்கினது, வெல்லமுடியாத
ரகாபட்டணத்தைச செய்தது, சங்கநிதி, பத்மநிதி, பாரிஜா
தேவஸபைகளைக கொண்டுவந்தது முதலியவற்றால காப்பாற்றப
டுக கவலையில்லாமற்செய்யப்பட்ட யாதவாகளுக்கு மதுபானமுத
வற்றினால மதத்தைக கொடுத்தவராகவுமிருப்பவா

தாப்பஹா=[5] காவத்தைப போக்குகிறவா, கோவாத்தன
யெடுத்தது, பாரிஜாதத்தைக கவாந்தது, வாணாசுரனுடைய ஆய
தோளகளைத துணித்தது முதலியகாலத்திலும தேவாகளின
வத்தைமட்டும போக்கினவா, ஆஶ்ரிதாகளைக கொல்லாதவா
பது

தாமக்ருத=[6] நிஷகாரணமான அனுக்ரஹத்தினால தாமத
பரவருத்திப்பித்து எல்லாரையும தாமிஷடாகளாகச செயபவா

தாமகுப=[7] தம்மாலளிக்கப்பட்ட ஆத்தகாமங்கள கெ
விஷயங்களில செல்லாமலிருக்கும்படிசெய்து அவற்றினால தா
மைதயே ரகஷிப்பவா

தாமயூபா=[8] தாமத்தைத தலைமையாக வைத்திருப்பவா

தாமா=[9] ஐஶ்வாயத்தையும மோக்ஷத்தையுமகொடுத்து ஜீ
ளெல்லாரையும தாமே நேரிலதாங்குகிறவா

---

1 தனங்களுக்கு ஈசுவரா

2 தமதம கடமைகளில தவறுகிற ஜனங்களை யமனமுதலிய ரூ
களினால தாமே தணடிக்கும தன்மையுள்ளவா [கிற

3 வைவஸ்வதமனு முதலிய அரசாகளாயிருந்து பிரஜைகளையட

4 தாமமாக்கத்திலிருக்கிறவாகளுக்குக காவத்தைக கொடுக

5 தாமவிரோதிகளின காவத்தைப போக்குகிறவா [

6 தமக்குத தாமாதாமங்களில்லாமற்போயினும தாமத்தை நி
விறுத்துவதறகாகத தாமே தாமத்தை அனுஷடிப்பவா

7 தாமங்களை ஸதாபிப்பவா

8 யூபஸதமபத்தில பசுக்களபோலத தாமங்கள அவரிடத்தில
டப்படுகின்றன, அவருடைய ஆராதனங்களாயிருக்கின்றன என்பது

9 எல்லாப பொருளகளுக்கும ஆதாரமாயிருப்பவா, அல்லது
லாத தாமங்களாலும ஆராதிக்கப்படுகிறவா

தர்மவித்துத்தமா = [1] தர்மந்தெரிந்தவர்களான வஸிஷ்டர் வாம
வர் மார்க்கண்டேயர் முதலானவர்களுக்கும் மிக்க சிறந்தவர்
தர்மாத்யக்ஷா = தர்மத்துக்கு ஸாதனமாக வேதங்களில் விதிக்
பட்ட கிரியைகளை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிபவர்
தர்மீ = [2] தர்ம எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுவதற்குத் தர்மத்
யே பொதுவான கருவியாக வைத்திருப்பவர்
தரணீதரா = [3] உலகத்தைத் தாங்குவனவாகிய எல்லாவற்றையும்
ங்குகிறவர்
தராதரா = [4] கோவர்த்தனகிரியை எடுத்தவர்
தக்ஷா (424) = [5] தஸ்யுக்களென்னப்படும் கொள்ளைக்காரர்களா
மிலேச்சர்களை விரைவில் வதஞ்செய்தவர்
தக்ஷா (917) = [6] கஜேந்திரனைக்காப்பதற்காக விரைவாக வந்
ந்தவர்
தக்ஷிணா = [7] இன்சொற்களினால் கஜேந்திரனைத்தேற்றி அனுப
ாட்டினவர்.
தாசார்ஹா = தானத்திற்குரியவர், பக்தர்கள் ஆத்மஸமர்ப்
ர்ம செய்வதற்குரியவர், அல்லது, பக்தர்களுக்குத் தமது ரூபத்
யேதரத்தக்கவர், அல்லது, தாசார்ஹரென்னும் யாதவர்களின்
சத்தில் கண்ணனாக அவதரித்தவர்
தாதா (43) = [8] எல்லா அசேதனங்களின்தொகுதியும் எல்லாவற்
ற்கும் விளைநிலமுமாகிய மூலப்ரக்ருதியின்கண் சேதனர்களின்
ாகுதியாகிய பரமபதவரென்னப்படும் கர்ப்பத்தை வைப்பவர்

1 வேதங்களும் தர்மசாஸ்திரங்களும் அவரது கட்டளையாயிருப்பத
தர்மந்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவர்
2 தர்மங்களைத் தாங்குகிறவர்
3 ஆதிசேஷன் திக்கஜங்கள்முதலிய உருவங்களாலும் வராஹாவதா
செய்தும் பூமியைத்தாங்குகிறவர்
4 ஆதிசேஷன்முதலிய தமது அம்சங்களினால் பூமியைத்தாங்குகிற

5 பல உலகவடிவங்களாக விருத்தியடைந்திருப்பவர், அல்லது, எல்
காரியங்களையும் விரைவில் செய்பவர்
6 எல்லாவற்றிலும் அதிகமானசக்தியும் விரைவாகச்செய்யும்திறமை
எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஸாமர்த்தியமுமுள்ளவர்
7 முன்நாமத்திலசொல்லியதே பொருள், நாமம் வேறுதலால் கூறி
கூறலாகாது, அல்லது, எங்கும் செல்லுகிறவரென்றும், பகைவரை
ிப்பவரென்றும் கொள்ளலாம்
8 ஆதிசேஷன் முதலிய ரூபங்களினால் உலகங்களைத் தாங்குகிறவர்

தாதா (951)=[1] தாமேதாமததை உபதேசிததும அனு
தும உலகததைத தாஙகுகிறவா

தாதுருததமா=[2] உலகமபடைததபரமமதேவரினும மிகச
தவா

தாம=[3] சராசரஙகளனைததையும தாஙகுகிறவா, பரளயக
தில அழிநதுபோன சராசரஙகளின விததுககளுககு ஆதார
கபபலேத தாஙகி நடததினவா

தாமோதரா=[4] தாமஙகளெனனபபடும உலகஙகளைத தம
றில வைததிருபபவா, அலலது, தேவாகளுககு ஸுகததைககொ
வா, தமமெனபது ஸுகம, அதுவே தாமம, அதை உதரா=செ
படுததுகிறவா எனபது, அலலது, யசோதையினல வயிறறில
றினல உரலோடு கடடபபடடவா, திருமகளும தேடி விருமபத
பெருமையிருககையிலும பகதாகளிடமுளள அனபினல யசே
யினல கயிறுகொணடு கடடபபடடு அசைவறறுநினற எள
மிகபபெரிதெனபது

தாரணா=[5] பயஙகளைத தாணடுவிபபவா, ஆதிபெளதி
ளெனனபபடும பகைவா, களவா, பிணிகளமுதலிய பயஙகளை நீ
ததிசெயபவரெனபது குறிபபு

தாரா (339)=காபபவாஸம ஜனனமரணஙகள மூபபு முத
ஸமஸாரககடலிலுளள மகாபயஙகளினினறும கரைபேறறுகிறவா

தாரா (968)=[6] ஸமஸாரததைத தாணடுவிபபவா

தாருணா=[7] புறபபகைகளையும அகபபகைகளையும பிளபப

திசா=[8] பரமமாதிதேவாகளை அவரவாகாரியஙகளில கட
யிடுகிறவா

---

1 அதாதா=தமமைததவிர வேறு ஆதாரம இலலாதவா, அல
தாதா=ஸமஹாரகாலததில எலலாபரஜைகளையும விழுஙகிவிடுகிறவ

2 பூமி முதலியவறறைககாடடிலும உததமமான தாது (=காரண
அலலது, பிரமமதேவருககும உயாநதவா, அலலது, 'தாது=கார்ய
ணஙகளாகிய பிரபஞசஙகளைததரிபபவா, உததமா=எலலாரிலும உ
தவா' எனறு இரணடு நாமஙகளுமாம

3 ஒளியாயிருபபவா, அலலது, விருமபினவறறிறகெலலாம இ
பிடமாயிருபபவா

4 இநதிரியஜயததினல அடையபபடும உயாநத கதியாயிருபப
இஙகு, 'தம' எனபது, தாம' எனறும, 'உதார' எனபது, 'உ
எனறும ஆயின 5 ஸமஸாரககடலைத தாணடுவிபபவா

6 பரணவரூபி 7 நலவழியைககெடுபபவருககுப பயஙக

8 வேதரூபியாக எலலாககாமஙகளுககும பலனகளைககாடடுப

திவிஸ்பருக்=[1] தமது பாவிததையினுல (=பாமமஜஞானத
தல) பாமபததிலிருககும ரஹஸயமான ஸவரூபததைத தொடு
வா, எலலாவறறையும அறிகிறவா

தீபதமூாததி=[2] ஒவவொரு குணததினுல மிகவிளஙகும பொ
ருகளிைததும அவருடைய அமசம பெறறவையாதலின குணஙக
ல சிறநத பொருளகளைச சரீரமாகவுடையவா

தீாததகரா=[3] தமமைபபோலவே நினைபபது நாமததை உசச
பபது முதலியவை செயதமாததிரததிலும எலலாப பாவஙகளையும
பாககுவனவாகிய கஙகை புஷகர முதலான புணணியதீாததஙகளை
ணடுபணணினவா, அலலது, சுருதி ஸமிருதி முதலிய ஸதஸமபிர
யஙகளை பரவருததிககச செயபவா, அலலது, கடலபோல இறஙக
டியாத ஆழமான தமமிடததில பகதாகள இழியுமவணணம படி
ள உணடுபணணினவா

துாககமா=[4] மததியான ஸூாயனபோலக கணணுலும காண
டியாத ஒளியுளளவரைக கிடடசசோநது அடைவது மிக அரிதாத
ன, அடைவதறகு அரியவராயிருபபவா

துாககா=[5] அவிததை முதலான மறைவுகள கோடடைபோல
டிககொணடிருபபதனுல பரவேசிககககூடாமலிருபபவா

துாததரா (267)=[6] சிறநத கைவனமையினுல பரளயகால
முததிரமபோல வேகமுளளவராயிருபபதனுல, பிறருடைய சகதி
ள மணறகரைகளபோலத தடுககமாடடாமல உடைநதுபோகும
டி இருபபவா

துாததரா (720)=[7] குழநதை விளையாடடுககளிலும மதயானை

1 திவஸபருக=ஆகாசததைத தொடுகிறவா

2 ஞானமயமாகப பிரகாசிககும ரூபமுளளவா, அலலது தமது
இசசையால ஒளியுருககொணடிருபபவா

3 பதினைகு விததைகளையும வேதததுககு விலககான விததைகளை
ம உணடாககி வெளியிடடவா, மதுகைடபாகளைக கொனறு ஹயகரீவ
மாததியாகி ஸருஷடியின தொடககததில பிரமமதேவருககு வேதங
ளை உபதேசிதது அஸுரரை வஞசிபபதறகாக வேதததிறகுப புறமபா
ளள மோகவிததைகளையும உபதேசிததவரெனபது

4 அறியககூடாதவா

5 பல இடையூறுகளிருபபதனுல அடைவதறகுககடினமாயிருபபவா

6 எலலாவறறையும தாஙகித தாம வேறெருவரால தாஙகபபடக
கூடாமலிருபபவா, அலலது, மோக்ஷததை விருமபுகிறவாகள மனததில
தயானம செயயுமபோது கிறுததுவதறகரியவராயிருபபவா

7 கிறகுணராகையால தயானமுதலியவறறினுல மனததில கிறுதத
முடியாதவராயினும எணணிறநத ஜனமஙகளில விடாமல பாவனை

போலத் தாயதந்தையரால் பிடிக்கமுடியாதவர், அல்லது துஷ்டர்களால் பிடிக்கமுடியாதவர்

துர்மர்ஷணர் = பகைவரால் தாங்கமுடியாதவர்

துர்யர் = 1 உலகங்களை வகிப்பவர்

துர்லபர் = 2 ஐம்புலன்களை வெல்லாதவருக்குச் கிடைக்க அரியவர்

துர்ஜயர் = 3 தேவர்களும் மனிதர்களும் தம் ஸாமர்த்யத்தினால் வசப்படுத்தவும் கண்டுபிடிக்கவும் கூடாதவர்

துரதிக்ரமர் = 4 அவர் பாதங்களையன்றி வேறு கதியில்லாமையினால் யாருக்கும் தாண்டிப்போகக்கூடாதவர்

துராதர்ஷர் = 5 கடல்போல மிகஆழ்ந்திருப்பதனால் கலக்கமுடியாதவர்

துராரிஹர் = 6 புத்தாவதாரத்தில், கெட்டவழியில் செல்லுகிறவர்களை வேதமார்க்கத்தை விடுவிப்பது முதலிய பல உபாயங்களினால் கெடுத்தவர்

துராவாஸர் = 7 அவித்தை முதலியவற்றின் மறைவினால் அவருடைய பரமபதத்தில் வசிப்பது கிடைக்கஅரிதாக இருப்பவர், அல்லது, துராவாஸர் = அவர் இருப்பிடம் யாவருக்கும் எட்டாததாக இருப்பவர்

துஷ்க்ருதிஹா = 8 பரமஞானியான கஜேந்திரனுக்குத் தீங்கு செய்த பாவியான முதலையைக் கரையேறினபின் கொன்றவர்

துஷ்டர் = 9 முக்தர்கள் மட்டும் அறிவதற்குரியதான பரதவத்தைக் காட்டிலும் மனிதர் முதலிய யாவருக்கும் தெரியக்கூடிய தசரதனிடம் அவதாரம் செய்து அவரருள்பெற்ற சிலரால்மட்டும் மிக்கசிரமத்தினால் மனத்தில் நிறுத்தக்கூடியவர்

1 ஸர்வப்பிராணிகளின் உதயத்திமுதலிய பாரங்களையும் வகிப்பவர்

2 கிடைக்க அரிதான பக்தியைப் பெற்றவர்களுக்கல்லது மற்றவர்களுக்கு எட்டாதவர்

3 வெல்லமுடியாதவர்

4 ஸூர்யன் முதலானவர்களும் தமக்கட்டளையைத் தாண்டமுடியாதபடி இருப்பவர்

5 அஸுரர் முதலியவர்களாலும் வெல்லமுடியாதவர்

6 கெட்டவழியிற் செல்லுகிற அஸுரர்முதலானவர்களை அழித்தவர்

7 யோகிகளால் யோகத்தில் மிக்க சிரமத்தோடு மனத்தில் தரிக்கப்படுகிறவர்

8 பாவங்களைப் போக்குகிறவர், அல்லது, பாவிகளைக் கொல்லுகிறவர்

9 பேரானந்த வடிவமாயிருப்பவர்

[வா

ராக இருபபதும ராஜய பரிபாலனுதிகாரமும கிடைததில
க ஸநதோஷமடைநதிருபபவா

துஸவபநநாசந=[1] கஜேநதர மோக்ஷததைக கேடபவாகளுக
கெடட கனவைப போககுகிறவா

தேவகீநநதந=தேவகியின புதலவா பரஸவரூபததிலேமடடு
றிக கிருஷ்ணுவதாரததிலேயே இவவளவு பெருமைகள பொருந
ருபபுவரெனறு சுடடிக காடடுவது

தேவபருத=[2] தேவாகளைக காபபாறறுகிறவா, அலலது, வகிப
ர

தேவா=[3] புலி முதலிய பிராணிகளைக கயிறறினுல கடடி விளை
வதுபோல ஜீவாகளை மாயையெனனும கயிறறினுல கடடி விளை
கிறவா

தேவேசா=[4] தேவாகளுககு நாதா, பிரமமாதி தேவாகளை
ரவருககுததகக அதிகாரங்களில நியமிபபவா எனபது

தேஜோவருஷா=[5] அனபரைக காபபாறறுவதில தமது சகதி
வாஷிபபவா, மிகுதியாக உபயோகபபடுததுகிறவா

நயகரோதோதுமபரா=[6] கீழே நினறு வணஙகிக கைகூபபுகிற
ளால தஙகளை நோககி அனுகரஹிககுமபடி தடுதது நிறுததபபடு

1 கெடுதலுககு அறிகுறியான கெடட கனவுகளைத தமமைத தியா
பதனுலும துதிபபதனுலும போசொலலுவதினுலும பூஜிபபதனு
பயனபடாமற செயபவா

2 தேவபருதகுரு=தேவாகளைக காபபாறறும இதரரையும நியமிப
ர, அலலது, தேவபருத=தேவாகளைப பரிபபவா குரு=எலலா
தைகளையும உபதேசிபபவா

3 ஸருஷ்டி முதலிய வியாபாரஙகளினுல விளையாடுகிறவா, அலலது,
வா முதலானவாகளையும ஜயிதது மேலாயிருபபவா, அலலது, எல
பிராணிகளுககும ஆதமாவாக நடபபவா, அலலது, ஸவயமபர
மாயிருபபவா, அலலது, துதிககபபடுகிறவா, அலலது, விருமபபபடு
வா, அலலது, எஙகும செலலுகிறவா

4 தேவஸிரேஷடா

5 ஸூாயரூபியாகி ஒளியைப பொழிகிறவா, அலலது, ஸூாய ரூபி
ஜலததை வாஷிபபவா

6 இரணடு நாமம நயகரோதா=மேலே வேரும கீழே கிளையுமாக
ருகிறவா, பரபஞசததிறகெலலாம மேலிருபபவரெனபது, அலலது
து மாயையினுல எலலாபபிராணிகளையுமகீழபபடுததி மறைபபவா,
துமபரா=ஆகாயததிறகு மேறபடடவா, காரணபபொருள எனபது,
லது, அனன முதலியவறறினுல எலலாவறறையும போஷிபபவா.
கு ஸநதி ஆாஷம

இறவரும எலலாககுணஙகளிஞலும உயாநததான பரமபதததை திருமகள முதலான விபூதிகளையும அடைநதவருமாயிருபப இஙகு, 'அமபரா' எனபதின அ, உ எனறு மாறியிருககிறது, உயாநதவாகள ஸேவை செயயுமபடி இருநதும மிககககீழபபடட களும அணுககககூடியவரெனபது

நயாயா=[1] தமபகதாகளுககுத தவறுதல வாரமலிருககும எது யுகதமோ அதைச செயபவா

நநதகீ=[2] பகவானும, 'எனனை இது மகிழவிககவேண்டு எனறு பராாததிககும தகுதியினால நநதகமெனறு பெயாபெறற கததை ஆயுதமாக எககாலமும வகிபபவா

நநதா=தமமுடைய பரமமானநததததை மோகூததில அ து நிரபபுகிறவா

நநதா=[3] அனுபவததிறகுரிய பொருளகளும அவறறிறகு கருவிகளும அனுபவஙகளும அனுபவிபபவாகளும எபபோதும மிடததில நிரமபியிருபபவா

நநதி=[4] எலலாவிடஙகளிலும எலலாக காலஙகளிலும எவ் வகைகளாலும லகூமி நிறைநதிருபபவா

நநதீ=[5] வயூகாவதாரததில ஸஙகாஷணாயிருநத தாமே வாவதாரததில பலராமராக அவதரிதது நநதகோபனைத தந யாக அடைநதிருபபவா

நயா=[6] தமமிடம அனபுவைதத ரிஷிகளைக காபபதில நீ திக காபபதுபோல எபபோதும காபபாறறுகிறவா

நரா=[7] சேதனஙகளும அசேதனஙகளுமாகிய தமமைசசோ விபூதிகள அழியாமலிருககபபெறறவா

நஹுஷா=தமது மாயையினால ஜீவாகளைக கடடுகிறவா

நகூததரநேமி=[8] நகூததரஙகளெனனபபடும ககோளசகரத நடததுகிறவா

---

1 பரமாணஙகளுககெலலாம உதவியான தாககமாயிருபபவா

2 விதயாரூபமாகிய நநதகமெனனும கடகததை வகிபபவா

3 வேணடியவைவெலலாம நிரமபினவா, அலலது, அநநதா=வி ஸஙகஙகளைக கடநதவா

4 பரமாநநதவடிவமாயிருபபவா

5 ஆநநதீ=ஸுகரூபியாயிருபபவா, அலலது, எலலாசசெல்வ ளும நிரமபியிருபபவா 6 எலலாவறறையும நடததுகிறவா

7 எலலாவறறையும நடததுகிறவா

8 சிமசுமாரசகரமெனனபபடும நகூததரமணடலததைச சககரதநி நடுவில குடமபோலிருநது நடததுகிறவா

நக்ஷத்ரீ =[1] நக்ஷத்திரங்களுக்கு ஆதாரமானவா, அல்லது, ஷத்ர மண்டலத்தைத் தாங்குகிறவா

நாரஸிம்மவபு=[2] நரஸிம்மாவதாரம் செய்தவா, பக்தனுடைய ந்தைப்போக்குவதற்காக அவனவேண்டினகாலத்தில் திவ்யார மரூபத்தை எடுத்தவரென்பது

நாராயணா =[3] நாரகளென்னப்படும் அழியாத நித்யவஸ்துக்க கிய ஆத்மாக்களின் கூட்டத்துக்கு அயநம= தஞ்சமானவா, அல் து, அந்தாயாமியாய அவற்றுள் இருப்பவா

நிகாஹா =[4] அர்ஜுனனபராக்கிரமத்தை எதிர்பாராமலே தாம ரத்தியம் செய்யும் விரோதத்தினலேயே எதிரிகளை அடக்கு றவா

நிதிரவ்யயா =[5] அவ்யயோநிதி=எக்காலமும் எவ்வகைகளா ம அனுபவிக்கப்பட்டபோதிலும் சிறிதும் குறையாத பொறபுதை லபோன்றவா, ஆபத்துக்குதவும் பொருளைப்போல வைத்துக் காக் த்தக்கவரென்பது

நிமிஷா =[6] ஸாதுக்களுக்கு விரோதிகளிடத்தில் கடாக்ஷத்தைச சலுத்தாதவா

நியந்தா =[7] பலதேவதைகளிடம் பக்திவைத்திருக்கும் பலரை வரவா விருப்பப்படி தாமே நடத்துகிறவா

நியமா (163) = [8] அடுத்தவர்களைப் பகைக்கும் பஷிமுதலிய ஸுராக்களை அடக்குகிறவா

---

1 நக்ஷத்திரங்களுக்கரசனுகிய சந்திரரூபியானவா.

2 மனிதலக்ஷணங்களும் ஸிம்மலக்ஷணங்களும் ஒரு தேகத்தில பாருந்தி அவதரித்தவா

3 நரனெனனப்படும் ஆத்மாவினிடத்து உண்டானதால நாரங்க ளென்னப்படும ஆகாயமுதலிய காரிய வாக்கங்களில் காரணரூபியாக யாபித்திருப்பதனுல அவற்றைத் தமக்கு இருப்பிடமாகவுடையவா, லலது, நாரகளென்னப்படும ஜீவர்களுக்குப் பிரளயகாலத்தில ஆதார ாயிருப்பவா அலலது நாரமெனனப்படும ஜலமாகிய பிரளயஸாகரத் ில சயனித்திருப்பவா.

4 எல்லாவற்றையும தமவசமாக அடக்கிவைத்திருப்பவா

5 அழியாதநிதி பிரளயகாலத்தில எல்லாம அவரிடம வைக்கப்படு தனுல நிதியெனபது

6 யோகநித்திரையினுல கணகளை மூடியிருப்பவா

7 எல்லாரையும தந்தமகாரியங்களில நிறுக்கசெய்பவா

8 பரம்மாதிதேவாகளையும தந்தம அதிகாரங்களில நியமிப்பவா

நியமா (869) = [1] அநதஅநதப பூஜைகளுககுப பலனகள உயாகுலம, ஆயுள, போகஙகள முதலியவறறை அநத அந தேவதா ரூபியாகிக கொடுபபவா

நிரகுணா =[2] பராகருதகுணஙகள ஒனறும தமமிடம பற விருபபவா, இஙகு ஒனறுககும உடபடாமலிருககும வசிதவம னும ஐஸவாயம கூறபபடடது

நிாவாணம =[3] பாவமவிலககபபடடவாகளுககுப பரமகதிக காரணமாதலால முகதிஸவரூபமாக இருபபவா

நிவருததாதமா (231) =[4] பரகருதிககு மூனறுமடஙகதிகம நிதயவிபூதியில இருபபதாகிய தமதுஸவரூபம காலபாகமாகிய கருதி மணடலததைக கடநததாயிருபபவா

நிவருததாதமா (453) =[5] நிவருததிதாமததை உபதேசிபப காகவும சிறநத வைராககியததைத தம அனுஷடானததில வெளிபபடுததுவதறகாகவும நரநாராயணாவதாரஙகளை எடுதது சபதாதி விஷயஙகளை மனததினால துறநதிருநதவா

நிவருததாதமா(604) =[6] நிவருததிதாமததிலிருககும சேதன களுககும ஈசுவரராயிருபபவா

நிவருததாதமா (780) =[7] தயையினால உலகததோடு சே திருநதாலும இயறகையில ஒனறிலுமசேராத தனிததமனமுளளவ

நிஷடா =[8] ஸமாதிகலையாத மனமுளளவாகள மனததிறகின பிடிபபாகிய தமதிவயமஙகளவிகரஹததில நிலைபெறறு நிறகுமட இருபபவா

நேதா =[9] பகதாகள இடட வேலையைச செயபவா, தாம மத யமாகக கடலிலமூழகி மகாதமாககளான பகதாகளைக கரையேற னவரெனபது

---

1 அநியமா = தமமை அடககுகிறவா யாருமிலலாதவா, அலல நியமா—யோகததிறகு அஙகமாகிய நியமமாயிருபபவா, அதாவது, அ னால அடையபபடுகிறவா 2 குணஙகளிலலாதவா

3 ஒருதுககமுமிலலாதபரமானநதமாகிய பரமமமாயிருபபவா

4 ஸமஸாரபபறறிலலாத ஸவரூபமுடையவா

5 விமுகதாதமா = இயறகையாகவே எலலாப பறறுககளுமவிட ஆதமாவாயிருபபவா 6 விஷயஙகளில மனம பரவருததியாமலிருபபவ

7 அநிவருததாதமா = எஙகும நிறைநதிருபபவராதலின அவா ஸவரூபம ஓரிடததிலும இலலாமறபோவதிலலை, அலலது, நிவரு ததாதமா = பறறுககளிலிருநது நீஙகினமனமுளளவா

8 பரளயததில எலலாப பொருளகளும முடிவுபெறும இடமானவ

9 உலகஙகளை நடததுகிறவா

நேயா=[1] தம்மிடம் அன்புவைத்த ரிஷிகள் முதலானவர்கள் தம
க கட்டளையிட்டு நடத்தும்படி அவர்களுக்கு அடங்கியிருப்பவர்.
நைககர்மக்ருத=[2] கடைவது, மலையைத் தாங்குவது, பகை
ர அழிப்பது, அமுதம் அளிப்பது முதலியபல செய்கைகளைச
யபவர்
நைகதா=[3] எண்ணிறந்த பூமாலை, மை, ஆடை முதலிய பரமோ
காரங்களைக் கொடுக்கும் அப்ஸரஸுகள் முகத்தை எதிர்கொண்
ழைக்கும்படி செய்பவர்
நைகமாயா=[4] பலவகை ஆச்சரியங்களையுடையவர், சிறு
ழந்தையாயிருந்து அளவற்ற உலகங்களைவிழுங்கியும் ஒரே தண்ணீ
பிடிப்பில்லாத ஆலையில் படுத்தும் ஊகிப்பதற்குமெட்டாத மற
பல ஆச்சரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருப்பவர் என்பது
நைகா=[5] தமது விபூதிகளினால் அனந்தமாயிருப்பவர்
நைகரூபா=உபாயங்களைச் செய்யும் பலவகை ஜனங்களின
றிவுக்குப் புலப்படும்படி பலவகை ரூபங்களை எடுப்பவர், 'விஸ்வ
மாகப் பற்பல ரூபங்களை எடுப்பவர்' என்பது நிருக்தி
நைகஸ்ருங்கா=[6] பகைவரை வெல்லுவதற்குப் பலவகை உபா
ங்களை எடுப்பவர், புத்தியினால் உபாயம் சொல்வது, ஸாரதியா
ருப்பது, ஆயுதமெடுப்பதில்லையென்று உறுதிசெய்வது, ஸமயம
ாந்தபோது ஆயுதமெடுப்பது முதலிய உபாயங்கள் குறிப்பிடப
டுகின்றன
நைகாத்மா=[7] கடல்கடையும் காலத்தில் தேவர்கள் பக்கத்தில
ஷ்ணுமூர்த்தியாகவும், மந்தரத்தைத் தாங்குவதற்குக் கூர்மாவதார
ாகவும், இன்னும் அக்காலத்துக்குத்தக்கபடி மோகினி முதலிய
பங்களாகவும் பல உருவங்களெடுத்தவர்

1 பரமாத்மாவால் நடத்தப்படுமே ஜீவாத்மாவாயிருப்பவர் [வர்
2 ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார முதலியபல செய்கைகளைச் செய்கிற
3 நைகஜா=தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக அநேக அவதாரங்கள
டுப்பவர் 4 பல மாயைகளைத் தரிப்பவர்
5 மாயையினால் பல உருவமாயிருப்பவர்
6 அநேகம் கொம்புகளையுடையவர், தர்மார்த்த காம மோக்ஷமென
ும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கொம்புகள் போன்றவையென்பது,
ல்லது, நான்கு வேதங்களையும் கொம்புகளாகவுடையவர்
7 ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றிற்குக் காரணமான பல சக்திகளுள்ளவ
ாதலின் பல உருவங்களாயிருப்பவர்

பரகாஹா=[1] தாம ஸாரதியாயிருநது தோாளியான அாஜ
ஊக கடிவாளம பிடிததிழுபபதுபோல இழுததுப பிடிததவா, 
சொறபடி கேடகுமபடி நடததினவா எனபது

பரகாசநா=[2] தமது திவயரூபததைக காணக கருதும அ
னனமுதலான பகதாகளுககுப புலபபடுததுகிறவா

பரகாசாதமா=[3] மூடாகளுககும வெளிபபடையாகத தெ
சிறநத பரபாவமுடையவா

பரணமா=[4] தமது குணஙகளினுல சராசரஙகளைததம
மிடம வணஙகுமபடியிருபபவா, 'பரணவா எனனும பாடததில
வும புகழபபடுகிறவா எனறு பொருள்' எனபது நிாவசனம

பரணவா=[5] தமககும ஆதமாககளுககுமுளள நிதய ஸமபந
தைப பிரணவததினுல அறிவிதது அவாகளைத தமது சரணாரவி
களில வணஙகச செயபவா

பரதயயா=[6] தமமை அடைநதவாகளுககுத் தமமிடத
நமபிககை வருமபடி செயகிறவா

பரதயுமநா=[7] சிறநத ஆதம பரகாசமுளளவா

பரதாததநா=பரளயகாலததில எலலாவறறையும ஸமஹ
பவா

பரதாநபுருஷேஶவரா=ஜீவாகளைப பநதபபடுததும பரக
யையும அதில பறறபபடட ஜீவாகளையும எலலா வகைகளா
நடததுகிறவா

பரதாபநா=[8] எலலாவறறையும பரமிககுமபடி செயபவா, 
லது, பகைவருககுத துனபம உணடுபணணுகிறவா

பரதிதா=புகழபெறறவா

பரதிஷடிதா=தமககு வேறு ஆதாரம வேணடாதபடி தம
மையையே ஆதாரமாககொணடிருபபவா

---

1 பகதாகள அாபபணம செயயும பதரபுஷப முதலியவறறை
அஙகீகரிபபவா, அலலது, விஷயஙகள எனனும காடுகளில ஓடும இ
ரியஙகள எனனும குதிரைகளைக கடிவாளம பிடிதது இழுபபதுபே
இழுபபவா 2 எலலாவறறையும பரகாசிககச செயபவா

3 ஞானரூபமான ஸவரூபமுடையவா

4 பரணவா='ஓம' எனறு முழஙகுகிறவா, அலலது தேவாக
ளும வணஙகபபடுகிறவா 5 ஓஙகாரமாகிய பரணவரூபியாக இருபப

6 அறிவு வடிவான பரமமம

7 சிறநத தனமுளளவா, அலலது, பரதயுமனனெனனும வயூக
யிருபபவா
[பணணுகிறவ

8 ஸூாயன முதலிய பரிவாரஙகளினுல உஷணததை உ

பரபவா=[1] அவதாரஙகளிலும தமமை - நினைததமாததிரததில, ஸார விலஙகுகளேனததையும வோ கிளவதும குறறஙகள் சிறி பறறுததுமான சிறநதஜனனமுடையவா

பரபிதாமஹா = பிதாமஹரெனனும பிரமமதேவருககுமதநதை

பரபு (35)=[2] மானிடா முதலியவாகளைப போல அவதரிததும வாகளுககும கிடைகக அரியனவான போகமோக்ஷ முதலிய னகளை அளிககவலலவா

பரபு (300)=[3] ஸௌலபயம ஔதாாய முதலிய குணஙகளின பினுல எலலாருடைய மனஙகளையும கவரும சகதியுளளவா

பரபூதா=[4] எலலாம நிரமபினவா, அழியாதவையும அள றவையுமான போகஸாதனஙகள நிரமபின பரமபததிலிருபபவ னபது

பரமம=ஸருஷ்டியிலுளள சேதனாகள எலலாரையும ஒபபுயா றதமது திருககலயாணகுணஙகளினுல மேனமேலும அபிவருததி பது தமதுஸவரூபமும குணஙகளும விபவஙகளும இனனும விாததியாகி நிரமபியிருபபதும ஸவதநதரமும வேதாநதஙகளில யபபடுவதுமாகிய பரபபிரமமமாயிருபபவா

பரமமகருதபராமா=[5] பரகருதியினுல உணடாகும மஹத ஙகாரமுதலான அளவறறவிஸதாரமுளள உலகஙகளைப படைப ராகிய பரமமதேவரும எலலாவிதஙகளாலும தமமாலநியமிககப டு நடககுமபடி செயபவா

பரமமணயா=[6] எலலாவறறையும அனுபவிககும போகதாவாத பெரிதெனறுசொலலபபடும சேதனஙகளுககும போகததிற ய அளவறற ஸாதனஙகளைத தருவதனுல போகயததிறபெரிதான கருதிககும இருபபுஸுகமுதலான எலலா நிலைமைகளுககும காரண தலின அனுகூலராயிருபபவா

பரமமவித=[7] முடிவிலலாத வேதஙகளின முடிவை அறிந ருபபவா

---

1 எல்லாம உணடாவதறகுக காரணமாயிருபபவா அலலது, நத ஜனமமுளளவா

2 எலலாசசெயகைகளிலும மிககஸாமாததியமுளளவா

3 உயாநதிருபபவா

4 ஞானம ஐசுவரிய முதலிய குணஙகள நிரமபினவா

5 இரணகோமம, பரமமகருத=தவமுதலியவறறை உணடெணணு வா, பிரமமா = பரமமதேவராகி உலகததைபபடைபபவா

6 தவம, வேதம, ஸதயம, ஞானம இவறறிறகு அனுகூலமானவா லது, இவறறை அறிபவா

7 வேததததையும வேதாநதததையும ஸரியாக அறிநதிருபபவா, லது, ஸரியாக அடைநதிருபபவா

ப்ரமவிவாதநா = தவமுதலிய தாமதத்தை விருத்திசெய்கிற

ப்ரமஜ்ஞா = [1] வேதங்களையும் வேதாந்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்காரமாக அறிபவா

ப்ரமீ = [2] ப்ரமம் என்னப்படும் ப்ரமாண ப்ரமேயங்கள்... தையும் உடையவா

ப்ரமாணா (429) = [3] இருதயத்திலுள்ளவர்களுக்கு நன்... தீமைகளைப்பகுத்து அறிவிப்பவா.

ப்ரமாணா (959) = [4] வேதங்களின் ரஹஸ்யமாகிய தத்வார்த்... களை ஐயந்திரிபின்றி அறிவிப்பவா

ப்ரமோதநா = [5] தம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் தம்மைத் தியானிக்... தொடங்கும்போதே அவர்களை மகிழ்விப்பவா, அல்லது, தம... தயானிக்கும் பக்தர்கள் விஷயத்தில் தாம் மகிழ்கிறவா

ப்ரஜாகரா = [6] பயிரிடுகிறவன் பயிர்காப்பதுபோலப் பக்தர்... இரவும்பகலும் தூங்காமற்காப்பவா

ப்ரஜாபதி (70) = [7] பக்தர்களினும் முக்தர்களினும் சிறந்த... ளாகவிளங்கும் நித்யஸூரிகளைக் காப்பாற்றுகிறவா

ப்ரஜாபதி (199) = தமது நாபீகமலத்தில் பிறந்த பிரமதேவன் முதலான ப்ரஜைகளுக்கு ஸ்வாமி

ப்ரஜாபவா = [8] எல்லாப்ரஜைகளும் அவா கொடுத்தஸாதன... ளைக்கொண்டே அவரைச்சேரும்படி அவர்களுக்கு இடமாயிருப்ப...

ப்ரஸந்நாத்மா = [9] வேண்டினவையெல்லாம் கேட்காமலேபெ... தியிருப்பதனால் விருப்பு வெறுப்புமுதலிய கலக்கங்களின்றி எப்... தும் தெளிந்தமனமுள்ளவா

---

1 வேதங்களைத் தம் உருவமாக அறிந்தவா

2 ப்ரமமென்று சொல்லப்பட்டதெல்லாம் தமக்குட்பட்டத... கொண்டிருப்பவா

3 ஞானரூபியாயிருப்பவா, அல்லது, ப்ரத்யக்ஷமுதலான ப... ணங்களாயிருப்பவா

4 ஞானரூபியாகவிருப்பவா

5 ஆத்மாவாகிய அமருதரஸத்தை அனுபவிப்பதனால் எப்போ... மகிழ்ந்திருப்பவா, அல்லது, தம்மைத்யானிப்பவருக்குத்யானித்த... திரத்திலேயே ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறவா

6 எப்போதும் விழித்துக்கொண்டிருப்பவா

7 எல்லாஜனங்களுக்கும் அதிபதி

8 ப்ரஜைகளின் உத்பத்திக்குக் காரணமானவா

9 ரஜோகுணம்-தமோகுணங்களினால் கலங்காதமனமுள்ளவா... லது, அனுக்ரஹிக்கும் தன்மையுள்ளவா

பராகவமசா = [1] ஆதிகாலநதொடஙகி முகதாகளாயிருககும நிதய
ஸூரிகளுககும வமசமபோல நிதயாதாரமாயிருபபவா, நிதயமா
ளளவைகளும பகவானுடைய நிதயஸஙகலபததினாலேதான அவவா
றிருபபதெனபது

பராணதருத = [2] ஜீவாதமாககளைத தாயபோலத தாஙகுகிறவா,
அலலது; போஷிபபவா

பராணதா(66) = [3] எககாலமும தரிசிதது ஆனநத அனுபவதது
டன நிதயகைஙகாயம செயவதறகுரிய சகதியை நிதயஸூரிகளுககு
அளிபபவா

பராணதா (322) = [4] தேவாகளுககு அமுதம கடைவதறகுரிய
பலததைக கொடுபபவா

பராணதா (409) = [5] உயிரைக கொடுபபவா

பராணதா (956) = [6] சபதாதிவிஷயஙகளெனனும விஷஙகள
ண்டு மயககததினால தமமைமறநது ஆதமநாசம அடைநதவாகளு
க்கு ஆதமா உயவதாகிய உயிரைககொடுபபவா

பராணநிலயா = [7] கூட்டில பறவைகள அடைவதுபோல எலலா
ஆதமாககளும தமமிடம அடஙகும்படியிருபபவா

பராணா (67) = [8] முகதிபெறறவாகளுககு உயிராயிருபபவா

பராணா (321) = [9] எலலாஜீவாகளுககும உயிராயிருபபவா

பராணா(408) = [10] எலலாவறறையும உயவிபபவா

---

1 இதரவமசஙகளைபபோலப பிறபடடதாகாமல தமவமசமான பிர
பஞசம முறபடடதாகவுமுடையவா, பிரபஞசஸருஷடி அனாதி எனபது

2 பராணபருத=பராணிகளின உயிரை அனனரூபமாகபபோஷிப
பவா,

3 உயிாகளை நடததுகிறவா, அலலது, உயிாகளைஸமஹரிபபவா
அலலது, உயிரெனனபபடும ஜீவாதமாககளைச சுததபபடுததுகிறவா

4 தேவாகளுககுப பலததைககொடுபபவரும அஸுராகளுககுப
பலததைக கெடுபபவரும

5 பரளயகாலததில உயிாகளை அழிபபவா, அலலது, ஸருஷடிகாலத
தில எலலாபராணிகளுககும அநதாயாமியாகி உயிரைககொடுபபவா

6 சாபததில இறநதுபோன பரிக்ஷிததுமுதலானவாகளைத திருமடி
வும பிழைபபிததவா

7 இநதிரியஙகளுககும பிராணம அபானமுதலானவாயுககளுககு
ஆதாரமான ஜீவாதமாககளுககும இருபபிடமானவா

8 ஜீவாதமரூபி, அலலது, பரமாதமா, அலலது உயிராயிருபபவா

9 வாயுரூபியாய்ஸூததராதமாவாக ஜனஙகளைப பிழைபபிககிறவா

10 ஜீவரூபியாயிருபபவா அலலது, பராணவாயுரூபமாயிருபபவா

ப்ராணஜீவந:=[1] உணவுபோல ஆத்மாக்களைப் பிழைப்பிப்ப

ப்ராம்சு:= த்ரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்து உலகங்களையெல்லாம் வ்யாபித்தவர்

ப்ரஹ்மண்யப்ரிய:=[2] வேதத்திற்கு அதிகாரிகளான ப்ராஹ்மணர்களைத் தமக்கு அன்பர்களாக உடையவர்

ப்ரஹ்மண்ய:=[3] வேதார்த்தத்தை உலகத்தில் நிலைபெறுத்தவதற்காகத் தாமே அத்ரிமஹரிஷியின்கோத்திரத்தில் தத்தாத்ரேயரென்னும் ப்ராஹ்மணத்திருமேனியாக அவதரித்தவர், அல்லது வேதத்தை உலகத்திற்குக் கொடுக்கிறவர்

ப்ராஜிஷ்ணு:=[4] பரரூபத்தையே பகிர்ந்துகொண்டு உபாஸிப்பவர்களுக்குப் புலப்படும் தன்மையுள்ளவர்.

ப்ரியக்ருத்=[5] ப்ரயோஜனாந்தரங்களைக்கருதிப் பக்திசெய்கிறவர்களையும் அவர்விருப்பங்களை நிறைவேற்றித் தம்மையேவிரும்பும்படி செய்கிறவர்

ப்ரியார்ஹ:=[6] அனன்யபக்தியாக வந்தடையும் ஞானியாகிய அன்பனை அநுக்ரஹிப்பதற்குரியவர்

ப்ரீதிவர்த்தன:= பக்தர்களுக்குக் காலக்கிரமத்தில் தமதுகுணங்களை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்துவதனால் அவர்களின்பக்தியை அதிகப்படுத்துகிறவர்

ப்ருது:=[7] பெரும்புகழ் பெற்றவர்

ப்ருஹத்=மிகப்பெரிதான பரமபதமென்னும் பெருவெளியையும் உள்ளங்கையிலடக்குவதுபோலத் தமது ஏகதேசத்தில் அடக்கிக்கொண்டு வ்யாபித்திருக்கும் மகிமையென்னும் ஐச்வர்யமுள்ளவர்

ப்ருஹத்பாநு:=[8] விஸ்தாரமாக எப்போதும் ப்ரகாசிக்கும் கிரணங்களையுடையவர் இதனால் நித்யவிபூதியான பரமபதத்தில் எப்போதும் அதிகப்ரகாசமுள்ள ஸ்வரூபம் குறிப்பிக்கப்படுகிறது

---

1 ப்ராணவாயுரூபியாகப் ப்ராணிகளை ஜீவிக்கச்செய்பவர்

2 ப்ராம்மணர்களுக்குப் ப்ரியமானவர்

3 ப்ரம்மரூபியாகி உலகமனைத்துக்கும் வேதங்களை ப்ரவசனஞ்செய்தவராதலின் வேதத்துக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்

4 ஒளிவடிவமானவர்

5 பக்தர்களுக்கு விருப்பத்தைச்செய்கிறவர்

6 மனிதர் தமதம் இஷ்டபதார்த்தங்களை ஸமர்ப்பணம் செய்வதற்குரியவர்

7 ப்ரபஞ்சரூபமாகத் தாமே விரிந்திருப்பவர்

8 சந்திரன் ஸூர்யன்முதலியவர்களுக்கு மிகுதியான கிரணங்களைக் கொடுத்து அவற்றினால் உலகத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்கிறவர்

பருகத்ரூபா = [1] தாமெடுக்கும் ரூபங்களில் ஒவ்வொன்றும் எல்த்திசைகளையும் மேலுலகத்தையும் இடைவெளியையும் வியாபிக்ம்படி பெரியவராயிருப்பவர்

பக்தவத்ஸலா = தம்மை ஸ்வாமியாகவும் பந்துவாகவும் உணர்ந்துதிபண்ணுகிறவர்கள் விஷயத்தில் விசேஷ அன்புள்ளவர், பக்தர் கிடைத்த பாக்யத்தில் மற்றெல்லா விஷயங்களையும் மறந்திருபரென்பது

பகவான் = [2] குற்றங்களனைத்தையும் ஒழித்துக் கல்யாணகுணங்ள் நிரம்பின ஸ்வரூபமாதலின் மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவர்

பகஹா = [3] நிரம்பின ஐச்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, னம், வைராக்யம் இந்த ஆறு குணங்களையும் அடைந்திருப்பவர்

பர்தா = [4] தாம் ஸ்வாமியாகவும் ஆத்மாக்கள் தமக்குத் தாஸாகரகவும்இருக்கும் ஸம்பந்தத்தைச் சிலசமயங்களில் தாம் பக்தர்களுக்குடிமையாயிருந்து மாற்றுவதனால் கிரயவிக்ரயம் செய்பவர்

பத்மகர்ப்ப = தமக்குத் தகுதியாகச் சிறந்த மணமுள்ளதும்காமளமுமான பத்மாஸனத்திலுள் இருப்பவர், அல்லது உபாஸனைசய்பவர்களால் ஹ்ருதய கமலங்களில் நிறுத்தப்படுகிறவர், ஆதாரக்தி முதலிய பீடகாப்பத்தில் அஷ்டதள பத்மத்திலுள் பகவாருப்பது சொல்லப்படுகிறது

பத்மநாப (48) = [5] ப்ரம்மதேவருக்கும் பிறப்பிடமான காலரூபன கமலத்தை நாபியிலுடையவர்

பத்மநாப (198) = [6] அஷ்டதளங்களோடுகூடிய கமலத்தைநாபிலுடையவர்

பத்மநாப (347) = [7] பத்மம்போன்ற நாபியையுடையவர்

---

1 பூமியைத் தாங்கும்படி பெரிதான வராஹாவதாரமெடுத்தவர்

2 பூரணமான ஐச்வர்யம், தர்மம், கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, வைராக்யம், மாக்ஷம் ஆகியஆறுகுணங்களும் பொருந்தினவர், அல்லது, பிராணிகள் ண்டாவதையும் அழிவதையும் வளருவதையும் தேய்வதையும் ஞானத்தயும் அஜ்ஞானத்தையும் அறிபவர்

3 ஸம்ஹார காலத்தில் ஐச்வர்ய முதலான குணங்களை அழிப்பவர்

4 புண்ய காமங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அவற்றின் பலன்களைத் ருவதாகிய கிரயவிக்ரய வியாபாரஞ்செய்பவர், அல்லது படைத்தவற்றெல்லாம் பேணுகிறவர்

5 உலகத்துக்கெல்லாம் காரணமாகிய கமலத்தை நாபியில் வைத்ருப்பவர் 6 பத்மம்போன்ற வட்டமான நாபியுள்ளவர், அல்லது, ருதயகமலத்தின் மத்தியில் பிரகாசிப்பவர்

7 பத்மமலரின் நாபியாகிய உட்காயிலிருப்பவர், அல்லது, பதினங்கு உலகங்களாகிய பத்மத்தைத் தமது நாபியிலுடையவர்

பதமநிபேக்ஷணா்=[1] பதுமமலாபோல மலாநத அழகிய த
மரமததைப போககுவதுமான கடாக்ஷமுடையவா
பதமீ=கையில லீலாபதமததை எபபோதும தரிததிருபப
பதமநாததமழ=அதறகுமேல ஒனறுமிலலாத பரமபரப
மானவா
பபரு=ஆதிசேஷரூபததினால உலகஙகளைத தாஙகுகிறவா
பயகருத=[2] தமது சாஸதிரததைக கடநதவருககுப பயத
உணடுபணணுகிறவா
பயநாசனா=[3] தமது சாஸதிரததை அனுஷடிபபவருக
பயததை ஒழிபபவா
பயாபஹா=[4] கஜேநதிரனுககுப பகையான முதலைககும நற
கொடுததாகிய சரிததிரததினால நம போனறவாகளுககும இயற
யாயுளள அனபினால நாதனிலலையெனகிற பயததைப போககுத
வா
பாததா=[5] தமமைத தநது காபபாறறும இயறகையுளளவா
பாயவஸதிதா=[6] அனபினால கஜேநதிரனைச சுறறி நினறவா
பாஜநயா=[7] தமமுடைய ஸவரூபததைத தெரிவிதது ஆதய
மிகம, ஆதிதைவிகம, ஆதிபெளதிகம எனகிற மூனறு தாபஙகளைப
போககும மேகமாயிருபபவா
பரமஸபஷடா=[8] யாவரும தமது மகிமையை வெளிபப
யாகக கணணால காணுமபடி அவதரிததிருபபவா
பரமாதமா=[9] தமககு ஓா ஆதமா இலலாத ஆதமாவாயிருப
வா, ஸாவேஸவரா, தமககுமதாமே ஈஸவரரெனபது.

---

1 பதுமமலருககொபபான திருககணகளையுடையவா
2 கெடட வழியிலிருபபவருககுப பயததை உணடுபணணுகிறவ
அலலது, பகதாகளுககுப பயததை அறுபபவா
3 வாணாசிரம தாமஙகளை அனுஷடிபபவருககுப பயததை ஒழிபப
4 ஸமஸார பயததை நிவருததி செயபவா
5 பரபஞசததுககு ஆதாரமாகத தாஙகுகிறவா
6 எஙகும வியாபிததிருபபவா
7 மூனறு தாபஙகளையும போககுவதனாலும விருமபினவறறை
பொழிவதனாலும மேகமாயிருபபவா
8 பரமா=சிறநத அழகுளளவா, அலலது, எலலாவறறிலும சிற
வா, ஸபஷடா=ஞானரூபியாதலின வேறு பரமாணஙகளாலனறித த
மாலேயே தாம பரகாசிபபவா
9 காரண காரியஙகளைவிட விலக்ஷணமும நிதயமும பரிசுததமு
ஞானமுளளதும ஒனறிலும பறறுதலுமான ஸவபாவமுளளவா

பரமேஸ்வரா=[1] பெரியபிராட்டியாரே ஸவயமவரமசெயயுமபடி நபபதனுல தமது பரமேஸவரசகதி பயன்பட்டிருபபவா

பரமேஷடீ=[2] ராக்ஷஸாகளே வேட்டையாடியும உலகததைப பாவிததும இவவுலகததில விளையாடினபின - திருமபவும தம ராநத ஸதானமாகிய பரமபதததில இருபபவா

பராததி=[3] தமது ஸாவேஸவர்த தனமைககுமமேறபட்டதான நககலயாணகுணஙகளின பரிபூரததியையுடையவா தமது ஸௌ யததினுல பரதவமும மறையுமபடியிருபபவா, அதனுலனறே திரன சநதிரன முதலான தாழநதவாகளையும ராமாயணததில மபிரானுககு உபமானமாகக கூறுவது?

பராயணா=[4] ஸமாதியில இழிநதிருபபவருககு மோக்ஷததிறகு ஸாதனமாகிய பரமபகதியையும தாமே அளிபபவா

பரிகரஹா=[5] ராமாவதாரததில தமமைசசோநத நகரதது ஙகளையும தேசததுஜனஙகளையும அவாகளின சுறறததாரையும வாகளின இஷடதேவதைகளையும தோட்டஙகளிலுள்ள மரம புல தலியவறறையும பரமபதம சேருமபடி அஙகீகரிததவா

பவா (292)=எலலாககாலஙகளிலும எலலா இடஙகளிலும றகையாகச செலலுகிறவா, இவருடைய சகதிலேசமபறறிததான றும ஸ்தாகதி எனனபபடுவது

பவா (817)=[6] தாமே பகதாகளிடம செலலுகிறவா

பவிதரம=[7] ஞானமுதலிய ஆறுகுணஙகளையும மஹிமைகளே படிகளாககககொணடு பரமாதமஸவரூபததில இறஙகிச குறறங எலலாவறறினும நீஙகிப பரிசுததமாகிய ஸவரூபம

பஹுசிரஸ=[8] அநேகமதலைகளுடைய ஆதிசேஷராயிருபபவா

---

1 எலலாவறறிறகும மேலானாசுவரா

2 தமதுசிறநதசகதியையே ஆதாரமாககொணடிருபபவா, அல து, ஹ்ருதயாகாசததில வஸிபபவா 3 சிறநத ஐசுவாியமுடையவா

4 மறுபடியும ஸமஸாரததில திருமபாமலிருககும உயாநதஸதானமா நபபவா, பராயணம=அபபடிபபட்ட உயாநதஸதானததை உடைய எனபது

5 சரணுகதாகளால எலலாவகைகளாலும பறறபபடுகிறவா, அல து, ஸாவவயாபியாதலால எஙகும அறியபபடுகிறவா, அலலது, பகதா ால ஸமாபபிககபபடுமபதரபுஷபஙகள முதலியவறறையும அஙகீகரிக றவா. 6 பாவநா=தமமையடைநதவாகளேச சுததபபடுததுகிறவா

7 பரிசுததபபடுததுவது, அலலது, இடிபோனற மகாபயததினின ம காபபாறறுவது

8 ஆயிரமதலைகளையுடைய விராட்புருஷராயிருபபவா

பாநு (126) =[1] எல்லாவற்றையும் படைத்தும் தாம் விகார
லாமல் விளங்குகிறவர், இது வீர்யம் வீர்யமாவது ஒரு வி
மும் தன்னிடத்தில் சேராமலிருக்கும் ஸாமர்த்தியம்

பாநு(235) =ஸூர்யனும் தமது ஒளியின் ஏகதேசம்பெற
பிரகாசிக்கிறான் என்னும்படி மிகுதியாகப் பிரகாசிப்பவர்

பாபநாசநா =[2] தயிர்வெண்ணெய்களைத் திருடினது ர
ரீடைசெய்ததுமுதலிய கதாம்ருதத்தினால் கேட்பவருடைய பா
களையும் போக்கிவிடுகிறவர், அவதாரகாலத்திலும் தம்பக்தர்களு
வெளிப்பகைவர்களையும் காமக்ரோதாதிகளான உட்பகைவர்க்ளை
அழிப்பவர் என்னவுமாம்

பாரப்ருத =[3] ஆத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸார விலங்கை அறு
அவர்கள் ஸ்வரூபம்விளங்கித் தம்மைச் சேருவதிலுள்ள பொறுப
வகிப்பவர்

பாவநா(32) =[4] அவதாரங்களில் துன்பங்களைப்போக்கி
பங்களையளித்து உய்விப்பவர்

பாவநா (293) =[5] உலகத்தைப் பரிசுத்தம்செய்யும் கங்கை
லியவற்றிற்கும் அந்தச் சக்தி தம்ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகும
யிருப்பவர்

பாவா =[6] எல்லாப் பொருள்களையும் மயிலுக்குத் தோ
போலத் தமக்கு அணியாகக் கொண்டிருப்பவர்

பாஸ்கரத்யுதி =[7] ஸூர்யனைக்கண்ட இருள்போலப் பகை
பறந்தோடத்தக்க மஹிமையுள்ளவர்

பிஷக் =[8] ரோகத்திற்குக் காரணத்தையும் பரிகாரத்தை
நன்குணர்ந்த வைத்தியராயிருப்பவர்

---

1 'ஸர்வவித்' பாடம்.

2 பூஜிப்பதனாலும் தியானம்செய்வதனாலும் நாமத்தைச் சொல
னாலும் பாவங்களை ஒழிப்பவர்.

3 ஆதிசேஷன் முதலிய உருவங்களினால் லோகபாரத்தைத் தா
கிறவர்

4 எல்லாருக்கும் எல்லாப்பலன்களையும் அளிப்பவர்

5 காற்றையும் வீசும்படி செய்பவர்

6 ப்ரபஞ்சரூபமாயிருப்பவர், அல்லது, தனித்திருப்பவர், அல்ல
எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பாயிருப்பவர்

7 ஸூர்யன் ஒளியைப்போன்ற ஒளியையுடையவர்

8 ஸம்ஸாரரோகத்தை விடுவிக்கும் பரவித்தையைப் பகவத்கீ
யில் உபதேசித்தவர்.

பீமபராக்ரமா=[1] உலகங்களுக்குத் தீங்குசெய்யும் ஹிரண்யா
ன ஹிரண்யகசிபுமுதலாகிய ஆஸுரபாகருதிகளுக்கு அச்சத்தைத்
ம பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடையவர், துஷ்டர்களை நிகர
பது அவர்களுக்கும் அனுக்ரஹமேதான, பித்தனை விலங்கு
ஷியவற்றால் கட்டுவது அவனுக்கும் அவனால் பீடிக்கப்படும்
றவருக்கும் நன்மையாகிறதன்றே ?

பீமா (358)=[2] ஆஜ்ஞையைக் கடந்தவர்களுக்குப் பயத்தைக்
டுப்பவர், வாயுமுதலான தேவர்களும் அவரிடம் பயந்துதான
தம தொழில்களை வழுவில்லாமல நடத்துகிறார்கள்

பீமா (948)=[3] தம்முடைய மஹானுக்ரஹத்தை விரும்பாதவர
களுக்குக் காபபவாஸமநரகமுதலிய துன்பங்களையும் கொடுத்துப் பய
டுத்துகிறவர்

பீஜமவ்யயம் =[4] அவ்யயம்பீஜம் = மழையில்லாத பஞ்சம்
ான்ற கலிகாலம் முடியும்போதெல்லாம் திரும்பத்திரும்பத் தா
ைத முளைக்கச்செய்வதனால் அழியாதவித்தாயிருப்பவர்

புண்டரீகாக்ஷா=[5] புண்டரீக மென்னப்படும் பரமபதத்தில
பவாஸிகளாயிருப்பவருக்குக் கண்போன்றவர்.

புண்யகீர்த்தி=[6] தம்துநாமஸங்கீர்த்தனமே பாவங்களை எல
ம முழுதும்விலக்கும்படியிருப்பவர்

புண்யா (692)=பாவிகளும் மங்களங்களுக்குரியராகும்படி அவர
ின பாவங்களைப் போக்குகிறவர்

புண்யா (925)=[7] கஜேந்த்ராக்ஷணம் என்னும் புண்ணியசரித்
தத்தினால் நம்மைப்போன்றவர்களின் பாவங்களையும் போக்குகிறவர்

---

1 அஸுராமுதலியவர்களுக்குப் பயத்தைத்தரும் பராக்ரமமுள்ளவ
அவதரித்திருப்பவர்

2 எல்லாம் தம்மிடத்தில் பயப்படும்படியிருப்பவர், அல்லது, அபீ
ஸாதுக்கள் பயப்படாமலிருக்கச் செய்பவர்

3 உலகமெல்லாம் தம்மிடத்தில் பயந்து நடக்கும்படி செய்பவர்

4 ஸ்ருஷ்டியில் வித்யாஸமின்றி முன்போலவே காரியங்களையுண
க்கும் காரணமாயிருப்பவர்

5 ஹ்ருதயகமலத்தையடைந்திருப்பவர், அல்லது, தாமரைபோன்ற
கண்களையுடையவர்

6 பாவத்தைப்போக்கும் புகழுள்ளவர்

7 இதிஹாஸபுராண முதலியவற்றைக் கேட்கிறவர்களுக்குப் புண்யத்
ச்செய்கிறவர், அல்லது, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளால் எல்லாருக்கும் புண்ணி
த்தையே சொல்லுகிறவர்

புண்யச்ரவணகீர்த்தந:=[1] கஜேந்திரமோக்ஷத்தைக் கேட்ப‌ ...ணும் உரைப்பதனாலும் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கும்படி செய்ப...

புநர்வஸு:=[2] ப்ரம்மாதிதேவர்களிடத்திலும் அந்தர்யாமியா... வஸிப்பவர்.

புரந்தர:=அஸுரர்களின்பட்டணங்களைப் பிளப்பவர், அ... ரர் பிசாசு முதலியவற்றை நிக்ரஹிப்பதினால் ஆதிதைவிக பயத்தை... போக்குகிறார் என்பது குறிப்பு.

புராதந:=[3] முந்தியகல்பங்களிலும் இப்படியே வித்தைக... வெளிப்படுத்தினவர்.

புருஜித்=அநேகரை ஜயித்தவர்.

புருஷ:(14)=[4] மிகுதியாகக்கொடுப்பவர், முமுக்ஷுக்களுக்கு... தம் ஸ்வரூபகுணவிபவங்களில் ஈடுபாடெனனும் பேரானந்தத்தை... அளிப்பவர்.

புருஷ: (407)=[5] உலகமெல்லாவற்றிற்கும் தலைவரும் பாப... களையெல்லாம் எரிப்பவருமாயிருப்பவர், அல்லது, காப்பாற்றுகி... வர், 'விருப்பங்களை நிரப்புகிறவர், அல்லது, எல்லாருக்கும் மு... செல்லுகிறவர்' என்பது நிர்வசனம்.

புருஷோத்தம:=[6] புருஷர்களென்னப்படும் பத்தர், முக்த... நித்யரென்ற மூவகைச்சேதனர்களையும் பார்க்கிலும் மிகச்சிறந்தவ...

புருஸத்தம:=[7] தமது குணங்களினாலும் அமுதக்கடலி... குடிக்கவிரும்பும் கருடன்முதலான அநேகரிடத்தில் ஸ்திரமாகவு... தெளிவாகவுமிருப்பவர்.

புஜகோத்தம:=[8] ஆதிசேஷனுக்கும் மேற்பட்ட சேஷியாகி... ஸ்வாமி, அரவணையில் பள்ளிகொண்டிருப்பவர் என்பது.

---

1 அவரைக் கேட்பதும் உரைப்பதும் புண்யத்துக்குக்காரணம்.

2 சரீரங்களில் ஜீவாத்மாவாக மாறிமாறி வஸிப்பவர்.

3 காலவரையில்லாமையால் முந்தியும் இருப்பவர்.

4 புரமென்னப்படும் சரீரத்திலிருப்பவர், அல்லது, எல்லாவற்றி...கும் முன்னமே இருந்தவர், அல்லது, உயர்ந்த பொருள்களிலிருப்பவ... அல்லது, அநேக பலன்களைக்கொடுப்பவர், அல்லது, ப்ரளயகாலத்தி... அநேகலோகங்களை ஸம்ஹரிப்பவர், அல்லது, எல்லாவற்றிலும் நிரம... யிருப்பவர்.

5 தேகங்களில் ஆத்மாவாகப் பிரவேசித்திருப்பவர்.

6 புருஷர்களுள் சிறந்தவர், அல்லது, புருஷர்களைக்காட்டிலும் சிற...[தவ...

7 விச்வரூபியும் மிக்க உத்கருஷ்டருமாயிருப்பவர்.

8 ஸர்ப்பங்களுள் உத்தமர், ஆதிசேஷரூபி என்பது.

புஷ்கராக்ஷ (40) = தாமரைக்கண்ணர், 'அவருடைய கண்கள் ந்த தாமரை மலருக்கொப்பானவை' என்று சுருதியில் சொல் ஸர்வேச்வரருக்கு சிறப்பிலக்கணம் இதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

புஷ்கராக்ஷ (561) = [1] கருணை பொழிந்து ஆச்ரிதர்களைப் ரக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையுடையவர்

புஷ்ட = [2] சிறந்த திருக்கல்யாண குணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்.

புஷ்பஹாஸ = [3] தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கும் திற உண்டானவர்களுக்கு ஸாயங்காலத்தில் புஷ்பம் மலர்வதுபோலத் மே மலர்ந்து மிகப்போக்யராகப் பிரகாசிப்பவர்

பூ = [4] துருவ நக்ஷத்திரத்தில் சேர்ந்து பூகோள ககோளங்க த்தையும் தாங்குகிறவர்

பூகர்ப்ப = [5] பூமிதேவியென்னும் பத்நியைக் கர்ப்பத்தில் வைப போல வைத்துக்காப்பவர்

பூசய = [6] பக்தர்கள் ஆச்சாவிக்ரஹங்களில் எழுந்தருளும்படி ரார்த்திப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட யம்வ்யக்தம், ஸித்தம், மாநுஷ முதலான திவ்யாலயப்ரதேசங் ல் அவர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக ஸுகமாயிருப்பவர்

பூதக்ருத = [7] எல்லாப் பொருள்களையும் தமது இச்சையினால் டைப்பவர்

பூதப்ருத = [8] எல்லா உலகங்களையும் தாங்குகிறவர்

பூதபவ்யபவத்ப்ரபு = சென்றவை நிகழ்கின்றவை வருபவை எல் வற்றிற்கும் ஸ்வாமி (= சேஷி)யாயிருப்பவர்

---

1 பூர்ணமாக வ்யாபித்திருப்பவர், அல்லது, ஹ்ருதயகமலத்தில் ப சித்திருப்பவர்

2 எப்போதும் பூர்ணமானவர்

3 புஷ்பம் மலர்வதுபோல் ப்ரபஞ்சரூபமாகஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் தாம லாகிறவர்

4 அபூ = ஜனனமில்லாதவர், அல்லது பூ = இருப்பாயிருப்பவர், அல து, பூமிரூபி.

5 பூமியைத் தம் கர்ப்பத்தில் வைத்திருப்பவர்

6 ராமாவதாரத்தில் ஸேதுபந்தனத்திற்காகக் கடற்கரையில் தர்ப்ப பனத்தில் படுத்தவர்

7 விஷ்ணுவே, ரஜோகுணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ப்ரம்மரூபியாக லாவற்றையும் படைக்கிறார், அல்லது, தமோகுணத்தைக்கொண்டு த்ரரூபியாக எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறார்

8 ஸத்வகுணத்தைக் கைக்கொண்டு விஷ்ணுரூபியாக எல்லாவற்றை ம் காப்பாற்றுகிறவர், அல்லது, போஷிப்பவர்

பூதபவ்யபவந்நாத்=[1] இறந்தது எதிர்வது நிகழ்கிறது ஆகிய முக்காலங்களிலுமுள்ளவற்றிற்கும் ஈச்வரர்.

பூதபாவந=[2] தாங்குவதனாலும் போஷிப்பதனாலும் போகங்களைக் கொடுப்பதனாலும் எல்லாப்பொருள்களையும் வருத்திசெய்ப

பூதமஹேச்வரர்=[3] எல்லாப் பிராணிகளையும் நடத்தும் பிரம யமன் முதலானவர்களையும் நியமிப்பவர்.

பூதாத்மா (8)=எல்லாப்பொருள்களுக்கும் அந்தர்யாமி.

பூதாத்மா (10)=பரிசுத்தஸ்வபாவமுள்ளவர், சரீரங்களாயுள்ள சேதனசேதனங்களின் குற்றங்களொன்றும் பற்றாதவரென்பது.

பூதாதி=[4] எல்லாப்பிராணிகளாலும் இவரே பரமபுருஷார்த்தமென்று ஆவலோடு அடையப்படுகிறவர்.

பூதாவாஸ=எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் தங்குமிடமாயிருப்பவர் தம்முடைய பரத்துவத்தை மறைத்துக் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸௌலப்யத்தை மேற்கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளும் எளிதில் ஆச்ரயிக்கும்படி இருந்தவர் என்பது.

பூதி=[5] வெளி உபாயங்களாகிய செல்வங்களும் உள்உபாயமான தருடபக்தி முதலானவையும் இல்லாதவர்களுக்கும் அவற்றையெல்லாம் நிரப்பும் ஸம்பத்தாயிருப்பவர்.

பூர்ண=[6] விரும்பினவையெல்லாம் குறைபடாது நிரம்பியிருப்பவர், அதனாலேதான் அதிகப்பொருட்செலவினாலும் தேகப்ரயாசத்தினாலும் செய்யப்படும் ஆராதனங்கள் இல்லாமலும் ஸ்தோத்திரத்தினால் மட்டுமே வசப்படுகிறவர்.

பூர்ப்புவ=[7] பகவத்தாஸனென்கிற ஞானத்தினாலே ஆதப கடைத்தேறின பக்தனுக்குத் தாமே இடமாயிருப்பவர்.

பூர்ப்புவஸ்வஸ்தரு=[8] பூலோகம் புவர்லோகம் ஸுவர்லோக

---

1 முக்காலங்களிலுமுள்ளவர்களாலும் யாசிக்கப்படுகிறவர், அவருக்குத் தாபத்தையுண்டுபண்ணுகிறவர், அவர்களை ஆசீர்வதிப்பவர்

2 பொருள்களை உண்டாக்குகிறவர், அல்லது, விருத்திசெய்கிறவ

3 பராணிகளுக்குப் பெரிய ஈசுவரர். அல்லது, ஸத்யமான முத ஈசுவரர் 4 எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முதல்காரணமாயிருப்பவர்

5 இருப்பு, அல்லது, ஐசுவரியமாயிருப்பவர், அல்லது, எல்லா ஐ வரியங்களுக்கும் காரணமானவர்.

6 எல்லாப்பலன்களும் எல்லாசசக்திகளும் நிரம்பியிருப்பவர்

7 எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பூமிக்கும் ஆதாரமானவர் 'லக்ஷ்மி' பாடக்

8 பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகமாகிய மூவுலகங்களு 'பூ புவ ஸுவ' என்கிற வேதஸாரங்களாகிய மூன்றுவ்யாஹ்ருதிகளா

கிய மூவுலகங்களிலுமுள்ள பிராணிகள், பறவைகள் பழுத்தமா
ந்த அடிப்பதுபோலத் தம்மை அடுத்து ஜீவிக்கும்படியிருப்பவர்
பூரயிதா = [1] தம்மைத் துதிப்பவர்களின் விருப்பங்களையெல்லாம்
ப்பும் தன்மையுள்ளவர், விருப்பங்களை நிரப்புவதற்காகவே
தாதா முதலியவற்றை அங்கீகரிப்பவர் என்பது
பூரிதக்ஷிணா = உலகத்தில் ஆசாரத்தை வெளிப்படுத்துவதற
க்ச செய்யப்பட்ட அச்வமேத முதலிய யாகங்களில் நிரம்பத்தக்ஷி
ர்களை அளித்தவர்
பூஷணா = [2] யாவருக்கும் அனுகூலமான ஸௌலப்யகுணத்தி
ல் ஸ்ரீபதியான தம்மை அலங்கரிப்பவர்
பேசலா = [3] கஜேந்திரனைக் காப்பாற்றுவதில் உண்டான வேகத்
ல் மாலைகளும் ஆடை ஆபரணங்களும் கலைந்திருப்பதே ஓர் அழ
கத்தோன்றினவர்
பேஷஜம் = சிகித்ஸைக்கு அஸாத்யமான ஸம்ஸாரரோகத்திற
ச் சிறந்த ஔஷதமாயிருப்பவர்.
போக்தா (145) = [4] பக்தர்களால் நிவேதனம்செய்யப்படும் பரா
ன்முதலிய சுவையுள்ள பதார்த்தங்களை அமிருதத்தைப்போல
ங்கீகரித்து உண்பவர், நெய் பால் தேன் சர்க்கரைகளோடு கோது
மையைச் சேர்த்து பாகம்செய்யப்பட்ட பாயஸம் பராபணமென
ப்படுவது
போக்தா (502) = [5] ஹயசிரஸ்ரூபமாக ஹவ்யகவ்யங்களெல்லா
றையும் புசிப்பவர்
போஜநம் = [6] பக்தர்களால் உணவுபோல ஸுகமாக அனுபவிக்
படுகிறவர்

ருக்கின்றன, அவற்றினால் செய்யப்படும் ஹோமமுதலியவற்றினால்
லகம் நடக்கும்படி செய்பவர், அல்லது, மேற்சொல்லிய மூவுலகங்
ளாகிய ஸம்ஸாரவருக்ஷமாயிருப்பவர், அல்லது, விருக்ஷம்போல மூவுல
ங்களையும் வ்யாபித்திருப்பவர்

1 பக்தர்களுக்கு எல்லாச்செல்வங்களையும் நிரப்புகிறவர்

2 பல அவதாரங்களினால் பூமியை அலங்கரிப்பவர்

3 செய்கையிலும் மனத்திலும் வாக்கிலும் வடிவத்திலும் அழகா
யிருப்பவர்

4 அந்த ப்ரக்ருதியை அனுபவிக்கும் புருஷராகவுமிருப்பவர்

5 காப்பாற்றுகிறவர், அல்லது, தமது ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தை
அனுபவிப்பவர் [வர்.

6 அனுபவிக்கப்படுவதாகிய மாயையென்னும் ப்ரக்ருதிவடிவமாயிருப்ப

மங்களம்பரம் = [1] சிறந்தமங்களம், நிகருணங்கள் அனுக்
கூலமானகுணங்களை சிறப்புற்ற ஸ்வரூபம்

மது = ஞானிகளான பக்தர்களுக்கு இன்சுவையாயிருப்பவர்

மதுஸூதன = மதுவென்னும் அஸுரனை ஸம்ஹரித்தவர், அல்
லது, நித்யஸூரிகளின் மதுக்களை (= புலன்களை) தம்மிடத்தில் இ
யூறில்லாமல் சேர்ந்திருக்கும்படி ஆகர்ஷிப்பவர்

மந்த்ர = [2] மனனம் செய்பவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்

மநு = [3] ஸங்கல்பிப்பவர், தமது ஸங்கல்பமாத்திரத்தி
எல்லாவற்றையும் படைப்பவர் என்பது

மநோஜவ = [4] மனோவேகமாகக் காரியங்களைச்செய்பவர்

மநோஹர = [5] இயற்கையான அன்பினால் பக்தர்களின் ம
களைக் கவர்கிறவர், 'மோகினி ரூபத்தினால் அஸுரர்களின் மனங்க
இழுத்தவர்' என்பது நிர்வசனம்

மரீசி = [6] பிறவிக்குருடர்கள்போன்ற மூடர்களான பிரா
களுக்கும் மாசற்ற தமது திவ்யரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்

மஹாநிதி = பெரும் செல்வமுடையவர், பக்தர்களின் யோ
க்ஷேமங்களெல்லாவற்றையும் குறைவின்றி நடத்துவதற்குரிய
வற்ற செல்வமுடையவர்

மஹர்ஷி = [7] வேதங்களனைத்தையும் நேராகக் கண்டறிந்த க
மூர்த்தி

மஹாக்ரது = [8] ஆகம சாஸ்திரங்களினால் விதிக்கப்பட்ட எல்ல
செய்கைகளும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படுவதனாலே

1 தயானித்தவர்களுக்கு எல்லாநன்மைகளையும் மிகப்பயப்பது, அல்
லது, தானே மங்களரூபமாயுள்ளது, பரப்ரம்மம்

2 வேதமந்த்ரரூபமாயிருப்பவர், அல்லது, மந்திரங்களினால் ெ
விக்கப்படுகிறவர்

3 எல்லாவற்றையும் நினைப்பவர், அல்லது, மந்திரரூபி, அல்ல
மனு என்னும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தருரூபி

4 எங்கும்வியாபித்திருப்பதினால் மனத்தின் வேகத்தைக்கொப்ப
வேகமுள்ளவர்

5 மேல்வரையற்ற ஆனந்தரூபியாதலின் யாவருக்கும் இனியவர்

6 ஒளியுள்ளவர்களுக்கும் ஒளியாயிருப்பவர்

7 'மஹர்ஷி கபிலாசார்ய' ஒருநாமம் வேதத்தை முழுதும் பா
தவராதலின் கபிலர் மஹரிஷியாவர், வேதத்தில் ஒரு பாகம் பார்த்
தும் ரிஷியேயாவர், ஸாங்கயமென்னும் பரிசுத்தமானஞானத்தை உ
தேசித்தவராதலின், கபிலர் ஆசார்யரென்று சொல்லப்படுகிறார்

8 சிறந்த அச்வமேதயாகமாயிருப்பவர்

னியசுவையுள்ளவைகளாகச் செய்யப்படுவதனால் ஆராதனத்திற்கு ரியவர்.

மஹாகரமா=[1] மிக்கஆழமான ஸம்ஸாரமென்னும் பாதாளத் ல் அமிழ்ந்துகிடக்கும் சேதனர்கள் சிறசிலவாகச்செய்யும் நற் மங்களினால் வரிசைக்ரமமாகத் தம்மிடம் ஏறும்படியாக நீண்ட படி சைகளை வைத்திருப்பவர்.

மஹாகர்த்தா=[2] புத்தாவதாரத்தில் தாம்செய்த நாஸ்திகவாதங் னால் ஆத்மாகெட்டுப்போனவர்களை ரௌரவாதி நரகங்களென் ம் குழிகளில் விழும்படிசெய்பவர்.

மஹாகாமா (677)=[3] பூச்சிபுழுக்களாகப் பிறந்து அறிவிலும் நவத்திலும் மிகச்சிறியவையான பிராணிகளையும் அவற்றின்காம மத்தில் மனுஷ்யதேகமளித்துத் தமதுபெரிய ஐஶ்வர்யத்தை னுபவிக்க ஆவலோடு முயலும்படிசெய்வதாகிய சிறந்த செய்கையை டையவர்.

மஹாகாமா (793)=[4] சிறந்த காரியமுடையவர்.

மஹாகோசா = [5] வேண்டுகிறவர்களுக்கெல்லாம் எக்காலமும் லாவகைகளாலும் தானம்செய்தாலும் அழியாதவையான மஹா தமம், பத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், ரம் என்கிற ஒன்பதுநிதிகளும் ரத்நாகரமாகிய கடலும் ரத்னங்கள் ளையுமிடமாகிய ரோகணமலையும் மற்றும் இவ்வகையான பொருள்க ளத்தும் தமது பொக்கசசாலைகளாக இருக்கப்பெற்றவர்.

மஹாசக்தி=தமதுசரீரத்தின் ஏகதேசமாகிய ப்ரக்ருதியின்பரி மத்தினால் உலகங்களையெல்லாம் படைக்கும் பெருந்திறமையுள்ள ர், சிலந்தியானது தன் சரீரத்தின் எச்சிலினால் நூலையுண்டாக்கி தற்குத் தானே கர்த்தாவாயிருப்பதுபோல ப்ரக்ருதியின்பரிணாமங் ளாகிய உலகங்களை நினைத்தமாத்திரத்தில் படைப்பதனால் நிமித்த ரணமென்னப்படும் கர்த்தாவாகவும் உபாதானகாரணமென்னப் டும் மூலகாரணமாகவுமிருப்பவரென்பது, இது சக்தியென்னும் ணம்.

---

1 பெரியகாலடிகளை உடையவர்.

2 அவித்தையென்னும் படுகுழி வைத்திருப்பவர், அல்லது, சிறந்த தராளி, மஹாபாரதமுதலியவற்றில் சொல்லியபடி மஹாரதர் என்பது.

3 சிறந்த ஸ்ருஷ்டி முதலான காமங்களை உடையவர்.

4 ஆகாயமுதலான மஹாபூதங்களைப் படைத்தவர்.

5 அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம், விஜ்ஞானமயம், ஆனந்த ய மென்னும் ஐந்து கோசங்களினுள்ளிருப்பவர்.

மஹாசநா=பெருமதீனியுளளவா, ஸமஹாரகாலததில உ
மீனததையும விழுஙகினவா

மஹாதயுதி=[1] பெரியஒளியுளளவா, உளளுமபுறமுமுளள இ
ளீனததையும நினைததமாததிரததினுல ஒதுககிவிடும பரகாசமுள
வரெனபது, ஸூாயனமுதலியவறறினஒளி இதன ஒரு தூளி, இ
தேஜஸெனனும குணம

மஹாதரிதருத=[2] திருபபாறகடல கடைநதபோது மநதரமெ
னும பெரியமலையைத தாஙகினவா

மஹாதநா=[3] மிகக ஏழைகளுககும எணணமல கொடுககதத
அளவறற பொருளகளை வைததிருபபவா

மஹாதபஸ் = [4] சிறநதஞானமுளளவா, ஆறுகுணஙகளி
ஞானம, பலமெனனும இரணடுகுணஙகள ஸஙகாஷணன கூறு
வை அவறறில ஞானமாவது —ஜனனமரணஙகளாகிய ஸமஸ
மாரககததில அனுதிகாலமாக நடநதுகொணடு வருநதும் ஜீவா
களுககு பரமபரிகாரமசெயவதறகாக அநதஅநதக காாயகாரணஙக
அறிநது காாயவாககஙகளைத தமதம காரணஙகளில அடககுவ
குரிய ஸாவஜஞதவம

மஹாதேவா=[5] பரமமாமுதலிய தேவாகளைப பநதுமுதல
விளையாடடுககருவிகளைபபோல வைதது விளையாடுகிறவா

மஹாதேஜஸ=[6] தமோகுணததில அகபபடடுப பிறந
இறநது கொணடிருககும சேதனஙகளுககும அனுதியாயுளள அ
ஞானமெனனும இருளைஒழிககும பேரொளியுளளவா

மஹாந=[7] எலலாவறறிலும மிககசிறநதவா, இஙகு, நீ
போல நிலததிலும முழுகுவது கிளமபுவதுமுதலிய நினைததவெ
லாம தடைபபடாமலிருபபதாகிய பராகாமயமெனனும ஐஸவாி

1 ஸவயமபிரகாசம

2 கோவாததனததை எடுததவா எனனவுமாம

3 போகததிறகு ஸாதனமாகிய தனஙகளை மிகுதியாகவுடையவா

4 ஸருஷ்டியைபபறறிய சிறநத ஞானமுளளவா, அலலது, சிற
ஐசுவரியமுளளவா அலலது, சிறநத பராகரமமுளளவா

5 தமது சிறநத ஆதமஜஞானததினுல எலலாவறறையும வி
யோகீசுவரராயிருததலால கொணடாடபபடுகிறவா

6 ஸூாயன முதலானவாகளுககும ஒளியைக கொடுககும சிற
ஒளியுளளவா

7 சபதாதிகுணஙகளிலலாமையாலும மிகவும ஸூகஷமராயிருப
னுலும நிதயதவம சுததவம ஸாவகததவம எனனும தமது மூனறு
மஙகளிலும பிரதிபநதகமிலலாதவா

பபட்டது, நிழலபோல உட்புகுநது பிராமணததைத தமவசப ததிக கொளவதும, இடைவிடாதுதமமை தயானிககுமபடி அவா ததை நடததுவதும, ஆதமா தேகததிலிருககுமபோதும இளம போனபோதும அததேகததுள பிரவேசிததிருபபதும, யாகங செயவது குளமவெட்டுவதுமுதலிய தாமகாரியஙகளை நடதது மாகிய நானகுவகையான காமாவஸாயிதவம எனனபபடுவதும ததான

மஹாநிதி=[1] மகாதமாககளை நிதிகணடதுபோல அனபுடன ரிபபவா

மஹாபலா=[2] வேறு உதவியை எதிாபாராமல எலலாவறறை நடததும சிறநத மகிமையுளளவா, தமது மகிமையைததவிர று ஆதாரமிலலாமல எலலாவறறையும தமது தேகததைப லத தாமே தரிததிருபபவரெனபது, நீா காறறு மலை பூமிமுத வறறிலுளள தாஙகும சகதி, பகவானுடைய சகதியெனனும கட ஒரு சிறு திவலையாகத தோறறுமபடியிருபபவா, இது பல னனும குணம

மஹாபாகா=[3] ஆயாபாடிப பெணகளும நீளாதேவியெனனப ம நபபினனைப பிராட்டியும திவயகனனிகைகள பதினாறாயிரவரும மிணி ஸதயபாமை ஜாமபவதிமுதலிய பெணணரசிகளும வலிய ககததகக வடிவழகையுடையவா

மஹாபுததி=[4] எககாலமும எவவிடஙகளிலுமுளள எலலாப ருளகளையும ஐயநதிரிபற அறிவதாகிய பேரறிவுளளவா, ஸா ஞரெனபது, இது ஞானமெனனும குணம

மஹாபூதா=[5] சானறோாகளைத தமராகக கொணடவா

மஹாபோகா=[6] திரவியஙகளினாலாகிய சிறநதபோகஙகளைத யும தருகிறவா

மஹாமகா=[7] தாமம அவருககுச சரீரமாதலின யாவராலும கததகக யாகததைத தமககு அவயவமாகவுடையவா

---

1 எலலாபபொருளகளும தமமிடததில தஙகுமபடியான பெரிய ரம 2 பலசாலிகளுககும மிகுநத பல்சாலி

3 சிறநத போஜனஙகளாகிய பாகஙகளையுணபவா, அலலது, அவ ஙகளில சிறநத போகஙகளை அனுபவிபபவா

4 ஞானிகளெலலாரிலும சிறநத ஞானமுளளவா

5 காலவரையினறி எககாலமும வயாபிததிருபபவா

6 சிறநத ஸ்வரூபமாயிருபபவா

7 தமககு அாப்பணமசெயவதனால யாகஙகள முதலிய காமங ச சிறபபிபபவா

மஹாமநா = [1]ஆச்ரிதர்கள் விஷயத்தில் பெரியமனமுள்ள அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் கொடுத்தது போதாது, எ தாம் நினைக்கும் உதாரகுணமுள்ளதும் அவர்கள் செய்யும் அபரா களினால் கலங்காமலிருக்கும்படி அகாதமுமான திருவுள்ளமுள வர்

மஹாமாயா = [2]தம்மைச் சரணமடையாத ஜனங்களின கும் ஸ்வரூபம் தெரியவொட்டாமல் திரைபோலமறைப்பத மாயையென்னப்படும் ஸங்கல்பத்தையுடையவர்

மஹாமூர்த்தி = [3] விச்வரூபம் காண்பித்தபோது அநேகம் மாண்டங்கள் அடங்கிய உலகமனைத்தும் ஒரு மூலையில் அட இடக்கும்படி பெரிய உருவமுள்ளவர்

மஹாபஜ்ஞ = [4]தம்மை ஆராதிப்பது எல்லா ஆராதனங் லும் மேற்பட்டதாகச் செய்பவர்

மஹாயஜ்வா = [5]மற்றத்தேவர்களைப் பூஜிப்பவரைப்பாக்கி தம்மை ஆராதிப்பவர்கள் சிறந்தவர்களாகும்படி செய்பவர்

மஹாஹா = [6] ஒருவன், ப்ராணவத்தை உச்சரித்துத் தன் ஆ வைப் பரமாத்மாவிடம் ஒப்பிப்பதாகிய பூஜைக்கு உரியவர்

மஹாவராஹ = பூமியை எடுத்ததனால் ஒப்புயர்வற்ற வரா ரூபியாயிருப்பவர்

மஹாவீர்யா = [7]விகாரப்படுவதற்குக் காரணங்களிருப்பி தம்மியற்கை விகாரப்படாமலிருப்பவர், இது வீர்யம் என குணம், யோகீச்வரர்களிடத்திலுள்ள கலங்காமை என்னும் இந் ஐயம் இந்தக்குணத்தின் ஓர் அணுவாக நினைக்கப்படுகிறது

---

1 ஸருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களை நினைத்த மாத்திரத்தில் செ த்தக்க பெரிய மனமுடையவர்

2 மாயை செய்பவர்களுக்கும் அம்மாயையை உண்டாக்குவத யாராலும் தாண்டமுடியாத பெரியமாயையையுடையவர், (மாயை = கும் சக்தி)

3 ஆதிசேஷன்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரிய உருவமுள

4 சிறந்த ஜபயஜ்ஞமாயிருப்பவர், அல்லது, சிறந்த ஜபயஜ்ஞத் உடையவர்

5 உலகங்களுக்கு யாகமுறையை அறிவிப்பதற்காகச் சாஸ்திரப் யஜ்ஞம் செய்வதனால் யாகம் செய்பவரில் சிறந்தவர் அல்லது சி யாகம் செய்பவரனைவரும் தம்மவராயிருப்பவர் 6 பூஜைக்கு உரிய

7 உலகத்தை உண்டாக்குவதாகிய அவித்தையென்னும் பெரும ணத்தையுடையவர்

மஹாஶருங்கா=[1] பூமண்டலமெல்லாம் முனையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்படி பெரிய கோரப்பல்லையுடையவர்

மஹாஸவநா=[2] சிறந்தநாமமுள்ளவர், அல்லது, வேதங்களுக்கும் அவற்றின் ஸாரமாகியகாயத்ரிக்கும் பொருளாயிருப்பவர்

மஹாஹரதா=[3] பாவஞ்செய்தவர்கள் தலையெடாமல் அமிழ்ந்தும் பாவத்தும் புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் அடிக்கடி ஆழ்ந்தும் போதுமென்று தோன்றுமலிருப்பதுமான பெருமடுவாயிருப்பவர்

மஹாஹவிஸ=[4] ஸாத்விகர்களினுல் உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட ஞானயஜ்ஞத்தினுல் மனம் புத்தி இந்திரியமுதலியவற்றை ஹவிஸ்ஸுகளாக ஸமர்ப்பணஞ் செய்யப்பெறுகிறவர், அல்லது, ஆத்மானனும் சிறந்த ஹவிஸை அங்கீகரிப்பவர்

மஹாக்ஷா=[5] யாவராலும் பூஜிக்கப்படும் வேதமூர்த்தியான கருடனை வாஹனமாகவுடையவர்

மஹீதரா (318)=[6] பூபாரமாயுள்ள துஷ்டர்களை ஒழித்துப் பூமியைத் தாங்குகிறவர்

மஹீதரா (370)=[7] பூபாரத்தைப் போக்கிப் பூமியை நிலைநிறுத்துகிறவர்

மஹீபர்த்தா=[8] ஆதிகூர்மரூபியாகப் பூமியை எப்போதும் எளிதாகத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்

மஹேந்த்ரா=[9] யாவராலும் கொண்டாடப்படும் பரமேஶ்வரத்தன்மையையுடையவர்

---

1 ப்ரளயஸமுத்திரத்தில் ஒடமாகிய பூமியைக்கட்டி விளையாடின சிறந்த கொம்புள்ளவர்

2 தமது மூச்சாகச் சொல்லப்படும் வேதத்தையே சிறந்தசப்தமாகவுடையவர்

3 யோகிகள் மூழ்கி இளைப்பாறி ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கும் ஆனந்தவெள்ளம் நிரம்பின மடுவாயிருப்பவர்

4 பெரியஹவிஸாயிருப்பவர், உலகமெல்லாம் பரமஸ்வரூபமாதலின் ப்ரளயகாலத்தில் அவரிடத்தில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட உலகமென்னும் பெரியஹவிஸாக அவரேயிருப்பவரென்பது, அல்லது, உலகமென்னும் பெரிய ஹவிஸையுடையவர் 5 பெரிய கண்களையுடையவர், அல்லது, சிறந்த புலன்களையுடையவர்

6 பூமியைத் தாங்குகிறவர், அல்லது, பூஜையைப் பெறுகிறவர்

7 மலைகளாயிருந்து பூமியைத்தாங்குகிறவர்

8 வராஹாவதாரமெடுத்துக் கடலில் முழுகின பூமியைத் தூக்கியெடுத்தவர் 9 ஈசுவரருக்குமீசுவரர்

மஹேஜயா =[1] பலனகளை விருமபாதவாகள இநதிராதிதேவ களையனறித தமமை நேராக ஆராதிபபதையே சிறநத ஆராதனமா அஙகீகரிபபவா

மஹேஷவாஸா = கடலில அணைகடடுவது ராவணவதமுதலாக காரயஙகளில பாரபபவாமனததைக கவருமபடி சிறநத பாணப யோகம செயபவா

மஹோதஸாஹா =[2] மிகக ஊககமுடையவா, எலலாவறறையு படைபபதாகிய ஈஸவரசகதி மிகபபெரிதாகஇருபபவா, ஸாஙகயாகள சொலலும ஈஸவரனபோல ஒனறும செயயாமல தொழிலறறிருபப ரலலா, தாம எலலாம செயயவலலவராயினும அவரவா தகுதிபப பலனகளைப பகுததுக கொடுபபவரெனபது, இது ஐஸவாயமென னும குணம

மஹோததிசயா =[3] பரளயகாலததில பெருங கடலில ஆதி சேஷனுகிய அரவணையினமேல படுததிருபபவா

மஹோரகா =[4] தாம மிகப பெரியவராயிருநதும மிகக அறப களுககும அநதாயாமியாக ஹருதயததுள பிரவேசிததிருபபவா

மாதவா (73) =[5] ஸ்ரீ தேவியின கணவா, திருமகள தமமை விடடு எனறும அகலாமல இருபபவா, ஞானம, சகதி, பலம ஐஸவாயம, வீாயம, தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளும சோநத உருவெடுததிருபபவளும, பகவானுடைய எலலாச சகதிகளுககுப தலைமையாக உலகஙகளை நடததும பராசகதியும, பகவானுடைய மறறச சகதிகளை நடததிககொணடு சராசரங்கள அடஙகிய உல மனைததையும வயாபிததிருபபதனல அனநதையெனறு சொலலப படுகிறவளும, தயாமூாததியுமான திருமகளுககும ஸவாமியெனபது

மாதவா (169) = ‘மா’ எனனபபடும பரமாதமஜஞானததைக கொடுபபவா, அலலது, மௌனம தியானம யோகம இமமூனறுப பொருநதினவா

---

1 தமமைககுறிததுச செயயும யாகமே மோக்ஷபலனைத தருவதா கலின அது மற்றத தேவாகளைககுறிததுச செயயும யாகஙகளைக காடடி லும சிறநததாமபடி இருபபவா

2 உலகததின ஸருஷடி ஸதிதி ஸமஹார விஷயததில எபபோதும முயறசியோடிருபபவா

3 எலலாவறறையும ஸமஹாரம செயதபிறகு பரளயஸமுததிரததில படுததிருபபவா 4 மஹாஸாபபமாயிருபபவா

5 மது விததையினுல உபாஸிககபபடடவா, அலலது, மௌனம த்யானம யோகம இமமூனறும பொருநதினவா.

மாதவா (741) = லக்ஷ்மிக்குநாயகா, உலகங்களுக்கு லக்ஷ்மி யும் தாம் தந்தையுமாயிருப்பவா, அல்லது, மதுவென்னும் யாதவ டையகுலத்தில் அவதரித்தவா, அல்லது, மௌனம் த்யானம் யாகம் இம்மூன்றுமுள்ளவா

மாந்யா = [1]தமது பக்தாகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த நிலைமையையே பருமையாகநினைத்துத் தம்மாலேயேதாம் வெகுமானிக்கப்படுகிறவா

மாநதா = [2]தம்மைச் சோந்தவாகளுக்குக் கௌரவத்தைக் காடுப்பவா, அாஜுனனைத் தேராளியாகச்செய்து தாமஸாரதியாக ருந்ததும், கம்ஸவதம்செய்தபின் உக்ரஸேனனை ராஜாவாக அபி ஷேகம் செய்து தாம் கீழ்ப்பட்டிருந்ததும்,யுதிஷ்டிரரை மூத்தவராக நித்துத் தாம் கீழ்ப்படிந்திருந்ததும், மற்றும் இவ்வித அநேகஸௌ பய வியாபாரங்களும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாாக்கா (366)= [3]பக்தாகளினால் தேடப்படுகிறவா

மாாக்கா (398)= [4]பரத்வாஜாமுதலான முனிவாகளால் தேடப் படுகிறவா, 'விரதா' பாாக்க

முக்தாநாம்பரமாகதி = [5]ஸாவசேஷியான தாமே முக்திபெற்ற ாகள் முடிவாகச்சேரும் இடமாயிருப்பவா, அடைந்தவா தம்மை ட்டு விலகாமலிருக்கச்செய்பவா

முகுந்தா = [6]பாஞ்சராத்திராகளினால் ஒரேதெய்வம்தொழுது ாாாத்திக்கப்பெற்றவராக அவாகளுக்கு முக்தியைக்கொடுப்பவா

மேதஜா = [7]தேவகியானவள் பூாவஜன்மத்தில் புத்ரனைவேண்டி நாற்ற ரோனப்பெண்ணும் யாகத்தின்பலனாக அவதரித்தவா

மேதாவீ = [8]காலவரையும்தேசவரையுமற்றதாகிய மஹிமைக்கு தவியாக இயற்கையால் அமைந்த ஸாவஜ்ஞத்வமுடையவா

---

1 ஸாவேச்வரராதலின் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவா

2 தம்முடையமாயையினால் எல்லாருக்கும் ஆத்மாவல்லாதவற்றை தமாவாக நினைக்கும் அபிமானத்தைக்கொடுப்பவா, அல்லது, பக்தி லலாதவரின் காவத்தைக் கண்டிப்பவா, அல்லது, தத்வஞானிகளுக்கு தமா அல்லாதவற்றை ஆத்மாவாகஅபிமானிக்கும் மயக்கத்தைப் பாக்குகிறவா

3 மோக்ஷத்தைவிரும்புகிறவாகளால் தேடப்படுகிறவா, அல்லது, ரமமானந்தத்தை அடைவதற்குத் தாமே உபாயமாயிருப்பவா

4 முக்திக்கு வழியாயிருப்பவா

5 முக்தாகளுக்கு உத்க்ருஷ்டமான கதி, அவரைவிட வேறுதேவ தயை அடையவேண்டுவதுமில்லை, ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புவதுமில்லை

6 முக்தியைக் கொடுப்பவா 7 யாகத்தில் உண்டாகிறவா

8 அநேக கிரந்தங்களை அறியும் திறமையுள்ளவா

மேதினீபதி = பூமிக்கு நாதர்

யத = [1]ஆச்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு எப்போதும் முயற்சி செய்கிறவர், அல்லது, அவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தம்மை அவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கிறவர்

யதுச்ரேஷ்டர் = முழுகிப்போன யதுவம்சத்தை உயர்த்தினதனால் யதுக்களில் சிறந்தவர்

யமர் (164) = எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்

யமர் (870) = [2]விரும்பினவரன்களை அளிக்கும் தேவர்களை நடத்துகிறவர்

யஜ்ஞக்ருத் = [3]உலகங்களின் நன்மைக்காக ஆதிகாலத்தில் யஜ்ஞத்தைச் சிருஷ்டித்தவர்

யஜ்ஞகுஹ்யர் = [4]யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவர், விருப்பமற்றவராயிருந்தும் விருப்பமுள்ளவர்போல் யாகங்களில் கொடுக்கும் புரோடாசமுதலிய ஹவிஸ்ஸுகளையுண்டு தாம் திருப்தியடைந்து யாகம் செய்தவரைப் பலன்களினால் திருப்திசெய்விக்கிறாரென்பது சாஸ்திர ஸூக்ஷ்மங்களை அறிந்தவர்களுக்கல்லது மற்றவர்களுக்குப் புலப்படாமை யால் யாகத்தின் ரஹஸ்யமாயிருப்பவர் என்பது

யஜ்ஞப்ருத் = [5]யஜ்ஞம் குறைவுபட்டாலும், தம்மைத்யானிப்பதனாலும் பூர்ணாஹுதியினாலும் அதை நிரம்பச்செய்பவர்

யஜ்ஞபதி = [6]தம் ஆராதனத்திற்குப் பலனை அளிப்பவர்

யஜ்ஞபுக் = யஜ்ஞங்களை அநுபவிப்பவர், அல்லது, காப்பவர்

யஜ்ஞர் (446) = [7]யாகரூபியாயிருப்பவர், யாகங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டவரும் யாகங்களின் பலன்களை அளிப்பவருமாயிருப்பவர்

---

1 பிரவிர்த்தமாயிருப்பதைச் சொல்லும் யத என்னும் சொல்லால் சொல்லப்படுகிறவர்

2 அயமர் = மரணமில்லாதவர், அல்லது, யமர் = யோகத்திற்கு அங்கமாகிய யமமாக இருப்பவர், அதாவது, அதனால் அடையப்படுகிறவர் எனினுமாம்

3 பிரளயகாலத்தில் யஜ்ஞத்தை ஸம்ஹரிப்பவர்

4 யஜ்ஞங்களுள் ரஹஸ்யமாகிய ஞானயஜ்ஞமாகவிருப்பவர், அல்லது, பலனைக் கருதாது செய்யப்படும் யாகமாகவிருப்பவர்

5 யஜ்ஞத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்

6 யஜ்ஞங்களைக் காப்பவர், அல்லது, யஜ்ஞங்களுக்கு ஈச்வரர்

7 யஜ்ஞஸ்வரூபி, அல்லது, யஜ்ஞத்தினால் எல்லாத்தேவர்களை ஸ்ருஷ்டிப்பவர்

யஜ்ஞா (971)=தம்ம ஆராதிப்பதற்கு போதுமான புண்ய மபத்திலலாமல தம்தாராதனத்தை விரும்புகிறவாகளுக்குத தாமே யஜ்ஞரூபமாயிருப்பவா

யஜ்ஞவாஹநா=யஜ்ஞமசெய்பவாகளுக்குச சக்தியையும ஶாத்தையும அதிகாரத்தையும கொடுத்து யாகத்தை நடத்துகிறவா.

யஜ்ஞலாதா=யஜ்ஞஙகளே ஞானத்தின வழியாகத தம்மை டைவதற்கு உபாயஙகளாகும்படி செய்பவா

யஜ்ஞாஙகா=[1]சக்தியுளளவாகள செய்யும மற்றயாகஙகள தமது கத்திற்கு அஙகமாகக கீழபபடடிருக்கும்படி செய்பவா

யஜ்ஞாநதகருத=[2]யாகத்தின பலனாகிய தத்வஜ்ஞானத்தை ணடுபண்ணுகிறவா

யஜ்ஞீ=எலலாயஜ்ஞஙகளுக்கும சேஷி, எலலாயஜ்ஞஙகளாலும ர்திக்கபபடுகிறவா எனபது

யஜ்வா=அசக்தாகளுக்குத தாமே யஜமானரூபியாக யாகம யய்வா

யுகாதிக்ருத=[3]பரளயமானபோது யுகஙகளுக்கு ஆதியான ருஷடியைசசெய்பவா, அதாவது, பிரளயமானதினால யாதொரு டுதலுமிலலாமலிருக்கும்படி திரும்பவும உலகத்தை நடத்தினவா னபது.

யுகாவாததா=[4]நானகுயுகஙகளையும அவவவற்றின தாமவரை ளாடு அடிககடி திரும்பச செய்கிறவா

யோகா=[5]ஸாயுஜ்யமாகிய முக்திக்கு உபாயமாகவும தாமே ருப்பவா

யோகவிதாமநேதா=[6]பக்தியோகத்தை அவலம்பித்தவாகளைப ன பெறும்படி நடத்துகிறவா, வேறுஉபாயமாகிய பக்தியோ ததை அவலம்பித்தவாகளுக்கும பூாத்திசெய்கிறவா

1 யாகஙகளே அஙகஙகளாகவுடைய வராஹமூாததி

2 யஜ்ஞபலனை உணடுபணணுகிறவா; அலலது, தம்மைபபற்றிய தரத்தைச சொலவதனாலும பூாணாஹுதி செய்வதனாலும யஜ்ஞத்தை றவேற்றுகிறவா

3 யுகமுதலிய காலபபிரிவுகளைச செய்பவா, அலலது, யுகஙகளின மபத்தைசசெய்பவா.

4 காலரூபியாக யுகஙகளைத திருப்புகிறவா

5 யோகத்தினாலடையத்தக்கவா.

6 யோகிகளான ஞானிகளின யோகக்ஷேமஙகளை வகித்து நடத்து வா,

யோகீ = [1]கூடாதனவற்றையும் கூட்டுவதாகிய சிறந்தப்ரபாவ எப்போதும் பொருந்தியிருப்பவர்

யோகீசா = [2]ஸமஸாரிகளுக்கும் இயற்கையில் தயானம் அமை ஸநகர்முதலான யோகிகளுக்கும் யோகத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்

ரணப்ரியா = [3]தம் அன்பர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாவத காக யுத்தமுதலிய வியாபாரங்களைச் செய்கிறவர்

ரத்நகர்ப்பா = [4]சரணாகதர்களில் செல்வம் வேண்டுகிறவர்க ளுக்குக் கொடுக்கத்தக்க ரத்னங்களென்னப்படும் சிறந்த தனங்களை மி யாகத் தம்மிடம் வைத்திருப்பவர்

ரத்நநாபா = [5]புத்தாவதாரத்தில் புலமையை நடிப்பதற வயிற்றைத் தட்டுவதனால் ரத்னம்போல அழகாகப் பிரகாசிக்கு நாபியையுடையவர்

ரதாங்கபாணி = சக்ராயுதத்தை எப்போதும் கையில் வை திருப்பவர், சக்ரீயென்பதனால் சக்ராயுதமுடையவர் என்பது கூற பட்டது, ரதாங்கபாணி என்பதனால் துஷ்டர்களைப்போக்கவும் சி ட்டர்களைக் காக்கவும் எப்போதும் மற்ற ஆயுதங்களிருந்தும் சக்ரா தம் மட்டும் பிரயோகத்திற்குச் சித்தமாகக் கையிலெடுத்து ஓங் பட்டிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது

ரவி = [6]ஸூர்யன் மேலேறிப் பிரகாசிப்பதனால் சிலாக்கியமா சொல்லப்படும் உத்தராயணமாக இருப்பவர், உத்தராயணம் அர ராதி மார்க்கத்தில் நான்காம்படி.

ரவிலோசநா = [7]ஸூர்யனால் சந்திரனையும் மின்னலையும் வரு ணையும் பிரகாசிக்கச்செய்பவர், ஸூர்யகிரணங்கள் பிரவேசிப ்னாலேதான் சந்திரன் முதலானவர்கள் ப்ரகாசிப்பது இதனால் அ ர்ராதிமார்க்கத்தில் எட்டாவது ஒன்பதாவது பத்தாவது படிகளா சந்திரன், மின்னல், வருணன் இவைகள் கூறப்பட்டன

---

1 யோகமென்னப்படும் தத்துவஞானத்தினாலேயே அடையப் கிறவர், அல்லது, தம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை எப்போதும் பார்த் கொண்டிருப்பவர்

2 மற்றயோகிகளைப்போல் இடையூறுகளினால் தடைப்படாமையி யோகிகளெல்லாரிலும் சிறந்தவர்

3 லோகரக்ஷணத்திற்காக பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பதனால் யுத் தில் விருப்பமுள்ளவர்

4 ரத்னங்களை உள்ளேவைத்திருக்கும் கடலாயிருப்பவர்

5 அழகிய நாபியுள்ளவர்

6 ஸூர்யனாக இருப்பவர் 7 ஸூர்யனைக் கண்ணாக உடையவர்

ரக்ஷணா = [1] தொட்டும் தழுவியும் நல்வார்த்தை சொல்லியும் ஜநங்களைக் காப்பாற்றினவர்

ராமா = [2] குணங்களாலும் வடிவழகினாலும் இழுக்கப்பட்டு யாவரும் தம்மிடம் மகிழும்படியிருப்பவர்

ருசிராங்கதா = [3] மிக்க அழகான தமது திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பக்தர்கள் கண்டுகளித்தநுபவிக்கும்படி கொடுப்பவர்

ருத்தா (279) = [4] பாவகாலங்களில் கரைபுரளும் கடல்போல எப்போதும் நிரம்பியேயிருப்பவர்

ருத்தா (352) = [5] பக்தர்களின் அபிவ்ருத்தியினாலேயே தாமும் அபிவ்ருத்தியடைந்திருப்பவர்

ருத்ரா = [6] திவ்ய ரூபத்தினாலும் பலவகைகளான திவ்ய சேஷ்டிகைகளாலும் பக்தர்கள் நெஞ்சுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் விடும்படி செய்பவர்

ருது = [7] எப்போதும் புதியவைபோல--மேன்மேலும் மனமகிழ்ச்சியைத் தரும் திருக்கல்யாண குணங்களின் வரிசைகள் ஒன்றுக்குமேலொன்று விசேஷமாக வருத்தியாகும்படி பக்தர்களின் உள்ளங்களில் சென்றுகொண்டிருப்பவர்

ரோஹிதா = [8] தாமரைமலரின் உட்புறம்போலச் சிவந்த நிறமுள்ளவர்

லக்ஷ்மீ = [9] தம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாவித ஸம்பத்துக்களாகவும் தாமேயிருப்பவர்

லக்ஷ்மீவாந் = [10] திருமகள் எப்போதும் தம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றவர்

---

1 ஸத்வகுணத்தைக்கொண்டு மூவுலகங்களையும் காப்பவர்

2 யோகிகள் நித்தியானந்த ரூபியான தம்மிடத்தில் மகிழும்படியிருப்பவர், அல்லது, தம்மிச்சையினால் தசரதபுத்திரராக அவதரித்து அழகான சரீரத்தை வஹித்தவர்

3 அழகான தோள்வளைகளையுடையவர்

4 தர்மம், ஞானம், வைராக்ய முதலியகுணங்கள் நிரம்பியிருப்பவர்

5 ப்ரபஞ்சரூபமாக வருத்தியடைகிறவர்

6 ஸம்ஹாரகாலத்தில் ப்ரஜைகளை அழும்படிசெய்பவர், அல்லது, துன்பத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, துன்பத்துக்குக்காரணத்தை ஓட்டுகிறவர்

7 ருதுவென்னும் காலரூபியானவர்

8 ரோஹிதமென்னும் ஜீவப்பு மத்ஸ்யமாக அவதரித்தவர்

9 உலகங்களுக்குச் சோபையாகவிருப்பவர், அல்லது, 'பூஃ, புவஃ, லக்ஷ்மீஃ' என்று மூன்று நாமங்கள், பூலோகமாகவும் புவர்லோகமாகவும் லக்ஷ்மி யென்னப்படும் பரமமவித்தையாகவும் இருப்பவர், அல்லது, 'பூர்புவோலக்ஷ்மீஃ' ஒரு நாமமாகக்கொண்டு பூமிக்கும் ஆகாசத்துக்கும் சோபையாயிருப்பவர் எனினுமாம்

10 திருமார்பில் எப்போதும் லக்ஷ்மிவஸிக்கப்பெற்றவர்

லோகத்ரயாஸ்ரயர் = பிராட்டியும் தாமுமாகத் தாய்தந்தை போல எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரவாயிருப்பவர்

லோகநாதர் = 1 உலகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பவர், இ இயற்கையான ஸம்பந்தத்தினால் தாமே விசேஷபந்துவாயிருப்ப என்பது.

லோகபந்து = 2 வேறுபாடின்றி அநுக்ரஹிப்பதனால் உல தார் எல்லாருக்கும் விடமுடியாத உறவாயிருப்பவர்

லோகஸ்வாமீ = உலகங்களுக்கெல்லாம் அதிபதி

லோகஸாரங்கர் = 3 உலகத்தோர் புகழத்தக்கதாக யுக்திகளு ஒற்றுமையான போகமோக்ஷங்கள் இரண்டு மார்க்கங்களை அறிந்து உபதேசித்திருப்பவர் என்பது, இதுதான் புத்தாவதா தில் அஸுரர்களை வஞ்சித்த உபாயம்

லோகாத்யக்ஷர் = 4 தாமத்திற்குத் தகுதியுள்ள மனிதர்க ப்ரத்யக்ஷமாக அறிபவர்

லோகாதிஷ்டானர் = 5 மேலுலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவ

லோஹிதாக்ஷர் = ஆனந்தத்திற்கு அறிகுறியாகத் தாமரைம போலச் சிவந்தகண்களையுடையவர்

வ்யக்தரூபர் = 6 தெளிவாகப்புலப்படும் திவ்யமங்களவிக்ர முடையவர், மார்க்கண்டேயர் முதலானவர்களுக்குத் தமது தி மங்களவிக்ரஹத்தைத் தாமே புலப்படுத்தினவரென்பது

வ்யக்ரர் = 7 எதிரிகளை அடக்குவதற்காக அர்ஜுனன் யுத்தம யும்வரையில் தாமபொறுமல் பரபரப்படைந்தவர், பீஷ்மரைத்தடு

---

1 உலகங்களால் யாசிக்கப்படுகிறவர், அல்லது, உலகங்களைப் காசப்படுத்துகிறவர் அல்லது, உலகங்களை ஆசீர்வதிக்கிறவர், அல் உலகங்களுக்கு ஈசுவரர்

2 உலகமெல்லாம் தம்மிடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும்படி ஆதார யிருப்பவர், அல்லது, உலகங்களை உற்பத்திபண்ணினதனால் பந்து யிருப்பவர், அல்லது, சுருதிஸ்ம்ருதிகளால் உலகங்களுக்கு ஹிதாஹி களை உபதேசிப்பதனால் உலகங்களுக்குச் சுற்றமாயிருப்பவர்

3 உலகங்களிலுள்ள ஸாராம்சங்களைக் கிரஹிப்பவர், அல்லது, கத்தில் ஸாரமான ப்ரணவோபாஸனையினால் அடையத்தக்கவர்

4 உலகங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகக் காண்பவர், உலகங்களுக்குத் மையானபிரபு 5 மூன்றுலோகங்களுக்கும் ஆதாரமானவர்

6 ஸ்தூலப்ரபஞ்சமாகப்புலப்படும் உருவமுள்ளவர், அல்லது, யம்ப்ரகாசர், அல்லது யோகிகளுக்குப்புலப்படும் ரூபமுள்ளவர்

7 அழிவில்லாதவர், அல்லது, பக்தர்கள் வேண்டியவற்றை கொடுப்பதில் பரபரப்புள்ளவர்,

தத தாம ரததததைவிட்டு எழுநது சகரமெடுததுபபோனது பபிடபபடுகிறது

வயவஸதாரா =1 கலைமுகூாததமுதலிய காலபபிரிவுகள வயவஸ பாக ஏறபடுவதறகுக காரணமாயிருபபவா.

வயவஸாயர் =2 ஸூாயசநதிரநக்ஷததிரஙகளாகியகோளசகரமண்டலததில கடடபபடடிருபபவா, நக்ஷததிரஙகளுககு ஆதாரமான ாயததைச சரீரமாகவுடையவா எனபது

வயாதிசா =3 அவரவாவிருமபும பலபலனகளையும அளிபபவா

வயாபதா =4 தியானிபபவாகளிடததில இளையவன, முதிாநத , யஜமானன, வேலைககாரன, பகைவன, -நணபனமுதலியவேற மகளினறி ஒரேவிதமான அனபினால வியாபிததிருபபவா

வயாபீ =5 தேவாகள, அஸூராகள, மநதரமலை, வாஸூகிமுத வாகளுககுக கடைவதில சகதியை வருததிசெயவதறகாக அவா ாலலாரிடததிலும தாம வியாபிததிருபபவா

வயாளா =6 விசேஷமாக அபயபரதானம செயது அவாகளை கிகரிததுத தமககுடபடுததுகிறவா

வயாஸா =7 வேதஙகளை வகுததவா

வருததாதமா =8 மகிமைகளெலலாம உளளஙகையில அடஙகி போலத தோறறுமபடி பெரிதான ஸவரூபமுடையவா

வருஷகாமா =நமபோனறவாகளுககும பெரும பேறறை அளிப னால தாமரூபமாகவிருககும செயகையையுடையவா, அலலது, பதாபததைஆறறும தனமையான குளிாநத செயகையை உடை ா

---

1 எலலாவரையறைகளுககும ஆதாரமானவா, அலலது, இகபால ளின அதிகாரஙகளையும ஜராயுஜம, அணடஜம, ஸவேதஜம, உத ஜமெனனும நானகு படைபபுககளையும வாணாசிரமஙகளையும அவற தாமஙகளையும வகைவகையாக ஸதாபிபபவா

2 ஞானஸவரூபி

3 இநதிராதிதேவாகளையும பலவித அதிகாரஙகளில ஆஜஞாபிப ா

4 காரணமானதாலகாாயஙகளெலலாவறறிலுமவயாபிததிருபபவா

5 எலலாககாரியஙகளிலும வியாபிததிருபபவா, அலலது, ஆகாயம ால எஙகும நிறைநதிருபபவா

6 மஹாஸாபபமபோல யாராலுமபிடிககமுடியாதவா, அதாவது, நககுமவசபபடாத ஸவதநதரா எனபது

7 'ஸாவதருக' பாாகக

8 அணுதியாயிருபபதனால முதிாநதவா

வருஷபரியா = பரவருததிதாமம நிவருததிதாமம இரணடி அனபுவைததிருபபவா, அவா விருமபுவதனுலே இவவிருவகை மஙகளும தாமமாயின, அவா தாவிருபபததைத தெரிவிபபது வேதவிதிகளின கருதது

வருஷபா =[1] ஸமஸாரமெனனும தீயினுல சுடபபடடுவநத தவாகளே அமுதம பொழிவதுபோலக கடாக்ஷததை வாஷித செழிககசசெயபவா

வருஷபாவா = தமமிடமஏறிவருவதறகு வாஞ்ஸாமதாமங யே படிகளாக வைததிருபபவா

வருஷபாக்ஷா =[2] வேணடின பலனகளே வாஷிபபதாகிய மததையே ஸமஸாரசகரததிறகு ஆதாரமான அசசாக வைததிரு வா, தாமததின வழியாகக காமபலனகளே ரக்ஷிபபவா எனபது

வருஷா =[3] கடலினிடையே அலேநதுவருநதிய மாககண யரை அமுதமபோனற தேகஒளியினுலும இனசொல்லினுலும ந பவா

வருஷாகருதி =[4] தாமமே உருவமாக உடையவா, அல ஜனஙகளின தாபஙகளேயெலலாம சமனமசெயது அமருதம பெ வதுபோலக குளிாநதிருககும திவயரூபமுளளவா

வருஷாகபி = தாமமே உருககொணடதான சிறநத வரா தாரமெடுததவா

வருஷாஹீ =[5] அவரை முதலில அடையுமதினமே எலலா களஙகளுககும விததுாடுவதுபோல ஆரமபதினமாயிருபப தாமரூபமாயிருபபது

வருஷோதரா =[6] தாமததையே வயிறுகஉடையவா, ஆராதி வாகள தமககுககிடைதத ஹவிஸமுதலியவறறினுலும எளி நிரபபககூடியதாயிருபபதனுல, அலலது, துனபமுறறவாக வரையும தமவயிறறிலவைததுக காபபதனுல தாமமயமான வயிற உடையவா

---

1 பகதாகளுககு விருமபினவறறையெலலாம வாஷிபபவா

2 விருமபினவறறையெலலாம வாஷிககும நேதரஙகளேயுடைய அலலது, தாமததையே கணணுகவுடையவா

3 அபீஷடஙகளே வாஷிககும தாமமாயிருபபவா

4 தாமததை நிலேநிறுததுவதறகாகவே அவதாரஉருவம எடுபப

5 பகலபோல பிரகாசிககும புணயமான யஜஞஙகளேயுடையவா

6 அவருடையவயிறு ஜனஙகளேவாஷிபபது, அதாவது ஸரு செயவது

வருக்ஷா = [1]நிழலுள்ளமரம்போல ஆஸ்ரிதர்கள் வந்தடைந்து ாபபலன்களையும் அனுபவிக்கும்படியிருப்பவர். மேலும், அவர்க செய்யப்படும் பிரபந்தங்களையும் ஸஹிப்பவர் —

வ = [2]எல்லாம் தம்மிடத்தில் வஸிக்கும்படியிருப்பவர், தாமும் ாவற்றிலும் ஆத்மாவாகவஸிப்பவர் 'ஸவ:'என்று ஒருநாமமாக கொள்ளலாம் என்பது பிரவசனம்

வத்ஸரா = [3]புருஷார்த்தங்களை அவரவர் அதிகாரங்களுக்குத் படி பகுத்து ஏற்பாடுசெய்வதற்காகத் தாமாகமா என்னும் ரூபத் ன எல்லாரிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக வஸிப்பவர்

வத்ஸலா = [4] பசுக்கள் புதியனவாகீன்ற கன்றுகளிடத்தில் புவைத்துப் பால்சுரந்துகொண்டு அவற்றைத் தேடித்திரிவது ஸ் சரணுகதர்களைப் பேரன்புடன் தேடுகிறவர்

வத்ஸீ = [5]எப்பொழுதும் தம்மால் போஷிக்கப்பட்டத்தக்க ஆத்ம ங்கள் தம்மிடம் மிகுதியாயிருப்பவர் -

வநமாலீ = தம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பஞ்சபூதங்களிலும் றின தன்மாத்திரைகளிலுமுள்ள சிறந்தபரிமளங்களின் அபிமானி தையாகிய வைஜயந்தி என்னப்படும் வனமாலையை எக்காலமும் ிந்திருப்பவர்

வம்சவர்த்தநா = [6] வம்சமென்னப்படும் நித்யஸம்ஸாரிவர்க்கத்தை ததிசெய்பவர், அதாவது, அவர்களுக்குக் கைங்கர்யஸம்பத்தை ாமேலும் பெருகச்செய்பவரென்பது

வர்த்தநா = [7]ஆராதிப்பவர்களைத் தாய்போல வயிற்றில்வைத்து ாப்பவர்

வர்த்தமாநா = [8]ஆராதிப்பவர்களை விருத்தி செய்வதனாலேயே மே வருத்தியாகிறவர், அல்லது, இப்படி எல்லாருக்கும் எல்லா றையும் அளித்தும் தமது நிறைவு குறையாதவர்.

---

1 விருக்ஷம்போல அசையாமலிருப்பவர்

2 'ஸ' ப்ராகக

3 எல்லாவற்றிற்கும் தாமே இருப்பிடமானவர்

4 பக்தர்களிடத்தில் அன்புள்ளவர்

5 கிருஷ்ணவதாரத்தில் கன்றுகளைமேய்ப்பவர், அல்லது, உலகத்திற் தந்தையாதலின் எல்லா பரஜைகளையும் தமகுழந்தைகளாகஸினைக்கும் மையுள்ளவர்

6-வம்சமென்னப்படும் பரபஞ்சத்தைப் பெருகச்செய்பவர், அல்லது, ரிப்பவர்? 7-எல்லாவற்றையும் வருத்திசெய்பவர்

8 பரபஞ்சரூபமாக வருத்தியடைகிறவர்

வரதா = [1]தேவாகளுககும லோகபாலாகளை வகிககும ஸாம மாகிய வரஙகளை அளிபபவா

வராஙகா = [2]சிறநத திவயமஙகள விகரகமுடையவா, தே யின பிரீதிககாக உபநிஷததில கூறபபடட திவயமஙகளவிக லக்ஷணஙகள மறையாமலே அவதரிததவா எனபது

வராரோஹா = [3]மீணடுகிழுலகமபோவதிலலாமையால மேலே அவரையடைவது எலலாவறறிலும சிறநததாமபடி இருபபவா

வருணா = [4]எலலாவறறையும மறைததுககொணடிருபபவா

வஷடகாரா = [5]ஆகாசமுதலியவறறைபபோலனறித தாம பிததிருபபவறறையெலலாம தாம நினைததபடி நடபபனவாகத உசபபடுததுகிறவா

வஸு (105) = [6]தமமையடைநதவாகளிடததில மிகக அனபு தாமே வஸிபபவா

வஸு (271) = [7]பெரியோாகளுககுத தாமே தனமாயிருபப அவாகள மறறபபொருளைப பொருளாக நினைபபதிலலையெனபது

வஸு (701) = [8]திருபபாறகடலில வஸிபபவா

வஸுதா = தடுககமுடியாத பெரிய ஐஶ்வாயமிருககையி பொருளை விருமபும சிறியோருககுப பொருளையும அளிபபவா

வஸுபரதா (698) = [9]சிறநத நிதியாகிய தமமைத தேவகிக வஸுதேவருககும புதாராகக கொடுததவா

1 வரஙகளையளிபபவா, அலலது, யஜமானரூபியாகக கோடெ னும தக்ஷிணையை அளிபபவா

2 சிறநத அவயவஙகளை உடையவா

3 எலலாவறறிலும சிறநத ஸ்ரீ வைகுணடததிறகுரியவா

4 ஸாயஙகாலததில அஸதமயமாகும ஸூாயன தனகிரணங மறைபபதனுல வருணனுகிறுன, அநத ஸூாயனுயிருபபவா

5 யாகஙகளிலசெயயபபடும ஹோமஙகளுககு உததேஶயமாயிரு வா, அலலது, யாகரூபி, அலலது, தேவாகளை ஸநதோஷபபடுத் மநதிரரூபி அலலது, மநதிரதேவதாரூபி

6 எலலாபபிராணிகளும தமமிடததும தாம அவறறினிடத இருபபவா, அலலது, அகனிஸவரூபி

7 தனமாயிருபபா, அலலது, மாயையினுல தமஸவரூபததை மற பவா, அலலது, ஸூாயரூபியாக ஆகாசததில வஸிபபவா

8 எலலாம தமமிடததில வஸிககபபெறறவா, அலலது தாம எல வறறிலும வஸிபபவா, அலலது, மாயையினுல ஸவரூபததைமறைபப

9 தனததை மிகுதியாகக கொடுததவா

வஸுப்ரதா (699) =[1] உலகததிறகுத் தநதையாகிய தமககும தநதைகளாகுமபடி பெருமகிமையை அநதத தேவகிவஸுதேவா கது அளிததவா

வஸுமநஸ (106) =[2] ஆஸரிதாகளை நிதியைப்போல மனததில துகிறவா

வஸுமநஸ (702) =[3] லக்ஷமி பிறநதவிடமாகிய க்ஷீராபதியில மசெயதும வஸுதேவரிடததில மனமவைததவா

வஸுரேதஸ =[4] தமமுடைய திவயதேஜஸையே அவதாரததிற காரணமாகவுடையவா

வஹநி =[5] பரமபதம ஆகாசமுதலிய தேசரூபியாக நிதயஸூரி முகதாகள ஸமஸாரிகளாகிய எலலாரையும தாஙகுகிறவா

வாகமீ = வேதரூபமான சிறநதவாககையுடையவா, ராமகிருஷ தி அவதாரஙகளில கேடககேடக அமுதமபோல இனியவாககுக உரைபபவா எனனவுமாம

வாசஸபதி (218) =[6] மதஸயபுராணததினல் வேதாநததததை ரிபிடடதனல வாகெனனபபடும சொலலுககு அதிபதி

வாசஸபதி (579) =[7] ஐநதாவது வேதமான மகாபாரதம என ஸரஸவதிககு ஸவாமியானவா, மஹாபாரததததை இயறறினவர் பது

வாமநா =[8] இநதிரனை ரக்ஷிபபதறகாகப பலிசகரவாததியின ததில வாமனவதாரமெடுததுசசெனறவா

வாயு =[9] தமமை தயானிபபவாகளிருககுமிடநதேடி ஆஙகாஙகு ல்லுகிறவா, சபரி, பரதவாஜா, குகன முதலானவாகளைத தேடிச னறூா எனபது குறிபபு

---

1 பகதாகளுககு மோக்ஷமெனனும பலனைககொடுபபவா, அலலது, ஸுராகளின தனததை மிகவும கணடிபபவா

2 சிறநத மனமுளளவா

3 எலலாரிடததிலும வஸிககுமமனமுளளவா

4 ஸவாணமாகிய வீரயததையுடையவா

5 ஹோமஙகளைத தேவாகளுககுக கொணடுபோகும அகனியா பபவா

6 'வாசஸபதிருதாரதீ' ஒருநாமம, விததைககதிபதியான ஸா ஞா

7 'வாசஸபதிரயோநிஜா' ஒருநாமம, விததைககதிபதியும காபபத் பிறவாதவருமு

8 வாமனவதாரஞசெயதவா அலலது, எலலாராலும பஜிககத் வா 9 நலலமணததை உணடாககுகிறவா

வாயுவாஹநா (332)= [1] உலகத்துக்குப் பிராணனான காற்றை நடத்துகிறவர்

வாயுவாஹநா (860)=[2] தம்மைத் தியானிப்பவர் எவ்வளவு மான காரணங்களினால் கீழேவிழுந்தாலும் ஒப்பற்றவேகமுள்ள க னைக்கொண்டு அவர்களைத் தூக்கிவிடுகிறவர், பரமபாகவதனாகிய ராஜன் மஹரிஷிசாபத்தினால் கீழேவிழுந்தபோது அவனைக் க னால் மறுபடியும் மேலேற்றி உபரிசரவஸுவாகச்செய்தது இத உதாஹரணம்

வாருணா=[3] தம்மை ஸ்வாமியாகவரிக்கும் பக்தர்களிடத் இருப்பவர்

வாஜஸநி=[4] நாஸ்திகர் தம்செய்து இம்மைக்குரிய அன்ன ஷியவற்றையே பௌத்தர்கள் அடையும்படிசெய்தவர், கலிதோ ததயோதனகபளங்களைச் சாப்பிட வேண்டுமென்பது க்ஷப ளின் வரதம

வாஸவாநுஜா=[5] அம்ருதத்தில் விருப்பமுள்ள இந்திர அதை அளிப்பதற்காகப் பின்பிறந்தவர்

வாஸுதேவா (333)=உலகங்களைத் தாயின் காப்பதிலபோ தமக்குள்வைத்தும், பறவைகள் சிறகுகளினால் குஞ்சுகளை அணை போலத் தீங்குகள்வராமல் மூடிக்காப்பாற்றியும், அவற்றினிடம் அந்தர்யாமியாக வஸித்துமிருப்பதனால் வாஸு என்றும், இந்த ணத்தை விளையாட்டாக வைத்திருப்பதனாலும் எல்லாவற்றை அடக்கி மேலாயிருப்பதனாலும் எப்போதும் விளங்குவதனாலும் ராலும் துதிக்கப்பெறுவதனாலும் பக்தர்களிடத்தில் விசேஷித செல்லுவதனாலும் தேவர் என்றும்சொல்லப்படுகிறார், அதனால், ஸ்வரூபியான பகவான் வாஸுதேவராகிறார்

வாஸுதேவா (700)=வஸுதேவர் புத்ரர்

வாஸுதேவா (714)=[6] துவாதசாக்ஷரமந்த்ரத்தை உபதேசி வாஸுதேவ வியூகமாயிருப்பவர்

விக்ரமா=[7] வேதமூர்த்தியான கருடனை வாகனமாகக்கொ ஸஞ்சரிப்பவர்

---

1 ஸப்தமருத்துக்களையும் நடத்துகிறவர்

2 காற்றும் அவரிடம் அச்சத்தோடு நடக்கும்படி நியமிப்பவர்

3 வருணபுத்திரரான வஸிஷ்டர், அல்லது, அகஸ்தியராயிருப்ப

4 வாஜஸநா = அன்னம் வேண்டியவர்களுக்கு அன்னத் கொடுப்பவர்

5 அதிதியினிடம் கச்யபருக்கு இந்திரன் தம்பியாகப் பிறந்தவர்

6 மாயையினால் உலகத்தை மறைக்கும்தேவர்

7 உலகமளந்தவரென்னவுமாம

விகரமீ (76) = பராககரமமுளளவா, தாம நினைததவைதத தடை றிமுடிககும இயறகையுளளவா

விகரமீ (909) = [1]தமது பெருமைககுத தகுநத திவயசேஷடி களை உடையவா

விகாததா = [2]தமககாக இனபதுனபஙகளிலலாமலிருநதும பிறா பதுனபஙகளை அநுபவிபபதனுல தாம இனபதுனபஙகளை அடை மாறுகிறவா, இநதமாறுசல பிறரிடததிலுளள அனபுபறறிய ஙின ாபமவாருககுக குறறமாகாது

விஸிஷடா = [3]எலலாவறறையும பாாககிலும விலகஷணமாயிருப

விசுததாதமா = [4]அவரவா புணணியஙகளுககுத தககபடி தம ததநது தமஸவருபததை மிசசபபடுததிககொளளாதவா, தமது ரூபததையெலலாம பகதாகளுககே ஒபபுவிததிருபபவா

விசோதனா = [5]தமது திவயசேஷடிதஙகளில தேகம விடடவா தமமையடைவதறகு உரியவராமபடி அவாகளைத துலககுகிறவா

விதவததமா = [6]மிகததெரிநதவா, கஜேநதரன துனபததை ககத தெரிநதவரெனபது

விதாதா (44) = [7]பிரமமதேவராகிய காபபததை முதிரவைதது பததி செயபவா

விதாதா (485) = [8]பகதனுடைய குறறஙகளைப பகவானபொறுக போது, பாவஙகளுககுப பலனகளைததாததகக யமனும அவனுல பயபபடும யாதனைகளும அநதபபகதனை யாதொனறும செயயாம நககுமபடி தாமேநடததுகிறவா

விதாரணா = [9]தமது திவயாயுதஙகளினுல ராகு முதலானவா ாசு சேதிதகவா

1 சிறநதநடையுளளவா அலலது, சிறநதபராககரமமுளளவா

2 விசிததரமானஉலகஙகளைபபடைததவா

3 எலலாவறறிறகும மேலானவா

4 முககுணஙகளையும கடநத பரிசுதத ஸவருபமுளளவா.

5 தமமை நினைததமாததிரததில பாவஙகளைப போககுகிறவா.

6 ஸாவஜஞா

7 காமஙகளையும அவறறின பலனகளையும செயபவா, அலலது, ஆதி ஷன முதலானவாகளையும விசேஷமாகத தரிபபவா

8 ஆதிசேஷன திககஜஙகள முதலியவாகளைப பூமியைததாஙகும செயகிறவா

9 அதாயிஷடாகளைப பிளககிறவா

விதிசா = [1]துதிககவருபவாகள வணஙகித தழுதழுதது.மெ மறநதுசெயயும ஸதோததிரஙகளுககும எடடாத ஸவரூபம, திவ களவிகரகம, குணசசிறபபுககள, மகிமை முதலியவறறையுடைய

விதேயாதமா = [2]தமது பகதாகள, ‘ இஙகுவா, இஙகுநில, இ உடகாா, இதைஉண ’ எனறு கடடளையிடுவதறகுரிய ஸவரூபமு வா

விநயா = [3]மாரீசனமுதலானவாகளையும தமதுபராகரமததி தணடிததுஅடககினவா

விநயிதா = [4]பாகவதாகளை ராஜகுமாராகளைபபோல அரவ துககாபபவா

விரதா = [5]ராஜயமுதலியவறறில ஆசையிலலாமல ஒழிநதி பவா, ‘ விரஜா ’ எனனும பாடததில, விரஜோமாாககா ஒருநாப அடுததவாகளுககுக குறறமிலலாத வழியைக காடடுகிறவா

விராமா = [6]வரஙகளையளிககும பரமமாதி தேவாகளும அ களாலளிககபபடும வரஙகளும வரஙகளபெறற ராவணாதிகளும மிடததில வியாபிககாமல போகுமபடியிருபபவா

விரோசநா = [7]உததராயணம, தகஷிணாயனம எனனுமஇர மாாககஙகளினுல ரதமசெனறு ஸூாயனபிரகாசிபபதாகிய ஸம ஸரமாயிருபபவா, இது ஆசசிராதிமாாககததில ஐநதாமபடி

விவிகதா = [8]எலலாஉலகஙகளுககும விலகஷணமாகத தமக சிறபபாயுளள சரிததிரஙகளையுடையவா

விஜயா = [9]பரமருதராகளாகிய மறற இரணடுமூாததிக

---

1 அவரவா அதிகாரஙகளுககுததககபடி பலனகளை விசேஷ அளிபபவா

2 அவிதேயாதமா = யாருககும உடபடாத ஸவரூபமுளளவா

3 துஷடாகளைத தணடிபபவா

4 விநயிதாஸாகஷீ = பிரஜைகள அடககமுளளவராயிருபபதை ப யகஷமாககககாணபவா, அலலது, விநயிதா = எலலாவறறையும நட கிறவா, அஸாகஷீ = தமமைவிட வேறுபொருளைப பாராதவா

5 விரஜா = தமமையடுததவாகளுககு விஷயபபறறுகிய ரஜோ குணததை விலககுகிறவா

6 எலலாபபிராணிகளுககும முடிவைததருகிறவா

7 பலவிதமாகப பிரகாசிபபவா, ஸூாயன, அலலது அகனி யிருபபவா

8 பிரபஞசரூபமாயிருநதும ஒனறிலுமசேராமல தனிததுநிறபவா

9 ஞானம வைராககியம ஐசுவரிய முதலிய குணஙகளினுல எல வறறையும ஜயிபபவா

ஷ்டி ஸம்ஹாரமுதலிய தம்தம்கார்யங்களில் ஜயம்பெறும்படி
ப்பவர்

விஜிதாத்மா = [1]மகாலக்ஷ்மியும் விரும்பத்தக்க சிறப்பினால் தடை
லாமல் ஓங்கிவளரும் திருவுள்ளமும் திருவடிபணிந்தவர்கள் விஷ
இல் தாழ்ந்து இணங்கும்படியிருப்பவர்

விஶராமா = [2]பாவங்களும் அவற்றின்பயன்களும் மிதமிஞ்சி
த்துவத்தால் களைத்துபோன ஜனங்களுக்கு இளைப்பாறுமிடம்,
ர்கள் பகவானை அடைந்தவுடன் அவர்களின் பாவங்களும் துன்
களும் விலகிப்போகின்றன என்பது

விஶுத்தாத்மா = [3]யாவராலும் வியந்து கேட்கத்தக்க நரஸிம்
வதார திவ்யசரித்திரமுடையவர்

விஶ்வகர்மா = [4]பரமமாவைப் படைப்பதற்கு முன்னும்பின்னு
ள்ள உலகவ்யாபாரங்கள் எல்லாம் தமது செய்கைகளாகவே இருப்ப
ர்

விஶ்வதக்ஷிணா = [5]நன்று செய்தவர்களுக்கும் தீது செய்தவர்
களுக்கும் வேற்றுமையின்றி விரைவில் நன்மையையளிப்பவர், அபரா
ப்பட்டவர்கள் விஷயத்திலேயும் மிக்க பொறுமையுள்ளவரென்பது,
ல்லது, அசுவமேதயாகத்தில் பூமியனைத்தையும் பராமமணர்களுக்
த் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்தவர்

விஶ்வபாஹு = விரோதிகளைக் களைவதனால் உலகத்துக்கு
க்ஷேமகரமான கரங்களையுடையவர்

விஶ்வபுக்விபு = [6]உலகங்களை வ்யாபித்துக் காப்பவர்

---

1 மனத்தை அடக்கினவர்

2 பசி, தாகம், விசனம், மயக்கம், மூப்பு, இறப்பு ஆகிய ஷடூர்மிக
ென்னப்படும் அறுவகைகள்ளான ஸம்ஸாரக்கடலின் அலைகளினாலும்
வித்தைமுதலிய மகாக்லேசங்களினாலும் மதமுதலிய உபக்லேசங்களினா
ல் பீடிக்கப்பட்டு இளைப்பாற விரும்புகிறவர்களுக்கு மோக்ஷமென்னும்
ளைப்பாறுதலைக் கொடுப்பவர்

3 வேதத்தில் விசேஷமாக உரைக்கப்பட்ட ஸத்யமஞானமுதலிய
லக்கணங்கள் பொருந்தின ஸ்வரூபமுடையவர்

4 விசித்ரஸ்ருஷ்டிசக்தியில் விச்வகர்மா-என்னும் தேவசில்பியைப்
ான்றவர் என்னவுமாம்

5 எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர், அல்லது,
ல்லாக் காரியங்களிலும் மிகுந்த சாமர்த்தியமுள்ளவர்

6 விஶ்வபுக், விபு, இரண்டுநாமங்கள் விஶ்வபுக்=உலகத்தை ஸம்
ார காலத்தில் புஜிப்பவர், அல்லது காப்பவர், விபு=ஹிரண்யகர்ப்பர்
தலிய பல உருவங்களாயிருப்பவர்

விஶ்வம= [1]எலலாவறறிலுமபரவேசிதது எஙகும நிரமபியிருபபவா, இயறகையாகவே மஙகளரூபமாயுளளவையும தமதுசி புககு மேலவரை அறறவையுமான திவயாதமஸவரூபம, திவய கள விகரஹம, கலயாணகுணஙகள, மஹிமைஇவை பரிபூரணப நிரமபியிருபபவா

விஶ்வமூாததி=உலகமெலலாம தம உடமபாகவுடையவா, லாம தமது சரீரமாயிருததவின தமசரீரம தமககு அனிஷடம யபபுகாமைபபறறிப பலவானகளும தாபபலாகளை ஜயிககககூடா போவரெனபது

விஶ்வயோநி (118)= [2]அடைநதவாகள எலலாரையும த டன ஒனருககக கூட்டிககொளளுகிறவா

விஶ்வயோநி(151)= [3]பிரமமருததிராதிகளைககொணடு ந தபபடும உலகமனைததுககும காரணமாயிருபபவா

விஶ்வரேதஸ=உலகததுககெலலாம முதலகாரணமாயிரு வா, தமமையறிவதறகுரிய ஞானேநதிரியஙகளையும தமது கை யததுககுரிய காமேநதிரியஙகள முதலானவறறையும ஜனஙகளு உணடாககுகிறவா எனபது

விஶ்வஸ்ருக= [4]குணததையும குறறததையும பாராமல உ கள உயவதையே கருதி உலகததைபபடைபபவா

விஶ்வாதமா= [5]தமமுடைய ஞானசகதிகளினல உலகமெல வறறையும வியாபிததிருபபவா

விஷ்ணு (2)=தமது விபூதிகளாயுளள சேதனுசேதனஙக அநதாயாமியாயப பிரவேசிததிருபபவா, இதனல அநதாயாமி எ பது கூறபபடடது

விஷ்ணு (259)= [6]கூடாகஷததைவாஷிததும மறறும பலஉ களசெயதும தமது உயாவையும அடியாாகளின தாழவையும பா மல எனறும அவாகளை விட்டுபபிரியாமல இருபபவா

விஷ்ணு (663)=ஸவரூபததிலும நடததுவது முதலியச யிலும எலலாவறறையும வியாபிததிருபபவா, அல்லது, மூவுல களையும அளநதவா

---

1 உலகமனைததும தாமாயிருபபவா

2 எலலாவறறிறகும காரணம

3 உலகததைத தமககு ஆதாரமாகவுடையவா, அலலது, உலக யம காரணரூபியுமாயிருபபவா

4 விஶ்வதருக=உலகததிறகுபபிரபு

5 எலலாவறறிறகும ஆதமாவாயிருபபவா.

6 தரிவிகரமாவதாரததில அடிகளால உலகஙகளைவயாபிததவா.

விஷ்வக்ஸேநா = [1] எங்குமுள்ள ஜனங்கள் தம்மைரக்ஷகராகக் ணடு ஜீவிக்கும்படிசெய்பவா, இது ரக்ஷிப்பது தொழிலாக டைய அனிருத்தவ்யூசம, சக்தி தேஜஸ் என்னும் இரண்டுகுணங அனிருத்தவ்யூகத்திற்குச் சிறப்பாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, றறுள, எதையும் காப்பாற்றும் ஸாமாத்யம சக்தியெனப்படுவது, ந்த இந்த நாமம் குறிப்பிக்கிறது

விஷமா = [2] ஸாதுக்களுக்கு க்ஷேமத்தையும் துஷ்டாகளுக்குப த்தையும் தருவதனால அவரவர்குணங்களைப்பற்றி வேற்றுமை ள்வா

விஸ்தாரா = [3] கலியுகமெனனும் விரோதியையொழித்து கருத தையுண்டாக்குவதனால வேதத்தினால விதிக்கப்படும் முறைகளை ளிப்படுத்துகின்றவா

விஹாயஸகதி = [4] பகதியினுடைய முடிவான நிலைமையில ஏறப றவாகள பரமபதம செலவதற்கும தாமே உபாயமாயிருப்பவா

விக்ஷரா = [5] ஆஶ்ரிதாகளிடத்தில நீங்காத அனபுடையவா

வீதபயா = [6] தாம வந்த பரப்பரபைக கண்டதனாலேயே கஜேந் னுக்குப பயமபோகும்படி செய்தவா

வீரபாஹு = [7] கடகங்கள் தோளவளைகள முதலிய திருவாபர ஙகளினால அலங்கரிக்கப்பட்டுந திருப்பாறகடல கடையும காலத ), 'நான, நான' என்று ஒன்றனபின ஒன்றுகபரவருத்திக்கும் பிரமங்களையுடையவா

வீரா (402) = [8] ராக்ஷஸாகளைப் பயத்தினால நடுங்கும்படி யபவா

---

1 அஸுரசேனை இவரைககண்டமாத்திரத்தில பலதிசைகளிலும திேயாடும்படி தமயுத்தமுயறசியினால செய்பவா

2 தமகொபமிலலாதவா,

3 உலகங்களனைத்தும தம்மை ஆதாரமாககொண்டு விரிவாகும்படி நபபவா

4 ஆகாயத்திலிருப்பவா, அதனாலேதான ஆகாயம விஷ்ணுபதம னபபடுவெது, ஸூாயன என்னவுமாம.

5 நாசமிலலாதவா

6 ஸமஸாரபயம அறறவா

7 தேவசத்ருக்களை அழித்து வேதமாயாதையை நிலைநிறுத்தும ாகரமமுள்ள கைகளையுடையவா

8 பராக்ரமமுள்ளவா

வீரர் (664) = [1]நல்லோர்களைத் துன்பப்படுத்தும் துஷ்டர்
அழிப்பவர்.

வீரஹா (168) = [2]புகதிவாதங்களினால் பரமாத்மஞானத்தை
கெடுக்கும் தார்க்கிகர்களை ஒழிப்பவர்.

வீரஹா (747) = [3]சிறுகுழந்தைப் பருவத்திலும் பூதனை, சக
ஸுரன், இருமருதங்கள் முதலிய வஞ்சகர்களான அஸுரவீரர்க
வேரோடுகளைந்தவர்.

வீரஹா (927) = [4]கஜேந்திரனுக்கு விரோதியான மிருத்யு
தடுத்தவர்.

வேகவாந் = [5]மானிடக்குழந்தையாக விளையாடும் பருவத்தி
தமது பரமேச்வர சக்தியின் வேகம் குறையாதவர்.

வேத்யா = [6]தம் அவதாரங்களினால் புலன்களுக்கெட்டாத
மையை வெளிப்படுத்தி யாவரும் அறிவதற்கெளியவராயிருப்ப

வேதா = [7]தம்மால் தேகங்களையும் இந்திரியங்களையும் அ
திருக்கும் மனிதர் முதலானவர்கள் சாஸ்திரங்களைத் தம்மிடமே அ
யும்படி கொடுப்பவர், இந்தக் காரணம்பற்றித்தான் ஸங்க்ஷேரு
அப்புபாயம் (= பரகதியை அடைவதற்குக் கருவி,) ஆகம: (= சாஸ்
வருமிடம்,) பந்தா: (= வழி,) நேதா (= நடத்துகிறவர்,) பராமம
ஆசாரயர் என்று நாமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

வேதவித் (130) = ஐயந்திரிபின்றி வேதார்த்தங்களை அறிப

வேதவித் (133) = [8]வேதங்களினால் அறியப்படும் தர்மத
அனுஷ்டிக்கும்படி செய்து அதைத் தமக்கு ஆராதனமாகப் பெ
றுக்கொள்ளுகிறவர், இவர் ப்ரத்யும்னர் என்னும் வ்யூகம், இந்த வ்
கத்துக்கு, தர்மம், ப்ரத்யோதயிதா (= விளங்கச் செய்பவர்,) பரவ
தயிதா (= நடத்துகிறவர்) என்று நாமங்களுண்டு.

---

1 கதி, படைப்பு, காந்தி, இருப்பிடம், போஜனம் இவற்றையுடை
2 தர்மத்தைக் காப்பதற்காக அஸுரவீரர்களை ஒழிப்பவர். [வ
3 ஹிரண்யகசிபு முதலான சத்ருவீரர்களையும் காமக்ரோதாதிக
யும் ஒழிப்பவர்.
4 பலவிதமான ஸம்ஸாரகதிகளைக் கெடுத்து முக்திகொடுப்பவர்.
5 'அசையாமலே மனத்திற்கும் கடியவேகமுள்ள ஒருபொரு
என்கிறசொற்படி மிகுந்த வேகமுள்ளவர்.
6 மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களால் அறியத்தக்கவர்.
7 வேதரூபி, அல்லது எல்லாவற்றையும் தெரிவிப்பவர்.
8 வேதங்களை விசாரிப்பவர்.

வேதஸ=[1] அளவற்ற மஙகளமான பலவகைப பெரியவிபவஙு
ப பகதாகளுககு எககாலமும செயபவா

வேதாஙகா=வேதததைத தமது சரீரமாகவுடையவா, சரீரத்தி
ஆதமா அறியபபடுவதுபோல வேதததினல அறியபபடுகிற
அலலது, வேதம அவருடைய ஆஜஞையாகவிருபபதனல
தச கருவியாக உடையவரெனபது

வைகாநா=[2] அவதரிததபின ஆஶரிதாகளுககு ஸமஸாரதுககத
க கலவியெடுபபவா

வைகுணடா=[3] பகதாகள தமமை அடைவதறகுஇடையூறுக
லலாவறறையும விலககி அவாகளை எளிதில தமமிடம சோததுக
ளபவா

வைதயா=[4] தமமை தயானிபபவாகளுககு ஸமஸாரததை நிவ
தி செயயுமவகையை அறிநதவா

ஜஞானகமயா=[5] ஸமாதிநிஷடையெனனும பரவிததையாகிய
னததினல அறியததககவா

ஜஞானமுததமம=ஒரு நாமம, (உததமமஜஞானம=) எலலா
றிலும சிறநத வைஷணவதாமததை யாவரும தெரிநதுகொளளக்
ணமாயிருபபவா, பாஞசராதர முதலிய பகவசசாஸதிரஙகளைப
வருததிபபிததவா எனபது

ஜயேஷடா=[6] எபபோதும எலலாவகைகளாகவும மோக்ஷததில
நுபவிபபவாகளுககும கரைகாணககூடாத பெரியஐஶவரியமுள்ள
தலின எலலாவறறினும மிகஶலாககியமானவா, அலலது, எல
வறறிறகும ஆதியாயிருபபதனல மிகவும முதிாநதவா

ஜயோதிாககணேஶவரா=[7] திவயதமபதிகளாகிய தமஇருவருக
அனுகூலாகளும ஒளிஉருவமாக விளஙகுகிறவாகளுமான ஆதி
ஷன விஷவகஸேநா முதலான நிதயஸூரிகளின கூடடஙகள எப

1 ஸருஷடிபபவா

2 ஹிரணயாக்ஷனைககொலல வராஹமூாததியாகிப பாதாளததைத
ணடினவா

3 ஸருஷடிகாலததில பஞசபூதஙகளும தனிவழி செலவதைததடுதது
றறை ஒனறுசோதது ஸருஷடியில உபயோகபபடுததுகிறவா

4 எலலாவிததைகளையும அறிநதவா

5 ஞானததினலேயே அடையததககவா

6 நிதயமும அளவுபடாததும எலலாபபலனகளையும ஸாதிபபது
கிய சிறநதஞானமாயிருபபவா .7 ஸூாயனமுதலியதேஜஸுகள
லாவறறிறகுமதலைவாாயிருபபவா.

போதும் திருவடிபணிந்து கைங்கர்யம் செய்யப்பெற்றவர், எப்
தும் பிரகாசிப்பதனால் வேதத்தில் மரீசி (=கிரணம்) என்று கூ
ப்படும் நித்யஸூரிகளை இங்கே ஜ்யோதிஸ் என்றுசொல்லுகிறது

ஜ்யோதிராதித்யா =[1] அபராகருதமான ஆச்சரியதேஜோ
மாகிய ஸூர்யன், ஆகாயத்திலிருக்கும் ஸூர்யன் இருள் அடை
போகும்படியாகத் தோன்றும் பேரொளியுள்ளவர் என்பது.

ஜ்யோதிஸ =[2] பக்தர்கள் பரம்பதம் ஏறுவதற்கு ஆச்சரி
மார்க்கத்தில் முதற்படியான ஒளியாயிருப்பவர்

ஜகதஸ்ஸேது =[3] உலகத்தில் நல்லவை தீயவைகளைப் பிரிக்
அணையாயிருப்பவர், புண்யபாபப்லன்களை மாறுமல் கொடுப்
ரென்பது

ஜகந்நாதிஜா =[4] உலகங்களுக்கு முதல்பொருள்களாகிய
மூர்த்திகளுள் ஒருவராக அவதரித்தவர்

ஜந்மமருத்யுஜராதிகா = பிறப்பு இறப்பு மூப்புகளைக்கடந்த
சேதனுசேதனங்கள் இரண்டினும் விலக்ஷணர் என்பது

ஜநநா =[5] பக்தர்களாதவர்களும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை அ
விப்பதற்குரிய கரணகளேபரங்களோடு ஜனிக்கும்படி செய்பவர்

ஜநஜந்மாதி =[6] ஜனங்களின் ஜன்மத்துக்குத் தாமேபலனாயி
பவர்

ஜநார்த்தன =[7] தமது ரக்ஷணத்திற்கு விரோதஞ்செய்யும் ச
ஜனங்களை உதவிதேடாமல் அழிப்பவர், இங்கு தேஜஸ் குறிப்பி
படுகிறது, தனக்கு ஓர் உதவியைத்தேடாது கார்யத்தை முடிக்
திறமை தேஜஸ்ஸென்னப்படுவது

ஜநேஶ்வரா =[8] ஜனித்தவர்கள் எல்லாரையும் வியாபிக்கும்
வாயுமென்னும் மஹாப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகிறவர்

ஜயா =[9] ஆஶ்ரிதர்களால் ஏவப்படும்படியிருப்பவர்

---

1 ஸூர்யமண்டலத்தில் ப்ரகாசிப்பவர், அல்லது, ஸூர்யனு
ப்ரகாசிப்பவர் 2 ஸ்வயமாகவே பிரகாசிப்பவர்

3 உலகத்தைக்கரையேற்றுபவர், அல்லது, வர்ணுஶ்ரமதர்மங்
கலவாமலிருக்கும்படி தாங்குகிறவர்

4 உலகம் உண்டாவதற்குமுன் ஹிரண்யகர்ப்பரூபியாக ஜனித்த

5 ப்ராணிகளைப்படைப்பவர்

6 ஜனங்களின் உத்பத்திக்குக்காரணமானவர்

7 துர்ஜனர்களைப்பீடிப்பவர், அல்லது, அவர்களை நரகங்களுக்
போகச்செய்பவர், அல்லது, ஸாதுஜனங்களினால் ஐச்வர்யத்தை
மோக்ஷத்தையும் வேண்டப்படுகிறவர்

8 ஜனங்களுக்கு ஈச்வரர் 9 எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிப்ப

ஜயந்தா = [1]புத்தாவதாரத்தில் ஞானமே ஆத்மாவென்றும் பிர
சம் பொய் என்றும் வீணவாதம்செய்து ஆஸதிகாகளைஜயித்தவா.
ஜஹநு = [2]பக்தரல்லாதவருக்குத் தம் மகிமையை மறைப்பவா
ஜிதக்ரோதா = [3]ஆபரிதாகளுக்குக் காமக்ரோதமுதலியவற
ப போக்குகிறவா, 'மோகினிரூபத்தைக்கண்டு வியந்த அஸுரா
மனமதலாரந்து தேவாகளின்மேல் கோபியாமலிருக்கும்படி அவா
ன கோபத்தை அடக்கினவா' என்பது நிரவசனம்
ஜிதமந்யு = கோபத்தைவென்றவா; சரணாகதனான கஜேந்திர
கு விரோதியான ஜலஜந்துவின்மேல் கோபம்வைக்காமல் அதற
ற்கதிகொடுத்தவா என்பது.
ஜிதாமித்ரா = [4]தாம் எல்லோருக்கும் அமைந்த ஸ்வாமியாயிருக
ரஹஸ்யத்தைக்கண்டறிவதற்கு விரோதிகளான அகங்காரமம
ஙகள காமக்ரோதஙகள முதலியபகைகளை ஜயித்தவா
ஜீவநா = [5]தம்கையினால் கொல்லுண்டதனால் முதலையையும் கந
ணுக்கிப் பிழைக்கச்செய்தவா
ஜீவா = [6]பாகவதாகள் தமக்கு ஆராதனம் செய்வதனால் உஜஜீ
கச் செய்கிறவா
ஜேதா = [7]பிரமருத்திராதிகளையும் தம் அபிப்பிராயத்தில் நிற
படி செய்பவா
ஜ்வரமணா = [8]காமபலன்களை அனுபவித்தும் திரும்பவும் ஜனித்த
முனவாஸனைமிச்சமின்றிக்கழியாதவாகள் மிச்சமுள்ளயோகாப
்த்தை அநதஜன்மத்தில் எளிதாக அப்யஸிக்கும்படி செய்பவா
ஸ்ரீகாப்பா = [9]போகஙகளிலும் விளையாட்டுகளிலும் அகலாம
க்கும் திருமகளைக் காப்பத்தைப்போலக் காப்பாற்றுகிறவா.

---

1 பகைவாகளைஜயிப்பவா, அல்லது, ஜயத்துக்குக்காரணமானவா
2 ஸமஹாரகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் மறைப்பவா, அல்லது,
ிசெய்யாத அஜஞானிகளைப் பரமபதம்சோப்பியாதவா
3 கோபத்தைஅடக்கினவா, ராக்ஷஸாகளைக்கொல்வது வேதமாயா
யைக்காப்பதற்கன்றிக் கோபத்தினாலன்றென்பது கருத்து
4 உட்பகைகளாகிய காமக்ரோதஙகள் முதலியவற்றையும் வெளிப
கவாகளாகிய ராவணன் முதலானவாகளையும் ஜயித்தவா.
5 பராணரூபியாகிப் பிரஜைகளை ஜீவிக்கச்செய்பவா
6 ஜீவாத்மரூபியாக எல்லாஉயிாகளையும் தாஙகுகிறவா
7 ஜயிக்கும் தன்மையுள்ளவா
8 அவிவேகிகளைவருத்துகிறவா. [பவா.
9 தமதுசெல்வமாகிய உலகமனைத்தையும் வயிற்றுக்குள் வைத்திருப

ஸ்ரீகரா = [1]பரஸ்வருபத்திறபோலவே விபூகவிபவாவதாரங் முதலியவற்றிலும் தமக்குத்தப்படிலக்ஷமியை அவதரிக்கச்செய்கிற

ஸ்ரீசா = பிராட்டிக்கும் பெருமைவந்ததற்குக் காரணமாயி பவா ; திருவுக்கும் திருவென்பது , அல்லது, எல்லா நிலைமைகளி பிராட்டியைத் தமக்கு ஈஸ்வரியாக வைத்திருப்பவா

ஸ்ரீதா = [2]எப்பேர்தும் புதிதாகத்தோன்றும் நிஷ்காரணம் பரேமரஸமானசிறப்பைத் திருமகளுக்கு அளிப்பவா, இவரைச்சா தனால் அவளுக்கு, ' ஸ்ரீ ' என்று பெயாவந்திருப்பதனால் அ திருமகளுக்கும் பிராணதாரமாயிருப்பவா என்பது .

ஸ்ரீதரா = [3]மணிக்கு ஒளிபோலவும் மலருக்கு மணம்போ வும் மதிக்கு நிலவுபோலவும் அமுதத்துக்குச் சுவைபோல் இயற்கையாகவுள்ள ஸம்பந்தத்தினால் எப்போதும் லக்ஷமியை சோந்திருப்பவா

ஸ்ரீநிதி = [4]ரத்தினத்துக்குப்பெட்டிபோலப் பிராட்டிக்கு இடமாயிருப்பவா

ஸ்ரீநிவாஸா (185) = திருப்பாற்கடலகடைந்தபோது அவதரி பெரியபிராட்டியாரைத் தமது திருமாபிலவைத்து இன்சொற்க சிறப்பித்தவா

ஸ்ரீநிவாஸா (614) = [5]நந்தனவனத்திலுள்ளகொடிக்குக் க விருக்ஷமபோலப் பிராட்டிக்கு என்றும் சோந்திருக்கும் கொழு பாக இருப்பவா

ஸ்ரீபதி = [6]ஸ்ரீதேவி தனக்குத் தகுந்த கணவரென்று நி மும் ஸவயமவரமசெய்யும் புருஷராயிருப்பவா

ஸ்ரீமதாமவரா = [7]ஐஸ்வாய லக்ஷமிபொருந்தின பிரம

---

1 தம்மை தயானித்தும் துதித்தும் ஆராதித்தும்வரும் பக்தாகளு எல்லா ஐசுவாயங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவா

2 பக்தாகளுக்கு ஐசுவாயத்தைக் கொடுப்பவா

3 உலகமாதாவான லக்ஷமியை மாாபில வகிப்பவா

4 எல்லாச்சகதிகளும் வைக்கப்படும் இடமாயிருப்பவா

5 ஐசுவர்யமுள்ளவாகளிடத்தில நிதயமாக வஸிப்பவா

6 அமுதமகடைந்த காலத்தில் தேவாஸுராகள் எல்லாரையும லக்ஷமியினால ஸவயமவரமசெய்யப்பட்டபதி , அல்லது, ' ஸ்ரீ ' என படும பராசகதிக்குப்பதி

7 ரிக, யஜுஸ, ஸாமம எனப்படும் செலவமபொருந்தின பிரம் தேவாக்கும் தலைமையான்வா

வாகள் எல்லாரிலும சிறநதவா, மஹாலக்ஷமியின பூாணகடாக்ஷம றறவா பகவான, அவாகடாக்ஷலேசம பெறறவாகள மறறத வாகளனனபது.

ஸ்ரீமாந (22) = [1]அழகும ஒளியும பொருநதி மனததைககவ திவயமஙகள விகாஹததைபுடையவா, மனிதனும ஸிமமமும ராக்ஷோசக்கையாகவிருபபினும அவை ஒருசரீரததில பொருநதி ந்கும அழகினால ஸேவிபபவருககு மனமகிழசசியை உணடாககி கததைக காபபவரெனபது

ஸ்ரீமாந (180) = [2]எபபொழுதும தமதிருமேனிககுத தகுநத யாபரணஙகளின சிறபபுளளவா

ஸ்ரீமாந (222) = [3]தாமரைக கணணரெனறு சொலலபபட்ட பிலககணததினால மதஸயாவதாரததிலும தமது பரமேஸவர மை வெளிபபடையாகத தோறறுமபடியிருபபவா

ஸ்ரீவதஸவக்ஷஸ் = தமமால நியமிககபபடும உலகம அனைததை காடடிலும வைலக்ஷணயததைத தோறறுவிபபதாகிய திருமகள வரெனனும சிறப்புககுககுறியான ஸ்ரீவதஸமெனனும அடையா ததைத திருமாாபிலுடையவர்

ஸ்ரீவாஸா = [4]திருமகள எககாலமும யதேசசையாக விளையாடு றகுரிய கறபகவனமாயிருபபவா, நாலுபுஜஙகளே கறபகமரஙக னறு கருதது

ஸ்ரீவிபாவநா = [5]பிராடடியினாலேயே தமககுப புகழும மகிமை உணடாககபபடடிருபபவா

ஶருங்கீ = [6]அஹிமஸை எனனும விரததததை எணணுவிபபதற க் கொமபுபோல மயிலதோகைபைக கையில வைததிருபபவா

ஶ்ருதிஸாகரா = குணஙகளை உரைககும ஶ்ருதிகளுககு நதிகளுக கடலபோல முடிவுபெறும் இடமாயிருபபவா

ஶ்ரேயஸ்ஸ்ரீமாந = [7]எல்லாபபுருஷாாததஙகளுககாகவும எல்லா

---

1 திருமாாபில் திருமகள நிதயமாகப் பொருநதியிருககபபெறறவா

2 நிரமபின ஐசுவாயமுளளவா

3 சிறநத ஒளியுளளவா.

4 மாாபில லக்ஷமி அகலாமல வஸிததிருககபபெறறவா

5 எல்லாப பிராணிகளுககும பலவித ஐசுவாயஙகளை அளிப்பவா

6 பரளயக்கடலில் கொமபுளள மதஸயரூபம எடுததவா

7 இரணடுநாமம ஶ்ரேயஸ = நிதயஸுகமான பிரமமாநநத ரூபமா ருப்பவா ஸ்ரீமாந = எல்லாசசிறப்புககளும தமமிடததிலேயே பொருநதி ககபபெறறவா

ராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டதக்க பிராட்டியானவள் தம்மிடத்
எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவர்

ஶ்ரேஷ்டர் = [1]நித்யஸூரிகள் இடைவிடாமல் அனுபவித்
களித்துச்செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களினால் மிகவும் ஆராதிக்கப்
கிறவர்

ஸ்கந்தத்ரர் = [2]அஸுரர்களைச் சோஷிக்கச்செய்யும் தேவசே
பதியான குமாரக்கடவுளையும் தாங்குகிறவர், அவரும் இவருக்
பரிவாரம் என்பது.

ஸ்கந்தர் = [3]அஸுரர் முதலானவர்களை வற்றச்செய்பவர்.

ஸ்தவ்யர் = [4]ஸ்தோத்திரத்துக்குரியவர், எந்தக் குண
யிட்டு எப்படிப்புகழ்ந்தாலும் அவை பொய்யாகாமல் பொருந்திய
பவர்

ஸ்தவப்ரியர் = யாராலும் எந்தப்பாஷையாலும் எவ்வகையா
சொற்பொருட்பிழை இருந்தாலும் செய்யப்படும் ஸ்தோத்திரங்க
குணங்களைச் சொல்வதாக எண்ணி அன்புடன் அங்கீகரிப்பவர்

ஸ்தவிரர் = [5]எக்காலமும் நிலையாயிருப்பவர், பாலமுதலி
தபிர்முதலியனவாகப்பரிணமமாவதற்குக் காலவரையை எதிர்ப
பதுபோலன்றி ஜகத்ஸ்ருஷ்டியை நினைத்தபோதெல்லாம் செய
ஸ்வதந்தரமுள்ளவர் ஆனால், காலத்தைப்ரதீக்ஷிப்பது அவருக்கு
லீலைமட்டும் என்பது

ஸ்தவிஷ்டர் (53) = மிகஸ்தூலமாயிருப்பவர், ஸூக்ஷ்மப
மூலப்ரக்ருதி அடங்கினரூபத்திலிருந்து தமது ஸங்கல்பத்தி
தேவர், மனிதர், விலங்கு, ஸ்தாவரங்கள் ஆகியபலதேகங்க
அவற்றிலுள்ள புலன்களும் அவற்றிற்குப் புலப்படும் சப்தாதி
யங்களும் இவையடங்கின பதினான்கு உலகங்களும் இவையெல்
உள்ளடங்கியப்ரமமாண்டமும் அதையும் மூடிக்கொண்டிருக்கும்
வான ப்ரக்ருதிமண்டலமுமாகப் பலவிரிவுகளை அடைந்திருப்பவ

---

1 எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்டவர்

2 தாமமாக்கத்தைத் தாங்குகிறவர்

3 தாம அமுதமாகப்பெருகுகிறவர், அல்லது, வாயுரூபியாக எ
வற்றையும் உலர்த்துபவர்

4 எல்லாராலும் துதிக்கப்பெறுகிறவர், தாம யாரையும் துதி
வர் என்பது

5 'ஸ்தவிரோதருவ' ஒருநாமம். பழமையாக அல்லது கிழவ
நிலைபெற்றிருப்பவர்

ஸதவிஷடா (437) = [1] நக்ஷத்ரமணடலமாகிய சிம்சுமாரசகர யாக மிகக விரிவாயிருபபவா

ஸதாணு = ஸதிரமானவா; அழியாத பலனகளைததரும அநு றமுள்ளவா, அலலது, தாமசெயத அநுகக்ரஹததில திருபதி டயாமல மேனமேலும அநுகரஹிப்பவா

ஸதாநதா = [2]கீழபபட்டவனை தருவனெனனும ராஜகுமார கு அழியாததான தருவபதம எனனும உயாபததைக்த அளிததவா

ஸதாவரஸதாணு = [3] கலகியவதாரததில தாமம நிலைநிறுததப டபிறகு ஒழிவாயிருபபவா

ஸதிரா = [4] தாம பகதாகளிடததிலவைத்த அனபு அவாகளசெய அபசாரஙகளாலும விலகக ஒணணுதபடி இருபபவா

ஸதுதா = [5]ஆதிசேஷன, வேதபுருஷன, அனநதகருடவிஷவக் னாமுதலிய கணககிலலாத நிதயஸூரிகளாலும பிரமமாதிதேவா லும நமபோனற மனிதாகளாலும எபபோதும அவாவர் இஷ நிறைவேறுவதறகாக ஒரேரீதியாகத துதிககபபெறறவா

ஸதூலா = [6]பருததிருபபவா, ஓரிடததிலிருநதே எலலாப் ருளகளையும தொடததககவா, இஙகு பூமியிலிருநதே சநதிரனைத டும சகதியாகியபிராபதி எனனும ஐஸவாயம சொலலபபடடது.

ஸதோதரம = அவரைத துதிககப பெறுவதும அவா அநுகர த்தினலேயே உணடாவதனால அவரே ஸதோததிரமாகவுமிருப ா

ஸதோதா = [7]தமமைததுதிபபவரைத தாம துதிககுமதனமை ளவா

ஸபஷடாக்ஷரா = [8]தமதுமகிமையைத தெளிவாக வெளிபபடுத வேதாக்ஷரஙகளை வெளிபபடுததினவா

---

1 விராடரூபியாக மிகவிரிவாயிருபபவா

2 தருவன முதலானவாகளுககும அவரவா காமஙகளுககேறற அதி ஙகளைக கொடுபபவா

3 தாம நிலைபெறறவராகவும பூமிமுதலியவை தமமிடததில நிறகும யாகவு மிருபபவா 4 விகாரமறறவா

5 'ஸதுதி' எனனுமபாடததில துதிககும செயகையும தாமேயா பபவா

6 எலலாமாகவும தாமிருபபதனால பெரிய உருவமுளளவா

7 துதிபபவரும அவரே

8 உதாததஸவரமுளள ஓஙகார மெனனும அக்ஷரததினல வெளி பபடும மகிமையயுடையவா

ஸாக்ஷீ = நிரயகவதாரங்களிலும் பஞ்சபூத ஸூக்ஷ்மங்
சேர்ந்ததான வைஜயந்தியென்னும் வனமாலையை எக்காலமும் அ
திருப்பவர்

ஸ்ரஷ்டா (595)= [1]முக்தியைவிரும்புகிறவர்களை ஸம்ஸார
விருந்துவிடுவித்து உலகவாழ்க்கையில் விருப்பமுள்ளவர்களை அ
வர்கள் வெகுகாலமாகச் சேர்த்திருக்கும் பலவகைப்புண்யபாபங்க
கிய கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி சரீரமுதலானஸாதனங்களுடன் கூட
புடைப்பவர்

ஸ்ரஷ்டா (990) = உலகங்களைப்படைப்பவர், பரவாஸுதே
ஸ்வரூபரும் இவரே என்பது

ஸ்வங்கா = [2]பிராட்டியும் அடிக்கடி ஆசைப்படத்தகுந்த தி
மங்கள் விக்ரஹமுள்ளவர்

ஸ்வதந்த்ரா = [3]தம்மாலேயே தாம் தாங்கப்படுகிறவர், இந்த
மை இயற்கையாக அமைந்ததாயிருப்பவர் யோகிகளுக்கு மந்த
ஔஷதி, தவம், தயானம்இவற்றினால் ஏற்படும் ஐச்வர்யங்கள்போல
இயற்கையினால் அமைந்திருப்பதென்பது

ஸ்வயஞ்சாதா = [4]ஒருவருடைய பரார்த்தனையை எதிர்பார
தாமே அவதரிப்பவர்.

ஸ்வயம்பூ = [5]கர்மங்களடியாகவரும் ஜன்மங்கள் போலன்
தமது மகிழ்ச்சியேகாரணமாகக்கொண்டு தமக்கே சிறப்பாயுள்ளசு
ஸத்வமயமான தேகத்தைத் தேவ மனிதரூபங்களாக அமைத்துக்
ணடு தாமே தமயிச்சையாக அவதரிப்பவர்

ஸ்வவசா = [6]தம்மால் மயக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் தூங்
போது தம அடியார்களாயுள்ள தேவர்களுடன் தமமிஷ்டப்
மகிழ்ந்திருப்பவர்

ஸ்வஸ்தி = தாமே மஹாமங்கள மூர்த்தி.

---

1 ஆதிகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் படைத்தவர்.

2 அழகிய அங்கங்களையுடையவர்

3 தம்மாலேயே தரிக்கப்படுகிறவர், தமமகிமையே தமக்கு ஆ
மாயிருப்பவர் என்பது

4 தமக்குத் தாமே காத்தாவாக ஜனித்தவர், -நிமித்தகாரண
தாமே என்பது

5 தாமே உண்டானவர், அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலே இ
பவர், அல்லது, ஸ்வதந்த்ரர்

6 ஸருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதனால்
தந்த்ரமாயிருப்பவர்

ஸவஸ திகருத = [1]தமமைக குணஙகளோடுகூட அனுபவிககும பாக முகதாகளுககு ஆசீாவா தம செயபவா —

ஸவஸ திதா = [2]மஹாமஙகள தததைக கொடுபபவா

ஸவஸ்திதகூஷிணா = [3]தமமைததருவதாகிய தீாககஸதாயாகத தம அடியாாகளாகிய ரிதவிககுககளுககுத தமககுக கைஙகாயம யதத தகுதியான திவயசரீாம சகதிமுதலிய அநேகம நனமை யும தக்ஷிணையாக அளிபபவா

ஸவஸ திபுக = [4]எலலாமஙகளஙகளையும அழியாமலிருககுமபடி பாற றுகிறவா

ஸவகூஷா = [5]திருமகளவடிவழகெனனும அமுததககடலில கரை ட திருககணகளமுதலான திவயேநதிரியஙகளையுடையவா

ஸவாஙகா = [6]தமது ஸாவேஸவரததனமைககுச சிறபபிலக ஙகளான சதரசாமரமுதலான ராஜயாஙகஙகளையுடையவா

ஸவாபநா = [7]மோகினி அவதாரததில அழிககபபடாமல நதவாகளையும அழகியபுனசிரிபபு இனியநோககு புருவஙகளசைத முதலிய விளையாடடுககளினல தூஙகவைபபவா, அவாகள தம மறநதுபோகுமபடி செயபவா எனபது

ஸவாபாவயா = [8]தமது பொருளகளாகிய ஆதமாககளினல வததைச்சொலலி ஸவாமியாக வநதடைநது தியானிபபதறகுரி , 'ஆதமாககளினல ஸவபாவமாக அமைநத ஸவாமியாக நினைக டுகிறவா' என்பது நிாவசனம

ஸவாஸயா = [9]சிறநத இருபபையுடையவா, முகதியடைநத

1 மஙகளததைசசெயபவா

2 பகதாகளுககு மஙகளததைக கொடுபபவா

3 மஙகளரூபமாக வருத்திஅடையவா, அலலது, மஙகளததைக கொகக திறமையுளளவா, அலலது, மஙகளததை விரைநது கொடுக் தனமையுளளவா

4 மஙகளததை அனுபவிபபவா, அலலது, மஙகளததைககாபபாறறு வா 5 தாமரைமலருககொபபான அழகிய கணகளையுடையவா.

6 காரியஙகளையும காரணஙகளையும அவவவற்றின அவயவஙகளையும் டபபவா

7 பராணிகளை மாயையினல ஆதமஜஞானமினறித தூஙகசசெய வா

8 நிதயஸவரூபராதலின எபபோதும ஒரேஸவபாவததோடே இருப்

9 தாமரைமலாபோல அழகியமுகமுளளவா, அலலது, வேதம ரிபபட்ட சிறநதமுகமுளளவா.

ஆதமாககளினநிலைமை அதறகுமுன அவிததையினால மூடபபட்
கெட்டிருநதது, அவவாறனறிப பரமாதமாவின ஐஸவாயம
நிலைமை எககாலமும் பரிசுததமாகச சிறநதிருபபது

ஸ = [1]கிருஷ்ணவதாரததில சிறுவாமுதல யாவருககும
மைபபறறிய நிசசயஜஞானததை உணடுபணணுகிறவா

ஸஙகரஹா = [2]பகதாகளால எளிதில அடையபபடுகிறவா

ஸஙகாஷணா = [3]சேதனுசேதனஙகளைத தமமிடததில ஒ
சேருமபடி ஆகாஷிபபவா

ஸத = [4]ஒருகாலும உறபததிநாசஙகளினறி நிதயமாயிருபப
லும திருககலயாணகுணஙகள பொருநதியிருபபதனுலும ஸத
னும தாமததிறகு ஆதாரமாயிருபபதனுலும ஸத எனறு சொ
படுகிறவா

ஸதகருதா = [5]ஸாதுககளால பூஜிககபபடுகிறவா, சபரிமு
னவாகள பாரததையோடு கொடுதத சிறிய பொருளகளையும த
மைககுத தகுதியானவறறைபபோல அஙகீகரிதது ஸநதோஷ
கிறவா எனபது

ஸதகருதி = [6]தயிாவெணணெய திருடினது, உரலில கட்டுப
டது, நடநதது, ராஸகரீடை செயததுமுதலிய குழநதைவிளை
டுச செயகைகளும ஸமஸாரவிலஙகுகள எலலாவறறையும த
வைகளாகச சிறநதிருபபவா

ஸதகதி = [7]அவதரிககுமபோதே அஸுரர்களால விளை
ஆபததுககளை ஒழிதது ஸாதுககளைககாபபாறறுகிறவா.

ஸதகாததா = ஸதபுருஷாகளைப பூஜிபபவா

ஸதகிாததி = ஸௌலபயமிருபபதனலேயே யதாாததமான
பெறறவா, எநதககுணம சொனனுலும அவரிடததில பொருந்

---

1 ஸவா = ஸோமயாகருபியாயிருப்பவா

2 பரளயகாலததில எலலாவறறையும ஸமஹரிபபவா

3 'ஸஙகாஷணேசயுதா' ஒருநாமம ஸஙகாஷணா = ஸமஹார கா
தில் பிரஜைகளைச சோதது இழுபபவா, அசயுதா = தமஸவரூப
விட்டுத தவறுதவா

4 சுததபரமமம

5 யாவராலும பூஜிககபபடும பிரமமதேவாமுதலானவர்கள
பூஜிககபபெறுகிறவா

6 சிறநதஸருஷடிமுதலான செய்கைகளையுடைய்வா

7 பிரமமஜஞானிகளால அறியபபடுகிறவா, அலலது, உயாநத
முளளவர்

ிடததிலுளளகுணஙகள எவவளவோ அவ்வளவும அதறகு
லும யாராலுமசொலலமுடியாததால அவருடையகீாததியெல
யதாாததமெனப்து

ஸததா =[1] தாமே ஸாதுககளுககு இருபபாயிருபபவா
ஸதபதாசாரா =[2] தமககடிமைசெயவதாகிய நனமாாககததில
றலாதனமுதலான பகதாகளை பரவருததிககச்செயபவா
ஸதபராயணம =[3] பாணடவாமுதலியஸாதுககள முடிவாகச்
நம இடமாயிருபபவா, 'ஸதபராயணா' எனனும பாடததில
துககளையே தமககு முககியஆதாரமாக வைததிருப்பவா
ஸதபூதி =[4] ஸாதுககளுககுப புதரன, மிதரன, பநது, தாதன,
ாதிமுதலிய எலலாவகை உதவிகளாகவும தாமே இருப்பவா
ஸதயதாமபராகரமா = தாமஙகளெனனபபடும தமதுகலயாண
ஙகளும பராகரமஙகளெனனபபடும திவயசேஷடிதஙகளும வீண
ாகாமல உலகததை உயவிககுமபடியிருபபவா
ஸதயதாமபராயணா =[5] ஒருகாரணமுமினறி சாஸதிரவிதி
னறுமாததிரம ஸாதவிகாகளான அதிகாரிகளிலுலசெயயபபடும
தமமானிவருததிதாமததை மிகப்பிரியமாக அஙகீகரிபபவா
ஸதயதாமா =[6] ஆரமபமுதல தமமை அடையுமவரையிலும தம
மாகிய சரணகதாகஷணததைப பொறுபபாகடததுகிறவா
ஸதயபராகரமா =[7] மனுமுதலான ஸாதுககள்விஷயததில தம
டைய சகதியை வஞசனையிலலாமல உபயோகிததவா
ஸதயமேதஸ = [8] ஆயாகள வஸுதேவாமுதலியோாகளும
மும ஸஜாதியாகளெனனுமஎணணம வெளிககுககாடடுதலுமாத
மினறித தமமுளளததிலும உணமையாகஇருககும தனமை
ளவா

1 பேதமிலலாதஜஞானஸவரூபமாயிருபபவா
2 ஸாதுககளின மாாககஙகளாகிய ஸதாசாரஙகளைத தாமும அனுஷ
பவா
3 தததவஜஞானிகளுககுச சிறநதகதியாயிருபபவா
4 ஸத்தாயிருககும பரமாதமாவாயிருநதே பலபொருளகளாகத
ாறறுகிறவா
5 ஸதயவாககியததையும சாஸதிரஙகளால விதிககபபடட தாமததை
முககியமாகவுடையவா
6 யதாாததமான ஞானமுதலியகுணஙகளையுடையவா, அலலது,
லாவறறையும ஸரியாக அறிபவா
7 உணமையான சகதியுளளவா 8 யதாாததஞானமுளளவா.

ஸதயா (107)=[1] தமமையடுதத ஸதபுருஷாகளின அபீஷ
களை ஸாதிபபவா

ஸதயா (213)=[2] ஜலபராளயகாலததில தமமை. ஆஶ்ரயி
மனு முதலான ஸதபுருஷாகளுககு உபகாரமசெயதவா

ஸதயா (873) =[3] ஸாதவிகசாஸதிரஙகளிலை சொலலபபடு
ஞல உணமையானமகிமையுளளவா, அலலது, ஸதயததுககு ஆ
மாயிருபபவா

ஸதயஸநதா =[4] சொனனசொலதவருதவா

ஸதரம=[5] பலயஜமானாகளால நீணடகாலம செயயபப
ஸதரயாகததிலை எபபோதும ஆராதிககபபடடிருபபதலை ஸ
ரூபியாயிருபபவா

ஸதவவாந=[6] மோக்ஷததிறகுககாரணமாகிய சுததஸதவ
அடைநதிருபபவா

ஸதவஸதா =[7] பகதாஹருதயததிலிருபபவா, சரணகதாக
உளளததிலிருநது யமதணடனை வராமலிருககசசெயபவா எனபது

ஸதாமகதி (186) =[8] தமது விளையாடடுவியாபாரஙகளாலும
தாகளுககு இனியதையேசெயபவா

ஸதாமகதி (451) =[9] வைராககயமடைநது ஜிதேநதிரியாகள
ஸாதுககளசேருமிடமாயிருபபவா.

ஸதாமாக்ஷீ=[10] எககாலமும தமககு முககதன பிரதிஉபகாரமா

---

[1] மாறுதலுபமுளளவா, அலலது, சேதனசேதனருபமாயிருபப
அலலது, ஸதஎனனபபடும பராணனகவும தஎனனபபடும அனனம
வும யம எனனபபடும ஆதிததனகவுமிருபபவா, அலலது, ஸாதுககளு
உதவிசெயபவா

[2] ஸததியவசனமெனனுமநாமஸவருபி

[3] ஸததுககளுககு உபகாரமசெயபவா

[4] நாமஸஙகலபிததது தவருதவா.

[5] ஸதரயாகமாயிருபபவா, அலலது, ஸாதுககளைககாபபாறறு
வா

[6] பராககரமமுளளவா

[7] எலலாவறறையும பிரகாசிககசசெயயும ஸதவகுணததை முகய
ககொணடிருபபவா, அலலது, எலலாபபிராணிகளிடததிலுமிருபப

[8] வைதிகாகளான ஸாதுககளுககுப புருஷாாததஙகிடைக
காரணமாயிருபபவா

[9] மோக்ஷததைவிருமபுகிறவாகளுககு ஒரே ஆதாரமானவா

[10] நலலகாரியமசெயது தமககு அனுகூலமாகவருகிறவாகளி
குறறஙகளைப பொறுபபவா

பயும கைஙகரியஙகளைப பொறுததுககொணடும நிறைவேறறிக ணாடுமிருபபவா

ஸதாயோகீ = [1]பகதாகளுககு ஸமஸாரநிவருததி செயயுமவிஷ தில எபபோதும ஊககமுளளவா

ஸநதா = [2]ஆஸரிதாகள எலலோரையும விருததிசெயபவா, லது, தமமையடுததவாகளுககுத தாம உளராயிருபபவா, அல , ஆஸரிதாகளுககு இஷடஙகளைககொடுபபவா

ஸநதாதா = [3]பிரஹலாதன முதலான பகதாகளைத தமமிடம் ததுககொளபவா

ஸநதிமாந = [4]பகதாகளுககுத தமமுடைய சோகதை எககால நீஙகாமலிருககச செயபவா

ஸநிவாஸா = [5]மானிட நடககைகளிலிருநதும ஸநகாமுதலிய துககள வநது இளைபபாறுமிடமாயிருபபவா

ஸநயாஸகருத = [6] ஸாதவிக ஸநயாஸமாகிய பறறுவிடுதலை ரனிடடுச செயயபபடும பகவதாராதனரூபமான நறகாமஙகளைச பவிபபதனுல ரஜோகுணததையும தமோகுணததையும அறுப , இதுதான அவா சிகிதசைசெயயும முறை, தன விஷயமான றுபபை ஸவாமியிடம ஒபபுவிபபதுதான ஸநயாஸம, அதுதான ஸாரததுககுச சிகிதசை

ஸநாத = [7]முகதால பஙகிடடுககொணடு அனுபவிககபபடு வா

ஸநாதநதமா = [8]எககாலமும இருபபவராயினும ஒவவொருகால அபபோது புதிதாகக கிடைததவாபோல ஆவலகொணடு அனுப ததககவா

ஸபதவாஹநா = [9]காயதரீ, உஷணிக, அனுஷடுப, பருஹதீ,

1 எபபோதும ஸவரூபமபரகாசிககும தனமையுளளவா

2 நலலொழுககமுளள ஸாதுககளின உருவமாக விதததையும் பததையும விருததிசெயதுகொணடிருபபவா

3 பிராணிகளுககு விளைபுபயனகளைச சோபபிபபவா

4 விளைப்பயனகளை அனுபவிபபவரும தாமாயிருபபவா

5 விதவானகளுககு ஆதாரமாயிருபபவா

6 நானகாவதான ஸநயாஸாஸரமததை உணடுபணணினவா

7 அனுதியான காலரூபியாயிருபபவா

8 பழமையாயிருககும பரமமாதிதேவாகளுககும பழமையாயிருப

9 எழுகுதிரைகளையுடைய ஸூாயனுயிருபபவா, அலலது, ஸபத ஏனும ஒரு தோககுதிரையையுடைய ஸூாயனுயிருபபவா

பங்கதீ, திரிஷடுப, ஜகதீஎன்னும ஏழுசந்தஸுகளோடுகூடிய மந்தரங்களுக்கு அதிஷடான தேவதைகளாகிய ஸுாயனது குதிரைகள ஏழையும தமககு வாகனஙகளாகவுடையவா, ஸு மணடலததிலிருபபவா எனபது; அலலது,ஸபதவாயுஸகநதஙகளை நடததுகிறவா, அலலது, தாஙகுகிறவா

ஸபதஜிஹவா = காளி, கராளி, மனோஜவை, ஸுலோஹி ஸுதாமரவாணை, ஸபுலிஙகினி, விஸவரூபி என்று ஏழுஜவாலைகள ஏழுநாககளையுடைய அகனிபகவானுயிருபபவா, அலலது,ஹிரண சனகை, ரகதை, கிருஷணை, ஸுபரபை, அதிரகதை, பஹுரு என்னும ஏழுஜவாலைகளாகிய ஏழுநாககளையுடைய அகனிரூபி, நாவுளள அகனியை முகமாககககொணடு எலலாததேவதைக குறிததும ஹோமம செயயபபடும ஹவிஸுகளைத் தாமே புசிப எனபது

ஸபதைதல = [1]ஔபாஸநம, வைஸவதேவம, ஸதாலீபா அஷடகை, மாஸஸராததம, ஈசானபலி, ஸாபபபலியென்னும பாகயஜஞஙகளையும அகனிஹோதரம, தாசபூாணமாசம, பி பிதருயஜஞம, பசுபநதம, ஆகரயணம, சாதுாமாஸயம, ஸௌ மணிஎன்னும ஏழுஹவிாயஜஞஙகளையும அகனிஷடோமம, அ னிஷடோமம, உகதயம, ஷோடசம, வாஜபேயம; அதிராத அபதோாயாமம என்னும ஏழுஸோமஸமஸதை என்னும யாகங யும பிரகாசிககசசெயயவனவாகிய கிரியைகள எலலாவறறையும அ கிறவா, அலலது, அரசு, அததி, பலாசு, வனனி, விகஙகதம, அ ஹதம, புஷகரபாணம என்னும ஏழுவிதமான ஸமிததுககளால யபபடுமயாகஙகளை அடைகிறவா

ஸமபராமாததநா = [2] தமமைஉபாஸனைசெயயவதனுல. ஆந இருதிஎன்னும இருளை முழுதும அழிப்பவா

ஸமபவா = [3]பொறபுதையபலபோலத தமமை மறைததுன் துககொணடிருநதும ரோககஅனுபவிகக ஆவலகொணடு பிராா பவாகளுககுத் தமமைவெளிபபடுததுவதறகாகக காலதேசங தோறும பல அவதாரஙகளைச செயயபவா

---

1 ஏழுஜவாலைகளையுடைய அகனிரூபியாயிருபபவா

2 ருதரன் யமனமுதலிய தமதுபரிவாரஙகளினுல உலகங அழிபபவா,

3 துஷடநிகரஹ - சிஷடபரிபாலனஙகளுககாக ஸ்வேச்சை அவதாரம செயபவா

ஸமமிதா = 1 தம்மை ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அடங்கியிருப்பவராக நினைக்கும்படி உட்பட்டிருப்பவர்

ஸம்வ்ருதா = 2 தமஸென்னப்படும் ப்ரக்ருதியினால் அறிவுமழுங் வர்களுக்குப் பிரகாசியாமல் மறைந்திருப்பவர்

ஸம்வத்ஸரா (92) = 3பகவத்ஸ்வரூபத்தின் அறிவுண்டானபோ அடியார்களைக் கைதூக்கி மேன்மைப்படுத்துவதற்காக அவர்க த்தில் சேர்ந்துவஸிப்பவர்

ஸம்வத்ஸரா (423) = 4ஸம்ஹாரத்துக்குரியகருவிகளுடன் கால த எதிர்பார்த்துக்கொண்டு பாதாளலோகத்தில் ஆதிசேஷன் யிருப்பவர்,

ஸமஸ்தாரா = 5எல்லாம் தம்மிடத்தில் முடிவுபெறும்படி இருப ர

ஸம்க்ஷேபதா = 6ப்ரவ்ருத்திதாமத்திலிருப்பவர்களை இயற்கை புள்ள அறிவும் மகிமையும் குறுகும்படிசெய்யும் தன்மையுள்ளவர்.

ஸம்யஜ்ஞா = 7 அக்னிவாயுமுதலானதேவர்களுக்குத் தாம்கொ த அதிகாரங்களின்வ்யவஸ்தையை அறிந்திருப்பவர், பிரளயத்திற் பின் மறுஸ்ருஷ்டியிலும் முன்போலவே அவ்வவ்வதிகாரங்களை த்தந்தத்தேவர்களுக்குத் தவறாமல் அறிந்துகொடுப்பவர், அல ு, பக்தர்களுக்குத் தம்மைத்தருவதற்குக் காலம்அறிபவர், அல ு, அவர்களுக்கு அபயங்கொடுப்பதாகியவிரதத்தை மறவாதவர்

ஸமா = 8 பழகினவன் பழகாதவன் ஆஸ்திகமாயுள்ளவன் வல் குறைந்தவனென்னும் வித்யாஸமுதலியவற்றைப் பாராமல் ரவிதமான கௌரவம் வைப்பவர்

---

1 அளவிடப்படாதவராயிருந்தும் அளவிடப்பட்ட பொருள்களுடன் ாத்து அளவுள்ளவராகநினைக்கப்படுகிறவர்; அல்லது, அஸம்மிதா = ாவிடப்படாதவர் 2 அவித்தையினால்மறைக்கப்பட்டவர்

3 ஸம்வத்ஸரமாகியகாலரூபி.

4 எல்லாப்பொருள்களும் தம்மிடத்தில்வஸிக்கும்படி செய்பவர்

5 சிறந்தஸ்தானமுடையவர்

6 விஸ்தாரமானஉலகத்தைப் பிரளயகாலத்தில் சிறிதாகக் குறுக்கு றவர்

7 ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகாலங்களையறிபவர், அல்லது, நித்ய மானுஷ்டானத்துக்குரிய ஆறுகாலங்களை, அல்லது, ஆறுவிதத்தாந் களை அறிந்தவர், அல்லது, தம்முடையஆராதனமானயாகம் யாவருக் ஸமமாயிருக்கும்படிசெய்பவர்,

8 எக்காலங்களிலும் விகாரமற்றிருப்பவர், அல்லது, லக்ஷ்மியோடு ருப்பவர்

ஸமாதமா=[1] ஆஸரிதாகளின ஏறறததாழவுகளைபபாராது லாரையும ஸமமாக மனததில நினைபபவா

ஸமாவாததா=[2] வயூகாவதாரஙகளாகவும விபவாவதாரஙக வும இவவுலகததில பலமுறை திருமபிவநதுகொணடிருபபவா

ஸமிதிஞசயா=[3] ஜீவாகள தமககுத தாஸாகளாயிருபப விடடு ஸவதநதராகளாகநினைதது விவாதபபடுவதாகிய கலகத ஜயிபபவா, ஜீவாதமாககளுககுத தமதுமகிமையைததெரிவி அவாகள, 'நாம பகவானுககுஅடிமையேயனறி ஸவதநதராக லோம' எனறறிநது பகதிசெயது உஜஜீவிககசசெயபவரெனபது

ஸமீரணா=[4] பகதாகளவிருமபததகக திவயசேஷடிதங உடையவா

ஸமீஹநா=[5] ஸருஷடிகாலததில எலலாரையும தமகம அதி ரஙகளில ஓயவிலலாமல பிரவிருததிககசசெயபவா

ஸாககா=[6] தரிவிகரமாவதாரஞசெயது யாவரும தமதிருவ தாமரைகளை எளிதிலபறறுமபடி தமமைஅளிபபவா

ஸாவகா=[7] அழிககபபடடவறறையெலலாம தாம அடை பொறுபபவா, இதனால, பலமெனனும இரணடாவதுகுணம குறிப கபபடடது, பலமாவது—ஸமஹரிககபபடடவறறையெலலாம மிடததிலவைததுத தாஙகுவதறகுரியவனமை, இது ஞானத்து முககியமான அஙகம

ஸாவகாமதா=[8] யோகததிலதவறினவாகளுககும அணி முதலானஐஸவாயஙகளை அவாகளின யோகததிறகு இடையூறு பலனகளாகக கொடுபபவா

ஸாவசஸதரபருதாமவரா=நரகாஸுரன ஜராஸநதனமுதல வாகளுடன செயதபோாகளில பலவகைஅஸதிரஙகளைவிளையாடட

---

1 விருபபுவெறுபபுமுதலியவறறினால மாறுதமனமுளளவா, அலல் எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஒரே ஆதமாவாகவிருபபவா.

2 ஸமஸாரசகரததைச சுழறறுகிறவா

3 யுததஙகளில ஜயிபபவா

4 வாயுருபியாக எலலாவறறையும அசையுமபடி செயபவா

5 ஸருஷடிமுதலானகாரியஙகளைச செயவதறகாக நனறுகப வருததிபபவா.

6 ஸருஷடிககபபடட பிரபஞசரூபி, அலலது, ஸருஷடிகாததா

7 எஙகுமசெலலுகிறவா காரணமாதலால காாயஙகளஎல் வறறையும வியாபிததிருபபவா எனபது.

8 எலலாபபலனகளையும கொடுபபவா

கண்டு அவர்கள் மயங்குமபடிசெய்ததனல் அஸ்தரமபிடித்தவ
லெர்ரிலும் சிறந்தவா.

ஸாவதருக (201) = [1]நணபாகளேயும பகைவாகளேயும் இரண்டும
லா தமதயஸதாகளேயும் அவரவருககுத்தக்கபடி நடததுவதன
ருட்டு எல்லாவறறையும நன்குபார்த்து அறிபவா, அவா எஙகும
முள்ளவா என்பது

ஸாவதருக (577) = [2] மகிமைகளனைததையும கண்டறிகிறவா

ஸாவதாசுா = [3] அவாகளநமபும்படி தமதுமகிமையனைததையும
கிரமததில புலப்படுத்துகிறவா

ஸாவதாசி = [4] பரவ்ருததிதாமஙகளும நிவருததிதாமஙகளுமா
அனைததையும பிரதயக்ஷமாகபபாாககும தனமையுளளவா

ஸாவதஸசக்ஷு = [5] எலலாவிடஙகளிலுமுளள எலலாருடைய
களுககும புலபபடுகிறவா, பிரதயக்ஷமாக அவதரிததபின ஸமக்ஷ
திறகு இடமிலலெனபது

ஸாவதோமுகா = [6] எஙகுமவழியுளளவா, பகதாகளுககு இனன
யினுலேதான அடையலாம, வேறுவழியாலகூடாதெனகிற நிாப
ததைபபோககி, எநதவழியையாகிலும வியாஜமாககககொணடு
இலடையககூடியவா, எதிாபபககமசோநத விபீஷணாமுதலான
ளேயும சரணமெனறுசொனனஅளவில அஙகீகரிததுக்காததது
றகுஉதாரணம

---

1 பிராணிகளின புணயபாவஙகளெலலாவறறையும இயறகையான
வினுல எபபோதும பாாபபவா

2 'ஸர்வதருகவயாஸா' ஒருநாமம, எலலாவறறையுமறிநதவரும,
ஙகள புராணஙகள முதலானவைகளை விஸதரிததவருமான பரமபுா
ருபபவா; வேதஙகளை ருக், யஜுஸ, ஸாமம, அதாவணம என நான
வும, அவறறில ருகவேததததை இருபததொருசாகைகளாகவும, யஜுா
ததை நூறறொருசாகைகளாகவும, ஸாமவேதததை ஆயிரமசாகைக
வும, அதாவணவேதததை ஒனபது சாகைகளாகவும பிரிததும மறறு
ளபுராணஙகளேயும தனிததனியே பிரிததும செயதவரான பரமபா
ருபபவா

3 எலலாவறறையும கணகளாகவுடையவா

4 எல்லாபபிராணிகளின நலவினைகள தீவினைகளனைததையும இயற
யாக அறிகிறவா

5 தமபேரறிவினுல எலலாவறறையும பாாபபவா

6 எங்கும் கண்களும தலைகளும முகஙகளுமுளள ஸவரூபமுடைனறு,
லலுகிறபடி எஙகும முகஙகளையுடையவா

ஸாவபரஹரணயுதா =[1] தமமைஅடுததவாகளுககுஎல்லாஅ டஙகளேயும வேரோடு களேயததககவையும, அளவறறசகதி வையும, தமககுததகக அணிகலஙகளென்று நிஜனககததககவையு எணணிறநத பலதிவயாயுதஙகளேயும தரிததிருபபவா

ஸாவயோகவிநிஸருதா =[2] சாஸதிரஙகளால அறியபபட யும அவரவாபுததியிஞல ஏறபடுததபபடடவையுமான உபாய எலலாவறறிஞலும வேதாஹஸயஙகளேஅறிநது கிரஹிபபதுெ வே எளிதில கிரஹிககவும அடையவும கூடியவா

ஸாவா =[3] தமதுசரீரஙகளாயுளள சராசரஙகளனைததையும மாவாக வயாபிதது அவறறையெலலாம தாமாகவேநினைதது ந கிறவா

ஸாவலக்ஷணலக்ஷணயா =[4] மஹா புருஷலக்ஷணஙகளெ வறறிஞலும ஸ்ரீபதி எனறு அறியததககவா, 'திருமாாபில திரு திருவடிப் பதிபபுகளாகிய அடையாளஙகளிஞல பாததவமெ அறிபககூடியவா' எனபது நிருகதி

ஸாவவாகீஸவரேஸவரா =[5] பேசுமதிறனமயுளளவாகள எ ருககும மேலானவா, வாதமசெயவதிலும பேசுவதிலும கரைக வா எனபது

ஸாவவித =[6] ஸமஹரிககபபடடவறறையெலலாம திரும யடைததுக காாயஙகளான பிரபஞசஙகளனைததையும அடைகி இஙகு பரதயுமனனஎனனுமவியூகம குறிபபிககபபடுகிறது, ஐ

---

1 எலலாவிதமான ஆயுதஙகளேயுமுடையவா, ஆயுதஙகளாக கபபடாத நகமுதலியவையும அவருககு நரஸிமமாவதாரததில ஆயு ளாயின எனபது பரஸிததம, இது, ஸததியஸஙகலபாாதலின ஸா வராஎனபதைக குறிபபிததது

2 எலலாப பறறுககளினினறும வெளிபபட்டிருபபவா, அல பல சாஸதிரஙகளில சொலலபபடட யோகததினினறும விலகினவ

3 எலலாவறறின தோறற ஒடுககஙகளுககும காரணமாயிருபப லும எலலாவறறையும அறிவதஞலும எலலாமாயிருபபவா

4 எலலாபபிரமாணஙகளிஞலும அறியபபடுகிறவா, அவரொரு உணமைபபொருள எனபது

5 பிரமமாதிதேவாகளுககும ஈஸவரா

6 'ஸாவவிதபாநு' ஒருநாமம, ஸாவவித = எலலாவிடஙகளிலும எலலாவறறையும அறிபவா, அலலது, எலலாம தமமிடததில பொரு யிருபபவா, பாநு = பரகாசிபபவா, எலலாவிடஙகளிலுமுளள எலல றையும அறிநது விளஙகுபவா, அலலது, எலலாம தமமிடததிலபொரு பரகாசிபபவா எனபது இரணடுககும சோநதபொருள

வீர்யமென்னும் இரண்டுகுணங்கள் ப்ரத்யும்னவ்யூகத்தின் கூறு
க வகுக்கப்படுகின்றன, அவற்றில், ஐஶ்வர்யமென்பது விசித்ர
உலகங்களை உண்டுபண்ணும் திறமை வெளிப்படுவது, அதை
நாமம் தெரிவிக்கிறது
ஸர்வவிஜ்ஜயீ = [1]எல்லாம் தெரிந்தவர்களையும் ஜயிக்கும் திறமை
டயவர்
ஸர்வஜ்ஞ (454) = [2]தாமே எல்லாமாகவும் அறிந்திருப்பவர்;
ம ஸர்வாந்தர்யாமியாக அறிந்திருப்பவர்
ஸர்வஜ்ஞர் (821) = [3]பக்தர்களின்சக்தியும் அசக்தியும் அவர்
ல ஸாதிக்கக்கூடியதும் கூடாததுமாகிய எல்லாவற்றையும் உணர்
ர்
ஸர்வஸஹ = [4]தேவர்களெல்லாரையும் குறைந்த அதிகாரிகள்
திக்க உரியராகும்படி அவர்களைத் தாமேதாங்குகிறவர், அவர்க
குச் சக்தியைக் கொடுத்திருப்பவர் என்பது
ஸர்வாதி = [5]உயர்வும் தாழ்வுமாயுள்ள எல்லாப் புருஷார்த்தங்
க்கும் தாமே காரணமாயிருப்பவர்
ஸர்வாஸுநிலய = [6]எல்லாருடைய உயிர்களுக்கும் இருப்பிட
வர்
ஸர்வேஶ்வர = [7]சரணாகதி செய்தவரெனவருக்கும்காலதாமதத்
ம் அதனால் வரும் மனச்சோர்வையும் விலக்குவதற்காகத் தாமே
களிடம் விரைவாகச் சென்றடைபவர்
ஸவிதா (887) = [8]ஸூர்யனால் மழையையும் அதனால் பயிர்முத
வற்றையும் உண்டாக்குகிறவர், இந்த நாமத்தினால் ஆசசிராதி
கத்தில் ஏழாம்படியான ஸூர்யன் சொல்லப்படுகிறான்.
ஸவிதா (969) = எல்லாவற்றையும் தாமே உண்டாக்குகிறவர்.

---

1 எல்லாம் தெரிந்தவரும் காமம் க்ரோதமுதலிய உட்பகையையும்
ணயாக்ஷன் முதலிய வெளிப்பகையையும் ஜயிப்பவருமானவர்
2 எல்லாமாகவும் ஞானமுள்ளவராகவுமிருப்பவர்
3 எல்லாம் தெரிந்தவர்
4 எல்லாக்கார்யங்களிலும்ஸமர்த்தர், அல்லது, எல்லாப்பகைவர்களை
தாங்கத்திறமையுள்ளவர், அல்லது, பூமிமுதலிய உருவங்களினால்
ாவற்றையும் தாங்குகிறவர்
5 எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதிகாரணம் [பவர்.
6 எல்லாப்ராணன்களும் தம்மிடம் லயமடையும் ஜீவாத்மாவாயிருப
7 எல்லாருக்கும் ஈஶ்வரர், ஈஶ்வரருக்கும் ஈஶ்வரர் என்பது
8 உலகங்களெல்லாம் உண்டாக்குகிறவர்.

ஸஹ்ர: = [1]லக்ஷ்மீபதியாயிருந்தும் அவதாரத்தில் எளிமை
காட்டிக் கட்டுண்டு பயமுறுத்துவது முதலிய தண்டனைகளை
ஸஹிப்பவர்.

ஸஹஸ்ரபாத் = [2]ஆயிரம் கால்களையுடையவர் இங்கும்
னும் ஆயிரமென்பது அளவற்றவை என்பதைத் தெரிவிப்பது,
கைக்குக் கருவிகளாயுள்ள கால்முதலிய உறுப்புக்கள் அளவற்
யாகப்பொருந்தியிருப்பவர், கால் என்பதனால் மற்ற கர்மேந்தி
களும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஸஹஸ்ரமூர்த்தா = ஆயிரம் தலைகளையுடையவர் இதற
பின், 'ஸஹஸ்ராக்ஷ:' என்பதற்கும் ஞானத்துக்குக்கருவிக
தலை கண் முதலிய உறுப்புக்கள் அளவற்றவையாகப் பொருந்தி
பவர் என்பது கருத்து, தலையையும் கண்ணையும் கூறியதனால் ப
ஞானேந்திரியங்களும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளப்படவேண்டும்

ஸஹஸ்ரஜித் = [3]ஆயிரம்புகங்களாக எண்ணப்படும் ப்ராளய
த்தைத் யோகநித்ரையிலிருந்தே ஜயிப்பவர்.

ஸஹஸ்ராம்சு = [4]அளவற்றஞானங்களாகிய கிரணங்களையுடை
வர்; 'அவிஜ்ஞாதா' என்பதில் ஆச்ரிதர்குற்றங்களையறியாதவ
பதற்கு அவர்களின் குற்றங்களைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொள்ள
ரென்று கருத்தாதலின் விரோதமில்லை.

ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ் = [5]எண்ணிறந்த கிரணங்களையுடையவர்,
கத்திலுள்ள பொருள்களைப் பரிணமம் செய்வதும் உலர்த்துவ
உஷ்ணத்தையும் ஒளியையும் உண்டுபண்ணுவதும் இயற்கையாயு
அவருடைய அநேக கிரணங்களே ஸூர்யன் முதலியவற்றில்
ரால் வைக்கப்பட்டவை என்பது.

ஸஹஸ்ராக்ஷ: = [6]ஆயிரம் கண்களையுடையவர்.

ஸஹிஷ்ணு (146) = [7]அறிந்தும் அறியாமலும் மனமொழி
களினால் தம்மிடத்திலும் தம்மடியாரிடத்திலும் செய்யும் அ
ங்களை எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் தன்மையுள்ளவர்.

---

1 எல்லாவற்றையும் வெல்லுகிறவர், அல்லது, பொறுப்பவர்

2 ஆயிரம்பாதங்களையுடையவர்; விராட்ஸ்வரூபி என்பது.

3 ஆயிரக்கணக்கான அஸுரர்களை ஜயிப்பவர்

4 ஸூர்யன் முதலியவற்றிலுள்ள கிரணங்கள் தம்முடையவை
யின்—அளவற்றகிரணங்களையுடையவர்.

5 அளவற்றகிரணங்களையுடையவர்

6 ஆயிரம் இந்திரியங்களையுடையவர் என்னவுமாம்

7 ஹிரண்யாக்ஷன்முதலான விரோதிகளை அடக்குகிறவர்

ஸஹிஷ்ணு (570)=[1] நரநாராயணாவதாரத்தில் நடந்த யுத்தத்தில் சிவன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தவர்.

ஸாத்வதாம்பதி = ஸத்வமென்னப்படும் பரப்ரம்மத்தை அறிந்தவர்களும் ஸாத்விகர்களுமாகிய பெரியோர்கள் அனுஷ்டிக்கத்தக்க கர்மங்களைச்சொல்லும் பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்தை பரவுருத்திப்பித்து ஸாத்வதர்களென்னும் பாகவதர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்.

ஸாத்விகர் = [2]தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்யம் ஆகிய ஸத்வகுணத்தின் பலன்களை அளிக்கத்தக்கவர்.

ஸாது = [3]தூதுபோவது தேரோட்டுவதுமுதலாக அடியவர்கள் நம்பின்வுறறையெல்லாம் செய்து முடிப்பவர்.

ஸாம = [4]தம்மைப்பாடுகிறவர்களின் பாவத்தை ஒழிப்பவர்.

ஸாமகர்=பரமமானுபவானந்தத்தினால் அந்த ஸாமங்களைத் தாமே பாடுகிறவர்.

ஸாமகாயநர் = [5]ஸம்ஸாரம் தொலைந்து முக்தியடைந்தவர்கள் பெருமையடைவதாகிய மதுபானத்தினால் களிப்புற்று, 'ஹாவு, ஹாவு, ஹாவு' என்று ஸாமகானம் செய்யும்படி இருப்பவர்.

ஸாக்ஷீ (15) = [6]தம்மால் முகிழ்விக்கப்பட்ட முக்தர்களைத் தாமே பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பவர்.

ஸாக்ஷீ (517) = [7]பார்கவர்களின் ஒழுக்கங்களைப் பிரத்யக்ஷமாய்க் காண்பவர்.

ஸித்தர் (98) = [8]உபாயங்களைக்கொண்டு தேடவேண்டாது புதைத்து வைத்த பொருள்போல முன்னமே ஏற்பட்டிருப்பவர்.

ஸித்தர் (825) = [9]தமது உண்மையை அறிந்தவர்களுக்கு பின்று ஸம்பாதிக்கவேண்டாமல் தாமாகவே ஏற்பட்டிருக்கும் ஸித்தர், அவர் ரக்ஷகராயிருப்பது இயற்கையாக அமைந்ததேயன்றி காரணம்பற்றியுதன்று என்பது.

ஸித்தஸங்கல்பர் = நினைத்ததையெல்லாம் நினைத்தமாத்திரத்தில் அமைந்திருக்கும் ஸத்யஸங்கல்பர்.

ஸித்தார்த்தர் = வேண்டினவையெல்லாம் தமக்குத் தாமே அமைந்திருக்கும் ஸத்யகாமர்.

1 சிசுபாலனமுதலியவற்றைப் பொறுப்பவர்.
2 ஸத்வகுணத்தைப் பிரதானமாகவுடையவர்.
3 நியமிக்கப்பட்டவர், அல்லது, எல்லாக்காரியங்களையும் ஸாதிப்பவர்.
4 ஸாமவேதமாயிருப்பவர். 5 ஸாமங்களைக் கானம்பண்ணுகிறவர்.
6 எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர்.
7 விஷயித்தப்பார்க்க. 8 ஸித்தர் நித்யர்.
9 தமக்குக்காரணமின்றித் தாமாகவே எப்போதும் இருப்பவர்.

ஸித்தி = [1]உபாயங்களினால் தேடப்படும் பலனாகவுமிருப்பவ

ஸித்திதா = [2]அணிமாமுதலிய எட்டு ஸித்திகளையும் பே
களுக்குக் கொடுப்பவர்

ஸித்திஸாதநா = [3]அவரை உபாஸிப்பதும் பலன்போலச் சு
கந்தோற்றும்படி இருப்பவர்

ஸிம்ஹ (202) = [4]மஹாநரஸிம்மரூபி, பகைவர்களை ஹிம
பவர்.

ஸிம்ஹ (489) = [5]பக்தர்களின் உள்ளத்தில் பகவான் இரு
தை அறியாமல் அந்தப்பக்தர்களையும் மற்றவர்களைப்போல ய
முதலானவர்கள் துன்பப்படுத்துவராயின் அவர்களை ஹிம்ஸிக
தன்மையுள்ளவர்

ஸுகத (460) = [6]ஸதாசாரங்களையும் தயானுஷ்டானத்தை
தாம் அனுஷ்டித்துக்காண்பித்து, அப்படி அனுஷ்டிப்பவர்களுக
பரமஸுகமாகிய பலனை அளிப்பவர், 'அம்ருதம் கொடுப்பது முத
வற்றினால் தேவர்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர்' என்பது
வசனம்

ஸுகத (890) = [7]அமானவனென்னும் திவ்யபுருஷன் தொ
தனால் ஸம்ஸாரமும் ஸம்ஸாரவாஸனைகளும் பற்றற ஒழிந்துபே
பிறகு தம்மை அடைவதாகிய ஸுகத்தைக் கொடுப்பவர், இந்த அம
வன் ஆசசிராதிமார்க்கத்தில் அடுத்த பதின்மூன்றாவதுபடி

ஸுகோஷ = [8]அழகிய உபநிஷத்முதலிய வேதாத்யயனங்க
ளால் கோஷிக்கப்படுகிறவர், 'கடல்கடைந்த ஆச்சரியசரித்திரம் தே
அஸுரர்முதலியவரால் உத்கோஷிக்கப்பட்டிருப்பவர்' என்பது
வசனம்

---

1 ஞானரூபி, அல்லது, எல்லாவற்றினும் சிறந்த பலனாயிருப்பவ

2 அவரவர் தகுதிப்படி பலன்களைக் கொடுப்பவர்

3 ஸித்திகளென்னப்படும் கிரியைகளையெல்லாம் ஸாதிப்பவர்

4 நினைத்தவளவில் பாவங்களெல்லாவற்றையும் போக்குபவர்

5 பராக்ரமத்தினால் ஸிம்மம்போலிருப்பவர், நரஸிம்மாவதா
செய்தவர் என்னவுமாம்

6 ஸாதுக்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, அஸாது
ளின் ஸுகத்தைக் கெடுப்பவர்

7 பக்தர்களுக்கு மோக்ஷஸுகத்தைக்கொடுப்பவர், அல்லது, அ
க்தர் துக்கத்தைக் கண்டிப்பவர்

8 வேதங்களை பிரமமதேவருக்கு உபதேசித்ததினால் சிறந்த வேத
யயன கோஷத்தைச் செய்பவர், அல்லது, மேகமுழக்கம்போலக் கம
மான குரலையுடையவர்.

ஸுந்தந்= [1]சாந்தவேஷ முதலியவற்றை ஏறிட்டுக்கொண்டிப்ப
ிய அஸுரர்களெல்லாருமவ்லைய யாராலும தாண்டமுடியாமல
ுதியாயிருக்கும்படி வைத்திருப்பவா

ஸுதந்வா= [2]அமிருதத்தைப்பற்றி உண்டான தேவாஸுரயுத
்தை முடித்ததனுல சிறந்ததான விலலுடையவா.

ஸுதப்ஸ= [3]திவயஞான வடிவமாயிருப்பவா

ஸுதாசநா= [4]குணங்களின பெருமையையறியாதவரும கண்ட
்திரத்தில நனமைபெறும்படி அழகான திவயமங்கள விகரகத்தை
டையவா

ஸுநதா= [5]வடிவழகினுல அஸுரர்களுடையமனங்களை நன
மெதுப்படுத்துகிறவா, அனபு உண்டாக்குகிறவரெனபது

ஸுநதா=அஸுரர்களின கணகளைக்கவரும அழகிய உருவ
்ளவா

ஸுபரஸாதா= [6]தமமை அடுத்தவாகளவிஷயததில சிறந்த
ுகரகம செயபவா

ஸுபாண்ா (194)= [7]அழகிய இறகுகளையுடையவா, அலலது,
ஸாரககடலினினறும கரைசேரபபவா

ஸுபாணா (859)= [8]யோகபரஷடாகளாகித திருமபவும ஸமா
ய அனுஷடிபபவாகளுககு அநதசசமாதியைபபயனபடுததி அவா
ஸமஸாரககடலின கரையில சோபபவா

ஸுபுஜா =[9] சரணுகதிசெயபவாகளின பாரததை வஙகும
மையுளள சிறநதகைகளையுடையவா

1 விஸதாரமானபரபஞசததை வைததிருபபவா
2 இநதிரியஙகளுபமான சாஙகமெனனும் சிறநதவிலலையுடையவா
3 பதரிகாஶரமததில நாநாராயணரிஷிகளாகிச சிறநத தவம செய
ா
4 அவரையறிவது முகததையத்தருவதாயிருப்பது, அலலது, அவரது
்ககணகள தாமரையிதழகளபோல நீணடு அழகாயிருப்பவை, அல
், ஸுநதாரூபமுளளவா, அலலது, பகதாகள எளிதாகககாணக
ுயவா  5 ஏரமுளளவா, தயையுளளவரெனபது
6 அபகாரமசெயத சிசுபாலன முதலியவாகளுககும மோக்ஷமளிக
சிறநத அனுகரஹமுளளவா
7 பேரறிவுமபேரினபமுமாகிய இரணடு அழகியசிறகுகளையுடைய
, அலலது, கருடரூபி
8 வேதஙகளெனனும இலைகளோடகூடியவா, ஸமஸாரரூபியாயிருப
ரெனபது  9 உலகததைக காபபதில சிறநதபுஜஙகளையுடையவா

" ஸுமுக: = [1]ஜபமுதலியவை செய்வதிலும அந்த வருததஉ ரச்சியிஞல உண்டாகும மாறுதல சிறிதுமிலலாமல மலாநத மனை தகககவருகினற திருமுகமணடலததை உடையவர, அழு டுகாண்டுவநதகாலததில அநத உதஸாஹம நிரமபினதனுல அழ முகமுளளவா' எனபது நிரவசனம். "

ஸுமேதஸ = [2]தமஸ்ம ஆராதிபபவாகளினவிஷயததில க்ஷே தைத தரும நலல எணணமுளளவா

ஸுயாமுந: = [3]தாம யமுனையிறசெயத ஜலக்ரீடை, பூகசெ தல, ராஸக்ரீடைமுதலிய செயகைகளெலலாம மனததிறகினிய யாகவும பாவஙகளைபபோககிப பாகதியைத தருகினறவையாக இருபபவா

ஸுரதயக்ஷ: = [4]தாமததினல ஆராதிககபபடும தேவாக யும பிரதயக்ஷமாக அறிபவா

ஸுராநநத: = ஆபததில உதவிசெயவதனுல தேவாகளை செழிககச செயபவா

ஸுராரிஹா = [5]தேவாகளுககு விரோதியான ஹிரணயனை பைபபிளநது அவனைககொனறவா

ஸுருசி: = [6]ஸூாயோதயததினல பிரகாசிபபதாகிய சிறநதப நடததுகிறவா, ஆசசிராதிமாாககததில பகல இரணடாமபடி

ஸுரேச: = [7]பரமமாதிதேவாகளையும அவரவா அதிகா களில நியமிபபவா

---

1 அழகியமுகமுளளவா, ராமாவதாரததில படடாபிஷேகத விலககிக காடடுககுபபோகசசொலலுகையிலும முகமலாசசிமாறுதல அலலது, எலலா விததைகளையும உபதேசிககும திருமுகமணடலமுள வா 2 சிறநத புததியுளளவா

3 சுபமானவாகளும யமுனையின ஸமீபததில வஸிபபவாகளும, தேவகீ, வஸுதேவா, நநதகோபா, யசோதை, பலபதரா, ஸுபதரை லானவாகளால சூழபபெறறவா, அலலது, கிருஷ்ணாவதாரததில னைககரையில வசிததிருநத மஙகளததைத தருபவராகிய பிரமமாமு யோரால சூழபபெறறவா

4 லோகபாலகாகளமுதலான தேவாகளுககுப பிரதயக்ஷமாயிரு வா, அவாகள தமமிடததிலிருநது அதிகாரஙகளை நடததுமபோ அதறகு விரோதிகளாயுளள அஸுராமுதலாகிய சததுருககளைத தடு னைககுமபோது அவாகளுககுப பிரதயக்ஷமாக ஆவிாபபவிபபவ பது 5 அஸுராகளை ஸமஹரிபபவா

6 சிறநத ஒளியுளளவா, அலலது, சிறநதஸஙகலபமுளளவா

7 தேவாகளுககு ஈசுவரா, அலலது, நனமையைக கொடுபப களுககெலலாம தலைவா

ஸுரேசுவரா=[1] தேவர்களென்னப்படும் நன்மார்க்கத்திலிருப்ப
ர்களை மேற்கதிக்குப்போகும்படி நடத்துகிறவர்
ஸுலபா=[2] விலையில்லாத உயர்ந்தபொருளாயிருந்தும் செல்
றி எளிதில் அடையக்கூடியவர்
ஸுலோசனா=[3] அழகியகண்களையுடையவர்
ஸுவ்ரதா (456)=[4] தமக்கு ஒருகருமமும் வேண்டாமாயினும்
மைப்பார்த்து மற்றவர்கள் தாமுஞ்செய்து பலன்பெறுவதற்காகத்
தர்மத்தை விடாமல் அனுஷ்டிப்பவர், அவருடையதர்மானுஷ
னவிரதமானது எல்லாருடையநன்மைக்கும் காரணமாயிருப்பது
ஸுவ்ரதா (824)=[5] எவ்வகையாலும் அடைந்தவர்களைக் கை
ாமல் காப்பாற்றுவதென்கிற உறுதியான விரதமுடையவர்
ஸுவர்ணபிந்து=[6] புத்தாவதாரத்தில், ஸர்வசக்தியுள்ளவராத
ஸர்வஜ்ஞர்களையும் ஜயிக்கும் திறமையினால் எழுத்துச்சொல
தமுள்ள உறுதியானபேச்சினால் ஆஸ்திகவாதத்தைக்கண்டிப்பவர்
ஸுவர்ணவர்ணா=மாற்றேறின தங்கம்போலக் குற்றமின்றி
ரும் திவ்யரூபமுள்ளவர்
ஸுவீரா=[7] பாண்டவர்முதலான பக்தர்களுக்கு அபாயத்தைப
ரிக்கும் சிறந்த சக்தியுள்ளவர்
ஸுஷேணா=[8] ஸம்ஸாரிகளையும் முக்திபெற்றவர்களையும் நித்ய
ரிகளையும் வசப்படுத்துவதற்குச் சேனைபோலச் சிறந்தகருவியான
சோபநிஷன்மயமான திருமேனியையுடையவர்
ஸுஹ்ருத=[9] உபகாரஞ்செய்யாதவன்விஷயத்திலும், 'இவ
கு நான் என்னசெய்யக்கடவேன்?' என்று நன்மையையேகரு
சிறந்த மனமுள்ளவர்

1 தேவர்களுக்கு ஈசுவரர், அல்லது, நன்மையைக் கொடுப்பவர்
க்குத் தலைவர்
2 பத்ரம் புஷ்பமுதலியவற்றைப் பக்தியுடன் ஸமர்ப்பணம் செய்த
திரத்தில் எளிதாக அடையக்கூடியவர் 3 சிறந்தஞானமுள்ளவர்.
4 சிறந்த ஆசுரிதரக்ஷண விரதத்தையுடையவர்
5 சிறந்த போஜனநியமமுள்ளவர், அல்லது, போஜனத்திலிருந்து
ந்ததித்தவர்
6 பொன்னுக்கு ஒப்பான அவயவங்களையுடையவர், அல்லது, நல்ல
ரமும் பிந்துவென்னும் அனுஸ்வாரமுங்கூடிய மந்தரமாகிய பிரணவ
ருப்பவர்
7 பலவகை நல்லகதிகளைக் கொடுப்பவர், அல்லது, பலவகையாகச்
லப்பட்டவர் 8 தமகணங்களாகிய சிறந்த சேனையையுடையவர்
9 கைம்மாறுவேண்டாமல் உதவிசெய்யும் சிறந்தமனமுள்ளவர்

ஸ்ராயா = 1 வாயுஸஞ்சரிப்பதற்கு இடமாகிய வாயுலோகம், ஓ
ஆகாசிராதிமாககத்தில் ஆரூமபடி

ஸஂக்ஷம் = 2 பலனகளை விரும்பாமல் ஸ்வயம ஸ்மாக்ஷ் செ
யபபடும தியானததினாலமட்டும புலபபடககூடிய மிககநுண்ண
தான ஸவரூபமுடையவா, 'அமுதமகொண்டுவரககாலததில த
ஒட்கருத்து அஸுராகளுககு வெளிபபடாதவர்' என்பது நிர்வசன

ஸோமபா = 3 தாமசெயத யாகஙகளில ஸோமரஸததைப பா
செயதவா

ஸோமா = 4 தாமே அமருதமாயிருபபவா

ஹருஷீகேசா = 5 ஐமபுலனகளையும நடததுகிறவா, அல
ஸநதோஷமும ஸௌககியமும ஐஸுவாயமும பொருநதினவா

ஹமஸா = 6 ஹமஸாவதாரமசெயதவா, பிறவுககளை அறுபப
அலலது, அழகாகநடபபவா, அலலது, அழகானபுனசிரிபபுளள

ஹரி (316) = 7 பகதாகளுககுவரும இடையூறுகளைப போ
கிறவா

ஹரி (656) = 8 ஸாவேஸுவரரும பகவானுமான ஹரி, கோ
தனமலையில ஆலயததில பூஜிககபபடுகிறவா

ஹலாயுதா = 9 கலபபையை ஆயுதமாகவுடையவா, பஞசபூ
னொனறும பயிரகளை அபிவிருததிசெயயும உழவராகிபால கலப
என்னும ஆயுததைக்கருவியாக வைததிருபபவா

---

1 எலலாவறறையும உணடாககுகிறவா, அலலது, ஐஸுவாயதத
கொடுபபவா

2 ஸஞ்சரிப்பதற்கு காரணமான சபதமுதலியவை இல்லாமை
ஸஂக்ஷமா

3 எலலாயாகஙகளிலும அநதஅநதத தேவதாரூபியாக ஆராதி
படடு ஸோமரசததைப பானமசெயபவா, அலலது, தாமசெயத ய
களில யஜமானரூபியாக ஸோமரஸததைப பானமசெயதவா

4 சநதிரரூபியாக ஓஷதிகளை வளாசசெயபவா, அலலது, உ
யோடுகூடிய சிவரூபியாகவும தாமே இருபபவா

5 ஆதமாவாக இநதிரியஙகளை வசப்படுததுகிறவா, அலலது, ஸூ
ரூபமாகவும சநதிரரூபமாகவும உலகததை மகிழவிககும கிரணங
உடையவா

6 'அஹம்ஸ' 'நானேஅவன' என்று ஒன்றுகததியானிபபவாகளு
ஸமஸாரபாததததை ஒழிபபவா, அலலது, எலலாததேகஙகளிலும ஆ
வீசசெலலுகிறவா 7 'ஹ்ரிஸ' பாாக்க

8 ஸிம்ஸ்ாிதின் மூலததோடு அழிப்பவா

9 பலராமரூபியாயிருப்பவா

ஹவிஃ (360) =[1] பக்தர்களுக்குத் தம்மைத் தாமே கொடுப்பவர், அல்லது, பக்தர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறவர், பக்திசெய்த தந்திரத்தினால் அவர்கள் ஸ்வதந்தரமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி படுகிறவர், அல்லது, 'ஹவிர்ஹரி' ஒருநாமம், யாகங்களில் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெறுகிறவர்

ஹவிஸ் (703) =[2] தேவகிவஸு-தேவர்களின் ஸமீபத்தில் வஸிக்கப்பமுள்ளவராயிருந்தும், அவர்கள் அதிப்ரேமையினால் பகவானுடைய மகிமையை மறந்து கம்ஸனால் தீங்குவருமென்று அஞ்சின மேல் தம்மைஒளித்துக்கொள்வதற்காக யசோதைநந்தகோபரினால் வளர்ப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்

ஹிரண்யகர்ப்பர் (71) =[3] குற்றமற்ற சுத்தஸத்வமயமாகிய ஸ்தானத்துலகில்வஸிப்பவர், அல்லது, நன்மையைத்தருவதனால் ஹிதமாகவும் ஆனந்தத்தைத்தருவதனால் ரமணீயமாகவும் இருப்பதுபற்றி ஹிரண்யமென்னப்படும் பரமபதத்துள் நித்யமாகவஸிப்பவர்

ஹிரண்யகர்ப்பர் (412) =[4] தமக்குஅநுகூலமாயும் இனியவையுமிருக்கும் தியானிப்பவர்மனங்களுக்கு நல்லஆதாரமாயிருப்ப, தியானத்திற்கு இனியதும் தியானபலனைத் தருவதுமாக இருப்பதனால் தியானிப்பவர்கள் ஹ்ருதயங்களினால் அமுதுண்பதுபோல் அநுபவிக்கப்படுகிறவர், அல்லது, பொற்புதையல்போன்றவர்.

ஹிரண்யநாபர் = அழகான நாபியுள்ளவர், தம்முடைய ஸங்கல்பத்தினுண்டாக்கப்பட்ட அஷ்டதளங்களோடுகூடிய நாபீகமலத்தில் ஹிரண்மயமான மேரு தாமரைக்காயாக விளங்கும்படி இருப்பவர்

ஹுதபுக்விபு =[5] அமிர்தமாகப்பரிணமிக்கும் ஹோமத்திரவியங்களைப்புசிப்பவனாகிய சந்திரன்வளர்வதாகிய வளர்பிறை, சுக்லபக்ஷம் சசிராத்திமாகக்கத்தில் மூன்றும்படி

---

1 'ஹவிர்ஹரிஃ' ஒருநாமம், ஹோமஞ்செய்யப்படுகிறவராதலால், ஹவிஸ்' என்றும், நினைத்தமாத்திரத்தில் பாவத்தையும் அஜ்ஞானத்தை ஸம்ஸாரத்தையும்போக்குவதனால்வந்த பசுமைநிறமாயிருப்பதனால், 'ஹரி' என்றும் சொல்லப்படுகிறவர்.

2 ஹவிஸாயிருப்பவர்

3 பொன்மயமான பிரமமாண்டத்துள் பரமரூபமாக வஸித்தவர்

4 பிரமமாவின் உத்பத்திக்குக் காரணமாகிய பொன்அண்டத்தைத் தன்னுள் வைத்திருப்பவர்

5 இரண்டுநாமம் ஹுதபுக் = எல்லாத் தேவதைகளைப்பற்றியும் கொடுக்கப்படும் ஹோமங்களைப்புசிப்பவர், அல்லது, காப்பாற்றுகிறவர் விபு = எங்கும் நிரம்பியிருப்பவர், அல்லது, எல்லாஉலகங்களுக்கும் பிரபு

ஹேது=[1] பகதாகளுககுப பலமஸிததிககக காரணமாயி
பவா

ஹேமாஙகா=[2] பொனமயமான அஙகமுளளவா பெ
ரிறம சுததஸதவமயமான திவயமஙகளவிகரஹததைச சாாநதி
பது எனபது

க்ஷமா=[3] எலலா உலகஙகளின பாரஙகளையும எளிதிலவஹி
வா, பரவஹமெனனும வாயுரூபிஎனபது

க்ஷமிணுமவரா=[4] பொறுமையுளளவரிற சிறநதவா, கஜேந
னைககணடபிறகு தமமனததைப பதைககாமல நிறுததிககொணட
எனபது

க்ஷாமா (444)=[5] அவாநதரபரளயததில மறறக்ஷததிரங
அழிநதபோது நாலுக்ஷததிரஙகளோடுமடடும தருவனுககு அ
விருபபதினுல இளைததிருபபவா

க்ஷாமா (858)=[6] யோகபபிரஷடாகளும தமமை தயானம
யததொடஙகின அளவில அவாகள ஸமஸாரமெனனும அக
தாணடததிறமையுளளவாகளாகுமபடி செயபவா

க்ஷிதீசா=[7] பூமிககு ஈஶவரா, எலலாவறறிறகும ஈஶவரா
னும பூமியின துயரததை நீககுவதறகு அவதரிததததனுல பூமி
ஈஶவரரெனறு சிறபபாகக கூறினது

க்ஷேத்ரஜ்ஞா=[8] முகதாகள தமமை அனுபவிபபதறகுரிய
மாகிய நிதயவிபூதியை அறிநதிருபபவா, முகதாகள அடை
இடததையும க்ஷேததிரம எனறுசொலவது

---

1 எலலாவறறிறகும மூலகாரணமாயும நிமிததகாரணமாயுமிரு
வா 2 சீதோஷணமுதலியவறறைபபொறுபபவா

3 எலலாககாரியஙகளிலும திறமையுளளவா, அல்லது, பொறு
யுளளவா

4 எல்லாவறறையும பொறுககும யோகிகளையும பூமிமுதலியவற
யும பொறுபபதினுல பொறுபபவரிறசிறநதவா, அலலது, சகதியு
வாகளுககெலலாம சிறநதவா

5 பிரளயகாலததில காரியஙகளனைததும அழிநதபோது, தாம
மே தனிததிருபபவா 6 பிராஜைகளை ஸமஹாரகாலததில அழிபப

7 பூமிககு அரசா, இது ராமாவதாரககுறிபபு

8 க்ஷேதரஙகளென்னபபடுமே சரீரஙகளை அறிநதிருபபவா

க்ஷேமகருத = [1]நிவருததிதாமததிலிருபபவாகளுககு அறிவும ...மையும சுருஙகாமல விரிவாகுமபடி மோகூமெனனும க்ஷேமத... ...ச செயபவா

க்ஷேதாபணா = கடடுபபடுவதறகுரிய ஜீவராசிகளையுமஅவறறைக் ...டுவதாகிய பிரகிருதியையும பிரளயததிறகுப பின ஸருஷடிகாலத... ...கலககுகிறவா, உறபததியாகுமபடி செயபவா

---

## இருநூறறைம்பததைநதாவது அதயாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

### (தேவர்கள் முதலானவர்களின் நாமங்கள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! சிறநத புததியுளளவரே! நிபு...ரே! எநத மநதிரததை நிதயமாக ஜபிபபவனுககுச சிறநதபுணய...னுணடாகும? புறபபடுமபோதும ஓரிடததில பிரவேசிககுமபோ... காரியமாரமபிககுமபோதும தேவதாபூஜையிலும ஸராதத காலத...யும எதைஜபிபபது அநதக காரியததுககு ஸாதனமாயிருககும? ...ஷசாநதியையும ஸுகவருததியையும கொடுபபதும ரகைஷயா...பபதும பகைவாகளையொழிபபதும பயததைபபோககுவதுமான ...ததிறகுச சமமானமநதிரததை நீர சொலலககடவீர" என்று ...க, பீஷமா சொலலலானா

"அரசனே! காயதரியினுலுணடாககபபடடதும உடனே ...வததைபபோககுவதுமான ஒரு திவயமநதிரம வயாஸரால சொல...படடிருககிறது அதை மனவூககததுடன கேள குறறமற்ற...ன! அநத மநதிரததின முறையெலலாவறறையும நான சொலலு...றன, கேள பாணடவஸரேஷடனே! அதைககேடடதனுலேயே ...ிதன எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான தாமநதெரிநத...ன! இரவிலுமபகலிலும இதை ஜபிபபவனிடததில பாவஙகள ...துவதிலலை ராஜனே! அதை உனககுச சொலவேன, மனவூக...துடன கேள ராஜபுததிரனே! அதைககேடகும மனிதன தீரககா...நுளளவனுவான, நினைததது நனறுகக கைகூடி இமமையிலும மறு...மயிலும மகிழநதிருபபான ராஜனே! முறகாலததில எபபோதும ...ததிரியதாமததை அனுஷடிபபவரும ஸததியததையும தவததை... முதனமையாகக கொணடவருமான சிறநத ராஜரிஷிகளினுல

---

1 தமமால அஙகீகரிககபபடடவாகளுககு க்ஷேமததை உணடு...ணுகிறவா

அது இடைவிடாமல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. புத்ரஸ்ரேஷ்ட
அரசர்கள் நியமத்தோடு தினந்தோறும் இதை உறுதியாக ஜபிப
னால் சிறந்த ஐஸ்வர்யத்தை அடைவார். அந்த மந்திரமாவ
'சிறந்த தவமுள்ள வஸிஷ்டருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களுக்கு
யான பராசரரை நமஸ்கரிக்கிறேன். நாகராஜனான ஆதிசேஷனு
நமஸ்காரம். இவ்வுலகத்தில் அழிவில்லாத ஸித்தபுருஷர்களு
நமஸ்காரம். ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம். சிறந்தவருக்குஞ் சி
வரும் வரமளிப்பவருக்கும் வரமளிப்பவரும் தேவர்களுக்குத் தே
மான பகவானை நமஸ்கரிக்கிறேன். ஆயிரம் தலைகளுள்ளவரும் ஆ
நாமங்களுள்ளவரும் மங்கள்மூர்த்திமான் ஜனார்த்தனருக்கு ந
காரம். அஜைகபாத், அஹிர்புத்நியர், தோல்வியடையாத பின
ருத்ரர், பித்ருரூபர், திரியம்பகர், மஹேஸ்வரர், விருஷாகபி, ச
ஹவனர், ஈஸ்வரர் ஆகிய இந்த ஏகாதசருத்ரர்கள் மூன்று உல
களுக்கும் ஈஸ்வரரென்று பிரஸித்திபெற்றவர். சதருத்திரத்தில்
மகாத்மாக்கள் நூற்றுவரென்று சொல்லப்படுகின்றனர். அம
பகன், மித்ரன், ஜலத்திற்கதிபதியான வருணன், தாதா, அர்ய
ஜயந்தன், பாஸ்கரன், த்வஷ்டா, பூஷா, இந்திரன், விஷ்ணு ஆ
இந்தப்பன்னிரண்டு ஆதித்யர்கள் காஸ்யபரின் புத்திரர்களெ
'சொல்லப்படுகிறார்கள். தரன், த்ருவன், ஸோமன், ஸாவித்
அநிலன், அநலன், பிரத்யூஷன், ப்ரபாஸன் ஆகிய இவ
அஷ்டவஸுக்களென்று சொல்லப்படுகின்றனர். நாஸத்யன், தஸ்
இவ்விருவரும் அஸ்வினிதேவர்களென்று சொல்லப்படுகின்ற
இவ்விருவரும் சூரியபுத்ரர்கள், ஸம்ஜ்ஞாதேவியின் மூக்கி
ந்து பிறந்தவர்கள். இதன்பிறகு, ஜனங்களின் காமங்களுக்குச் சா
களாயிருப்பவர்களைச் சொல்வேன். மிருத்யு, காலன், விஸ்
தேவர்கள் ஆகிய தேவஸ்ரேஷ்டர்களும் பித்ருக்கூட்டங்களும் த
தையே தனமாகவுடைய முனிவர்களும் தவத்தினால் மோக்ஷத்த
களும் ஸித்தர்களும் தேகமெடுத்துக்கொண்டு கண்ணுக்குப் பு
படாமலே எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலுமுள்ள யாகம் தானமுத
நற்கருமங்களையும் பாவங்களையும் அறிகின்றனர். அவர்க
பெயர்களைச் சொல்லும் மனிதர்களுக்கு அவர்கள் இனிய
மலர்ச்சியோடு நன்மையைத் தருகின்றனர். அவர்கள் எல்லா
கங்களிலுமுள்ள எல்லாக் காரியங்களிலும் ஊக்கம் வைத்
துங்கள் திவ்யசக்தியோடு பிரமமாவினால் படைக்கப்பட்ட
வுலகங்களில் வசிக்கின்றனர். உயிரை நடத்துகிறவர்களாகிய
களுடைய பெயர்களைப் பரிசுத்தனாயிருந்து தினந்தோறும் கீர்த்த

யுமமனிதன் தாமாததகாமங்களை மிகுதியாகப்பெற்று லோகே
ராக்ளால அளிக்கப்பட்ட புண்ணியலோகங்களையும அடைவான.
சொன்ன [1]முப்பத்துமூன்றுதேவாகள எல்லாப்பிராணிகளுக்கும
வராகள நந்தீஸவரன, மஹாகாயன, காமண்டி, [2]வருஷபத்வ
[3]கணேஸவரன, விநாயகா இவாகள எல்லாஉலகங்களுக்கும ஈஸ்
சாநதாகளும உகாரகளுமாகிய இநதக கணங்களையும யோகி
ன பூதங்களுடையகணங்களையும கிரகங்களையும நதிகளையும ஆகா
தையும பக்ஷிராஜனனகருடனையும பூமியிலதவஞ்செய்துஸித்தி
றஸ தர்வாஙகளையும (காமதேனுமுதலிய) ஜநகடஙகளையும இமய
லான மலைகளஅனைத்தையும நானகு ஸமுதநிரஙகளையும சிவனுக
ரமமான மகிமையுள்ள சிவனைச்சோநதவாகளையும விஷ்ணுவையும
திரனையும ஸுபரமமணயரையும அமபிகையையும பகதியுடன
லலுகிறவன எல்லாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிறுன இனி,
தாகளான ரிஷிஸரேஷ்டாகளைச சொலலேன யவகரீதா,ரைப்யா,
வாவஸு, பராவஸு, உசிககின புததிரரான கக்ஷீவான, அஙகிர
புததிரராகியபலா, மேதாதிதியினபுததிரரானகணவா இவாகள
வரும [4]பாஹிஷதரென்று சொலலபபடுகினறனா இவாகளைவரும
மதேஜோமயமாயிருபபவா, நாமஙகளைச சொனனமாத்திரத
உலகஙகளைப பரிசுததபபடுததுகிறவா இவாகளைவரும தஙகள
ணிய பலனையடைநது ருததராகளுககும அகநிககும வஸுககளுக
ஸமமான ஒளியுளளவாகளாயிருககினறனா, பூமியிலபுணணிய
ஞசெயது தேவலோகததில தேவாகளுடன மகிழநதிருககினற
இவாகளெழுவரும இநதிரனுககு ஆசாரியாகள, கீழததிசையைச
நதிருககினறனா பகதியோடு இவாகளைச சொலலுகிறவன இந
லோகததில பூஜிககபபடுவான உன்முசு, பரமுசு, மகிமையுளள
ஸ்தியாதரேயா, தருடவயா, ஊாதவபாஹு, தருணஸோமாங
லு, மிதராவருணாகளினபுதரரும மகிமையுளளவருமான அகஸதி
இவவெழுவரும தாமராஜனன யமனுடைய ரிதவிககுககள், தென
சயைச சாநதிருககினறனா தருடேயு, ருதேயு, புகழபெறற
பாதா, ஏசதா, தவிதா, திரிதா, அததிரியினபுததிரரும தாமிதமாவு
ன ஸாரஸவதரிஷிஆகிய சூரியனுககுச்சமமான "இவவெழுவரும
ணனுடையபுரோகிதாகள, மேறறிசையைச் சாநதிருககினற
அததிரி, வஸிஷ்டபகவான, கஸயபமகரிஷி, கௌதமா, பரத

1 ருதரர்கள பதினொருவர் ஆதிதயாகள பனனிருவர், வஸுக்கள
மா, அஸவினீதேவா இருவா 2 இரணடு மூாததிகள
3 கணஙகளைசசோநதவன 4 அகநியைபபோனறவா

வாஜா, குசிகவமசததவரானவிஶவாமிதரா, ரிசீகாபுதராருமஉக
மகிமையுளளவருமானஜமதகனி ,இவவெழுவரும, குபேரனு
ஆசாரியாகள , வடதிசையைச சாநதிருககினறனா (பினகூறப
ஸமவாததாமுதலிய) மறறஸபதரிஷிகள எலலாததிசைகளிலு
கினறனா உலகததைககாபபவாகளான அவாகள தஙகளபெயா
லும மனிதாகளுககுப புகழையும க்ஷேமததையும செயகிறவா
மன, காமன, காலன, வஸு, வாஸுகி, அனநதன, கபிலன,
வேழுாகாகள பூமியைததாஙகுகிறவா பரசுராமா,வயாஸா, த
புதரரான அஶவததாமா, லோமசா இவாகள தேவமுனிகள ,
வொருவரும [1]எவவேழுஉருவஙகளாயிருககினறனா திகபாலக
பெயரைசசொனனால அவாகள உலகததின கஷடநிவிருததி
ஸௌகயததையும செயகிறாகள அவாகள எநதஎநத தி
யிருககினறனரோ அநதஅநதத திசையைநோககி நமஸகாரம
வேணடும அவாகள எலலாஉலகஙகளையுமபடைபபவா , நாமங
சொலலுகிறவாகளினபாவததைப போககுகிறவா சிறநதவ
வரும ஜிதேநதிரியருமாயிருககும ஸமவாததா, மேருஸாவாண
மிஷடரானமாாககணடேயா, ஸாஙகியா, யோகா, நாரதா, து
மகரிஷி இநத ஸபதரிஷிகள தாம மூனறுலகஙகளிலும பெயா
வாகள ருததிரனைபபோலபபிரகாசிககும மறறும சிலரிஷிகள பி
லோகததிலிருபபவாகளாகச சொலலபபடுகினறனா அவாகள
ரைச சொலவதனால புததிரனிலலாதவன புததிரனையும தனமில
வன தனததையும அடைவா மனிதனுககுததாமாததகாமங
லும புருஷாததஙகளமூனறும ஸிததிககும ஸவாயவமசததில
தவனும இநதிரனுககுசசரியான பராககிரமமுளளவனுமவேனனு
புததிரனும பிரஜைகளையும பூமியையுமகாபபவனும எலலாப
குமாஶவரனும அரசரில சிறநதவனுமாகிய பருதுசசகரவாததி
சொலலவேணடும பூமியானது அவனுககுப பெணணாயி
தனால பருதிவிஎனறுசொலலபபடுகிறது இளையினகுமாரனு
னுககனபுளளபுததிரனும மூனறுலகஙகளிலுமபெயாபெறறவனு
புரூரவனெனனும அரசனை உரைககவேணடும , மூவுலகஙகளி
பிரஸிததிபெறறவீரனுகிய பாதசசகரவாததியினநாமததைச செ
வேணடும கிருதயுகததில கவாமயனமெனனும யாகமசெயதவ
சிறநத மகிமையுளளவனுமான ரநதிதேவனெனனும மகாராஜ
சொலலவேணடும உலகஙகளைஜயிததவனும சிறநத தவமுளளவ

[1] எழு உலகஙகளுககும எழுஉருவமெனபது

லக்ஷணங்கள் பொருந்தினவனும் உலகங்களால் பூஜிக்கப்பெற்றவ
் சிறந்த தமகிமையுள்ளவனுமான [1] ஸுவேதனென்னும் ராஜரிஷியை
ரக்கவேண்டும். அவன் ஸகரருடைய புத்திரர்களைக் கங்கையினால்
த்துக் கரையேற்றினவன். பெரிய உருவமும் சிறந்த சக்தியும் பய
மான தோற்றமும் மிகுந்த தைரியமுமுள்ளவர்களும் பெரும்புகழ
ற்றவர்களும் அக்நியைப்போன்றவர்களுமாகிய இந்த தேவர்களை
ரிஷிகளையும் பூமிக்கதிபதிகளான அரசர்களையும் உரைக்கவேண
. சிறந்தவையான ஸாங்கியயோகங்களையும் ஹவ்யகவ்யங்களையும்
லா வேதங்களின் முதற்பொருளுமான பரப்பிரம்மத்தையும் எல
்பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தைத் தருகின்றவையும் வியாதிகளைப்
க்குகின்றவையும் மேன்மையைத் தருகின்றவையும் எல்லாக்கா
களிலும் சிறந்தவையும் பாவனமுமான அநேகமகாமங்களையும்
னனென்ன பாரதனே! மேற்சொன்னவர்களின் நாமங்களைக் காலை
லகளில் பரிசுத்தனாகிக் கீர்த்தனம்செய்யவேண்டும். இவர்கள் தாம
கமெல்லாம் செல்லுகின்றனர், மழைபொழிகின்றனர், ஒளிகொ
னின்றனர்; காற்றுவீசுகின்றனர், உலகத்தைப் படைக்கின்றனர்.
ர்கள் துயரங்களைப்போக்குகிறவர், சிறந்தவர், ஸமர்த்தர், பொறு
யுள்ளவர், ஜிதேந்திரியர். இவர்களெல்லாரும் தங்கள் பெயர்களைக்
லனும் மனிதர்களுக்குத் தீங்குகளைப் போக்குகின்றனர். இந்த
த்துமர்க்கள் பாவபுண்ணியங்களுக்குச் சாக்ஷிகளாயிருப்பவர்.
ுவிலெழுந்து இவர்களைக் கீர்த்தனம்செய்பவன் நன்மையை அடை
ன் அவனுக்கு அக்னிபயமும் சோரபயமும் இல்லை. அவனுக்கு வழி
ல இடையூறு உண்டாவதில்லை. இவர்களைத் தினந்தோறும் கீர்த்த
செய்யும் மனிதர்களுக்குக் கெட்டகனு உண்டாவதில்லை. எல்லாப
ங்களினின்றும் விடுபட்டு க்ஷேமமாக வீட்டைச்சேர்வர். பிராமண
் நியமமும் ஆசாரமும் ஆத்மஞானமும் பொறுமையும் அடக்கமு
ளவனாகவும் பொறாமையற்றவனாகவும் தீக்ஷாகாலங்களில் எல்லா
திலும் இதைப் படிக்கவேண்டும். பிணியாளனும் மனோவியாதி
ளவனும் இதைப் படிப்பதனால் துயரத்திலிருந்து விடுபடுவார்.
டி உள்ளபடி படிப்பவனுக்குக் குலத்திற்கே க்ஷேமமுண்டாகும். நிலத
நடுவில் படித்தால் எல்லாப்பயிரும் விருத்தியாகும். வேறூருக்கு
பயணமாகப்போகும்போது படித்தால் க்ஷேமமாக வழிச்செல
் இதனைத் தனக்கும் பிள்ளைபெண்டுகளுக்கும் பொருளுக்கும்
ியங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் ரக்ஷையாக உபயோகிக்கவேண்டும்

[1] இவனே பகீரதன்

க்ஷததிரியன யுததகாலததிலஇதனைசசொனனுல பகைவாகளைஒழித
க்ஷேமமாகத திருமபுவான தேவகாரியஙகளிலும பிதருகாரியஙக
ளும இதைதபபடிககும மனிதனுடைய ஹவயகவயஙகளைத தேவ
ளும பிதருககளும புசிபபா , வியாதிபயமும துஷடஜநதுககளின
மும யானைபயமும திருடாபயமும இரா , துககஙகுறையும , பா
விலகும , ஓடததிலும வாகனததிலும தூரதேசபிரயாணததி
அரணமனையிலும சிறநதகாயததிரியைச சொலலுகிறவன சிற
லாபததை அடைவான அவனுககு ராஜபயம பிசாசபயம ராக்ஷ
பயம அகநிபயம ஜலபயம காறறுபபயம ஸாபபபயம ஒனறும
டாவதிலலை இநத உததமமானகாயததிரியை இடைவிடாமறபடி
வன நானகுவாணஙகளுககும ஆஸரமஙகளுககும சிறநதஸுகதை
செயகிறவனுகிருன இநதக காயததிரியைபபடிககுமிடததில கட
களில தீபபிடிபபதிலலை , எவனும இளமையில இறபபதிலலை , ஸ
பஙகளிருபபதிலலை , காயததிரியினமகிமையுள்ள இநதச சிறநத
திரததைச சொலலுமபோது கேடபவரும துனபமடையாா , சிற
கதியைஅடைவாா பசுககளின நடுவில இதைச சொனனுல ப
கள அவனிடததில மிகக அனபுளளவையாகும. புறபபடுமபோது
அனனியதேசததிலிருககுமபோதும எநதநிலைமையிலிருககுமபோ
தும இதைபபடிககவேணடும , ராஜனே ! எககாலமும ஜபஹோ
கஙளைசசெயதுகொணடு மனததைஅடககின ரிஷிகளுககும இநத ஜ
மிகக முககியமும ரகஸயமுமானது இதை ஸரியாக அனுஷடி
ஸிததிபெறற பராசாருடைய சிறநத புராதனசரிததிரம முன
இநதிரனுககுச சொலலபபடடது பழமையும ஸதயமுமாகிய இ
மநதிரததை உனககு இபபோது சொனனேன் . இது எல
பிராணிகளுக்கும உளளம்போனறது இது அழியாதவேதம. கு
வமசததிலும சநதிரவமசததிலும ரகுவமசததிலும குருவமச
லும பிறநதவாகளைவரும தினநதோறும பரிசுததாகளாகி எல
பிராணிகளுககும ஆதாரமான இநதமநதிரததைப படிபபதுவழக
தேவாகளுககும ஸபதரிஷிகளுககும தருவனுககுமஸமீபததில இ
நிதயமாகசசொலவது பயஙகளையும எலலாககஷடஙகளையும விடு
பது காஸயபா, கௌதமா, பருகு, அஙகிரஸ, அதரி, சுகரா, அக
யா, பருகஸபதிமுதலிய வருததாகளான பரமரிஷிகளினுல அனு
டிககபபடடதும பரதவாஜரால தியானிககபபடடதும ரிசீகாபுத
ளால வஸிஷடரிடமிருநது அடையபபடடதுமாகிய இநத மநதி
கிடைததபிறகுதான, இநதிரனும வஸுககளும, தானவரனைவரை

ித்தனா பொனமயமான கொமபுகளோடுகூடிய நூறுபசுககளை
தஙகளும பலசாஸ்திரஙகளும கறறுணாநத பிராமமணனுககுத
னம செயபவனுககும இநதச சிறநத பாரதககதையை நிதயமாகச
ாலலுகிறவனுககும பலன ஒனறுதான பருகுவைசசொலவதனுல
மம விருததியாகிறது வஸிஷடருககு நமஸகாரம செயவதனுல
மை விருததியாகிறது ரகுவை நமஸகரிபபதனுல யுததததில
முணடாகிறது அஶவினிதேவாகளினநாமஸஙகீாததனம செயவ
ுல பிணி நீஙகிவிடுகிறது அரசனே! வேதததிலுளள அழிவறற
ிய இநதக காயததிரியை உனககுச சொனனேன பாரதனே!
ககு இனனும எனனகேடக விருபபமிருககிறதோ அதையும
ாலவேன" எனருா

இருநூறறைமபததாருவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பிராம்மணமகிமை).

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! பூஜிககததககவா எவா? நமஸகரிக
தககவா எவா? யாரிடததில எபபடிநடககவேணடும? யாரிடததில
வகை ஒழுககததோடிருநதால மனிதன கெடாமலிருபபன?"
று கேடக, பீஷமா சொலலலானுா
"யுதிஷடிர! பிராமமணாகளை அவமதிபபது தேவாகளையும
ிததுவிடும பிராமமணாகளை நமஸகரிபபவன கெடான பிராம
ாகளே பூஜிககததககவாகள அவாகளே நமஸகரிககததககவாகள.
ாகளிடததில நீ புதரனபோல நடநதுகொள அவாகள இவவுல
ளனைததையும தாஙகுகிறவா, ஞானிகள பிராமமணாகளேஎலலா
கஙகளுககும பெரியவாகள, தாமததிறகு அணையாயிருபபவாகள,
ாகள தனததைவிடடதனுல எலலாருககும இனியவராயிருபபவா
ரமான சொறகளையுடையவா, எலலாபபிராணிகளுககும இனிய
; தஙகளனுஷடானஙகளைத தவறுமல வகிபபவா உலகததிறகு
களபோனற சாஸதிரஙகளையுணடாககிப புகழ்பெறறவா அவாக
கு எப்போதும தவமே தனம, சொலலே பெரியவனமை அவாகள்
ஙகளுககுத் தநதைகள, தாமஸூகஷமஙகளைக கண்டறிநதவா;
மததிலவிருபபமுளளவா, தாமததிலநிலைபெறறவா, தஙகள நற
பகைகளினுல தாமததைததாஙகும அணைகளாயிருபபவா நானகு
கயான பிராணிகளனைததும அவாகளை ஆதாரமாககககொணடு நிற

இன்றனர். அவர்களே எல்லாரையும் நடத்தும் வழிகள், யாகங்
நடத்துகிறவர், எக்காலமும் இருப்பவர், தங்கள் தாதைமுதா
பரம்பரையாக வந்திருக்கும் பெரியபாரத்தை எப்போதும்வகித்
கொண்டிருக்கின்றனர். நல்லகுதிரைகள் கெட்டவழியிலும் சோ
விருப்பதுபோலச் சங்கடத்திலும் தங்கள் பாரத்தை வகிக்கச்சே
தில்லை (அவர்கள்) பிதருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் அதிதிக
கும் முதன்மையாயிருந்து ஹவ்யகவ்யங்களில் முதலில் பாகங்க
புஜிப்பவர், தாங்கள் புஜிப்பதனாலேயே மூவுலகங்களையும்பெரும்
திலிருந்து காப்பாற்றுகின்றனர், எல்லாஉலகங்களுக்கும் தீபமாக
கண்ணுள்ளவர்களுக்கும் கண்ணாகவுமிருக்கின்றனர், சிறப்புமுத
எல்லாவித்தைகளுக்கும் நிதிகள், பண்டிதர்கள், ஸூக்ஷ்மத்தை
யும் திறமையுள்ளவர்கள், எல்லாப்பிராணிகளின் வினைப்பயன்களை
அறிந்திருப்பவர், ஆத்மாவையே கதியாகத்தியானிப்பவர், சிரு
ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை அறிந்தவர், ஸந்தேகமற்றவர்; மேல்கீழ
துகளின் வேற்றுமைகளை அறிந்தவர், உயர்ந்தகதிக்குச் செல்லு
வர், பற்றற்றவர், பாவங்களை உதறினவர், சீதோஷ்ணம் ஸுக
முதலியவற்றைவிட்டு, தமக்கென்று ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளாத
பூஜிக்கத்தக்கவர், ஞானிகளான மகாத்மாக்களினால் எப்போ
பூஜிக்கப்பெற்றவர், சந்தனம்பூசுவதிலும் அழுக்கானசேற்றைப
வதிலும் உண்பதிலும் உண்ணாமலிருப்பதிலும் வேற்றுமையில்ல
வர்; மெல்லிய ஆடையும் நாமடியும் வெண்பட்டும் தோலும் அ
களுக்குச்சரிதான். அவர்கள் அனேகநாள்கள் போஜனம் செ
மலுமிருப்பார், இந்திரியங்களை அடக்கி வேதாத்யயனங்களி
தேகங்களை வாட்டச்செய்வார், தேவதையல்லாதவனைத் தேவதை
வும் தேவதையைத் தேவதையல்லாதவனாகவும் செய்வார், அ
கள் கோபமூட்டப்பட்டால் வேறுலோகங்களையும் வேறுலோகப
களையும் படைப்பார். அந்த மகாத்மாக்களின் சாபத்தினாலேத
ஸமுத்திரம் குடிக்கத்தகாததாகிவிட்டது. அவர்களின் கோபத்தி
னும் அக்நி தண்டகாவனத்தில் இன்னும்ஆறவில்லை. அவ
தேவருக்குந்தேவர், காரணத்திற்குங்காரணம்; பிரமாணத்திற்
பிரமாணம். ஆதலால், தெரிந்தவன் அவர்களை அவமதிக்கலாகா
அவர்களில் கிழவர் சிறுவர் அனைவரும் நல்லமானத்தைக் காண
பவர். அவர்கள் தவச்சிறப்பினாலும் கல்விச்சிறப்பினாலும் ஒருவ
ஒருவர் கௌரவிக்கிறார்கள். கல்வியில்லாத பார்ப்பனனும் தேவ
தானத்திற்குப் பரிசுத்தனான சிறந்த பாத்திரன். வித்வா

னில மிகசசிறநததேவதை, பொஙகினகடலுககொபபானவன
மமனன விதவானுயிருநதாலும அவிதவானுயிருநதாலும பெரிய
வனததான மநதிரததினல சுததமசெயயபபடடாலும படா
டாலும அகநி பெரியதேவதையனறே? பெரியதேஜஸுள்ள அகநி
னததிலிருநதாலும கெடுவதிலலை சாஸதிரபபடி யாகஙகளில
ாமஞசெயயபபடட அகநி இனனம அதிகமாகப பிரகாசிககிறது
படியே வேணடாதகாரியஙகளெலலாவறறையும செயதபோதி
பிராமமணனைப பூஜிககவேணடும அவன பரதேவதையெனறறி"
ரூா

---

## இருநூறறைமபததேழாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்தும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை,
பிராம்மணர்மகிமையைப் பற்றியது)

யுதிஷ்டிரா,"வேநதரே! சிறநதபுததியுளளவரே! பிராமமண
ஜ செயவதில் எனனபலனையும எனன விசேஷபுணணியததையும
டறிநது அவாகளைப பூஜிககிறீா?" என்றுகேடக, பீஷமா
லலலானூா

"பாரதனே! இநதவிஷயததில வாயுபகவானுககும காாததவீாி
ஜுனனுககும நடநத சமபாஷணையாகிய இநதப பழமையான
ஹாஸததைச சொலலுகினறனா ஆயிரஙகைகளுளளவனும
ததம பலசாலியும சிறபபுளளவனுமான காாததவீரியாாஜுனன
வுலகமனைததிறகும ஈஸவரனாக மாஹிஷமதியெனனும நகாததில
நதான தவருதபராககிரமமுளள அநத ஹேஹயதேசததரசன,
தினஙகளுணடாகும கனிகளுளளதும ஏழுதீவுகளுளளதும கடல
நததுமாகிய புவனியனைததையும ஆணடான அவன தனனுடைய
ததிரிய தாமததையும அடககததையும சாஸதிரஞானததையும
னிடடுத தனதனததை ஒரு ஸநதாபபததில ததாததரேயருக
கொடுததான அநதக காாததவீாியாாஜுனன அமமுனிவருக
பணிவிடையும செயதான அநதப பிராமமணா ஸநதோஷம
டநது அவனை மூனறுவரஙகேடகசசொனனூா அவரால் வரங
டுபபதாகச சொலலபபடட அவவரசன, 'கடுநதவமுளளவரே!
ககுசு [1]சேனை நடுவிலிருககுமபோது ஆயிரமகைகளும வீடடிலிருக்
போது [2] ஸவபாவமாக இரணடுகைகளும இருககவேணடும

1, 2 வேறுபாடம

போரில படைசசேவகா என ஆயிரஙகைகளையும பாாககக்ட்
பராக்கிரமததினால பூமியனைததையும வெலலககடவேன அ
பூமியையடைநதபின சோமபாமல தாமமாகப பரிபாலனம செய்
கடவேன பிராமமணோததமரே! குறறமறறவரே! நான உமமி
தில நானகாவது வாமும கேடகிறேன எனனை அனுக்கிரகிப
காக அதையும கொடுககககடவீா உமமைச சோநதவனுகிய
ஒழுககநதவறினால பெரியோாகள எனனைததிருததககடவா' எ
சொனனன இவவாறு சொலலககேடட அநதபபிராமமணா, '
படியே ஆகடடும' எனறு அவவாசனுககுச சொனனா ஜவலிக்
பராகரமமுளள அவவரசனுககு வரஙகள அவவாறே பயனபட
அவன அகநிககும சூரியனுககும சமமான ஒளியுளள ரதமே
சென்று பராகரமகாவததினால, 'தைரியததிலும ஸாமாததியததி
புகழிலும சூரததனததிலும பிறரை வசப்படுததுவதிலும மகின
ஆம எவன எனககுச சரியானவன்?' என்று சொனனன அ
சொல் முடியுமபோதே ஆகாயததில ஓா அசரீரவாககானது, 'மூ
பிராமமணன க்ஷததிரியனிலும சிறநதவனெனபதை, ,நீ அ
விலலை இவவுலகததில க்ஷததிரியன பிராமமணனோடு சோநது
பிரஜைகளை ஆளுகிறான' எனறு சொலலிறறு அதறகு அாஜுன
'நான ஸநதோஷமடைநதால பிராணிகளை உணடாககுவேன, கோ
தால அழிப்பேன செயகையிலும எணணததிலும வாககி
பிராமமணன எனககுமேலாவதிலலை பிராமமணன சிறநதவெ
பது முநதியவாதம, க்ஷததிரியன சிறநதவனெனபது பிநதியவா
உனறுறசொலலபபடட இரணடுவாதஙகளும காரணமுளளவைத
ஆனல், அவறறில ஒருவிசேஷமிருககிறது பிராமமணாகள க்ஷ
திரியனைச சாாநதிருப்பதேயனறி க்ஷததிரியன பிராமமணாக
சாாநதிருபபதிலலை பிராமமணாகள பூமியில வேததைதக கா
மாசககொணடு க்ஷததிரியாகளை அடுததுப பிழைககிறாாகள் பி
பரிபாலனமெனனும தாமம க்ஷததிரியாகளிடததில பொருநதி
கிறது க்ஷததிரியாகளால பிராமமணாகளுககு ஜீவனம அநத க்ஷ
திரியாகளைவிட பராமமனன சிறநதவனுவது எபபடி? தாஙக
தஙகளைக கௌரவிததுககொணடு எலலாபபிராணிகளிலும மு
மையாகிப பிசசையெடுததுப பிழைககும அநதபபிராமமணா
நான எனககு வசபபடுததி வைததிருககிறேன ஆகாயததில வே
இநதக கனனிகை சொனனது பொய் எனககுடபடாத தோல்
புடுதத பிராமமணாகளனைவரையும ஜயிதது விடுவேன மூ

ளிலும் தேவர்களிடமும் மனிதர்களிடமும் எவனும் என்னை ராஜ்யத்
திருந்து நழுவச்செய்யமுடியாது. ஆதலால், நான் பிராம்மணர்களை
ப்பேன், பிராம்மணன் மேலாயிருந்த உலகத்தில் இப்போது
த்திரியன் மேலாயிருக்கச் செய்வேன். யுத்தத்தில் என் சக்தியைத்
குவதற்கு யாராலும் முடியாதன்றோ?" என்று சொன்னான்.
கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுடைய சொல்லைக்கேட்டு அந்த அசரீர
க்குச் சொன்ன ராக்ஷஸி பயந்தாள். பிறகு, ஆகாயத்திலிருக்கும்
அவனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! இந்தக் கெட்ட எண்ணத்தை
டுவிடு. பிராம்மணர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய். அவர்களுக்குத்
செய்கிறவனுக்குத் தேசத்தில் கலக்கமுண்டாகும். பிறகு, உன்னை
பிராம்மணர்கள் அழித்துவிடுவார். சிறந்தவனமையுள்ள பிராம
ர்களின் உற்சாகத்தைக் கெடுத்ததனால் அவர்கள் உன்னைத் தேச
திருந்து ஓட்டிவிடுவார்' என்றுசொன்னான். அவ்வரசன் அவனை,
யார்?' என்றுகேட்க, வாயுபகவான், அவனைப்பார்த்து, 'நான்
, தேவதூதன், உனக்கு இதனைச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொன்
. கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், 'ஆ! ஆ! பிராம்மணர்களிடத்தில்
க்குள்ள பக்தியையும் அன்பையும் காண்பித்தாய். பிராம்மணனோ
ர் பூமி, வாயு, அப்பு, அக்நி, சூரியன், ஆகாயம் இவற்றில் எதற்
சமமானவனென்பதை எனக்குச் சொல்' என்றுகேட்டான்.

---

## இருநூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, கச்யபர் முதலியோரின் மகிமை)

வாயு, 'ராஜனே! மூடனே! மகாத்மாக்களான பிராம்மணர்
ர் குணங்களில் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறேன், கேள். உன்னால்
க்கப்பட்டவையெல்லாவற்றினும் பிராம்மணன் சிறந்தவன். பூமி
யானவள் கச்யபரோடு சண்டைசெய்து பூமியுருவத்தையே
து, அழிந்துபோனாள். அவளைப் பிராம்மணரான கச்யபர் நிலை
த்தினார். ராஜனே! பிராம்மணர்கள் தேவலோகத்திலும் இவ்
த்திலும் எக்காலமும் அழியாமலிருப்பவர். முற்காலத்தில் அங்
ரின் வம்சத்தில் பிறந்த உசத்யமுனிவர் தமது பிரபாவத்தினால்
மெல்லாவற்றையும் குடித்தார். அம்மகாமுனிவர் அந்த ஜலங்களைப்
ப்போலச் சலிக்காமல் குடித்தார். ராஜனே! அவரே பூமி

யனைதவையும் பெரியநீரப்பெருக்கினால் நிரப்பினார் அவர் கோ
காலத்தில் நானும் அவரிடத்தில் பயந்து அந்தப் பயமிவருத்தி
அந்த உசத்தியரின் அகநிஹோத்திரத்திலேயே இருந்தேன் ப
னுனதேவேந்திரன் அகல்யைமேல் ஆசைபபட்டதற்காக கெ
ரால சபிக்கப்பட்டான். அவர், தாமத்தினால் அவனை அழிக்க
விட்டார் ராஜனே! அப்படியே நல்லதணணீர நிரம்பின்தாக்க கா
பட்ட ஸமுத்திரம் பிராமமணாகள சாபத்தினால உப்புநீராயிற்று
யிலலாமல் பொனனிறமுள்ளதும் ஒன்றுசேர்ந்து எழுந்த ஜவ
ளோடுகூடியதும் மகிமைபொருந்தியதுமான அகனி,அஙகிரஸ
த்துச சபித்ததனால் இநதககுணஙகள இல்லாமற்போயிற்று
கீர்த்தியையுடையகபிலரெனனும் பிராமமணரால சபிககபபட்டு
சிறநதவாகளான ஸகாபுத்திராகள கடலருகில் நீறுனதைய
ராஜனே! பிராமமணாகளின நனகுமதிப்புச சிறந்ததெனறறி
னுனவன கா்ப்பத்திலிருக்கும் பிராமமணாகளையும் எபபோதும்
கரிததலவேணடும் தணடகனெனனுமரசனுடைய பெரிய ரா
பிராமமணனால அழிக்கபபட்டது தாலஜஙகாகளெனனும் சி
கூத்திரியாகள ஒளாவரெனனும் ஒருபிராமமணரால அழிககப
னா உனககும கிடைகக மிக்க அரியவையான பெரியராஜ்யமும்
யும தாமமும கலவியும தத்தாத்ரேயா அனுககிரகத்தினால கி
தன அர்ஜுனா! நீ அகனியை நித்யமாகப பூஜிககிறாய பிராம
னைப பூஜியாமலிருப்பதேது? அவன எல்லா உலகஙகளுடைய
யையும தேவாகளுககுச சோபிககும் பிராமமணனன்றோ, அ
நீ ஏன அறியவிலலை? அலலது,ஒவவொருபிராணியையும காபபா
கிறவனும் ஜீவலோகத்தையே படைப்பவனுமாகிய பிரமம
சிறநதவனெனறு அறிந்திருந்தும் ஏன காவபபடுகிறாய? பரமாத
னிடத்திலுணடானவரும அழியாதவரும சராசரஙகளாகிய இ
பேருலகததைப படைததவருமாகிய பிரமமதேவரே பிராமம
அணடத்திலுணடானவரெனறு சில அறிவினா நினைககினற
அணடமவெடித்தபின மலைகளும திசைகளும ஜலமும பூமியும
யமுமஉணடாயின பிரமமதேவா இவற்றை அவவிதமாககணட
பிறபபிலலாதஅவா பிறபபதேது? பிரமமதேவா எநதஅணடத்தி
லுணடானாரோ அநத அணடமாகிய இடம ஆகாயமனறோ? அ
அவா எபபடி நிற்பரெனறுசொல்லலாம? அநதக காலத்தில ஒன
இராதனறோ? எல்லாசசகதிகளையுமடைநத பிரமமதேவா [1]அகங

1 மகத்திலிருந்துணடான அகஙகாரம எனனும் தத்தவம்

று சொலலபபடுகிறா. அவருககு முடிவிலலை அநதப பிரமம
ா உலகஙகளைபபடைதது அவறறிறகு ஈஶவராயிருககிறா';
றுசொனனுன வாயுவினுல இவவாறுசொலலபபடட அவவர
அபபோது பேசாமலிருநதான திருமபவும அவனைபபாாதது
சொலலலானுன

---

## இருநூறறைமபததொனபதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்தும்கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்தும் ஸம்பாஷணை, உசத்யர் வருணனை வென்ற கதை)

ராஜனே! முறகாலததில அஙககொனனுமரசன இநதபபூமி
பிராமமணாகளுககுத தக்ஷிணையாகக கொடுககககருதினுன.
பாது பூமிதேவி கவலையுறறுள அவள, 'இநதச சிறநதஅரசன
ாபபிராணிகளுககும ஆதாரமும பிரமமாவினபுதலவியுமான
னயடைநது பிராமமணாகளுககுத தானமசெயயநினைககிறுனே,
னன? ஆதலால, நான பூமிஉருவததைவிடடுப பிரமமலோகம
ேவன இவவரசனும இவனராஜயமும இராமறபோகடடும'
ு நினைததுசசெனறுள பிறகு, பூமிதேவி செலவதைககணட
பா உடனே மனததை யோகததில மிகஉறுதியாகசசெலுததிப
குள பிரவேசிததாா ராஜனே! பிறகு, அநதபபூமியானது எங
ுலனுமபயிாகளும நிரமபினதாகவும தாமமிருநததாகவும பயமற
வும செழிததுதாகவும இருநதது ராஜனே! பெருநதவமுளள
பா இவவாறு முபபதினுயிரம தேவவருக்ஷஙகள சலியாமல பூமியா
தாா மகாராஜனே! பிறகு, பூமிதேவி வநது கஶயபரைநமஸ
் அமமகாதமாவின பெணணுகிக காஶயபியெனறு பெயாபெற
அரசனே! அநதக காஶயபரெனனும பிராமமணா இபபடிப
வராயிருநதாா கஶயபருககுமேலான வேறு எநதக்ஷததிரியனை
து நீ சொல' எனறுன அரசன ஒனறுமபேசவிலலை வாயு
ன திருமபவுமபேசலானுன 'ராஜனே! அஙகிரஸினகுலததில
தவரான உசததியரினசரிததிரததைககேள சநதிரனபுதலவியான
ரயெனபவள அழகில மிகசசிறநதவளாகப பெயாபெறறிருந
சநதிரன உசதயரை அவளுககுச சரியானகணவராக நினைத
புகழபெறறமகானுபாவையான அநதபபதரையும உசுரமான
செயதாள சநதிரன மகானுபாவரான உசதயரை அவளுககாக

வரிததான பிறகு, சநதிரன, உசதயரை அழைததது, 'புகழ்பெற
ரையைககொடுககிறேன' என்றுசொன்னன அநதஉசதயரும ப
யான தகஷிணைகளைககொடுததுச் சாஸதிரபபிரகாரம அவளை ம
யாக மணமசெயதார ஆனல், சிறநத ஐஸ்வரியமுளளவருணன மு
லேயே அவளைக காதலிததிருநதான அவன யமுனைககரையி இ
வனபபிரதேசததிறகுவநது அவளைத தூககிககொணடுபோ
ஜலேஸ்வரனனவருணன அவளை எடுததுககொணடு மிகஆசசா
விளஙகுவதும அறுநூறுயிரம மடுககளுளளதுமாகிய தன து
திறசோநதான அதறகுமேலஅழகான சிறநதபடடணம மறறொ
இலலை அது மாளிகைகளாலும் அப்ஸரஸுகளாலும தேவ
களாலும விளஙகுகிறது ராஜனே! அநதபபடடணததில ஜ
வரனனவருணன அவளுடனகூடி மகிழநதிருநதான இபபடி
மனைவியைப பறிததுககொணடுபோனதை உசதயா நாரதா செ
தெரிநதார எலலாவறறையும நாரதரிடமிருநதுகேடட உசதய
போது நாரதரைபபாாதது, 'நாரதரே! நீ வருணனிடததிற
'நீ என்னுடைய மனைவியைவிடு நீ அவளை ஏனகொணடுபோ
லோகபாலகனன நீ உலகததைககாபபவனேயனறிக கெடுபபவன
ஸோமனல எனககுககொடுககபபடட மனைவியை நீ இபபோது
கரிததாய' என்று நானசொனனதாகக கடிநதுசொலலும' எ
சொனனா அவாசொனனதனமேல நாரதாவருணனைபபா
'உசதயருடையபாாயையை நீ ஏனஎடுததாய? அவளை விடு
என்றுசொலலினா இவவாறு அவாசொலலியதைககேடட வரு
நாரதரைபபாாதது, 'எனககு இவள மிகபபிரியமானபாரியை,
விட எனககு மனமிலலை' என்றுசொனனன வருணன இ
சொலல, நாரதா அநதஉசதயமுனிவரிடமவநது மனததில அ
தோஷமிலலாமலே, 'மஹாமுனிவரே! வருணனல பிடாபிடி
தளளபபடடேன அவன உமதுபாரியையைக கொடுககிறதாக
நீா செயயககூடியதைசசெயயும' என்றுசொனனா நாரதா
லைககேடடஉசதயா கோபததினல ஜவலிததார. மிகசசிறநத தவ
உசதயா தம மகிமையினல ஜலஙகளையெலலாம நிறகச
குடிததுவிடடார ஜலமெலலாம குடிககபபடுமபோது வருண
பாகளால வேணடபபடடும அநதபபததினியை விடவேயிலலை
பிராமமணோததமரான உசததியா, கோபிததுப, பூமியைபபா
'அமமா! அறுநூறுயிரமமடுககளையும தரையாககாணபி'
சொனனா உடனே, ஸமுததிரம ஓடிபபோனதனல பூமி

காந்தாரமாயிற்று அந்தப்பிராம்மணோத்தமர், ஸரஸ்வதிநதியைப்
த்தும், 'ஸரஸ்வதிநதியே! பயந்தவளே! நீயும் உன்தேசத்தை
டுக கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் மருகாந்தாரத்திற்குச்சென்றுவிடு
தவளே! உன்னால்விடப்பட்ட தேசம் புண்ணியமில்லாததாகட்
என்றுசொன்னார் அப்படி தேசமெல்லாம் புழுதியாகச்செய்யப்
டபோது, வருணன் உசத்யபாரியையான பத்தரையை அழைத்து
அவரைச்சரணமடைந்து அவருக்குக் கொடுத்தான் பாரியை
பெற்றுக்கொண்டபிறகு அந்த உசத்யர் மனமகிழ்ந்து உலகத்
கஷ்டத்திலிருந்து விடுவித்தார் தேவர்களும் துயரமற்றவராயி
ராஜனே! தாமநெரிந்தவரும் மிகச்சிறந்த மகிமையுள்ளவரு
அந்தஉசத்யர் அந்தமனைவியை அடைந்தபிறகு வருணனுக்குச்
னனைதக்கேள் 'ஜலாதிபதியே! என்தவத்தினால் உன்னை
றுத்து இவளைப்பெற்றுக்கொண்டேன்' என்றுசொல்லி அவளை
த்துக்கொண்டு தமஆஸ்ரமத்திற்குச்சென்றார் ராஜனே!-இந்த
யரென்னும் பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர் இப்படிப்பட்டவரென்று
லுகிறேன் உசத்தியரைவிடச் சிறந்த க்ஷத்திரியனை நீ சொல்'
றன

---

இருநூற்றம்பதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்தும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்தும் ஸம்பாஷணை,
அகஸ்திய வஸிஷ்டர்களின் கதை)

இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அவ்வரசன் பேசாமலிருந்தான் பிறகு,
பகவான் சொல்லலானான் 'அரசனே! அகஸ்தியரென்னும்
ம்மணருடையமகிமையைக் கேள் தேவர்கள் அஸுரர்களால்
கப்பட்டு உற்சாகமற்றவர்களாகச் செய்யப்பட்டனர் ஹைஹய
ாதிபதிகளிற் சிறந்தவனே! மனிதர்களால் செய்யப்படும் காமங்
தேவர்களுக்குரியயாகங்களும் பிதருக்களுக்குரியஸ்ராத்தங்க
அஸுரர்களால் அபகரிக்கப்பட்டன பிறகு, தேவர்கள் ஐஸ்வர்
ஙகிப பூமியில்திரிந்தனரென்பது பிரஸித்தம் அரசனே! பிறகு,
ால அந்ததேவர்கள் சூரியனைப்போல ஒளியினால் பிரகாசிப்பவ
மகிமையுள்ளவரும் சிறந்ததவமுள்ளவருமான அகஸ்தியரைக்
டனர் ராஜனே! தேவர்கள், அம்மகாத்மாவை நமஸ்கரித்துக்

---

1 நீரில்லாத இடம்

குசலப்ரஶ்னஞ்செய்து அவருடையஸமீபம்பார்த்து, 'ஓ!
ஶ்ரேஷ்டரே! நாங்கள் அஸுரர்களால் யுத்தத்தில் வெல்லப்பட்
வாயில்லாமற் செய்யப்பட்டோம் ஆதலால், அந்தக்கெ
-பயத்திலிருந்து எங்களைக்காப்பாற்றக்கடவீர்' என்றுசொன்னு
தேவர்களால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்டபோது அந்த மகிமை
அகஸ்தியர் கோபித்துப் பிரளயகாலாக்நிபோல ஜ்வலித்தார்
'ராஜனே! அவருடைய ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களால் எரிக்கப
அவ்வஸுரர்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்
அந்த அகஸ்தியருடைய ஒளியினால் சுடப்பட்ட அவ்வஸுரர்கள்
லோகம் பூலோகம் இரண்டையுமவிட்டுத் தென்றிசையைச்சே
னர் ; பலிசக்கரவர்த்தியானவன் பூமிக்குள்போய் அஶ்வமேத
செய்தான் ராஜனே! பூமியிலும் பாதாளத்திலுமுள்ள மற்றஅ
ஶ்ரேஷ்டர்கள் அவரால் எரிக்கப்படவில்லை ராஜனே! உலக
விட்டுப்போன அஸுரர்கள் பயந்தீர்ந்த தேவர்களால் மறுப
கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, தேவர்கள், அகஸ்தியரை
'பூமியிலிருக்கும் அஸுரர்களைக்கொல்லும்' என்றனர் ராஜ
இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அகஸ்தியர் தேவர்களைப்பார்த்து, '
லுள்ளவர்களையெரிக்க என்னாலமுடியாது என்தவம் கெடும் நான்
மாட்டேன்' என்றுசொன்னார் அரசனே! தவத்தினால் ஆதப
மடைந்த அகஸ்தியரால் அஸுரர்கள் அப்போது இவ்வாறு எ
படவில்லை குற்றமற்றவனே! இப்படிப்பட்ட அகஸ்திய
உனக்குச்சொன்னேன் 'மற்றொருவரையும் சொல்வேன் அக
ருக்கு மேலான க்ஷத்திரியன் இருந்தால் நீ சொல்லலாம்' என்
இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட அரசன் அப்போது பேசாமலிருந்
பிறகு, வாயுபகவான் சொல்லலானன

'ராஜனே! புகழ்பெற்ற வஸிஷ்டருடைய சிறந்த செயலை
கேள் தேவர்கள் [1]வஸிஷ்டருடைய மகிமையையறிந்து அவரை
தில் நினைத்துக்கொண்டு கங்கைக்கரைக்குச்சென்று அங்கே
ன்ஸமென்னும் தடாகத்தின் அருகில் வானப்ரஸ்தர்செய்யும்
யாக ஸத்ரயாகஞ் செய்தனர் அவர்கள் எல்லாரும் யாகம
தீக்ஷையினால் இளைத்திருப்பதைக்கண்டு மலைகளுக்கொப்பான
ளென்னும் அஸுரர்கள் அவர்களை அடிக்கக்கருதினர் பிரம
ரால் வரமளிக்கப்பட்ட வைகானஸமென்னும் தடாகம் அவ்வ
களுக்கருகிலிருந்தது அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டக் கொல

1 'தத்தஸ்யகௌரவம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

தடாகத்தில் முழுகிப் பிழைத்தார். அந்தப்பதினாயிரக்கணக்கான அஸுரர்கள் மிக்கப்பயங்கரமான மலைகளையும் பர்வதங்களையும் மரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்தஜலத்தை நூறுயோஜனை தூரம் மேலே கிளம்பும்படி கலக்கிக்கொண்டு தேவர்களை எதிர்த்தனர். அப்போது அவர்களால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் இந்திரனைச் சரணமடைந்தனர். இந்திரனும் துயரப்பட்டுக்கொண்டு அவர்களுடன் வஸிஷ்டரைச் சரணமடைந்தான். பிறகு, பகவானான வஸிஷ்டமகரிஷி அவர்களுக்கு அபயமளித்தார். தயையைமுக்கியமாகக்கொண்ட அம்முனிவர் அப்போது அவர்கள் துக்கப்படுவதையறிந்து பிரகாசிக்கின்ற தமது பிரம்மதேஜஸினால் அஸுரர்களெல்லாரையும் அலக்ஷ்யமாக எரித்தார். சிறந்த தவமுள்ள அந்த வஸிஷ்டர் கைலாயத்திற்குப் போகும் கங்காநதியை அந்த வைகானஸமெனனும் சிறந்த தடாகத்தில் கொணர்ந்துவிட்டார். அந்த நதியினால் அந்தத்தடாகம் உடைக்கப்பட்டது. அந்நதியினால் உடைக்கப்பட்ட தடாகத்திலிருந்து பெருகினதுதான் [1]ஸரயூநதியானது. அந்தப் பலிகளெனனும் அஸுரர்கள் எங்கே கொல்லப்பட்டனரோ அந்தத்தேசமும் பலினமென்று பெயர்பெற்றது. மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரால் இவ்வாறு இந்திராதிதேவர்களும் காப்பாற்றப்பட்டனர். பிரம்மாவினால் வரமளிக்கப்பட்ட அஸுரர்களும் அழிக்கப்பட்டனர். குற்றமற்றவனே! வஸிஷ்டரது இந்தச் செய்கையையும் சொன்னேன். மற்றொருவரையும் சொல்லுவேன். வஸிஷ்டருக்கு மேலான க்ஷத்திரியன் யாரையாவது சொல்லுவாயாக என்றான்.

---

## இருநூற்றறுபத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

### (வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, அத்ரி ச்யவனர்களின்கதை)

இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட கார்த்தவீரியார்ஜுனன் பேசாமலிருந்தான். அவனைப் பார்த்து வாயு சொல்லலானான். ஹைஹயராஜர்களிற் சிறந்தவனே! மிக்கமஹாத்மாவான அத்ரியினுடைய செய்கையைச் சொல்லுகிறேன், கேள். தேவர்களும் அஸுரர்களும் சேர்ந்து கொடிய இருளில் யுத்தஞ்செய்தனர். அந்த யுத்தத்தில் ஸ்வர்பானு என்பவன் சந்திரஸூரியர்களைப் பாணங்களால்

---

1 ஸரஸ = தடாகத்தில், யு = சேர்ந்தது.

அடித்தான். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அப்போது இருளினால் மூடப்பட
அந்தத் தேவர்கள் பலசாலிகளான தானவர்களினால் ஒன்றுசேர
அடிக்கப்பட்டனர். அஸுரர்களாலடிக்கப்பட்டு, வலிமைகுன்றி
தேவர்கள் தவம்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமமணரான அத்ரிமு
வரைக் கண்டனர். கோபமற்றவரும் ஜிதேந்திரியருமான அம்முனி
ரிடத்தில் தேவர்கள், 'பிரபுவே! இந்தச் சந்திர சூரியர்களிருவரு
அஸுரர்களால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டனர். இருள் மூடியிரு
ப்பதனால் நாங்களும் பகைவர்களால் அடிக்கப்படுகிறோம். எங்களுக்
ஸுகமில்லை. இந்தப்பயத்திலிருந்து எங்களைக்காப்பாற்றும்' என்
சொன்னார்கள். அதற்கு அத்ரி, 'உங்களை நான் ரக்ஷிப்பது எப்படி
என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீர் சந்திரனாகவும் சூரியனாகவும் இருந்
இருளைப்போக்கி எங்கள் சத்துருக்களைக் கொல்லக்கடவீர்' என
சொன்னார்கள். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அத்ரி அப்போதே இ
ளைப்போக்கும் சந்திரனானர். சந்திரன்போலக் காட்சிக்கினியவரா
அந்த ரிஷி அன்புடன் பார்த்தார். அரசனே! அந்த மஹரிஷி சந்தி
னும் சூரியனும் ஒளியிழந்திருப்பதைப் பார்த்து உடனே தமதவத்
னால் அவர்களுக்கு யுத்தகளத்தில் ஒளிகொடுத்தார். அப்போ
உலகத்தையே இருளில்லாமல் பிரகாசிக்கச் செய்தார். தேவர்களி
சத்துருக்கூட்டங்களையும் தம் ஒளியினால் ஜயித்தார். அம்மஹாஸு
கள் அத்திரியினால் எரிக்கப்படுவதைக்கண்டு அவரால் நன்றாகக்க
பாற்றப்பட்ட தேவர்களும் தங்கள் பராக்கிரமங்களினால் அஸுரர்க
அடித்தனர். உத்தமமான தேஜஸுள்ள அத்திரியினால் சூரிய
ஒளியுண்டாக்கப்பட்டான். தேவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். அ
ரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவர் தாமே சந்திரனாயிருந்தார். ர
ரிஷியே! அக்கினியைமட்டும் ஸகாயமாக வைத்துக்கொண்டு தோலா
யுடுத்துக் கனிகளைப்பக்ஷித்து ஜபம் செய்துகொண்டிருந்த அ
என்னும் பிராமமணரால் செய்யப்பட்ட காரியத்தைப் பார். சிற
மஹாத்மாவான அந்த அத்ரியினுடைய காரியத்தையும் விரிவா
சொன்னேன். மற்றொருவரைச் சொல்லட்டுமா? அல்லது, அத்ரிக்
மேற்பட்டக்ஷத்திரியனை நீ சொல்லுகிறாயா?' என்றான். இவ்வா
சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன் பேசாமலிருந்தான். பிறகு, வ
சொல்லலானான்.

'ராஜனே! மஹாத்மாவான சயவனருடைய சிறந்தகாரியத்தை
கேள். சயவனர், அஸ்வினீதேவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்செய்து
திரனைப்பார்த்து,- 'அஸ்வினீதேவர்களையும் தேவர்களுடன் சோ

ஸாமபானம் செய்விக்கக்கடவாய்' என்று சொன்னார் இந்திரன், சிறந்த தவமுள்ளவரே! இந்த அஸ்வினீதேவர்கள் எங்களால் இகழப்பட்டவர்கள் இவர்கள் ஸோமபானம்செய்வதெப்படி? இவர்கள் தேவர்களுக்குச்சமமானவரல்லர் ஆதலால், எங்களை நீர் இப்படிச் சொல்லலாகாது, அஸ்வினீதேவர்களுடன் சேர்ந்து ஸோமபானஞ் செய்ய ஒப்பமாட்டோம் பிராமணரே! நீர் வேறு எதுசொன்னாலும் அதை உமதுசொற்படி செய்வோம்' என்று சொன்னான் சயவனர், தேவேந்திரனே! இந்த அஸ்வினீதேவர்களும் உங்களுடன்சேர்ந்து ஸோமரஸத்தைக் குடிக்கட்டும் இவ்விருவரும் சூரியபுத்திரர்கள், தேவர்கள் ஓ! தேவர்களே! நான்சொல்வதை நான் சொன்னபடி செய்யுங்கள் இதைச்செய்ததால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகும், செய்யாவிடில் உண்டாகாது' என்றுசொன்னார் இந்திரன், 'பிராமண உத்தமரே! நான் அஸ்வினீதேவர்களோடுகூட ஸோமபானஞ் செய்யேன் மற்றவர்கள் இஷ்டமிருந்தால் குடிக்கட்டும், எனக்குக் குடிக்க இஷ்டமில்லை' என்றுசொன்னான் சயவனர், 'பலாஸுரனைக்கொன்றவனே! நான் சொன்னதைச்செய்யாவிட்டால் என்னால் பந்தம் செய்யப்பட்டு இப்போதே யாகத்தில் ஸோமரஸத்தைக் குடிப்பாய்' என்றுசொன்னார் பிறகு, அஸ்வினீதேவர்களின் நன்மைக்காகச் சயவனரால் ஒருயாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது அதில் மந்திரங்களினால் தேவர்கள் அவமதிப்பை அடைந்தனர் அந்தக்கிரியை ஆரம்பித்ததைக்கண்டு பகவானான இந்திரன் கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து பெரியமலையையும் வஜ்ராயுதத்தையும் ஓங்கிக்கொண்டு சயவனரிடம் ஓடினான் சிறந்ததவமுள்ளசயவனர் அவன்வரவைக் கண்டவுடன் ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்தது வஜ்ராயுதத்தோடும் பர்வதத்தோடுங்கூடவே இந்திரனை நிறுத்திவிட்டார் அம்மகரிஷி உடனே தமது தபோசக்திகளினால் வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் மிக்ககொடியவனான மதனென்னும் இந்திரசத்துருவை உண்டுபண்ணினார் அவனுக்கு நூறுயோஜனை நீளமுள்ள ஆயிரம் பற்களிருந்தன அவனுடைய கோரப்பற்கள் இருநூறுயோஜனை நீளமுள்ளவை, மிக்க பயங்கரமானவை அவனுடையமேல்வாய் பூமியிலிருந்தது, வாயின் மேற்பாகம் ஆகாயத்தைத்தொட்டது இந்திரன் முதலிய தேவர்களனைவரும் பெருங்கடலில் பெரிய மீன்வாயில் அகப்பட்ட சிறு மீன்களைப்போல அவன்தொண்டையிலிருந்தனர் அந்த மதனுடைய ஸமீபத்திலகப்பட்ட தேவர்கள், ஒன்றுசேர்ந்து ஆலோசித்து இந்திரனைப்பார்த்து, இந்தப்பிராமணரை நமஸ்காரம்செய், அஸ்வினீதேவர்களுடன்

நாம ஸோமததைக் குடிததுபபயமிலலாமலிருப்போம' எனறு சொ ஞாகள பிறகு, இந்திரன அநதசயவனருககு வணஙகி அவா சொன தைச செயதான சயவனா இபபடி இநத அமஶினீதேவாகளே ஸோமபானததிறகுரியவர்களாகச செயதாா பிறகு, அமமுனிவ அநதககிரியையை முடிததாா பிறகு, சகதியுளள அமமுனிவா அந மதனைச சூதாடடஙகளிலும வேடடையிலும மதுபானததிலும ஸதி களிடததிலும பிரிததுவிடடாா ராஜனே! அதனுலதான, மனித ஙள (சூதாடடமுதலிய) இநததீமைகளால நிசசயமாயக கெடுகின ணா 'ஆதலால, மனிதன இககுறறஙகளை எபபோதும தூரததி விடவேணடும ராஜனே! இநத சயவனருடைய செயகையைய உனககுச சொனனேன மறறொருவரையும சொலலடடுமா? நீ வது பிராமமணனுககு மேலான க்ஷததிரியனைச சொலலுகிறுயா என்ருன

---

## இருநூறறுபததிரணடாவது அதயாயம

## தானதர்மபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணை, பூமிய ஸ்வர்க்கமும் கபர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதும், தேவர்கள் ப்ராம்மணர்களால் அவற்றைத் திரும்பப்பெற்றதும், கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்கு ப்ராம்மணர்களால் பயமுண்டாகப்போவதும்)

— கார்ததவீர்யார்ஜுனன பேசாமலிருநதான வாயுபகவா திருமபவும பேசலானுன

'ராஜனே! பிராமமணாகளிடததிலேயே முககியமான கிரி யிருபபதை எனனிடமகேள எபபோது இநதிரன முதலானதே கள மதனவாயில அகபபடடுககொணடனரோ அபபோதே சயவ ரால அவாகளின ஸவாக்கமும பூமியும எடுததுககொளளபபட இரணடுலோகஙகளும அபகரிககபபடடதைககணடு அநததே ஙள துனபமடைநதனா அவாகள, வியஸனததினுலவாடி மகாத வானபிரமமதேவரைச சரணமடைநது, 'உலகஙகளால பூஜிககபபட வரே! பிரபுவே! நாஙகள மதனுடையவாயிலகபபட்டுககொணடி கையில, சயவனா கபாகளைககொணடு பூமியையும ஸவாககத யும அபகரிககசசெயதாா' எனறுசொனனுாகள அதைககேட பிரமமா, 'ஓ! இநதிராதிதேவாகளே! உடனே பிராமமணாகளே

னமடைபுஙகள அவாகளை ஸநதோஷபபடுததின பிறகு முன
ல இரணடு உலகஙகளையுமபெறுவீாகள' எனறு சொனனா
து, அநததேவாகள பிராமமணாகளைச சரணமடைநதனா.
நப பிராமமணாகள, 'நாஙகள யாரை ஜயிககவேணடும?' எனறு
டடனா இவவாறு கேடக, அநததேவாகள, அநதபபிராமமணா
ப் பாாதது, 'இபபோது கபர்களை நீஙகள ஜயிககககடவீாகள'
று கூறினா பிராமமணாகள, 'பூமியிலிருபபவாகளை நாஙகள
பபோம' எனறு சொனனார்கள . பிறகு, அநதபபிராமமணாகள
களை அழிப்பதறகாக ஒருகிரியை செயயததொடஙகினா அதைக
ட கபாகளால தனியெனனுமதூதன பிராமமணாகளிடம அனுப்
டடான அநதத தனியென்பவன அநதப பிராமமணாகளைப்
நதுக கபாகள சொலலியனுபபியபடி,'கபாகளெலலாரும உஙகளுக
மமானவாகள இஙகே எனனகாரியம நடககிறது? கபாகளெல
ம வேதஙதெரிநதவாகள, எலலாரும ஞானிகள, எலலாரும
ஞசெயபவாகள, எலலாரும ஸதயததையே வரதமாககொணட
ள, எலலாரும மகரிஷிகளுககொபபானவாகள, அவாகளிடத்
லக்ஷ்மியானவள அனபுவைததிருக்கிறுள அவாகள லக்ஷ்மியைக
பாறறிககொணடிருககிறாகள, ஸநததியுணடாகாமல வீணுக
விகளைச சேருவதிலலை, வீணுகப புலாலுணபதிலலை, ஜவலிக
 அகநியில ஹோமஞசெயகினறனா, ஆசாரியா சொலலில
கியிருககினறனா, எலலாரும மனததை ஜயிததவா்கள, சிறு
கும பஙகுகொடுதது அனுபவிபபவாகள, மெதுவாகவாநது
வாகபபோகினறனா, ரஜஸவலையாயிருககும பெணணைச சேருவ
, ஸவாககம போகிறவா, நறகருமஙகளுளளவா, காபபமுளள
களகிழவா முதலானவாகள புசியாமலிருககத தாஙகள புசிபப
, முறபகலகளில சொககடடான ஆடுவதிலலை, பகலில தூஙகு
லை, இவையும இனனும பலவுமான குணஙகளுளளகபாகளை
எபபடி ஜயிபபீாகள?—திருமபுஙகள. திருமபினலதான
ஙககு ஸுகம') எனறுன — பிராமமணாகள, 'கபாகளை நாஙகள
வோம தேவாகளெனபவா நாஙகளே ஆதலால, கபாகள
ால கொலலப்படததககவாகள —தனியே! வநதவாறே செல'
 சொனனாகள : தனியானவன கபாகளிடததிறசெனறு,
மமணாகள உஙகள விருபபததைச செயகிறவாகளாயிலலை'
 சொனனன பிறகு, கபாகளனைவரும அஸதிரஙகளை எடுத
காணடு பிராமமணாகளை எதிாததுப போயினா கொடிக
ததுவருங கபாகளைககணடு பிராமமணாகளனைவரும கபாகளின

உயிரைப் போக்குவதற்காக ஜ்வலிக்கின்ற தரேதாக்கினிகளை அ
பினர். ராஜனே! அழியாத அக்கினி பிராம்மணர்களாலனுப்
பட்டுக் கபாகளைக்கொன்று ஆகாயத்தில் மேகங்கள்போல விளங்
தேவர்களனைவருஞ்சேர்ந்து போரில் அஸுரர்களைக்கொன்றனர்.
கள் பிராம்மணர்களால் கொல்லப்பட்டனரென்பதை அப்பே
அந்தத் தேவர்களறியவில்லை பிரபுவே! பிறகு, சிறந்த மகி
யுள்ள நாரதர் வந்து, 'மஹானுபாவர்களான பிராம்மணர்கள் த
பிரம்மதேஜஸினால் கபாகளை அழித்தார்கள்' என்று சொன்னார்.
களனைவரும் நாரதர் சொல்லைக்கேட்டு, சிறந்த புகழ்பெற்ற
தெரிந்த பிராம்மணர்களைத் துதித்தனர். அதன் பிறகு அ
தேவர்களுக்கு ஒளியும் சக்தியும் அதிகரித்தன. மூன்று உலக
லும் கொண்டாடப்படும் அமரத்தன்மையையும் அவர்களடைந்த
என்றான்.

சிறந்த கைகளையுடைய தர்மராஜனே! இவ்வாறு சொல்லிமு
வாயுபகவானைக் கொண்டாடி, கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் மறுமொ
சொன்னதைக்கேள். அவன், 'பிரபுவே! நான் எக்காலமும் எ
வகையாலும் பிராம்மணர்களுக்காகவே பிழைத்திருக்கிறேன். பி
மணர்கள்மேல் அன்பு வைத்து எக்காலமும் பிராம்மணர்களுக்கு
காரம் செய்கிறேன். தத்தாத்ரேயருடைய அனுக்கிரகத்தி
தான் நான் இந்தச் சக்தியையும் உலகத்தில் சிறந்த புகழை
அடைந்து பெருந்தர்மத்தைச் செய்திருக்கிறேன். ஆ! ஆ!
பகவானே! பிராம்மணர்களின் செய்கைகளை எனக்கு நீ உ
யாகச் சொன்னாய். நானும் ஊக்கத்துடன் முழுதும் அவற
கேட்டேன்' என்று சொன்னான். வாயுபகவான், 'இந்திரிய
அடக்கி க்ஷத்திரிய தர்மத்தோடு பிராம்மணர்களைப் பரிபாலனம்
உனக்குப் பிராம்மணர்களாலே கொடிய பயமிருக்கிறது. ஆ
அது காலங்கழித்துவரும்' என்று சொன்னான்" என்றார்.

---

இருநூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமை).

யுதிஷ்டிரர், "அரசரே! நியமந்தவறாத பிராம்மணர்களை
எக்காலமும் பூஜிக்கிறீர். ஜனங்களுக்கதிபதியே! என்ன விசே
மதனைத்தக்கண்டு அவர்களைப் பூஜிக்கிறீர்? சிறந்த விரதமுள்ள
சிறந்த கைகளையுடையவரே! பிராம்மண பூஜையில் என்னப்

டு அவர்களைப் பூஜிக்கிறீர்? அதை முழுதும் எனக்குச்சொல
" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"சிறந்த நியமமுள்ளவனே! பிராம்மண்பூஜையிலுள்ள லாபத
யும நன்மையையும் கண்டிருக்கும் சிறந்தஞானியான இந்தவாஸு
வர் உனக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்வார் எனக்கு இப்போது
லவனன்மயும காது வாக்கு மனம கணகளின அறிவுமாகிய இவை
ன றும தெளிவாயில்லை தேகத்தைவிடுவது இனி அதிகதாமதமா
தென்று நினைக்கிறேன இப்போது சூரியன அதிகவிரைவாகப
கவில்லை ராஜனே! குந்திபுத்திரனே! தாமததை அனுஷ்டிக
பிராமமக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரர்களுக்குப புராணங்களிறசொல
பட்ட சிறந்ததாமங்களைக கிருஷ்ணனிடத்தில தெரிந்துகொள
தவாஸுதேவர் யாரென்றும இவருடையபூர்விகமான சக்தி எது
ன்றும இவருடையஉண்மையை நானதானே அறிவேன கௌரவ
னே! கிருஷ்ணபகவானுடையஸவரூபததை அறியமுடியாது
இப்போது இந்ததாமமெல்லாவறறையும உனக்குச சொல்வார்.
பூமியையும ஆகாயததையும ஸவாக்கத்தையும்படைததவர்
ருடைய தேகத்திலிருந்துதான பூமிஉண்டாயிற்று இவரே எதிரி
க்குப்பயங்கரமான பலமுள்ள ஆதிவராஹர் இவர்தாம மலைகளை
திசைகளையும உண்டாக்கினவர் காற்றும ஆகாயமும மேலுலகமும
கு திசைகளும நான்குமூலைகளுமஆகிய இவவுலகமனைத்தும இவ
ததிலிருந்து பிறந்தவை எல்லாவற்றிற்கும முதன்மையான இவர்
இவவுலகத்தைப படைத்தவர் குந்திபுத்திரனே! தாமே அள
மகிமையுள்ள பிராமமதேவராக ஏந்தக்கமலத்திலுண்டானரோ,
ப பயங்கரமான பிரளயகாலத்திருள இவரால எதனால போக
ட்டதோ, அவருக்குப்படுக்கையாயுள்ள கடல்கள எதிலிருக்கின
வோ அந்தக்கமலமானது இவர்துநாபியிலிருந்து பிறந்தது குந்தி
னே! இந்தக்கிருஷ்ணமூர்த்தி கிருதயுகத்தில நிரம்பினதாமமா
தார், த்ரேதாயுகத்தில யாகரூபததை அடைந்தார், த்வாபரயுகத
தேகவனமையாயிருந்தார், கலியில அதாமமாகப பூமியிலேயே
தரிததிருக்கிறார் இவர்தாம முற்காலத்தில அஸுரர்களைக
ன்றார் இவரே தேவர்களையெல்லாம ஆளும தேவராகவுமிருந
பிராணிகளைஉண்டாக்குகிறவரும பிராணிகளுக்கு மங்களங்களைக
க்கிறவரும இவரே இவவுலகமனைத்தையும காப்பவருமஇவரே,
வர்களினபக்ஷத்தில தாமம எப்போதுகுறைகிறதோ அப்போது
மனிதரிற பிறக்கிறார் பரிசுத்ததாதமாவான இவர்தாம தாமததி

1 யோக்கியர்கள

விருந்துகொண்டே மேலுலகங்களையும் கீழுலகங்களையும் காப்பா
கிறார், அஸுரர்களை வதஞ்செய்து விட்டு வேண்டியவற்றைவிட்டுக் க
காரணங்களையும் நித்தியமான ஆத்மாக்களையும் காப்பாற்றுகி
செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படுகிறதும் இனிச்செய்யப்படுவதும்
த்த கிருஷ்ணன்தான் ராகுவும் சந்திரனும் இந்திரனும்இவரே
றறி எல்லாந்நகருமங்களையும் பெறுகிறவரும் உலகமயாவுந் த
யிருப்பவரும் எல்லாவற்றையுங்காப்பவரும் படைப்பவரும் எ
வற்றையும் ஜயிப்பவரும் இவர்தாம் இவர்தாம்சிவன். இவர்தா
த்தைப் போஷிக்கும் தேகவியர்பியான பிராணன் புண்ணியக
செய்தவர் இவரை அறிந்து துதிக்கின்றனர் அநேகநூற்றுகக
கான கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளும் தேவர்களும் எக்காலமும
ரைப்பணிகின்றனர். ராக்ஷஸர்களும் இவரையே பேசுகின்றனர்
சுரர்களை எல்லாம் வெல்லக்கருதுகிற ஒப்பற்றவீரர் இவர்தாம் ய
களில் ஸுதிர்மந்திரங்களைச்சொல்லித்துதிப்பது இவரைத்தான்
கர்களும் ரதந்தரமென்னும் ஸாமத்தினால் இவரையேதுதிக்கின
பிராமமணர்கள் காயத்திரிமுதலான மந்திரங்களினால் இவ
துதிக்கின்றனர் அத்வாயுக்களென்னும் ரித்விக்குக்கள் ஹோ
செய்யப்படும் நெய்முதலியவற்றை இவருக்காகவே ஹவிஸாக
பண்ணுகின்றனர் பாரதனே! இவர்தாம் பிரளயகாலத்தில் அ
யுள்ள பிரமமகுகையென்னும் மூலபாகிருதியில் பிரவேசி
ஆதிகாலத்தில் இவர்தாம் பூமிஸ்ருஷ்டியைக்கண்டவர் சிறந்
ணையையுடைய இவர்தாம் தைத்தியர்களையும் தானவர்களையும்
களையும் ஜயித்துக் கடலில்முழுகின பூமியைத் தூக்கினார் பாரத
இந்திராதிதேவர்கள், இடைச்சேரிக்காகக் கோவர்த்தனமெடுத்த
ரை வேதவாக்குக்களினால் துதித்தனர் இவரொருவர்தாம்
களுக்கு ஈசுவரர் இவருக்கே பலவகைப் பக்ஷணங்களை நிவே
செய்கின்றனர் இவரையே யுத்தங்களை நடத்துகிறவராக
கின்றனர் ஆகாயம் பூமி மேலுலகம் இவைஅனைத்தும் நித
இவருக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன இவர்தாம் [2] குடத்தில் (மி
வருணரென்னும்) தேவர்களினரேதஸை விடுவித்தவர் அதிலி
தான் வஸிஷ்டமஹரிஷிஉண்டானதாகச் சொல்லுகின்றனர்
காற்று வேகமுள்ள குதிரையாகச் சொல்லப்படும் அகநியு
த்தப் பிரபுவே கிரணங்களோடுகூடிய சூரியனும் இவரே

1 கோலோகத்திற்கும் ஆத்மாவிற்குமென்பது
2 இவர்சக்தி பிரவேசிக்காமல் அவ்வளவுமகிமையுள்ளரிஷி உ
காரென்பது

திதேவா இவரால அஸுராகளனைவரும வெலலபபடடனா வாகாலடிகளால மூனறுலகஙகளும ஜயிககபபடடன தேவா ரிலும மனிதாகளிலும பிதருககளிலும இவரே இருபபவா- ாகததை அறிநதவாகள இவரையே யாகமெனறுசொலலுகினறனா லததைபபிரிததுககொணடு உதயமாகும சூரியபகவான இவரே- ததராயணம தக்ஷிணாயனம இரணடும இவருடையவையே இவரு டைய கிரணஙகளே பூமியில ஒளியை உணடாககிககொணடு மேலும மும குறுககிலும பரவுகினறன வேதநதெரிநத பிராமமணாகள வரையே அடைகினறனா இவருடையகிரணஙகளை உபயோகப டுததிககொணடுதான சூரியன பிரகாசிககிறான இவாதாம யாகங ருககாக [1]ஒவவொரு மாஸததையும பிரிககிறாா வேதநதெரிநதவா ா [2]இவரையே யாகஙகளில ஓதுகினறனா [3]மூனறு நாபிகளோடு டியதும ஏழு குதிரைகளபூடடியதுமாகிய இநதக காலசககரததை டததுகிறவரும, [4]மூனறு இடஙகளையுடையவரும இவரே [5]ஹரிஎண ரும [6]ஏழு தாதுககளுள மறைநதிருபபவரும ஸாவஜ்ஞரும நாலு ககளுளளவரும ஆதிசேஷரூபியும பதமநாபரும பேரொளியுள்ள ரும ஸாவவியாபியும எலலாவறறையும ஸமஹரிபபவருமாகிய ருஷ்ணன ஒருவரே உலகஙகளைத தாஙகுகிறவா வீரனே! குநதீ ரனே! இநதககிருஷ்ணனையே இருளைபபோககும ஹமஸன னனபபடும ஸூாயனாகவும சிருஷடிகாததாவான பிரமமதேவராக ம எபபோதும அறி மஹாதமாவான இநதப பிரபுதான ஒரு லததில காணடவவனததில அகனியாக மரஙகளிலபறறித திருபதி டைநதவா எஙகும வியாபியான இவாதாம ராக்ஷஸாகளையும நாகா ளையும வெனறு எலலாவறறையும காணடவாகனியில ஹோமம செய வா இவாதாம அாஜுனனுககு வெளளைககுதிரை கொடுததவா லலாககுதிரைகளையும உணடுபணணினவா இவாதாம [7]மூனறு

1 சநதிரனுயிருநது தமககலைகளினால தேவாகளுககு அமிருதம ாடுதது அமாவாசைவரையிலும ஒவவொருமாஸததையும பிரிககிறாா னபது 2 மநதிரமூாததியெனபது

3 அசசுபபோடுகுழை, 'தரிநாபி' எனபதறகு 'குளிா, வெபபம, மழ எனனும மூனறு காலஙகளை நாபியெனகிற காபபததிலுடையது' னபதும, 'தரிஸாமா' எனபதறகு 'மழை காறறு வெபபம' எனறு னறு விதமும சூரியனோடு கூடியதுமாகிய ஸமவதஸரசககரததை டத்துகிறவரும இவரே' எனபதும பழையவுரை

4 வைகுணடம, திருபபாறகடல, சூரியன

5 எலலாருக்கும இதமாகவும ரமணீயமாகவுமிருபபவா

6 சாநதிபாவம, 629-ம பககம குறிபபிறகாணக 7 முககுணஙகள

சக்கரங்களும் [1]மூன்று தலைகளும் [2]மூன்று நாபிகளுமுள்ளதும் மூன்
[3]சுற்றுள்ளதும் [4]நான்கு குதிரைகள் கட்டினதும் அழக
[5]ரதம் இவருடையது பஞ்சபூதங்களுக்கும் ஆதாரமாயுள்ள இ
பூமியையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆகாயத்தையும் இடைவெளியை
காடுகளையும் மலைகளையும் படைத்தவர் இவரே ஐம்புலன்களை
நடத்துகிறவர், ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிக்கொப்பானவர் அவ்வாறு ஒ
யுள்ளவர், பகைவரைக் கொல்வதற்கு [6]நதிகளைக்கடந்தவர் [7]வஜ்
யுதத்தை ப்ரயோகிக்கும் இந்திரனை ஜயித்தவர் பெரியயாகங்க
பிராம்மணர்களால் பழமையான அநேக மந்திரங்களைச்சொ
மஹேந்திரனென்று துதிக்கப்படுகிறவர் இவரே. ராஜனே! பெ
மகிமையுள்ள துர்வாஸமுனிவரை வீட்டில் வைத்துக்கொள்
இவர் தவிர மற்றெவராலும் முடியாது இவரையே ஒப்பற்ற ஆ
ரிஷி என்று சொல்லுகின்றனர். உலகங்களைப்படைக்கும் இவ
ஜனங்களைத் தம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாகச் செய்கிறார் தே
ருக்குருதேவரான இவரே வேதங்களை உபதேசிப்பவர் இவரே
மையான சாஸ்திரோக்தகர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர் வேதத்
சொல்லப்படுபவையும் உலகத்திலுள்ளவையுமாகிய காம்யபலன்கள்
க்கும் இந்தக்கிருஷ்ணனே என்றறி எல்லா உலகங்களிலும் தெளி
கப் பிரகாசிக்கும் சூரியன் அக்னிமுதலான தேஜஸ்ஸுகளும் மூவுல
களும் உலகங்களைக்காப்பவராகிய மும்மூர்த்திகளும் த்ரேதாக்னிகளு
'பூ: புவ: ஸுவ:' என்னும் மூன்று வியாஹ்ருதிகளும் எல்லாத்தே
களும் கிருஷ்ணனே வருஷம், ருது, பக்ஷம், இரவுபகல்கள், [8]க
[9]காஷ்டை, [10]மாத்திரை, [11]முகூர்த்தம் [12]லவம், [13]க்ஷணம் இ
எல்லாம் கிருஷ்ணன் என்றே அறி குந்திபுத்திரனே! சந்திரசூரி

---

1 ப்ரக்ருதி புருஷன் காலம்  2 மூன்று காலங்கள்

3 மூன்று உலகங்கள்  4 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

5 மூலப்ரக்ருதி, ஸம்ஸாரத்தைப்பூட்டுகிறவர் 'ஸத்வம், ரஜஸ், த
என்னும் மூன்று சக்கரங்களுடையதும் மேல்நடுகீழ் என்னும் மூன்
பலனையுடையதும் காலம், அதிருஷ்டம், ஈச்வரஸங்கல்பம், தன்
கல்பம் என்னும் நான்கு குதிரைகளையுடையதும் சுக்லம் கிருஷ்ண
சுக்லகிருஷ்ணம் என்ற மூன்று காப்பதிலுடையதுமான ரதம்
ருடையது' என்பது பழையவுரை

6 ராமாவதாரத்திலென்பது  7 கருடரூபியென்பது

8 முப்பது காஷ்டைகள்  9 பதினெட்டு நொடிக்காலம்

10 ஒருநொடி  11 பன்னிரண்டுக்ஷணம், அல்லது, இரண்டுநாழி

12 இமைத்தலளவாகிய சிறியகாலம், அணு என்னப்படுவது

13 முப்பது கலைகள்

, மற்றக்கிரகங்கள், அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்கள், ஸூர்யா
ர நக்ஷத்திரங்கள், அமாவாஸை, பூர்ணிமை, நக்ஷத்திரங்களின் ச
ர்ந்த தருவமுதலியயோகங்கள், வஸந்தமுதலியருதுக்கள் இவை
னைத்தும் கிருஷ்ணனிடத்திலிருந்து உண்டானவை ருத்ரர்கள்,
தித்யர்கள், வஸுக்கள், அச்வினீதேவர்கள், ஸாத்யர்கள், விசுவே
வர்கள், மருத்துக்கள், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான கச்யபர், தேவமாதா
ன அதிதி, ஸப்தரிஷிகள் இவர்களனைவரும் கிருஷ்ணனிடத்திலுண்
னவர் விச்வரூபியான் இந்தக்கிருஷ்ணன் காற்றாயிருந்துஎல்லாவற்
யும் தூண்டுகிறார், அக்னியாயிருந்து எரிக்கிறார், ஜலமாகி எல்லா
றையும் நனைக்கிறார் பிரம்மாவாகவிருந்து உலகங்கள் எல்லா
றையும் படைக்கிறார் தாமே அறியத்தக்க பரமபொருளாயிருந்து
றியத்தக்கபரமபொருளை அறிவிக்கிறார் தாமே சாஸ்திரத்தில்
திக்கப்பட்டகர்மரூபியாயிருந்து சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டகா
களைச்செய்கிறார் தாமத்திலும் வேதத்திலும் பலத்திலும் இவரே
ந்தவர் சராசரங்களனைத்தும் கிருஷ்ணனேயென்று நீ அறி
றவரூபரான இந்தப்பரமபுருஷரே முதலில் சூரியனாயிருந்து ஒளியி
ல் பிரகாசித்தவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்ஆத்மாவாகவும் காரண
கவும்இருக்கும்இவர் முதலில் ஜலத்தைச்சிருஷ்டித்துப் பிறகு எல்லா
கங்களையும் படைத்தார் வஸந்தமுதலானருதுக்களும் உத்பாதங்
ளும் பலவகைஆச்சரியங்களும் மேகம், மின்னல், ஐராவதம், ஸ்தா
ம், ஜங்கமம்அனைத்தும் கிருஷ்ணனிடத்திலிருந்து உண்டானவை
ன்றுஅறி இவரை எல்லாருக்கும் ஆத்மாவானவிஷ்ணுவென்றுஅறி
ணங்களென்றுசொல்லப்படும் ப்ரக்ருதிக்குவெளிப்பட்டவரான
வரை உலகங்களுக்கு ஆதாரமாகவும் உலகங்களுக்கு அந்தர்யாமியாக
இருப்பதனால் வாஸுதேவரென்றும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அதிஷ
ன தேவதையாயிருப்பதனால் ஸங்கர்ஷணரென்றும் ('த்யும்நம்' என
ம் தன்ம்போன்ற ஸுகத்தைத்தருவதனால்) 'பிரத்யும்னரென்றும
டையை நீக்கிப் பிரவ்ருத்திநிமித்தனுக்குவதனால்) நாலாவதான
ருத்தரென்றும் சொல்லுகின்றனர் தாமேதமக்குஆத்மாவாயுள்ள
மகாத்மாவானவர் எல்லாவற்றையும் ஆஜ்ஞாபிக்கிறார் குந்திபுத்தி
ன! [1]ஐந்துகுணங்களோடுகூடிஇவ்வுலகத்தைப் படைக்கத்தொட
[3] ஐந்துவகைகளால் நட்ததுவத்தைக்கப் பூமி காற்று ஆகாயம்
பு அப்பு,இவற்றை உண்டுபண்ணினார் அவர் ஜங்கமத்தையும் ஸ்தா
த்தையும் [4]இந்நான்குவகைப் பிராணிகளையும் படைத்து அதன

1 'கிரகுணம்' என்பதுமூலம் 2 சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்கள்.
3 சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நிக்ரஹம், அனுக்ரஹம்
4 ஆதிபர்வம் 57-ம் பக்கம் குறிப்பிறகாண்க.

பிறகு ஆகாயம், பூமி, அக்னி, ஜலம், வாயுவென்னும் ஐந்துகாரணங்
ளடங்கியபூமியைப் படைத்தார் ராஜனே! இவ்வுலகம் இவரா
படைக்கப்பட்டதென்றறி தமக்குத்தாமேகாரணமாகவுடைய இ
தம்மாலேயே இவற்றைக் காப்பாற்றுகிறார் மேன்மேலும் கிருஷ்
க்க கருதின இந்தஸ்தாவர தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனிதர்களரிஷிக
பிதருக்களுமுதலான ஜனங்களேயும் பற்பல உலகங்களனைத்தைய
எப்போதும் காப்பாற்றுகிறார் நன்மைதீமைகள் ஜங்கமஸ்தாவரங்க
இவையனைத்தும் கிருஷ்ணனாலுண்டானவையென்றறி இவ்வுல
தில் எது இருக்கிறதோ, எது வரப்போகிறதோ அவையனைத்
கிருஷ்ணனென்றறி தேகமெடுத்தபிராணிகளுக்கு முடிவுக்கா
திலவருமயமனும் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவாகியகிருஷ்ணனே இவ
கத்தில் நமக்குத்தெரியாதபொருள்கள் என்ன இருக்கின்றனவ
அவையனைத்தும் கிருஷ்ணனாலுண்டானவையென்றறி உலகங்கள்
சிறந்தவைகளும் புண்ணியமும் ஸுகதுக்கங்களும் ஆகிய எல்ல
சிந்தைக்கெட்டாத இந்தக்கிருஷ்ணன்தான் இவருக்கு மேலான
ஒன்றுமில்லை கிருஷ்ணன் இப்படிப்பட்டவர், இங்கே சொல்லியவ
களுக்கும் மேற்பட்டவர் எல்லாரிலுஞ்சிறந்தவரும் குற்றமற்
ரும் சராசரங்களின் ஆதிமத்தியாந்தங்களுக்குக் காரணமானவ
மோக்ஷத்தைவிரும்புகிறவருக்கு ஆதாரமும் அழிவில்லாதவருமா
நாராயணர் இவர்தாம்'' என்றார்

---

## இருநூற்றறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் பிராம்மணபூஜையின் சிறப்பையும் துர்வாஸமஹரி
யைப்பூஜித்ததனால் தமக்கு உண்டான மேன்மையையும்
தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், ''மதுஸூதனரே! பிராம்மணபூஜையிலுள்ள
யோஜனத்தைச் சொல்லும் இந்தவிஷயம் உமக்குத்தானே தெ
யும்? உம்மைஅறிந்திருப்பவர் எமது பிதாமஹரன்றோ?'' என்
கேட்க, வாஸுதேவர் சொல்லலானார்

''வேந்தரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிக்கஸத்புருஷரானகௌரவ
பிராம்மணர்களுடைய குணங்களை உள்ளபடி சொல்லுகிறேன், உ
கத்துடன்கேளும் கௌரவரை மகிழ்விப்பவரே! முன்னர் நான் து
ரகாநகரத்திலிருக்கையில் பிராம்மணர்களால் கோபமூட்டப்பட

தயும்னன், 'மதுஸூதனரே! பிராமமணாகளைப பூஜிபபதில என்ன
னிருககிறது? இமமைககும மறுமைககும அவாகளே அதிகாரி
ாயிருபபது எபபடி? எபபோதும பிராமமணாகளைப பூஜிபபதனுல
ன லாபம? கௌரவததைக கொடுபபவரே! இவறறையெலலாம
ளிவாகச சொலலும இதில எனககு மிகபபெரிய ஸநதேகமிருக
து' என்றுகேட்டான மஹாராஜரே! பிரதயுமனன இவவாறு
ானனபோது நான அவனுககு மறுமொழி சொனனதைக கவனித
கேளும 'ருகமிணியின மைநதனே! பிராமமண பூஜையிலிருக
பயனை எனனிடம தெரிநதுகொள ருகமிணியின புதலவனே!
நதாய! பிராமமணாகள சநதிரனை அரசனுகப்பெறறவாகள இவ
கததிலும அவவுலகததிலும அவாகளே ஸுகதுககஙகளுககு அதி
கள பிராமமணன தலைமையாயிருககும காரியநதான சிறபெறு
அதில எனககு ஸநதேகமிலலை ஸௌககியம, ஆயுள, புத
தெளிவு, புகழ தேகவனமை ஆகிய எலலாம பிராமமணாக
ல உணடாகினறவை உலகஙகளும உலகஙகளுககுஈஸவராகளான
வாகளனைவரும பிராமமணரைப பூஜிபபவரே தாமம, அாததம,
ம, மோக்ஷமெனனும நானகு புருஷாததஙகளுககாகவும, புகழ
வாயம பிணிநீககம இநதககாரியஙகளுககாகவும, தேவதாபூஜை
பிதருஸாததஙகளுககாகவும பிராமமணாகளையே நாம திருபதி
டவிககவேணடும புததிரனே! 'நான ஈஸவரன' என்றுநினைதது
தப பிராமமணாகளை எபபடிப பூஜியாமலிருககலாம? சிறநத
களையுடையவனே! உனககு இவவுலகததில பிராமமணாகளின
ல கோபமுணடாககூடாது பிராமமணாகளதாம இவவுலகததி
பரலோகததிலும பெருமபொருள அவாகள கோபிததுக
ணலபாாததால இவவுலகததை நீறுககிவிடுவா அபபடியே உல
களையும உலகஙகளுககு ஈஸவராகளான தேவாகளையும அவாகள
ிககவுமஆக்கவுமகூடும அவாகளில் நலல ஞானமுளளவரும
மகிமையுளளவருமவன இரார்? அப்பா! பசுமபொனனிறமுளள
ம மரவுரிதரிததவரும விலவத்தடிபிடிததவரும நீணடமீசைதாடி
ளவரும இளைததவரும செட்டையானவருமான ஒருபிராமமணா
கிருககததில வஸிததாா அவா பூமியில உயரமாயுளள மனிதர்க
லலாரையுங காட்டிலும அதிகஉயரமானவா தேவலோகஙகளி
மானிடலோகஙகளிலும நினைததபடி ஸஞ்சரிபபவா தாவாஸஸ
னும்பிராம்மணரைப பூஜிதது வீட்டில வைததுக்கொளளத்தக்க
எவன? சிறியதவறு செயதாலும எல்லாப பிராணிகளினமேலும

அவர் கோபிப்பவர், 'இந்த என்னுடைய நிச்சயமானசொல்
கேட்டபிறகு எனக்கு எவன் இடங்கொடுப்பான்? எவன் என்
இடங்கொடுப்பானே அவன் என்னைக் கோபிக்கச் செய்யாமலிரு
வேண்டும்' என்னும் பொருளடங்கிய சுலோகங்களை நாற்சந்தி
லும் ஸபைகளிலும் பாடிக்கொண்டிருந்தார் அவரை யாரும் ஆ
யாமல் போனதனால் நான் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டேன் அ
ஒருவேளை அநேகமாயிரவர் புஜிக்கும் அன்னத்தைப் புஜிப்பார்,
னொருவேளை ஸ்வல்பம்புஜிப்பார், ஒருவேளை வீட்டிற்கே வரார், கா
மில்லாமல் நகைப்பார், காரணமில்லாமல் அழுவார், பிராயத்தில் அவ
டானவர் பூமியிலில்லை, சிறந்தமகிமையுள்ள அந்தரிஷி ஒருகால்
மிடம்போய்க் கட்டில் மெத்தைகளை எரித்துத் தாமும் அவற்றிலிரு
விழுந்தார் உக்கிரமான தவமுடைய அந்தமுனிவர் திரும்பவும்
கால் என்னைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணா! பாயஸம் சாப்பிடவிரும்
றேன்' என்று ஆவலோடுசொன்னார் அதற்குமுன்னமே நான் அ
மனத்தைஅறிந்து எல்லாவகை உணவுகளையும் பானங்களையும் ப
க்ஷணங்களையும் நன்றாகச் செய்துவைக்கவேண்டுமென்று
டிலிருக்கும் வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தேன், அத
அவருக்கு உஷ்ணமானபாயஸத்தைக் கொடுத்தேன் அதை அ
விரைவாகச்சாப்பிட்டு, உடனே என்னைப்பார்த்து, 'பாயஸத்தை
னுடைய அங்கங்களில் சீக்கிரம் தடவிக்கொள்' என்றுசொன்
நான் சங்கியாமலே அவர்சொன்னதை அப்படியே செய்தேன் அ
எச்சிலை உடம்பின் அங்கங்களில் பூசிக்கொண்டேன் அவர் அப்பே
அழகான முகமுள்ள உன் தாய் என்சமீபத்திலிருப்பதைக் கண்ட
புன்னகையோடிருக்கும் அவள்மேலும் அம்முனிவர் பாயஸத்தை
தடவுவித்தார், உடம்பில்பாயசம்பூசப்பட்ட அவளைத் தேரில்க
அந்தத் தேரின்மேலேறி என்கிருகத்திலிருந்து விரைவாகவெளி
சென்றார் அக்கினிநிறமாக ஜ்வலிப்பவரும் சிறந்தஞானமுள்ளவரும
அந்தப்பிராம்மணர் சிறுமியானருக்மிணியை என்கண்முன்னே தே
குதிரையைப்போலச் சாட்டையால் அடித்தார் அப்போது எனக்
கோபத்தினால் சிறிதும் வருத்தம் உண்டாகவில்லை அப்படியே அ
விசாலமான ராஜமார்க்கத்தின்வழியாக வெளியிற்சென்றார் அந
பெரிய ஆச்சரியத்தைக்கண்டு யாதவர்களில் கோபமுள்ளவ
ஒருவரைஒருவர் அழைத்து, 'பிராம்மணர்களே உண்டாகவேண
வேறுவர்ணம் எவ்வகையிலும் உண்டாகவேண்டாம் இவ்வுலகத
வேறு எந்தஆண்பிள்ளை இவளைக்கட்டின தேரிலேறிப் பிழைப்ப

மபினவிஷம கொடிது. அதிலும் மிககொடியவன பிராமமணன.
ாமமணனெனனும பாமபின விஷததிஞல எரிககபபடடவனுககு
பததிபன ஒருவனுமிலலை' எனறு ரகஸயமாகப பேசிககொணட
யாராலும வெலலமுடியாத அமமுனிவா போகுமபோது வழி
ருகமிணி தடுககிவிழுநதாள [1]மகிமையுள்ள துர்வாஸா அது
ாருமல அவளை விரைவாக ஓடிஞா பிறகு, அநதப் பிராமம்
ா, மிகக கோபமுறறுத தேரிலிருநது குதிதது காலநடையாய
யிலலாத வழியில தெனறிசையை நோககி ஓடிஞா நான வழி
லாதவழியில போகும பிராமமணோததமரை, 'பகவானே!
ாபிககவேணடாம' எனறு சொலலிககொணடு பாயஸம பூசிக
ணடபடியே தொடாநது ஓடினேன சிறநத மகிமையுள்ள அநத
ாமமணா உடனே எனனைப பாா்தது, 'கிருஷண! சிறநதகைகளை
டயவரே! நீா இயறகையாகவே கோபததை ஜயிததவா சிறநத
வதியுள்ளவரே! இபபோது உமமுடைய பிழையொனறையும நான
ணவிலலை கோவிநதரே! உமமிடததில அனபுள்ளவனுகிறேன.
ணடினவரஙகளைக கேளும ஐயா! நான ஸநதோஷமடைவதின
ன எபபடிபபடடதெனபதைப பாரும மனிதாகளுககு ஆகாரத
விருபபமிருபபதுபோல உமமிடததிலும விருபபமிருககும உம
டைய பரிசுததமான கீாததி எவவளவுகாலம உலகததிலிருககுமோ
வவளவுகாலம மூவுலகஙகளிலும மேனமையை அடைநதிருபபீா.
ாததனரே! எலலா உலகஙகளுககும மிகக அனபாாவீா ஜனாத
ரே! உடைககபபடடும எரிககபபடடும அழிககபபடடும
ானவையெலலாவறறையும முனபோலவும முனனைவிடசசிறநத
யாகவும பாாபபீா மதுஸூதனரே! அசசுதரே! உமமுடைய
கஙகளில பாயஸநதடவபபடடிருககும இடஙகளில நீா நினைக்கும்
மவரையில மரணபயமிலலை நீா உள்ளஙகாலகளிலமடடும தட
கொள்ளவிலலை ஆதலால், அஙகே தான உமககுமரணம அது
ககுப பிரியமாயிலலை' என்று அனபுடன சொன்னா அவரால
வாறு சொலலபபடடநான என்தேகம சிறநத ஒளியோடிருபப
ககணடேன அவா, ருகமிணியைப்பாாததும அனபுடன, 'ஓ!
நதவளே! எலலாஸதிரீகளுககும மேலான மகிமையையும உலகத
மிககசிறநதபுகழையும அடைவாய பெணணரசியே! மூபபு,
ணி, நிறமாறுதல இவை சிறிதும உனனை அணுகா. இனிய மண
ாளவளாகிக கிருஷணனை ஸநதோஷபபடுததுவாய கிருஷண
டையபதினுயிரம ஸதிரீகளுள மிகச சிறநதவளும அவரோடு ஒரு

1 வேறுபாடம

லோகததிலிருபபவளும ஆவாய' என்று சொனனா மிககசிற ழகிமையுளளவரும அகனிபோல ஜவலிபபவருமான தூர்வாஸ மு வா உனதாயககு இவவாறுசொனன பிறகு, புறபபடடுபபோ போது திருமபவும எனனைப பாாததது, 'கேசவரே! பிராமமணா விஷயததில இதே எணணம உமககு இருககவேணடும' என சொனனா புதரனே! அவா இவவாறு சொனனவுடனே அஙகே அநதாததானமானா ஸமாததனே! அவா மறைநதபிறகு பிரா ணன எதைசசொனனாலும நான அதையெலலாம செயயககட னெனறு எனககுள விரதமவைததுககொணடேன புதரனே! இ வரதஞசெயதுகொணடு மிகக மனமகிழசசியோடு உன தாயுட வீடடிறகுள சென்றேன புததிரனே! வீடடில பிரவேசிததவுட அநதபபிராமமணரால உடைககபபடடவை எரிககபபடடவையு தும புதியவையாயிருககக்கணடேன எலலாமபுதியனவாகவும உ யுளளனவாகவுமிருபபதைக கணடபிறகு நான ஆசசரியமடைநதே ருகமிணியின மைநதனே! நான எபபோதும பிராமமணாகளை ம பூாவமாகப பூஜிககிறேன' என்றேன பாரதஸ்ரேஷடரே! ருகமி யின மைநதனை பிரதயுமனன கேடடபோது பிராமமணஸ்ரே ரான தூர்வாஸரின மகிமையனைததையும அவனுககு இவவ உரைததேன குநதிபுததிரரே! பிரபுவே! அபபடியே நீரும மகா பாவாகளான பிராமமணாகளை எபபோதும சொலலினாலும கொ யினாலும பூஜிககககடவீா பாரதஸ்ரேஷடரே! பிராமமண ருடைய அனுககிரகததினால இவவிதமான பலனை நான அடை தேன இநதபபீஷமா எனனைபபறறிச சொனனது உணமை என்றாா

---

## இருநூறறறுபததைநதாவது அதயாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரநுக்குச் சங்கரர் மகிமையைச் சொல்லியது

யுதிஷடிரா, "மாதவரே! சஙகரருடைய அமசமான தூர்வ ருடைய அனுககிரகததினால நீா அடைநத ஞானததை என உரைககககடவீா புததிமானகளிற சிறநதவரே! மகாதமாவான தச சஙகரருடைய மகிமையையும நாமஙகளையும தெளிவாக முழு தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன" என்றுகேடக, வாஸுதே சொலலலானா

"அரசரே! சிவனுக்கு வந்தனம் செய்து, நான் அடைந்த நன்
மையையும் ஸம்பாதித்த புகழையும் உமக்குச்சொல்வேன் அரசரே!
லயிலெழுந்து அனுஷ்டானங்களைச்செய்து கரங்குவித்துச் சதருத்
தத்தைப் படிப்பவனுக்குக் கிடைக்காதது ஒன்றும் இல்லை எங்
வியாபித்திருப்பவரும் உலகத்தைப் படைப்பவருமாகிய ருத்ர
னனப்படும் சிவனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன், கேளும் பிரமம
வர் பெருந்தவஞ்செய்து அத்தவத்தின்முடிவில் சங்கரரைப்
டத்தார் ஐயா! அந்தச்சங்கரர் ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களு
கிய பொருள்களனைத்தையும் படைத்தார் அரசரே! மஹாதேவ
கு மேற்பட்டபொருள் ஒன்றுமில்லை மூவுலகங்களிலுமுள்ள
ராணிகளுக்குக் காரணம் அவரன்றோ? அம்மகாத்மாவின்முன்
றக யாராகுமுடியாது அவருக்குச்சரியானபொருள் மூவுலகங்
லுமில்லை யுத்தத்தில் கோபித்த அவருடையவாஸனையினாலும்
கவர்கள் மூர்ச்சித்துப் பெரும்பாலும் உயிர்போய் நடுங்கிவிழுகின்
ர் யுத்தத்தில் மேகமுழக்கத்திற்கொப்பான அவருடைய உக்ர
ன காஜனையைக் கேட்டுத் தேவர்களின்மனங்களும் சிதறிப்போ
அவர் கொடிய பார்வையினால் எவனைப்பார்த்தாலும் அவன்
க்கப்பட்டுக் கீழே விழுவான் அவர் கோபித்தால் உலகத்தில்
வர் அஸுரர் கந்தர்வர் நாகர் யாவரும் குகைகளில் புகுந்தாலும்
கப்படுவதில்லை தக்ஷப்ரஜாபதிசெய்த பெரிய யாகத்தில் கோ
த சிவன் பயமில்லாமல் வில்லினால் அம்பைஎவி அந்தயாகத்தை
பித்து மிகப்பயங்கரமாகக் காஜித்தார் மஹேஶ்வரர்கோபித்து
தயாகமும் அடிக்கப்பட்டபோது அந்தத்தேவர்கள் ஸுகத்தையும்
ாதானத்தையுமடையாமல் துயரமடைந்தனர் குருதிபுத்திரரே!
போது நாண் உள்ளங்கையிலபடுஞ் சத்தத்தினால் எல்லா உலகங்
ும் ஸ்வாதீனந்தப்பிக் கலங்கிப்போயின, தேவர்களும் அஸுரர்
ும் துன்பப்பட்டனர், ஜலங்கள் குழம்பின, பூமிநடுங்கிற்று,
கள் உருகின, ஆகாயமெல்லாம் பிளந்துபோயிற்று, உலகங்கள்
க இருளினால் மூடப்பட்டு மறைந்துபோயின பாரதரே! ஸூர்
முதலான கிரகங்களின் ஒளி மழுங்கிற்று அப்போது ரிஷிகள்
கப்பயமுற்று எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் தங்களுக்கும் நன்மையைக்
தித் தோஷபரிகாரத்தையும் மங்களகாரியங்களையும் செய்தனர்
ங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்த ருத்ரர் அப்போது தேவர்களை
ாத்துப்போனர், கோபத்தினால் அடித்துப் பகதேவதையின்
ர்களை உதிர்த்தார், பயங்கரமானவடிவத்துடன் சூரியனை எதிர்த்

தச சென்றூர், புரோடாசமென்னும் ஹவிஸ்ஸைப் பக்ஷிக்கும் சூ
னுடைய பற்களைஉதிர்த்தார் உடனே அந்த தேவர்கள் நடுங
கொண்டு சங்கரரை நமஸ்கரித்தனர் திரும்பவும், சங்கரர் மிகக்
மையுள்ள ஜ்வலிக்கும் பாணத்தைத் தொடுத்தார். ருத்ரருடை
பராக்கிரமத்தைக்கண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் பயந்தனர் பிற
தேவசிரேஷ்டர்கள் சிவனைப் பிரார்த்தித்தனர் அப்போது தே
கள் கரங்களைக்குவித்துச் சதருத்ரீயத்தை ஜபித்தனர். தேவர்கள
துதிக்கப்பட்ட மஹேஸ்வரர் கோபம் நீங்கினர் பிறகு, தேவர்
யாகத்தில் சிவனுக்குச் சிறந்தபாகத்தை ஏற்படுத்தினர் . அரசே
பயத்தினல் தேவர்கள் அவரைச் சரணமடைந்தனர் அவர்
தோஷமடைந்து அந்தயாகத்தை [1] ஒட்டினூர் அந்தயாகத்தில
எப்படிக் கெடுக்கப்பட்டதோ அதை அப்படியே திரும்பவும் பிணை
பித்தார் பராக்கிரமசாலிகளான (மூன்று) அஸுரர்களுடைய மூன
பட்டணங்கள் ஆகாயத்திலிருந்தன ஒன்று எஃகு , ஒன்று வெள்
மற்றொன்று பொன் அவற்றை இந்திரன் எந்தஆயுதத்தாலும்பிள
முடியவில்லை அப்போது அஸுரர்களால் பீடிக்கப்பட்ட தே
ளனைவரும் ருத்ரரைச் சரணமடைந்தனர் மஹாத்மாக்கள்
தேவர்களனைவரும் அவரிடம்வந்து, 'ருத்ரரே! எல்லாக்கிரியை
ளும் பசுக்கள் ருத்ரரைச்சேர்ந்தவைகளே ஆகக்கடவன
மையைக்கொடுப்பவரே! அஸுரர்களையும் அவர்கள் பட்டணங்க
யும் அடித்து உலகங்களைக் காப்பாற்றக்கடவீர்' என்று பிரார்த்
தனர் அவர்களால் வேண்டப்பட்ட சங்கரர், 'ஆகட்டும்' என
சொல்லி, விஷ்ணுவைச் சிறந்த அம்பாகவும் அக்னியை அத
முனையாகவும் ஸூர்யபுத்திரனை யமனை அம்பின் காம்பாகவும்
காரத்தை வில்லாகவும் உத்தமமான காயத்ரியை நாணாகவும் பி
மாவை ஸாரதியாகவும் வைத்துக்கொண்டு மூன்றுகணுக்கள
மூன்றுமுனைகளுமுள்ள அந்தப் பாணத்தைப் பிரயோகித்து அ
பட்டணங்களெல்லாவற்றையும் பிளந்தார் பார்த்தரே! ஸூர்ய
கும் பிரளயகாலாக்கினிக்கும் ஸமமான ஒளியுள்ள அந்தப் பா
தினல் அந்த அஸுரர்களையும் அவர்கள் பட்டணங்களையும் எரி
விட்டார் திரும்பவும் [2] ஐங்குடுமியுள்ள தலையோடுகூடிய சி
ஞகத் தனமடியில் படுத்திருக்கும் அவரைக்கண்டு உமாதேவி
யக்கருதி, 'இவன்யார்?' என்றுகேட்டாள் 'இந்திரன் கோபி
வஜ்ராயுதத்தினலடிக்கத் தொடங்கினபோது கதவின் குற

---

[1] யாகபுருஷனுடைய அறுத்ததலையை ஒட்டினர் என்றகதை
[2] 'பஞ்சசிகம்' என்பதுமூலம்

த்திறகோபபான அவனகையை வஜராயுதம பிடிததபடியே அசை
றிருககசசெயதார தேவாகள உலகஙகளுககு ஈஸவரராகிய அவு
டு யுததமசெயயமாடடாமறபோயினா பிரமமாமுதலியவா அனே
மம அநத ஈஸவரரைஅறியாமலும மயஙகினா. பிறகு,பகவானுன
மமா அளவறறமகிமையுளள அநதப பாலகரை தயானம செயது,
வா எலலாரிலுமசிறநதவா ' எனறறிநது அநத உமாபதிககு வநத
செயதார பிறகு, தேவாகள உமையையும சஙகரரையுமவேணடி,
மறுபடியும அவா முனபோலப பாலராகிச செனறா அவா தாம
மையுளள தூவாஸரெனனும பிராமமணராகித துவாரகையிலு
குநாள எனகிருககததிலிருநதார , எனவீடடில மிகவும அதிகமான
மகளைச செயதார மிகவுமபொறுககககூடாத அநததீமைகளை
அவருடையமேனமையினால பொறுததேன அவா தாம ருதரா
ா தாம சிவன அவா தாம அகனி எலலாம அவரே அவா எலலா
றையும ஜயிததவா அவரே இநதிரன அவரே வாயு அவரே
விவினீதேவாகள அவரே மினனல. அவரே சநதிரன அவரே
னமுனனனுநதிகபாலகா அவரே சூரியன அவரே வருணன
புருஷன அவரே எலலாவறறையும அழிககும மிருதயு எனனப
ம யமனும அவரே இரவு, பகல, மாதம, பக்ஷம, ருது, இரணடு
தி, வருஷம ஆகிய எலலாம அவரே அவரே தாதா அவரே
ாதா அவரே விசுவகாமா அவா ஸாவஜஞா நக்ஷததிரஙகளும
கிரகஙகளும திசைகளும மூலைகளும அவரே அவா உலகஙகளைச
மாகவுடையவா , அறிவுககெடடாதஸவரூபமுளளவா , சிறநத
மையுளளவா , சிறநத ஒளியுளளவா அவரே ஒனறாகவும இரண
கவும பலவாகவுமநூறாகவும ஆயிரமாகவும லக்ஷமாகவுமிருபபவா.
மஹாதேவா இபபடிபபடடவா , இதறகுமமேலான மகிமையு
ளவா அநேகநூறறாணடுகளாலும அவா குணஙகளைச சொல
இயலாது.

---

## இருநூற்றறுபத்தாறுவது அத்யாயம

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் சங்கார்மகிமையைத் தருமபுத்திரருக்குச் சொல்லியது, தொடர்ச்சி)

சிறநதகைகளையுடைய யுதிஷடிரரே! பலஉருவஙகளும பல
ஙகளுமுளள மகாதமாவான சஙகரருடைய மகிமையை எனனிடம

தெரிநதுகொளளும உகாரென்றும மகாதேவரெனறும ஸதா
வெனறும மகேஶவரரெனறும ஏகாக்ஷரெனறும தரியமபகரென
விஶவரூபரெனறும சிவனெனறும அவரைச சொலலுகின்ற
அவருககு ஒருமூாததி உகாரமெனறும மறறொருமூாததிசிவமென
இனனும பலமூாததிகளும உளவெனறும வேதநதெரிநதபிராமம
களை அறிநதிருககினறனா. அசநி மினனல சூரியன இவை தாம அ
டைய கொடியமூாததிகள தாமம ஜலம சநதிரன இவை அவரு
ஸௌமயமான சிவமூாததிகள அவாதேகததில ஒருபாதி அ
யெனறும மறறொருபாதி சநதிரனெனறும சொலலபபடுகின
அவருடையமூாததிகளில ஒனறாகிய சிவமூாததியானது பிரமம
விரததைதச செயதுககொணடிருககிறது, மிகக உகாரமானமூா
உலகஙகளுககு ஸமஹாரததைச செயகிறது அவா மகானுக
ஈஶவராாசவுமிருபபதனால மகேஶவரரெனறு சொலலபபடுகி
எலலாவறறையும எரிபபதனாலும கோபிததிருபபதனாலும த
முடியாமலிருபபதனாலும பராகரமமிருபபதனாலும மாமஸதை
ரகததைதயும கொழுபபையும புசிபபதனாலும [1]ருதரரெ
சொலலபபடுகிறாா, தேவாகளுககெலலாம மிகபபெரியவராயி
பதனாலும எலலா உலகஙகளையும ரக்ஷிபபதனாலும மகாதேவரெ
சொலலபபடுகிறாா; அவருடைய ஜடை தூமாவாணமெனனும
மடடை நிறமாயிருபபதனால தூாஜடியெனறு சொலலபபடுகி
எலலாரையும அவரவாகள காமஙகளினால எபபோதும விரு
செயது மனிதாகளின க்ஷேமததையேவிருமபுவதனால சிவனெ
சொலலபபடுகிறாா, தாம உயரமாயிருநது மனிதாகளின உயிரை
பதனாலும தாம அழியாமலிருபபதனாலும தமதுலிஙகம எககால
அழியாமலிருபபதனாலும [2]ஸதாணுவெனறுசொலலபபடுகிறாா
பவிஷயதவாததமானஙகளுமஸதாவரஜஙகமஙகளுமாகப பலரூபங
அவருககிருபபதனால பஹுரூபரெனறு சொலலபபடுகிறார், எல
தேவாகளும அவரைசசாாநதிருபபதனால விஶவரூபரெனறு செ
லபபடுகிறாா, ஆயிரமபதினாயிரமகணகளுளளவராகவும எஙகுமக
ளுளளவராகவும இருபபதனாலும அவாகணணிலிருநது ஒளியுண
வதனாலும ஸாவதசசக்ஷுஎனறு சொலலபபடுகிறாா, [3] பசுககெ
லாவறறையும காப்பதனாலும அவறறிடன் மகிழ்நதிருபபதனா
அவறறையாளுவதனாலும பசுபதியென்று சொலலபபடுகிறாா அ
டையலிஙகமானது பகதாகளை அனுககிரகிபபதறகாக நிதயபரமம

---

— 1 அழவைபபவா. 2 ஸ்திரமானவா 3 ஆதமாககள

விரததடுதாடிருபபதனுல [1] கூடலிஙகரெனறு சொலலபபடுகிறா அவருடைய லிஙகததை உலகம பூஜிககிறது அநத மகாதமாவுககு அநத லிஙகம பிரியமானது அநத மகாதமாவினுடைய விகரகததைப் பூஜிபபவன லிஙகததையும பூஜிககவேணடும நாளதோறும லிஙகத தைபபூஜிபபவன பெரியஐஸவாயததைஅடைவான ரிஷிகளுமதேவா களும காநதாவாகளும அபஸரஸுகளும மேனுேககியிருககும அநத லிஙகததையே பூஜிககினறனா லிஙகததைப பூஜிததால மகேஸவரா ஸநதோஷமடைகிறா பகதாகளிடததில அனபுளள சஙகரா ஸந தோஷமடைநது பகதாகளுககு ஸுகததைக கொடுககிறா இவா தாம மயானஙகளில எரிததுககொணடிருபபவா வீரஸதானமெனனபபடும வீரலோகததைவிருமபுகிற ஜனஙகள அவரை அஙகே பூஜிககினறனா இவவுலகததில பிராணிகளினதேசஙகளில அவரே மரணகாலததில மிருதயுவாயிருககிறா பிராணிகளின உயிரைககாபபாறறும பிராண வாயுவாகத தேகஙகளில இருபபவரும அவரே அவருடைய உகர மாகஜவலிககும பல உருவஙகள உலகததில பூஜிககபபடுகினறன அவறறை அறிகினறவாகள விதவானகளான பிராமமணாகள அவரு டைய நாமஙகள அநேகஙகள வேதஙகளிலிருககினறன அவருடைய மகிமையினுலும சகதியினுலும செயகைகளாலும அநநாமஙகளஆதத முளளவைகளாகப பகுததுரைககபபடுகினறன வேதததில அவரைப பறறிய உததமமான சதருதரீயததைப பிராமமணாகள அறிகினற னா அமமகாதமாவைப பூஜிககும வகையும வயாஸரால சொலலப படடிருககிறது அவா எலலா உலகஙகளுககும வேணடினவறறைக கொடுபபவா, எலலாவறறிறகும ஸாக்ஷி, குறைவிலலாதவா பிராம மணாகளும ரிஷிகளும மறறவாகளும அவரை ஜயேஷடரெனறு சொலலுகினறனா அவா தேவாகளுககுமுதலவா அவா தமமுகததி லிருநது அககியைஉணடாககிறா அவரே அனேகபராணுயாமஙகளி ஞல மூசசை அடககிவிடுகிறா ரக்ஷிபபதில ஸமாததராகிய அவா மகிழநது அநுகாஹமவைததுச சரணுகதாகளுககு முகதிஅளிககிறா மனிதாகளுககு ஆயுளையும ஆரோககியததையும ஐஸவாயததையும ஸுகததையும நிரமபினபோகஙகளையுமகொடுபபவரும திருமபியெடுப பவருமஅவரே. அவருடைய ஐஸவாயநதான இநதிராதிதேவாகளிடத திலும இருபபதாகச சொலலபபடுகிறது மூவுலகஙகளுககும நனமை தீமைகளின பலனகளைககொடுபபவா அவரே வேணடினவறறை யெலலாம பெறும சகதியிருபபதனுல ஈஸவரரெனறு சொலலபபடு

[1] மறைவான லிஙகமுளளவா

கிறா பெரிய உலகஙகளுககு ஈஸவராயிருபபதனல மஹே
ரெனறு சொலலபபடுகிறா அவருடைய பலவகையான ரூபங
லேயே இவவுலகமனைததும வியாபிககபபடடிருககிறது கடலி
வடவாமுகாககினியும அநத ஈஸவரது வாயதான" எனறா

---

இருநூற்றறுபததேழாவது அதயாயம

# தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் தர்மத்தைப்பற்றி ஸந்தேகம்வந்தால் நிச்சயிக்குப்
வகையைத் தர்மபுத்ரருக்கு உரைத்தது)

ஸ்ரீ தேவகிபுதரரான கிருஷ்ணபகவான, இநதச சொலலை இவ
சொனனபிறகு, யுதிஷ்டிரா, சநதனுபுததிரரான பீஷமரை நோ
"ஓ! சிறநத புததியுளளவரே! தாமஙதெரிநதவாகளிலெல
சிறநதவரே! ஓனறை நிசசயிபபதறகுப பிரதயகூ்ம சாஸதிரம
விரணடிலுள எது ஸரியான பிரமாணமாகும?", எனறு திரும
கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"சிறநத புததியுளளவனே! நீ எனறுகக கேடகிறாய இத
யததில ஸநதேகம ஒனறுமிலலையெனறு எனககு அபிபபிராய
கிறது அதை உனககுச சொலலேன, கேள இநத விஷயததில
தேகமுணடாவது எளிது, நிசசயமவருவது கடினம பாாபபத
கேடபதறகும முடிவிலலை அதனல, ஸநதேகமுணடாகி
பரதயகூ்ம பிரமாணமாக யாவராலும காணபபடுகிறது பல
ளுக நினைததிருபபவனுககு யுகதிவாதம பிரமாணமாகிறது
கள ஸதயவாகயததையும சாஸதிரததையும இலலாததவையாக
யிககினறனா அவாகள நினைபபது பிழை அவா தஙகளைப பல
ராக நினைததிருககும அறிவினா எதையும, 'இது ஸரியானபிர
மாகுமா' எனறு ஆராயநது பாாககவேணடுவதுதான உலகவ
கையை நடததும மனிதன யுகதிகளாலும சாஸதிரவிசாரணை
லும நீணடகாலததினல நிசசயிககமுடியும ஒரு விஷயததிலே
ஊககம வைததாலனறி அநதபபிரமாணததை நிசசயிகக முடிய
ஹேதுவாதஙகளை நிறுததினபிறகுதான எலலா உலகஙகளு
ஒளியாயிருககும சிறநத பேரறிவைத தடையினறி அறியலாம
தனே! யுகதிகளைககொணடு அறிவது சரியான அறிவனறு நி
தகாததும முடிவில்லாததுமான யுகதிவாததததை வாககினல
லாமல விடவேணடும" எனறா.

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பிரத்யக்ஷம் உலகத்தில் ஏற்பட
கிறது உலகம் வேதத்தை முன்னிட்டதாயிருக்கிறது சிஷ்டா
கள் பலவகைகளாயிருக்கின்றன இவற்றைப்பற்றி எனக்குச்
லலும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "துஷ்டர்கள் வலியர்களாகித்
த்தைக் கெடுக்கும்போது எவ்வகை முயற்சிகளினால் அதற்கு விய
தைசெய்தாலும் அதுகாலத்தினால் உடைபட்டுப்போகிறது யுதி
! கிணறு புல்லால் மூடப்படுவதுபோல் அதர்மமும் தாமத்தின்
த்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது அதனாலேதான் சிலருடைய
ரங்கள் வேறுபடுகின்றன அவற்றையுங்கேள் சிலபுத்தியீனர்
டிப்பில்லாமையால் சாஸ்திரத்தை விடுவதையே காரியமாகக்
ண்டு தர்மத்தைப் பகைத்து இகழ்கின்றனர் அவர்களுக்குத்தான்
விதமான ஸந்தேகமுண்டாவதாகச் சொல்லப்படுகிறது ஸத்புரு
ளை மேன்மேலும் விரும்பிக்கொண்டு சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றி
நம்பிக்கையுள்ளவரும் அதுவே சிறந்ததென்று திருப்தியடைந்
ப்பவரும் எவரோ அவரை அடுத்துக்கேள் பொருளாசையையும்
யாமையையும் அநுஸரித்திருக்கும் ஆத்தகாமங்களைவிட்டுத்
மொன்றையே பார்ப்பவர் எவரோ அவரை அடுத்துக் கேள் அவர்
ன் ஆசாரமும் மாறுவதில்லை யாகம் வேதாத்யயனம் ஆசாரம் இம்
றும் பிரமாணங்கள், மூன்றும் ஒரே தர்மம்தான்" என்று சொன்
.

யுதிஷ்டிரர், "கரையில்லாத ஸந்தேகத்தில் மூழ்கி அக்கரையைக்
மலிருக்கும் மனம் இந்தவிஷயத்தில் திரும்பவும் மயங்குகிறது
ம பிரத்யக்ஷம் சிஷ்டாசாரம் இம்மூன்றும் பிரமாணங்களாயிருந்
இம்மூன்றும் வெவ்வேறாக இருக்கின்றனவே? மூன்றும் தர்ம
தெப்படி?" என்றுகேட்டார் பீஷ்மர், "அரசனே! துஷ்டர்கள்
மையுற்றுத் தர்மத்தைக் கெடுப்பதனால் நீ இப்படி தர்மத்தைப்
மூன்றுவகைகளில் ஸம்சயமிருக்கிறதென்று நினைக்கிறாய் தர்
ன்றென்றும் அதைஅறியும்வகை மூன்றென்றும் அறி அம்
வகைகளும் ஒன்றுகொண்டு வித்தியாஸப்படுவதாக நான்
க்கவில்லை மூன்று பிரமாணங்களின் ஒழுங்கையும் உனக்குச்
னேன் அதை அப்படியே அநுஷ்டிக்கக்கடவாய் பரதஸ்ரேஷ
! தர்க்கங்களினால் தர்மத்தை விசாரிப்பது ஒருபோதுமதகாது,
க்கு இதில் ஸந்தேகம்வேண்டாம். நான் எதைச்சொல்லுகிறேனோ
க் கண்தெரியாதவன்போலவும் மூடன்போலவும் விசாரிக்காமல்
அஜாதசத்ருவே! கொல்லாமை, ஸத்யம், பொறுமை,

கொடை இந்நான்கையும் அனுஷ்டிப்பாயாக இவைதாம் அழி
தாமம் சிறந்தகைக்களையுடையவனே ! பிராமணர்விஷயத்தில உ
தந்தைபாட்டன் முதலிய பரம்பரையில வந்த ஒழுக்கம் எது
அதை அனுஸரி அவர்கள் தாம் தர்மத்தின வழியைக் காட்டுகி
கள அறிவில்லாதவன் பிரமாணத்தையும அப்பிரமாணமாகச
வானாயின அவனை நம்பத்தகாது, அவன் துக்கத்தை உண்டுபண
கிறவன பிராமமணாகளையே பூஜித்தும வெகுமானித்தும பண
கடவாய இவவுலகங்களனைத்தும, அவாகளிடத்திலேயே இருக
றன என்றறி '' என்றுசொன்னார

இருநூற்றறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

## தர்ன தாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(தர்மபலனகளும் பலதர்மங்களும் )

யுதிஷ்டிரர், "தாமத்தை எவா பகைக்கின்றனரோ, எவாஅ
அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அவவிருதிறத்தாரும அடையும க
எவை? அவாகள எங்கே போகின்றனரென்பதை நீ-எனக்குச்
லககடவீா" என்று கேட்டனா

பீஷமா, "மகாராஜனே! ரஜோகுணத்தினாலும தமோகுண
னாலும மூடப்பட்டமனமுள்ள ஜனங்கள் தாம் தாமத்தைப் ப
பவா, அவா நரகமசோகின்றனா சொலசுத்தமும மனசசுத
முள்ளவாகளாகித தாமத்தையே எப்போதும அனுஷ்டிக்கும
புருஷாகள் தாம ஸ்வர்கக்ஸுகத்தைஅனுபவிப்பவா அவாகளு
குருபணிவிடையினாலே தாமத்திலேயே விருப்பமுண்டாகும ம
ராயினும தேவராயினும தேகத்தைவருத்தித தாமத்தை அனுஷ
பவாளவரோ அவா தாம ஸுகம்பெறுவா பொருளாசை
வெறுப்பையுமவிட்டுததாமமசெய்கிறவா ஸுகமாக அபிவிருத்திய
கின்றனா தருமத்தைப பிரமமாவின மூத்தகுமாரனென்று அ
கூறுகின்றனா உண்ணுகிறவா பழுத்தபழத்தைக் காப்பதுபோ
தாமிஷ்டாகள் தாமத்தைக் காக்கின்றனா'' என்றுசொன்னார

யுதிஷ்டிரா, "கெட்டவனுடையநடை எப்படிப்பட்டது? நலவ
நடை எப்படிப்பட்டது? ஸத்துக்களும அஸத்துக்களும எப்படிப
பவா? இதனை நீா எனக்குச சொல்லக்கடவீா" என்றுகேட்க, பீ
சொல்லலானார "[1]கெட்ட ஆசாரமும துஷ்டவாக்குமுள்ளவாக

[1] 'துராசார' என்றபாடங்கொள்ளப்பட்டது

டுக்கமுடியாதவர்களுமாயிருப்பவர்கள் அஸாதுக்கள் நல்லொழுக்
ம் நிரம்பினவர்கள் ஸாதுக்கள் சிஷ்டாசாரத்தின் லக்ஷணத்தைக்
றுகிறேன். அரசர்க்கரசனே! தாமிஷ்டா ராஜமார்க்கத்திலும் பசுக்
ள் நடுவிலும் ஜனங்களநடுவிலும் மலமூத்திரங்களைவிடார் ஸாதுக்
ள் பஞ்சமகாயாகங்களைச் செய்தபிறகு அவற்றின்மிச்சத்தை உண்
ா, புஜிக்கும்போது பேசார், ஈரக்கையோடு தூங்கார், அக்நியை,
ம்[1] வருணனையும் கொடியையும் நாற்சந்தியையும் பிராமமணனையும்
தாமிஷ்டனையும் பிராயமுதிர்ந்தவனையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வர்,
பிராயமுதிர்ந்தவருக்கும் சுமையினலவருந்துகிறவருக்கும் பெண்க
ளுக்கும் சிறுவருக்கும் பிணியாளருக்கும் பிராமமணர்களுக்கும் பசுக்
களுக்கும் அரசர்களுக்கும் வழிவிடுவர் எல்லா அதிதிகளுக்கும்
வேலைக்காரருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் ஒரே போஜனம் செய்விக்க
வேண்டும் தான் சிறந்தபோஜனத்தைச் செய்யலாகாது சொற
த்தம் மனச்சுத்தமென்னும் தாமங்களுக்குச் சரியானது மற்ற
ஒதுவுமில்லை அந்தத்தாமத்தினல பஹுலையென்னும் பசு சிறந்த
தியை அடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது ஒரு பிராமமணன் ரிஷி
சாபத்தினல புலியானன். அந்தப்புலி பஹுலையென்னும் பசுவை
அடைந்து அந்தப பக்ஷிக்கவிரும்பிற்று, அதைச் சபதத்தின்மேல்
விட்டது அந்தப்பசு சபதப்படி கன்றுக்கு ஊட்டிக்கொடுத்துத் திரு
மபி வந்ததைக்கண்டு அந்தப்புலி தன் பூர்வஜன்மத்தை நினைத்து
அதனலவிடப்பட்ட அந்த பசு திரும்பவும் தனதேசத்திற்குச்
சென்று பிறகு புண்யலோகங்களையடைந்தது ராஜனே! பரதப
ரேஷ்டனே! ஆதலால், நீயுமஸத்தியத்தையும் மனத்தூய்மையையு
விடாமல தேசத்தையும் அதிலுள்ளமனிதர்களையும் காப்பாற்றி என
தில ஸ்வர்க்கமடைவாய அப்படியே சரணமதேடுகிறவர்களுக்கு ந
வரவுசொல்லி அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் மனிதர்களுக்கு
காலைமாலைகளிலமட்டும போஜனம் தேவர்களால உண்டாக்கப்பட்டிரு
கிறது, இடையிலபோஜனம சொல்லப்படவில்லை அப்படியிருப்ப
உபவாஸமசெய்வதாகிறது அக்நியானது ஹோமகாலத்தில ஹோம
தை எப்படி எதிர்பார்க்கிறதோ அப்படி பிதருக்கள் ருதுகாலத்தி
சாப்பாட்டானத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர் ருதுகாலமல்லாதகாலங்களி
ஸ்திரீஸங்கமம செய்யாமலிருப்பது பிரமமசாரிவரதமாகச் சொல்ல
படுகிறது அமருதம பிராமமணர்கள் பசுக்கள் இம்மூன்றும ஓரின

1 'வருஷபத்தையும் தேவதையையும்' என்பது வேறுபாடம், அதி
'வருணன' என்பது இல்லை

ஆதலால, கோககளையும பிராமமணாகளையும எபபோதும சாஸதிர
படி பூஜிககவேணடும யாகஙகளில மநதிரசுததமான மாமஸததை
புசிபபவன பாவமடையான முதருமாமஸமும யாகததிலசேரா
மாமஸமும புதரமாமஸமும ஸமமானவை ஸவதேசததிலாகட்டு
பரதேசததிலாகட்டும அதிதியை உபவாஸமிருககசசெயயலாகாது
காமஙகளெல்லாவறறையும செயதபின குருவுககுத தெரிவிககவேண
டும குருககளை நமஸகரிததுப பூஜிதது அவாகளுககு ஆஸனஙகொடு
ககவேணடும குருவைபபூஜைசெயவதனால ஆயுளும புகழும ஐஸ
வாயமும அபிவருததியாகினறன முதிாநதவாகளை ஒருகாலும அவ
மதிககவும அவாகளை வேலைகளில ஏவவுஙகூடாது அவாகள நிறகும
போது உடகாரலாகாது இபபடியிருபபவனுககு ஆயுளகுறையாது
ஸதிரமிலலாத ஆணபெணகளயாரையும பாககலாகாது ஸதரீ புரு
ஷாகளினகலவி எபபோதும ரகஸயமாயிருககவேணடும தவஞசெயய
வேணடும குருககள தீாததஙகளுககும தீாததம மனமே சுததம
உளசுததம ஞானம கணகளுககும சிறநதகண. திருபதியேபெரிய
ஸுகம காலைமாலைகளில தாமமசிரமபினபெரியோாகளின சொற
களைக கேடகவேணடும பெரியோரை எபபோதும அடுபபதனாலே
தான மனிதன கலவியைஅடைவது வேதாதயயனஞசெயயுமபோதும
போஜனம செயயுமபோதும வலககையை வெளியிலஎடுதது (உத
தரியததை யஜஞோபவீதமாகபபோடடுக) கொளளவேணடும வாக
கையும மனததையும ஐமபுலனகளையும எபபோதும் அடககவேண
டும நனறுசுப பாகமசெயயபபடட பாயஸானனம யவானனம கரு
ரம சுய இவை எபபோதும சுததமானவை பிதருதேவதைகளு
கு அஷடகாஸராததமும நவககிரகஙகளுககுபபூஜையும நிததியமா
சசெயயவேணடும க்ஷெளரததை மஙகளமெனறுசொலவதும தும
மினபோது மஙகளவசனஙகளைச சொலவதும வியாதியுளளவாகளுக
கெலலாம ஆயுளவருததியைசசொலவதும அவசியம எநதஆபததி
ருநதாலும பெரியோரை நீ எனறுபேசலாகாது நீ எனறு பேசுவ
தும கொலைசெயவதிலும விததவானகளுககுப பேதமிலலை தாழநத
வாகளுககும ஸரியானவாகளுககும சிஷயாகளுககுமடடும நீ எனறு
பேசுவது ஆசாரமாகும பாபிஷடாகளினுளளம எபபோதும பாபத
திலேயேசெலலும தெரிநது செயதகாரியததையும அயோகயாகள
மறைததுவிடுவா 'எனனை மனிதாகளும பாாககவிலலை, தேவர
களும பாாககவிலலை' எனறுநினைதது, புததிபூாவமாகச் செயத
பாவததைப பெரியஸபையில பெரியோாகளிடததில மறைபபவா

கட்டுப்போகிறார் பாவஎண்ணத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பாவம் மனமேலும் பாவத்தையே உண்டாக்குகிறது வட்டிவாங்கி ஜீவிப்பவன் நாளதோறும் வட்டியை எதிர்பார்ப்பதுபோலத் தாமத்தினால் பாவம் மறைக்கப்பட்டுத் தாமத்தையே விருத்திசெய்கிறது ஜலத்தில் போடப்பட்ட உப்பு எப்படிக் கரைந்து போகிறதோ அப்படியே பிராயச்சித்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பாவம் உடனே அழிந்துபோகிறது ஆதலால், "பாவத்தை மறைக்கலாகாது மறைக்கப்பட்டால் மனமேலும் வளரும் பாவத்தைச்செய்தும் யோக்யர்களிடத்தில் சாலவ்தனால் அதை நிவ்ருத்தி செய்யலாம் ஆசையினால் ஈட்டப்பட்ட பொருளைத் தானிருக்குங்காலத்தில் அனுபவியாமற்போனால் அவன் இறந்துபோனபின் மற்றவர்கள் அதை அனுபவிக்கின்றனர் ஆதலால், தனம் தாமத்திற்குச் சாதனமென்றே நினைத்து அதை எப்போதும் சம்பாதிக்க வேண்டும் தாமமே மேன்மைக்குக் காரணமென்று எல்லாப் பிராம்மணர்களின் மனத்திலுமிருக்கிறதாகத் தெரிந்தவர் கூறுகின்றனர் அதனாலேதான் எல்லாப் பிராணிகளும் முறைகையில் தாமத்தையே பற்றுகின்றன தாமத்தைத் தனித்தே செய்யவேண்டும் தாமக்கொடி கட்டலாகாது தாமத்தைக்கொண்டு ஜீவிப்பவர் தாமத்தை வாத்தகம் செய்பவராகிறார் தேவர்களை மனமேன்மையோடு பூஜிக்கவேண்டும் குருக்களை வஞ்சகமின்றிப் பணியவேண்டும் காப்பாற்றிவைத்திருக்கும் தனத்தைப் பரலோகத்திற்குரியநிதியாக யோக்யர்களிடத்தில் வைக்கவேண்டும்" என்றார்

---

இருநூற்றறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

## தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விசித்தும் முயற்சித்துமுள்ள வித்தியாசமுதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பாதஸ்ரேஷ்டரே! அத்ருஷ்டமில்லாதவனமிக்க வலிமையுள்ளவனாயிருந்தாலும் தனத்தை அடைவதில்லை அத்ருஷ்டமுள்ளவன் இளைத்திருந்தாலும் சிறுவனாயிருந்தாலும் மிகுதியாகத் தனங்களை அடைகிறான் முயற்சிசெய்தாலும் லாபமவராதகாலத்தில் பொருளை அடைவதில்லை லாபகாலத்தில் முயற்சியில்லாமலே மிகுதியான தனத்தை மனிதன் அடைகிறான் முயற்சிசெய்து பலனடையாத மனிதர்களனேகர் காணப்படுகின்றனர். முயற்சியில்லாமலே செல்வம் பெறுகின்ற ஜனங்கள் பலர் காணப்படுகின்றனர். முயற்சியே காரணமாயிருந்தால் மனிதன் அதன்பலனையெல்லாம்

அடையவேண்டும் மனிதர்களுக்குக்கிடைக்காதது ஒன்றும் காண
படாது முயற்சி செய்தும் பலனில்லாதமனிதர்களைக் காண்கிறோ
ஜீவனத்திற்குரிய அனேக வழிகளினால் ஒருவன் பொருள்களை
தேடுகிறான் மற்றொருவன் தேடாமலே ஸுகப்படுகிறான் செய்ய
தகாத காரியங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்தும் பொருள்பெறு
மனிதர்கள் காணப்படுகின்றனர் மற்றும்சிலர் ஸத்கார்மங்களிலிருந்
கொண்டே பொருளுள்ளவராகவும் காணப்படுகின்றனர் ஒருவ
ராஜநீதிசாஸ்திரங்களைக் கற்றும் நீதியிற் சேர்ந்தவனாகக் காணப்ப
வில்லை சாஸ்திரம் தெரியாதவனும் மந்திரிபதம் கொடுக்கப்படுகிறா
கல்வியுள்ளவனும் கல்வியில்லாதவனும் புத்தியில்லாதவனும் பொ
ருளுள்ளவராயிருக்கிறார்கள் கல்வியைப்பற்றி மனிதன் ஸுகம்பெ
வானாயின் கற்றறிந்தவன் கல்வியில்லாதவனை ஜீவனத்திற்காக அடு
க்கக்கூடாது ஜலம்கிடைத்ததனால் மனிதன் தண்ணீர்த்தாகத்தை
போக்குவதுபோல வித்தையினாலேயே வேண்டினபொருளை அடை
யலாமானால் வித்தையை யாரும்விடார் அனேகம் அம்புகளினால்
கப்பட்டிருந்தாலும் காலம்வராமல் இறப்பதில்லை காலம்வந்தபோ
புல்முனைபட்டாலும் பிழைப்பதில்லை இதற்கு என்ன காரணம்?
என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

"யுதிஷ்டிர! அனேகமுயற்சிகளைச்செய்பவனும் பொருளை அடை
யாமற்போவனாயின் அவன் கடுந்தவம் செய்யவேண்டும் விதையாம
ஒன்றும் முளைப்பதில்லை தானஞ்செய்வதனாலேதான் போகங்க
அடையவேண்டும் பெரியோரை அடுத்துத்தான் அறிவுள்ளவ
வர்ன அஹிம்சையினாலேதான் தீர்க்காயுள்பெறுவானென்று தெரி
தவர் கூறுகின்றனர் ஆதலால், கொடுக்கவேண்டும் யாசிக்கல
காது தார்மிஷ்டர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும் இன்சொற்சொல்லியு
இனியதுசெய்தும் மனமடங்கியும் ஒருபிராணியையும் துன்பம் செ
யாமலுமிருக்கவேண்டும் கொசுகு புழு எறும்புகளுக்கும் ஸுகது
ங்களுக்குக் காரணங்கள் பிறப்பும் இறப்புமதாம் நீ நிச்சயமாயிரு

இருநூற்றேழுபதாவது அத்யாயம்

## தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறைமுதலியன)

நல்லதாகிய புண்ணியத்தையும் கெட்டதாகிய பாவத்தையு
மனிதன் பிறரால் செய்வித்துக்கொண்டும், தானே செய்துகொண்
டிருக்கிறானன்றோ? அவற்றுள் நல்லதைச்செய்தபின் கவலையற்றிரு

ாம், கெட்டதைச்செய்தபின் அவ்வாறு இருக்கவில்லை கால
ன உள்ளிருக்கும்சக்தி கெடுதலையும் நன்மையையும் அது
ாடுக்கிறது அதுதான் பிராணிகளின் புத்தியில் பிரவேசி
மத்தையும் அதர்மத்தையும் நடத்துகிறது தர்மத்தின்
ண்பத்தால் இவனுக்குத் தர்மநிச்சயமுண்டாகுமானால் அப்
ன தர்மசிந்தையுள்ளவன் அதில் நம்பிக்கையாயிருக்கலாம். அவ
றனறி உறுதியான எண்ணத்தோடு நம்பலாகா ... மனிதர்களுள
த்திரத்வர்களின் இலக்கணம் இவ்வளவுதான ... னால் தூண
ப்பட்டாலும் தர்மாதர்மங்களிரண்டையும் அறி... விஷயத்தில் எந்த
டியில் நியாயமாக இருக்குமோ அதை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.
ஜயத்தை அடைந்த மனிதர்கள் ஜனங்களை எப்படி கௌரவிக்கின்ற
ரோ அப்படியே இவ்வுலகத்தில் தர்மிஷ்டர்கள் தர்மமாலேயே
மமை மேன்மையாகச் செய்கின்றனர் தவத்தினாலும் தேவதா
ஜையினாலும் முந்திய புண்ணியத்தினாலும் கல்வியினாலும் தானத்தி
லும் ஜபத்தினாலும் உள்ளம் சுத்தமாகிறது இந்தச் சுத்தமில்லாத
ன தர்மகாலத்தில் தேவதாபூஜையை எவ்வகையிலும் செய்யலா
து தர்மத்தைவிட்டால் தர்மபலனைக் காலம் எவ்வகையிலும
ாடாது ஆதலால்தான், தர்மம் செய்யும்போது பரிசுத்தனாயிருப்ப
தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்பட்ட
தர்மம் காலத்தினால் காப்பாற்றப்பட்ட தர்மத்தை, எரியும் தீயைப்
பால் அனுசரித்து தவத்தையும் தேவதாபூஜையையும் தர்மமாகவே
ய்யவேண்டும் ஜயத்தைத் தருவது தர்மந்தான் மூன்றுலகங்
ளுக்கும் ஒளியன்றோ ஆதாரமாயிருப்பது? எந்த ஞானியும் மனி
ன்கைகளில் பிடித்து நடத்துவதில்லை தர்மத்தினால் தூக்கிக
ொண்டுபோகப்பட்டுத்தான் எவனும் வழியில்லாத மேற்பதத்தை
ிட்டுவது நல்லனவாகக் காணப்படும் பல தர்மங்களில் நம்பிக
்த்தான் வைக்கவேண்டும் சிலர், நான் சூத்திரன், நான்கு ஆசிர
் தர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் எனக்கு அதிகாரமில்லை என
ம் பக்தியினை மனத்தில் வைத்துக்கொள்வதில்லை நானு வர
ங்களின் விசேஷதர்மத்தையும் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன் ஐந்து
தங்களால் உண்டான தேகமுள்ளவர்களும் ஒரே இயற்கையுள்ள
்களுமான எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் உலகநடையிலும் தர்ம
ரியங்களிலும் வேறுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது பிராணிகள
டியில் முக்தியடைவதற்கு ஒன்றுக்கத்தான் இருக்கின்றன — அதற
ா பிரிவிருக்கிறது அப்பா உலகம் நிலையற்றதாகவும் தர்மமட

மநிலைபெற்றதாகவும் சொல்லப்படுவது எப்படியென்றால், தா...
அழியாது; ஆதலால், தர்மம் அழியாது; எல்லாரும் ஒரே ...
ஒரே தன்மையுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் காலமானது ...
சேர்ந்து அவர்கள் பின்கதிக்குத் தானே வழிகாட்டுகி...
இப்படியிருப்பதனால் பிராணிகள் தம்தம் தர்மங்களை அனு...
டிப்பதில் பிழை ஒன்றுமில்லை. இப்படியிருக்கையில் தர்மத்...
அனுஷ்டிக்கிறவையினால் திரியக்ஜாதியில் பிறந்த பிராணிகளுக்...
தேவாதியில் ... லகமுதரன யாவருக்கும் ஆசாரியனைக நினைக்கப்படு...
கிறது" என்...

## இருநூற்றேழுப்பத்தோராவது அத்யாயம்

## தானதர்ம பர்வம் (தொடர்ச்சி)

### (தேவநாமங்களும் ரிஷிநாமங்களும்)

கௌரவராஜரும் பாண்டுபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரர், பா...
ங்களைப் போக்குவதாகிய ஹிதத்தை அறியக்கருதிச் சாந்தனுபுத்திர...
கும் பீஷ்மரை நோக்கி, "இவ்வுலகத்தில் எந்த மனிதனுக்கு நன்...
எதைச் செய்தால் ஸுகத்தை மிகுதியாகப் பெறலாம்? எந்த...
மனிதன் பாவமற்றவனாவான்? பாவங்களைப் போக்குவது எது...
என்று கேட்டார். புருஷஸ்ரேஷ்டரான ஜனமேஜயரே! திரும்ப...
கேட்கக்கருதின யுதிஷ்டிரருக்கு உடனே பீஷ்மர் தேவர்களின்...
த்தை வரிசைப்படி சொல்லலானார்.

"குழந்தாய்! நான் சொல்லும் தேவவம்சத்தையும் ரிஷிவம்...
த்தையும், காலை நடுப்பகல் மாலை இம்மூன்று ஸந்திகளிலும் படிப்ப...
பாவங்களைப் போக்குபவற்றுள் சிறந்தது. இந்திரியங்களினால் பிர...
த்திக்கும் மனிதன் பரிசுத்தனாகி இதைச்சொல்வதனால் பகலிலும் ...
விலும் காலைமாலைஸந்திகளிலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்யப்...
டும் பாவங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் உடனே விடுபடுவான். காலத்...
இதைச் சொல்லுகிறவன் குருடனாவதில்லை, செவிடனாவதில்லை, ...
போதும் மங்களமுள்ளவனாயிருப்பான், திரியக்ஜாதிகளிலும் ஸங்...
ஜாதிகளிலும் பிறவான், நரகம்புகான்; அவனுக்குத் துக்க...
பயமும் இல்லை. மரணகாலத்தில் புத்திமயக்கமிராது. தேவ...
குமி அஸுரருக்கும் பிதாவும் எல்லாப்பிராணிகளாலும் நமஸ்க...
க்கப்பட்டவரும் சிந்தைக்கும் சொல்லுக்கும் எட்டாதவரும் எல்...
ருக்கும் உயிரும் கர்ப்பத்தில் பிறவாதவரும் உலகங்களுக்கு நா...

அஷ்ருசராவஸ் ஸஷ்ட ரேவிம் [illegible] கஞ்சர

ப்ரம்மதேவர், பிரம்மதேவருடைய புத்திரியாகிய ஸரஸ்வதிதேவி, ... களால் சொல்லப்படுகிறவரும் ஜகத்கர்த்தாவும் பிரபுவும் ஜ... பெருமான் நாராயணர், உமையின் கணவராகிய விருபாக்ஷர், ... ர்கடுப்பதியாகிய விசாகரென்னப்படும் ஸுப்ரமண்யர், ... ஜ்ஞன்ய ஸெய்கிறவர்களாகிய சந்திர சூரியர்கள், சசியின் ... தேவேந்திரன், ஸூர்மோரணனென்னும் மனைவியுள்ள யமன், ... ரியென்னும் பத்நியுள்ள வருணன், குபேரன் [illegible] பத்நியுள்ள ... பரன், ஸ்ரீமான் காமதேனுவென்னும் கோ [illegible] விப்ரவஸு ... ஸங்கல்பமென்னப்படுங்காமன், ஸமுத்ர [illegible], கங்கை, ... மருத்துக்கள், திவ்ஸ்த்திபெற்ற வாலகில்யர்கள், [illegible] யாஸர், நார ... பர்வதர், விப்ரவிஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ, தும்புரு, சித்ரஸே... பெயர்பெற்ற தேவதூதன், சிறந்த தகைமையுள்ள தேவகன்னி ... ஊர்வசி, மேனகை, ரம்பை, மிச்ரகேசி, அலம்புஷை, விச... ருதாசி, புஞ்ஜிகஸ்தலை, திலோத்தமையென்னும் சிறந்த அப்ஸ... கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ருத்ரர்கள், அசுவினிதேவர் ... பித்ருக்கள், தர்மம், கல்வி, ஸத்யம், தீக்ஷை, ஸ்ம்ருதி, பித்ரு ... இரவுகள், பகல்கள், மரீசியின் புத்திரரான கச்யபர், சுக்ரர், ... ப்ருஹஸ்பதி, குஜன், புதன், ராஹு, சனி, நக்ஷத்திரங்கள், ருதுக்கள், ... கள், பக்ஷங்கள், வருஷங்கள், வினதையின் புத்ரர்கள், கடல்கள், ... த்ருவின் பிள்ளைகளாகிய நாகர்கள், சதத்ரு, விபாசை, சந்திரபாகை, ... ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, தேவிகையென்னும் நதிகள், பிரபாஸதீர்த்தம், ... புஷ்கரதீர்த்தம், மஹாநதியான ஆகாசகங்கை, வேணி, காவேரி, ... குலம்புனை, விசல்யை, எப்போதும் ஜலம் பிரவஹிக்கும் கரதோ... ஸரயு, கண்டகி, லோஹிதமென்னும் பெரிய நதம், தாம்ர... வேத்ரவதி, பர்ணாசை, கௌசிகீ, கோதாவரி, வேண்ணை, ... கிருஷ்ணவேணி, அத்ரிஜை, த்ருஷத்வதி, காவேரி, சக்ஷு, மந்தா... ப்ரயாகை, ப்ரபாஸம், புண்ணியமான நைமிசாரண்யம், ... புண்ணிய தீர்த்தமாகவும் சிறந்த ஜலமுள்ளதாகவுமிரு... நிர்மலமான தடாகமுள்ள அந்த ஸ்வர்க்கத்தையுடைய ஸ்தானமாகிய குருக்ஷேத்ரம், ... ஸிந்து தீர்த்தம், தபோதானம், ஜம்புமார்க்கம், ...

1 விஸ்வகுதன் என்னும் தேவதூதன் என்றுங்கொள்ளலாம்
2 பிரம்மதேவருக்குப் பிறப்பிட்டவர்
3 இது இரண்டுமொன்றாய் வந்திருக்கிறது 4 மேற்குக்கடலில் விழும்
5 சக்ஷு, மந்தாகினி, இரண்டும் கங்கையின் பிரிவுகள்
6 இது இரண்டுமொன்றாய் வருகிறது

ரண்வதி, விதஸ்தை, ப்லக்ஷவதி, வேதஸ்ம்ருதி, வேதவதி, மால
வவதி இந்த நதிகளும், பூமியிலுள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரங்க
வாரமும், ஸிந்துநதியைச் சேரும் ரிஷிகுல்யைகள் என
மான நதிகளும், புண்ணிய நதியான சாமண்வதி, கௌசி
பீமரதி, மஹாநதியான ப்ருஹத்ரதை, மாஹேந்திரவாணி,
வீவிகை, ஸரஸ்வதி, நந்தை, அபரநந்தை, தீர்த்தமகா ஹ
மென்னும் புண்ணிய தடாகமும், கயை, பல்குனீ தீர்த்தமும், தேவர்கள்
சூழப்பட்ட [illegible] ணையும், புண்ணியமான தேவநதி, பிரம்மா
லுண்டாக்கப் [illegible] தும் மூன்றுலகங்களிலும் பெயர்பெற்றதும்
லாப்பாவங்களை [illegible] போக்குவதும், பரிசுத்தமும், ஸௌக்கியமும
மானஸஸரஸ், சிறந்த ஔஷதிகளோடுகூடிய இமயமலை, புலிந்
ளான தாதுக்களும், புண்ணிய தீர்த்தங்களும், ஔஷதிகளும், நிரம்
விந்தியமலை, மேரு, மகேந்திரம், மலயம், வெள்ளிமயமான ஶ்வே
கிரி, ஶ்ருங்கவான், மந்தரம், நீலம், நிஷதம், தர்த்துரம், சித்ரகூட
அஞ்சநாபம், கந்தமாதனம், புண்ணியமான ஸோமகிரி முதலான ப
களும், திசைகளும், மலைகளும், பூமியும், எல்லாமரங்களும், விஶ்
தேவர்களும், ஆகாயமும், நக்ஷத்திரங்களும், கிரகங்களும் ஆகிய தே
களின் பேர்களை நான் சொன்னேன். இந்த தேவர்கள் என்னை
போதும் காப்பாற்றக் கடவர்' என்று இவர்களைப் புகழ்ந்து சொல்லு
மனிதன் எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுவான். துதிப்பவனு
அதைக்கேட்டு ஸந்தோஷிப்பவனும் எல்லாப் பயங்களிலிருந்தும் வி
படுவார். இந்தத் தேவஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டுச் ஸந்தோஷிப்பவ
ஜாதிஸங்கரத்தினாலுண்டாகும் பாவங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் வி
படுவான். தேவதைகளைச் சொன்னபின் சொல்லப்படுகிறவரும்
ஸித்திபெற்றவரும் தவத்தில் சிறந்தவரும் எல்லாப் பாவங்களை
விடுவிப்பவருமான பிராம்மணர்களைத் தேவர்களுக்கடுத்தபடி
சொல்வேன். யவக்ரீதர், ரைப்யர், உசிக்கின் புத்திரராகிய கக்ஷீவா
புருகு, அங்கிரஸ், கண்வர், மகிமையுள்ள மேதாதிதி, குணங்களி
பின் பர்ஹி என்பவர் இவர்கள் கிழக்குத் திக்கைச் சார்ந்தவர்கள்;
முசு, பரமுசு, மஹானுபாவரான முமுசு, மகிமையுள்ள ஸ்வஸ்த்ய
ரேயர், மித்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் புத்திரரும் மகிமையுள்ள
மான அகஸ்தியர், த்ருடாயு என்றும் ஊர்த்தவபாஹு என்றும் பெ
பெற்ற இரண்டு ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்கள் ஆகிய இம்மஹானுபாவர்கள் தெ
திசையைச் சார்ந்திருக்கின்றனர். இனி, மேற்குத்திசையைச் சார்ந்தி
ப்பவர்களைக் கேள். ஸஹோதரர்களோடுகூடிய உஷங்கு, சிறந்த மகி

சுராமி, உத்தாலகாபுத்ரரான ஸ்வேத ... கோஹலர்,
லா, தேவலா, தேவசாமா, தௌமியா, ... பபா, லோமி
நாசிகேதா, லோமஹாஷணா, உகரஸ்ரவஸ், ப ... சத்தவரான
வ்னா இவர்கள் வட்டிணிச்சயசமாராந்திவர்கள் ... னே! ரிஷி
நம தேவாகளும சேர்ந்த இந்தக் கூட்டத்தைக் கீர் ... ம செய்வது
லாப பாவங்களையும விடுவிக்கும் நருக்ன, யயாதி, நகுஷன, யதி,
ர்கர்மசாலியான பூரு, துஷ்யமீரான, திலீபன, பராக்ரமமுள்ள
ரன, கருத்தாஸ்வன, யௌவனாஸ்வன, த்ராஸவன, ஸதயவான,
ஷயந்தன, பெருமபுகழபெறற சர்வசகரவர்த்தி பவினன, ஜநகா
நஷடாதனென்னும அரசன, ரகுவென்னும அரசன, தச ... ...
ஜா, ராக்ஷஸாகளைககொன்ற வீரராகிய ராமா, சசபிந்து, ப ... ன,
ரிசசந்தரன, மருத்தன, திருடாதனென்னுமரசன, மகோதயன,
லாககண, புரூரவராஜன, காநதமராஜன, நகுஷோராஜன, தசஷ்ன,
மபரீஷன, சுக்ரன, மிககபுகழபெறற ரைவதன, குரு, ஸமவர,
ன, தவருத் பராககிரமமுள்ள மாநதாதா, ராஜரிஷியான முசுகுந்
ன, ஜாநுவியாளுககாக தவியினலடையபபட்ட ஜஹநு, ஆதி அரச
ம வேனனபுததிரனுமான பருது, எல்லாருககும பிரியததைசசெய
மித்ரபானு, தர்ஸதஸயுராஜன, ராஜரிஷிகளிற சிறநத ஸவே
ன, பெயரபெறற மூகாபீஷன, ப்ருமிராஜன, அஷடகன, ஆயு
உபனென்னும ராஜரிஷி, கக்ஷேயு என்னுமரசன, ப்ரதாநதனன,
வோதாஸன, கோஸலதேசததரசனான ஸௌதாஸன, ராஜரிஷியான
ளன, பிரஜைகளுககதிபதியான மனு, ஹவிதரன, புருஷதரன,
ரதீபன, சநதனு, அஜன, பிராசீனபாஹி, பெருமபுகழபெறற இக்ஷ்
ாகு, அநரணயராஜன, ஜானுஜங்கன, கக்ஷசேனனென்னும ராஜரிஷி,
வாகளையும நான சொல்லாத மறறுமுள்ள ராஜரிஷிகளையும நாளு
தாறும காலையில எழுநது ஸூர்யோதயம ஸூர்யாஸதமனம
ரணடு ஸந்திகளிலும பரிசுததனாகவும மனததை அடககினவனாகவும
ததனமசெயபவன தாமபலனை அடைவான. 'உலகததிறகதிகாரி
ளாகிய தேவாகளும தேவரிஷிகளும ராஜரிஷிகளும என்னால் துதிக

ஸ்வாலங்காரத் [illegible] நெய், புஷ்பமாலை, வாஸனை த்திரவியங்க
பட்டுக்கக [illegible] க்கட்டைகள், குறப்புமுவெளுப்புமான அ
கட்டைகள் [illegible] ற்முன்னே அனுப்பி பூமாலைகளையும் விலையுயர்
பலவகைக்ர [illegible] ளையும் எடுத்துக்கொண்டு திருதராஷ்டிரனைப்
புகழ்பெற்ற [illegible] தாரியையும், தம் தாயான குந்தியையும், புரு
ஶ்ரேஷ்டர்களான ஹோதாக்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு; கிரு
ணனும் புத்திசாலியான விதுரரும் யுயுத்ஸுவும் யுயுதானனும் பி
செல்ல, அரசர்களுக்குரிய சிறந்த பரிவாரங்கள் சூழவும் எல்லார
துதிக்கவும் பீஷ்மருடைய அக்னிக்குப்பின் சென்றார் தர்மரா
அந்தப்புரத்திலிருந்து தேவேந்திரனைப்போலப் புறப்பட்டுக் குருக்ஷே
த்திரத்தில் பீஷ்மரிடம் சென்றார் ஜனமேஜயராஜரிஷியே! பராச
புத்திரரும் சிறந்த ஞானியுமான வ்யாஸராலும் நாரதராலும் தேவல
லும் அஸிதராலும் பல்தேசத்திலிருந்து வந்து அடிபடாமல் மிகு
அரசர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும், சுற்றிலும் காவற்காரர்களால் க
பாற்றப்பட்டும், வீரசயனத்தில் படுத்திருக்கும் அம்மகாத்மாவை
தர்மராஜா கண்டார். உடனே, ஹோதாக்களுடன் ரதத்தினின்
இறங்கினார். பிறகு, தர்மராஜா [illegible] தம
பிதாமஹரையும் வ்யாஸர்முதலான பிராம்மணர்களையும் நமஸ்கரித்
அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றார். கௌரவரும் தர்மராஜருமா
யுதிஷ்டிரர், பரமமாவுக்கொப்பான புரோகிதர்களோடும் ஸகோதர
ர்களோடும் ரிஷிகளால் சூழப்பட்டுச் சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கும் பர
ஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் அருகில்சென்று, "கங்காபுத்ரரே! ராஜே
ந்திரரான யுதிஷ்டிரன், உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன் சிறந்தகைகளையுடை
வரே! நான் சொல்வது உமது செவியில் படுகிறதா? நான் என்ன
செய்யவேண்டுமென்பதைக் கட்டளையிடும். ராஜரே! ஸமர்த்தரே!
குறித்தகாலத்தில் அக்னியை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன்
ஆசாரியர்களும் பிராம்மணர்களும் ரித்விக்குக்களும் என்ஸகோதர
ளும் வந்திருக்கிறார்கள். உமது புத்திரரும் சிறந்த பராக்கிரமசாலி
மான திருதராஷ்டிரமகாராஜரும் மந்திரிகளுடன் வந்திருக்கிறா
சிறந்தமகிமையுள்ள வாஸுதேவரும் வந்திருக்கிறார் யுத்தத்தி

...மெல்லாம் இருக்குங்காண் ...

லத்திலேயே எல்லாம் செய்யப்பட்டிரு

சிறந்தபுத்தியுள்ள தர்மராஜா ல இ

தம்மைச் சுற்றி நிற்கும் பரதவம்சத்தா ...

ந்தவர்களுள்ள பீஷ்மர், பிறகு, உ... ...த்தப்பெரிய

...யைத் தூக்கி நீருண்டு மேகமுழக்கம் போன்ற ... யர்டு

...காலத்தில் சொல்லலானார் குந்திபுத்திரனே ... ட்டிரனே

...திரிகளோடு நீ வந்து சேர்ந்தது சந்தோஷம் ... ம கிரணங

...ளையுடைய பகவான் திரும்பிவிட்டார் ... ஐம்பத்

...கடந்த தினங்கள் இன்றையோடு சென்றுபோயின ... ரான்

...ணைகளையுடைய பாணங்களின்மேல் இருப்பதனால் இவை நூற்று

...ருஷங்கள் போலிருக்கின்றன யுதிஷ்டிர! புண்ணியமான மாக

...ஸம் இப்போது வந்திருக்கிறது இதில் மூன்றுபாகம் மிச்ச

...ருக்கும் இது சுக்லபக்ஷமாயிருக்கவேண்டும் என்றார் ...

பீஷ்மர் தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரருக்கு இவ்வாறு சொன்ன

...ன, தமது முடிவுக்காலத்தில் திருதராஷ்டிரனை அழைத்துப் பேசலா

...ர ராஜனே! நீ தர்மங்களைத் தெரிந்தவன்; ராஜ்யகார்யங்களில் ஸந்

...தேகமில்லாமல் தெளிந்தவன் கல்வி நிறைந்த பிராமணர்கள் அனே

...களை நீ பணிந்தாய் ராஜனே! நுட்பமான சாஸ்திரங்களையும் தர்மங்

...களையும் ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய நான்குவேதங்களையும் அறிந்திருக்

...றாய் கௌரவனே! விசனப்படவேண்டாம் அது அப்படி நடக்க

...வேண்டியது வ்யாஸரிடத்திலிருந்து தேவரகஸ்யத்தையும் நீ கேட்

...டிருக்கிறாய் ராஜனே! பாண்டவர்கள் பாண்டுவுக்கு எப்படியோ

...அப்படியே உனக்கும் நியாயமாகப் புத்திரர்களாகிறார்கள் — பெரி

...யாருக்குப் பணிசெய்வதில் விருப்பமுள்ள அவர்களை, நீ, தர்ம

...மாக நடந்து காப்பாற்று. தர்மராஜன் பரிசுத்தமான மனமுள்ளவ

...னன்றோ? அவன் உன் கட்டளையில் நிற்பான் அவன் பிறருக்குத்

...தீங்கு செய்யாமையையும் மூத்தவர்களுக்குக் கொண்டுவென்றும்

...பெரியோர்களிடம் பக்தியுள்ளவனென்றும் எனக்குத் தெரியும். உன்

...பிள்ளைகள் கெட்டமனமுள்ளவர்கள்; கோபமும் பொருளாசையும்

---

...ருப ...பாராக்ரமசாலிகளான ... பகவானே
...ஹ்வரரே! தேவர்களாலும் அஸுரர்களா...
திரிவிக்ரமரே! சங்கசக்ரகதாதரரே
...மக்குத ...பெரிய உருவமுள்ளவரும் தேஜஸ்...
விஷ்ணுவு ...தைப் படைப்பவரும் விராட்புருஷரு...
புருஷோ... ...வரும் எக்காலமும் அழியாத பரமாத்மா...
நீரே கதி ...முனிதரர்க்கப் பிறந்திருக்கிறீர். தாமரைக்கண்ணே
பவனுமாகி ...எக்காலமும் உம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவன்
...பவனும் ஆசையற்றுப் பற்றுகளை விட்டு உபாஸித்திரு...
...னைக் காப்பாற்றும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வைகுண்டமே
புருஷோத்தமரே! எனக்கு விடைகொடும். உம்மையே முக்கியமா...
த்துச் சரணமடைந்து பூண்டவர்களை நீர் காப்பாற்றுகிறீர். செ...
மதியுள்ளவனும் அறிவில்லாதவனுமான துர்யோதனனுக்கு அ...
போதே, 'புத்திரனே! வாஸுதேவர் எங்கிருக்கிறாரோ அங்கே தர்...
மிருக்கும். தர்மம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கே ஜயமிருக்கும். வாஸு...
தேவரையே இரக்ஷகராகக் கொண்டு பாண்டவர்களுடன் ஸ...
செய்துகொள். உனக்கு ஹிதம் செய்துகொள். இதுவே தருணம்'
என்று பலமுறை சொன்னேன். சிறிதும் புத்தியில்லாத அந்த மூட...
நான் சொன்னதைச் செய்யாமற் போனான். பூமியையெல்லாம் ஒழி...
த்துத் தானும் அழிந்தான். தேவரே! நீர் ஆதிதேவனித ...ரானும்
பதரிகாச்ரமத்தில் வெகுகாலம் வஸித்த ரிஷிச்ரேஷ்டரான நார...
யணனென்று நானறிவேன். நாரதரும் மிகச்சிறந்த தவமுள்ள வ்ய...
ஸரும் 'இவர்களிருவரும் நரநாராயணர்கள். மனிதராய்ப் பிறந்திரு...
க்கிறார்கள்' என்று எனக்குச் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணா! அப்படி...
ப்பட்ட நீர் எனக்கு விடைகொடும். தேகத்தை விட்டுப் போகிறேன். உ...
மால் அனுப்பப்பட்டு நான் உயர்ந்த கதியை அடையக்கடவேன்" என்று...
வாஸுதேவர், "பீஷ்மரே! வேந்தரே! உமக்கு அனும...
கொடுக்கிறேன். நீர் வஸுக்களை அடையக்கடவீர். உமக்குப் பாவ...
ஒன்றுமில்லை. பரிசுத்தாத்மாவான நீர் உம்முடைய வஸுலோகத்தி...
ஐசுவர்யத்தை அடைந்திருக்கிறீர். ராஜரிஷியே! நீர் இரண்டாவது
மார்க்கண்டேயரைப்போலத் தந்தையினிடம் பக்தி வைத்திருக்கிறீர். அ...
னால், யமன் சேவகன்போல் வணங்கி உம் ஆதீனத்திலிருக்...

...ர," என்றுசொன்னார். திரு...
...ஷ்மர் பாண்டவர்களையும் திரு...
...லவர்களையும்பார்த்து, "நீங்...
...களுக்கு அனுமதிகொடுக்கவேண்டும் ...
...ண்டும். ஸத்யந்தான் சிறந்தபலம் ...
...த்தையை முக்கியமாகக் கொண்டிருக்க...
...ராமணர்களிடத்தில் அன்புவைத்துத்...
...நுபோதும் விரதமாயிருக்கவேண்டும்" என...
...ராஜரே! புத்திமானான பீஷ்மர் இவ்வாறு ... டினவர்க...
...லவர்களையும் பூஜித்துப் பிராம்மணர்களுக்கு ... த்திமான்...
...ங்களைக்கொடுத்துத் தர்மராஜரை நோக்கி, "ராஜ... பிராம்...
...ணர்களையும் முக்கியமாக அறிஞர்களையும் ஆசாரிய... ரித்விக்...
...களையும் எப்போதும் பூஜிக்கவேண்டும்" என்று... றார்.

## இருநூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

## பீஷ்மஸ்வர்க்காரோஹண பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் ஸ்வர்க்கம் சென்றதும், அவர் உத்தரகிரியைகளும், கங்கை புலம்பியதும், கிருஷ்ணன் தேற்றியதும்)

...வீரரான ஜனமேஜயரே! கௌரவர்களுக்கும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்...
...கௌரவர்களெல்லாருக்கும் இவ்வாறு சொல்லிச் சற்றுநேரம்...
...சாமலிருந்தார்; க்ரமப்படி தியானத்தில் மனத்தை நிறுத்தினா...
...ர் தம்முடைய ... அடக்கப்பட்ட மூச்சு மேல்நோக்கிச் சென்றது. பிர...
...வ வ்யாஸர் முதலான ரிஷிகளுடன்சேர்ந்த அந்தமகாத்மாக்களின்...
...வில் அது ஓர் ஆச்சரியமாயிருந்தது. ...தியானத்திலிருந்த பீஷ்மர...
...தனந்த அவயவத்தை முன்னமே விட்டாரோ அந்த அவ்வவய...
...லே அம்புகளில்லாமற்போயின. அவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே...
...நொடியில் அவருக்குப் பாணங்கள் இல்லாமற்போயின. ராஜரே!
...ஸர் முதலான ரிஷிகளனைவரும் வாஸுதேவர் முதலானவர்களும்
...தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். அவரால் எல்லா இடங்களிலும்...
...க்கப்பட்ட பிராணன் தலையைப்பிளந்துகொண்டு சென்...
...து அவருடைய ஆத்மா ஸ்வர்க்கத்திற்குக் கிளம்பிற்று. தேவதுந்துபி...
...ள் முழங்கின. பூமாரி பெய்தது. ஸித்தர்களும் பிரம்மரிஷிகளும்...
...ழ்ந்து, "நல்லது! நல்லது" என்று கூறினர். ராஜரே! பெரிய கொள்ளி...
...போன்ற ஒளி பீஷ்மர் தலையிலிருந்து புறப்பட்டு ஆகாயத்தி...

து ராஜஶ்ரேஷ்டர்களே! சந்
ம் அந்தருமான் அந்தப் பீஷ்
ந்தார். கௌரவர்களே! அ
ண்டவர்களும் விதுரரும் யுயுத்ஸு
பல வித வாஸனைகளையும் கொண்டுவ
ர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். யுதி
அழுதுகொண்டு பட்டுக்களாலும் பூமா
ஷ்மரை மூடினார். யுயுத்ஸு அவருக்
ன். பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும் இருவ
மரங்களை வீசினர். நகுலஸஹதேவர்கள் இருவ
திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரரோடு சேர்ந்து கால
பிராயமுந்திருந்த கௌரவஸ்திரீகள் குருவம்சத்தி
பீஷ்மருக்கு நாலு பக்கங்களிலும் விசிறிகளை எடுத்
கொண்டு வீசினார். அதன்பிறகு அந்த மகாத்மாவுக்குப் பித்ருமே
மென்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் சாஸ்திரப்படி செய்தனர். ரித்விக்குக
அக்நியில் ஹோமஞ்செய்தனர். ஸாமகர்கள் ஸாமங்களைப் பாடின
பிறகு, சந்தனக்கட்டைகளாலும் மரங்களாலும் காரகில் முதலா
கட்டைகளாலும் பில்வர்ஸனைகளாலும் பீஷ்மரை மறைத்துத் தீமூ
ட்டித் திருதராஷ்டிரன் முதலானவர்கள் அந்தச் சிதையை அபஸவ்ய
மாகச் சுற்றினர். கௌரவஶ்ரேஷ்டர்கள் கௌரவஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்
ருக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, வியாஸரும் நாரதரும் அஸிதரும் வாசு
தேவரும் பரதவம்சத்து ஸ்திரீகளும் வந்திருந்த பட்டணத்து ஜனங்க
ளும் பின்செல்ல, ரிஷிகளால் அடையப்பட்டதும் புண்ணியமுமான க
ங்கைக்குச் சென்றனர். அந்த க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்களனைவரும் அ
ஜனங்களெல்லாரும் மகாத்மாவான பீஷ்மருக்கு விதிப்படி ஜலத்தர்
ப்பணஞ்செய்தனர். அப்போது, கங்காதேவியானவள் தன் பிள்ளைக்
ஜலம் விட்டவுடன், அயர்ந்தாங்காமல் அந்த ஜலத்திலிருந்து எழுந்
அழுது புலம்பிக்கொண்டு கௌரவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லலானா
'அரசர்களே! நான் நடந்தபடி சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். இவன் அ
ஒழுக்கத்திலும் அறிவிலும் குலத்திலும் சிறந்தவன்; கௌரவவம்ச
த்துப் பெரியோர்களைப் பூஜிப்பவன், பித்ருபக்தியுள்ளவன், எடுத்த வ்ர
தத்தை விடாதவன், பரசுராமர் முற்காலத்தில் சிறந்த அஸ்திரங்களை
பிரயோகித்தும் வெல்லமுடியாத மகாவீரன், அவன் இப்போது சிகண்
டியினால் கொல்லப்பட்டான். அரசர்களே! என் மனம் எஃகினால் செ
ய்யப்பட்டிருக்கிறது, திண்ணம்; என் அன்புள்ள புத்திரனைப் பார்

ம
யுந்த
இரண்டு
ஸ்த்ரீ
டையிரு
ஶ்ரேஷ்ட

ன' என்றாள்

அப்போது, இவ்வாறு மிகுதியாகப்புலம்பும் ... ந்திமை ... புவான வாஸுதேவர் இன்சொல்லினால் தேற ... 'சிறந்த ... ளே! தைரியப்படுத்திக்கொள் காட்சிக்கினிய ... துயரப் ... டாதே உன்னுடைய அந்தச்சிறந்தபுத்திரர் மே ... லகத்திற ... போனார். ஸந்தேகமில்லை சிறந்தவளே! மி ... ராக்கிரம ... வியான அவர் வஸுவாயிருப்பவர், சாபதோஷ ... மானிட ... ரமத்தை அடைந்தவர் அவரைப்பற்றி நீ துயரப் ... ண்டாம் ... வியே! அவர் க்ஷத்திரியதாமத்தைப்பற்றிப் போர்க்களத்தில் ... நதமசெய்து தனஞ்சயனால் கொல்லப்பட்டார், சிகண்டியினால் ... ால்லப்படவில்லை பெரும்போரில் பாணத்தை எடுத்துக்கொண் ... நக்கும் கௌரவபுலியான பீஷ்மரை அடிப்பதற்குத் தேவேந் ... ரனே நேரில் வந்தாலும் முடியாது அழகியமுகமுள்ளவளே! உன ... தல்வர் தம்மிச்சையினால் ஸ்வர்க்கம்சென்றார் எல்லாத்தேவர்களும் ... சேர்ந்தாலும் யுத்தத்தில் அவரைக்கொல்லமுடியாதனரே! நதிகளிற ... ந்தவளே! ஆதலால், அந்தக் கௌரவஸ்ரேஷ்டரைப்பற்றி நீ ... யரப்படாதே தேவியே! உன்னுடைய இந்தப்புத்திரர் வஸுக் ... ளைச் சேர்ந்துவிட்டார் துயரமற்றிரு' என்றார்

மஹாராஜரே! கிருஷ்ணனாலும் வியாஸராலும் இவ்வாறு சொல் ... பட்ட அந்தக் கங்காதேவி துயரத்தைவிட்டுத் தன்ஜலத்திற்குள் ... றங்கினாள் அரசரே! அந்த வாஸுதேவர்முதலான அரசர்க ... ரும் அந்தக் கங்காதேவியைப் பூஜித்து அவளால் விடைகொடுக்கப் ... பெற்றுத் திரும்பிச்சென்றனர்" என்றார்

பீஷ்மஸ்வர்க்காரோஹணபர்வம் முற்றிற்று.

அநுசாஸனபர்வம் முற்றிற்று.